Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

PRE MÔJHO LEGIONÁRA

Za

CORNELIU ZELEA CODREANU

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Corneliu Zelea Codreanu

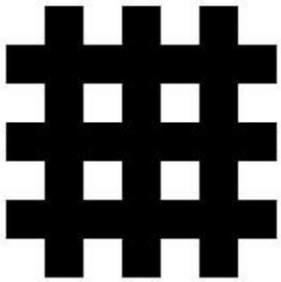

Znamenie légie

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

INDEX

pre legionárov

PREDAJ DO ŽIVOTA

V Dobrinskom lese

na univerzite v Iasi

pripravovaná revolúcia

Národná garda svedomia

Konštantín Pancu I

Obsadenie Štátnej monopolnej agentúry Strážou svedomia

Národná Vlajka trikolóry nad Diela Nicolina

Národný kresťanský socializmus odbory

Nationals Krédo socializmu

národno-kresťanský

Skutočný obraz situácie v roku 1919

vedúci predstavitelia rumunských robotníkov

Postoj židovskej tlače

Prvý študentský kongres po vojne

Inaugurácia univerzity v Iasi na jeseň roku 1920

Univerzitný rok 1920-1921

Navždy vylúčený z univerzity v Iasi

Rada Právnickej fakulty

Univerzitný rok 1921-1922

Prezident Asociácie študentov práva

Návšteva univerzity Cernauti

Recenzia "Apararea Nationala"

Založenie Kresťanského študentského združenia

povinnosť cti

Na konci vysokoškolského štúdia

Leto 1922

V Nemecku

ŠTUDENTSKÉ HNUTIE

10. decembra 1922

"Numerus Clausus"

ŽIDOVSKÝ PROBLÉM

počet židov

Problém rumunskej krajiny

Problém miest

Problém rumunskej školy

Problém rumunskej vládnucej triedy

Problém národnej kultúry

Návrat do Rumunska v Iasi

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

v Bukurešti

v Kluži

Zhromaždenie Iasi 4. marca 1923 Založenie obrannej ligy

Národný , 4. marca 1923 81

Iné antisemitské a nacionalistické organizácie

„Rumunská národná fascia“ a „Rumunská akcia“

Úprava čl. 7 ústavy Moja prvá

Zatknite veľkých mužov Rumunska 1879

Vasile Conta

Vasile Alecsandri

Mihail Kogalnicanu

Mihail Eminescu

Ion Heliade Radulescu

Bogdan Petriceicu Hajdeu

Costache Negri

AD Xenopol

V júni 1923 pokračuje študentský

generálny štrajk

Plány judaizmu proti rumunskému národu

Proti rumunskému ľudu

Proti rumunskej zemi

Proti študentskému hnutiu

Židovské argumenty a postoje

Kongres lídrov študentského hnutia

Kongres LANC v Campul-Lung

Študentské sprisahanie z októbra 1923

Vo väzení vacaresti

Vonku

Roztoč Moti pre študentov Vacaresti

Myšlienky na nový život

Izolácia politikov

Pomsta za zradu a súd

v Iasi

ROK VEĽKÝCH SKÚŠOK

Kresťanský kultúrny dom

Prvá pracovná oblasť

nový úder

Premožený údermi v záhrade

Na poschodí v kancelárii starostu

Na vrchu Rarau

Na vrchu Rarau

moje zasnúbenie

Proces Mota-Vlad

Okolo toho, čo sa stalo v záhrade

Slová profesora AC Cuza

Protestné stretnutia proti Manciu

Je nariadené administratívne vyšetrovanie

osudný deň

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Dva články o kauze Manciu
Hladovka
Sám v Galate
Rozsudok sa prenáša na Focsaniho
V Turnul-Severin
Rozsudok
Návrat do Iasi

JÚN 1925 - JÚN 1926

Moje manželstvo
Slávnosť krstu v Ciorasti
Po roku sa práca obnoví
Nebezpečenstvá, ktoré ohrozujú politické hnutie
Kritika lídra
Prípad svedomia
Vo Francúzsku v škole
Vo Francúzsku na
školských všeobecných voľbách
doma v Alpách
Na Pinet-d'Uriage medzi francúzskymi roľníkmi
V Bukurešti - Kresťanská národná obranná liga sa rozdelila na dve časti Čo sa stalo

Moja reakcia na tento stav

LÉGIA ARCHANGA MICHAELA

Légia Michala Archanjela
Hmota verzus duch
Dôvod
proti zrade
Začiatok legionárskeho života náš
program
Aspekty rumunského verejného života
Naše obavy pred týmto svetom
Etapy vývoja
Légia "Pamantul"
Stramosec"
Obsah prvého vydania
Základné princípy legionárskej etiky Nezáujem o boj

Nezáujem o bitku
Boj o zachovanie našej recenzie
Ďalšie mená nájdené v prvých vydaniach našej recenzie Naša akcia
z vonku

mimo tvarov
Národné hnutia a
diktatúra Počiatky r

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

organizácie The Vows of the
First Legionnaiers nová
bitka

Problémy s typom materiálu
Leto z
1928 Boj proti chudobe

Profesor Gavanescul dostane vrece špiny

Prvé zhromaždenie vodcov a vytvorenie legionárskeho senátu

PRE OBĽÚBENÉ MASY

medzi motívmi
medzi motívmi

Rozhodnutie ísť medzi masy
15. december 1929

V Transylvánii, v Ludosul-de-Mures v Besarábii

Opäť v Besarábii
Problémy v Maramures

Pochod do Besarábie je zakázaný

Pokus o zabitie ministra Anghelesca

Rozpustenie légie Michala Archanjela a zatknutie

rozkaz pre Železnú gardu

Rozsudok

Legionárske hnutie v prvých voľbách

Neamtova kampaň

DEMOKRACIA PROTI NÁRODU

v parlamente

Rôzne postrehy o demokracii

Voľba, selekcia, dedičnosť

Jednotlivec, národná kolektívnosť, národ národ

Konečné ciele národa

Monarchia a právo monarchie
Bitka pri Tutove

Druhé rozpustenie gardy

nové všeobecné voľby

V parlamente už druhýkrát

Stav legionárskej organizácie v rokoch 1932-1933

KALUMNIÁLNA OFENZÍVA

"Anarchické a teroristické hnutie"

„Železná garda v službách

Freigners“ „Železná garda v službách

hitlerovcov Tlač falošných bankoviek v Rasinari

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

tým smrti v Teiuse

Visaniho matka

Liberálna strana preberá zodpovednosť za vyhladenie
Súdruhovia zo Železnej gardy

Tento zväzok obsahuje príbeh mojej mladosti vo veku 19 až 34 rokov s jeho pocity, viera, myšlienky, činy a tvoje chyby.

CORNELIU CODREANU

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

6. decembra 1935,

Cannen Sylva

LEGIONÁR ,

Píšem pre našu rodinu legionárov. Pre všetkých legionárov: tých na dedinách, vo fabrikách aj na univerzite. Nevenujem pozornosť žiadnym nariadeniam kladeným na autorov kníh. Nemám čas. Píšem narýchlo na bojisku, uprostred útokov. V túto hodinu sme obkľúčení zo všetkých strán. Nepriatelia nás zradne útočia a zrada uhryzne
nás.

Dva roky sme boli spútaní reťazami neslávne známej cenzúry. Dva roky naše meno a meno legionára tlač tolerovala, len aby ho urážali. Zrada na nás padá, keď naši nepriatelia jasajú a čakajú, kým zomrieme. Ale títo rytieri zbabelosti, ako aj ich páni, sa skutočne onedlho presvedčia, že všetky útoky, do ktorých vložili svoje nádeje na zničenie legionárskeho hnutia, všetky ich nepokoje a zúfalé snahy, zostanú bezvýsledné.

Legionári neumierajú. Vzpriamení, nehybní, neporaziteľní a nesmrteľní, zdá sa, že vždy víťazia nad bezmocnými kŕčmi nenávisti.

*

– –

Názor vytvorený v nelegionárskom svete nasledujúcimi riadkami nie je pre mňa dôležitý a jeho vplyv na tento svet ma nezaujíma.
Chcem, aby ste vy, vojaci z iných rumunských obzorov, pri čítaní týchto spomienok spoznali v nich vlastnú minulosť a spomenuli si na svoje bitky; nech znovu prežiješ utrpenie, ktoré si vytrpel, a údery, ktoré si zasadil nášmu ľudu; nech naplníte ich srdcia ohňom a budete pevne stáť v tvrdom a spravodlivom boji, do ktorého sa zapájate a z ktorého máme všetci príkaz vyjsť ako víťaz alebo mŕtvy. Myslím na teba keď píšem.

O vás, ktorí zomriete, prijímajúc krst smrti s pokojom našich tráckych predkov. A vy, ktorí budete musieť prekračovať mŕtvych a ich hrobky, nesúc v rukách zástavy rumunského víťazstva.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

V DOBRÍNSKOM LESE

Tu sme, zišli sme sa na jarné popoludnie roku 1919 v Dobrinskom lese, ktorý stojí na vrchoch okolo Husi.
SZO? Skupina asi 20 stredoškolákov, druhákov, mladších a starších ročníkov.
Zhromaždil som týchto mladých súdruhov, aby sme diskutovali o vážnom probléme, hoci naše životy ešte len začínali. Čo budeme robiť, ak nás napadnú boľševici?
Môj názor, s ktorým iní súhlasili, bol tento: ak boľševická armáda prekročí Dnester, potom Pruth, dorazíme do nášho kraja, nepodvolíme sa, ale uchýlime sa ozbrojení do lesa; zorganizujeme tam rumunské akčné a odbojové centrum a obratným konaním striasime nepriateľa; budeme udržiavať ducha nepoddajnosti a udržiavať iskierku nádeje medzi rumunskými masami v mestách a mestách. Všetci sme zložili prísahu uprostred prastarého lesa. Tento les bol rohom slávneho lesa Tigheciu, na ktorého cestách počas moldavskej histórie zahynulo mnoho nepriateľov.

Rozhodli sme sa získať zbrane a strelivo, zachovať úplné utajenie, vykonávať prieskumné a bojové cvičenia tam v lese a vytvoriť front, ktorý bude maskovať naše zámery. Tento front sme ľahko našli a čoskoro sme ho zrealizovali: národno-kultúrne združenie študentov z Husi College, ktoré sme nazvali „Mihail Kogalniceanu“. Schválil to riaditeľ kolégia. Potom sme začali stretnutia a prednášky v meste. Na verejnosti sme riešili bežný biznis, zatiaľ čo v lese sme simulovali bojové cvičenia. V týchto tituloch bolo možné nájsť zbrane všade, takže asi za dva týždne sme vyzbierali všetko potrebné.

*

– –

V krajine bol vtedy taký chaotický stav, že sme, hoci len deti do 18 rokov, veľmi dobre rozumeli. Všetci mysleli na boľševickú revolúciu, ktorá bola v plnom prúde, len pár krokov od hraníc.

Roľníci sa postavili proti tejto vlne ničenia inštinktívne, ale úplne neorganizovane nemohli klásť vážny odpor. Priemyselní robotníci však závratne skĺzali ku komunizmu, pričom kult týchto myšlienok systematicky živila židovská tlač a vo všeobecnosti všetci židovskí ľudia v mestách.

Každý Žid, obchodník, intelektuál alebo kapitalistický bankár, v rámci svojho okruhu činnosti, bol agentom týchto protirumunských revolučných myšlienok.
Rumunská inteligencia bola nerozhodná, štátny aparát v rozklade. Každú chvíľu možno očakávať vnútornú erupciu niekoľkých odhodlaných a organizovaných živlov alebo inváziu do Dnestra. Táto vonkajšia činnosť, koordinovaná s činnosťou vnútorných židovsko-komunistických gangov – ktorá by nás mohla zasiahnuť, zničiť mosty a vyhodiť do vzduchu zásoby munície – by potom rozhodla o našom osude ako ľudu. Práve za týchto okolností, v našich nepokojných myšlienkach, zaujatých životom a slobodou našej novozjednotenej krajiny na konci ťažkej vojny, v našich mladých mysliach vzklíčila myšlienka, ktorá nás priviedla k prísahe v Dobrinskom lese. .

Strávil som päť rokov na Vojenskej akadémii v Manastirea Dealului (Kláštor na kopci), kde spočíva hlava Michaela Udatného, pod dohľadom Nicolae Filipescu*. Tam, na príkaz majora, neskoršieho plukovníka Mareela Olteanu, veliteľa školy, kapitána Virgila Badulesca, poručíka. Emila Palangeanu a pod vedením učiteľov som získal prísnu brannú výchovu a zdravú dôveru vo vlastné sily.

*Bývalý minister kabinetu (1900-1913), ktorý založil Academia Militar vis jeho meno... (Pozn. prekladateľa.)

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

V podstate moje vojenské vzdelanie ma bude sprevádzať celý život. Poriadok, disciplína, hierarchia, formovaná v mojej krvi od útleho detstva, spolu s pocitom dôstojnosti vojaka, budú tvoriť vodiacu niť pre všetky moje budúce aktivity. Aj tu ma naučili rozprávať málo, čo ma neskôr priviedlo k nenávisti k „klebeteniu“ a k tomu, aby som veľa rozprával.
Tu som sa naučil milovať zákop a opovrhovať obývačkou.

Pojmy vojenskej vedy, ktoré som vtedy dostal, ma prinútia neskôr všetko posudzovať cez prizmu tejto vedy. Tento kult pocitu ľudskej a vojenskej dôstojnosti, v ktorom ma dôstojníci vychovávali, by mi robil ťažkosti a vystavoval by ma utrpeniu vo svete často bez cti a bez zmyslu pre dôstojnosť.

Leto 1916 som strávil doma v Husi.
Otec bol v posledných dvoch rokoch odvolaný do armády a odišiel s plukom do Karpát. Raz v noci ma mama zobudila a s plačom a krížením sa povedala: „Zobuď sa, všetky zvony vo všetkých kostoloch zvonia“. Bol 15. august 1916, sviatok Santa Maria. Pochopil som, že bola nariadená mobilizácia a že v tom momente rumunská armáda prešla cez hory.

Prekonané emóciami sa mi celé telo triaslo. O tri dni neskôr som odišiel z domu za otcom, poháňaný túžbou, aby som aj ja patril medzi bojovníkov v prvej línii. Nakoniec som po mnohých dobrodružstvách dorazil k pluku, v ktorom môj otec velil rote, 25. pešiemu pluku plukovníka V. Piperesca, keď postupovala do Transylvánie v údolí Oituz. Moje nešťastie bolo veľké, keďže som mal len 17 rokov a veliteľ pluku ma odmietol ako dobrovoľníka. Aj tak som sa zúčastnil postupu aj ústupu zo Sedmohradska a 20. septembra, keď môj otec padol ranený nad Sovatou, na hore Ceres-Domu, som mu bol užitočný pred postupom nepriateľa. Hoci bol zranený, odmietol byť evakuovaný a viedol svoju rotu cez ústup a neskôr do ťažkých bojov, ktoré nasledovali pri Oituz.

Raz v noci o druhej dostal pluk rozkaz na postup. Dôstojníci si prezerali svoje zhromaždené jednotky v tichu ako v hrobke pri ceste.

Môjho otca požiadali, aby sa hlásil u plukovníka. Po chvíli sa vrátil a povedal mi: „Nebolo by pre teba lepšie ísť domov? Čoskoro budeme v boji a nie je dobré, že tu obaja zomrieme, pretože potom Maťka zostane so šiestimi malými deťmi bez akejkoľvek podpory. zavolal mi plukovník a povedal, že nechce niesť zodpovednosť za svoj pobyt tu na fronte. "

Videl som, že jeho srdce je na pochybách: váhal ma nechať samého uprostred noci, na otvorenom priestranstve, na neznámych cestách, 40 kilometrov od najbližšej železnice.

Keď som si však všimol jeho naliehanie, otočil som karabínu a dva stojany na náboje, keď kolóny pluku postupovali a zmizli v tichu a temnote noci. Ostal som sám na okraji priekopy, tak som sa vydal smerom k starej hranici a domov.

Keď som o rok neskôr, 1. septembra, vstúpil do vojenskej pechotnej školy Botosani, stále som rozmýšľal, ako sa dostanem na front. Tu som si doplnil vojenské vzdelanie a vedomosti, od 1. septembra 1917 do 17. júla 1918 v Aktívnej rote vojenskej školy. Štyria vážení dôstojníci, plukovník Slavescu, kapitán Ciurea, poručík. Florin Radulescu a Maj Steflea viedli moje kroky na cestách boja a obety pre moju krajinu.

Prešiel ďalší rok – rok 1919 priniesol mier a my, umierajúce deti, sme sa rozpŕchli každý do svojho domova.
Môj otec, stredoškolský učiteľ, bol celoživotným nacionalistickým bojovníkom. Môj starý otec bol lesný inžinier, rovnako ako môj pradedo. Ľudia môjho národa boli od začiatku, vo všetkých ťažkých historických časoch, ľudom lesov a hôr. Preto môj vojenský výcvik a krv v žilách vtlačili Dobrinovej akcii - naivnému prejavu - vážnosť, ktorú by náš mladý vek nepredpokladal.

V tých chvíľach sme s ich radami a skúsenosťami cítili v srdci prítomnosť všetkých našich predkov, ktorí bojovali za Moldavsko na tých istých cestách, ktorými nepriatelia nikdy neprenikli.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

NA UNIVERZITE IASI
SEPTEMBER 1919

Leto prešlo. Na jeseň som absolvoval maturitu* a naša skupina sa rozdelila, pričom každý smeroval svoje kroky k univerzite. Z Dobriny máme len spomienky na obranu našej krajiny pred hrozivými vlnami nepriateľstva, ktoré sa zdvihli zvnútra i mimo našich hraníc.

Opúšťal som Husi na tejto križovatke pre každého mladého človeka, prihlášku na vysokú školu, dlho očakávanú prihlášku na vysokú školu! Ako prípravku som mal kapitál vedomostí nadobudnutých na vysokej škole, senzáciechtickú literatúru či duchovnú zvrátenosť, ktorá dnes vo formačných rokoch stredoškolského študenta – na jeho smolu – zaujíma také dôležité miesto, že som neochutnal. Okrem bežnej literatúry rumunských klasikov som čítal všetky články v Semanatorul ("Rozsievač") a Neamul Romanesc ("Rumunský ľud") od N. Iorga a AC Cuza. Môj otec ich mal v nejakých krabiciach na povale. Tam som vo svojom voľnom čase chodil, aby som sa venoval tejto literatúre. Podstata týchto článkov obsahovala vyjadrenie troch životných ideálov rumunského ľudu:

1. Zjednotenie rumunského ľudu.
2. Pozdvihnutie roľníctva pozemkovou reformou a politickými právami 3. Riešenie židovského problému.

Na kabátoch všetkých nacionalistických publikácií v tom čase boli vytlačené dve maximá:

"Rumunsko Rumunov, iba Rumuni a všetci Rumuni." - N. Iorga.

"Národnosť je tvorivá sila ľudskej kultúry, kultúra je tvorivá sila národnosti." - AC Cuza.

K Iasi som pristupoval s veľkou úctou – Iasi miloval a chápal všetkých Rumunov, mesto, ktoré chce každý navštíviť.
Mnohé mestá v Moidavii majú nejaké čriepky slávy. Nemôžeme vysloviť mená: Hotin, Barlad, Vaslui, Tighina, Cetatea-Alba, Soroca, bez toho, aby sme necítili povznesenú dušu.

Ale predovšetkým sa objavujú Suceava a Iasi.
Suceava, pevnosť Štefana Veľkého; a Iasi, mesto Cuza-Voda, -mesto únie z roku 1859, ktoré sa založením univerzity stalo mestom mládeže a jej najušľachtilejších túžob.

V Iasi žili: Miron Costin, Bo dan Petriceicu Hasdeu, Mihail Eminescu, Ion Creanga, Vasile Alecsandri, ostache Negri, Iacob Negruzzi, Mihail Kogalniceanu, Sitnion Barnutiu, Vasile Conta, N. Iorga, Ion Gavanescul. Tu ako maják žiari Politická ekonómia, veľká osobnosť profesora Cuzu. Univerzita sa stala školou nacionalizmu; Iasi, mesto veľkého rumunského pokroku, našej národnej veľkosti, ideálov a túžob. Veľký je smútok roku 1917, keď tu v ťažkých chvíľach našla útočisko utrápená duša kráľa Ferdinanda; skvelé pre svoj osud, že v roku 1918 bolo mestom únie všetkých Rumunov; skvelé pre svoju veľkú minulosť a veľké pre svoju súčasnú tragédiu – pre mesto so štyridsiatimi kostolmi – zomiera denne zabudnuté pod neúprosnou židovskou inváziou Iasi, keďže Rím, vybudovaný na siedmich pahorkoch, je a zostáva večným mestom Rumunov.

Aké nádherné spomienky!
Tu po prvýkrát zazneli zvučné tie harmonické verše Alecsandriho:

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

* Pred ukončením strednej školy sa vyžaduje komplexná skúška. (Tr.)

"Rumuni všetkých pier,

poďme, poďme si ruky,"

Tu, ako nikde inde, sa študent cíti, ako sa vznáša vo vzduchu nad tichým Iasi, s jeho tajomnými volaniami a s jeho posvätnými impulzmi, duchmi našich predkov. Študent Iasi v nočnom tichu počuje, akoby bol pobláznený bolesťou, ducha Mihaila Eminesca, ktorý beží po krivolakých uliciach mesta a narieka ako duch:

"Ten, kto berie cudzincov vážne,
nech mu psy zožerú srdce,
nech odpad zožerie jeho dom, nech
zlá sláva zožerie jeho rodičov."

Toto je mesto, ku ktorému som sa na jeseň roku 1919 približoval s hlbokou úctou, priťahoval ma jeho veľká aura, no zároveň ma dojalo, že som sa tu narodil pred dvadsiatimi rokmi. A ako každé dieťa, aj mňa dojalo, že som opäť videl a pobozkal svoju vlasť.

Prihlásil som sa na právnickú fakultu.

Univerzita Iasi, zatvorená počas vojnových rokov, bola znovu otvorená o rok skôr. Bývalí študenti, ktorí sa teraz vrátili ako seniori, sa držali tradičného nacionalizmu predvojnového študentského života. Boli rozdelení do dvoch táborov. jeden pod vedením Labusca das Cartasa a druhý pod vedením Nelu Ionescu z Law.

Tieto malé skupiny boli premožené nesmiernou masou židovských študentov, ktorí prichádzali do školy z Besarábie, všetci komunistickí agenti a propagandisti. Univerzitní profesori, s výnimkou veľmi obmedzenej skupiny vedenej AC Cuza, Ion Gavanescul a Corneliu Sumuleanu, boli zástancami rovnakých ľavicových myšlienok. Profesor Paul Bujor, jeden z predstaviteľov väčšiny, veľmi draho vyhlásil v celom senáte krajiny: „Svetlo prichádza z východu“, teda spoza Dnestra.

Takýto postoj učiteľov, ktorí považovali akúkoľvek nacionalistickú myšlienku či poznámku za „barbarskú“, vyústil do totálnej dezorientácie študentov, niektorí otvorene podporovali boľševizmus, iní – väčšina – hovorili: „Hovorte si, čo chcete, nacionalizmus
je z módy ľavica“. Skupina Labusca týmto smerom úplne skĺzla. Skupina Nelu Ionescu, , ľudstvo sa sťahuje ku ktorej som sa pripojil, sa po niekoľkých univerzitných voľbách, ktoré prehrali, časom rozptýlila.

Presadzovanie týchto protirumunských myšlienok podporované úzkou masou profesorov a študentov a podporované všetkými nepriateľmi zjednoteného Rumunska sa nestretlo so žiadnym rumunským odporom medzi študentskými zbormi. Niektorí z nás, ktorí sa stále pokúšali obsluhovať barikády, boli obklopení atmosférou pohŕdania a nepriateľstva. Na uliciach alebo v aule univerzity po nás pľuli kolegovia s inými názormi, tí so „slobodou svedomia“ a hlásajúci všetky ostatné formy slobody, keď sme prechádzali, a boli čoraz agresívnejší. Tisíce študentov, ktorí sa stretli po stretnutí, na ktorom sa propagoval boľševizmus, zaútočili na armádu, spravodlivosť, cirkev, korunu. Existovalo len jedno združenie, ktoré si stále zachovalo rumunský charakter: „Avram Iancu“ patriaci Bukovičanom a Sedmohradčanom pod vedením študenta Vasileho lasinschiho. Univerzita, od roku 1860 tradične nacionalistická, sa stala liahňou antiromanizmu.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

REVOLÚCIA V PRÍPRAVE

Táto situácia však nebola úplne na univerzite. Masa robotníkov z Iasi, takmer úplne ponorená do komunizmu, bola pripravená vybuchnúť v revolúcii. V továrňach sa pracovalo málo. Celé hodiny sa konali stretnutia a rady; skôr o politike ako o práci.

Ocitli sme sa v systematickej sabotáži, podľa plánu a rozkazu: "Zničte, zničte stroje, vytvorte stav všeobecnej materiálnej biedy, ktorá vedie k erupcii revolúcie." A skutočne, čím viac sa tento príkaz dodržiaval, tým viac sa šírila bieda, hrozivo hrozil hlad a vzbura v dušiach zástupov.

Každé tri alebo štyri dni sa v uliciach Iasi konali veľké komunistické demonštrácie. Tých 10-15 000 hladujúcich robotníkov, vymanévrovali. židovskou zločineckou rukou Moskvy, pochodovala ulicami za spevu intermentale a kričala: "Dole s kráľom !" „Dole s armádou! “ A niesť cedule, na ktorých by sa dalo čítať „Nech žije komunistická revolúcia! "," Nech žije Sovietske Rusko! "

Keby boli tieto víťazstvá, mali by sme aspoň Rumunsko vedené rumunským robotníckym režimom? Stali by sa rumunskí robotníci pánmi krajiny?
Nie! Nasledujúci deň by sme sa stali otrokmi najšpinavšej tyranie: talmudskej a židovskej tyranie. Veľké Rumunsko by sa po sekunde existencie Jessa zrútilo.

My, rumunský ľud, by sme boli vyhladení, zabití alebo nemilosrdne deportovaní cez Sibír: roľníci, robotníci, intelektuáli, všetci v neporiadku. Krajina od Maramures po Čierne more, ukradnutá Rumunsku, by bola kolonizovaná židovskými masami. Tu by stavali

svoju pravú Palestínu.

Dokonale som si uvedomoval, že v tých hodinách išlo o život a smrť rumunského ľudu. A tiež Židia, ktorí tlačili rumunských robotníkov k revolúcii. Nesympatizovali s úzkosťou, ktorá sa v tých chvíľach zmocnila našich sŕdc, ani so zrazenou úzkosťou v našich očiach. Vedeli, čo robia. Iba rumunskí intelektuáli boli nevedomí, intelektuáli, ktorí chodili do školy a mali osvietiť ľudí v ťažkých časoch - preto boli intelektuáli - chýbali vo svojich povinnostiach. Tieto nehodné bytosti v týchto rozhodujúcich chvíľach s kriminálnym bezvedomím tvrdili, že „svetlo prichádza z východu“. Kto by sa postavil proti revolučným kolónam, ktoré hrozivo pochodovali ulicami všetkých našich miest? Študenti? Nie! Inteligenciu?

Nie! Polícia? Siguranta *? Títo, keď počuli blížiace sa kolóny, spanikárili a zmizli. Ani armáda im nemohla stáť v ceste. Nehovorilo sa totiž o 1 000 mužoch, ale o 15 000, 20 000, organizovaných a hladných.

STRÁŽCA NÁRODNÉHO SVEDOMIA

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Jednej daždivej jesennej noci v roku 1919 mi v jedálni na Škole umeleckých remesiel, kde som bol radcom, ukázal môj priateľ oznam z novín.

„Garda národného svedomia má stretnutie dnes večer, štvrtok, 9:00, 3 Rua Alecsandri"

Okamžite som odišiel a s veľkou netrpezlivosťou som sa ponáhľal zistiť a pripojiť sa k tejto organizácii, ktorej antikomunistické brožúry som čítal pred niekoľkými mesiacmi.
V miestnosti na ulici Alecsandri 3, zdobenej novo vyrobenými lavičkami, som tam našiel iba jedného muža.
Mal asi 40 rokov, bol silný a vyčerpaný, sedel pri stole a čakal, kým prídu ľudia. Veľká hlava, dve silné ruky, ťažké päste, priemernej výšky. Bol ním Constantin Pancu, prezident Národnej gardy svedomia.

* Rumunská bezpečnostná služba pred komunistickým prevzatím moci. (Tr.)

Predstavil som sa, že som študent a chcem byť prijatý ako bojovník do gardy. Prijal ma. Zúčastnil som sa toho stretnutia. Zúčastnilo sa ho približne dvadsať ľudí: skladateľ Voinescu; Študentka; asi štyria mechanici z RMS*, dvaja zo železníc; niekoľko obchodníkov a robotníkov; právnik Victor Climescu a kňaz. Diskutovalo sa o rôznych otázkach v súvislosti s hybnosťou komunistického hnutia v rôznych továrňach av časti mesta as problémom organizácie gardy.

Od tej noci sa moja cesta rozdvojovala. polovica v boji na univerzite, druhá polovica s Constantinom Pancu, medzi robotníkmi. Pripútal som sa k tomuto mužovi a zostal som s ním pod jeho vedením neustále, až kým sa organizácia nerozpadla.

CONSTANTIN PANCU

Constantin Pancu, ktorého meno mal na perách každý Iázijčan v oboch táboroch, s nádejou ho vyslovovali Rumuni s hrôzou iní, nebol intelektuál.

Bol obchodníkom, inštalatérom a elektrikárom. Nikdy neprekročil štyri ročníky základnej školy. Mal bystrú a vyrovnanú myseľ, ktorú si sám obohatil primeranými znalosťami. Dvadsať rokov ho zamestnávali problémy robotníkov.
Niekoľko rokov bol predsedom odborového zväzu kovorobotníkov. Bol to prvotriedny rečník.
Na pódiu, pred davom ľudí, zaujal. Mal dušu a svedomie, ktoré boli jednoznačne rumunské. Miloval svoju krajinu, armádu, kráľa.
Dobrý kresťan. Mal svaly cirkusového zápasníka a skutočne herkulovskú silu.
Iasijci ho poznali už dlho.

Pred vojnou prišiel do Iasi cirkus, ktorý organizoval bojové predstavenia. Medzi bojovníkmi boli muži všetkých národov. Maďari, Turci, Rumuni, Rusi atď. Raz v noci, keď jeden z nich porazil všetkých ostatných bojovníkov, medzi divákmi povstal občan, ktorý žiadal bojovať s víťazom. Bol na to oprávnený. Vyzliekol sa a začal boj. do dvoch minút bol maďarský cirkusový silák zvalený na zem, porazený.

Rumunom, ktorý si získal nadšený obdiv davu, nebol nikto iný ako Constantin Pancu. Preto keď sa jeho volanie do boja prvýkrát objavilo v uliciach Iasi, verejnosť uctievajúca silu to s dôverou prijala.

Jeho úsilie trvalo rok, zvyšovalo sa so zvyšujúcou sa hrozbou boľševikov a klesalo so znižovaním.

Najprv sa konali malé stretnutia, potom demonštrácie, ktoré dosiahli 5, 6, dokonca 10 000 ľudí. Konali sa týždenne počas kritického obdobia v Prince Mircea Hall alebo niekedy na Union Square. medzi tými

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

kto pravidelne hovoril, som bol ja. Tu som sa naučil hovoriť pred davom.
Národná garda svedomia nepochybne pozdvihla svedomie Rumunov v kritickom momente na dôležitom mieste, akým je Iasi, a postavila ho ako bariéru proti komunistickej vlne.

Táto činnosť sa však neobmedzovala len na Iasi. Išli sme do iných miest.
Okrem toho pravidelne vydávané noviny Constiinta („Svedomie“) prenikli so svojím poplašným výkrikom takmer do každého mesta v Moldavsku a Besarábii.
Takmer denne na poli medzi oboma tábormi dochádzalo k nevyhnutným krvavým stretom, pričom naša strana držala najviac zranených. Táto napätá situácia trvala až do jari, no po dvoch veľkých víťazstvách na našej strane sa ofenzívna sila súperov výrazne znížila.

OBSAHU ŠTÁTNEJ MONOPOLNEJ AGENTÚRY STRÁŽOU O

NÁRODNÉ VEDOMIE

Bolo to 10. alebo 11. februára 1920. Dva týždne sa hovorilo o celoštátnom generálnom štrajku. Rozhodujúca bitka sa blížila. v meste bolo hlásené, že okolo obeda v ASM kde asi 1; Bolo zamestnaných 000 robotníkov, bol vyhlásený štrajk, vztýčená červená vlajka, obraz kráľa spustený a prevŕtaný pod nohami, potom ho nahradili obrazy Karla Marxa, Trotzkiho a
Racowského.

Naši ľudia boli zbití, mechanici, členovia gardy, zranení. O 1 hodine sa nás zišlo asi 100 v našom sídle. Čo robiť? Pancu predsedal diskusii. Boli dva názory. Niektorí tvrdili, že by sme mali vláde poslať telegramy so žiadosťou o vojenskú intervenciu. Môj názor bol taký, že prítomní by sa mali obrátiť na ASM a zhodiť červenú vlajku pri akomkoľvek riziku. Môj názor bol prijatý. Vzali sme svoju vlajku a o 1. hodine pod vedením Pancua sme začali pochodovať na Lapusneanu a Pacurari so spevom Desteapta-te Romane ("Prebuďte sa, Ye rumunsky").

Pri továrni na ulici sme oddelili niekoľko skupín komunistov.
Vošli sme na dvor továrne a vošli do budovy nesúcej vlajkový olej na strechu, kde som ho zasadil. Odtiaľ som mal prednášku. Objavila sa armáda a obsadila továreň.

Ustúpili sme so spevom a potom sme zamierili späť do nášho sídla, pričom sme považovali náš rýchly nájazd za úspech. Správa o našom postoji prešla mestom ako blesk, no štrajk pokračoval. Armáda mohla len brániť vlajku, nemohla sfunkčniť továreň. čo sa malo robiť? Nápad nás napadol hľadať

pracovníkov v meste na otvorenie továrne. za tri dni vstúpilo do továrne 400 nových pracovníkov zo všetkých častí Iasi. Toto začalo fungovať; štrajk zlyhal. O dva týždne neskôr polovica štrajkujúcich požadovala, aby sa tak stalo. Späť do práce.

Naše víťazstvo bolo skvelé. Prvý krok ku generálnemu štrajku bol zamietnutý. Plány židovsko-komunistického konzorcia sa začali mariť. Naša akcia mala v rumunských radoch zvučnú odozvu a posilnila ich morálku.

TROJFAREBNÁ VLAJKA NAD NICOLINOU DIELOU

Najmocnejšie komunistické centrum tvorila rumunská železnica v Nicoline.
Pracovalo tam viac ako 4000 mužov, takmer všetci boli boľševizovaní. Obytné oblasti okolo týchto diel, Podul Ros, Socola a Nicolina, boli napadnuté značným počtom Židov.
Preto tu vodca komunistického hnutia v Iasi Dr. Ghelerter a jeho poradca Gheler založili svoj bod odporu. Od porážky ASM neuplynul ani mesiac a ako signál na začatie generálneho štrajku a rozhodujúcej bitky bola nad dielami vztýčená červená zástava. Bol vyhlásený štrajk. Odchádzali tisíce robotníkov.

Úrady boli bezmocné.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

* Štátna monopolná agentúra, ďalej len ASM (Tr.)

Prostredníctvom letákov sme zvolali všetkých Rumunov na stretnutie do Prince Mircea Hall. Po prejavoch sme s vlajkami opustili budovu a celý dav zamieril k Nicoline. Na Union Square nás zastavili úrady, ktoré nám odporučili nepokračovať, pretože tam na nás čakalo vyše 5000 ozbrojených komunistov a nasledovalo by krviprelievanie.

Vyšli sme teda z Union Square smerom k vlakovej stanici, kde sme nad strojovým kruhovým objazdom a nad stanicou vyvesili vlajky. Nasadli sme teda na vlak na trať a išli za Nicolinou. Niekto prehodil výhybku na stanici a vo vlaku Nicolina a všetci vošli do dielne Nicolina. Ideme dole. V obchodoch nikto. Na jednej z

budov červená vlajka. Vyliezol som na požiarne schodisko a medzi zubami som držal trikolóru. S určitými problémami, keďže som bol vo veľkej výške, som sa dostal na strechu. Vyliezol som na strechu a vyliezol na jej vrchol. Chytil som červenú vlajku a za obrovského jasotu, ktorý trval niekoľko minút, som zdvihol a podržal trikolóru. Odtiaľ som teda hovoril. Za hradbami komunisti, ktorých počet sa zvyšoval, postupne rástli do kompaktnej masy a hrozivo sa vynárali.

Pekelná raketa. Vnútri, hurá, vonku, buš a nadávky. Potom som pomaly klesol na zem. Pancu nariadil náš odchod. Ale pri bráne nám komunisti zablokovali východ a kričali: "Nech prídu Pancu a Codreanu!"

Išli sme 100 stôp pred naším davom a zamierili k bráne.
V strede Pancu, po jeho pravici obchodník Margarint, ja vľavo. Všetci traja sme bez slova kráčali vpred a držali sme ruky vo vreckách na zbrane.
Tí pri bráne nás sledovali, ticho a nehybne. Teraz nás delilo len pár krokov. Očakával som, že mi okolo ucha preletí guľka. Ale ideme dopredu, priamo a odhodlane.
Bol to však veľmi nezvyčajný a vzrušujúci moment. Teraz sme boli len pár krokov od seba. Komunisti odišli a otvorili sa nám! Asi desať metrov sme v tichosti kráčali ako hrobka uprostred nich. Nepozeráme sa ani doľava, ani doprava. Nič nebolo počuť, dokonca ani ľudské dýchanie. Naši muži nás nasledovali. Ale keď prešli, ticho bolo prerušené. Začala kliatba s hrozbami z oboch strán, ale bez boja. spolu ideme popri železnici smerom na stanicu. Za nami, nad dielami, fúkal vietor latku víťaznej trikolóry.

Morálny účinok tohto konania bol neporovnateľný. Celý Iasi bol v rozruchu. Všetci na uliciach hovorili len o Národnej stráži svedomia. Vo vzduchu bolo cítiť spodný prúd rumunského prebúdzania. Vlaky rozniesli správu o tomto vzkriesení ešte ďalej do štyroch kútov krajiny. Uvedomili sme si, že boľševizmus bude porazený, pretože pred ním, ako aj na jeho bokoch, bola postavená bariéra svedomia, ktorá bránila jeho rozširovaniu.

Všetky cesty k ich novej invázii boli teraz uzavreté. Odteraz by mala ustúpiť, nie dlho po akcii Geti. Averescova administratíva sa pridala k nášmu úsiliu dosť na to, že vyhliadky tohto hnutia boli úplne zmarené.

NÁRODNO-KRESŤANSKÝ SOCIALIZMUS
NÁRODNÉ SYNDIKY

Národná garda svedomia bola bojová organizácia navrhnutá na zvrhnutie nepriateľa. V tých nociach roku 1919 som sa s Pancuom veľakrát rozprával, keďže sme boli neustále spolu a takmer pravidelne sme jedli pri jeho stole. A ja som mu hovoril:

„Nestačí poraziť komunizmus. Musíme tiež bojovať za práva pracovníkov. Majú právo na chlieb a boj o česť. Musíme bojovať proti oligarchickým stranám, vytvárať národné organizácie pracujúcich, ktoré môžu získať svoje práva v rámci štruktúry štátu, a nie proti štátu.

„Nedovoľujeme nikomu, aby sa pokúsil vztýčiť inú vlajku na rumunskej pôde, s výnimkou našej národnej histórie. Akokoľvek môže byť robotnícka trieda, netolerujeme

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

povstáva proti krajine alebo robí spoločnú vec so zahraničnými pohybmi za našimi hranicami, to nikto neprizná

za svoj chlieb plytváte a pripájate sa k bandám cudzieho národa bankárov a úžerníkov, to všetko bolo dve tisícročia zachránené potením ľudu robotníkov a statočných, Vaše práva áno - ale v rámci práv vášho ľudu. Je neprípustné, aby pre jej prísnosť bolo pošliapané historické právo národa, ku ktorému patríte.

„Ale ani nepripustíme, že pod rúškom farebných vzorcov sa oligarchická a tyranská trieda usadí za chrbtom robotníkov všetkých kategórií a doslova z nich sťahuje kožu, pričom neustále mávajú transparentmi vo vzduchu za vlasť – čo nerobia. láska; Boh, v ktorého neveria; Cirkev - do ktorej nikdy nevstúpia a armáda - ktorú poslali do vojny s prázdnymi bandami.

"Toto sú skutočnosti, ktoré nemožno použiť ako falošné emblémy pre politické podvody v rukách niekoľkých nemorálnych žonglérov."
Potom sme začali organizovať pracovníkov do národných odborov a dokonca do politickej strany: „Národný kresťanský socializmus“. Vtedy Pancu napísal:

KRÉDOM NÁRODNO-KRESŤANSKÉHO SOCIALIZMU

Verím v jediný a nerozdelený rumunský štát, od Dnestra po Tisu, vlastníka všetkých Rumunov a iba Rumunov, milovníka práce, cti a bázne pred Bohom, ktorý sa zaujíma o krajinu a jej ľudí; dáva rovnaké občianske a politické práva mužom a ženám; ochranca rodiny, platiaci vašim verejným zamestnancom *.

Vtedy sme ešte nepočuli o Adolfovi Hitlerovi a nemeckom národnom socializme a robotníkoch podľa počtu detí a odvedenej práce, kvality a kvantity; a v štáte obranca sociálneho zmieru prostredníctvom minimalizácie triednych rozdielov; a okrem miezd znárodniť továrne (vo vlastníctve všetkých robotníkov) a rozdeliť pôdu medzi všetkých farmárov.

Rozdelil by výhody medzi vlastníka (štátneho alebo súkromného) a pracovníkov.
Bývalý vlastník by mal okrem vlastného platu dostávať aj percento nepriamo úmerné hodnote svojej pôvodnej investície; štát by navyše zaručil svoju pôvodnú investíciu; okrem toho by štát poistil pracovníkov prostredníctvom „rizikového fondu“; poskytla by zásoby potravín a šatstva pre robotníkov a štátnych zamestnancov, ktorí by, organizovaní do národných odborov, mali svojich zástupcov v správnych radách rôznych priemyselných, poľnohospodárskych a obchodných inštitúcií.

Verím vo veľkého a silného „otca robotníkov“ a kráľa roľníkov Ferdinanda I., ktorý obetoval všetko pre šťastie Rumunska a ktorý sa pre našu spásu zjednotil s ľudom; že na čele svojich vojsk v Marasti a Marasesti porazil nepriateľa; ktorý odvtedy s láskou a dôverou hľadí na vojakov, ktorí mu dlhujú vernosť, vojakov, ktorí zistia, že ich vojenská povinnosť je pre ich národ skutočnou školou, ktorú môžu dokončiť za rok. „Verím v trikolóru obklopenú lúčmi národného kresťanského socializmu, symbol harmónie medzi bratmi a sestrami z Veľkého Rumunska.

Verím vo svätú kresťanskú cirkev s kňazmi, ktorí žijú evanjelium a pre evanjelium a ktorí sa chcú, ako apoštoli, obetovať pre osvietenie mnohých.

Uznávam voľby ministrov komorou, zrušenie Senátu, organizáciu vidieckej polície, progresívnu daň z príjmu, školy poľnohospodárstva a remesiel na dedinách, „krúžky“ pre ženy v domácnosti a dospelých, domovy pre invalidov a seniorov. ľudia, národné domovy, určenie otcovstva, efektívne vnášanie do všetkých znalostí zákonov, podnety k iniciatíve

Machine Translated by Google

súkromný sektor v záujme národa a rozvoj roľníckeho domáceho priemyslu.

Dúfam vo vzkriesenie národného svedomia aj u pokorného pastiera a zostup vzdelaných medzi unavených, aby ich posilnil a pomohol v skutočnom bratstve, základu zajtrajšieho Rumunska, Amen! "Národná garda svedomia."

Noviny Constiinta („The Conscience“), pondelok 9. februára 1920.

Tak sme začali organizovať národné zväzy. Nasledujúci dokument ukazuje, ako vznikol jeden z našich odborov. Zverejňujem ho, aby som zdôraznil svedomitosť vtedajších ázijských robotníkov:

Minúty!

„Podpísaní obchodníci, robotníci a úradníci tabakovej továrne ASM sa stretli dnes večer, v pondelok 2. februára 1920, v sídle Národnej gardy svedomia, č. 3, Rua Alecsandri' pod vedením pána . W.

Pancu, úradujúci prezident gardy. BERÚC DO ÚVAHY zločinecké sklony určitých jednotlivcov, ktorí slúžia záujmom, ktoré sú tomuto ľudu cudzie, a BERÚC DO ÚVAHY propagandu, do ktorej sa zapájajú, menovite útočiť na blaho tejto inštitúcie a na samotnú existenciu tých z nás, ktorí sme celý život pracovali pre krajec chleba, ktorý je jedinou potravou našej a našich detí, MY, poctiví a zákony dodržiavajúci rumunskí robotníci, túžiaci po spoločnom pochode pod vlajkou našej krajiny na ceste diktovanej najvyššími záujmami nášho ľudu, za pre blaho tejto inštitúcie, aby sme raz a navždy pomohli zastaviť propagandu nášho nepriateľa v našich radoch, ROZHODLI SME SA konštituovať do profesionálneho národného zväzu, do ktorého volíme nasledujúci výbor a delegáta Národnej Stráž svedomia“.

Nasleduje 183 podpisov.

"Constiinta" ("Svedomie"), 9. februára 1920, č. 17 a 18.

SKUTOČNÝ OBRAZ SITUÁCIE V ROKU 1919

Snažím sa podávať správy o období rokov 1919-20, pričom z novín a manifestov beriem to, čo považujem za významné. Prvý manifest vydaný Constantinom Pancu v Iasi v auguste 1919, vyvesený na všetkých stenách Iasi, vo chvíli všeobecnej
dezorientácie, je signálom do boja pre rumunských robotníkov v Iasi:

Oslovte rumunských obchodníkov, robotníkov, vojakov a roľníkov

bratia,

Po rokoch strašných bojov svet oslavuje mier medzi ľuďmi; Múdri vodcovia vo všetkých civilizovaných krajinách sa snažia ukončiť vojnu zavedením zákona, ktorý zaručí mierovú existenciu v budúcnosti.

Ale hľa, z východu sa ozývajú hlasy nenávisti, ktoré naznačujú snahu našich nepriateľov roztrhať nás rozpormi a nedorozumeniami medzi nami. Z Ruska, ovládaného temnotou mylných učení, sme vyzývaní, aby sme bojovali, strieľali a zabíjali našich bratov podobnej krvi.

Z Maďarska, ktoré plače nad niekdajšou veľkosťou, zaznieva rovnaká výzva. Nepriatelia Východu sa spojili s nepriateľmi Západu, aby narušili náš mier a

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

vlámať sa do.

Cudzinci za našimi hranicami sa snažia preniesť pohár jedu medzi nás, cez cudzincov, ktorí žijú v našej krajine. Dovolia si tvrdiť, že nás ženú dopredu v mene mieru, spravodlivosti a slobody a v mene pracujúcich. Ich slovo je lož, ich žiadosti
smrteľný jed pre: Hovoria, že chcú mier, ale sami ho ničia a zabíjajú tých najhodnejších; Dožadujte sa slobody, ale prostredníctvom vyhrážok smrťou nútite ľudí, aby sa im podriadili; Túžte po
bratstve a zároveň zasievajte nenávisť, nespravodlivosť a nemravnosť medzi národmi.
Navyše vraj chcú zrušenie hlavného mesta zarobené v pote tváre.

'

Hovoria nám, že nechcú vojnu, ale bojujú.
Žiadajú zrušenie armády, no ozbrojujú sa. Vyzývajú nás, aby sme odhodili trikolóru a na jej miesto vyvesili červenú vlajku nenávisti. Neverte jeho manifestom a výzvam, tak ako neveril nepriateľovi, keď bojoval v Oituz, Marasti a Marasesti.

Povinnosťou každého dobrého Rumuna je vidieť, že ani v budúcnosti sa semienko rozbrojov, ktoré sa nepriateľ snaží zasiať medzi nás, nezakorení.
Zdokonaľte prácu, ktorú ste začali svojou prácou a svojou cťou. Vaši nepriatelia sú ľahostajnosť, nenávisť a neúcta, ktoré vládnu za hranicami a ktoré ohrozujú aj nás.

Pozor! Udržujte svoju dušu čistú, nezabúdajte, že našou spásou je práca, jednota a česť.

Bratia vojaci,

S vierou v Boha si zlomil moc nepriateľa. Svojimi zbraňami si vyryl hranice krajiny na večnosť.

Svojou krvou si zdokonalil a spečatil svoju obeť. To je dôvod, prečo
nesmiete dovoliť cudzím a nezákonným skupinám, aby zničili to, čo ste zdokonalili.
Udržujte si naďalej lásku k vlasti a vieru vo svojho Kráľa. Prisahal si, že budeš brániť hranice vlasti svojou krvou až do poslednej kvapky. Starostlivo ich chráňte pred zlými úmyslami nepriateľa, pretože to robili naši otcovia a predkovia.

bratia roľníci,

Boh našich otcov sa zmiloval nad naším utrpením a daroval nám rok tak štedrý, aký sme len zriedka videli.
Buďte vďační dobrému Pánovi za svoju prácu a za svoju vieru. Obnovte svoje pracovné sily, vytrvalo zbierajte úrodu zeme.
Buďte si istí, že krajiny Tisy, Dunaja a Čierneho mora ste si celkom podmanili.

Strážte ho v posvätnom, bráňte jeho bohatstvo svojou prácou a svojou láskou.

brat Romes,

Práve vo vás sú nádeje a sila tejto krajiny. Aj vy ste zajtrajšie šťastie. Nezhromažďujte kliatby, ale požehnania.
Nepriateľ útočí na Dnester a Tisu. Snaží sa narušiť aj vnútorný pokoj našej krajiny.

Naše vyslobodenie je v práci, cti, láske k vlasti a viere v Boha.
Buďte opatrní, volajte na správnu cestu aj tých, ktorí zblúdili a prešli k tým, ktorí sú bez ľudu a bez viery.
Zjednotení okolo trónu a v tieni trikolórovej vlajky bdejú nad pokojom v krajine.

Povedzte cudzincom a zahraničným milencom, ktorí sa nás snažia rušiť, že sa okolo nás vytvorila národná garda, ktorá bdie, ktorá bude bojovať proti tým

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

ktorí chcú medzi nás zasiať nezhody.

Rumuni všade, robotníci, remeselníci, vojaci a roľníci, buďte hodní našich predkov a volania doby, v ktorej žijeme. ss) kruh rumunského obchodníka; Železničná trakčná únia; Spoločnosť vojnových invalidov; cechu hutníkov a pod.

Constiinta („The Conscience“), 30. august 1919, mladší ročník, č.

VODCOVIA RÍMSKYCH ROBOTNÍKOV

Vodcovia rumunských komunistických robotníkov neboli ani Rumuni, ani robotníci.

V Iasi: Dr. Ghelerter, Žid; Gheler, Žid; Spiegler, Žid; Schreiber, Žid atď.

V Bukurešti: Ilie Moscovici, Žid; Pauker, Žid
a pod. Okolo nich skupiny stratených rumunských robotníkov.

Ak by bola revolúcia úspešná, prezidentom republiky, ktorý by si uzurpoval veľkého kráľa Ferdinanda, by bol Ilie Moscovici.

V parlamente Veľkého Rumunska v roku 1919, keď sa poslanci a senátori zo všetkých rumunských provincií zhromaždili, nadšení veľkým aktom únie, povstali a tlieskali veľkému zjednocovaciemu kráľovi, tento pán Ilie Moscovici odmietol vstať a zdanlivo si sadol .

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

POSTOJ ŽIDOVSKEJ TLAČE

Je potrebné zdôrazniť postoj židovskej tlače v tých časoch nebezpečných pre rumunský ľud. Kedykoľvek bol rumunský národ ohrozený existenciou, táto tlač podporovala tézy, ktoré najviac vyhovovali našim nepriateľom. Ako skutočne, po udalostiach možno ľahko vidieť, že tie isté tézy boli tvrdohlavo proti vždy, keď uprednostňovali rumunské obrodné hnutie.

Pre nich boli naše starosti dňami radosti, kým naša radosť pre nich dňami smútku.

Sloboda

Sloboda, ktorá bola dnes národnému hnutiu tak veľmi upieraná, bola vtedy považovaná za dogmu, pretože slúžila našej skaze. Tu je napríklad to, čo napísal Adevarul („Pravda“) z 28. decembra 1919 pod podpisom Emila D. Fagurea (vlastným menom Honigmann):

"Pretože Socialistická strana má právo slobodne demonštrovať, nemožno tvrdiť, že táto strana má privilégium. Bez ohľadu na to, ktorá strana chce demonštrovať, toto právo bude musieť byť odmietnuté..."

SP

Nenávisť

Na tom istom papieri môžeme čítať:

„Nenávisť musí byť vždy vodítkom proti partii zabijakov, ktorá vládla na čele s Ionom Bratianu"

Židovská nenávisť voči Rumunom je zažehnaná; je podporovaný; jeden ho vzýva. Nie je to trestný čin. Nie je to stredoveká hanba. Keď však príde čas, aby Rumuni obhajovali svoje porušované práva, ich čin je označený ako „nenávisť“ a nenávisť sa stáva prejavom barbarstva, ponižujúceho pocitu, na ktorom sa nedá nič stavať.

právny poriadok

Adevarul („Pravda“), 5. októbra 1919

Je koniec! Na základe „vysokého“ dekrétu sa počas volebného obdobia zavádza nový režim, oveľa tvrdší ako predtým, režim obliehania a cenzúry, pričom opozícia a celá krajina sú vyňaté zo zákona. je to čisté a jednoduché, režim vojenskej diktatúry, v ktorej je všemocná iba koruna; korunu a liberálnu stranu a ako vykonávateľ týchto dvoch testamentov máte vládu generálov..... teda nariadenie nám zakazuje útočiť na korunu. Ak sa hovorenie pravdy chápe ako útok, to znamená, že koruna na seba vzala ťažké bremeno riadenia krajiny s Liberálnou stranou,
potom tento útok musí byť uskutočnený.

Dekrét nám zakazuje útočiť na súčasnú formu správy, ak sa tým chápe, že nemáme právo so všetkou vehementnosťou protestovať proti súčasnosti.

vláde, ktorá je výsledkom protiústavnej vôle dvoch ľudí, budeme protestovať....
Ak by proti tomuto stavu nebola iná cesta, keby sme vedeli, že podnecovanie k vzbure alebo proti takzvanému právnemu poriadku bude mať nejaký účinok – žiaľ, nie je to tak – neváhali by sme ani chvíľu. takže neexistuje žiadny iný spôsob, ako proti nim bojovať

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

diktátorský a tyranský režim.

* Predseda vlády Rumunska počas prvej svetovej vojny (Tr.)

Domnievame sa, že čelíme ozbrojenej skupine, ktorá sa stavia mimo zákona a používa brutálnu silu....

Napriek tomu všetkému vztýčime tú vlajku a padnúc budeme stále kričať: 'Preč s tyraniou;'
„Nech žije sloboda“.

Toto je židovská tlač z roku 1919.
Inými slovami: podnecovanie vzbury proti korune, proti forme vlády a právnemu poriadku.

podnecovanie k revolte

Adevarul („Pravda“), 11. október 1919

"Šalenci! Kde sú šialenci?"

Ako sme povedali, máme veľa dobre vychovaných mužov a žiadnych šialencov. Alebo, šialenstvo je to, čo potrebujeme. Tí z roku 1848 boli šialení a vykorenili bojarský* režim tej doby....

Potrebujeme aj šialených ľudí. S dobre vychovanými mužmi, ktorí sa delia o chlp v 14 stW nie, dospeli k rozhodnutiu, nedá sa nič robiť.
Potrebujeme aspoň jedného šialenca, ak nie viac. Čo bude ten blázon robiť, ako to budem vedieť? .....

Potom je požiadaný blázon. Potom nech prídu blázni.
Dokonca aj socialisti sa správali slušne. V skutočnosti majú za sebou partiu a mužov, ktorí by sa nemali nikoho báť. Vidím, že sa neboja, ale aj tak sú slušne vychovaní. Ako kedysi I. Nadejde, tvrdošijne sa držia v zákonnom rámci. Tí pri moci, civilní aj vojenskí, ich chcú dostať von, márna snaha, Ich taktikou je právny štát. Aj keď sa po nich strieľa, ako 13. decembra 1918, keď ich zbijú na kašu, keď Frimu položia jeho nohsledi do hrobu, socialisti protestujú - samozrejme, s veľkou dôstojnosťou - ale nejdú mimo zákona. .

V každom prípade potrebujeme šialených ľudí.
Nech sa prihlásia blázni, ktorí by dnes iniciovali nezákonné, alebo protizákonné kroky proti stavu vecí.

Koruna

Pre Rumunov bola koruna vždy cenným aktívom. Židia ako garant našej jednoty a odporu zoči-voči akémukoľvek nebezpečenstvu ho nikdy neváhali akýmkoľvek spôsobom napadnúť, uraziť a kompromitovať.
Tu je napríklad to, ako Dimineata ("Ráno") zo 16. novembra 1919 zaobchádza s kráľom Ferdinandom.

'Z dôvodu chyby'

Zviera potrebuje obmedzené starosti, no na ich uspokojenie mu stačí mozog. Zriedkavo, veľmi zriedkavo sa zviera mýli. Rovnako jeho inteligencia, akokoľvek malá, mu bráni upadnúť do hrubej chyby.

S kráľom to tak nie je.

Chcem hovoriť o kráľovi stvorenia.
Kráľ tvorstva je oveľa inteligentnejší ako pes, kôň alebo somár. To je správne. Ale zatiaľ čo žiadne z týchto zvierat by neskočilo z okraja priepasti, nevrhlo sa do vody, aby sa utopilo, alebo by sa nepokúsilo o nebezpečný pohyb, kráľ tvorstva robí každodenné chyby.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

neodpustiteľné chyby.....

* Ja "ers ofp; dvikged -hudhokhn-g @s. ??? (Tr.)

Múdrosť požadovala, aby kráľ nedovolil, aby sa dostal do zajatia v rukách jediného muža alebo strany.

Pri všetkej úcte je mojou povinnosťou povedať Jeho Veličenstvu, že sa mýlil. Situáciu, ktorá je taká nejasná, má na svedomí Jeho Veličenstvo. Lebo Jeho Veličenstvo podľahlo niektorým vinným a zainteresovaným posadnutostiam a utieklo pred prirodzenými riešeniami, ktoré si vnútorná situácia vyžadovala.

Ak sa ani dnes koruna nerozhodne vstúpiť do prirodzených ciest, ktoré sú odlúčené od budúcich záujmov, bude sa príroda dožadovať svojich práv s ešte väčším odhodlaním.

Nech je varovaný kráľ tvorstva.

kresťanskej cirkvi

Opinia („Názor“), 10. august 1919

Jasskí nacionalisti sa začínajú rozčuľovať. Je ich tak málo a sú takí zlí, preto je ich agitácia, kedysi revoltujúca, teraz smiešna, čistá a jednoduchá.
Nacionalisti vytvorili „Národnú gardu svedomia“. Boli vydané manifesty; stretnutia sa konali...

Pozvaní boli aj šovinistickí študenti. Prišli aj obyčajní kňazi... V čase, keď sa všade najdespotickejšími zákonmi rušia rozdiely medzi národnosťami, u nás chcú národniari tieto rozdiely zvýrazniť... mierová konferencia chce zmluvou presadiť kontrolu. menšín....

Keď sa všade oddeľuje cirkev od štátu a zostáva súkromnou starosťou každého jednotlivca, u nás nacionalisti apelujú na duchovenstvo, aby organizovala principiálnu náboženskú propagandu...

Potom zasiahne kňaz: jemne chytí ľudí za vlasy a čelom im búcha o kostolné kamene, až ich omráči. Práve v cirkvi sa ľudia učia pokore a rezignácii. Toto je vôľa

Bože.

Už nikoho neoklamú klamstvá. Darmo si nacionalisti pripínajú na rukávy trikolórne pásy, ktoré podnecujú obyčajných intelektuálov proti Židom, kvôli ktorým nás kňazi v kostole kliatvia. Nikto sa dnes nebojí jej kliatby.

Kážeme lásku medzi ľuďmi. A vykopnite dvere chrámov, ktoré prechovávajú nenávisť a pomstu.....

Podpísaný: M. Sevastos

sprievod

Opinia ("Názor"), 26. októbra 1919

Na výzvu „Národnej gardy svedomia“ dali vznešení duchovní demonštrantom k dispozícii svoje brady, odevy a transparenty s obrubníkmi.

Ale za luxus mať Boha s celým tímom sa musí zaplatiť.
Uprednostňujeme, aby si naše dane najali učiteľa, nie kňaza. Chceme preto odluku cirkvi od štátu. Lebo nechceme, aby náš vynútený príspevok slúžil na podporu tmárstva, odriekania a rezignačného ducha, vďaka ktorému sa udržiavajú policajné režimy, Návrat do stredoveku? Pre inkvizíciu? Hrôza nás rozčuľuje v pruhovaných nohaviciach a chvostoch a vo vojenskej tunike, už nemôžeme tolerovať teror v náboženskom habite. Bolí nás, keď vidíme pouličné demonštrácie motivované politickými a vojenskými intrigami a už nechceme byť svedkami sprievodov v červených mitrach a šatkách...

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Dosť!

Kopule kostolov ťažia na pleciach ľudstva; poklony ho stiahnu k zemi.

Tento sprievod bude bez chuti. V uliciach uvidíte múzejné odevy, chňapky posiate diamantmi, mitry... Kríže a štóly.

Fúzy prejdú, rečníci so skrútenými gestami odhalia hruď a ukážu davu svoje zakrvavené boky sajúce špongie namočené v octe medzi zubami...

Podpísaný: M. Sevastos

Je to jasné. Odtiaľ je k útokom na dôstojníkov a odtrhnutiu ich pruhov už len krôčik.
Tiež krok k zbúraniu kostolov krompáčmi alebo ich premene na stajne či sadistické večierky pre malých židovských reportérov Opinia („Názor“), Adevarula („Pravda“), Dimineata („Ráno“) a vašich ľudí .

Videl som v stĺpcoch týchto novín v čase veľkého rumunského nešťastia všetku nenávisť a prefíkané sprisahania nepriateľskej rasy, ktorá sa tu usadila a znášala ľútosťou a len ľútosťou Rumunov. Videl som, ako dávali najavo svoj nedostatok rešpektu voči sláve rumunskej armády a státisícom, ktorí zomreli v ich posvätnej uniforme; nedostatok úcty ku kresťanskej viere celého ľudu.

Neprešiel deň, aby sa do našich sŕdc nehrnul jed z každej stránky.

Čítaním tých novín, ktoré obalili moju dušu, som spoznal skutočné pocity týchto mimozemšťanov, ktoré bez zdržanlivosti odhalili v čase, keď si mysleli, že sme padli na zem. Za jeden rok som sa naučil toľko antisemitizmu, aby som vydržal tri životy. Nie je možné zasiahnuť posvätnú vieru ľudí alebo to, čo ich srdce miluje a rešpektuje, bez toho, aby sme ich hlboko zranili a bez toho, aby im z rany tiekla krv. Prešlo sedemnásť rokov a rana stále krváca.

Dovoľte mi ešte raz splniť si svätú povinnosť tým, že tu spomeniem tohto hrdinu, športovca kresťanských robotníkov, remeselníka Constantina Pancu, pod ktorého velením som bol a po ktorého boku by som stál až do „Červenej šelmy“, ako ho nazýval. , bol porazený. Práve pre tohto muža – pre jeho odvahu a pevnosť – je oslobodenie

mesto Iasi pred zničením je splatné. O sedem rokov neskôr tento gigant, oslabený utrpením a chudobou, kráčal ako tieň po uliciach Iasi a hľadal pomoc pri liečbe srdcového ochorenia. Zomrel chorý a chudobný, zabudnutý a bez pomoci, uprostred krajiny, ktorej to bolo jedno, a v meste, ktoré v najťažších hodinách bránil vlastným telom.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

PRVÝ ŠTUDENTSKÝ KONGRES PO VOJNE

KLUJ, 4., 5., 6. SEPTEMBER 1920

Tento kongres sa konal v Národnom divadle v Kluži v atmosfére veľkého nadšenia, výsledkom zjednotenia 26.

Rumunský ľud silou zbraní a ich obetavosťou. Išlo o prvé stretnutie mladých intelektuálov z ľudu dovtedy rozprášeného osudom a nešťastím na štyri vetry. Dvetisíc rokov nespravodlivosti a utrpenia sa blížilo ku koncu.

Aké nadšenie! Koľko posvätných emócií! Koľko sĺz všetci prelievame!
Ale akokoľvek veľké bolo naše nadšenie pre súčasnosť, ktorá ovládla naše srdcia svojou majestátnosťou, taká veľká bola naša dezorientácia, pokiaľ ide o líniu, ktorú budeme nasledovať v budúcnosti.

Práve z tejto neistoty sa židovská moc snažila profitovať tým, že navrhovala a v konečnom dôsledku vyvíjala tlak na ministerstvá, slobodomurárstvo a politikov, aby zaradili do programu kongresu možné prijatie židovských študentov do študentských odborov.

Inými slovami, pokúsili sa o transformáciu rumunských spolkov na spolky rumunsko-židovské.
Nebezpečenstvo bolo vážne: na jednej strane klopal na dvere boľševizmus, na druhej strane pravdepodobnosť prevahy židovsko-komunistických prvkov v našich vlastných skupinách. Minimálne v dvoch z nich, v Iasi a Cernauti, bola situácia tragická. Napriek tomu vedúci kongresu Labusca, prezident študentského spolku Iasi a celý jeho výbor; Nazarie, prezident Bukurešti s celým jeho výborom a všetkými združeniami; a Puscaru, prezident Kluže, bol týmto nápadom podmanený. Mladí študenti sú veľmi ľahko ovplyvniteľní, najmä keď nemajú vieru. Nechali sa zlákať ani nie tak okamžitými materiálnymi výhodami, ktoré im mohli ponúknuť, ale najmä lichôtkami a vyhliadkami na skvelú budúcnosť, ktoré im boli prisľúbené. Mladý muž však musí vedieť, že bez ohľadu na to, akú funkciu zastáva, je strážcom v službách národa a že nechať sa kúpiť, polichotiť, zviesť znamená zanedbanie povinnosti a môže viesť aj k dezercii alebo zrade.

Malá neoficiálna skupina nás z Iasi, neotrasiteľní v našom odhodlaní, zjednotená s Bucovinčanmi, zúrivo bojovala dva dni. A nakoniec sme vyhrali.
Kongres schválil návrh, ktorý som navrhol, normálnym hlasovaním, v opozícii k návrhu, ktorý podporilo celé vedenie študentov, verím, že Kongres tak hlasoval nie tak z presvedčenia, ako skôr z obdivu k odhodlaniu a zúfalstvu, s ktorým bol vedený náš boj. .

Žiaci Cernau, ti, nie viac ako 60-roční, sa správali obdivuhodne.
Naša malá skupina Iázijcov, nie viac ako 20, podobne. ak k tomu pripočítame skupinu 20 Ciochina, tiež z Iasi, dvojdňovú bitku vyhralo 100 proti 5000.

Toto naše víťazstvo bolo rozhodujúce. Ak by stratil náš pohľad, aj študentské spolky by stratili svoj rumunský charakter a v kontakte so Židmi by sa priklonili k boľševizmu. Rumunský študentský zbor bol na veľkej križovatke.

A neskôr, v roku 1922, by sme nemali erupciu rumunského študentského hnutia, ale možno erupciu komunistickej revolúcie.

OTVORENIE UNIVERZITY IASI NA JESEŇ 1920

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

V ostatných univerzitných centrách bolo ticho. Len ten náš v Iasi bol odsúdený na neustály boj. Univerzitný senát po prvý raz v histórii univerzity v Iasi oznámil otvorenie akademického roka bez obvyklej bohoslužby.

Aby niekto pochopil našu bolesť, je potrebné vedieť, že tento slávnostný ceremoniál bol bez prerušenia polstoročie najkrajším podujatím univerzity. Táto príležitosť zahŕňala celý senát univerzity, všetkých profesorov, všetkých novoregistrovaných študentov a intelektuálnu elitu Iasi. Bohoslužbu vždy slávil „M“ v posluchárni metropolita Moldavska alebo jeho vikár, čím požehnal začiatok nového roka vo vzdelávaní rumunského ľudu. Teraz však naša univerzita gestom univerzitného senátu odložila tento klenot svojej polstoročnej tradície bokom.

Ešte vážnejšie bolo, že univerzita nášho kresťanského Iasi, najvyššia vzdelávacia inštitúcia v rumunčine, takto hlásala v týchto ťažkých časoch boj proti Bohu, vyhnanie Boha do škôl, inštitúcií a krajín.

Profesori univerzity v Iasi, s výnimkou 4 alebo 5, o ktorých je známe, že sú proti tomuto trendu, s veľkým zadosťučinením privítali pohanské rozhodnutie Senátu ako krok vpred, ktorý vyvedie „rumunskú vedu“ z „barbarstva“ a „stredovekých predsudkov“ . ".

Komunistickí študenti jasali, Židia triumfovali, zatiaľ čo niektorí z nás smutne uvažovali: Zaujímalo nás, ako dlho bude trvať, kým budú zbúrané kostoly a kňazi v rúchach ukrižovaní na ich oltároch?

V tom čase asi osem z nás nacionalistických študentov v Iasi márne klopalo na dvere mnohých profesorov, ktorí sa ich snažili presvedčiť, aby odvolali opatrenie prijaté Senátom, ale naše opakované pokusy zlyhali.

A tak sme sa večer pred začiatkom školského roka rozhodli pre vážny krok: rázne sa postavíme proti otvoreniu univerzity.
Aby sme boli zoskupení, všetci sme spali na ulici Suhupan 4, v sídle našej akcie. O šiestej ráno sme s Vladimírom Frirnuom odišli na univerzitu – ostatní ho mali sprevádzať. Zatvárame a zabarikádujeme zadné dvere univerzity a nechávame tam Frimu, aby ich strážil. Na veľké predné dvere som umiestnil plagát v červenej ceruzke s nápisom: „Upozorňujem študentov aj profesorov, že táto univerzita sa otvorí až po tradičnej bohoslužbe.“

Ostatní naši kamaráti prišli neskoro, príliš neskoro. Študenti začali prichádzať o 8. hodine.
Sám pri vchode som odolával asi do pol desiatej, kedy sa zišlo viac ako 300 študentov. Keď sa profesor matematiky Muller chcel dostať dovnútra, povedal som mu: "Keď si sa stal profesorom na tejto univerzite, prisahal si na kríž. Prečo teraz vstávaš proti krížu?"

Ste krivoprísažník, pretože ste prisahali na niečo, čomu ste neverili a teraz porušujete túto prísahu. "

Potom sa na mňa vrhli študenti vedení Marinom, komunistickým vodcom Hritcuom a Ionescom de Botosanim, otvorili hlavný vchod do univerzity, vzali ma do vestibulu a udierali ma palicami a päsťami po hlave. Žiadna obrana, žiadna odozva nebola možná, keďže som bol chytený v strede, tlačený zo všetkých strán a dostával som údery zo všetkých strán. Nakoniec som zostal sám. Kým som bol v kúte a premýšľal o nešťastí mojej porážky, prišlo šesť študentov. Víťazstvo nepriateľa však netrvalo dlho, hneď na to zišiel z rektorátu sekretár univerzity a vyvesil tento oznam: „Je dobre známe, že rektorát rozhodol, že táto univerzita bude zatvorená do stredy, kedy sa otvorí s. bohoslužby“. Bolo to veľké víťazstvo, ktoré sme prijali s neprekonateľnou radosťou. V stredu ráno, o dva dni neskôr, sa v aule zaplnenej obyvateľstvom mesta konala bohoslužba. Všetci mi gratulovali.

Profesor AC Cuza hovoril s neprekonateľným

výrečnosť. V tej chvíli sa ma zmocnila viera – a nikdy ma neopustila –, že ktokoľvek, aj keď sám, bojuje za Boha a jeho ľud, nebude nikdy porazený. Vo verejnej mienke v Iasi mali tieto boje, hlavne v ASM a železničných závodoch a napokon na univerzite, silnú odozvu. O

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

nepriateľ si začal uvedomovať, že boľševizmus nemôže napredovať bez vážnych prekážok, aj keď ho podporujú takmer všetci univerzitní profesori, celá tlač, všetci Židia, najväčší podiel robotníkov, zatiaľ čo na druhej strane je len minimálna skupina mladých ľudí. ľudí, ktorí sú proti týmto obrovským vlnám, vyzbrojení len svojou veľkou vierou v budúcnosť svojej krajiny. Títo mladíci mali bariéru svojej vôle porovnateľnú s nejakými ostrými skalami v zemi, cez ktoré možno ľahko prehliadnuť, ale bez veľkého zranenia sa nedá vyliezť; vlastne nás ani nenapadlo skúšať. Nepriatelia sa nebáli ani tak nás, ale nášho odhodlania. Zdravá časť obyvateľstva, kresťanská a rumunská Iasi, nás povzbudzovala a súcitne nás sledovala.

ROK UNIVERZITY 1920-1921

Tento rok sa začal za vyššie uvedených podmienok a bol to nekonečná séria bitiek a stretov. My, študentskí bojovníci, sme sa zorganizovali okolo študentského spolku „Štefan Voda“, ktorého som bol predsedom. Odtiaľto útočíme na našich súperov a znova a znova ich porážame. Pohŕdali rumunskou kultúrou, pohŕdali univerzitou a všetkým tým

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

mali sme v tejto krajine predstieranie, že sme múdri a radcovia, ako niektorí muži, ktorí prichádzajú z veľkej krajiny na túto hriešnu a zaostalú rumunskú pôdu.

Možno mali pravdu v bodoch, ale čoskoro sa mali v našej malej krajine stretnúť s veľkým svetským zdravým rozumom, ktorý vo svojej veľkej ríši nad Dnestrom dokázali, že nikdy nemali. Na univerzite sa stretnutia stali nemožnými. Už sa nedalo urobiť žiadne rozhodnutie. Drvivá väčšina študentov boli komunisti a ich sympatizanti. Ale nemohli urobiť krok vpred, pretože naša skupina, nikdy staršia ako 40 rokov, bola vždy prítomná; útočíme a nepripúšťame šírenie komunistických myšlienok a praktík. Pokus o generálny štrajk na univerzite v Iasi, keď bol zatknutý komunistický študent Spiegler, po jednom dni zlyhal, pretože naša skupina obsadila jedáleň a zakázala štrajkujúcim vstup do jedálne a tvrdila, že „kto nepracuje, neje“. Všetky prosby dekana a profesorského zboru, aby nás presvedčili, že týmto študentom by mali byť umožnené stravovanie, boli márne. Krátko nato by naša skupina vyhrala ďalšie víťazstvo – zmenu dresu.

Komunistickí študenti nosili ruské čiapky, nie že by iné čiapky nemali, ale ako okázalý znak potvrdenia boľševizmu.

Pri príležitosti konfrontácie na univerzite boli tieto čiapky zadržané a spálené na Union Square. Potom sa každý deň na univerzite, na uliciach, v krčmách začal lov. Všetky čiapky boli spálené, po týždni úplne zmizli.

Naša skupina zašla ešte ďalej a zapojila do boja židovsko-komunistickú tlač. Nemali sme žiadny tlačiarenský stroj, ktorý by nám dal slovo. Po niekoľkých neúctivých článkoch o kráľovi, armáde a cirkvi naša skupina, ktorej došla trpezlivosť, vtrhla do kancelárií a tlačiarenských zariadení novín Lumea („Svet“) vydávaných Židom Hefterom a Opinia („Názor “) a zničili tlačiarne, ktoré
chrlili jed a urážku. Niet pochýb o tom, že sme vyvolali nepokoje, ale tieto nepokoje by zastavili veľký neporiadok, nenapraviteľný neporiadok, ktorý pre našu krajinu pripravovali žoldnieri komunistickej revolúcie.

Ale celá táto činnosť zo mňa urobila hlavný objekt jeho pomsty.
Napadla nás židovská tlač; Odpovedal som násilne. Keď som jedného dňa na ulici stretol redaktorov Opinia („The Opinion“), po slovnej výmene názorov, po tom, čo som ich požiadal, aby si za svoje urážky zodpovedali, sme sa pohádali. Moji súperi boli silno porazení. Ale na druhý deň sa všetky noviny v Iasi postavili proti mne, Opinia ("Názor"), Lumea ("Svet"), Miscarea ("Hnutie").

NAVŽDY VYHNUTÝ Z UNIVERZITY IASI

Veci tam nekončia. Univerzitný senát okamžite konal; stretol a bez toho, aby mi dal publikum, ma navždy vylúčil z univerzity v Iasi.

Konečne by sa univerzita aj mesto Iasi zbavili narušiteľa verejného poriadku, ktorý dva roky rušil pokoj židovských komunistov a staval sa proti všetkému ich úsiliu rozpútať revolúciu za zvrhnutie nášho kráľa, upálenie kostoly, streľba o

dôstojníkov a masakra státisícov Rumunov. Muži poriadku a

zákonnosti boli v očiach univerzitného senátu komunisti; narušiteľ tohto poriadku.

RADA PRÁVNICKEJ ŠKOLY

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

No ich plány stroskotali, pretože do bežného chodu nášho študentského života zasiahla skutočne jedinečná udalosť. Rada Právnickej fakulty spochybnila vylúčenie vyhlásené senátom a pod vedením profesora Cuzu sa jej dekan spolu s profesormi Matei Cantacuzino a Dimitrie Alexandrescu postavili proti tomuto opatreniu.
Snaha rady zmierniť hnev

Univerzitný senát neuspel. Senát príkaz na vyhostenie nezrušil.
Potom Právnická fakulta stiahla svojho zástupcu v Senáte, už sa nebránila jeho rozhodnutiu a vyhlásila sa za nezávislú. Z právnickej fakulty som bol informovaný, že môžem naďalej navštevovať vyučovanie, keďže rada fakulty odmietla uznať rozhodnutie senátu univerzity. Tak som pokračoval ako študent na Iasi University.
V dôsledku tohto incidentu predsedníctvo Právnickej fakulty na tri roky nevyslalo svojho zástupcu do senátu univerzity. Tento konflikt pokračoval ďalšie roky, aj keď som odišiel z univerzity. Neskôr, keď som dostal diplom, mi rektorát odmietlo vydať diplom. A dodnes ho nevydali. Na registráciu v advokátskej komore a pokračovanie v štúdiu v zahraničí som použil osvedčenie, ktoré mi vydala Právnická fakulta.

ROK UNIVERZITY 1921-1922

Nový školský rok bol otvorený za normálnych podmienok – teda bohoslužbou. Na univerzite a v meste Iasi opäť vládla slávnostná nálada.
Táto veľká udalosť zostala v Bukurešti takmer nepovšimnutá. Keď tam študenti prídu, ich počet sa stratí v dave státisícov ľudí, hluku, svetla a mnohých konfliktov záujmov. V Iasi, keď

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

študenti odchádzajú, padá všeobecná melanchólia, ako keď na jeseň odchádzajú žeriavy a vtáky. Keď sa študenti vrátia, prichádza mladosť, život. je sviatok. V Bukurešti sa študenti cítia sami uprostred obrovského sveta, ktorý ich nevidí, neváži si ich, necenzuruje, nezaujíma sa o nich, nemiluje ich. Vzdelanie študenta v Iasi sa nepodobá na vzdelanie v Bukurešti, pretože vyrastá ako dieťa pod láskou svojej matky, v úkryte lásky Rumunov. Tu si národ vychováva svojich žiakov. Ja sám dlhujem tomuto Iasiovi dôležitú časť vďačnosti za všetko, čo som mohol urobiť. Vždy som cítil záujem, ktorý o mňa mal tento duch Iasi, cítil som lúč jeho lásky, cítil som jeho napomenutie, jeho povzbudenie, jeho naliehavosť, jeho volanie do boja.

Idú za nami - Iasiho žiakmi - aj teraz a budú nás nasledovať až do konca našich životov, ako vždy prítomná spomienka na túžby a lásku mojej matky. Koľkých zo všetkých generácií študentov, ktorí prešli Iasi, nepohnalo Iasiho volanie k boju na celý život! Koľkých nesprevádzali k hrobu, koľkých ešte dnes prenasledujú ich výčitky!

Začiatkom roka bolo badateľné, že židovský komunizmus ustúpil, bol dezorientovaný, jeho morálka bola prakticky nulová a nekládol žiadny odpor. Všetci novoprihlásení študenti počuli o našich bojoch a dlho čakali, kým prešli na našu stranu. Keď tu boli, pridali sa k našim radom.

PREZIDENT ZDRUŽENIA ŠTUDENTOV PRÁVA

Na jeseň som bol zvolený za prezidenta Asociácie študentov práva. Univerzitný senát odmietol moje potvrdenie pod zámienkou, že som bol vylúčený z univerzity. Potvrdil som sa.

Náš spolok poslucháčov práva, podobne ako spolky všetkých ostatných vysokých škôl, mal za cieľ vedeckú činnosť vykonávať a prehlbovať štúdium v príslušných oblastiach.
Napríklad za predsedníctva Nelu Ionescu, dva roky predo mnou, sa takmer každý týždeň stretávala Asociácia študentov práva. Niektorý študent si prečítal knihu o práve alebo príbuznej oblasti, zhustil ju a na stretnutí predložil kritiku. Potom nasledovali rozporuplné diskusie. Ponechal som všeobecný formát, ale pridal som aj niečo nové. Všetky tieto problémy a správy sa nedali riešiť, pokiaľ vedecky nepreskúmali židovský problém. Čítali sa práce, zaoberajúce sa týmto problémom v Rumunsku i v zahraničí, o medzinárodnej židovskej moci, o histórii tohto problému doma i v zahraničí. Študovali sme nielen ich metódy boja proti nám, ale aj židovského ducha a mentalitu, a tak sme navrhovali rôzne spôsoby boja a obrany.

Potom po každom výklade nasledovali diskusie, závery a napokon formulácia ustanovenej pravdy, aby každý mohol odísť osvietený.
Okrem toho sa na rovnakých stretnutiach snažíme uskutočniť:

a) na každom kroku identifikácia židovského ducha a mentality, ktorá sa tajne infiltrovala do vzoru myslenia a cítenia veľkej časti
Rumuni.
b) naša detoxikácia, a to odstránenie judaizmu, ktorý sa do nášho myslenia dostal prostredníctvom kníh v školách, literatúry, učiteľov, prednášok, divadla a kinematografie. c) pochopenie a odhalenie skrytých židovských plánov toľkými spôsobmi. Pre nás

majú politické strany na čele s Rumunmi, cez ktoré hovorí judaizmus; Rumunské noviny písané Rumunmi, cez ktoré Žid hovorí za svoje záujmy; Rumunskí rečníci a autori, ktorí myslia, píšu a hovoria židovsky v rumunskom jazyku.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Keď to všetko študujeme, začíname si uvedomovať, že Rumun sa po prvýkrát vo svojej histórii dostal do kontaktu s ľuďmi, ktorí ako zbraň na boj a ničenie – ako národnú zbraň – prefíkane a prefíkane.
Rumun vždy poznal len poctivý boj. Keď bol konfrontovaný s novou židovskou metódou, bol zmätený. Uvedomili sme si, že všetko spočíva v poznaní nepriateľa a že keď ho my Rumuni poznáme, porazíme ho.

Naše stretnutia pokračovali pravidelne počas celého roka. Priťahovali čoraz väčší počet študentov z iných vysokých škôl, takže Všeobecná asociácia študentov Iasi takmer neexistovala. Celý študentský zbor inklinoval k aktivite právnickej skupiny.

Aula bola príliš malá pre dav študentov, ktorí sa chceli zúčastniť týchto stretnutí. Besarábski študenti sa zúčastňovali v čoraz väčšom počte. Polročné aktivity nám priniesli skutočný zázrak: tri štvrtiny besarábskych kresťanských študentov sa prebudili, cítili volanie k novému životu, stali sa osvietenými. V krátkom čase by sa stali najvernejšími vojakmi v našom boji, ktorí by vierou, oddanosťou, čistotou srdca a duchom obety dosiahli vedenie hnutia, ktoré začínalo prekvitať.

Na tento moment bratstva v rovnakej viere a prísľubu bojovať za našu kresťanskú krajinu proti darebáckym židovským hordám sa nikdy nezabudne. My, ktorí sme medzi sebou včera bojovali, sme sa teraz objímali.

Usmerneniami na našich stretnutiach boli spisy našich národných géniov Bogdan Petriceicu Hajdeu, Vasile Conta, Mihail Eminescu, Vasile Alecsandri atď., ale najmä spisy a prednášky profesora Cuzu, spisy profesora Paulesca, hodiny národnej výchovy profesora Gavanescula.

Všetky spisy profesora Cuzu boli prečítané nielen raz, ale tri, štyrikrát a preštudované. Predovšetkým jeho kurz politickej ekonómie, ktorý zo svojej prestížnej pozície bravúrne spracovával židovskú otázku, žiadal Rumunov, aby pochopili ich najzávažnejší súčasný problém, bol pre nás sprievodcom pre každú chvíľu v úsilí o jeho poznanie. Naše najväčšie šťastie a šťastie Rumunov preto bolo mať profesora Cuzu, jedného z najskúsenejších mužov vo svete židovského problému. práve vďaka nemu sme sa mohli orientovať na akýkoľvek židovský manéver.

Jeho kurzy na najvyššej akademickej úrovni sledovali všetci študenti s doteraz bezprecedentnou pozornosťou. Aula právnickej fakulty bola vždy príliš malá. Táto univerzita v Iasi ešte dlho nebude mať profesora prednášajúceho o nacionalizme, ktorý bude vzbudzovať podobné nadšenie.

V tom čase začal život mnohým z nás odhaľovať jediný účel, nad všetky ostatné záujmy: bojovať za našich ľudí, ktorých samotná existencia bola ohrozená.

NÁVŠTEVA CERNAUTSKEJ UNIVERZITY

Na iných univerzitách zavládlo ticho. Od jari predchádzajúceho roku 1921 sa v Cernauti začala agitácia za rumunizáciu divadla. Tvrdý boj trvajúci niekoľko dní sa skončil víťazstvom študentov. Teraz, na jar roku 1922, som zorganizoval pod záštitou Združenia študentov práva návštevu Iázijcov v Cemauti. Učiteľmi a žiakmi nás prijali dobre. My, 100 návštevníkov, sme za tri dni, čo sme tam boli,
nerobili nič iné, ale odovzdali sme kolegom z Cernauti novú vieru, ktorá sa šírila v našich dušiach, pre Cernautiho to nebolo ťažké, rovnako ako pre Iasi, len viac,

trpelo židovskou inváziou, svojimi ulicami, obchodom, schátranými kostolmi, pozemkami a Rumunmi vzdychajúcimi pod židovskou vládou. v skratke,

Machine Translated by Google

medzi nami vzniklo nové a blízke duchovné príbuzenstvo založené na túžbe a spoločnom sne vidieť našich ľudí naraz

prebudení k vedomiu svojej dôstojnosti, moci a práv ako pánov vlastného osudu a osudu svojej krajiny. Toto príbuzenstvo sa potom upevnilo návštevou, ktorú študenti Cemauti vrátili o mesiac neskôr. Vtedy som prvýkrát stretol Tudose Popesca, tú krásnu postavu mladého bojovníka, ktorý pripomína pandura, ktorý bol neskôr jedným z vodcov študentského hnutia, no dnes spí na chudobnom cintoríne pod zabudnutým krížom.

RECENZIA „APARAREA NATIONALA“.

1. apríla 1922 vyšiel dvojmesačník Apararea Nationala („Národná obrana“) pod vedením profesorov Cuzu a NC Paulesca. Každý si vie predstaviť, čo pre nás znamenalo vydávanie tohto časopisu uprostred našich myšlienok a obáv.

Našli sme v nej všetko, čo sme potrebovali pre vlastné úplné pochopenie a užitočné argumenty.
Články profesorov Cuzu a Paulesca čítali všetci mladí ľudia s nábožnosťou a mali silný vplyv na študentov všade, ako v Bukurešti, tak aj v Kluži. Vydanie každého čísla sme považovali za triumf, keďže to bol pre nás ďalší spôsob prepravy munície na boj proti sporom v židovskej tlači.

Myslím si, že je vhodné reprodukovať tu dva články publikované v tom čase s podpismi profesorov Cuzu a Paulesca.

„Božský duch tmtb bude navždy brániť ľudstvo. Stručne povedané, Talmud - politicko-náboženská legislatíva Hebrejov - namiesto toho, aby bojoval ako evanjelium s vášňami vlastníctva a nadvlády, naopak, stavia tieto zlozvyky na nepochopiteľný vrchol, aby sa uskutočnil sen Judska o bytí na zároveň vlastníkom celej zeme a pánom celého ľudstva.

No kým kresťanskí apoštoli hlásali svoj ideál otvorene, Talmud sa skrýva; a jeho dva dodatky, Kahal a slobodomurárstvo, sú ešte neviditeľnejšie.
Traja používajú, aby zostali v tme, špinavý a prekliaty prostriedok: lož.
„Inými slovami, klamstvo je základom systému používaného Židmi, ktorým možno povedať...
„Hovoríš, taký si.
Ale lož má smrteľného nepriateľa, a to pravdu. Lebo pravda je charakteristickým znakom kresťanstva. Kristus povedal: ‚Ja som pravda‘, a preto je Jeho doktrína vyznávaná Izraelom.

Klamstvo, naopak, charakterizuje to, čo sa nazýva duch zla alebo diabol.
Tak Ježiš hovoril Hebrejom a povedal im: Vy ste zo svojho
otca diabla a žiadosti vášho otca sú vašou vôľou. Bol vrahom od začiatku a nezostáva v pravde, pretože v ňom niet pravdy. Keď hovorí lož, hovorí sám za seba, pretože je klamár a je jej otcom. '

"Keď Kristus opustil tento svet, poslal svojim učeníkom nepremožiteľnú zbraň, totiž svojho Ducha. Božského ducha pravdy, ktorý bude navždy brániť ľudstvo proti démonickému duchu lži," skláňam sa pred týmto Duchom Pravdy a hovorím z hĺbky svojej duše. duša. Verím v Ducha Svätého! "

(Prof. Dr. NC Paulescu, z "Filozofickej fyziológie.
Talmud, Kahal, slobodomurárstvo" zväzok II., Bukurešť 1913, s. 300-301)

Veda o antisemitizme

„Ďalšia hrozná kombinácia slov: veda o antisemitizme. Ako môže antisemitizmus
byť veda? Vedci so svojimi kameňmi, tí so svojimi tuleňmi,

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

matematici svojimi x, filológovia svojimi príponami, vedci svojimi takzvanými „fixnými“ predstavami o kultúre. "Antisemitizmus? Pre týchto vedcov je to len divokosť, slepý prejav brutálnych inštinktov, pozostatky praveku, hanba našej civilizácie, ktorú odsudzuje veda aj osvietené svedomie človeka, zbavené predsudkov a vášní."

Toto je atmosféra, ktorú vytvárajú najmä Židia – a ktorú tí judaizovaní pestujú – okolo antisemitizmu, klamania naivných alebo zneužívania naivity hlúpych s domnienkami, že aj oni sú na rovnakej úrovni ako moderná civilizácia. '
A kto nechce byť?

Napríklad je tu tento zaujímavý prípad judaizovaného jednotlivca, ktorý je sám polovičný Žid, ktorý pred niekoľkými rokmi hovoril s výrazom neuveriteľného vedca o našom antisemitizme, ktorý bol vtedy, ako aj dnes, nezmenený. A tu je to, čo nám tento autor, nomen-odiosum, hovorí vo Viata Romaneasca („Život Rumunska“), druhý ročník, č. 11. november 1907, s. 186, 204-207 – zradca národného myslenia, keďže bol neskôr zradcom našej národnej akcie počas vojny: „Chcem hovoriť o židovskej otázke... úplne denaturovanej vulgárnymi a zúrivými Judeofágia našich antisemitov, ktorí nás takto ... zaväzujú k civilizovanému svetu ...

„S hrdzavými zbraňami objavenými z arzenálu stredovekých perzekúcií, s nenávistnou propagandou, s vášnivým podnecovaním k excesom, s prebúdzaním beštiálnych inštinktov v ľudových masách... možno len kompromitovať spravodlivú vec – ale príčinu antisemitizmu nemôže to byť fér...
„Ale dať tomuto konfliktu... falošný nádych rasového prenasledovania, náboženského prenasledovania, jedným slovom, antisemitizmu, môže len poslúžiť nepriateľovi, ktorý je veľmi rád, že využíva táranie niektorých maniakov... antisemitskí škandalisti, zaraďuje predčasne na program celý problém... „Nikto, a už vôbec nie ten náš, sa sám osebe nemôže donekonečna ohradzovať bez následkov, proti moderným myšlienkam, ani proti zahraničnopolitickým akciám... (Tieto body sú autorove.To znamená, že nie sú závesné, ale hrozivé, zjavne obsahujú fantastické politické rozpoloženie.

Ed. [tj Cuza, Tr.]
„Preto zaradiť našu otázku do sféry antisemitizmu, rasovej nenávisti pre nás znamená viesť k hanebnej a fatálnej porážke... Ázijské urgencie... násilnú demagógiu, nezdravú agitáciu... snahu o špekulácie temné vášne ..... (Posledné body sú opäť tie od autora, ktoré predpovedajú rovnakú hrozbu zločinom tak hrozným ako antisemitizmus. Ed. [tj Cuza, Tr.]

Citoval som tento typický koncept, typický pre všetkých, ktorí sa zapredali Židom. A možno vidieť, na čo sa to všetko scvrkáva: na klišé („civilizovaný svet“, „moderné myšlienky“), ale najmä ohováranie („vulgárna a zúrivá judeofágia“, „hrdzavé zbrane, beštiálne inštinkty“ táranie popudov niektorých maniakov. , '' temné vášne '). , propagátori antisemitských škandálov, „Aziať“.

Takéto „ocenenia“ nepochádzajú len od obyčajných židovských milovníkov, ale niekedy aj od niektorých významných predstaviteľov kultúry v iných oblastiach.
Tak napríklad významný právnik, univerzitný profesor, rečník, politik, bývalý minister verejného školstva, pán AC Arion, na mňa upozornil pre môj antisemitizmus v pléne Poslaneckej snemovne apostrof - môžeme povedať „slávny“ pochádzajúci od takého muža – nazývaného ma jaskyniarom.
Čo sa týka Židov, ich rozprávanie o antisemitizme je ešte príznačnejšie.
Okrem obvyklého klišé, „s nenávisťou a divokosťou“ – prirodzene bezdôvodne, neprekáža im diskutovať o motívoch – je podľa nich antisemitizmus šialenstvo, intelektuálna degenerácia, trápenie ducha. Takto nás vníma jeden z najvýznamnejších moderných židovských „intelektuálov“, Dr. K. Lippe, slávneho pôvodu ako pravnuk slávneho stredovekého komentátora Talmudu Rasiho, ktorý povedal tob sebegoim barog (zabiť najlepší z Gojimov).

Lekár. K. Lippe, MD, pochádzal z Galície a usadil sa v Iasi, kde si odpykal trest za zabitie ženy vykonaním potratu a dokonca napísal špeciálne dielo v nemčine s názvom: Symptómy duševnej choroby - antisemitizmus (1887) .
A ako dôkaz toho, že argumenty, ktoré používajú paraziticki Židia proti antisemitizmu, sú veľmi slabé, rovnako ako argumenty judaizovaných, a vždy rovnaké, tu je Curierul Israelit („Izraelský kuriér“), oficiálny orgán Únie Naturalizovaní Židia uvádzajú v úvodníku svojho vydania tento piatok, 15

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

septembra 1922, pod ohováračským názvom – pre nás, ktorí sme napísali do Aparare'a Nationala („Národná obrana“) – „Zväzok darebákov“.

U týchto antisemitov existuje stav intelektuálnej degenerácie, ktorý dosiahol zvrátenosť zmyslov, akýsi mentálny sadizmus, ktorým sú dotknutí ľudia hnaní ku klamstvám a ohováraniu. Ako vidíte, toto je veľmi jednoduché vysvetlenie, ako aj mimoriadne naivné: všetko, čo bolo povedané

proti Židom sú klamstvá a ohováranie v dôsledku špecifickej intelektuálnej degenerácie.
Definícia antisemitizmu – podľa Židov a judaistov – je teda zhrnutá v týchto dvoch slovách, divokosť a šialenstvo, prirodzene, „antisemitov“. Čo sa týka Židov ako sociálneho fenoménu, tí do tohto „vysvetľovania“ ani nevstupujú. Akoby neexistovali. Práve táto divokosť a šialenstvo prinútili všetky národy všetkých čias, Egypťanov, Peržanov, Rimanov, Arabov, ako aj moderné národy až dodnes, aby považovali Židov za národnú hrozbu a zakročili proti nim.

Práve táto divokosť a šialenstvo zahmlili chápanie najvýznamnejších predstaviteľov kultúry všetkých národov, akými boli Cicero, Seneca, Tacitus, Mohammed, Martin Luther, Giordano Bruno, Fridrich Veľký, Voltaire, Jozef II., Napoleon I. Goethe, Herder Ludwig Feuerbach, Richard Wagner, Bismarck, Rudolf Virchow, , Immanuel Kant, Fichte, Schopenhauer, Charles Fournier, Theodor Billroth, Eugen Dfihring – a nespočetní ďalší vo všetkých oblastiach, aby vystúpili proti Židom.

Napokon, divokosť a šialenstvo vysvetľujú antisemitizmus najslávnejších predstaviteľov našej kultúry, akými sú Simion Barnutiu, BP Hajdau, Vasile Alecsandri, Vasile Conta, Mihail Eminescu.

Divoký a bláznivý: to všetko, civilizovaní a dobre sa správajúci: judaizovaní, a židia: neexistujúci, a hanebnosť judaistov nedokáže vysvetliť antisemitizmus ako spoločenský jav, nazvime to antisemitská teória .
Podľa našej teórie pri konštituovaní antisemitizmu musíme rozlišovať tri stupne: inštinkt, svedomie, veda.
Inštinkt vždy viedol dav, ktorý sa spočiatku zaujímal o svoje bezprostredné materiálne záujmy, aby sa postavil proti židovskému parazitizmu prostredníctvom ľudových hnutí, často zovšeobecňovaných a krvavých, ako to bolo medzi toľkými inými na celom svete, napríklad strašné hnutie kozákov na Ukrajine od Bogdana Hmelnischyho, v ktorom v roku 1649 zomrelo viac ako 250 000 Židov.

Povedomie o židovskej hrozbe sa postupne prebúdza najskôr vo vzdelaných triedach.
Potom sa šíri a preniká do masy. Prvá skupina sa pripája k ľuďom, ktorí podporujú ich požiadavky. Tí druhí sa tak postupne stávajú vedomými.

Veda začína čiastkovým výskumom, až kým nedospeje – až v súčasnosti – k určeniu svojho cieľa, a to skúmať judaizmus ako spoločenský fenomén, vyňatý z prostredia, v ktorom sa chce skrývať, a dospeje k záveru, že ide o ľudský problém. v pravde najväčší, ktorého riešenie treba nájsť.

Vzhľadom na závery doterajších čiastkových štúdií by sme mohli povedať, že tvoria antisemitizmus vedy. Toto je základ, ktorý by sa nemal zamieňať s vedou o antisemitizme, čo ich odlišuje ich rozdielne ciele. A tu je účelová definícia tejto vedy, ktorá ju jasne demonštruje ako skutočnú vedu samostatnú:

Veda o antisemitizme má judaizmus ako sociálny problém ako objekt, ktorý je teda nevyhnutne syntézou všetkých vied, ktoré môžu prispieť k jeho riešeniu.

Čo sú to za vedy, ktoré svojimi čiastkovými štúdiami prispievajú k poznaniu judaizmu, sme už videli. A takto využíva veda o antisemitizme

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

ich zistenia, aby dospeli k riešeniu.
História dokazuje, že Židia boli od najstarších čias putujúcim národom medzi inými, nomádmi, bez poľa. Veda o antisemitizme dokazuje, že takéto nomádstvo je v rozpore s blahobytom sedavých poľnohospodárskych národov a nemožno ho tolerovať.

Antropológia potvrdzuje, že Židia sú zmesou nepríbuzných rás, ktoré sa medzi sebou líšia, ako sú Semiti, Árijci, černosi, Mongoli. Veda o antisemitizme vysvetľuje sterilitu židovského národa v oblasti kultúry v dôsledku tohto miešania a ukazuje, že

Mestici nemôžu ničím prispieť ku kultúre iných národov, ktorú len falšujú, denaturujúc ich vlastnosti.

Teológia stanovuje, že židovské náboženstvo je exkluzivistické náboženstvo, založené na osobitnej zmluve uzavretej medzi jeho Bohom, Jahvem, a Židmi považovanými za vyvolený a svätý ľud (am codes), oddelený od iných národov.
Veda o antisemitizme dôsledne vyvodzuje, že takýto koncept vylučuje možnosť akejkoľvek mierovej spolupráce alebo akejkoľvek asimilácie so Židmi.

Politika uvádza, že všade, v rámci iných národov, majú Židia svoju jedinečnú sociálnu organizáciu, ktorá predstavuje štát v štáte. Veda o antisemitizme prichádza k záveru, že „Židia sú anarchický prvok, nebezpečný pre existenciu všetkých štátov“.

Politická ekonómia potvrdzuje, že Židia žili vo všetkých dobách, dokonca aj v Palestíne, ako ľudia navrstvení na iné národy, vykorisťujúci ich prácu, pričom sami nie sú priamymi výrobcami. Veda o antisemitizme hovorí, že každý človek má právo brániť svoju produktívnu prácu pred vykorisťovaním Židmi, ktorým nemožno tolerovať život ako parazity ohrozujúce existenciu ľudí.

Philosoby uvádza, že judaistická koncepcia života je anachronizmom v rozpore s ľudským pokrokom.
Veda o antisemitizme ukladá ako povinnosť voči civilizácii, aby táto kultúrna obludnosť bola eliminovaná spoločným úsilím všetkých národov.

Veda o antisemitizme zakladá svoje závery na tom, čo rôzne, ale rôzne špeciálne vedy objektívne stanovili – čo všetko nevyhnutne vedie k rovnakému záveru: Odstránenie Židov spomedzi iných národov, skoncovanie s ich neprirodzenou a

parazitickou existenciou. k anachronickému konceptu, ktorý je proti civilizácii a mieru všetkých národov, ktoré to už nedokážu tolerovať.

Táto antisemitská teória sa, ako vidno, líši od židovskej a judaizovanej teórie, ktorá redukovala antisemitizmus na dva individuálne výrazy – ktoré sa v skutočnosti v momente, keď sa masovo prejavia, stanú spoločenským problémom: divokosť a bitka. - a vysvetľuje to tiež.

Inštinkt antisemitizmu môže byť niekedy sprevádzaný divokosťou a nenávisťou.
Lebo inštinkt je slepý – hovoria – hoci brániť život je nevyhnutné.
K inštinktu sa však pridáva povedomie o antisemitizme, ktoré posilňuje jeho pudy, akokoľvek „divoké“.

Aby bol človek „civilizovaný“, musí najprv existovať.
Vede o antisemitizme sa konečne darí tento jav vysvetliť, pričom ešte viac osvetlí svedomie ľudí, plne uspokojí ich inštinkty a ich násilné erupcie, čím sa legitimizuje odhalením ich príčiny – parazitizmu Židov.
Dáva nám teda vzorec vedeckého riešenia problému judaizmu, ktorý na jeho pochopenie musíme len aplikovať, moderný antisemitizmus teda spája všetky energie: energiu inštinktu, svedomia, vedy, pravda sa úplne odhalila a vytvorila impozantnú spoločenskú silu, určite schopnú vyriešiť najväčší problém civilizácie našich čias, ktorým je židovský problém. A čo robia Židia a Židia proti tejto veľkej moci, snažiac sa predĺžiť existenciu svojho parazitizmu, ktorá je odsúdená na zánik? Videli sme: klišé, nadávky a rozmary.

Machine Translated by Google

'Vulgárna judeofágia našich antisemitov...' 'kompromitujú nás v očiach civilizovaného sveta...', 'Hrdzavé zbrane, vykopané z arzenálu stredovekých perzekúcií...', 'Podnecovanie beštiálneho inštinkty v masách populárne...', 'ázijské impulzy...', 'šialenstvo...', 'duševný sadizmus. '

Toto sú všetky argumenty, ktoré stavajú proti nášmu antisemitizmu, pretože nemajú iné, mysliac si, že to môžu ukončiť svojou hlúposťou, zatiaľ čo vo všetkých národoch vzbúrených nomádskym parazitizmom vrie pomstychtivá energia. "

AC Cuza, Apararea Nationala („Národná obrana“) č. 16. novembra 15, 1922, 1. rok.

ZALOŽENIE KRESŤANSKÉHO ŠTUDENTSKÉHO ZDRUŽENIA

Dňa 20. mája 1922 sme na obmedzenej schôdzi zrušili Všeobecný spolok študentov Iasi, ktorý bol stále v rukách zvyšku odporcov podporovaných farou, a založili sme dodnes živý „Spolok kresťanských študentov“. Keď sme začínali, boli sme malá skupina, potom sme založili študentský krúžok, ktorý sa neskôr vyvinul na Asociáciu študentov práva, a teraz sa konečne z našej práce zrodilo skutočné všeobecné študentské združenie pod názvom CHRISTIAN STUDENTS ASSOCIATION, takže srdcia všetkých študentov Iasi zasiahli, ale iný študentský zbor, na rozdiel od roku 1919.

V tomto bode, nie bez značnej melanchólie v mojej duši, po troch rokoch boja a drahých priateľstiev uvarených v ohni toľkých skúšok, som sa blížil ku dňu môjho odchodu z univerzity, zo študentského života a od mojich bojových spoločníkov. Mal som len mesiac do maturity a nevedel som sa zbaviť myšlienky, že musím odísť, že sa my, v srdci tak pevne zviazaní maturanti, rozpŕchneme, bože len vie. do ktorých kútov krajiny. Preto potom, čo sme vymenovali mojich nástupcov, Savu Margincanu v Asociácii študentov práva a Ilie Garneatu v Asociácii kresťanských študentov, 26 súdruhov, ktorí sa cítili najviac zjednotení, sľúbilo, že budeme bojovať kdekoľvek budeme, za krédo, ktoré nás ako študentov spájalo. na univerzite. Všetci sme podpísali ten sľub, dali ho do fľaše a potom pochovali. Po tom, čo som absolvoval promócie, bol odovzdaný ďalší hlas z druhej skupiny 46, ktorá bola v bitke novšia. Boli mojimi hosťami v Husi, kde sme sa štyri dni stretávali a vyjasňovali si v mysli tie najmenšie detaily o našej budúcej činnosti. Tu sa môj otec pri niekoľkých príležitostiach rozprával s mojimi súdruhmi a povzbudzoval ich, aby bojovali. A tak sme sa rozišli nesúc v duši túžbu po lepších a spravodlivejších dňoch pre našich ľudí.

ČESTNÁ POVINNOSŤ

Dolu podpísaní študenti univerzity v Iasi, uvedomujúc si ťažkú situáciu, v ktorej sa rumunský ľud nachádza vo svojej existencii ohrozený cudzím ľudom, ktorý si privlastnil naše krajiny a má tendenciu zmocniť sa vedenia krajiny; aby sa naši potomkovia nezatúlali po cudzích krajinách vyháňaných z ich krajín biedou a biedou a aby náš ľud nevykrvácal pod tyraniou cudzieho národa, povstali sme odhodlane okolo nového a posvätného ideálu obrany našej vlasti. proti židovskej invázii.

Okolo tohto ideálu sme vytvorili Asociáciu kresťanských študentov univerzity v Iasi. S týmto ideálom v srdci odchádzame zo sál

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

dnes zo školy.

Bojovať kdekoľvek sme, za našu spravodlivosť, za ohrozené životy našich ľudí, považujeme za svoju hlavnú povinnosť cti. Z tohto dôvodu sa dnes, v sobotu 27. mája 1922, zaväzujeme k spoločnému záväzku, že šíriac sa po celej krajine budeme všade niesť oheň, ktorý nás oživoval v časoch našej mladosti, aby zapálil zarmútené srdcia naše. ľudia pochodeň pravdy, ich práva na slobodný život v týchto krajinách.

Budeme udržiavať užší kontakt s Asociáciou, ktorú dnes opúšťame a ktorej naďalej podporujeme, keďže je ústredným bodom, ktorý nás bude vždy spájať v našom spoločnom boji. Stretneme sa opäť o 8 rokov, až v roku 1930, od 1. do 14. mája na univerzite v Iasi. Členský výbor zabezpečí, aby boli všetci členovia informovaní o tomto dni dva mesiace vopred a zabezpečí ich príchod. Pozývame všetky generácie študentov, ktorí nás sledujú prostredníctvom tohto združenia, ktorí musia preukázať pochopenie pre zakotvenie svojej práce na oltár vlasti, aby sa k nám v ten deň a v ten deň pripojili na univerzite v Iasi.

27. mája 1922

Corneliu
Zelea-Codreanu-Husi N.

Nadejde, 21 University St.-
Iasi Grig. Ghica, 23 Carol St.-Iasi I.
Sarbu,

Rudi, Soroca County Grigoriev Eusevie,

Caragaiani, Cetatea-Alba County Ilie Gameata, 40 Muzelor
St.-Iasi Alexandru P. Hagiu, Chetresti-Vaslui Loan
Blanaru, 35 Tabacari St. -Husi Constantin C. Zotta,

13 Major Teleman St-.
Husi A. Ibraileanu, 3 Ghica Voda St.-Galati M.

Berthet, Purcari, Cetatea-Alba County Iacob I.
Filipescu, Tg.

Falciu, Falciu County Leonid Bondac, 5 I. Heliade Radulescu

St.-Soroca C. Madarjac, 71 Apostol St.-
Galati 1. Miclescu, 165 Portului St.-Galati osamelý
1. Teodoreanu,

Muzelor-Galati Laseu Nicolae, 22 Sinadino St.-
Kišiňov Bobov Mihail, 85 Podolskaia St.-Kišiňov
Mihail V.

Sarbul, Mascauti, okres Orhei Nicolae B.
Ionescu, 59 rokov Constantin

Brancoveanu St.-R-Sarat Pavel Epure-Cetatea-
Alba, Katedrála Gh.
Boca, Balaceana,

okres Suceava Vasile Nicolau, 61 Lascar Catargiu St.-Husi Andronic

Zaharia, Partestii de Sus, Bucovina Vasile N.

Popa, Paunesti, Plutna County Vasile Corniciuc, Putrauti,
Suceava County Nicolae N. Aurite, Tereblecea, Siret
County Gr. Mihuta, Scheia, Suceava County Ciobanu

Stefan, 9 Sturza St.-Suceava Eugeniu

Cardeiu, Bilca, Radauti County Eug. N.

Manoilescu, Epureni, grófstvo Falciu Viadimir

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Frirnu, Calmatui, okres Cahul Gh.
Zarojeanu, 40 Muzelor St.-Iasi
Prelipceanu Tit. Vasile, Horodnicul de jos, Radauti
County Prelipceanu Gr. Vasile, Horodnicul de jbs,
Radauti County Constantin Darie, Horodnicul de Sus,
Radauti County Pasearu pôžička Stefanovi,
Tereblecea, Siret County Mihail I. Babor, Balaceana, Suceava
County
Sava Margineanu, Stroesti, Suceava County
Taranu Traian, Stroesti, Suceava County .
Pistuga, Tarnauca, okres Dorohoi Dragomir
Lazarescu, Tarnauca, okres Dorohoi Constantin
C. Campanu, Scheia, okres Suceava
D. Porosnicu, Gurmezoaia, Falciu N. Gh. Ursu,
Malusteni, Covurlui C. Ghica County, 23 Carol St.-Iasi

NA KONCI VYSOKÉHO ŠTÚDIA

Doma mi prešli pred očami tri roky strávené na univerzite a pýtal som sa sám seba: ako sme mohli prekonať toľko prekážok; ako by sme mohli poraziť mentalitu, vôľu tisícov ľudí; ako by sme mohli poraziť vysokoškolské senáty; a ako by sme mohli zmierniť smelosť celej nepriateľskej tlače? Mali sme peniaze na najatie žoldnierov, vydávanie novín, výjazd na vidiek, podnecovanie tejto skutočnej vojny? Nemali sme nič.

Keď som sa vrhol do tej prvej bitky, neurobil som tak kvôli naliehaniu niekoho iného alebo v dôsledku nejakého konfabulácie alebo nejakého predchádzajúceho rozhodnutia, ktoré som mal vykonať, alebo dokonca z impulzu veľkého a dlhotrvajúceho vnútorného nepokoj alebo myšlienka. hĺbku, v ktorej som tento problém zvažoval. Nič také. Nevedel som opísať, ako som sa dostal do tohto boja.
Možno ako človek, ktorý kráčajúc po ulici so svojimi starosťami a myšlienkami, prekvapený ohňom, ktorý stravuje dom, si vyzlečie kabát a skočí na pomoc tým, ktorých pohltia plamene. Ja, s rozumom 19-20 ročného, som zo všetkého, čo som videl, pochopil, že strácame našu krajinu, že už nebudeme mať krajinu, že vďaka nevedomej spolupráci chudobných rumunských robotníkov, zbedačených a vykorisťovaných , vládnuca a zničujúca židovská horda by nás pohltila. Konal som podľa pokynov svojho srdca, z obranného inštinktu, ktorý vlastnil aj ten najmenší lezúci červík, nie z pudu obyčajnej sebazáchovy, ale aby som bránil ľudí, ktorých som bol súčasťou. Celý čas som mal teda pocit, že všetci ľudia sú za nami, so všetkými živými, so všetkými, ktorí zomreli za vlasť, so svojimi budúcimi generáciami; že naši ľudia bojujú a hovoria cez nás, že počet nepriateľov, bez ohľadu na to, aký veľký je pred touto historickou entitou, je len hŕstka nešťastných ľudí, ktorých rozprášime a porazíme.

Preto zlyhali všetci naši oponenti, počnúc bezmyšlienkovitými univerzitnými senátmi, ktoré v domnení, že v nás bojuje banda bláznivých mladých ľudí, vlastne bojovali a zbíjali vlastných ľudí. Existuje zákon prírody, ktorý každého stavia na jeho miesto; rebeli proti prírode, od Lucifera až po súčasnosť, všetci títo rebeli, často veľmi inteligentní, hoci im vždy chýbala múdrosť, upadli do bezvedomia.

V rámci tohto prirodzeného zákona, tohto múdreho poriadku môže bojovať každý, má právo bojovať medzi sebou. Mimo nej, proti nej, podľa tohto rozkazu nemôže nikto

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

aktivovať bez trestu a neporaziteľný. V ľudskom organizme musia krvné guľôčky zostať v jeho štruktúre a musia mu slúžiť. K rebélii by došlo nielen vtedy, ak by sa globula vzbúrila proti organizmu, ale vtedy, keď robila ešte menej, teda keď bola k službám, keď sa uspokojovala len sama sebe, keď nemala iný účel a ideál mimo seba, keď sa stalo tvojím vlastným Bohom.

Jednotlivec v obraze a v službách svojho ľudu. Ľudia v rámci štruktúry a služby svojho Boha a Božích zákonov.

Kto pochopí tieto veci, zvíťazí, aj keď bude sám. Kto nerozumie, bude porazený. Pod vplyvom týchto myšlienok končím tretí ročník univerzity. Z organizačného hľadiska sme si vytvorili myšlienku vodcu a disciplíny. Demokracia bola vylúčená, nie špekuláciami alebo presvedčením dosiahnutým teóriou.

Od začiatku sme žili antidemokraciou. Vždy som viedol. Za tri roky som bol iba raz zvolený za prezidenta Spolku študentov práva.
Vo všetkých ostatných prípadoch to neboli bojovníci, ktorí zo mňa urobili lídra, ale vybral som si ich, aby som ich nasledoval. Nikdy som nemal výbory a nikdy som nedal hlasovať o návrhoch. Vždy, keď som však cítil potrebu, s každým som sa poradil, no na vlastnú zodpovednosť som sa rozhodoval sám.
Preto bola naša malá skupina vždy neotrasiteľnou jednotkou. Neexistovali žiadne frakcie rozdelených názorov, väčšiny alebo menšín, ktoré by si navzájom odporovali v otázkach konania alebo teórie.

Pri všetkých ostatných skupinách bol opak pravdou. Preto padli porazení.

veľká viera, ako plameň, ktorý neustále horí v našich srdciach a osvetľuje našu cestu; veľká a nezabudnuteľná láska jeden k druhému, veľká disciplína, rozhodnutie počas bitky a rovnováha

váženie bojového plánu; tieto, požehnanie našej vlasti a Boha, nám zaručili víťazstvo v tých troch rokoch.

LETO 1922

Leto 1922 neprešlo pokojne. Na javiskách rumunských národných či komunálnych divadiel v mestách Moldavska sa židovské hry začali hrať v jidiš v podaní súboru „Kanapof“. Naši mladí ľudia to považovali za hrozbu, pretože videli začiatok odcudzenia tejto inštitúcie, určenej na národnú a mravnú výchovu rumunského ľudu. Vyvlastnení v obchode, priemysle, bohatstve rumunskej pôdy a podložia, v tlači sa raz uvidíme aj vyvlastnených z javísk našich národných divadiel. Divadlo spolu so školou a cirkvou môže pozdvihnúť dekadentný národ k povedomiu o jeho právach a historickom poslaní. Môže pripraviť a motivovať národ k boju za oslobodenie. Odteraz nám bude vzatá aj táto pevnosť. Naše divadlá postavené z potu a peňazí Rumunov budú slúžiť Židom na prípravu a posilnenie síl v boji proti nám. A na druhej strane, z týchto rumunských etáp budú nám Rumunom slúžiť ako „duchovná potrava“, čo všetko prispeje k našej národnej demoralizácii a morálnemu úpadku a deštrukcii.

Bolo povinnosťou ostatných, menovite vlády alebo akéhokoľvek orgánu alebo učiteľov, postaviť sa proti tomuto novému protirumunskému útoku. Ale žiadne neboli prijaté. Len mladí ľudia reagovali najlepším možným spôsobom, riskovali údery, boli zasypaní nespočetnými urážkami, nikde nenachádzali oporu.
Tento boj bol vybojovaný vo všetkých mestách: Husi, Bariad, Botosani, Pascani atď. skupina ázijských študentov, ktorým všade pomáhali stredoškoláci.
Vošli do sál plných Židov, hádzali na satanových účinkujúcich všetko, čo mohli chytiť, a vyhnali ich z pódia.

rumunský.

Možno – niektorí by mohli povedať – necivilizovaným spôsobom. Aj ja, povedzme, možno. Avšak, aké civilizované je to pre cudzí národ

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

plieniť jeden po druhom všetky statky mojej krajiny? Aké civilizované je pre ten istý národ otráviť moju kultúru a potom ju naservírovať na pódiu, aby ma zabil?
Ako civilizované boli prostriedky používané Židmi v Rusku? Aké civilizované je zmasakrovať milióny ľudí bez súdu?
Aké civilizované je vypáliť kostoly alebo z nich urobiť kabarety?

Sám za seba sa vo svojej chudobe a svojimi biednymi silami bránim útoku, ako najlepšie viem – tlačeným slovom, ak môžem; s pomocou úradov, ak
sú ešte Rumuni; slovom, ak niekto počúva; silou, v krajnom prípade a ak budú všetci mlčať. Nedôstojný a zradný je ten, kto nebráni svoju krajinu zradou alebo vrodenou zbabelosťou, alebo vôbec nereaguje.

V každom prípade bol tento boj protestom, jediným protestom uprostred zbabelého a desivého ticha. Na druhý deň sa naši súdruhovia vrátili plní rán a rán, keďže pre skupinu 15 mladých ľudí nebolo ľahké vojsť do divadla s 3 alebo 4000 Židmi; a najmä sa vrátili skľúčení s odporom a invektívami našich Rumunov.

Často sa sám seba pýtam: čo nás držalo v ceste, taká malá skupina, tvárou v tvár toľkým úderom, toľkým výčitkám zo všetkých strán? Nikde sme nenašli podporu. V tomto boji proti nám všetkým nachádzame jedinú oporu v sebe; v našom presvedčení, že sme na veľkej ceste nášho národného osudu spolu so všetkými, ktorí bojovali, trpeli a zomreli ako mučeníci za našu zem a jej ľud.

V NEMECKU

Do Iasi som sa vrátil na jeseň roku 1922. Tam som sa so svojimi kamarátmi podelil o svoju starú myšlienku, ísť do Nemecka pokračovať v štúdiu politickej ekonómie a zároveň sa pokúsiť realizovať svoj zámer prijať naše myšlienky a presvedčenia. v zahraničí. . Na základe našich štúdií sme si veľmi dobre uvedomili, že židovský problém má medzinárodný charakter a reakcia by preto mala mať medzinárodný rozmer; že nebolo možné dosiahnuť úplné vyriešenie tohto problému, okrem

pôsobením všetkých kresťanských národov sa prebudilo povedomie o židovskej hrozbe.
Ale nemal som peniaze ani oblečenie. Kamaráti mi dali nejaké oblečenie a požičali si množstvo

8 000 lei od inžiniera Grigora Bejana, ktoré sa mali splácať mesačne, pričom každý prispieval podľa svojich schopností. S týmito peniazmi som odišiel do Berlína, sprevádzaný na stanicu všetkými, s ktorými som sa rozlúčil a ktorí teraz zostali doma pokračovať v boji.

Keď prišli do Berlína, dvaja priatelia zo študentov, Balan a C. Zotta, im veľmi pomohli. Prihlásil som sa na univerzitu. V deň zápisu som si obliekol svoj národný kroj a išiel som na ten krásny obrad, pri ktorom dekan podľa starodávnej tradície podáva ruku každému novému záujemcovi. V aule univerzity som bol terčom všeobecnej zvedavosti pre môj rumunský odev.

Čitateľa týchto riadkov ohľadom Nemecka v roku 1922 môžu zaujímať najmä dve otázky – pohľad na všeobecnú situáciu a stav antisemitských hnutí.

Rany, ktoré vojna skončila porážkou, stále krvácali. Materiálna bieda pokrývala Berlín a zvyšok krajiny. V poslednom čase bolo obsadené aj údolie Porúria, dôležité centrum bohatstva. Bol som svedkom prudkého a katastrofálneho pádu značky. V robotníckych priestoroch nedostatok chleba, nedostatok
jedla, nedostatok práce, stovky detí pristupovali k okoloidúcim, žobrali. Pád značky uvrhol do rovnakej biedy aj nemeckú aristokraciu. Ľudia, ktorí mali peniaze, v niekoľkých

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

dní boli bez peňazí. Tí, ktorí predávali svoje pozemky a nehnuteľnosti, ktorých lákala fatamorgána vysokých cien, za pár týždňov schudobneli.
Domáci a zahraniční židovskí kapitalisti uzatvárali kolosálne obchody. Tí s tvrdou menou sa stali majiteľmi masívnych 50-bytových budov len za pár stoviek dolárov. Špekulanti prehľadali celé mesto a zaznamenali impozantné podvody.

O túto veľkú biedu sa delilo aj niekoľko cudzincov, medzi nimi aj ja, pretože som nemal peniaze. 8 000 lei, s ktorými som prišiel, sa minulo. Potom začal hladomor.
Ale uprostred všeobecného utrpenia je ľahšie znášať jeho vlastné utrpenie. Keďže som typ, ktorý sa ťažko ohne, nepodľahol som biede, ale snažil som sa s ňou bojovať.

Naštudoval som si všetky možnosti a rozhodol som sa venovať komercii. Potreboval som veľmi málo kapitálu na to, aby som si v krajine nakúpil zásoby jedla, priniesol ich do Berlína a potom ich predal reštauráciám. Tento fakt ma prinútil presťahovať sa pred prázdninami do Jeny, kde bol život lacnejší. Tam, uprostred biedy, v ktorej zápasil nemecký ľud, na mňa zapôsobil duch disciplíny, pracovitosť, zmysel pre povinnosť, korektnosť, sila vytrvalosti a viera v lepšie časy. Boli to zdraví ľudia a videl som, že sa nenechajú zvrhnúť a že s netušenou mocou vystúpia spod skaly všetkých ťažkostí, ktoré ich sužovali.

Antisemitské hnutie. V Nemecku existovalo niekoľko politických organizácií s antisemitskými študentmi v novinách, manifestoch, insígniách, ale všetky boli slabé. Berlínski doktrinári boli podobne ako tí v Jene rozdelení do stoviek združení a antisemitov bolo veľmi málo. Masa študentov poznala problém, ale nejasne. Nedalo sa hovoriť o antisemitskej študentskej akcii alebo dokonca o doktrinálnej orientácii podobnej ako Iasi. Mal som veľa diskusií so študentmi v Berlíne v roku 1922, ktorí sú dnes určite Hittierovci, a som hrdý na to, že som bol ich učiteľom antisemitizmu a odovzdával som im pravdy, ktoré som sa naučil v Iasi. Prvýkrát som počul o Adolfovi Hitlerovi v polovici októbra 1922. Išiel som k robotníkovi v severnom Berlíne, s ktorým som si nadviazal dobrý vzťah a ktorý robil „hákové kríže“. Volal sa Strumpf a býval na 3 Salzwedeler Strasse. Povedal mi: "Hovorí sa, že v Mníchove založil antisemitské hnutie 36-ročný maliar Hitler. Zdá sa mi, že je to muž, na ktorého sme my Nemci čakali." Predpoveď tohto pracovníka sa naplnila. Vždy som obdivoval jeho intuitívne schopnosti, ktorými si dokázal vybrať anténami svojej duše, jedného cudzinca z desiatok ľudí, desať rokov pred svojou dobou, toho, kto uspeje v roku 1933 a zjednotí celý nemecký ľud pod jedným veľkým velením. .

Bolo to tiež v Berlíne a približne v rovnakom čase som počul správu o veľkej fašistickej erupcii: pochode na Rím a Mussoliniho víťazstve. Tešil som sa rovnako, ako keby to bolo víťazstvo mojej vlastnej krajiny. Medzi všetkými v rôznych častiach sveta, ktorí slúžia svojmu ľudu, existuje príbuznosť sympatie, rovnako ako existuje príbuznosť medzi tými, ktorí pracujú na zničení národov.

Mussolini, statočný muž, ktorý stúpil na draka, bol jedným z nás, takže všetky dračie hlavy padli na neho a prisahali smrť. Pre nás, ostatných, bude geniálny

Polárka, ktorá nám dáva nádej; bude živým dôkazom toho, že hydra sa dá poraziť; dôkaz možností víťazstva.
"Ale Mussolini nie je antisemita. Radujete sa márne," šepkala nám do uší židovská tlač. Nejde o to, z čoho sa radujeme, hovorím, ide o to, prečo ste vy Židia smutní z jeho víťazstva, ak nie je antisemita. Akú logiku má celosvetový útok na neho zo strany židovskej tlače? Taliansko má toľko Židov ako Rumunsko má Ciangai [oveľa menšiu etnickú skupinu] v údolí Siret. Talianske antisemitské hnutie by bolo ako keď Rumuni začínajú hnutie proti Ciangai.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Ale ak by Mussolini žil v Rumunsku, nemohol by byť antisemita, pretože fašizmus znamená v prvom rade brániť svoj národ pred nebezpečenstvami, ktoré mu hrozia. znamená to zničenie týchto nebezpečenstiev a otvorenie jasnej cesty k životu a sláve pre váš národ.

V Rumunsku by fašizmus mohol znamenať len odstránenie nebezpečenstiev, ktoré ohrozujú rumunský ľud, konkrétne odstránenie židovskej hrozby a otvorenie voľnej cesty k životu a sláve, po ktorej majú Rumuni právo túžiť. Judaizmus sa stal pánom sveta cez slobodomurárstvo a v Rusku cez komunizmus. Mussolini doma zničil dve židovské hlavy, ktoré sa vyhrážali Taliansku smrťou: komunizmus a slobodomurárstvo. Tam bol judaizmus vykorenený prostredníctvom svojich dvoch prejavov. U nás to bude musieť vykoreniť to, čo existuje: Židia, komunisti a slobodomurári. Toto sú myšlienky, ktoré my mladí Rumuni vo všeobecnosti staviame proti židovským snahám pripraviť nás o radosť z Mussoliniho víťazstva.

ŠTUDENTSKÉ HNUTIE

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

10.12.1922

Bol som ešte v Jene, keď ma jedného dňa prekvapila správa, že celý rumunský študentský zbor zo všetkých univerzít povstal do boja. Táto kolektívna demonštrácia rumunskej mládeže, bez toho, aby to niekto tušil, bola sopečnou erupciou, ktorá vystúpila z hlbín národa. Prvýkrát sa to prejavilo v Kluži, srdci Sedmohradska, ktoré zaujalo stanovisko vždy, keď sa národ dostal do slepej uličky, potom takmer súčasne prudko prepukol vo všetkých ostatných univerzitných centrách.

V skutočnosti sa 3. a 4. decembra konali veľké pouličné demonštrácie v Bukurešti, Iasi a Cernauti. Celý rumunský študentský zbor vstal ako vo chvíli veľkého nebezpečenstva. Táto pozemská rasa, tak často ohrozená v dejinách, už po tisíci raz vydala svoju mládež, aby čelila hrozbe, aby zachránila svoju bytosť. Skvelý kolektívny elektrizujúci moment, bez predchádzajúcej prípravy, bez akýchkoľvek diskusií pre a proti, bez akýchkoľvek rozhodnutí výborov, bez toho, aby tí z Klužu čo i len poznali tých z Iasi, Cernauti či Bukurešti. Veľký moment kolektívneho osvietenia ako blesk uprostred tmavej noci, v ktorej celá mládež krajiny spoznala svoj životný osud i osud svojho ľudu.

Tento osud sa nádherne tiahne cez našu národnú históriu a rozprestiera sa v celej našej rumunskej budúcnosti, ukazuje cestu k životu a cti, ktorú budeme musieť my a naše vnúčatá nasledovať, ak je to život a česť, ktorú želáme našim ľuďom. . Generácie môžu nasledovať tento osud, môžu zostať v jeho blízkosti alebo sa od neho vzdialiť, čím majú schopnosť dať svojmu národu maximum života a cti alebo maximum hanby a hanby. Niekedy sa do tohto
cieľa dostanú len izolované jedince, opustené svojou generáciou. V tej chvíli sú to ľudia, ktorí hovoria vo vašom mene. Všetky milióny mŕtvych a mučeníkov minulosti sú s nimi, rovnako ako život národa zajtrajška.

Tu na väčšine s ich názormi nezáleží, hoci to môže byť 99 percent. Nie sú to názory väčšiny, ktoré určujú tento životný údel pre našinca.
Oni, väčšina, sa k nemu môžu len priblížiť alebo sa od neho vzdialiť podľa svojho stavu svedomia a cnosti alebo bezvedomia a dekadencie. Náš ľud neprežil vďaka miliónom otrokov, ktorí podložili svoje šije cudzincom, ale vďaka horskému jarmu Avrama Iancu, Tudora, Iancu Jianu, cez všetkých haiduci *, ktorí sa zoči-voči cudziemu jarmu nepoddali, ale umiestnili svojich nosičov s náhubkami na chrbtoch, ktorí kráčali po horských chodníkoch a niesli so sebou česť a iskru slobody. Práve cez ne hovorili naši, nie cez zbabelé a dobre vychované „väčšiny“. Zvíťazili alebo zomreli, bez ohľadu na to, čo.
Lebo keď zomrú, všetok ľud žije svojou smrťou a je ctený svojou cťou.
Svietia v dejinách ako zlaté majáky na výšinách zaplavených za súmraku lúčmi slnka, zatiaľ čo nad rozľahlými pláňami, nech sú akokoľvek rozsiahle a početné, sa usadzuje temnota zabudnutia a smrti. Do národných dejín nepatrí ten, kto žije a víťazí tým, že obetuje osud svojho ľudu, ale iba ten, kto vyhrá alebo prehrá, sa tohto osudu bude držať. Náš rumunský osud je predurčený Božou múdrosťou; mohli 10. decembra vidieť rumunskí študenti. A v tom spočíva hodnota dňa: všetka rumunská mládež videla svetlo.
10. decembra sa v Bukurešti zišli delegáti všetkých študentských centier, stanovili desať bodov, ktoré považovali za podstatu svojho hnutia, a vyhlásili generálny štrajk pre všetky univerzity s požiadavkou na realizáciu týchto bodov.

Desiaty december nie je veľký pre hodnotu formulovania dohodnutých bodov, akokoľvek mohli delegáti formulovať o podstate pravdy, ktorá vtedy trápila celú rumunskú mládež. Je to veľké kvôli zázraku, že sa tento mladý muž prebudil do svetla, ktoré videla jeho duša; za jeho rozhodnutie spoločnej akcie vyhlásiť svätú vojnu, ktorá by od tohto mladého muža vyžadovala toľko sily srdca, toľko hrdinstva, toľko zrelosti, toľko známych i neznámych obetí, toľko hrobov!
10. december 1922 povolal mladých ľudí tejto krajiny do veľkej skúšky.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

* Legendárni muži typu Robina Hooda. (Tr.)

Ani tí v Bukurešti, ani ja, ktorí sme boli ďaleko, ani iní, ktorí boli možno stredoškoláci, ale ktorí dnes strádajú v toľkých väzniciach alebo spia pod zemou, nemohli uveriť, že tento deň nás prevedie toľkými nebezpečenstvami. nás toľko úderov a toľko rán v bojoch na obranu našej krajiny.

V Bukurešti, Kluži, Jasi a Cernauti došlo k impozantným erupciám študentských más, ktoré sa vedené vlastnou silou intuície – nie vodcami – obrátili k nepriateľovi. Najprv sa pozerajú na židovskú tlač: Adevarul ("Pravda"), Dimineata ("Ráno"), Mantuirea ("Vykúpenie"), Opinia ("Názor"), Lumea ("Svet"), horúce postele morálnej infekcie, jedu a zmätku pre Rumunov. Obracajú sa na nich, aby ich zničili, ale aj ukázali rumunskému ľudu nebezpečenstvo frontovej línie nepriateľa, pred ktorou sa musia mať na pozore. Demonštrovať proti tlači znamená: vyhlásiť ju za nepriateľa národného záujmu a upozorniť tak Rumunov, aby sa nenechali klamať, oslepovať či viesť tlačou, ktorú píšu Židia alebo judaizovaní Rumuni.

Táto tlač útočí na náboženskú ideu, čím oslabuje rumunský morálny odpor a prerušuje ich kontakt s Bohom. Táto tlač šíri protinárodné teórie, oslabuje vieru v ich národ a oddeľuje ich od krajiny ich krajiny, od ich lásky k nej, krajiny, ktorá bola vždy túžbou po boji a obetiach.

Táto tlač falošne prezentuje naše rumunské záujmy, zavádza a orientuje Rumunov spôsobmi, ktoré sú v rozpore s národnými záujmami. Táto tlač povyšuje priemerné živly a ľudí schopných korupcie, aby cudzinec uspokojil ich záujmy, a ponižuje morálnych ľudí, ktorí sa neznížia k tomu, aby robili judaizmu a jeho záujmom žiadnu láskavosť.

Táto tlač otravuje dušu národa, denne a systematicky propaguje senzačné zločiny, nemorálne prípady, potraty, dobrodružstvá.
Táto tlač zabíja pravdu a slúži klamstvám s diabolskou vytrvalosťou, pričom používa ohováranie ako ničiacu zbraň pre rumunských bojovníkov. Preto musia byť Rumuni pri čítaní židovských novín opatrní, dávať pozor na každé slovo, z ktorých žiadne nie je vytlačené náhodne, a snažiť sa rozlúštiť židovský plán, ktorý je za tým. Práve na tieto otázky chcelo študentské hnutie upozorniť všetkých Rumunov, keď zvolalo židovské redakcie a vyhlásilo ich za nepriateľov rumunského ľudu.
Zdôraznil som, že impozantné erupcie študentských más boli vedené ich intuíciou a nie vodcami.

Pre niekoho je totiž ľahké nahnať niekoľko jednotlivcov k niekomu do domu, aby zorganizovali nepriateľskú demonštráciu, ale keď sa veľké davy obrátia proti niekomu s nepriateľstvom na príkaz svojho inštinktu, potom je táto osoba odsúdená bez práva na odvolanie ako nepriateľ národ.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

"NUMERUS CLAUSUS"

Formulka „numerus clausus“ sa pri študentských bitkách podáva z úst do úst, ale nie ako spásonosná, keďže masy nevydávajú formuly, upozorňujú na hrozby.

„Numerus clausus“ znamená, že vzhľadom na veľké množstvo židovskej hrozby ich už nemôžeme podporovať v školách, v obchode, priemysle ani v nezávislých profesiách. „Pozor na svoje veľké počty“ znamená „numerus clausus“, pretože to presahuje naše právomoci národného odporu a ak nezačneme konať, zahynieme ako ľud.

Toto je celková hodnota tohto vzorca. Alebo, ak chcete, ako miera hospodárnosti má hodnotu núdzového vzorca, nevyhnutnej prvej pomoci, hoci na vyliečenie choroby úplne nepostačuje. „Numerus clausus“ samo o sebe znamená: obmedzenie Židov v školách, povolaniach atď. Do akého počtu, toto obmedzenie? Pomer počtu všetkých Židov k počtu Rumunov v Rumunsku. To znamená, že ak je v Rumunsku 15 miliónov Rumunov a 3 milióny Židov, pomer je 20 %. Podľa vzorca „numerus clausus“ musia byť Židia prijatí do škôl, na lekárske povolania, do barov atď. v pomere 20%: „numerus clausus“ znamená obmedzenie počtu Židov na pomer medzi ich počtom a celkovým počtom Rumuni.

„Numerus clausus“ je len vzorec na prerozdelenie Židov v rámci národov, nie vzorec na riešenie problému. Tento vzorec takmer nič nerieši, keďže sa zaoberá úctyhodnými proporciami, no neznižuje vysoký podiel Židov. Ak sú Židia 3 milióny, tak ostanú. Najmä nelieči príčinu tohto vysokého podielu a neukazuje prostriedky, ktorými ho možno zmierniť; napokon to samo o sebe nepredstavuje prostriedok na vyriešenie židovského problému.

ŽIDOVSKÝ PROBLÉM

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

POČET ŽIDOV

Veľký počet Židov vyvoláva sériu problémov: 1. Problém rumunskej pôdy;
2. Problém miest; 3. Problém
rumunskej školy a vládnucej
triedy; 4. Problém národnej kultúry.

Tým všetkým sa bezchybne zaoberá profesor AC Cuza vo svojich spisoch.
Ľudia, Národnosť v umení, Články, Vystúpenia v parlamente, Kurz politickej ekonómie.
Myšlienky, ktoré uvádzam nižšie, v podstate patria do myslenia profesora Cuzu.
Počet Židov v Rumunsku nie je presne známy.
Je to preto, že zozbierané štatistiky boli robené s najväčším nezáujmom zo strany rumunských politikov, aby mohli zakryť svoje dielo národnej zrady, a preto, že Židia všade utekajú pred pravdivosťou štatistík. Jedno príslovie hovorí: „Židia žijú z klamstiev a zomierajú, keď prídu do kontaktu s pravdou.“ Mimochodom, dlho bol riaditeľom štátnej štatistiky na ministerstve financií Leon Colescu, vlastným menom Leon Coler. A z ich pohľadu majú pravdu, pretože ak by Rumuni čelili presnému počtu židovského obyvateľstva, uvedomili by si, že čelia skutočnej národnej hrozbe a povstali by na obranu svojej vlasti. inými slovami, tvárou v tvár štatistickej pravde židovská moc zakolísa, zomiera. Môže žiť len tak, že skrýva pravdu, falšuje ju klamstvami.

Veríme, že v Rumunsku žije 2 až 2,5 milióna Židov. Ak by tam bol len milión – ako tvrdia – rumunského ľudu

čeliť smrteľnému nebezpečenstvu. Pretože nezáleží len na počte samotnom, na množstve, ale aj na kvalite tohto čísla, najmä na pozíciách Židov vo funkčnej štruktúre štátu a v živote národa vo všetkých jeho aspektoch.

Naša krajina bola krajinou invázií. Ale nikdy, počas svojej dlhej histórie, votrelci nedosiahli také impozantné počty ako súčasní Židia.
Invázie prešli cez nás; dnešní útočníci nikdy neodídu. Usádzajú sa tu v našej krajine v neznámejších počtoch ako kedykoľvek predtým a držia sa ako chrasty na tele a ľuďoch tejto krajiny. Kedy začala táto židovská invázia? Okolo roku 1800 sa v celom Moldavsku našlo len niekoľko tisíc Židov. V roku 1821 bolo v Bukurešti 120 rodín.

Toto neskoré osídlenie našej krajiny je spôsobené tým, že Židia boli vždy zapojení do obchodu a obchod si vyžaduje slobodu a bezpečnosť, aby sa mohol rozvíjať.

Tieto dve podmienky v Rumunsku chýbali: na jednej strane sloboda využívať rumunskú pôdu, a teda akékoľvek vyhliadky na rozšírenie obchodu, a na druhej strane stabilita a bezpečnosť. Rumunská pôda bola najnebezpečnejšou krajinou na svete. Rumunskí roľníci nemali z roka na rok istotu domova, dobytka, práce ani úrody. Naša krajina bola spustošená inváziami a po stáročia slúžila ako vojnové divadlo, často s následkami cudzej nadvlády a krvavých poct.

Čo mali robiť Židia v tejto krajine? Bojovať proti Hunom, Tatárom, Turkom?
Židovská invázia začala len pred 100 rokmi. V dôsledku Adrianopolského mieru v roku 1829 bola udelená sloboda obchodu a zároveň sa začali objavovať horizonty pokojnejšieho života. Vtedy sa začala ich invázia, ktorá sa z roka na rok zväčšovala nad našimi rumunskými hlavami, najmä hlavami Moldavčanov, vyčerpávala nás o bohatstvo, morálne nás ničila a hrozila nám vyhynutím. V roku 1848 sa moldavskí obchodníci a priemyselníci začali sťažovať vládcovi Mihailovi Sturzovi a žiadali opatrenia proti židovským obchodníkom a ich nečestnej konkurencii.

Odvtedy sa invázia neustále zvyšuje. „Invázia“ nemusí byť správny výraz, pretože predpokladá myšlienku násilia, morálnej a fyzickej odvahy.
„Židovská infiltrácia“ je viac

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

výstižný termín, pretože lepšie zahŕňa myšlienku bystrého prieniku, zbabelého a prefíkaného prieniku. Lebo nie je maličkosť ukradnúť pôdu a bohatstvo ľudu bez ospravedlnenia bitky, znášania rizík, veľkých obetí, dosiahnutého víťazstva. Postupne si podmanili malý rumunský obchod a priemysel; potom pomocou rovnakej ľstivej taktiky zaútočili na veľký biznis a veľký priemysel, čím získali kontrolu nad mestami v severnej polovici krajiny. Útok na rumunskú strednú triedu bol vykonaný s presnosťou, aká sa zistila iba v prípade nejakého dravého hmyzu, ktorý ho na paralyzovanie nepriateľa bodne do chrbtice.

Vhodnejšiu lokalitu si vybrať nemohli. Úspešný útok na strednú triedu znamenal rozlomenie rumunského ľudu na dve časti. Je to jediná trieda, ktorá má dvojaký kontakt: nízky, s roľníckou triedou, ktorá je na ňu nadradená a má nad ňou autoritu vďaka svojej lepšej ekonomickej situácii a vzdelaniu; s vládnucou triedou sa drží na svojich pleciach. Úspešný útok na strednú triedu, teda jej zničenie, má za následok fatálne následky, pričom zo strany útočníka nie je potrebné žiadne ďalšie úsilie: a) kolaps vládnucej triedy (táto vládnuca trieda sa nakoniec zrúti), b) Nemožnosť jeho rekonštitúcie, c) Zmätok a živočíšnosť, porážka a zotročenie roľníckej triedy. V konečnom dôsledku má byť židovský útok na rumunskú strednú triedu zamýšľaný ako smrť. Smrť rumunského ľudu neznamená smrť posledného Rumuna, ako si niektorí predstavujú. Táto smrť znamená život v otroctve. Zníženie na otrocký život niekoľkých miliónov rumunských roľníkov, ktorí by pracovali pre Židov. Tu sú závery profesora Nicolae Iorga o počte Židov a ich príchode do našich končín. Profesor Lorga v „Dejinách Židov v našich kniežatstvách“, v príspevku prednesenom na Rumunskej akadémii 13. septembra 1913, ktorý túto otázku vysvetľuje, okrem iného špecifikuje:

„V Neamte sa v rokoch 1764-1766 usadilo niekoľko Židov na pôde kláštora“ (s. 18).

„V Botosani sa v žiadnom dokumente od panovníka ako v roku 1757 nezmieňujú Židia medzi ostatnými obyvateľmi mesta“ (s. 17).

„Niekedy sa Žid objaví v Suceave ako krčmár na cirkevných pozemkoch; niekedy ako malí obchodníci v Ocna, Harlau, Siretiu, Galati, Barlade (bolo obdobie, keď sa o barladiánskych kresťanoch dalo povedať, že sa obchodom zaoberali viac než kedykoľvek predtým. iné zamestnanie) "(str. 10); „potom v rímskom, kde boli v roku 1741 známi iba ‚Moldavci' a ‚Arménci'; v Targul Frumos, kde sa v roku 1755 spomínajú ‚dve krčmy' a jedna židovská žena, ktoré tam existovali“ (s. 17-18).

V Bukovine, v čase jej anexie v roku 1775:

„V regiónoch Cernauti a Campulung, ku ktorým boli pripojené časti Hotin a Suceava – vo všetkých týchto regiónoch – pred rakúskou cisárskou nadvládou žilo len 206 židovských rodín.

V roku 1775 v dôsledku haličskej povodne ich počet dosiahol 780-800 rodín.
Prvý guvernér krajiny, generál Ehzenberg, sa dozvedel, že sa venujú najmä vytváraniu krčiem, s vínom, whisky, pivom ...
Sú to, hovorí generál, „najzvrátenejší ľudia, ktorí majú sklon k lenivosti, žijúci bez väčších problémov v pote kresťanských robotníkov“. "

Komisia pôsobiaca v roku 1781 ukazuje, že:

„V tejto krajine majú Židia vo zvyku kupovať od sedliaka vopred kuriatko vo vajci, rozkvitnutý med, jahňa v materskom lone za babku a pomocou tejto úžery vysať obyvateľov do sucha. , čo ich vedie k chudobe, aby takto zaťažení roľníci nenachádzali prostriedky do budúcnosti na svoju záchranu, ale utekajú z krajiny Vidíme správu tejto krajiny (Moldavsko), potom bojarov, najmä Constantina Moruziho. , zúfalo sa im bránia.

"

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

"...Keďže Kabali písomne ponúkli Enzenbergovi 5 00,0 zlatých ročne, aby sa vyrovnal so starým stavom vecí, súdili sa aj o skorumpovanie nášho vládcu, ale on radšej odmietol PENIAZE, než aby vystavil svoju krajinu úplnému zničeniu." *, (str. 20).

A neskôr, okolo rokov 1840-48, profesor Iorga tertnine hovorí:

„Tieto zariadenia vykorisťovania a skazenosti by sa dali spočítať, krčma po krčme, s fľašami zemiakov wbiskey a inými jedmi, po celom Moldavsku, vyčerpávajúce preteky v kŕmení civilizovaných nerestí vládnucej triedy“ (s. 34).

A profesor Iorga píše o:

„Aj tak intervencia cudzincov, podporovaná židovskými živlami v krajine, neprestávala. V roku 1878 stanovili podmienky pred uznaním nezávislosti Rumunska (vyhrané s toľkými obeťami rumunskej krvi) a pohoršili sa nad otázkou nezávislosti: koľko platia súčasní Kahali rumunským vodcom?

Rumunsko, ktoré si nemôže pomôcť spáchať samovraždu tým, že politicky odovzdá polovicu seba moci moldavským Židom... A keďže Kogalniceanu bránil dediny pred alkoholom a židovskou úžerou, pán Maiorescu bráni dôstojnosť Rumunska pred urážkou udeľovania občianskych práv cudzincom v krajine v dôsledku nátlaku jeho koreligistov v zahraničí. “(str. 39).

Uvádzam tieto príklady, ako ich uvádza veľká, uznávaná a nesporná vedecká autorita, aby som objasnil počiatky židovských osád na rumunskej pôde.

PROBLÉM RUMUNSKEJ ZEMY - PRÁVO ÚZEMIA

Na tomto svete nemôžu byť žiadni ľudia, aj keby to bol kmeň divochov, ktorí by zoči-voči cudzej inváziі nehľadeli na trápenie svojej krajiny s urputnou bolesťou. Všetky národy sveta od počiatku dejín až dodnes bránili pôdu svojej vlasti. Dejiny všetkých národov, rovnako ako naše, sú plné bojov pri obrane ich krajín. Bola to anomália, chorobný stav našej, rumunskej mládeže, že sme boli započítaní do obrany našej ohrozenej krajiny? Alebo anomália, ak sme ho nebránili, keď sme ho videli v nebezpečenstve? Pre nás by bola anomália nebrániť sa tomu, teda nerobiť to, čo urobili všetky národy. Dostať sa do rozporu s celým svetom a celou našou históriou by bola anomália a stav choroby.

Prečo, pýtam sa sám seba, všetky národy bojovali, bojovali a vždy budú bojovať za obranu svojich krajín? Pôda je základom existencie národa. Národ má svoje korene ako strom hlboko v pôde, odkiaľ pochádza jeho potrava a život. Neexistujú ľudia, ktorí by mohli žiť bez pôdy, rovnako ako neexistujú stromy, ktoré by mohli žiť zavesené vo vzduchu. Národ, ktorý nemá vlastnú pôdu, nemôže žiť, pokiaľ sa neusadí na pôde iného národa – vo svojom vlastnom tele, čo podkopáva jeho živobytie. Existujú zákony dané Bohom, ktoré riadia životy ľudí. Jedným z takýchto zákonov je územný zákon. Boh dal každému národu vymedzené územie, na ktorom môže žiť, rásť a na ktorom sa môže rozvíjať a vytvárať svoju vlastnú kultúru.

Židovský problém v Rumunsku, ako aj inde, spočíva v porušovaní tohto prirodzeného zákona územia Židmi. Vtrhli na naše územie. Oni sú vinníci a nie my, rumunský ľud, sme vyzvaní, aby sme znášali následky svojho činu. Elementárna logika nám hovorí: páchateľ musí znášať následky spáchaného trestného činu. Bude musieť trpieť? Nechajte ho trpieť!

Všetci páchatelia trpia. Žiadna logika na svete mi nepovie, že musím zomrieť za priestupok spáchaný inými.

Židovský problém teda nevzniká z „rasovej nenávisti“. Vyplýva to z priestupku Židov proti zákonom a prirodzenému poriadku, v ktorom žijú všetky národy.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

svetove, zo sveta. Riešenie židovského problému? Tu je: opätovný vstup páchateľov do univerzálneho prirodzeného poriadku a ich

rešpektovanie prirodzeného zákona. Ale zákony krajiny tiež zakazujú židovskú inváziu.
Článok 3 ústavy hovorí: "Územie Rumunska nemôže byť kolonizované obyvateľstvom cudzieho pôvodu."

Čo znamená skutočnosť, že dva milióny Židov sa usadia na rumunskom území, ak nie kolonizáciu?
Ale toto územie je neodňateľným a neodvolateľným majetkom rumunského ľudu. A ako niekto napísal, nie po 50, nie po 100, ale dokonca o tisíce rokov neskôr, budeme si nárokovať právo na túto zem, keď znovu dobývame krajiny Sedmohradska po 1000 rokoch maďarskej okupácie.

MY A NAŠA KRAJINA

Všetci ľudia okolo nás prišli odinakiaľ a usadili sa v krajine, v ktorej teraz žijú. História nám dáva presné dátumy o príchode Bulharov, Turkov, Maďarov atď. Len jeden ľud prišiel z ničoho: ten náš. Narodili sme sa v tejto krajine v hmle času spolu s dubmi a jedľami. Spája nás s ním nielen chlieb a existencia, ktorú nám poskytuje, keď na ňom pracujeme, ale aj všetky kosti našich predkov, ktoré spia v jeho pôde. Všetci naši rodičia sú tu. Všetky naše spomienky, celá naša vojnová sláva, celá naša história tu, v tejto krajine, sú pochované.

Tu sú ruiny Sarmisegetuzy s popolom nesmrteľného kráľa Decebala, pretože kto vie zomrieť ako Decebal, nikdy nezomrie. „Tu odpočívajú vládcovia Musatíni a vládcovia Basarabi; tu v Podul Inalt, Razboeni, Suceava, Baia, Hotin, Soroca, Tighina, Cetatea Alba, Chilia, spia tam v boji padlí Rumuni, šľachtici a roľníci, početní ako lístie a steblá trávy.

V Posade, Calugareni, na riekach Olt, jiu e.Cerna, v Turde; v horách nešťastného a zabudnutého Moti de Vidra, po Huedin a Alba-Iulia (miesto mučenia Horia a jeho bratov v zbrani), všade sú svedectvá o bitkách a hrobky hrdinov. Vo všetkých Karpatoch, od Oltenských hôr v Dragoslavele a Predeale, od Oituzu po Vatra Dornei, na vrchoch a na dne dolín, všade tiekla rumunská krv ako rieky. uprostred noci, v ťažkých časoch pre našich ľudí, sme počuli volanie z rumunskej pôdy, ktoré nás nabádalo k boju. Pýtam sa a očakávam odpoveď: akým
právom nám chcú Židia vziať túto zem?

Na akom historickom argumente zakladajú svoje predsudky a predovšetkým drzosť, s akou vyzývajú nás, Rumunov, tu v našej krajine? S touto zemou nás spájajú milióny hrobiek a milióny neviditeľných vlákien, ktoré cíti len naša duša, a beda tým, ktorí sa nás z nej snažia vytrhnúť.

PROBLÉM MIEST

Ale v rámci tejto rumunskej krajiny sa Židia nikde neusadili, náhodne.
Usadili sa v mestách a vytvorili v nich skutočné ostrovy kompaktného židovského obyvateľstva. Najprv to boli obchodné mestá a mestečká severnej Moidavie, ktoré boli napadnuté a dobyté: Cernauti, Hotin, Suceava, Dorohoi, Botosani, Soroca, Burdujeni, Itcani, Briceni, Secureni atď.

Pred nimi postupne zmizol rumunský obchodník a obchodník – dnes jedna ulica, zajtra druhá, pozajtra sektor. Za menej ako 100 rokov,

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Rumunské centrá starovekej slávy stratili svoj rumunský charakter a nadobudli podobnosť so skutočnými židovskými baštami. Aj ostatné mestá v Moldavsku rýchlo padli: Roman, Piatra, Falticeni, Bacau, Vaslui, Bariad, Husi, Tecuci, Galati; a Iasi, druhé hlavné mesto Moldavska - po prvom, a našej bývalej Suceave - sa celkom jednoducho zmenilo na špinavé židovské hniezdo, ktoré obklopuje chudobné a slávne ruiny pevnosti Štefana Veľkého.

Teraz sa v Iasi môžete prejsť celými ulicami a sektormi bez toho, aby ste niekedy stretli Rumuna resp
Vidieť

Rumunský dom alebo rumunský obchod. Ľudia chodia okolo slávnych kostolov, ktoré sú teraz v ruinách a chátrajú: kostol Talpalari* postavený cechom rumunských obuvníkov, kostol Curelari* postavený cechom rumunských výrobcov postrojov. Všetko sa rozpadá. Vo veľkom meste Iasi už nie je rumunský obuvník ani výrobca postrojov.

Kostol sv. Mikuláša Chudobného zo starej moldavskej šľachty sa úplne zrútil; a na hroboch okolo nich židovské reštaurácie stále likvidujú svoje odpadky, odpadky a odpadky. Kostol na Hlavnom námestí, kde sa nachádza najväčšia tlačenica, je pre nedostatok ľudí zatvorený. A je to židovská populácia, ktorá teraz tvorí túto aglomeráciu ľudí. Na ulici Lapusneanu sa palác Cuza Voda, ktorý takmer stoná ako od bolesti, zmenil na židovskú banku a v jeho bývalej záhrade vidno židovské divadlo v palestínskom štýle. Cudzí útočník šliape po všetkom, čo považujeme za najposvätnejšie. Naše srdcia stonajú od úzkosti. My deti s rozorvanou dušou si kladieme otázku: ako môžu existovať Rumuni, ktorí sa správajú tak nepriateľsky k svojim ľuďom? Ako môže byť toľko zradcov? Ako to, že neboli zoradení pri stene alebo upálení zaživa v momente ich zrady? Ako to, že sú všetci nehybní? Ako to, že nič nerobíme?

Sú to problémy svedomia, ktoré nás ťažia, trápia našu dušu, znepokojujú náš život.
Vieme, že nikdy nenájdeme svoj pokoj, iba ak v bitkách, v utrpení alebo v hroboch.
Naše ticho nás pokrýva zbabelosťou a zdá sa, že každá minúta meškania nás zabíja.

O obchodných mestách a dedinách Besarábie, ktoré sú otvorenými ranami v unavenom a vyžmýkanom tele krajiny, ani nehovoríme.
Ešte sme ani nespomenuli Maramures, kde Rumuni v stave otroctva denne zomierajú. Neexistujú slová, ktoré by opísali veľkú tragédiu Maramures. Ale hniloba sa šírila ako rakovina; dosiahol Ramnicul-Sarat, Buzau, Ploesti a prenikol do hlavného mesta. Za 15 rokov padla starobylá rumunská štvrť Vacaresti; Dudesti úplne padol; podobne aj rumunskí obchodníci v Calea Grivitei. Slávni obchodníci z Oboru zomierajú a sú nahradení Židmi; Calea Victorieil * padol. Dnes sa z toho v skutočnosti stala len rumunská cesta „porážky“; pretože tri štvrtiny nehnuteľností v Calea Victoriei sú teraz vo vlastníctve Židov. V posledných desiatich rokoch sa Židia rozšírili na západ cez Podunajskú nížinu do Oltenie a do hlavného mesta Craiova, hlavného mesta Michala Chrabrého; išli do Ramnicul-Valcea, Severin, pod ochranou rumunských politikov, ktorí dobre platení predstierajú, že neexistuje žiadny židovský problém.

Táto zrada týchto politikov ich ľudu je taká hrozná, že ak sú ešte nažive, ľudia si musia vypichnúť oči; ak sú mŕtvi, ich kosti musia byť vykopané a spálené na verejných námestiach. Ich deti a vnuci mali byť súdne stíhaní, majetok skonfiškovaný a mali byť stigmatizovaní prídomkom „synovia zradcov“. Strata našich rumunských miest má pre nás zničujúce následky, keďže mestá sú ekonomickým centrom národa. Je v nich nahromadené všetko bohatstvo krajiny. Aby ten, kto ovláda mestá, ovládal prostriedky na živobytie, bohatstvo národa. Bolo by nám Rumunom, ktorí sme vlastníkmi nášho národného bohatstva, ľahostajné? My sami alebo Židia? Pre kohokoľvek na svete to môže byť ľahostajné. Pretože populácia sa reprodukuje a rozvíja vo vnútri

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

prostriedky na živobytie, ktoré má k dispozícii. Čím menej týchto prostriedkov, tým menší je rast príslušnej populácie a tým menšie sú šance na jej rozvoj a naopak. Tieto pravdy o populačnom zákone študovali všetci ekonómovia a profesor Cuza ich sformuloval s bezkonkurenčnou jasnosťou. Prechod rumunského bohatstva do rúk Židov neznamená len ekonomickú alebo politickú závislosť od Rumunov – pre tých, ktorí nemajú ekonomickú slobodu, nemajú politickú slobodu – ale znamená viac: národnú hrozbu, ktorá ničí našu schopnosť rásť. v populácii. Keď miznú naše prostriedky na živobytie, my Rumuni zahynieme v našej krajine a ponecháme svoje miesta v rukách židovského obyvateľstva, ktorého počet sa každým dňom zvyšuje, a to tak v dôsledku invázie zo zahraničia, ako aj v dôsledku zhabania našich prostriedkov na obživu. obživu, naše bohatstvo.

* Množné číslo pre obuvníka a výrobcu postrojov, resp. (Tr.)

Po druhé, mestá sú kultúrnymi centrami národa**. Tu v mestách sú školy, knižnice, divadlá, učebne, všetko slúži obyvateľom mesta. Židovská rodina dokáže bez problémov uživiť päť alebo šesť detí v škole, zatiaľ čo rumunský roľník v nejakej odľahlej dedine ďaleko od mesta môže len ťažko poslať dieťa do školy. A v tomto prípade je úplne vyčerpaný v sile a bohatstve až do ohrozenia blahobytu ďalších štyroch alebo piatich detí doma. Kto teda ovláda mestá, ovláda možnosti participácie na kultúre. To však nie je všetko. Prostredníctvom miest a škôl napĺňa národ svoje kultúrne poslanie vo svete. Ako je možné, že Rumuni napĺňajú svoje kultúrne poslanie prostredníctvom židovských hlasov, pier, sŕdc a myslí?

Napokon, mestá sú politickými centrami národa, národy nasledujú príklad miest.
Kto priamo alebo nepriamo ovláda mestá, má politické vedenie krajiny. Čo zostalo z vidieka mimo miest? Množstvo niekoľkých miliónov roľníkov, bez ľudských prostriedkov na živobytie, vyčerpaných a zbedačených, bez kultúry, otrávených pitím, na čele s bohatými Židmi, ktorí sa dnes stávajú pánmi rumunských miest, alebo Rumunmi (starostovia, starostovia, polícia, žandári , ministri kabinetu), ktorí sú nominálnymi administrátormi len preto, že nie sú ničím iným, než len ležiacimi vykonávateľmi židovských plánov. Títo úradníci sú podporovaní, lichotení, zasypaní darmi, kooptovaní do správnych rád, platení mesačne súdnou ekonomickou mocou (Judáš bol platený iba raz); ich túžba po peniazoch sa prebúdza, sú zahnaní do luxusu a nerestí, a keď neposlúchajú židovské nariadenia a nariadenia, sú jednoducho vylúčení, hoci sú ministrmi kabinetu. Znižujú sa im platy a príspevky, odhaľujú sa ich krádeže a odhaľujú sa pochybné dohody, čo im umožňuje kompromitovať ich.

To je to, čo zostalo z rumunskej vlasti, odkedy sme stratili naše mestá: nečestná vládnuca trieda, ľud roľníkov bez slobody a všetky rumunské deti bez krajiny a bez budúcnosti.

PROBLÉM RUMUNSKEJ ŠKOLY

Kto ovláda mestá, ovláda školy, a kto ovláda školy dnes, zajtra ovláda krajinu. Tu je niekoľko štatistík z roku 1920:

Situácia na univerzite v Cernauti

filozofická škola.

Machine Translated by Google

Letný semester, Rumuni: 174; Židia 574.

Scbool of Law.

Letný semester, podľa denominácie: pravoslávny:
237 (Rumuni a Rusíni)
katolíci: 98
Luteráni: 26

Iné náboženstvá: 31
hebrejčina: 506

De Situatia demografica a Romaniei (Demografická situácia v Rumunsku) od Em.
Vasiliu-Cluj p. 84

*
**The Victory Way, módna nákupná ulica (Tr.)
Pozri AC Cuza, Apararea Nationala („Národná obrana“) č. 3, 1. mája 1922.

v Besarábii

Vidiecke základné školy: chlapci:
72 88,9 Rumunov, 1 974 nerumunských etnických kresťanov Dievčatá: 27 555 Rumunov, 1 302 nerumunskí etnickí kresťania , 1 281 Židov. , 2 147 Židov.

Mestské základné školy: chlapci.
6 385 Rumunov, 2 435 Nerumunov, z toho 1 351 Židov. dievčatá:
5 501 Rumunov, 2 435 Nerumunov, z toho 1 492 Židov.

Stredné a odborné školy: 1 535
pravoslávnych, 6 302
hebrejčina,

Zmiešané stredné školy: 690
pravoslávnych, 1341 hebrejských.

(Op.cit, s. 84-5)

v starovekom kráľovstve
rumunských židov
Bacauské lýceum 363 198
Stredná škola Botosani 229 127
Botosani ženské lýceum 155 173
Lýceum v Dorohoi 177 167
Lyceum Falticeni 152 100
Národné lýceum, Iasi 292 201
Gymnázium Alexandra Dobrého, Iasi 93 215
Telocvičňa Štefana Veľkého, Iasi 94 120
Rímske lýceum 256 157
Lýceum Piatra-Neamt 343 179

Súkromné školy:
Bukurešť 441 781
Jas 37'108
Galati 1,90, 199

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

(0 str.cii. str. 85-7)

*
Moldavsko a Valašsko pred zjednotením Rumunska v roku 1918. a)

Situácia na univerzite v Iasi
rumunskí židia
Lekárska fakulta 546 831
Farmaceutická škola 97 299
Škola umenia 35 1 100
Prírodovedecká škola 722 321
Škola práva 1 743 370

(0 str.cit. str. 87-8)

Rumunský vzdelávací systém, ktorý je takto zničený veľkým počtom Židov, vyvoláva dva problémy:

1. Problém rumunskej vládnucej triedy, pretože školy tvoria lídrov zajtrajška, nielen politikov, ale všetkých lídrov vo všetkých oblastiach činnosti.

2. Problém národnej kultúry, pretože škola je laboratórium, v ktorom sa formuje kultúra ľudí.

Aby som zdôraznil tragédiu tohto rumunského školského systému utláčaného Židmi, považujem za obzvlášť dôležité nižšie citovať bolestné objavy jedného z najvýznamnejších pedagógov nášho národa, profesora Iona Gavanescula z univerzity v Iasi: Už nechceme vidieť predstavenie, ktoré ponúka Národné lýceum v Iasi, kde drvivú väčšinu študentov tvorí

židovský element. Niekoľko rumunských študentov sa cíti zvláštne; počas prestávky nepokojne ustupujú do rohov. Tvoria tolerovanú menšinu.

Väčšina žije oddelene, rozprávajú sa navzájom o svojich starostiach, hrách, spoločnostiach, Macaby, Hacoah, Macoah atď., o svojich stretnutiach a prednáškach, o športe, pracovných plánoch a dobrých časoch.
A keď sú pochybnosti o slobode Rumunov, židovskí študenti (väčšina v škole, hoci menšina v krajine) si medzi sebou šepkajú alebo prejdú priamo na jidiš....

Škoda, že rumunskí učitelia čelia týmto študentským dušiam!

Mimovoľne si spomenie na sliepku, z ktorej sa vyliahli kačacie vajcia. Pozrite sa na ňu, ako vystrašene stojí na brehu jazera, ako zúfalo volá na svoje káčatká, mláďatá iného druhu, ktoré skočili do vody a šmýkali sa na druhú stranu, kam nemôže ísť. Akú školu nacionalizmu môžete naučiť toto publikum? Môžete hovoriť, ak v sebe cítite plameň vlastenectva, rumunských túžob a ideálov? Vieš vôbec otvoriť ústa? Ich čeľuste sa zablokujú, slová im zamrznú na perách.

Veľký Kogalniceanu, pred lavicami tak plnými zahraničných študentov...mohol predniesť svoj slávny prejav o histórii Rumunov, ktorý predniesol práve na tomto mieste, kde sa dnes rumunské „národné“ lýceum stalo židovským „národným“ jeden?

Stratil by inšpiráciu, ktorá čerpá svoju silu zo súcitu zo svetlých očí plných porozumenia a viery.

1. Gavanescul, Imperativul momentului istoric, („Imperatív historického momentu“) s. 67.

A viac:

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

„A aby sme sa obmedzili len na jeden aspekt národného života, kde kto kedy videl v Anglicku, Francúzsku, Taliansku školu na akejkoľvek úrovni, kde prevažujúci počet žiakov patrí iným ľuďom, než sú ľudia, ktorí tvoria domorodé obyvateľstvo „Človek by si mohol napríklad predstaviť, že na niektorej právnickej fakulte nejakej anglickej univerzity by mohlo byť 547 Židov oproti 234 Britom, čo je rovnaký pomer Židov a Rumunov na Cernautiho právnickej fakulte v roku 1920. ? „Alebo že by na filozofickej škole v Taliansku mohlo byť 574 Židov oproti 174 Talianom, rovnaký pomer Židov k Rumunom v Cernauti?

"Sú tieto proporcie normálne? Nie sú to neprípustné a nepredstaviteľné obludnosti etnickej biológie? Nie sú znakom zločineckého bezvedomia zo strany zodpovednej vládnucej triedy rumunského ľudu?" (I. Gavanescul,
op.cii,)

PROBLÉM VEDÚCEJ RÍMSKEJ TRIEDY

Kto sú však študenti a študenti dneška? Dnešnými študentmi sú učitelia, lekári, inžinieri, právnici, starostovia, kongresmani, ministri zajtrajška, jedným slovom budúci vodcovia ľudu vo všetkých oblastiach činnosti. Ak sú súčasní študenti 50, 60, 70 % Židia, zajtra budeme mať logicky 50, 60, 70 % židovských vodcov pre tento rumunský národ. Stále môže byť otázne, či má národ právo obmedziť počet zahraničných študentov na svojich univerzitách?

Tu je odpoveď na túto otázku na Harvardskej univerzite. Bulletin Morrisa Graya, absolventa klamára (1906) po preštudovaní židovského problému tam - ako ho cituje profesor Cuza v "Numerus Clausus" s. 11. Morris Gray začal principiálnym formulovaním problému a opýtal sa: „Po prvé, aká je funkcia univerzity? Aké sú jej funkcie?

„Ak je jeho povinnosťou voči jednotlivcovi, prijatie na univerzitu musí byť, úprimne a zjavne, založené na demokratickom princípe: každý kandidát musí byť prijatý pod podmienkou, že zloží prijímaciu skúšku a zaplatí prvé školné, a to bez akékoľvek seriózne zisťovanie osobnosti kandidáta alebo skrytých možností postupu, schopnosti alebo užitočnosti pre seba alebo iných.

Ak je však povinnosť univerzity povinnosťou voči národu, jej postoj k prijímaniu študentov musí prirodzene spočívať na inom princípe.

Podľa môjho názoru je povinnosťou univerzity vyškoliť ľudí v rôznych oblastiach ľudského myslenia tak, aby sa aspoň niektorí z nich mohli stať lídrami vo svojich oblastiach, a tak slúžiť národu.

Toto je dobre zavedený princíp , dodáva profesor Cuza:

"Povinnosťou univerzít je voči svojmu národu, na čo musia pripraviť lídrov vo všetkých oblastiach a títo musia byť nevyhnutne etnicky pôvodní." Je totiž netolerovateľné, aby národ vychovával zahraničných lídrov na svojich univerzitách. "

Z predchádzajúcich čísel možno odvodiť vážny problém zajtrajšej rumunskej vládnucej triedy. Jedna dobre zavedená pravda zostáva: Rumunsko by mali viesť Rumuni. Tvrdí niekto, že Rumunsko by mali viesť Židia? ak nie, tak
jeden
musí uznať, že mladý rumunský študent má pravdu a že všetky kampane, všetky chyby, všetky neslávnosti, všetky provokácie, všetky konšpirácie, všetky nespravodlivosti, ktoré sa hromadia a budú hromadiť

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

tento mladý Rumun, nájde svoje opodstatnenie vo vojne vedenej Židmi za vyhladenie Rumunov a ich najlepších bojovníkov.

PROBLÉM NÁRODNEJ KULTÚRY

Ľudia, ktorí to považujú za najzávažnejší zo všetkých problémov, sú ako strom, ktorý sa obáva problému svojho ovocia. Keď sa ocitne utláčaný húsenicami, nemôže už na tomto svete plniť svoje poslanie, nemôže prinášať ovocie; potom by musela čeliť najsmutnejšiemu problému, dokonca väčšiemu ako problém samotného života, pretože keď by videla zničený zmysel svojho života, bolo by pre ňu bolestivejšie, keby bol mŕtvy. Najväčšie bolesti sú bolesti zbytočného úsilia, pretože sú to bolesti vyplývajúce z desivého uvedomenia si márnosti života.

Nie je desivé, že my, rumunskí ľudia, už nemôžeme prinášať ovocie? Že nemáme vlastnú rumunskú kultúru, kultúru našich ľudí, našej krvi, aby sme žiarili vo svete bok po boku s kultúrou iných národov? Že sme dnes odsúdení prezentovať sa svetu výrobkami židovskej esencie? Že dnes, v tejto chvíli, keď svet čaká na príchod rumunského ľudu, aby ukázal ovocie našej krvi a národného génia, sa prezentujeme

infekcia židovskej kultúrnej karikatúry?

Pozeráme sa na tento problém s ťažkým srdcom plným úzkosti a nenájdeme Rumuna, ktorý, keď vidí celú svoju históriu v nebezpečenstve, nezoberie zbrane na svoju obranu. Z „Imperatívu historického momentu“ od profesora I. Gavanescula tu reprodukujem tieto nesmrteľné riadky:

„Hlavným záujmom rumunského ľudu, ktorý je pre ich existenciu rovnako dôležitý ako ich fyzická ochrana, je presadzovanie sa v oblasti ľudského ideálu života – vytvorenie kultúry špecificky rumunského charakteru. Je nemožné, aby sa rumunská kultúra vyvinula zo školy alebo ekonomickej či politickej organizácie mimozemského charakteru. "

"Inštitúcia ako funkcia národného života má rumunský charakter len vtedy, keď ľudský faktor, ktorý ju vytvoril, je rumunský."

Tvárou v tvár tejto smutnej situácii, tvárou v tvár veľkému počtu útočníkov, ktorí nás drvia, Profesor Gavanescul, ktorý si kladie otázku národnej školy a kultúry, sa plný úzkosti pýta:

„Kde môžu rumunské duše hľadať útočisko? Kde môžu uniknúť bolestivému a obsedantnému dojmu vyhnanstva vo vlastnej krajine? Okrem kostola, kam vstupujú, aby si v tichosti pozbierali svoje myšlienky pod ochranou spásonosného kríža, je ich jediným útočiskom škola.

Škola je ideálnym hniezdom, kde národný génius zhromažďuje svoje potomstvo, aby ich kŕmil, vychovával, učil lietať, ukazoval im cestu do výšin, ktoré pozná a len musí dosiahnuť len tento národný génius. „Škola je miestom útočišťa, kde sú srdce národa a duchovné orgány ľudí naladené na spievanie novej symfónie, ktorú vo svete ešte nikto nepočul, prvú symfóniu jeho prirodzených talentov, ktoré Boh jedinečne predurčil na jeho existenciu.

Škola je svätyňou, v ktorej sa odvíja veľké tajomstvo života ľudu, kde etnická duša destiluje svoju nesmrteľnú esenciu do kvapiek svetla, aby ju mohla sformovať do ideálnej podoby, ktorú jej výlučne predurčuje tvorivé myslenie. svet.

Melodické nástroje iných etnických duší sa nedokážu harmonicky podieľať na symfónii našej kultúry. Vďaka svojmu zloženiu sa vedia len pokloniť, aby zneli notu svojho ľudu.

Aký druh rumunskej symfónie by mohli produkovať?

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Podstata národného génia iných etnických duší sa nemôže vykryštalizovať v inej forme, než akú im určil tvorca národov. Ako možno vytvoriť rumunský obraz zo židovskej, maďarskej alebo nemeckej národnej podstaty? "

(1. Gavanescul, „Imperatív historického momentu“, s. 64-8).

Židia nielenže nebudú schopní vytvoriť rumunskú kultúru, ale sfalšujú tú, ktorú máme my, a naservírujú jej otrávenú. Rumunská škola, ktorá je takto macerovaná, sme postavení do pozície zrieknutia sa nášho poslania ako ľudu, zrieknutia sa vytvárania rumunskej kultúry a umierania židovským jedom.

NÁVRAT DO RUMUNSKA

Na rozdiel od našich kolegov na iných univerzitách sme my, ázijskí študenti, toto všetko vedeli z prednášok profesora Cuzu, zo spisov profesorov Paulesca a Gavanescula, z našich štúdií a výskumov, ktoré sme robili v Asociácii študentov práva, a z toho, čo sme videli. na vlastné oči a pociťované vlastnou dušou. Vyvstal pre nás problém veľkého svedomia. Každý deň nám priniesol ďalšie dôkazy. Uznávame perfídnosť židovskej tlače, za každých okolností sme videli jej zlú vieru, za všetkým protirumunským sme videli jej podnecovanie; videli sme prácu lichôtok a chvály politických osobností, úradníkov, autorít, spisovateľov, kresťanských kňazov, ktorí sa usilovali plniť židovské záujmy; videli sme výsmech nahromadený na tých, ktorí

zaujal postoj správny a hodný Rumunska alebo tých, ktorí sa odvážili odsúdiť židovské nebezpečenstvo; videli sme, s akou neslušnosťou sa s nami zaobchádzalo v našej krajine, ako keby tu boli pánmi po tisíce rokov;

S narastajúcim rozhorčením sme sledovali odvážne prenikanie týchto nechcených návštevníkov do najintímnejších problémov rumunského života: náboženstva, kultúry, umenia, politiky, keď sa snažili nakresliť čiary, po ktorých by sa mal uberať osud rumunského ľudu.
Ako malý, takmer dieťa, ma tieto myšlienky dlho trápili, keď som hľadal riešenie.

Prvky, ktoré na mňa najviac zapôsobili, ktoré potom určovali môj boj a ktoré ma utešovali a posilňovali vo chvíľach utrpenia, boli: 1.
Uvedomenie si smrteľného nebezpečenstva, v ktorom sa ocitli naši ľudia a ich budúcnosť.
2. Moja láska k zemi a bolesť za každé posvätné a slávne miesto, dnes
zosmiešňované a znesvätené Židmi.
3. Ľutujeme popol tých, ktorí padli za vlasť.
4. Pocit revolty voči urážkam, ako aj zosmiešňovaniu a deptaniu tohto podivného
nepriateľa našej ľudskej dôstojnosti
a ako Rumuni.

Preto, keď som sa 10. decembra 1922 dozvedel skvelú správu: sopečný výbuch študentského hnutia, rozhodol som sa vrátiť domov, aby som aj ja mohol bojovať bok po boku so svojimi spoločníkmi. O chvíľu ma vlak viezol domov. Z Krakova som poslal telegram študentom Cernauti, ktorí ma čakali na stanici. Zostal som tam dva dni. Univerzita bola zatvorená. Študenti, ktorí ho strážili, vyzerali ako vojaci slúžiaci svojej krajine

Machine Translated by Google

duša ožiarená Bohom. Jeho krásnu a svätú činnosť nezahalila ani stopa vlastného záujmu. Vec, za ktorú sa zjednotili a bojovali ako jeden, ďaleko presahovala ich samých a ich neustále ťažkosti a potreby.

V Cemauti boli hlavnými bojovníkmi: Tudose Popescu, syn starého kňaza z Marcesti, okres Dambovita, študent tretieho ročníka teológie; potom Danileanu, Pavelescu, Carsteanu, atď. Pýtal som sa na bojový plán. Bolo rozhodnuté vyhlásiť generálny štrajk až do víťazstva, teda kým vláda uspokojivo nevyrieši body vznesené v návrhu z 10. decembra, počnúc „numerus clausus“. Ten plán sa mi zdal nesprávny.

V mojej hlave sa začalo formovať ďalšie: a) Študentské hnutie musí osloviť všetkých rumunských ľudí. Obmedzený teraz na univerzity by sa mal rozšíriť aj na rumunské národné hnutie, pretože na jednej strane sa židovský problém neobmedzuje len na univerzity, ale zahŕňa celý rumunský národ, a na druhej strane ho samotné univerzity nedokážu vyriešiť. b) Toto národné hnutie musí byť začlenené do organizácie pod jedným velením. c) Účelom tejto organizácie by mal byť boj o privedenie národného hnutia k moci, čím sa vyrieši ako „numerus clausus“, tak aj všetky ostatné problémy, keďže žiadne iné pravidlo politických strán mimo tohto hnutia nevyrieši národnostný problém. d) S ohľadom na tieto body by študenti mali zorganizovať veľké národné zhromaždenie Rumunov zo všetkých spoločenských vrstiev, ktoré by potom znamenalo začiatok novej organizácie. c) Na realizáciu tohto zhromaždenia musí každá univerzita zabezpečiť toľko vlajok, koľko

okresov v každej provincii, pričom rúško pre každú z nich potom odovzdala delegácia študentov známemu nacionalistovi, ktorého by delegácia považovala za osobu najkvalifikovanejšiu na úlohu zhromaždiť okolo seba skupinu vodcov miest a krajín. Potom, keď týždeň vopred dostal telegram oznamujúci dátum a miesto zhromaždenia, odišiel na toto miesto s vlajkou a všetkými svojimi mužmi.

f) Aby sa vláda nesnažila demonštrácii zabrániť, všetky prípravy musia byť urobené diskrétne, pričom dátum je až do poslednej chvíle neznámy.

Tento plán som opísal asi 50 bojovníkom v jednej z internátov. Považovali to za dobré. Všetci sme teda spojili peniaze, nakúpili potrebnú látku a žiaci sa hneď pustili do výroby vlajok pre župy Bukovina.

NA IASI

V Iasi som stretol všetkých bývalých spoluhráčov. Tiež som im načrtol svoj plán. Aj tu boli vlajky vyrobené v prvý deň, školáčky, pre všetky okresy v Moldavsku a Besarábii.

Profesora Cuzu som nenašiel. Odišiel do Bukurešti s profesorom Sumuleanu a mojím otcom na stretnutie v hlavnom meste.

V BUKUREŠTI

Na druhý deň som odišiel do Bukurešti. Tu som navštívil profesorov Cuzu a Sumuleanu a môjho otca, ktorí už viac ako štvrťstoročie spolu bojujú proti židovskej hrozbe, drvia ich výsmech, údery a dokonca aj rany, a ktorí dnes zažívajú veľké zadosťučinenie, keď vidia celá mládežnícka krajina, ktorá má viac ako 30 000, vztyčovala bojové zástavy za vieru, ktorej slúžili po celý život.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Ale v Bukurešti moje myšlienky neprijali s rovnakým nadšením. Po prvé, pretože som narazil na odpor profesora Cuzu. Keď predložil môj plán, navrhol vytvorenie národného hnutia pod jeho vedením na zhromaždení, ktoré sa malo konať, nepovažoval môj plán za dobrý, pretože povedal. "Nepotrebujeme sa organizovať, naše hnutie je založené na impozantnom masovom prúde."

Trval som na tom a prirovnal som masový pohyb k ropnému vrtu, ktorý odpojený od ropovodu stroskotá, aj keď prúdi, pretože ropa preteká. Odišiel som však bez úspechu, ale na druhý deň ho profesor Sumuleanu a môj otec presvedčili.

Čoskoro som sa však stretol s ťažkosťami, ktoré som neočakával. Bolo to asi začiatkom februára. Veľká skupina študentov prekypovala nadšením; Hoci boli všetky jedálne zatvorené a brány všetkých internátov sa pred nami zavreli, a tak zostali vonku hladovať uprostred zimy, študenti boli nadšení, obdivuhodne chránení Rumunmi hlavného mesta, ktorí na druhý deň otvorili dokorán. dvere svojich domovov, ktoré ukryli a nakŕmili viac ako 8 000 zápasiacich študentov.

V tomto geste bol súhlas, dychtivosť bojovať, solidarita, útecha pre zranených.
Ale s touto masou som nemal žiadny kontakt. Nikoho som tam nepoznal. Cez študentku Fanicu Anastasescu, ktorá bola manažérkou časopisu Apararea Nationala („Národná obrana“), som sa s niektorými zoznámil.
Mal som dojem, že vodcovia študentského hnutia v Bukurešti nie sú dostatočne zorientovaní, pretože hoci prvky elity obdarené výraznými intelektuálnymi kvalitami, čo je skutočnosť overená funkciami, ktoré neskôr v spoločnosti zastávali, sa nečakane ocitli na čele tzv. pohyb, na ktorý vtedy ani nepomysleli. V skutočnosti, keďže ich bolo veľa, každý mal iný názor. Medzi cenné prvky vodcovstva v prvej línii patria: Cretu, Danulescu, Simionescu, Rapeanu, Roventa a ďalší. Omša bola bojovná, ale niektorí z vedenia považovali za najlepšie upokojiť takých povznesených nálad. Na druhej strane aj jeho nedostatočná znalosť židovskej otázky a

neadekvátny kontakt s politikmi viedol aspoň niektorých z nich k tomu, aby sa do určitej miery pokúsili premiestniť hnutie do materiálnej roviny, čo bolo podľa mňa neprípustné.
Lebo to by bolo, ako keby niekto povedal: 1. Bojujeme, aby sme našu krajinu získali od Židov.

2. Bojujeme o biele pečivo na našich stoloch.
3. Bojujeme o dvojchodové jedlá.
4. Bojovali sme za pohodlnejšiu posteľ.
5. Bojujeme za vybavenie v našich laboratóriách, za pitevné nástroje atď.
6. Bojujeme za viac koľají; aby nám nakoniec úrady nahlas povedali: „Požiadavky študentov boli uspokojené, vláda uznala žalostný stav študentov, ich veľkú biedu atď. Zo šiestich požadovaných bodov bolo povolených päť: pitva prístroje, laboratórium, dva biele pečivo denne, dve jedlá

, troch študentov
"

nocľaháreň s pohodlnými posteľami atď.
Pokiaľ ide o prvý bod: záchrana krajiny pred židovskými skupinami, nepovedalo sa nič pod zámienkou, že vláda udelila päť bodov zo šiestich. Od začiatku študentského hnutia sa celá židovská tlač snažila posunúť ho do tejto materiálnej roviny: aby cieľom hnutia bol „kúsok chleba“.

Tým by skutočný cieľ – Žid – unikol nepozorovane. V skutočnosti, ak jeden. Aby sme si znovu prečítali noviny, zistili sme, že aj rumunskí politici vyjadrujú problém podobným spôsobom. študenti by mali dostať internáty, lepšie jedlo atď. Ako som povedal, časť študentského vedenia v Bukurešti bola naklonená tomuto sklonu. Keby študenti absolvovali tento kurz, boli by odvedení od ich skutočného poslania. Môj názor bol vždy proti

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

toto hľadisko – proti akémukoľvek prenikaniu vecného poriadku do formulovania požiadaviek študentov.

Lebo, hovoril som, ako hovorím aj dnes, neboli to okamžité potreby alebo materiálne túžby, ktoré hnali študentov. toto veľké hnutie, ale naopak, bolo to opustenie zaujatia týmito vecami, sebeckých záujmov, vlastného alebo rodinného utrpenia: bolo to zabudnutie na všetky tieto veci zo strany rumunských študentov, stotožnenie sa s celým ich byť so záujmami, potrebami a ašpiráciami svojich ľudí. Bola to tá nesebeckosť a to jediné, čo rozsvietilo sväté svetlo v jej očiach.

Študentské hnutie nepatrilo medzi materiálne nároky. Povzniesla sa nad potreby generácie, prelínajúc sa s vyššími ašpiráciami národa. Na druhej strane tu v Bukurešti prevládala myšlienka, že študentské hnutie by malo zostať v medziach univerzity, zostať akademickým hnutím, nie sa stať hnutím politického charakteru. Tento názor bol však úplne nesprávny, pretože sa zhodoval s plánom Židov a politických strán, ktoré mali najväčší záujem obmedziť toto zanietené hnutie na univerzitu, aby tam, tak či onak, mohlo byť uhasené.

Náš názor nebol taký, že sme vytvorili hnutie na agitáciu, ale na dosiahnutie víťazstva. Keďže naše študentské sily na to nestačili, potrebovali sme sa spojiť so všetkými Rumunmi.

Vedúci predstavitelia Bukurešti sa okrem toho postavili proti vyhláseniu profesora Cuzu za prezidenta prípadnej organizácie a tvrdili, že nie je dobrý na také aktívne vedenie. Trval som na tom, že by sme ho mali podporovať tak, ako je.
Napokon, tí v Bukurešti mali ku mne veľké výhrady. Bolelo ma to, pretože som k nim prichádzal s najčistejším a najsvätejším človekom v jeho srdci, s vrúcnou túžbou spolupracovať, ako najlepšie viem pre našu krajinu. Možno, že ma nepoznali, boli oprávnené mať výhrady.

Z týchto dôvodov som v Bukurešti narazil na odpor. Tak som začal pracovať z poverenia a vyrobili sme len 3 alebo 4 vlajky.

V KLUJI

Do Kluže som odišiel spolu s Alexandru Ghicom, jedným z troch detí pani Constanta Ghica z Iasi, ktoré boli panovníkovými pravnukmi, ktoré počas študentského ťaženia pôsobili obdivuhodne.

Prezidentom študentského centra Cluj bol Alexa, umiernený a dobrý človek. Fle ma prijal rovnakými argumentmi týkajúcimi sa študentskej orientácie a vyhlásenia profesora Cuzu za prezidenta nového hnutia. Študentská omša bola pevná a plná nadšenia. Vtedy som stretol Mota, agilného a talentovaného mladého muža. Mal rovnaké názory ako Alexa. Snažil som sa ho presvedčiť, no neúspešne. Mal som to ťažké. Nikoho som nepoznal. Napriek tomu som našiel niekoľko študentov na mojej strane: Corneliu Georgescu, študent farmácie; Isac Mocanu z Listov; Crasmaru v medicíne; justin lliesu atď.

Vyrobili sme len jednu vlajku, takže v dome kapitána Siancu, ktorý od prvej chvíle veľmi nadšene súhlasil s naším akčným plánom, sme zložili prísahu tejto vlajke,

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Zhromaždenie IASI, 4. MARCA 1923. ZALOŽENIE O NÁRODNÁ LIGA OBRANY

Po návrate do Iasi som mal pred sebou dve cesty paralelnej činnosti: 1. Položenie základov pre míting, pre ktorý boli vyrobené vlajky na všetkých univerzitách.

2. Pokračujte v študentskom hnutí a udržujte generálny štrajk.

Čo sa týka prvého bodu, najväčším problémom nebol nedostatok mužov, ani nedostatok organizácie, ani vládne opatrenia. Najväčšiu prekážku tentoraz postavil samotný profesor Cuza, ktorý síce nesúhlasil, no chýbalo mu nadšenie.

Profesor Cuza nebol dostatočne presvedčený o potrebe zorganizovať sa a neveril v možnosť úspechu plánovaného mítingu.
Pokiaľ ide o druhý bod, čelil som vážnym ťažkostiam s vodcami centier v Bukurešti a Kluži, ťažkostiam, ktoré bránili dohode o jedinom uhle pohľadu na bojový plán, okolo ktorého by sa realizovala dokonalá jednota tohto nového sveta. vstaň so všetkou svojou zjednotenou silou v vzdore nepriateľovi a všetkým našim minulým chybám.

Ani vedenie, ani zbor týchto študentských centier: a) nepoznali židovský problém, zvlášť nepoznali Židov; nepoznali židovskú moc, jej spôsob myslenia a konania.
Začali viesť vojnu bez toho, aby poznali protivníka. b) Verili, že vtedajšia liberálna vláda, prípadne jej nástupkyňa, ktorej sme prisľúbili podporu, splní naše požiadavky. Na základe toho sa radšej pustili do diplomacie, veriac, že nakoniec presvedčia politikov o spravodlivosti našej veci. Verím, že nie je nič znepokojujúcejšie, ako diskutovať o probléme s mužmi, ktorí ani nepoznajú jeho najzákladnejšie aspekty. V súvislosti s touto situáciou som prijal nasledujúce opatrenia:

1. Aby sa na zasadnutiach ústredného výboru v Bukurešti pravidelne zúčastňovali viacerí dobrí delegáti z centra Iasi (Zasadnutia tohto výboru sa konali pravidelne dva a tri razy do týždňa. Začínali o 21:00 a trvali 3., 4. 5 a dokonca 7 hodín ráno, v rozporuplných diskusiách. Pre mnohých účastníkov boli jedinou spomienkou študentského hnutia na tieto stretnutia s ich rétorickými stretnutiami v rámci komisie).

2. Aby sa v Bukurešti a Kluži vytvorila skupina najlepších bojovníkov zo študentského zboru, ktorí budú pracovať nezávisle od smerníc svojich príslušných stredísk.

V Kluži a Bukurešti sa tieto skupiny vytvorili veľmi rýchlo; v Bukurešti boli prítomní na výbore, kde sa vedenie na každom stretnutí stretlo so silným odporom. v Bukurešti,

Ibraileanu, delegát z Iasi, bol veľkou pomocou. Rovnako pevný postoj Simionesca, vedúceho študentov medicíny, udržiaval študentský kolektív v pravom duchu.

Pokiaľ ide o prípravy zhromaždenia, podľa správ z Iasi boli vyhliadky nasledovné: Len za dva týždne bolo vydaných viac ako 40 vlajok v 40 okresoch dôveryhodným osobám. Bolo prirodzené, že po dvoch mesiacoch študentského hnutia, generálneho štrajku na všetkých univerzitách duša Rumunov bublala a boli pripravení objaviť sa všade, len čakali na slovo. Vlajky a správy o demonštrácii prišli včas.

Profesor Cuza chcel určiť dátum zhromaždenia na máj, aby sa ho zúčastnilo viac ľudí.
Tvrdil som, že rally by sa mala konať čo najskôr z nasledujúcich dôvodov:

1. Všetci ľudia na nohách, zhromaždení okolo študentského hnutia, očakávali, že odniekiaľ začujú rozkaz, aby vytvorili jednotku, aby vedeli, že existuje plán, ktorý môžu nasledovať.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

2. Obával som sa, že Židia a slobodomurári, ktorí sa dozvedeli o situácii, by mohli začať pseudo

nacionalistickej organizácie s cieľom vykorisťovať ľudí a tak odviesť hnutie do slepej uličky.

V každom prípade by to v mysliach Rumunov vyvolalo taký zmätok, že sa o tom ani neuvažovalo.

3. Cítil som, že je potrebné podporovať frontovú líniu študentského hnutia, pretože viesť vojnu nie je ľahké, pričom údery prichádzajú zo všetkých strán: vláda, miestne úrady, rodičia, učitelia; s chudobou, hladom, zimou. Mobilizácia rumunských más, ktoré prichádzajú na ich obranu a posielajú im slovo povzbudenia, by oživila celý front tohto hnutia.

4. Napokon, pretože tisíce študentov boli nečinní, nevedeli, čo majú robiť; demonštrovali raz, dvakrát; mali jedno alebo dve stretnutia. Ale prešli dva mesiace.
Títo mladí ľudia museli mať čo robiť. Akonáhle sa zrodila nová organizácia, celý dav, ktorý nevedel myslieť na to, čo robiť ďalej, by mal široké pole pôsobnosti.

Na druhý deň mohli začať pracovať, ísť do dedín organizovať ich a získať ich pre novú vieru.

4. marca 1923

Profesor Cuza rozhodol, že zhromaždenie by sa malo konať v nedeľu 4. marca 1923; miesto, Iasi.

Pozval ma na večeru. Tu vyvstala otázka, aký názov by mala dostať nová organizácia. Kapitán Lefter povedal: Strana národnej obrany ako vo Francúzsku. Považoval som to za vhodné. Profesor Cuza dodal: „Nie je to strana, ale liga – ‚Kresťanská národná obranná liga'. A tak sa to volalo.

Poslal som teda telegramy do Cemauti, Bukurešti a Klužu, ktoré obsahovali rovnakú správu: "Svadba v Iasi 4. marca." Potom som sa zamestnal organizáciou najmenších detailov prípravy na rally. určil to profesor Cuza po dohode s profesorom Sumuleanu a mojím otcom: v katedrále - modlitba; na univerzite - pocta Simionovi Bamutiu a Gh. Marzescu; v Salão Bejan - verejné zhromaždenie.

Boli vytlačené plagáty oznamujúce veľké národné zhromaždenie. Správa o veľkom rumunskom zhromaždení v Iasi, s cieľom založiť bojovú organizáciu, sa bleskovo rozšírila medzi študentov štyroch univerzít a potom medzi Rumunov vôbec.

V marci v noci začali prichádzať 3 plné vlaky na čele s vedúcimi, ktorí priniesli súkno na vlajky. Ráno prišlo 42 skupín so 42 vlajkami. Plátno týchto vlajok bolo čierne - znak smútku; v strede biela a okrúhla škvrna, označujúca naše nádeje obklopené temnotou, ktorú budú musieť zdolať; v strede bielej, svastika, symbol antisemitského boja na celom svete; a okolo vlajky pás rumunskej trikolóry - červená, žltá a modrá. Profesor Cuza v Bukurešti schválil tvar týchto vlajok. Teraz sme ich pripevnili na stĺpy, zabalili do novín a všetci sme odišli do katedrály, kde sa konala bohoslužba pred davom vyše 10 000 ľudí.

Všetkých 42 zástav, keď mali byť požehnané, rozvinuli pred oltárom. Po požehnaní ich mali previesť krajinou, pričom každý z nich mal mať okolo seba skutočnú pevnosť rumunských duší. Tieto vlajky, rozoslané do každého okresu, by boli koagulantmi, ktoré by spojili všetkých ľudí s podobnými myšlienkami a pocitmi. Slávnostným požehnaním, pôsobivou symbolikou a umiestnením v každej obci sa riešil veľký problém organizačnej a ľudovej orientácie.

Z katedrály tisícky ľudí s rozvinutými zástavami vytvorili sprievod cez Union Square, Lapusneanu a Carol Sts., smerom k univerzite. Tam, v jednom

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

V geste úcty a úcty boli položené vence za Mihaila Kogalniceanu, Simiona Barnutiu a Gheorgheho Marzesca, obhajcu článku 7 ústavy z roku 1879 a, ironicky, otca liberálneho ministra Georga Marzesca, obhajcu Židov.

Tam bol v amfiteátri univerzity podpísaný zakladajúci dokument „Ligy národnej kresťanskej obrany.

V to popoludnie sa stretnutie konalo v Bejan Hall, ktorému predsedal generál Ion Tarnoschi.
veľa

ľudia, ktorí sa nemohli ubytovať na chodbe, boli na ulici. Profesor Cuza bol s veľkým nadšením vyhlásený za prezidenta Kresťanskej ligy národnej obrany. Rečníci boli: profesor Cuza, profesor Sumuleanu, generál Tarnoschi, môj otec, každý mestský delegát a tí z univerzitných centier: Tudose Popescu, Prelipceanu, Alex.

Ventonic, Donca Manea, Novitchi, Sofron Robota. Medzi nimi aj ja. Na záver, po prečítaní návrhu, ma profesor Cuza na záver poveril poslaním, keď povedal: „Starám sa o organizáciu LANC mladého právnika CZ Codreanu“.

*

pre celú krajinu pod mojím priamym vedením

Potom vymenoval župných lídrov. Zhromaždenie sa skončilo v úplnom poriadku a s veľkým nadšením.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

*
Rumunská skratka pre „kresťanskú národnú obrannú ligu“ (Tr.)

INÉ ANTISEMITSKÉ A NÁRODNÉ ORGANIZÁCIE

Malé antisemitské organizácie ekonomického a politického charakteru existovali už pred rokom 1900, ale aj po ňom. Boli to chabé snahy ľudí s vďakou a láskou k vlasti postaviť sa proti stále narastajúcej židovskej invázii. Ale najvážnejšou antisemitskou organizáciou bola „Nacionalisticko-demokratická strana“ založená 23. apríla 1910 pod vedením profesorov N. Iorga a AC Cuza. Táto strana mala celý administratívny program. Jeho článok #45 dal riešenie židovského problému:

"Riešenie židovského problému sa musí dosiahnuť likvidáciou Židov, rozvojom výrobných síl Rumunov a ochranou ich podnikov."

Po vymenovaní týchto bodov si prečítajte toto čestné vyhlásenie:

"Budeme udržiavať, zverejňovať a brániť tento program so všetkou našou pevnosťou a silou, berúc to do úvahy našu prvú povinnosť cti."
AC Ciiža N. Idrga

Táto organizácia združovala všetkých veteránov od roku 1900. Medzi najvýznamnejších patrili: profesor Sumuleanu, profesor Ion Zelea-Codreanu, Butureanu v Dorohoi, Toni v Galati, CN lfrim a neskôr Stefan Petrovici, CC Coroiu a ďalší.

V roku 1914 všetci viedli hnutie požadujúce, aby Rumunsko vstúpilo do vojny za oslobodenie Sedmohradska; a do roku 1916 bola väčšina z nich v prvej línii a bravúrne si plnili svoju povinnosť. Od 1910-11, samosprávne obce Dorohoi, pod vedením advokáta Butureanu; Iasi, pod velením profesora Cuzu; a Suceava sa pod vedením môjho otca stala baštou renesancie

rumunský .

V roku 1912 bol prúd v týchto župách taký silný, že vo voľbách sa vláda bez použitia teroru nemohla vyhnúť solídnej porážke. Pri tej príležitosti sa môj otec vážne zranil.

Hneď po vojne, keď sa roľníci vrátili z frontu, odhodlane túžili po novom živote, prvé voľby priviedli profesora Cuzu do Iasi a môjho otca do Suceavy do parlamentu. Tam sa zapojili do prudkého parlamentného boja a tlieskali po celej krajine. Bojovalo sa proti mieru, ktorý nám chceli vnútiť Nemci, ktorých armády vtrhli do našej krajiny.

Ozvena týchto skutočne pozoruhodných stretov zhromaždila nádeje krajiny okolo nacionalisticko-demokratickej strany, takže vo voľbách, ktoré nasledovali, boli zaznamenané skutočné impozantné víťazstvá. V Suceave bolo víťazstvo neporovnateľné. Zo siedmich poslaneckých kresiel dostala administratíva jedno, ostatné skupiny žiadne a zoznam môjho otca šesť. V Dorohoi a Iasi približne rovnako. Vlaky odviezli do Bukurešti 34 nacionalistických poslancov.
Ale, nanešťastie pre rumunský ľud, všetky tieto jednotky prichádzajúce zo všetkých kútov krajiny skončili veľkou porážkou.

Nad hlavami Rumunov udrelo ako blesk. Židovsko-slobodomurárskym silám sa podarilo rozdeliť dvoch straníckych šéfov, profesora Nicolae Lorgu z AC Cuza. Nicolae Lorga nebol proti zmluve, ktorá nám ukladá „doložku o menšinách“, a vyhlásil, že je ochotný ju podpísať. Profesor Cuza na opačnej barikáde poukazuje na to, že táto neslávne známa „menšinová klauzula“ predstavuje a

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

vzdor všetkej krvi, ktorú preliali Rumuni, neprijateľné zasahovanie do našich národných záležitostí a začiatok nešťastia pre nás. V skutočnosti nám bol uložený príkaz zaručiť Židom politické práva v r
cestoviny.

N. Iorga istý čas nebola antisemita. bolo jasné, že prasknutie je neopraviteľné. A tento nešťastný rumunský národ bol opäť zlomený nad nádejou na záchranu.

Väčšina členov strany a poslancov sa postavila na stranu profesora Nicolaca Lorgu a verili, že postavenie profesora Cuzu ich vzďaľuje akejkoľvek možnosti získať moc. S profesorom Cuzom ostali len profesor Sumuleanu a môj otec.

„RUMUNSKÁ NÁRODNÁ FAŠCIA“ A „RÍMSKA AKCIA“

V roku 1923, počas študentského hnutia a na podnet vlny nacionalizmu, vznikla „Rumunská národná fascia“ pod vedením Vifora, Lunguiesca, Baguiesca a v Kluži „Rumunská akcia“ vedená profesormi Catuneanu, Ciortea, Iuliu Hategan, advokát Em. Vasiliu-Cluj a skupina študentov pod vedením Mota.

Prvý vydal dobre napísaný a vtipný týždenník „Fašizmus“. Ale o židovskom probléme nevedeli. Posledne menovaný publikoval dvojmesačník „Romunian Action“ a potom „Romunian Brotherbood“, tiež veľmi dobre napísaný, ale obmedzil sa len na publikovanie. Nemohli iniciovať žiadnu akciu ani vytvoriť pevnú organizáciu.

Počas tejto doby študent Mota preložil „Protokoly“ z francúzštiny, ktoré komentovali profesor Catuncanu a Em. Vasiliu-Cluj, potom vydaný v zošitovej forme, tiež v tom čase v. Vasiliu-Cluj vydal svoju prácu „Demografická situácia Rumunska“, v ktorej štatisticky ukázal hrozný stav rumunských miest.

Tieto dve organizácie nemali takú akčnú, organizačnú ani doktrinálnu kompetenciu ako „Liga národnej kresťanskej obrany“, ktorá trvala len do roku 1925, kedy sa zlúčili s druhou.

Po založení „Národnej kresťanskej obrannej ligy“ mala moja činnosť pokračovať v dvoch líniách: činnosť študentského hnutia ako samostatnej jednotky organizovanej
centrami, ktorej bezprostredným cieľom sú vlastné boje, do ktorých sa zapojilo tri mesiace, a v LANC, kde som prevzal úlohu organizátora profesora Cuzu.

Na strane študentov by som sa mal snažiť o:

a) Udržiavanie postoja generálneho štrajku, ktorý zahŕňal česť študentov, dosť náročná práca vzhľadom na útoky, údery, tlaky, návnady, ktoré všade prúdili študentom ponad hlavy. Okrem toho tu boli porazeneckí študenti, zástancovia porazených veriacich, ktorých bolo treba ovládať.

b) Systematicky využívať dostupné študentské prvky na nábor všetkých rumunských más a organizovať ich do jednej armády. LANC

Na strane LANC sme mali vodcov a vlajky v asi 40 okresoch. Potrebujeme:

a) Dokončenie vlajok pre zostávajúce kraje. b) čo najužší kontakt s príslušnými vedúcimi, c) okamžité stanovenie presných smerníc v organizačnom kontexte až doteraz. neexistujúce, ale vyžiadali si to župani, ktorí nepoznali med. pm ,, In

skratka: defenzíva na študentských líniách; ofenzíva na linkách LANC.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Veľká masa študentov konala, riadená svojím zdravým inštinktom pre našu rasu a duchom mŕtvych. nasledoval jeho slávnu cestu prekonávajúc mnohé ťažkosti.

S ligou boli problémy trochu vážnejšie. Župní náčelníci požiadali o vysvetlenie a usmernenia pre organizáciu. Ľudia, ktorí boli týmto prúdom pohnutí, museli byť posilnení vo viere, indoktrinovaní, plne informovaní o organizácii a cieľoch, ktoré mali vo svojom boji dosiahnuť.

Museli sa naučiť disciplíne a dôvere od svojich nadriadených. Vtedy sme ešte nezrodili hnutie, ale už sme mali kompletné hnutie, ktoré bolo potrebné organizovať, disciplinovať, indoktrinovať a viesť do boja.

Keď som išiel za profesorom Cuzom s prijatými listami a príkazmi, bol nimi odzbrojený

uviedli ho do zvláštneho nového sveta. Keď bol na bojisku zvrhnutý na zem, stal sa bezmocným, žiariaci ako slnko a neohrozený na výšinách teoretického sveta. „Nepotrebujeme predpisy.

Nech sa organizujú sami."
alebo:

"Nie sme v kasárňach, aby sme potrebovali disciplínu" - povedal nám veľakrát. Začal som teda sám písať stanovy do posledného detailu. Uvedomujúc si však, že je to na môj vek ťažká práca, vzal som ju otcovi a niekoľko dní na nej som vykonal potrebné úpravy formy a obsahu. Organizačný systém bol jednoduchý, no odlišný od dovtedy politických strán. Rozdiel bol v tom, že okrem samotnej politickej organizácie, založenej na župných dedinských výboroch a členoch, som samostatne vytvoril mládežnícky zbor organizovaný po desiatkach a stovkách. Naše politické organizácie dovtedy nič také nemali. Neskôr si ich osvojili aj v podobe Mládež liberálnej strany, Mládež Národnej roľníckej strany atď. Nechcel o niečom takom ani počuť. Potom nasledovala niekoľkohodinová trápna hádka medzi profesorom Cuzom a mojím otcom, z ktorej ma doslova zamrazilo. S podozrením, že by to mohlo viesť k nešťastnému konfliktu, je mi ľúto, že som príčinou tohto vlákna. Môj otec, násilnícky a hrubý muž, zobral štatút a išiel do tlačiarne, aby ho vydal bez súhlasu profesora Cuzu.

Ale ten druhý, ktorý prejavoval viac taktu a pokoja, akokoľvek bol v určitých veciach nepružný, bol v prípadoch ako tento rovnako poddajný a vedel veci uhladiť.
Zavolal späť môjmu otcovi a povedal mu:

"Dobre, vytlačíme si to, ale daj mi šancu sa na to pozrieť." Opravil to, preusporiadal, pridal doktrinálnu časť výziev, manifesty, potom to poslal do tlače. Toto sa potom stalo „Príručkou dobrého Rumunska“ a neskôr knihou LANC, ktorá bola do roku 1935 základnou knihou Ligy. Bol som spokojný, že sa skutočne podarilo niečo dobré a absolútne nevyhnutné pre organizáciu, ale v duchu som si povedal: "Veci budú ťažké, ak budeme potrebovať toľko diskusií na tieto základné otázky. V organizácii nie je dobré ani nepochopenie šéfa, ani veľa diskusií."

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

MODIFIKÁCIA UM. 7 MARCOVEJ ÚSTAVY

1923.

UDELENIE OBČIANSKYCH PRÁV ŽIDOM

Už dlhší čas sa šírila fáma, že Liberálny parlament, ktorý bol zároveň Ústavodarným zhromaždením, s poslaním prepísať ústavu, má v úmysle upraviť čl. 7 v zmysle udelenia "občianstva a politických práv všetkým Židom prítomným v Rumunsku. Doteraz tento článok starej ústavy zakazoval udeľovať občianstvo cudzincom, a preto predstavoval skutočný ochranný štít proti inváziu a zasahovaniu Židia v správe nášho vlastného rumunského osudu. Poskytnutím tejto výsady zasahovať do verejných záležitostí Rumunska až dvom miliónom Židov a Židom novo usadeným v našej krajine právo na rovnosť s Rumunom, ktorý žil v táto krajina po tisícročia bola do neba volajúca nespravodlivosť a veľká národná hrozba, ktorá nemohla neznepokojovať a hlboko otriasť každým Rumunom, ktorý miloval svoju krajinu.

Tvárou v tvár tejto situácii profesor Cuza napísal sériu nesmrteľných článkov ukazujúcich hrozbu, ktorá ohrozovala budúcnosť tohto národa a Liga distribuovala po celej krajine petície, ktoré mali podpísať Rumuni, čím toto umenie. 7 ústavy ako taký zachovať. Petície boli naplnené státisícmi podpisov a postúpené ustanovujúcemu zastupiteľstvu.

Myslel som si, že to naznačuje, že my študenti, kým sa diskutuje o tomto závažnom probléme, by sme mali ísť zo všetkých centier do Bukurešti, kde by sme spolu s miestnymi študentmi a obyvateľstvom demonštrovali, aby sme zastavili čin, ktorý zotročuje našu budúcnosť. Odišiel som do Cernauti, Kluže a Bukurešti. Študenti môj návrh prijali a začali sa organizovať na zápas. Aby bolo možné uviesť dátum odchodu, bolo dohodnuté, že by som mal poslať náhodný telegram. Ale plán zlyhal. Očakávali sme, že rokovania o tejto otázke potrvajú aspoň tri dni, počas ktorých by sme sa mohli dostať do Bukurešti. Ale 26. marca rokovania netrvali ani pol hodiny. Liberálna vláda, ako aj Zhromaždenie – zjavne vedomé činu veľkej hanby, ktorý sa chystali spáchať, sa ho snažili zakryť a vydávali ho tak nenápadne, ako len mohli.

Na druhý deň, po tomto veľkom čine národnej zrady, takzvaná rumunská tlač, ako aj židovská, spracovali neslávne známy čin mlčaním. "Dimineata" ("Ráno"), "Luptall ("Boj"), Adevarul ("Pravda"), denne tučným písmom tlačené konflikty medzi majiteľmi a nájomníkmi v Bukurešti a v rohu niekoľko slov, ktorými oznamovali jednoduché a perfídny: článok 7 starej ústavy bol nahradený článkom 133.

Liberálna strana a neslávne známe zhromaždenie z roku 1923 tak uložili do hrobu a zapečatili náhrobný kameň nad budúcnosťou tohto ľudu. Žiadna kliatba od našich detí, od našich matiek, od našich starších, od všetkých Rumunov trpiacich na tejto zemi, teraz a navždy, nebude dostatočná na potrestanie týchto zradcov ich národa. Tak v tichosti a v atmosfére rozšírenej zbabelosti bol tento veľký čin národnej zrady zavŕšený. Bolo počuť iba hlas profesora Cuzu, osobnosti, ktorá teraz dominuje celému rumunskému národu:

„Rumuni, Ústava z 28. marca 1923 musí byť okamžite zrušená.
Protestujte proti jej prijatiu. Požadujte slobodné voľby. Zorganizujte sa, aby ste si zaistili víťazstvo. Nová ústava musí zaručiť prioritné práva rumunského národa ako dominantných ľudí v štáte.“

Keď som sa dozvedel správy v Iasi, začal som plakať. A povedal som si: "To nie je možné! Ľudia by mali aspoň vedieť, že protestujeme. Lebo ak ľudia, ktorým je na krku také jarmo, neprotestujú, sú to ľudia imbecilov."
Potom som upravil manifest adresovaný Iázijčanom, v ktorom som zvolal všetkých Rumunov na protestné zhromaždenie na univerzite. Správa o občianskych právach priznaných Židom sa šírila ako blesk. Mesto kypelo.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Vládnym nariadením miestne úrady priviedli armádu, žandárov, políciu; došlo k provokáciám a následne k zákazu pohybu.
Plán sa teda zmenil. „Zhromaždenie sa namiesto toho, aby sa konalo na univerzite, konalo na 14 miestach v meste. Vtedy sa začali demonštrácie a zrážky, ktoré trvali celú noc.

Miestne úrady, armáda a policajné sily boli úplne zmätené náhlou zmenou našich bojových plánov, miesta stretnutia a behaním z jedného konca mesta na druhý, keďže ich agenti informovali o demonštráciách, vybuchovali každú pol hodinu v opačných bodoch. Skupina pod mojím velením sa stretla v najťažšom bode: Podul Rosu (Sokola) a Tg. Cucului, kde židovská drzosť tvrdila, že antisemitský demonštrant nikdy nevkročí a neodíde živý. Žiadni Rumuni tam nežijú.

Tisíce Židov sa prebudili a pobehovali sem a tam ako hniezdo červov. Keď sme sa stretli s ohňom, odpovedali sme ohňom.
Splnili sme si svoju povinnosť, zrazili sme všetko, čo nám stálo v ceste a ukázali Židom, že Iasi, bývalé hlavné mesto Moldavska, bolo stále rumunské a že je to naša ruka, ktorá vládne, ktorá môže povoliť alebo zakázať, ktorá zachováva mier, resp. vojny, ktorá trestá alebo odpúšťa.

Nasledujúci deň dorazila do mesta Bariadova kavaléria, aby pomohla dvom miestnym plukom, polícii, žandárstvu a Židom, a bukurešťské noviny vyšli v špeciálnych vydaniach s titulkami ako: „Iasi prežil noc a deň revolúcie. "

To je to, čo by sme mohli urobiť, len deti; to sme vedeli robiť a na chvíľu sme mali jarmo položené na našich pleciach. Neprijímame to s pokojom, s rezignáciou otroka, so zbabelosťou. Toto všetko sme urobili a zložili sme posvätnú prísahu, že zlomíme toto jarmo na celý život, bez ohľadu na to, koľko bitiek a obetí sa od nás očakávalo.

Na druhý deň som išiel do policajnej haly, aby som väzňom priniesol jedlo. Tam bol vypočúvaný Iulian Sarbu, pretože bol podozrivý z toho, že je autorom manifestu. Keď som to videl, išiel som za vyšetrovateľom a povedal som: "Sarbu nie je autorom manifestu, ja som."

MOJE PRVÉ ZAŤANIE

Na policajnej stanici mi povedali: „Pán Codreanu, musíte ísť na súd v sprievode agenta“.

"Prečo agent?" odpovedal som späť. "Idem sám." Toto bolo prvýkrát, čo bolo moje slovo spochybnené. Cítil som sa urazený. "Nie, nejdem s agentom. Ak chce, môže ísť 60 stôp za mnou. Idem sám. Moje slovo má väčšiu cenu ako 20 policajtov." Odišiel som s agentom kráčajúcim 20 stôp za mnou.

Prišiel som na Súd. Agent prišiel a odviedol ma k Juiz de Instrução Catichi, ktorý mi povedal: "Ste zatknutý a musím vás poslať do väznice."
Keď som to počul, videl som pred očami čierne. V tom čase bolo „uväznené“ ponižujúce. Nikto z Iázijcov nebol nikdy zatknutý a nikto nepočul o zatknutí nacionalistického študenta. Tým menej ja, s pozadím patriota? Pristúpil som k jeho stolu a povedal: "Vaša ctihodnosť, neprijímam zatknutie a nikto ma nezodvihne a neodvezie do väznice."

Chudák, aby sa vyhol ďalšej diskusii, prikázal agentovi, aby ma odviezol do ústavu na výkon trestu, a odporučil mi, aby som nenamietal. Potom odišiel. Agent sa ma pokúsil vziať. Povedal som mu: "Choď domov, človeče, a nechaj
ma na pokoji. Nemôžeš ma odtiaľto dostať."
Potom vstúpili ďalší agenti. Bol som tam od 11:00 do 8:00. Všetky snahy o moju likvidáciu boli neúspešné.

Myslel som si: "Nie som
vinný zo žiadneho previnenia. Splnil som svoju povinnosť voči svojmu ľudu. Ak existuje vinník, ktorý musí byť zatknutý, sú to tí, ktorí krivdili vášmu ľudu: parlament, ktorý dal Židom občianske práva." ."

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Nakoniec všetci súdni úradníci odišli domov, jeden po druhom, k vrátnikom. Zostali len agenti vedľa mňa a mňa.
Okolo 8:00 prišli traja policajti.
"Pán Co.dreanu, máme príkaz evakuovať tento súd."
"Dobre páni, idem."
Ideme dole schodmi a opúšťame budovu. Na moje prekvapenie som tam videl rotu žandárov v polkruhu, prokurátorov, sudcov, policajtov.
S tým som šiel dopredu a sadol si doprostred dvora. Úrady prišli za mnou a povedali:

"Musíš ísť do väznice."
"Nepôjdem."
Zodvihli ma, posadili do vozidla a pomaly ma previezli do väznice, za mnou žandár pešo. V poslednej chvíli, keď sme prechádzali cez bránu väznice, sa ma naši chlapci pokúšali vyslobodiť, ale zastavili ich zbrane agentov.

Bol to protest proti zákonom? Nie. Bolo to proti jarmu nespravodlivosti.

Moje tvrdohlavé odmietanie nechať sa zatknúť sa mi zdalo byť predtuchou veľkého utrpenia, ktoré mi príde do cesty, keď prejdem cestou, ktorá ma zavedie do studených väzenských múrov. Zostal som tam týždeň až do Veľkej noci. Moje prvé dni vo väzení! Morálne povedané, niesol som ich veľmi ťažko, pretože som nechápal, že niekto môže byť zatknutý, keď bojuje za svoj ľud a na príkaz niekoho, kto bojuje proti ľudu.

Po prepustení som išiel domov. Na železničných staniciach sa so mnou stretávalo veľa Rumunov, ktorí mi prejavovali sympatie a povzbudzovali ma, aby som pokračoval v boji, ktorý je bojom ľudí, ktorý sa nakoniec vyhrá.

Celý národ, vo všetkých jeho najlepších prvkoch, od sedliaka až po intelektuála, prijal smutnú správu o umení s veľkou bolesťou. 7 modifikácia; ale nedalo sa nič robiť, lebo sa zobudil vyčerpaný a zradený vodcami. Zaujímalo by ma, aká kliatba je na našich hlavách a aké hriechy nás Rumunov odsúdili na to, aby sme boli súčasťou takýchto zlých vodcov?

Stojíme tu pred dvoma historickými momentmi v dvoch rôznych Rómoch, s dvoma skupinami ľudí a s rovnakým problémom: Ústavodarné zhromaždenie v roku 1879 v Malom Rumunsku, veľmi malom, ktoré malo odvahu odolať tlaku z Európy, a Ústavodarné zhromaždenie 1923 vo Veľkom Rumunsku vzišiel z obety našej krvi, ktorá z úbohej poroby, pod tlakom samotnej Európy, neváha ponížiť a ohroziť život celého národa.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Závoj ZABUDNUTIA

Na nasledujúcich stranách budú čitatelia tejto knihy trochu prekvapení, keď nájdu sériu úryvkov z diel rôznych vrcholov myslenia, vlastenectva a charakteru nášho ľudu, ktorý v roku 1879 urputne bojoval za právo na rumunský ľud po celej Európe. , Hoci zahrnutie týchto úryvkov zaťažuje a ktoré sa v , komplikuje bežné rozvíjanie súčasného zväzku, napriek pravidlám, takýchto záležitostiach zvyčajne dodržiavajú, ich zaraďujem ani nie tak, že by som ich chcel použiť ako historické argumenty, ale aby som ich znova uviedol na svetlo. perly uvažovania a vyjadrenia týchto veľkých predkov, ktorým sprisahanie židovsko-slobodomurárskeho okultizmu

prenasledovaní, zatvárali ich pod ťažké pečate a plakety zabudnutia, len preto, že písali, mysleli a bojovali ako praví rumunskí obri.
Naša generácia študentov, ktorá prekonala päťdesiat rokov politickej abdikácie od židovského nebezpečenstva, sa stotožňuje s rovnakými presvedčeniami, pocitmi a charakterom ako tí z roku 1879 a vo chvíli tohto posvätného spojenia skláňa hlavu vo vďake a úcte k tieňu. o jeho veľkosti.

VASILE ÚČET

Zamyslime sa nad postojom, ktorý mal náš veľký účet v Snemovni v roku 1879.
Pred päťdesiatimi rokmi rumunský filozof preukázal neotrasiteľnými vedeckými argumentmi, zarámovanými v bezchybnom systéme logiky, pevnosť rasových právd, ktoré musia byť základom národného štátu; teória prijatá o päťdesiat rokov neskôr tým istým Berlínom, ktorý nás v roku 1879 prinútil udeliť Židom občianske práva.

Z toho je vidieť krehkosť argumentov tých, ktorí útočia na národné hnutie inšpirované novou nemeckou ideológiou, keď v skutočnosti to bol Berlín po toľkých rokoch, kto zaujal líniu Vasile Conta, Mihail Emineseu a iní.

My, ak nebudeme bojovať proti židovskému živlu, zahynieme ako národ. Je uznávaným faktom, dokonca aj tými, ktorí na nás dnes útočia, že prvou podmienkou existencie a prosperity štátu je, aby občania tohto štátu boli rovnakej rasy, rovnakej krvi, a to je ľahké pochopiť. Po prvé, jednotlivci podobnej rasy sa vo všeobecnosti ženia len medzi sebou, pretože len tak si môžu zachovať jednotu rasy; potom manželstvo vytvára rodinné pocity, ktoré sú najsilnejším a najtrvalejším putom medzi jednotlivcami; a keď vezmeme do úvahy, že tieto rodinné väzby sa rozširujú na všetkých občanov štátu, vidíme, že ich priťahuje všeobecný pocit lásky, to, čo sa nazýva rasové sympatie. Okrem toho, berúc do úvahy, že v žilách všetkých členov ľudu koluje rovnaká krv, je zrejmé, že všetci títo členovia budú mať na základe dedičnosti rovnaké pocity, rovnaké sklony a dokonca rovnaké myšlienky; aby v nebezpečných časoch, pri jedinečných príležitostiach, ich srdcia bili ako jedno, ich mysle prijali jeden názor, konanie všetkých bude hľadať rovnaký cieľ; inými slovami, národ tvorený jedinou rasou bude mať len jedno ťažisko; a štát z takého národa, ktorý a len ten bude v najlepších podmienkach odolnosti, trvanlivosti a pokroku.

V dôsledku toho, ako pri udržiavaní druhu, prvou podmienkou existencie štátu je, aby jeho ľudia boli rovnakej rasy. Nuž, toto je pravda, na ktorej je založený princíp národností, na ktorom sa toľko zakladá, keď sa hovorí v civilizovanom svete. Táto zásada národností sa, samozrejme, vzťahuje len na rasu a nie na to, čo sa nazýva „poddaný štátu bez ohľadu na rasu, pretože potom by táto zásada nemala žiadne uplatnenie.

Nuž, tento princíp je teraz tak zakorenený vo svedomí všetkých ľudí, či už štátnikov alebo jednoduchých občanov, že dnes všetky štáty v civilizovanom svete vznikajú alebo sa rekonštituujú len na tomto základe.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Nech už teda židovskí publicisti či milovníci židov nehovoria, že základom štátu je len spoločný materiálny záujem jeho občanov, lebo naopak, vidíme, že práve toto, naše storočie, dalo podnet k začiatku r. národnosti; ktoré dnes prevláda čoraz viac... Je pravda, že to cudzincom nebráni získať štátne občianstvo za predpokladu, že asimilujú dominantný národ; menovite splynúť tak, aby v konečnom dôsledku štát zostal jednej a tej istej krvi.

„Toto sú jediné vedecké princípy naturalizácie. Aby bola naturalizácia užitočná, racionálna a v súlade s vedeckými kritériami, mala by byť udelená len cudzincom, ktorí sa asimilujú alebo sú ochotní tak urobiť prostredníctvom manželstva s domorodým obyvateľstvom. V opačnom prípade sa dá ľahko pochopiť, že udelenie občianstva jednotlivcom, ktorí nemajú alebo nemôžu mať tento sklon asimilovať sa do krvi dominantnej rasy, by viedlo k tomu, že krajina bude vystavená neustálym bojom medzi protichodnými tendenciami.

Nehovorím, že nie je možné, aby niekoľko rás, ktoré by existovali v ktorejkoľvek krajine, malo niekedy spoločný záujem, že dedičné sklony jednej rasy by mali byť za rovnakých okolností rovnako uprednostňované ako sklony inej rasy.
Pokiaľ by tento stav trval, domorodí a naturalizovaní ľudia by určite žili v mieri. Ale okolnosti sa menia as nimi sa môžu meniť aj záujmy rôznych rás; a ak nie dnes, tak zajtra; ak nie zajtra, pozajtra budú tendencie naturalizovaných v rozpore s tendenciami domorodcov a potom budú záujmy niektorých protikladné záujmom iných, a potom záujmy niektorých nemožno uspokojiť bez obetovania záujmov iných. ; a potom by sme viedli boj o existenciu medzi dvoma rasami, s krutými bojmi, ktoré by mohli byť ukončené buď úplným zrušením štátu, alebo keď by bola jedna z rás úplne rozdrvená, takže v štáte zostala opäť len jedna dominantná rasa. .... Naša národná história a každodenná skúsenosť nám dokázali, že spomedzi všetkých cudzincov, ktorí k nám prichádzajú, sú Turci a najmä Židia, ktorí sa s nami nikdy neoženili, kým iní

cudzinci: Rusi, Gréci, Taliani, Nemci sa s nami vydávajú a splývajú, ak nie v prvej, tak v druhej alebo tretej generácii, ale nakoniec príde čas, keď medzi týmito cudzincami a nami nie je rozdiel, ani čo sa týka krvi alebo láska k vlasti. Ale to nie je to isté so Židmi...

"...Bez ohľadu na to, ako sa táto otázka položí, alebo ako sa vyloží, my, ak nebudeme bojovať proti židovskému živlu, zahynieme ako národ."
(Z prejavu proti revízii čl. Ústavy, predneseného v Poslaneckej snemovni na mimoriadnom zasadnutí, konanom 4. septembra 1879 a uverejnenom v Úradnom monitore č. 201 zo stredy 17. septembra 1879, str. 5755- 6)

VASILE ALECSANDRI

Kým Vasile Conta v rokovacej sále predniesol spomínaný prejav k Senátu, Vasile Alecsandri, básnik , na Únie, vyjadril pocity Rumunov takto.

Dnes k nám prichádza Rumunsko so svojou historickou knihou v rukách, aby sme na jeho stránky mohli napísať poníženie a stratu nášho ľudu alebo jeho dôstojnosť a oslobodenie...

Tvárou v tvár tejto situácii, ktorá nemá v historických análoch sveta obdoby, musíme vedieť, ako pozdvihnúť svoje srdcia a mysle na vrchol svojej povinnosti, bez vášne, bez násilia, ale s pokojným duchom, s osvieteným vlastenectvom a ušľachtilou odvahou. to sa očakáva od mužov povolaných rozhodovať o osude vašej krajiny...

Čo je to za novú slepú uličku? Čo je to za novú inváziu?
Kto sú útočníci? Odkiaľ sú? čo chcú? A kto je ten nový Mojžiš, ktorý ich vedie do novej zasľúbenej zeme, ktorá sa nachádza na brehu Dunaja?

Čo sú to útočníci? Je to aktívny a inteligentný ľud, ktorý sa nikdy neunaví plnením svojho poslania; prívrženci najslepejšieho náboženského fanatizmu; najexkluzívnejší zo všetkých obyvateľov zeme, najviac nepodobný ostatným národom sveta...

„Čo od nás chcú?

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Stať sa vlastníkmi pôdy tohto ľudu, premieňajúc bývalých pánov tejto krajiny na otrokov, akými sú dnes sedliaci z Haliče a časti Bukoviny.
Táto krajina je krásna a bohatá; má veľké mestá, radroady, vyspelé inštitúcie a trochu nepredvídateľných ľudí ako všetci latinského pôvodu... Čo je jednoduchšie, ako vymeniť obyvateľov tejto krajiny a premeniť ju tak na izraelský majetok?

Ak je toto plán súčasných votrelcov, ako nás všetko vedie k presvedčeniu, opäť to dokazuje podnikavého ducha izraelského ľudu a nie je to zaslúžená vina, pravdepodobne vzbudí potlesk a obdiv praktických ľudí.

Na vine by sme boli my Rumuni, keby sme svojou ľahostajnosťou alebo aplikáciou nejakých fatálnych a absurdných humanitárnych teórií sami pomáhali napĺňať tento plán. Vina by padla na našu hlavu, ak by sme boli oklamaní týmito teóriami, chápajúc ich zvnútra, alebo zachvátení imaginárnym zľaknutím pod vplyvom imaginárnych hrozieb, zabudli by sme, že rumunská vlasť je posvätným depozitom, ktorý nám zverili naši otcovia. byť prenášané celé a bez kazov na naše deti...

Čo by potom povedala celá krajina, keby sme jej vytvorili takúto situáciu? Čo by povedali Rumuni, ktorí šťastne bojovali za nezávislosť krajiny predkov?
Naša krajina by od nás od bolesti odvrátila zrak.
Rumun by povedal: Odteraz nežiadajte moju krv, ak krv, ktorá bola preliata, slúži len na rozdrobenie mojej krajiny a zníženie národnej dôstojnosti.

Pre tieto úvahy, keď dnes pred nami stojí Rumunsko a drží v batohu svoju historickú knihu, aby sme na jej stránky mohli vpísať naše veto, roztrhám stranu určenú nápisu na poníženie našej krajiny a na druhej strane píš mojím srdcom, svojou dôstojnosťou, svojím vyslobodením! "

(Z prejavu proti revízii čl. 7 ústavy, predneseného na mimoriadnom zasadnutí rumunského senátu, zhromaždeného 10. októbra 1879 a uverejneného v Úradnom monitore č. 230, štvrtok 23. 11. 1879, str. 6552-8.)

MIHAIL KOGALNICEANU

Tu je dôstojný postoj k židovskému problému a tlak zo zahraničia, ktorý vyvíjal Mihail Kogalniccanu, minister vnútra v roku 1869, titulárny šéf toho istého ministerstva, ktoré sa dnes stalo miestom, odkiaľ prichádzajú príkazy na mučenie tých z nás, ktorí sme stále bojovať za obranu našich ľudí:

„Všetci, ktorí majú aktívny podiel vo svojej krajine, sa snažili zabrániť Židom vo vykorisťovaní ľudí.

V Rumunsku nie je židovská otázka náboženská, ale národná a zároveň ekonomická.

V Rumunsku Židia nielenže tvoria inú náboženskú komunitu; predstavujú v plnom zmysle slova národnosť, ktorá je Rumunom cudzia vzhľadom na ich pôvod, jazyk, oblečenie, zvyky a dokonca aj zmýšľanie.

Nie je to teda otázka náboženského prenasledovania, pretože ak by to tak bolo, Izraeliti by čelili zákazu alebo obmedzeniu pri vykonávaní svojho uctievania, čo nie je tento prípad.
Ich synagógy by nemohli voľne stáť v blízkosti kresťanských kostolov; nebolo by tolerované ani jeho náboženské vyučovanie, publicita jeho kultu.

Všetci, ktorí navštívili kniežatstvá, najmä Moldavsko, boli vystrašení smutným aspektom, nehovoriac horším než smutným, ktorý odhalili poľskí Izraelčania, ktorí obývali naše mestá.
Keď sa bližšie pozreli na obchod, priemysel a živobytie tohto množstva, títo cestujúci boli ešte viac vystrašení, pretože videli, že Židia sú len konzumenti, nie výrobcovia, a že ich najväčší a môžem povedať ich hlavný priemysel je maloobchod s alkoholom...

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Nevyhostil som žiadneho Žida z jeho bydliska z jednoduchého dôvodu, že podľa všetkých zákonov krajiny Izraelčania v Rumunsku nemajú právo bydliska na dedinách, ako je to aj v Srbsku.

Obmedzil som budúci prenájom krčiem a nočných klubov Židom, najmä tým, ktorí sa nazývali Haličania a Podolčania. Toto opatrenie bolo odôvodnené v organickom štatúte a v zákone odhlasovanom Valným zhromaždením, potom schváleným kniežaťom Mihai Sturzom, ktorý žiadny nasledujúci zákon dodnes nezrušil, ale naopak, zákon všetkých ministrov vnútra predtým. a po dohovore udržiavané a vykonávané. Dôkazom toho sú rozkazy mojich predchodcov, a to: zo 17. a 28. júna 1861 počas ministra Costa Foru; z 5. februára 1866 podpísaný gen. Florescu; dňa 11. marca a 11. apríla 1866 vydal prefektúre Ramnicul-Sarat princ Dimitrie Ghica atď., atď.

Za týchto podmienok žiaden minister, ani desať po sebe nasledujúcich vo funkcii, nemohol robiť nič iné, len ja a moji predchodcovia.
Ministri Rumunska, krajiny s ústavným režimom, nemôžeme riadiť inak ako podľa vôle ľudu.

Máme povinnosť brať do úvahy potreby, túžby a do istej miery aj predsudky tohto národa...

To ospravedlňuje veľké podráždenie rumunského obyvateľstva, prameniace z hlbokého utrpenia a oprávneného znepokojenia, keďže ide o hlas národa, ktorý sa cíti ohrozený vo svojom národe; a jej ekonomické záujmy. Cudzinci môžu tento hlas prehlušiť, ale nie je dovolené, aby ho nepočul rumunský minister zo žiadnej strany. To je dôvod, prečo nielen dnes, ale vždy, v každej dobe a za všetkých vlád, všetci vládcovia, všetci štátnici

v Rumunsku, všetci tí, ktorí majú skutočný záujem o svoju krajinu, sa zaoberali potrebou zastaviť vykorisťovanie Rumunský ľud cudzím národom, Židmi. "

(Z oznámenia ministra vnútra Mihaila Kogainiceanu, adresovaného ministrovi zahraničných vecí, jún 1869, o židovskej otázke. Publikované v Zbierke starej a novej legislatívy pre Rumunsko, platná do roku 1870, pôžičkou M. Bujoreanu , Bukurešť 1873, Nová tlačiareň rumunských robotníkov, časť F. Názov „Ustanovenia a obežníky“, kapitola X, str. 813-6.)

MIHAIL EMINESCU

„Ak dnes, keď ešte nemajú plné občianske alebo politické práva, prevzali všetok obchod a všetok malý priemysel v Moldavsku, ak sa dnes desivo ukazujú na rumunských pláňach, ak dnes hniezdia v srdci pracovití Oltenčania; ako to bude zajtra, keď budú mať rovnaké práva, keď sa budú môcť nazývať Rumuni, keď budú mať v zákonoch zapísané formálne právo, že táto vlasť je ich rovnako ako naša !"

(Complete Works, The Israelite Question, s. 489, Iasi, The Lonescu-Georgescu Bookstore, 1914. Citované Alexom Naumom).

A na strane 481:

"Akou prácou alebo obeťami si vyslúžili právo ašpirovať na rovnosť s rumunským ľudom? Boli to oni, ktorí bojovali proti Turkom, Tatárom, Poliakom a Maďarom? Boli to oni, ktorí boli potrestaní, keď sa porušili staré zmluvy? vaše úsilie, aby sa šírila sláva tejto krajiny, že tento jazyk bol odkrytý zo závojov minulosti?

Bolo to vďaka jednému z nich, že rumunský ľud získal právo na slnečné svetlo?

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

ION HELIADE RADULESCU

„Nevidíte, že Kikery v Anglicku a Francúzsku nepožadujú pre svojich spolunábožencov len občianske práva v Rumunsku, ale privilégiá, nadradenosť; chcú založiť aristokraciu peňazí, zlatého teľaťa?

Žiadajú to, čo nemôžeme dať, ak zomrieme do posledného muža.
Veria Kikeryovci v Anglicku a vo Francúzsku, ja sa pýtam, či vy, páni, veríte s nimi, že Rumuni budú pokojne sledovať, ako medzi nimi likvidujú tých najšpinavších a najšpinavších, najvulgárnejších z aristokracií, vládu šašov, židov, mamonu darebáci?

Akým titulom a akým právom by mohla byť nastolená taká ohavná nadvláda pred súdom, pred bránami dvadsiateho storočia, kde celé ľudstvo, okrem synov zatratenia, príde ako nevesta pred božského Ženícha?

Odvážili by sa Kikeryovci z Anglicka a Francúzska prezentovať Právo človeka založené na rovnosti a napriek tomu by mali tú drzosť predstierať privilégium a nadradenosť pre seba?

A keďže sa nemôžu dovolávať tohto práva, odvážia sa podľa svojej fantázie raziť rumunský paradox izraelského obradu – dotlačiť svoju špecificky židovskú drzosť až do bodu, keď nás ohrozujú v mene panovníkov Európy?
Čím si nás potom Židia podmania? Podľa vašich čísel, vašej sily?
Pre dobro, ktoré im želáme a prajeme, v mene regenerácie národov a samotných Židov v Palestíne ich ľutujeme a radíme im ako kresťanom túžiacim po spáse celého ľudstva cez rany Kristus, ktorý z kríža odpustil svojim trýzniteľom – o nič také sa nepokúšať, ani sa neodvážiť o tom len uvažovať, tým menej si tvrdiť, že v našom súčasnom veku nepokoja spôsobeného satanovými anjelmi, ktorí ich pokúšali; na niečo také sa radšej neodvážia, lebo len Boh vie, kam až môžu zájsť Rumuni vo svojom oprávnenom a najsvätejšom zo všetkých búrlivých besní brániacich svoje práva národa s pudom sebazáchovy! "

(Prevzaté z The Equilibrium Between Antitheses or Spirit and Matter, 1. Heliade Radulescu, Bukurešť, publikované 1859-69; Časť III, nazvaná „Izraeliti a Židia“, kapitola X, s. 380-3).

BOGDAN PETRICEICU HAJDEU

V Talmude sú teda špecifikované dve formy židovského správania voči nám:

"Ak ste silnejší ako kresťania, vyhubte ich."

"Ak ste slabší ako kresťania, chváľte ich..."

"Ale niekto slabší ako ja, aby sa jedného dňa stal silnejším ako ja, musí najprv prejsť prechodným štádiom, v ktorom sa mi vyrovná."

"Rozumiete, zaujímalo by ma, čo to znamená udeľovať takzvané politické práva Židom?"

(Výňatok zo "Štúdie o judaizme. Talmud ako vyznanie viery izraelského ľudu", BP Hajdeu, riaditeľ Historického archívu Rumunska, predseda sekcie morálnych a politických vied Rumunského Athenaea, Bukurešť. Vydavateľ Theodor Vaidescu, Bossel House č. 34, 1866; s. 30-1.)

COSTACHE NEGRI

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

„Židia, jedna sedmina našej celkovej populácie, sú najsmutnejšou malomocenstvom, proti ktorému nás odsúdila naša slabosť, nedostatok predvídavosti a naša úprimnosť.“
(Z listu Lupascovi zaslaného z Ocna z 12. januára 1869, uverejneného v zväzku Versos, Prose, Cartas de C. Negri so štúdiou o jeho živote a spisoch od E. Garleanu, Editora "Minerva", 3 Academiei Blvd ., Bukurešť 1909, s. 1 16).

AD XENOPOL

Dovoľujeme si v tom istom výbere úryvkov prezentovať názor veľkého historika AD Xenopola, profesora na univerzite v Iasi; to vzhľadom na nepopierateľnú autoritu vedca, ktorý na vlastné oči prežil a videl bolestnú realitu svojich objavov: „Ak sa Rumun rozhodne otvoriť si obchod, žiadny Žid neprekročí jeho prah. Takto by ho obišiel veľkú klientelu, zatiaľ čo Rumuni sa nebránia nakupovaniu od Židov. Je jasné, že aj bez cenovej manipulácie možno zlomiť odpor rumunského obchodníka a obchodníka. „Žid nikdy neprijme Rumuna do svojho podniku, ak to znamená ' naučiť sa z toho niečo; lebo Rumuni sú prijímaní do židovských domovov len ako sluhovia alebo nosiči. Tento systém exkluzivity silne pretrváva. V nespočetných židovských dielňach a obchodoch, ktoré pokrývajú Moldavsko z jedného konca na druhý, nie je ani jeden kresťan či rumunský učeň – robotník, majster, účtovník, pokladník, predavač, „židia praktizujú proti Rumunom najprísnejší ekonomický exkluzivizmus, ktorý nemôžu sa zriecť, ako to predpisuje ich vlastné náboženstvo."

(Prevzaté z La question israelite en Roumanie od AD Xenopol, štúdie publikovanej v La renaissance latine, 25 rue Boissy-d'Anglas, Paríž, 1902, s. 17).

GENERÁLNY ŠTRAJK ŽIAKOV POKRAČUJE

Po Veľkej noci sa boje obnovili. Na fronte LANC profesor Cuza pokračoval v akcii prostredníctvom novín, zatiaľ čo my ostatní sme sa starali o organizáciu.
Začala sa séria stretnutí v mestách a obciach. Pred žiakom modifikácia umenia. 7 ústavy priniesol zmeny. Študentskí lídri v

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Bukurešť a Cluj, ktoré verili, že študentské hnutie nakoniec presvedčí vládu, aby uznala spravodlivé požiadavky študentov, boli trpko sklamaní, keď videli, že vláda nielenže neuznáva žiadnu z ich požiadaviek, ale tiež priznáva Židom práva, takže stále viac a viac mysleli na kapituláciu.

V Kluži prezident zvolal stretnutie, na ktorom navrhol, že najlepšie bude vrátiť sa do školy. Študentská omša jeho návrh odmietla a vyhlásila, že bojujú o zachovanie svojej cti a že boj treba vybojovať až do poslednej hranice odporu. Podporovatelia tejto tézy boli: Ion Mota, Corneliu Georgescu, Isac Mocanu a všetky naše skupiny.

Alexa odstúpil a na jeho miesto vo funkcii prezidenta študentského centra Petru Maiora bol zvolený Ion Mota spolu s novou komisiou.
Vládny útok na návrat študentov do tried tentoraz tiež zlyhal, no vodcovia boli obetovaní: Ion Mota a šiesti ďalší boli navždy vylúčení zo všetkých univerzít pre ich neústupný postoj.

V Bukurešti začala skupina vedená Simionescom a Danulescom nahrádzať vedenie, ktoré bolo čoraz nerozhodnejšie a slabšie. Ani tu sa vláde nepodarilo po Veľkej noci otvoriť vyučovanie.

JÚN 1923

Uplynuli ďalšie dva mesiace hrdinského odporu, biedy a tlaku, pričom študenti boli vyčerpaní. V Bukurešti sa univerzita znovu otvorila na skúšky, hoci len pre židovských a odpadlíkov. V deň otvorenia bola na univerzite umiestnená armáda.
Na fronte došlo k stretom študentov, ale boli príliš slabé na to, aby zabránili jeho otvoreniu. Vládnym plánom bolo otvárať univerzity jednu po druhej, pričom Iasi nechala ako poslednú a predstavila Iasi hotovú vec troch fungujúcich univerzít. O týždeň neskôr v Kluži, o niekoľko dní v Cernauti, boli otvorené univerzity s prítomnou armádou za rovnakých podmienok ako v Bukurešti. o ďalší týždeň prídu Iasiho ťažké chvíle. Bola izolovaná samotnou vládou, pričom jej študentské sily boli značne obmedzené.

V predvečer otvorenia, s vedomím, že zajtra ráno armáda vstúpi do univerzity, sme plánovali, že ju v noci obsadíme sami.
Pred zotmením som poslal dôveryhodného študenta, ktorý vošiel do haly a zatiahol závory dvoch veľkých okien tak, aby ich nebolo možné odhaliť, aby sa po zatlačení zvonku otvorili. Stále som sa o tento plán s nikým nepodelil, zvolal som o deviatej ráno stretnutie 100 študentov do Bejan Hall. O 10:00 obsadzujeme Univerzitu. Vztýčili sme vlajku s hákovým krížom na jej fasáde, krátko nato prišiel rektor univerzity profesor Sin-donescu. Bol prijatý. Hovoril s nami a vyzval nás, aby sme opustili univerzitu. Zareagovali sme tak, že sme mu vysvetlili naše motívy. O niekoľko hodín neskôr odišiel. Zorganizovali sme sa na strážnu službu a zostali sme tam celú noc.

Nasledujúce ráno prišli študenti na univerzitu v hojnom počte.
Oživení sa jednomyseľne rozhodli pokračovať v boji.

Židovské noviny na nás zúrivo útočili. O dva dni neskôr sa Cluj v boji pokúsil získať späť svoju univerzitu od žandárov. Po ďalších dvoch dňoch nasledovali Bukurešť a Cemauti. Tieto boje viedli k novým študentským revoltám a zatvoreniu všetkých univerzít.
Školský rok sa skončil. Mladý Rumun prešiel unikátnou skúškou odolnosti, charakteru a spolupatričnosti.

Česť študentskému zboru, ktorý pre svoju pevnosť, dostávajúci toľké údery, dal príklad kolektívnej vôle, ktorá v dejinách svetových univerzít stále neprekonala. Žiadna krajina ešte nebola svedkom toho, že by študenti, zjednotení v jednej duši a na seba prevzali všetky zodpovednosti a všetky riziká, dokázali udržať

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

generálny štrajk na rok, aby dokázali svoju vieru, snažiac sa prostredníctvom ich prejavu prebudiť svedomie celku. národ, postavený pred najvážnejší problém svojej existencie.

Toto je krásna stránka, hrdinská stránka napísaná utrpením tohto mladého muža v knihe rumunského národa.

Plány judaizmu proti rímskemu národu

PROTI RUMUNSKÁM

Každý, kto si myslí, že Židia sú úbohí nešťastníci, ktorí sem prišli náhodne, privezení vetrom, tlačení osudom atď., sa mýli. Všetci Židia na celom svete tvoria veľký kolektív zjednotený krvou a talmudským náboženstvom. Sú ustanovené vo veľmi prísnom stave, majú zákony, plány a vodcov, ktorí tieto plány vytvárajú. V spodnej časti je Kabal. Takže sa nestretávame

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

niekoľko izolovaných Židov, ale konštituovaná moc, židovská komunita. V každom trhovom meste alebo dedine, kde sa usadí niekoľko Židov, sa okamžite vytvorí Kabal (tamto židovská komunita). Tento Kahal má svojich vlastných vodcov, samostatný súdny systém, dane atď. a drží okolo seba pevne zjednotené celé židovské obyvateľstvo tejto lokality.

Práve tu, v tomto malom Kahale na trhu alebo v meste, vznikajú všetky plány: ako získať miestnych politikov a úradníkov; ako infiltrovať určité kruhy vášho záujmu, ako sú sudcovia, úradníci, vysokí úradníci; čo plánuje použiť na to, aby vzal také a také odvetvie obchodu z rúk Rumuna; ako zničiť miestneho antisemitu; ako zničiť nepodplatiteľného predstaviteľa miestnej samosprávy, ktorý môže odporovať židovským záujmom; aké plány sa použijú, keď sa populácia vytlačená za odpor vzbúri a exploduje v antisemitských hnutiach, používajú sa metódy:

, nebudeme sa tu zaoberať týmito plánmi. vo všeobecnosti nasledujúce

I. Získať miestnych politikov: 1.
Darčeky; 2.
Osobné láskavosti; 3.
Financovanie politickej mašinérie na propagandu, tlač letákov, cestovné náklady atď. Ak je v meste niekoľko bankárov alebo bohatých Židov, každý je pridelený konkrétnej politickej strane.

II. Dobyť miestne úrady: 1. Korupcia, úplatkárstvo. Policajt
v najmenšom meste v Moldavsku okrem platu, ktorý dostáva od štátu, dostáva ďalší plat alebo dva mesačne. Keď raz prijme úplatok, stane sa otrokom Židov a ak neplní rozkazy, použijú naňho druhú zbraň: 2. Vydieranie, ak neposlúchne, prezradí sa jeho prijatie úplatku.

3. Treťou zbraňou je ničenie. Ak uvidia, že vás nemožno ovládnuť alebo si podmaniť, pokúsia sa vás zničiť hľadaním vašich slabostí. Ak pijete, budú hľadať príležitosť kompromitovať vás prostredníctvom alkoholu; ak ste lovcom sukní, pošlú ženu, ktorá vás kompromituje alebo zničí vašu rodinu; ak ste od prírody násilnícky, pošlú vám iného násilníka, ktorý vás zabije alebo ktorého zabijete a potom pôjdete do väzenia; 4.

Ak nemáte všetky tieto chyby, využijú klamstvo, šepkané alebo tlačené ohováranie a nahlásia vás vašim nadriadeným. V mestách
a trhoviskách napadnutých Židmi sú miestne úrady v stave podplácania, vydierania alebo ničenia.

III. Na infiltráciu rôznych kruhov alebo okolo niekoľkých vysoko postavených ľudí používajú: 1.
servilitu; 2. predstavenstvá; 3. základ osobných láskavostí; 4. lichôtky.

Všetci politici teda dostávajú židovských sekretárov, pretože sú užitoční na nákupy, lesknutie topánok, hojdanie bábätiek, držanie aktoviek atď., pričom sa lichotia a lichotia. Rumun nebude taký dobrý, pretože je menej rafinovaný, nie je perfídny, odchádza od pluhu a predovšetkým preto, že chce byť verným vojakom, správcom.

jeho česť tým, že odmietol byť stvorený.

IV. Plány zničiť rumunského obchodníka.

1. Obklopenie Rumuna židovským obchodníkom alebo dvoma.
2. Predaj tovaru pod cenu, pričom strata je kompenzovaná špeciálnymi prostriedkami poskytnutými Kahalom.
Tak sa rumunskí obchodníci jeden po druhom zruinovali.

K nim možno pridať:

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

a) Obchodná nadradenosť Židov vyplývajúca z obchodnej praktiky oveľa staršej ako Rumunov. b)
Prevaha Židov súťažiacich pod ochranou

Kabala. Rumun nepožíva ochranu rumunského štátu, ale iba biedu nanútenú miestnymi úradmi, skorumpovanými správami. Rumun nebojuje proti židovskému susedovi, ale proti Kahalovi, a preto sa dá ľahko pochopiť, že jednotlivec sa bude ponáhľať, ak bude bojovať proti koalícii. Rumun nemá nikoho, rodičovský štát, ktorý by ho vychoval, poradil mu a pomohol. Zostáva sám, ponechaný svojmu osudu, keď čelí mocnej židovskej koalícii. Je ľahké zopakovať formulku všetkých politikov Mihalacheho kategórie: „Nech sa stane Rumun obchodníkom“.

Nech nám títo rumunskí politici ukážu jediného rumunského obchodníka, ktorému pomáhal štát, jedinú školu, ktorá mala skutočne vychovávať obchodníkov, nie bankových úradníkov alebo úradníkov. Nech nám ukážu jednu nimi vybudovanú inštitúciu, ktorá pomohla s trochou kapitálu alebo naviedla mladého absolventa obchodnej školy na cestu obchodu.

Neboli to Rumuni, ktorí opustili cestu obchodu, ale títo politici sa vzdali svojej povinnosti vodcov a poradcov národa.
Rumun, ktorého vodcovia opustili, zostal sám čeliť organizovanej židovskej koalícii, podvodným manévrom a čestnej konkurencii a bol porazený. Ale príde čas, keď sa títo vodcovia budú musieť zodpovedať

tvoje chyby.

PROTI RUMUNSKU

Ešte raz opakujem, nepozeráme sa na nejakých úbohých jedincov, ktorí sa sem zatúlali sami a hľadali úkryt.

Čelíme židovskému štátu, armáde, ktorá vstupuje do našej krajiny, aby si nás podmanila. Pohyby židovského obyvateľstva sa uskutočňujú proti Rumunsku podľa dobre zavedeného plánu, židovská veľká rada sa pravdepodobne snaží založiť novú Palestínu na časti územia siahajúcej od Baltského mora po časti Poľska a Československa, ktoré potom pokrýva polovicu Rumunska. k Čiernemu moru, odkiaľ mohli ľahko nadviazať vodný kontakt s druhou Palestínou. „Kde je ten naivný človek, ktorý môže veriť, že židovské masové presuny obyvateľstva prebiehajú neplánovane? Prichádzajú podľa plánu, ale nemajú odvahu bojovať, čeliť, riskovať, prelievať svoju krv, aby si aspoň týmito vlastnosťami ospravedlnili nejaké právo na túto zem.

Ako poznáme tieto plány? S istotou ich poznáme podľa vyvodzovania záverov z pohybov nepriateľa. Každý veliteľ vojska, ktorý pozorne sleduje nepriateľskú akciu, si uvedomuje plány, ktoré sleduje. Je to elementárna otázka. Bol vo všetkých vojnách tohto sveta vodca, ktorý poznal plány protivníka, pretože sa podieľal na ich vypracovaní? Nie! Dokonale ich poznal podľa toho, čo urobil nepriateľ.

Aby Židia zlomili všetku silu odporu rumunského ľudu, uplatnia skutočne jedinečný a diabolský plán:
1. Pokúsia sa zlomiť Rumunove duchovné putá s nebom a
zemou.
Aby prerušili naše väzby s nebom, zapoja sa do širokého šírenia ateistických teórií

príkaz oddeliť rumunský ľud alebo aspoň niektorých Božích vodcov; ich oddeľovanie

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Boha a jeho mŕtvych, môžu ich zničiť nie mečom, ale odrezaním koreňov ich duchovného života.
Aby zlomili naše putá, ktoré nás spájajú s pôdou, materiálnym zdrojom existencie národa, zaútočia na nacionalizmus, označia ho za „staromódny“ a na všetko, čo súvisí s ideou vlasti a pôdy, aby preťali niť. láska, ktorá spája rumunský ľud s jeho drážkou.

2. Aby v tom uspeli, budú sa snažiť získať kontrolu nad tlačou.
3. Využijú každú príležitosť, aby v rumunskom tábore zasiali nezhody, šírili nedorozumenia, hádky a podľa možnosti ich rozdeľovali na frakcie, ktoré medzi sebou bojujú.

4. Bude sa snažiť získať kontrolu nad väčšinou rumunských zdrojov obživy.
5. Budú systematicky podnecovať Rumunov k neslušnosti, ničiť ich rodiny a ich morálne vlákna.

6. Otrávia a omráčia ich všelijakými nápojmi a inými jedmi.
Každý, kto si želá dobyť a zničiť národ, môže tak urobiť pomocou tohto systému: Prerušenie ich zväzku s nebom a zemou, zavádzanie hádok a bratovražedných sporov, propagovanie nemravnosti a nemravnosti, materiálnou skazou, fyzickou otravou, opilstvom, všetko, čo viac ničí národ. než byť vyhodený do vzduchu tisíckami kanónov alebo bombardovaný tisíckami lietadiel.

Nech sa Rumuni trochu obzrú, či proti nim nebol tento systém použitý s presnosťou a húževnatosťou – skutočne vražedný systém. Kiež by Rumuni otvorili oči pri čítaní tlače za posledných 40 rokov, odkedy je pod židovskou kontrolou. Nech si znovu prečítajú Adevarul („Pravda“), Dimineata („Ráno“), Lupta („Boj“), Opinia („Názor“), Lumea („Svet“) atď. a uvidia, či z každej stránky sa ten plán nevynára neustále.

Nech Rumuni otvoria oči a uvidia nejednotu v dnešnom rumunskom verejnom živote; nech otvoria oči a dobre vidia. Židia používajú tieto plány ako jedovatý plyn vo vojne, aby boli použité proti nepriateľovi, nie proti vlastným ľuďom. Propagujú ateizmus Rumunom, ale sami nie sú ateistami, pretože fanaticky tvrdia, že rešpektujú ich najjemnejšie náboženské prikázania. Chcú odtrhnúť Rumunov od ich lásky k zemi, no vezmú im pôdu. Postavia sa proti národnej myšlienke, no zostávajú šovinisticky lojálni k vlastnému národu.

PROTI ŠTUDENTSKÉMU HNUTU

Každý, kto verí, že židovské mocenské sily nemajú žiadne plány so študentským hnutím, sa mýli, zatiaľ sa mýli vo svojich očakávaniach, Židia boli na chvíľu dezorientovaní.
Snažili sa oponovať študentom manévrovaním robotníkov komunistického hnutia, teda iných Rumunov, ale neboli úspešní, pretože na jednej strane títo robotníci boli bezmocní a na druhej strane si tiež začali uvedomovať, že bojujeme a trpieť za svoje práva a zo strany rumunského národa. Mnohí z nich boli vo svojich srdciach na našej strane.

Židia, ktorí si uvedomili, že nám nepostavili robotníkov do cesty, obrátili vládu a všetkých politikov proti študentom.

Čo to znamená?

Politické strany potrebujú peniaze a pôžičky zo zahraničia; a keď je pri moci, hlasuje; priaznivá tlač v opozícii. Židia hrozili, že znížia finančné prostriedky potrebné na predvolebnú kampaň rôznych politických strán; vyhrážali sa spoluprácou židovských medzinárodných financií na znížení vládnych pôžičiek; hrozilo, že budú kontrolovať veľké množstvo hlasov, pomocou ktorých teraz, keď majú občianske práva, môžu rozhodnúť o víťazstve alebo porážke prostredníctvom demokratického systému; hrozili manipuláciou tlače, ktorú takmer úplne ovládajú a bez ktorej podpory možno politickú stranu alebo vládu poraziť.

O živote a smrti v demokracii rozhodujú peniaze, tlač a hlasy. Židia ich všetkých ovládajú a prostredníctvom nich sa rumunské politické strany stali jednoduchými nástrojmi v rukách židovskej moci.

Machine Translated by Google

Takže my, ktorí sme začali bojovať proti Židom, zrazu zistíme, že bojujeme proti vláde,

politické strany, miestne úrady, armáda, zatiaľ čo Židia sedia ticho na okraji.

ŽIDOVSKÉ ARGUMENTY A POSTOJE

"Čo povie zahraničie na rumunské antisemitské hnutie, ktoré nás privádza späť k barbarstvu? Čo povedia muži vedy, civilizácie?"
Naši politici nám budú na každom kroku opakovať tento židovský „argument“, denne tlačený vo všetkých novinách, keď konečne po ôsmich rokoch Nemecko napriek všetkej svojej civilizácii a kultúre povstane proti Židom a porazí hydru prostredníctvom Adolfa Hitlera, tento argument je opustený. Potom prinesú ďalšiu: "Ste v službách Nemecka, platení Nemcami za antisemitizmus. Kde beriete financie?"

A opäť rumunskí politici - bez duše, osobnosti, bez cti - napodobňujú melódiu židovskej tlače: "Odkiaľ sa berú peniaze? Platí vás Nemecko."

V rokoch 1919, 1920, 1921 celá židovská tlač útočila na rumunský štát, všade rozpútala neporiadok, podnecovala násilie proti režimu, forme vlády, cirkvi, rumunskému poriadku, národnej myšlienke, vlastenectvu.

Teraz, akoby zázrakom, sa tá istá tlač, ovládaná tými istými mužmi, stala ochrancom štátneho poriadku, zákonov; vyhlasuje sa proti násiliu. Zatiaľ čo sa stávame: „nepriateľmi krajiny“, pravicovými extrémistami, „v platoch a službách nepriateľov Rumunska“ atď. A nakoniec budeme počuť aj toto: že nás financujú Židia.

Pýtam sa: kedy príde ten deň, keď každý Rumun pochopí lži a perfídne argumenty Židov a odmietne ich ako niečo satanského pôvodu? Pýtam sa, kedy príde čas, keď pochopia zvrátenosť tejto rasy?

Tu je návod, ako zaobchádzali s tromi rumunskými univerzitnými profesormi AC Cuza, Paulescu a Sumuleanu v Izraelskej pošte, oficiálnom orgáne Únie naturalizovaných Židov z 23. apríla 1922 v úvodníku s názvom „Fantómovia“: „Klika klaunov a verejnosti zločinci sa zhromaždili, aby vytvorili skupinu zločincov. A na hanbu krajiny sú medzi nimi aj traja profesori z našich univerzít.

„A tieto exempláre, tieto zaostalé strašidlá chcú oživiť antisemitizmus... a niektorým zaostalým klaunom sa to podarí teraz, keď oficiálny antisemitizmus vyprchá a všeobecné volebné právo nevyhnutne prinesie aj demokratizáciu našej verejnosti a spoločenský život Nie! Nadarmo pracujú! Títo duchovia nezastavia ľudstvo v ich pochode, ani im nebude potrebné prepichnúť srdce ostrou palicou;* výsmech z ich zrady ich definitívne ukončí...

„Už predtým sme informovali o divokej akcii, ktorú vyvolala takzvaná „Národná kresťanská únia“ (zložená z asi päť a pol hlúpych postáv), aby napravila

ich raz a navždy v ich neslávnom postoji a upozorniť Židov, že stále existujú zločinci. tam vonku, pred ktorým sa musia brániť.“
Takže: klika klaunov, verejní páchatelia, banda zloduchov, exempláre, neskorí duchovia, zrada, divoká akcia, neslávne pózovanie - to je to, čo profesori Cuza, Paulescu a Sumuleanu, profesori rumunčiny; a aká je vaša činnosť na záchranu národa!

Znášali sme pohoršenie za pohoršením, výsmech za výsmechom, facku za fackou, až sme sa ocitli v tejto desivej situácii: Židia sú považovaní za obrancov rumunčiny, chránení pred akoukoľvek nevôľou, vedú život v mieri a hojnosti, zatiaľ čo my sme považovaní za nepriateľov našej krajiny. národ s naším

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

sloboda a život ohrozené a lovené ako besné psy všetkými úradmi
rumunský.

Bol som svedkom týchto čias na vlastné oči a prežil som ich a bolo mi z duše smutno. Je strašné celé roky bojovať za svoju vlasť, svoje srdce čisté ako slzy, znášať biedu a hlad a zrazu sa ocitnete vyhlásený za nepriateľa svojej krajiny, prenasledovaný vlastným druhom, ktorý vám povedal, že máte pravdu, pretože vás platia. cudzinci a uvidis

všetci Židia ovládajú svoju zem, preberajúc úlohu obrancu Rumunska a správcu rumunského štátu, ktorý ohrozujete vy, mládež krajiny.
Noc čo noc nás tieto myšlienky trápili, občas sme sa cítili znechutení a nesmierne zahanbení a naplnení smútkom.

Nebolo by pre nás lepšie, uvažujeme, ísť do sveta, alebo by nebolo lepšie hľadať pomstu, za ktorú by sme všetci zomreli: aj my, aj rumunskí zradcovia a hlavy židovskej hydry.

Machine Translated by Google

* Populárna povera, podľa ktorej, aby duch nenarušil pokoj živých, „vykopú hlavu a prebodnú srdce. (Tr.)

KONGRES VEDÚCICH ŠTUDENTSKÉHO HNUTIA

IASI, OD 22. DO 25. AUGUSTA 1923

V obmedzenom výbore v Bukurešti sa rozhodlo, že po roku bojov sa bude konať prvý kongres vodcov a delegátov študentského hnutia.
Tento kongres sa konal v Kluži 22. a 25. augusta 1923. Mota, prezident študentského centra Petra Maiora, nám napísal, že miestne úrady mu oznámili, že majú príkaz zakázať tento kongres. My Iázijčania sme odpovedali Kložu, ako aj ostatným centrám, že prevezmeme zodpovednosť za to, že sa tento kongres bude konať v Iasi, aj keby ho vláda chcela zakázať. Naša ponuka bola prijatá a my sme urobili svoju povinnosť zabezpečiť, aby bolo 40 známych delegátov rozštvrtených. Ráno 22. augusta sme išli na železničnú stanicu, aby sme prijali delegáciu z Klužu vedenú Ionom Motom, potom delegáciu z Cernauti vedenú Tudose Popeseu a Carsteanu a delegáciu z Bukurešti, ktorú viedli Napoleon Cretu, Simioneseu a Rapeanu. O 10. hodine sme išli v corpore do Katedrály pomodliť sa a

sláviť Requiem na pamiatku študentov padlých vo vojne, jedným z nich bol bývalý prezident študentského centra Cap Štefan Petrovici.

Ale na náš veľký smútok sme našli brány katedrály zamknuté reťazami a strážené žandármi. Medzitým prišiel aj starý profesor Gavanescul.
Potom sme si poodhalení hláv kľakli uprostred ulice pred kostolom, ktorý ani neveriaci Turci nezavreli pred tými, ktorí sa chceli modliť. Keď otec Stiubei náhodou išiel okolo a videl nás kľačať, pristúpil k nám a prečítal niekoľko modlitieb.

A tak, prostovlasí, ticho a veľmi smutní, sme prešli vzdialenosť k Univerzite, kráčali sme stredom ulice a židovské pohľady na nás strieľali ako šípy z ich dverí a výkladov.

Miestne úrady, sprevádzané početnými policajnými zložkami, ktoré nás čakali na schodoch univerzity, nás informovali, že Ministerstvo medzinárodných vzťahov zakázalo uskutočnenie kongresu. Prokurátor zastavil a upozornil nás, aby sme sa rozišli. Nahnevane som odpovedal: "Pán advokát, viem, že žijeme v krajine, ktorá sa riadi zákonmi. Ústava
nám zaručuje právo zhromažďovať sa a vy, pane, viete lepšie ako ja, že minister nemôže odvolať tieto práva garantované Ústavu preto v mene zákona, ktorý sme neposlúchli my, ale vy, žiadame, aby ste ustúpili.“

Zatvrdnutí svätokrádežou spáchanou pred hodinou, keď boli brány kostola spútané reťazami a nám bolo znemožnené modliť sa; teraz čelíme druhej nespravodlivej a ponižujúcej provokácii, že nám je zabránené vstúpiť do nášho domova, na Univerzitu; Dimenzovanie týchto opatrení predstavovalo očividnú
nezákonnosť, spálili sme všetko, čo nám stálo v ceste, a po niekoľkých bojoch sme univerzitu obsadili násilím.

13. pluk, ktorý prišiel o chvíľu neskôr, obkľúčil univerzitu. Kryli sme sa a strážili všetky vchody, zatiaľ čo za každým oknom sme videli troch vojakov s natiahnutými bajonetmi.

Kongres bol slávnostne zahájený v aule Právnickej fakulty o 12.00 h, za ťažkej klímy v tejto nepriaznivej situácii. Delegáti, bledí rozhorčením, umlčaní bolesťou z toho, čo sa stalo v katedrále a tu, pocítili v opustených chodbách vzduch hlbokého smútku. Všetci sa obávali možného útoku armády na Univerzitu a nevyhnutných následkov.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Nerobili sme žiadne prejavy. Kongres nesprávne vyhodnotil vážnosť situácie a obával sa vážnych následkov.
Hneď v prvý deň ma zvolili za prezidenta. Začali sme odsudzovať udalosti dňa. Viacerí požiadali o slovo na protest. Začali sme teda diskutovať o hnutí.

Aký postoj zaujmeme, keď sa otvorí nový školský rok. Kapitulujeme? Ťažké!
Celý rok boja bez výsledku. Naopak, zahanbený, ponížený, bitý.
Pokračujeme? Opäť ťažké! Študenti sú vyčerpaní; nemôžu pokračovať druhý rok boja.

Napriek tomu sme Mota, Tudose Popescu, Simionescu a ja prosili, aby sme pokračovali v našom boji; prosiť o obetu, lebo z kapitulácie by neprišlo nič iné ako hanba a poníženie. A nebolo možné, aby kvôli obeti niečo lepšie neprinieslo ovocie pre náš národ. O ôsmej už bola tma. Vonku v meste počujeme hluk a rozruch.

Constantin Pancu, veterán z roku 1919, obklopený študentmi, stál vonku. Veľké množstvo obyvateľov mesta, zhromaždených v kaviarni Tufii s fakľami, sa pokúsilo postúpiť do kopca smerom k univerzite, aby nám priniesli niekoľko vriec chleba.

Všetci skočíme k oknám pozrieť sa von. Demonštranti prelomili kordón Tufli Café a vybehli na kopec. V tvrdom boji bol prelomený aj druhý kordón na ulici Coroiu. Počujeme výbuchy "Hurá". Rovnakým spôsobom bol prekonaný aj tretí kordón. Pripravili sme sa zaútočiť zvnútra, dostať sa von, no naši ľudia zvonku nedokázali preraziť štvrtý kordón. Bolo počuť Pancuov hlas, vrece chleba pri nohách: "Sú to naše deti."

Plakali nám slzy radosti. Za týchto ľudí bojujeme a to nás nesklame.
O 9 hod
začali rokovania medzi nami a úradmi prostredníctvom Napoleona Cretu. Všetkým študentom bola sľúbená okamžitá sloboda, pokiaľ som im bol odovzdaný. Študenti odmietli. Okolo 11 nám dali vedieť, že môžeme odísť v trojčlenných skupinách, samozrejme, že ma chceli pri odchode zatknúť. Akceptujeme. Každú minútu odchádzala trojčlenná skupina. Pri dverách ich dôkladne preskúmali štyria komisári a agenti. Rýchlo som si vyzliekol národný odev, dal som ho súdruhovi a obliekol som si jeho šaty. Odišiel som so Simionescom a tretím študentom.
Keď sa dvere otvorili, vybral som z vrecka pár mincí. Keď sa dostali na chodník, všetci stewardi sa pozreli dole a spýtali sa:

"Čo ste stratili, páni?"
My, tiež so sklonenými hlavami, hľadajúc mince, sme
odpovedali: "Žiadna zmena."

Simioneseu sa s nimi stále rozprával a hľadal peniaze stávkovaním zápaliek, zatiaľ čo ja som utekal.

Pokračovanie nášho kongresu sme naplánovali na druhý deň mimo mesta v kláštore Cetatuia v maximálnej tajnosti. Vkradol som sa tam prezlečený za lokomotívu a mal som šťastie, že ma nespoznali ani traťoví komisári.

Predsedal Ion Mota.

S našimi strážcami umiestnenými na strategických pozíciách sme mohli odhaliť prístup kohokoľvek zo vzdialenosti jedného kilometra. Pracovali sme v tichosti a zostali sme tam neskoro v ten deň. Boli prijaté návrhy, rozhodnutia

Machine Translated by Google

zásuvky. Práve na tomto stretnutí bol tiež vyhlásený 10. december za štátny sviatok pre rumunských študentov.

Na tretí deň rokovanie pokračovalo v malom lese na hore Galata. Väčšina sa rozhodla v štrajku pokračovať. Bol zvolený päťčlenný akčný výbor, ktorý bude riadiť akcie celého študentského hnutia na všetkých univerzitách. Členmi komisie boli: Ion Mota v Kluži, Tudose Popescu v Cernauti, Ilie Gameata v Iasi, Simioneseu v Bukurešti a ja. Vytvorením tohto výboru staré študentské vedenie v Bukurešti, nedostatočne informované a nerozhodné, definitívne padlo. Pokračoval v mene, ale už neviedol. Prvýkrát bolo oficiálne rozhodnuté dať hnutiu novú orientáciu: na jednej strane bojovať proti politickým stranám, ktoré sme považovali za vzdialené od nášho národa, a na druhej strane posilniť vieru v nové rumunské hnutie. ktoré by mali študenti oficiálne podporovať. na dosiahnutie víťazstva „Kresťanská národná obranná liga“.

Kongres ukončil svoju prácu na štvrtý deň v dome pani Ghice na Carol Street. Večer všetci odišli na svoju univerzitu a ja som odišiel do Campul-Lungu, aby som zorganizoval kongres LANC v Bukovine, na ktorom sa mal zúčastniť profesor Cuza a všetci vodcovia hnutia. Mal som problém sa tam dostať, pretože bol vydaný zatykač na moje zatknutie.

Cestou som sa tešil zo všetkých kongresových rozhodnutí, ktoré boli v duchu našich názorov, ale predovšetkým preto, že sme na svoju stranu získali muža: Iona Motu, prezidenta Centra Petra Maiora v Kluži.

KONGRES LANC V CAMPUL-LUNG

Kongres v Campul-Lung sa konal v pondelok 17. septembra 1923.
Ponechali sme si ho až po tvrdom boji, lebo vláda to zakázala a na presadenie svojho nariadenia vyslala z Cernauti jednotky pod velením plk. Pri každom vstupe do mesta boli umiestnené silné kordóny vojska.

Všetky sily sme sústredili na západný vstup do mesta, od Sadovej, Pojorata.
Tam sme vďaka lukostrelcom z Vatra-Dornei a Candreni pretrhli šnúry, čo nám dalo celú hodinu na to, aby sme prešli celý konvoj s niekoľkými stovkami vagónov.

Kongres sa konal na mestskom cintoríne. Rečníci boli: profesor C, Uza, môj otec, Dr. Catalin, prezident LANC pre Bukovinu, Tudose Popescu; potom bratia Octav a Valerian Danieleanu, ktorí s nadšením zorganizovali tento impozantný kongres s pomocou Dr. Catalina. Tí hrdí horskí roľníci s dlhými vlasmi, oblečení v bielych košeliach a hrubých plátenných plášťoch, keď počuli zvuk dlhého horského rohu, sa hrnuli do svojho mesta, mnohí a búrliví ako nikdy predtým. Mysleli si, že nadišiel čas, očakávaný po stáročia, aby Rumun pošliapal hydru, ktorá ho nasávala, a aby sa objavil, aby prevzal svoje práva ako pán svojej krajiny, jej hôr, riek a miest. Nesli bremeno vojny. Vaša krvavá obeť na všetkých frontoch vytvorila Veľké Rumunsko. Veľké Rumunsko však na ich rozhorčenie a sklamanie nesplnilo ich očakávania.

Pretože Veľké Rumunsko odmietlo pretrhnúť reťaze židovského otroctva, ktoré ich tak dlho mučilo.

Veľké Rumunsko opustilo mýtus pre ďalšie židovské vykorisťovanie“ a zvalilo na hlavu bičom politikov, ktorí ich poslali do väzenia, keď sa pokúsili uplatniť svoje ukradnuté historické práva.

Les v Bukovine, všetky tie hory zaťažené niekdajšou príslušnosťou k pravoslávnej cirkvi, ktoré boli teraz presiaknuté politikou a ďaleko, dostali Žid Anbaub na ťažbu palivového dreva za neslýchanú cenu 10 lei za meter kubický. rumunský roľník musel zaplatiť 3,50 lei.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Horské lesy spadajú pod nemilosrdnú židovskú sekeru. Po rumunských dedinách sa šíri bieda a smútok, hory sa menia na neúrodné skaly, zatiaľ čo Anhauh a jeho príbuzní neustále a neúnavne prenášajú svoje zlatom nabité pokladnice cez hranice. Židovým spoločníkom v zločine pri využívaní biedy tisícov roľníkov bol rumunský politik, ktorý hltal svoj podiel na tomto rozprávkovom zisku.

Demonštrácia delegovala do Bukurešti 30 významných roľníkov pod vedením doktora Catalina a Valera Danieleanu, pozri predsedu vlády a požiadajte ho, aby zakročil proti devastácii ich hôr, odvolal zmluvu s cirkvou Anhauh a prejavil tak svoju lásku a vďačnosť k mladým ľuďom, ktorí ich prebudili do boja, modlite sa, požiadajte ho, aby dal do škôl „humerus clausus“, Tudose Popescu a mňa si zhromaždenie tiež vybralo, aby sme sprevádzali 30 roľníkov do Bukurešti.

*
Rumunská menová jednotka. (Tr.)

Odišiel som pred nimi do Bukurešti, aby som zabezpečil, že títo roľníci, ktorí prvýkrát prišli do hlavného mesta ich krajiny, budú medzi študentmi dobre prijatí. Títo roľníci prichádzali do Bukurešti s toľkou čistotou srdca, s toľkými bolesťami a toľkými očakávaniami, aby bránili našu vec, ako aj svoju. Náklady na cestovanie boli v porovnaní s ich skromnými zdrojmi neúmerne veľké.

Po príchode do Bukurešti ich študenti kráľovsky prijali – týchto odvekých kráľov rumunského ľudu – a vo svojom svätom hlavnom meste vystúpili z vlaku s očami plnými sĺz. Za železničnou stanicou však čakal prokurátor Rascanu, policajní komisári a žandárske čaty, aby im zabránili prejsť. Žandári a policajní komisári dostali rozkaz zaútočiť na nás.

Na biele hlavy a pokojné tváre roľníkov šľahali telá pušiek a palice.
Rozzúrení študenti potom umiestnili starých roľníkov do stredu svojej skupiny a zaútočili napr. prelomili prvý kordón a rútili sa smerom k Polytechnickej škole, kde prelomili druhý, potom tretí a utiekli na námestie Matache Macelaru. Roľníci plakali. Jeden z nich, ktorého zachvátilo nekontrolovateľné rozhorčenie, si roztrhol košeľu. Na druhý deň sme išli všetci do Rua Gogu Cantacuzino na ministerské predsedníctvo, aby nás privítal premiér.

Boli sme odložení na ďalší deň; nakoniec nám povedali, že nás privítajú na tretí deň. Prišli sme. Vošli sme na chodbu a čakali asi hodinu v tichosti, rozprávali sme sa šeptom a po špičkách. Objavil sa vedúci úradu.

"Páni, choďte domov, predseda vlády vás nemôže prijať. Vstupuje do Rady ministrov."

„Ale prešli sme dlhú cestu,“ snažíme sa povedať. Dvere boli zatvorené pred našimi tvárami. Myslel som si: každý muž minul 1000 lei len na svoj lístok. Pôjdeme domov bez toho, aby sme niečo urobili? V Bukurešti už zostať nemôžu. Oboma rukami som chytil dvere a začal som nimi z celej sily triasť. kričal z plných pľúc: "Pusti nás dnu, inak rozbijem dvere a vojdem násilím."

Nohou som otvoril dvere. Roľníci zakričali a opreli sa plecami o dvere. Dvere sa otvorili a objavilo sa asi desať prekvapených jedincov, vlasy dupkom vstávajúce, tváre žlté. Myslím, že to boli novinári: "Čo chcete, páni?" oni sa opýtali.

"Povedzte premiérovi, že ak nás nepustí dnu, všetko tu rozbijeme a prenikneme dovnútra." O niekoľko minút sa pred nami otvorili dvere a my sme vošli. Vyšli sme hore po schodoch. Tam na chodbe, stojaci vysoko a

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

rovný ako žrď stál Ion Bratianu; za ním ministri Angelescu, Florescu, Constantinescu, Vintila Bratianu a ďalší.

"Čo chcete, dobrí muži?" spýtal sa.

My dvaja mladí študenti sme boli stále rozhorčení a chceli by sme pôsobiť zúrivo, čím by sme vyjadrili tú najpravdivejšiu nôtu o nálade skupiny, no roľníci, ktorí šliapali svoje vidiecke topánky po mramorových schodoch a plyšových koberčekoch, zmäkli.

„Vaša výsosť, premiér, bozkávame vám ruky a stojíme s úctou pri vašich nohách. čo chceme? zatekajú strechou, pretože nám chýbajú rovnomerné škridly na ich zakrytie. Už nemôžeme držať naše deti v školách. Židia naplnili aj naše školy a naše deti sa stanú ich robotníkmi."

Potom prehovorili ďalší roľníci. Ion Bratianu počúval, nespomenul náš zmätok v predsieni a napokon, keď roľníci dodali: „Žiadame aj vysokoškolských študentov, naše deti, aby sa numerus clausus realizoval tak, ako žiadali“, odpovedal: „Choďte domov a majte trpezlivosť, pretože nechám preskúmať lesnú problematiku, čo sa týka numerus clausus, to sa nedá.

Ukážte mi len jeden jediný štát v Európe, ktorý to zaviedol. Toto opatrenie a tiež ho predstavím.

Európa by sa však prebudila len o desať rokov neskôr a zaviedla numerus clausus, čím by uznala našu spravodlivú vec. Ionel Bratianu by však nežil dosť dlho na to, aby dodržal svoj sľub a jeho nástupcami by boli len nízko postavení služobníci judaizmu, ktorí by zdvihli päste, aby nás udreli a

zabite nás na príkaz vašich mimozemských pánov.

Všetci odchádzame bez nádeje. Nič sa neurobí. Bezprostredne po vypočutí boli o niekoľko hodín neskôr zatknutí Dr. Catalin, ktorý viedol delegáciu, a Valer Danieleanu. V tú noc zorganizovala skupina študentov pred domom ministra vnútra nepriateľskú demonštráciu. Študent Vladimír Frimu bol zatknutý a uväznený vo väznici Vacaresti. My ostatní sme odišli do Campul-Lung.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

ŠTUDENTSKÉ PRÁCE Z OKTÓBRA 1923

POKUS O POMSTU SLÚŽIŤ AKO PRÍKLAD PRE GENERÁCIE
BUDÚCNOSŤ

Mota tiež prišiel do Campul-Lung, aby sa pripojil ku mne, išiel do Petrovej pustovne na horských nepokojoch Rarau:
- hora, ktorú obzvlášť milujem. Keď Rares stúpal, Mota so mnou zdieľal svoje vnútro

„Študenti už nemôžu pokračovať budúcu jeseň a namiesto toho, aby sme všetci po roku boja prijali hanebnú kapituláciu, by bolo lepšie vyzvať ich, aby obnovili vyučovanie a my, ktorí ich vedieme, sme hnutie vznešene ukončili obetovaním seba a vziať so sebou všetkých, ktorých považujeme za najviac vinných zo zrady rumunských záujmov. "

"Hľadajme zbrane a strieľajme z nich, dajme tomu hrozný príklad, ktorý si budeme dlho pamätať v celej rumunskej histórii. Na tom, čo s nami bude po tomto, či zomrieme alebo strávime zvyšok dní vo väzení, už nezáleží."

Súhlasil som s tým, že posledným aktom nášho boja bude za cenu nášho pádu akt trestu pre Pygmejov, ktorí sa vzdali svojich pozícií veľkej zodpovednosti, ponížili a vystavili rumunský národ nevýslovným nebezpečenstvám.
V tej chvíli sme pocítili, ako nám v žilách bubla krv a žiadala pomstu za všetky nespravodlivosti a za dlhý reťazec ponížení, ktorým bol náš ľud vystavený.

Krátko nato sa stretli v dome pána Butnaru na 12 Saveseu St. Ion Mota, Corneliu Georgescu a Vernichescu frorri Cluj; llie Gameata, Radu Mironovici, Leonida Bandac a ja z Iasi; a Tudose Popeseus z Cernauti. Prvým problémom, ktorému sme museli čeliť, bolo rozhodnúť, kto sú hlavní vinníci; Kto bol najviac zodpovedný za biedny stav, ktorý ovládol celú krajinu: Rumuni alebo Židia? Jednohlasne súhlasíme, že prvými a najväčšími vinníkmi boli zradní Rumuni, ktorí pre Judášove strieborné mince zradili svoj ľud. Židia sú naši nepriatelia a ako takí nás nenávidia, otravujú a vyhladzujú.

Rumunskí vodcovia, ktorí vstúpia do vášho tábora, sú horší ako nepriatelia: sú to zradcovia. Prvý a najnásilnejší trest musí padnúť najprv na zradcu, potom na nepriateľa. Keby som mal len jednu guľku a čelil by som nepriateľovi a zradcovi, nechal by som to zradcovi. Zhodli sme sa na menách niekoľkých ľudí, ktorí zradili svoju krajinu, konkrétne šiestich ministrov kabinetu, na čele zoznamu bol George Marzescu.

Koniec koncov, bol to pozoruhodný čas pre tých ničomníkov, ktorí si nikdy nepredstavovali, že budú musieť zodpovedať za svoje činy v krajine, kde sa považovali za absolútnych pánov ľudu neschopného akejkoľvek reakcie – čas, keď budú musieť odpovedať životom. .
Tentoraz posielal Národ svojich pomstiteľov cez neviditeľné putá duše.

Potom predpokladáme druhú kategóriu: Židov. Ktoré by sme si mali vybrať medzi dvoma miliónmi? Uvažovali sme, diskutovali a nakoniec sme dospeli k záveru, že skutočnými vodcami židovského útoku na Rumunsko sú rabíni, všetci rabíni v každom obchodnom meste a dedine.

Vedú celú židovskú masu do útoku a kamkoľvek Rumun padne, nepadne náhodou. Padá, lebo ho označil rabín. Za každým politikom, ktorý sa zapredal, je mozog rabína, ktorý položil základy a nariadil Kahalovi alebo židovskému bankárovi, aby uzavreli obchod a vyplatili ho. Za všetkými židovskými novinami, ktoré majú inšpirovať ohováranie, klamstvá, podnecovanie, je rabín. Ale je nás málo, tak si vyberáme len „veľké mačky“ z Bukurešti. Keby sme mali početnú silu, zobrali by sme ich úplne všetky.

Potom sme si vybrali bankárov. Aristide a Mauritiu Blank, ktorí skorumpovali všetky strany a všetkých rumunských politikov tým, že ich postavili do správnych rád a zasypali ich peniazmi; Bercovici, ktorý financoval Liberálnu stranu (Blank sa ujal najmä Národnej roľníckej strany, cítil sa schopný kúpiť aj liberálov).

ale ak

Ďalej sa pozrieme na Židov v tlači. Najdrzejší, tráviči duší:

Machine Translated by Google

* vládca Moldavska, 1527-1538; 1541-1546. (Tr.)

Rosenthal, Filderman, Honiginann (Fagure), riaditelia novín Dimineata ("Ráno"), Adevarul ("Pravda"), Lupta ("Boj"), všetci títo nepriatelia rumunizmu.

Do Bukurešti sme odišli po skupinách a navždy sa rozlúčili s Iasi. Žiakom som nechal list, v ktorom som vysvetlil opodstatnenosť nášho gesta, rozlúčil sa s nimi a vyzval ich, aby sa vrátili do tried, ale aby si vieru zachovali až do konečného víťazstva.
Všetci si píšeme s rodičmi a spolubojovníkmi.

V Bukurešti sa opäť stretávame v Danulescovom dome. Poznali sme ho už nejaký čas a urobil na nás dobrý dojem. Nebol zaradený do tohto tímu, ale hostil nás s radosťou. V tú noc o ôsmej sme odišli z jeho domu do Dragos na ulici 13. septembra 41, kde sme mali objasniť podrobnosti a určiť, kedy by sa mala naša akcia začať. Sotva sme sa zhromaždili, keď do miestnosti vstúpil Dragos s bledou tvárou a povedal: "Bratia, polícia obkľúčila dom."

Bolo to v noci 8. októbra 1923 okolo 9. hodiny – čas zmätku, keď sme sa ani nestihli porozprávať. Len na seba nasmerujeme naše skúmavé pohľady.

Potom som vyšiel do haly, kde som videl postavu generála Nicoleanua a jeho komisárov, ktorí nútili dvere. V ďalšej sekunde dvere povolili a dom sa zaplnil komisármi. Generál Nicoleanu zakričal: "Ruky do vzduchu!"

Ale nemali sme čas, pretože každého z nás chytili dvaja stewardi a postavili sa do radu: ja na pravé krídlo, potom Mota, Corneliu Georgescu, Tudose Popescu, Radu Mironovici, Vernichescu, Dragos. "Otočte svoje revolvery!"
"Žiadne nemáme," odpovedali sme. Iba Mota mal Browning 6,35 a Vernichescu.
Potom nás vyviedli z domu, jedného po druhom, každého s rukami zovretými dvoma letuškami a posadili nás jednotlivo do čakajúcich áut.

Za nami, v dome, plakala Dragosova stará mama. Autá naštartovali. Zaujímalo nás, kam nás viedli? Nepovedali sme ani slovo. Nepýtali sme otázky tých, ktorí nás držali ako väzňov, ktorí sami tiež mlčali. Po prechádzke niekoľkými ulicami prichádzame k policajnému riaditeľstvu. Donútili nás odísť a ísť do miestnosti, kde nám prehľadali vrecká. Vzali so sebou všetko, čo sme mali, vrátane goliera a kravaty. Toto otáčanie sa, toto strhanie golierov, toto zaobchádzanie, ako keby sme boli vreckoví zlodeji, bolo veľmi ponižujúce. Ale boli sme len na začiatku tejto cesty poníženia. S tvárami pri stene, neschopní otočiť hlavu a chvíľu sme v tejto pozícii zotrvávali a mysleli sme si: „Slobodní muži pred niekoľkými hodinami, hrdí a odhodlaní pretrhnúť reťaze našich ľudí, pozrime sa, čím sme sa stali – niektorí úbohí, impotentní úbožiaci strnulo hľadiac na stenu na príkaz nejakých mizerných policajtov, prehľadaní ako zlodeji, zbavení našich osobných vecí."

Práve týmto ponížením sa začalo naše veľké utrpenie, ktoré nám postupne lámalo srdcia. Myslím si, že pre bojovníka, ktorý žije dôstojne a so cťou, neexistuje väčšie utrpenie, ako byť odzbrojený a potom ponížený. Smrť je vždy sladšia.

Potom nás odviedli do miestnosti a posadili o päť metrov ďalej na lavičky, pričom agenti vedľa nás mali zakázané pozerať sa na seba. Sedeli sme tak hodiny, kým nás nezavolali na výsluch. Účastníkmi týchto dlhých a bolestivých hodín boli okrem mňa aj Mota, Tudose Popescu, Radu Mironovici, Corneliu Georgescu, Vernichescu a Dragos. Po chvíli nás jedného po druhom zavolali na výsluch do veľkej miestnosti s prokurátorom, vyšetrujúcim sudcom, generálom Nicoleanuom a niekoľkými predstaviteľmi vlády. Za úsvitu som bol na rade ja. Tam predo mňa položili niektoré z mojich

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

listy a dva koše obsahujúce všetky naše revolvery, ktoré boli ukryté na údajne veľmi bezpečnom mieste. Nevedel som prísť na to, ako sa tam dostali. Pochopil som, že nás chytili, ale kto povedal, kde sú ukryté zbrane?

Začalo sa moje vypytovanie. Netušila som, čo deklarovali ostatní, a nemali sme medzi sebou žiadne predchádzajúce porozumenie, čo máme deklarovať, keďže nás ani vo sne nenapadlo, že sa ocitneme v takejto situácii. Tak som zvážil situáciu a urobil rozhodnutie, ktoré som považoval za najlepšie.

Minúta na križovatke. Keď mi položili prvú otázku, aj keď od môjho vstupu do miestnosti ubehli tri minúty, stále som nezhodnotil situáciu natoľko, aby som sa mohol rozhodnúť. Cítil som sa utláčaný únavou a hlboko otrasený. A keď som bol požiadaný, aby som odpovedal, povedal som: "Páni! Prosím, popremýšľajte nad tým, než zareagujem."

Otázka znela – poprieť či nepopierať? V tej minúte som napínal všetky sily svojej mysle a duše a rozhodol som sa nič nepopierať. Povedať pravdu. A nie s bojazlivosťou alebo výčitkami, ale s odvahou:

"Áno, to sú naše zbrane. Chceli sme nimi strieľať židovských ministrov, rabínov a veľkých bankárov."

Pýtali sa ma na ich mená.
Keď som im začal dávať mená počnúc Alexandru Constantinescu a končiac Židmi Blank, Filderman, Bercovici, Honigmann, všetci prítomní vyzerali čoraz širšie, vydesene. Tušil som, že súdruhovia, opýtaní predo mnou, všetko popierajú.

"Tak prečo ich zabíjať?"
"Tí prví, pretože zradili svoju krajinu. Tí druhí ako nepriatelia a korupčníci." "A
teraz to neľutuješ?"
"Nie, nič neľutujeme... Spadli sme, ale to nevadí... Za nami sú desaťtisíce, ktorí zmýšľajú rovnako!"

Keď som to povedal, cítil som sa oslobodený od skaly pokory, pod ktorú by som klesol ešte hlbšie, keby som všetko popieral. Teraz som stál pevne vo viere, ktorá ma sem priviedla, a hrdo som čelil svojmu osudu a tým, ktorí akoby mali nado mnou právo na život alebo na smrť. Keby som všetko poprel, musel by som byť v obrane proti obvineniu vznesenému na mňa, prosiť o zhovievavosť a získať si priazeň svojich inkvizítorov.

Na súdnom procese, ktorý mal nasledovať, a na základe písomných dôkazov, ktoré má k dispozícii, by sme museli prejsť bolestivou a hanebnou skúškou, popierajúc naše vlastné písmo a svoje presvedčenie, popierajúc pravdu, ktorá bola v rozpore s naším svedomím a česť nášho hnutia.

Predstavitelia veľkého študentského hnutia, musí nám chýbať odvaha prevziať zodpovednosť za svoje činy a vieru?

V takom prípade by sa krajina a naši súdruhovia vonku nedozvedeli o našich zámeroch, pričom jediným ovocím nášho utrpenia – bez ohľadu na to, aké bolo dlhé – bolo práve to, že sa krajina osvietila, aby aspoň lepšie poznala svojich nepriateľov.

Potom požadovali, aby som tieto vyhlásenia napísal na papier vlastnou rukou. Urobil som. Na záver som dodal: „O dátume ešte nebolo rozhodnuté.
Chytili nás, keď sme o tom diskutovali. Navrhol som, že sa presťahujem o týždeň alebo dva."
Vyšetrovatelia mi potom stále viac bránili trvať na tom, aby som tieto podrobnosti nezapisoval.

Až neskôr som si uvedomil dôvody tohto naliehania – pretože moja posledná veta explodovala právnu hodnotu celej sťažnosti, ktorá bola našou obhajobou, pretože sprisahanie si vyžaduje štyri prvky: 1. Združenie jednotlivcov s cieľom.

2. Označenie obetí.
3. Získavanie zbraní.
4. Stanovený dátum akcie.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Ale keďže sme sa ešte nerozhodli o dátume uvedenia plánu do praxe, boli sme stále vo fáze diskusie. Stanovenie dátumu bolo mimoriadne dôležité, pretože o dva týždne sme mohli ochorieť, obete mohli zomrieť, vláda mohla padnúť alebo ustúpiť atď. Celá naša právna obhajoba bola založená na tomto bode.

Po mojom svedectve ma agenti odviedli do pivnice, kde som bol sám umiestnený v cele. Dvere boli zvonku zamknuté. Predstavoval som si, že moji súdruhovia okupujú susedné cely. Búchal som päsťou do steny premýšľajúc, kto tam ešte je. Dostal som odpoveď: "Mota." Potom som si ľahol na dosky, aby som si pospal, pretože som bol smrteľne unavený, ale
nemal som a

ťažký kabát Triasol som sa od zimy. Potom ma začali štípať vši. Vyrojili sa nado mnou v tisícoch. Dosky som otočil na druhú stranu, vši prišli navrch, túto operáciu som niekoľkokrát zopakoval, až som si myslel, že je denné svetlo.
Pri dverách som počul hluk. Bolo to otvorené, aj tí ostatní, a všetci sme boli vyvedení; potom umiestnení do áut, každý v sprievode dvoch žandárov a dvoch komisárov. Autá odchádzali jedno za druhým. A tá istá otázka nám prebehla hlavou.. "Kam?"

VO VÄZNICI VACARESTI

Prešli sme niekoľko nepoznaných ulíc, na ktorých si nás obzerali zvedaví okoloidúci. Nechali sme hlavné mesto za sebou a autá zastali pred veľkými bránami s nápisom „The Prison of Vacaresti“.

Vystúpili sme z áut, po bokoch vojaci s bajonetmi, desať metrov od seba. Bolo počuť vŕzganie zámkov a reťazí a veľké brány sa otvorili. Jeden po druhom sme prešli cez cestu a keď sme vstúpili, boli sme odvedení na poschodie do väzenských kancelárií, kde nám odovzdali zatykače. Uvedomili sme si, že nás zatkli za sprisahanie proti Štátnej bezpečnosti s nútenými prácami ako určeným trestom.

Potom nás vzali do iného dvora, v strede ktorého stál vysoký kostol. Všade naokolo boli steny a pozdĺž nich cely. Dali ma do cely vzadu, štyri stopy širokej a dve stopy hlbokej, potom som ju zamkol zvonku.

Vnútri bola len drevená posteľ a pri dverách malé okienko so železnou mrežou. Rozmýšľal som, kde sú moji kamaráti. Tak som si položil hlavu na dosky a zaspal. Zobudil som sa po dvoch hodinách a celý som sa chvel. Bola zima a do cely neprenikol ani jeden slnečný lúč. Ako omráčený som sa poobzeral okolo seba a nemohol som uveriť, kde som. Pozrel som sa dobre a videl biedu cely.

Povedal som si: "Ťažká situácia." Srdce mi prevalila vlna bolesti. Ale utešoval som sa: „To je pre našich“.

Začal som teda robiť gymnastické pohyby pažami, aby som sa zahrial. Okolo 11:00 som počul kroky. Dvere otvoril strážnik. Pozrel som sa naňho. Možno som ho niekedy stretol, dúfal som. Bol to však zvláštny a zle naladený muž. Pozrel sa na mňa zlými očami. Dal mi kúsok chleba a tanier boršča. Spýtal som sa ho: - Strážca, mohol by si fajčiť cigaretu? "Nie ja nie!"

Znova ma zamkol a odišiel. Zlomil som čierny chlieb a prehltol niekoľko lyžíc boršča. Tak som ich položil na cementovú podlahu a začal som zbierať myšlienky. Nevedel som pochopiť, ako nás našli. Bol jeden z nás natoľko neopatrný, aby sa o našom projekte s niekým porozprával? Zradil nás niekto? Ako našli naše revolvery?

Znova som počula kroky. Pozrel som sa von oknom, k mojej cele sa približoval kňaz a niekoľko mužov. Povedali: "No, páni, je možné, že by ste vy
vzdelaní mladí ľudia dokázali niečo také?"

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

"Ak je možné, aby tento rumunský ľud zahynul pri inváziii Židov a bol utláčaný zradou, neslušnosťou a výsmechom ich vodcov, potom je možné aj to, čo sme urobili."

"Ale máš toľko skvelých prostriedkov!"
"Doteraz sme prešli všetkými právnymi cestami. Keby nám otvorili len jednu, možno by sme sa nedostali do týchto ciel."

"A teraz, je to dobré? Budete musieť trpieť za svoje činy!"
"Možno z nášho utrpenia vzíde niečo lepšie pre tento ľud." Odišli.

Okolo 4. hodiny prišiel strážnik, ktorý mi priniesol ošarpanú deku a namiesto matraca veľkú tašku plnú slamy. Zdvihol som tašku hneď, ako som mohol. Potom som zjedol ešte chlieb a ľahol si. Rozjímal som nad rozhovorom, ktorý som mal s kňazom, a myslel som si: „Ľudia nikdy nič nezískajú oslavami a spolužitím svojich detí. Vždy to bolo utrpenie

prinieslo mu dobrý zárobok. "
Podarilo sa mi nájsť účel nášho utrpenia a zároveň určitú morálnu podporu pre tieto smutné hodiny. Tak som vstal, kľakol som si a modlil som sa: "Pane! Berieme na seba všetky hriechy tohto národa. Prijmi toto naše utrpenie teraz. Urob lepší deň pre tento ľud, ktorý prekonal toto utrpenie."

Potom som myslel na svoju matku a ľudí doma, ktorí možno počuli o mojom osude a mohli myslieť na mňa. Pomodlil som sa za nich a ľahol si spať.

Hoci bol oblečený a prikrytý dekou, bola mu zima a na tom slamenom matraci sa mu zle spalo. Zobudili ma o ôsmej ráno, keď strážca otvoril dvere a spýtal sa ma, či chcem na pár minút vyjsť von. Išiel som von a urobil som gymnastiku, aby som sa zahrial.

Rad ciel, z ktorých moja bola jedna, bol o niečo vyšší ako ostatné, takže som videl celé nádvorie. Zrazu som videl, ako medzi väzňami kráča niekto v národnom kroji. Bol to môj otec. Ale nemohol som tomu uveriť. čo tu robil? Bol tiež zatknutý? Urobil som nejaké znamenia a on ma videl. Strážca ma zastavil: "Pane! Nemáte dovolené signalizovať." "Je to môj otec," odpovedal som.

"Môže byť, ale nemáš povolené signalizovať"
Pozrel som sa na neho a povedal: "Súdruh, nechaj
nás samých napospas Bohu s utrpením, ktoré nám dal; nič viac nepridávaj." A vrátil som sa do svojej cely.

Po obede ma opäť zobrali von. Obkľúčili ma medzi bajonety a viedli ma von z väzenia, kde sme boli na ceste všetci umiestnení do jedného súboru 10 metrov od seba, každý medzi dva bajonety. Otec viedol kolónu medzi dvoma vojakmi s bajonetmi v rukách.

Boli tam nejakí noví väzni; Traian Breazu z Klužu, Leonida Bandac z Iasi a Danulescu. Nesmeli sme otáčať hlavy ani si navzájom signalizovať. Len na sekundu som zazrel prepadnuté tváre mojich úbohých trpiacich kamarátov. Čo ma trápilo srdce, bola nespravodlivosť, ktorej bol vystavený môj otec. Nebol ničím vinný. Celoživotný bojovník za tento národ, učiteľ na stredných školách, major, bývalý veliteľ práporu na fronte počas celej vojny, niekoľkonásobný poslanec parlamentu, nie obskúrny, ho teraz defilovali po uliciach Bukurešti medzi bodákmi. . . Odišli sme teda v kolóne a pochodovali smerom k Dvoru. Rumuni na nás pozerali ľahostajne. Ale keď sme sa dostali do židovskej štvrte, všetci Židia odišli dverami a oknami. Niektorí na nás hádzali pohoršujúce pohľady a smiali sa; iní to nahlas komentovali, iní si odpľuli.

Skláňame hlavy a kráčame takto, celú cestu, so srdcom plným bolesti.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Na súde boli naše zatykače potvrdené. Obhajoval nás právnik Paul Iliescu, ktorý bol prvým právnikom, ktorý vystúpil vpred, aby obhájil náš prípad. Potom nás poslali späť v rovnakej formácii na rovnakú cestu. Na novinových stánkoch sme mohli vidieť titulky Dimineaty ("Ráno") a iných židovských novín "Študentské sprisahanie. Konšpirátori zatknutí." A opäť som sa dostal k mobilu. Ostal som tam v mraze dva týždne, nevediac viac o ostatných ani o novinkách zvonku.

Po dvoch týždňoch, ktoré nám pripadali ako dve storočia, nás vybrali z ciel a umiestnili do vykúrených miestností v skupinách po troch. Mohli sme spolu variť a jesť.

Keď sme sa opäť videli, bolo to ako skutočná dovolenka. Mal som zdieľať izbu s Dragosom a Danulescom. Medzitým sa Garneata, prezident Študentského kresťanského združenia, prihlásil, aby sa náš počet zvýšil na 13. Môj otec, bez akejkoľvek viny; Mota, Garneata, Tudose Popescu, Corneliu Georgescu, Radu Mironovici, Leonida Bandac, Vernichescu, Traian Breazu a ja, obvinení zo sprisahania; Dragos a Danulescu, zatknutí za to, že nás vzali k sebe.

Okrem nich tam bol Vladimír Frimu, ktorého zatkli, keď sme demonštrovali pred domom ministra vnútra. Dostali sme sporák primus, na ktorom sme varili jedlo, ktoré nám zo zahraničia posielali príbuzní a priatelia. Bežné väzenské jedlo bolo niečo strašidelné a bieda, v ktorej väzni žili, neopísateľná.

Môj otec získal od väzenskej správy povolenie, aby sme sa mohli každé ráno o siedmej chodiť modliť do kostola na nádvorí. Všetci sme pokľakli pred oltárom so slovami „Otče náš“ a Tudose Popescu zaspieval Prea Sfanta Nascatoare de Dumnezeu („Najsvätejšia Panna Mária“).

Tam sme našli útechu pre náš smutný väzenský život a nádej na zajtrajšok. Každý z nás si stanovil pracovný harmonogram. Mota sa zaoberal záležitosťami súvisiacimi s blížiacim sa súdom; Danulescu študoval na lekárske skúšky. Pracoval som na plánoch organizovania mládeže v národnom boji...organizovanie študentských centier, mládeže na dedinách a študentov na stredných školách. Vypracoval som to do najmenších detailov až do vianočného času, aby sme to, keby sme sa dostali z väzenia, mohli uviesť do praxe; ak nie, rozhodneme sa nájsť niekoho zvonku, ktorý to zrealizuje.

Malo by sa to diať v rámci Ligy, ktorá by bola politickou rukou, kým naša sekcia by bola zameraná na výchovu a boj mládeže.
8. novembra, na sviatok svätých archanjelov Michaela a Gabriela, sme diskutovali o možnom názve tejto mládežníckej organizácie. Povedal som: "Nech je to 'Michael Archanjel'."

Môj otec povedal: "V kostole je na ľavých dverách oltára ikona sv. Michala."
"Uvidíme!" Mota, Garneata, Corneliu Georgescu, Radu Mironovici, Tudose a ja sme sa boli pozrieť a boli sme naozaj ohromení. Ikona sa nám javila v neprekonateľnej kráse.
Nikdy ma nelákala krása žiadnej ikony. Ale teraz som sa cítil spojený s touto celou svojou dušou a mal som pocit, že Archanjel žije. Odvtedy som si túto ikonu obľúbil. Kedykoľvek sme našli kostol otvorený, vošli sme dovnútra a modlili sme sa pred touto ikonou. Naše srdcia boli naplnené pokojom a radosťou.
Mučenie našich ciest na tribunál sa obnovilo. Pešo, medzi bodákmi, v blate, s ošúchanými topánkami a mokrými nohami. Niekoľkých židovských zločincov, ktorí podviedli štát o niekoľko stoviek miliónov lei, zahnali do budovy súdu, keď sme kráčali. Veľakrát boli naše cesty robené zbytočne, len aby nás otravovali. Bol som predvolaný na súd 25-krát, len dvakrát ma vypočul vyšetrujúci sudca.

Nezmenili sme žiadnu časť našich počiatočných posudkov.
Jedna myšlienka nás neustále znepokojovala: "Kto nás zradil?"
Noc čo noc sme sa pokúšali vyriešiť túto hádanku. Dostali sme sa do bodu, keď sme sa navzájom podozrievali.
Jedno ráno som išiel do kostola, aby som sa pomodlil pred ikonou

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

odhaliť zradcu. V tú noc, keď sme sedeli pri večeri, povedal som svojim súdruhom: - Som povinný priniesť smutnú

správu. Zradca bol identifikovaný. Je medzi nami a sedí s nami pri stole. Každý sa pozeral na všetkých ostatných. Mota a ja sme sledovali tváre všetkých v nádeji na vedenie. Strčil som ruku do vrecka košele a povedal: "Teraz ti ukážem dôkaz."

V tom momente Vernicheseu vstal, chvíľu zaváhal, dal Bandaemu kľúč od škatule s jedlom a povedal: "Už idem."

Boli sme zmätení jeho odchodom, ale pokračovali sme v diskusii o dôkazoch, ktoré som odmietol predložiť, keďže som žiadne nemal. Keď sme odišli od stola, našli sme samotného Vernichesca. Oslovil USA: "Codreanu ma podozrieva."

Povedal som mu, že nikoho nepodozrievam; tak sme boli zmierení.

Prešli týždne a týždne a náš väzenský život sa vliekol. Ceruzkou sme na stene vyznačili každý deň, ktorý uplynul. Život vo väzení bol ťažký, vyčerpávajúci pre človeka, ktorý sa narodil ako slobodný, ktorý žil dôstojne. Bolo hrozné cítiť sa spútaný vo vysokých a nepriateľských múroch, ďaleko od svojich blízkych, od ktorých nič nepočuješ. A ani tu sa nedá veľmi hýbať, keďže trištvrte času sme zavretí v celách. Každú noc ho do smútku uvrhol zlovestný zvuk skrutiek zaťahujúcich sa na jeho dverách. Nepriatelia tohto národa boli vonku slobodní, tešili sa úcte a dobrému životu, kým my sme okrem mravnej nedôstojnosti často chodili spať hladní a trasúc sa celú noc na doskách a slame. Nakoniec nám však prišli do cesty šťastné dni. Po dvoch mesiacoch väzenia sme dostali správu, že bol prijatý príkaz na prepustenie môjho otca a Danulesca. Pre nás áno, veľká radosť. Pomohli sme im s balením a čoskoro ich odviezli.

Sledovali sme, ako odchádzajú, kým neprešli

prvá brána. Požiadal som otca, aby povedal mame a ostatným, aby sa nebáli.

Vyslobodenie akejkoľvek osoby je príležitosťou veľkej radosti pre tých, ktorí tu zostali. Všetci sú šťastní. Možno, že niekoho prepustia, každý bude posilnený v nádeji na získanie vlastnej slobody. Po chvíli Dragos, Bandac, Breazu a Vernichescu odišli, keďže boli vylúčení z prípadu, rovnako ako môj otec a Danulescu.

Zostali sme len šiesti, obvinení zo „sprisahania proti bezpečnosti štátu“. O niekoľko dní neskôr Dragos poslal správu, že to bol Vernichescu, kto nás zradil; urobil aj kópie jeho svedectva, ktoré bolo v spise.

Túto správu sme prijali so srdcom plným horkosti. Ournation mal vždy svoj podiel na zradcoch.

VONKU

Na všetkých univerzitách sa študenti vrátili do tried. Zdalo sa, že nastala chvíľa dezorientácie. Dva mesiace žili pod terorom židovskej tlače, ktorá neustále zveličovala závažnosť nášho pokusu o pomstu a jeho „katastrofálne“ následky pre krajinu. Kričalo, že sme stratili dôveru „civilizovaného sveta“; že sme boli balkánskym štátom. Neustále sa pýtali: "Čo na to povie Berlín?" "Viedeň?", "Paríž?" A tak, premenení na obrancov „trvalého záujmu štátu“, Židia denne nabádali vodcov krajiny, aby prijali radikálne opatrenia proti národnému hnutiu, ktoré treba potlačiť „s najvyšším násilím“.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Rok predtým, keď Max Goldstein nastražil bombu v budove Senátu a polícia zatýkala komunistických Židov, tá istá tlač kričala: „Štát sa nemôže udržať proti ľudovej vôli použitím násilia.

Kde je ústava? kde su zakony? Kde sú ústavou garantované slobody? Čo povie zahraničie, keď štát prijme takéto reštriktívne opatrenia? Štát nemôže prežiť cez zatýkanie, väzenia, bajonety, teror. Za toto násilie, ktoré štát použije, sa vráti dav alebo izolovaní jednotlivci. Sila bude zodpovedaná silou.

Teror, s terorom. A nebudú obviňovaní oni, ale štát, ktorý ich vyprovokoval.“

A teraz, s hanbou, že to nevidia len zaviazané oči, tá istá tlač napísala: „Nestačí, že títo teroristi sú zatknutí. Treba ich odsúdiť tak, aby sme z nich urobili príklad. Aj tak to nestačí: všetci tí, ktorí šíria také antisemitské „nápady“, ktoré spôsobujú tak veľké škody našej krajine, musia byť zatknutí. Táto antisemitská burina musí byť vytrhnutá, korene a všetko. A túto záležitosť treba riešiť bezohľadne a bez zhovievavosti. "

K tomuto prívalu nepriateľstva sa národná tlač stretla s prudkým odporom.
Okrem Universul („O Universo“), ktorý vždy vyjadroval korektný postoj k prejavom národného svedomia, malo nacionalistické hnutie podporu nasledujúcich novín. Cuvantul Studentesc („Hlas študenta“) študentov z Bukurešti, ktorí sa len nedávno stali redaktormi pre našich neúnavných súdruhov, ktorí boli slobodní: Simionescu, Rapeanu, Fanicu Anastasescu, Danulescu a ďalších, ktorých mená mi unikajú. Dacia Noua ("Nová Dacia"), študentský organ v Kluži, dirigoval Suiaga, Mocanu, Iustin lliesu, básnik a autor knihy "Študenti".

Hymna“.

Cuvantul Iasului („Slovo Iasi“), orgán študentov Iasi. Disapta-te Romane ("Prebuďte sa, Ye Rumun"), orgán študentov Cernauti, sa nedávno presťahoval do Campul-Lung v réžii Dr. Catalina a Danieleanu. Apararea Nationala („Národná obrana“), oficiálny orgán LANC v Bukurešti, s neprekonanými článkami profesora Paulesca, z ktorých reprodukujeme nasledujúce riadky:

"... Rovnaké obmedzenie chladom, hladom a terorom, ktoré úspešne použili boľševickí Židia, bolo použité na študentov."
„Kto by to bol povedal, že príde čas, keď naše deti, výkvet rumunského národa, budú povinne sláviť sviatok zjednotenia všetkých Rumunov zavretých v r.

pivnice nejakého väzenia alebo prenasledované v mraze, bez prístrešia, bez jedla? "
"Pravdepodobne si si neuvedomil, že vedieš vojnu proti celému rumunskému národu." Unirea ("Únia"), orgán LANC, Iasi, vedený profesorom Cuzom, obsahujúci články nesmrteľnej logiky. Nationalistul ("Nacionalista"), populárny orgán Ligy v Iasi. Libertatea ("Sloboda"), Orastieho populárne noviny, patriace otcovi Motovi, ktoré odhalili naše gesto v jeho pravom svetle, a tak boli prví, ktorí bez váhania preťali oponu ticha, ktorá nás zahalila v tých prvých chvíľach.

Študentský kolektív pochopil našu obeť. Preto sa študentské hnutie čoraz viac mobilizuje okolo týchto múrov väznice Vacaresti, kde malo každé študentské centrum uväznených svojich predstaviteľov.

O náš osud sa začali obávať aj roľníci. Posielali nám peniaze, konali pre nás omše v kostoloch, najmä v horách Bukoviny a v Transylvánii, kam sa vkradla Libertatea („Sloboda“).

Tu je malý príklad:

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

ROZTOČ MOTI PRE ŠTUDENTOV VACARESTI

(Cuvantul Studentesc č. 7, ročník II, 4. marca 1924)

Medzi peňažnými darmi, ktoré dostali študenti uväznení vo väznici Vacaresti od roľníkov zo všetkých regiónov, je jeden jasnejší a vzácnejší ako všetky ostatné, je to ten, ktorý poslali Moti z Apusenských hôr. Poškriabali spodné časti vreciek svojich kožených opaskov alebo konce svojich vreckoviek, zhromaždili svoje 2, 3 alebo 5 lei, aby poslali svoje poukážky po cestách, ktoré vyšliapal Lancu, ich bývalý obranca, a poslali ich spolu so svojimi srdciami cez na vrchole dlhej, dlhej cesty do Vacaresti cez hory, kde sa dopočuli, že ich deti boli uväznené za to, že ich chceli zachrániť pred biedou a nespravodlivosťou, pred chudobou a zlomeným srdcom. Tieto príspevky boli zaslané z najchudobnejšieho kúta našej krajiny, o ktorom sa v piesni s takou horkosťou a smútkom hovorí: „Zlato je v strede našich hôr“, ako žiadame od dverí k dverám.

“ Študentom z Vacaresti bol zaslaný najvzácnejší dar: hrsť mincí a úlomok duše žobráka „vyhladovaného a nahého, bez ubytovania“, duše, ktorá sa skrýva pod handrou, jeho najväčší poklad, morálne zdravie. súženie prúdi spása ľudí! , ten nevyčerpateľný zdroj sily, z ktorého v časoch veľkých

Moti myslí na študentov! Vaša duša začína chápať, pohybovať sa, vytvárať nový ideál. Toto je najlepšie a najvýrečnejšie znamenie! Vypočujte si niektoré z ich mien z mesta Risca neďaleko Baia de Cris: „Nicolae Oprea, 2 lei; Nicolae Florea, 3 lei,. N.
Haragus, Aron Grecu, Tigan Adam, A. Hentiu, N. Bulg, Ion Asileu, Al. Vlad, N. Borza, N.
Leucian, Antonie Florea, A. Leucian, každý 5 lei; N. Ciscut, A. Riscuta, Ion Ancu, Saliu Faur, každý 10; N. Florea, kňaz a N. Rusu, každý 15 lei; N. Baia, notár a Dutu Riscuta, každý po 20 lei. Spolu 210 lei. "

Roľníci čoskoro pochopia a prídu na našu stranu so svojimi silnými a trpezlivými dušami, v očakávaní hodiny spravodlivosti.

MYŠLIENKY O NOVOM ŽIVOTE

Vianočné prázdniny sú tu. Tam, vo väznici Vacaresti, neustále myslíme na naše rodiny doma a najmä počas dlhých bezsenných nocí sa neúprosne trápime.
Zaujímalo by nás, kedy naša strana vyhrá? Kedy odtiaľto vypadneme? Ak budeme odsúdení na 10-15 rokov, budeme schopní odolať väzeniu alebo naše utrpenie a starosti budú deň čo deň podkopávať naše zdravie až do smrti?

Plávame do neznáma. Tento stav neistoty nás pohltil.
Boli by sme radi, keby bol dátum rozsudku stanovený raz a navždy, aby sme čo najskôr vedeli, aký osud nás čaká.

Utrpenie a spoločný osud, ktorý sme mali v zásobe, nás zbližovali a zbližovali a diskusie o mnohých nastolených otázkach nás viedli k rovnakému záveru, ktorý postupne formoval jednotný vzorec myslenia. Najmenšie otázky o národnom hnutí nás zamestnávali hodiny a dni. Vtedy sme sa naučili hlboko premýšľať a sledovať problém vo všetkých jeho dôsledkoch až do najmenších detailov. Pokračovali sme v štúdiu židovského problému a jeho príčin, jeho šancí na riešenie. Vytvárame plány organizácie a činnosti.

Po chvíli sa diskusie uzavreli a prešli sme k zákonom, nespochybniteľným pravdám a axiómam.

Videli sme Rumunov na vonkajšej strane našej skupiny, ako tápajú v našom národnom probléme a rodia noviny alebo paródiu na organizáciu. Mohli sme vidieť, že prichádzali k nesprávnym záverom v otázkach doktríny, boli neistí v otázkach organizácie a úplne im chýbali originálne nápady v otázkach konania. V dôsledku hlbšej reflexie potom čoraz lepšie vnímame, že:

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

1. Židovský problém nie je utópiou, ale vážnym problémom života a smrti pre rumunský národ, vedúci predstavitelia krajiny zoskupení politickými stranami sa čoraz viac stávajú hračkami v rukách židovských manipulátorov.
2. Tento súčasný politický systém prostredníctvom svojej koncepcie života, svojej nemorálnosti a svojej demokratickej konfigurácie, z ktorej pochádza, predstavuje skutočnú kliatbu, ktorá padla na rumunský ľud.
3. Rumunský ľud nebude schopný vyriešiť židovský problém, pokiaľ najskôr nevyrieši problém svojich politických strán. Prvým cieľom, ktorý má rumunský ľud dosiahnuť na svojej ceste k zvrhnutiu židovskej moci, ktorá ho utláča a škrtí, bude musieť byť zvrhnutie tohto politického systému.
Krajina má len takých Židov a vodcov, ktorých si zaslúži. tak ako sa komáre môžu usadiť a dariť sa im len v močiaroch, tak tí prví môžu prosperovať len v močiaroch našich rumunských hriechov. Inými slovami, aby sme ich prekonali, musíme najprv odstrániť svoje vlastné chyby. Problém je ešte hlbší, ako nám ukázal profesor Cuza. Poslanie tohto boja bolo zverené rumunskej mládeži, ktorá, ak chce čeliť výzve tejto historickej misie, ak chce ďalej žiť, naďalej mať krajinu, musí sa pripraviť a zozbierať všetky svoje sily na vedenie boj a víťazstvo. Rozhodli sme sa, že keď sa s Božou pomocou dostaneme z väzenia, nebudeme oddelení, ale zostaneme zjednotení, aby sme zasvätili svoje životy tomuto jedinému cieľu.

Ale skôr, než sa začneme zaoberať chybami nášho ľudu, začneme skúmaním našich vlastných hriechov. Mali sme dlhé stretnutia, na ktorých každý z nás zdieľal chyby, ktoré si všimol u ostatných. A snažíme sa ich napraviť.

Bola to chúlostivá záležitosť, pretože aj človek je stvorený: neberie na ľahkú váhu kritiku svojich vlastných nedostatkov. Každý verí alebo chce ukázať, že je dokonalý. My však hovoríme: najprv musíme poznať a napraviť svoje hriechy a potom uvidíme, či máme alebo nemáme právo usilovať sa o zlepšenie druhých.

Tak prešli prázdniny a potom zima. Prišla jar. O našom budúcom osude sme ešte nič nevedeli. Ale vonku sa zrodil veľký populárny prúd v náš prospech, ktorý podporuje našu vec, napriek všetkému zúfalému úsiliu židovskej tlače to zastaviť. Tento prúd neustále narastal medzi študentmi, mešťanmi a roľníkmi, rovnomerne silný v Sedmohradsku, Besarábii, Bukovine a Starej ríši. Teraz sme dostali listy podpory a povzbudenia z celého sveta.

Jar nám konečne priniesla veľkú radosť. Proces bol vytýčený na 29. marca na porotnom súde v Ilfove. Začali sme sa pripravovať. Ale akú prípravu by sme mohli urobiť? Priznávame všetko. Povedali sme všetko, čo sme povedať mali. Na návštevu prišli právnici, ktorí sa prihlásili na našu obranu. Upozornili nás na vážnosť nášho postoja k nášmu svedectvu a navrhli, aby sme ho zmenili, ako aj celý náš postoj; čo by bolo rozumnejšie poprieť. Kategoricky sme odmietli a požiadali sme ich, aby nás obhajovali v rámci našej výpovede, ktorú sme nemali v úmysle ani v najmenšom zmeniť, nech už bude výsledok súdneho konania akýkoľvek.

Ak sme náhodou oslobodení, ako by sme sa zaobišli bez ikony, pred ktorou sa každé ráno modlíme? Prehľadali sme všetkých väzňov, kým sme nenašli maliara.
Požiadali sme ho, aby nám urobil kópiu a za tri týždne pre mňa urobil presnú repliku, vysokú šesť stôp a malú.

pokračuj v mojej osobe a ruženec strednej veľkosti pre moju matku. Mota nechal jednu vyrobiť aj pre svojich rodičov.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Potom sme zistili, že na základe nášho svedectva určite dostaneme aspoň päť rokov a pokľakli sme pred ikonou: „Pane všemohúci! Týchto päť rokov považujeme za stratených pre seba.

Ak budeme oslobodení, zaväzujeme sa ich zasvätiť veci nášho národa.“
Rozhodli sme sa, že 91 z nás sa presťahuje do Iasi, ak budeme oslobodení, aby sme tam založili svoje centrum činnosti. Odtiaľ, podľa plánov, ktoré sme vypracovali, by sme začali organizovať celú mládež v krajine, počnúc stredoškolákmi a dievčatami a postupne až po najmladších študentov; v normálnych školách, odborných školách, seminároch, obchodných školách a nakoniec mládež na dedinách. Potom by sa reformovali univerzitné centrá. Dúfali sme, že všetci títo mladí ľudia vyrastú v duchu viery, ktorá nás oživuje, aby ako mladí dospelí vstúpili na politickú scénu, kde sa má rozhodnúť o osude nášho zápasu a ďalej ho zväčšovať. noví absolventi rok čo rok by boli ako vlny útoku, ktoré sa bez prestania blížia.

IZOLÁCIA POLITIKOV

Politický systém nakazil náš národný život. Mládežnícka organizácia je potrebná, rovnako ako dôraz na potrebu ich ďalšieho sebavzdelávania, na ich ochranu a oddelenie od infekcie politického systému. Dovoliť, aby infekcia rumunskej mládeže pokračovala, znamená pre nás vyhubenie a definitívne víťazstvo pre Izrael.

Navyše, naša organizácia tejto mládeže sa sama postará o problém nášho politického systému, ktorý pre nedostatok mladých regrútov bude hladovať. Slogan celej mladej generácie by mal byť:

Žiadny mladý človek by nikdy nemal prechádzať dverami politickej strany; byť tým, kto to robí, je zradcom svojej generácie a svojho národa. Lebo naozaj svojou prítomnosťou, menom, peniazmi, prácou posilňuje moc politikov. Takýto človek je zradcom, rovnako ako je zradcom, ktorý opustí stranu svojho brata a odíde do tábora svojho nepriateľa. Hoci nemôže strieľať späť zo zbrane, ak strelcovi prinesie iba vodu, je spolupáchateľom vraždenia tých, ktorí spadnú medzi jeho zradených kamarátov, a preto je zradcom svojej veci.

Teória, ktorá nás všetkých vyzýva, aby sme sa pridali k politickým stranám, aby sme ich zlepšili – ak sa tvárime, že sú zlé – je falošná a perfídna. Ako to bolo od počiatku sveta, vo dne v noci bez prerušenia, je to len sladká voda, ktorá sa vlieva do Čierneho mora z tisícok riek, čo nikdy neviedlo k osladeniu slanej morskej vody, ale naopak: to isté s nami vstupujúcim do žumpy. politických strán, nielenže ich nezlepšíme, ale budú skorumpovať

,

nás.

Toto boli myšlienky a predsavzatia, ktoré sme najviac mysleli na realizáciu, keď sme boli oslobodení. Naša organizačná štruktúra bola pripravená. Náš akčný plán bol vypracovaný do posledného detailu. Časť každého bola nastavená. Noviny, ktoré by boli spustené, by sa volali Generatia Noua ("Nová generácia") a naša organizácia ako celok by sa volala Archangelul Mihail ("Archanjel Michael"). Všetky naše vlajky by mali niesť obraz sv. Michala Archanjela z väzenského kostola Vacaresti.

Touto organizáciou by podľa nášho názoru celej mladej generácie bola sekcia mládeže politickej organizácie LA, NC, ktorej cieľom by bolo vzdelávanie tejto mládeže.
Pre nás bol tento program, koncipovaný medzi múrmi väznice Vacaresti, začiatkom nového života. predstavovalo niečo úplné v inšpirácii, organizácii a akčnom pláne, na rozdiel od všetkého, na čo sme predtým mysleli. Bol to začiatok nového sveta, základ, na ktorom sme mohli stavať ďalšie roky.

Keď opustíme väzenie, mali by sme ísť do všetkých univerzitných centier a podeliť sa o svoje rozhodnutia so študentmi a ukázať im, že pouličné demonštrácie a strety už nemajú dôvod existovať vzhľadom na náš nový plán. Stále by sme sa držali svojich minulých výrazov a nepopierali by sme ich ako svoje vlastné,

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

nehanbite sa za nich. Ale tvoj čas vypršal. Všetci sa teraz musíme zapojiť do veľkej organizačnej úlohy, ktorá nám prinesie víťazstvo.

VYHNÚŤ SA ZRADE A SÚDU

Videli sme Mota zamysleného. Neustále nám hovoril, že keď budeme vonku, nebudeme môcť dosiahnuť žiadny pokrok, pokiaľ nepotrestáme zradcu. Vždy to bola zrada, ktorá podkopávala silu národa, ale my Rumuni sme nikdy neobrátili svoje zbrane proti zradcom; preto sa zrada zakorenila a zradcovia sa množili vo všetkých sférach života; preto rumunský verejný život nebol ničím iným ako permanentnou zradou ľudu. Ak by sme tento problém zrady nevyriešili, naša práca by bola ohrozená.

Večer pred začatím nášho pokusu sme boli veľmi nadšení.
Nakoniec sa malo rozhodnúť o našom osude. Ráno nás zobrali do kancelárie, aby nás videli naše rodiny. Rodičia Corneliu Georgescu pochádzali z Poiany Sibiului.
Krátko nato vstúpil Vernichescu. Mota ho vzal za ruku, akoby mu chcel niečo povedať, a obaja odišli do neďalekej miestnosti. O niekoľko minút neskôr sme počuli sedem výstrelov a výkrikov. Vychádzame do haly. Mota zastrelil Vemichesca, aby ho potrestal za jeho zradu.

Skočil som na Motovu stranu, aby som ho bránil, keď ho obkľúčili policajti a úradníci, ktorí sa mu vyhrážali. Keď rozruch utíchol, okamžite nás odviedli a umiestnili do samostatných ciel. Cez malé okienka sme videli, ako Vernichescu vynášajú z oddelenia na nosidlách na ceste do nemocnice.

V našich celách sme všetci začali pískať „Kresťanskí študenti Veľkého Rumunska“, naša hymna boja, aby sme ho sprevádzali, kým nezmizol za bránami väznice.
O dve hodiny neskôr prišiel vyšetrujúci sudca Papadopol. Viedol nás, jedného po druhom, aby sme sa pred ním objavili. Všetci sme urobili spoločnú vec s Motou.

Na druhý deň, keď sme strávili noc spánkom na cementových podlahách, nás postavili pred súd. Naša situácia bola teraz veľmi vážna, ale my sme v suteréne Dvora neustále spievali naše bojové piesne.

Pojednávanie sa malo začať o jednej hodine. Od 10. hodiny sa okolo dvora zhromaždili tisíce študentov a občanov. Okolo obeda boli povolané všetky stoličné pluky, aby ovládli dav. O jednej sme boli predvedení na porotný súd. Predsedníctvom bol p.

Davidoglu a promotérom bol pán Racoviccanu. Na lavici obhajoby boli profesori Paulescu, Paul Iliescu, Nelu Ionescu, Teodorescu, Donca Manea, Tache Policrat, Naum atď. Po žrebovaní porotcov sa za veľkého ticha prečítal definitívny rozkaz. Počúvame. Uvedomili sme si, že sa rozhoduje o našom osude. Potom sme boli na rade my. Začal sa výsluch. Pripúšťame všetko okrem konečného rozhodnutia. Termín neurčujeme, ale uvádzame dôvody, ktoré nás k tomuto konaniu viedli. Ukazujeme hrozbu židovského problému a obviňujeme politikov z korumpovania a zrady národa. Napriek mnohým prerušeniam zo strany predsedu predstavenstva sme pokračovali v našom svedectve až do konca.

Nasledovalo tvrdé, často nespravodlivé a podpichujúce obvinenie prokurátora.
Cítili sme, že zostatok bol naklonený vo váš prospech. Úspech obžaloby bol však krátkodobý. Profesor Paulescu prečítal svoju výpoveď v cirkevnom tichu spôsobenom jeho veľkou prestížou a svätou postavou: Bola to krátka výpoveď, ale pre prokurátora, ktorý sa zahanbene potopil vo svojom kresle, zdrvujúca výpoveď.

Bola vytvorená priehlbina; bolo už 20:00. Vonku dav čakal v čoraz väčšom počte. Skvele hovorili Nelu Ionescu, Tache Policrat a ďalší a na záver Paul Iliescu. O tomto čase už bolo 5 hodín ráno. Prokurátor sa prostredníctvom nového obvinenia pokúsil získať späť pozíciu a dobyť súd.

Naši právnici mu odpovedali. O šiestej sme mali posledné slovo. Potom nás vyviedli. Porotcovia začali rokovať. Čakali sme viac ako pol hodiny, čo mi pripadalo ako pol roka. O niečo neskôr počujeme „Hurá“. Dôstojník nám priniesol správu: "Ste oslobodení!"

Potom nás odviedli späť do súdnej siene, kde nám prečítali oslobodzujúci verdikt. Vonku ľudia stále čakali. Vedieť, že sme boli

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

oslobodení, začali spievať „Hurá“. Naložili nás do auta, ktoré nás odviezlo neznámymi uličkami späť do Vacaresti

splnenie zvyčajných formalít udeľovania absolutória. Zhromažďujeme svoje veci a ikony, pripravení opustiť hrob s jeho dlhými nocami nepokoja a utrpením. Ale chudák Mota musel zostať, ktovie ako dlho, aby odteraz trpel sám. Lúčime sa s ním. So slzami v očiach sme ho objali a v hlbokej bolesti sme sa od neho odlúčili. Vydali sme sa byť slobodní; opäť vošiel do svojej cely, na samotke. Ach, koľko týždňov by ešte musel ležať sám v tom cemente!

Hneď ako sme odišli, prvá vec, ktorú sme urobili, bolo, že sme išli do Danuleseu a Dragosa požiadať ich rodiny o odpustenie za problémy, ktoré sme im spôsobili, a poďakovať sa im za ich záujem o nás počas nášho väznenia.
Potom sme sa rozišli do svojich domovov, kde nás čakali mamy a celá rodina, radujúc sa s očami plnými sĺz.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

NA IASI

V Iasi ma netrpezlivo očakávali mladší súdruhovia. Tam som už nestretol nikoho zo svojich spolužiakov; od jesene minulého roka sa všetci rozišli do svojich rodných miest. Vzal som svoju ikonu do kostola sv. Spiridona, kde som ju umiestnil do oltára. Jeden po druhom som našiel všetkých svojich priateľov a boli sme radi, že sa opäť vidíme. Naša radosť však netrvala dlho, pretože keď som sa prechádzal po ulici Lapusneanu s mojimi dvoma sestrami a asi desiatimi študentmi, z jasného neba nás vyskočili policajti, udierali nás gumenými palicami po hlave a bili zadkami. . ich pušiek.

Takto vyprovokovaný a bezdôvodne zasiahnutý v Iasi, kde sme videli toľko bitiek? V Iasi, kde sme porazili židovský komunizmus na univerzite v rokoch 1919, 1920 a 1922? V Iasi, kde sme ich miesto a roky zadržiavali drvenie judaizmu a jeho tlače? Zasiahnutý v mojom vlastnom dome?

Potom som sa otočil, aby som odpovedal. Zdalo sa, že rozhorčenie mi dodáva silu leva a bol by som bol schopný postaviť sa celému policajnému zboru, ale kamaráti študenti sa ma držali, niektorí na rukách, iní na nohách. poli ako toto, dostal som niekoľko dodatočných úderov pažbami pušiek. Okoloidúci začali kričať a kričať na políciu. Vrátil som sa domov skľúčený, nahnevaný na toho, kto ma držal. Ale hovorili mi.

"Majú rozkaz vyprovokovať ťa, ak im to oplatíš, zastreliť a zbaviť sa ťa." Popoludní som spolu s Garneatou a Radu Mironovici išiel na študentský internát, kde boli vo veľkej miestnosti zhromaždení študentskí vedúci. Povedali nám, ako sa počas šiestich mesiacov, keď sme sa nevideli, hádali a koľko to stálo; ako sa vrátili do triedy a ako situáciu zvládli, aby ich neponížili; ako sa 1. novembra, v deň otvorenia, konala bohoslužba v aule pred všetkými študentmi a učiteľmi a čo vtedy povedal študent Lazarescu: „Vraciame sa do tried, ale nie teraz. memorandum našim profesorom a univerzitnému senátu, ktoré čaká na uspokojivú odpoveď.

"

Potom nám povedal, ako bolo toto memorandum zavedené a ako univerzitní profesori na čele s pro-kancelárom Bacalogluom priznali väčšinu bodov v memorande. 6. novembra žiaci pokračovali vo vyučovaní. Učitelia vedeli, ako sa vyhnúť nespravodlivému ponižovaniu študentov, ktorí celý rok bojovali za svoje presvedčenie.

Ďalej nám povedali, ako Marzescu, minister vnútra, priviedol svojho vlastného muža ako policajného prefekta, čím mu dal voľnú ruku, aby rozdrvil študentské hnutie a národné hnutie v Iasi; ako sa tento muž s pomocou celého svojho policajného zboru pustil do tejto práce.

Pretože sa študenti vrátili do triedy a ticho bolo obnovené, a keďže nevedel, ako si zaslúžiť vavríny a dostať zaplatené, začal ich dráždiť.
Porozprávali nám aj o tom, ako 10. decembra stretli študentky smerujúce do katedrály opití policajti, ktorí ich bili gumenými palicami, chytili ich za vlasy – pred zrakmi učiteľov – a ťahali cez blato. V ceste; ako boli študenti jeden po druhom bití; ako bol 10. decembra študent Gheorghe Manoliu, riaditeľ zboru, bitý po členky prútmi a potom zatknutý; ako on, držaný políciou v stave veľkej biedy,

dostal žltačku a zomrel v nemocnici.
Iasiho študenti to mali v týchto šiestich mesiacoch ťažké.
My sme im na oplátku povedali naše trápenia a pripomenuli sme im, že je našou povinnosťou dostať Motu z väzenia. na záver sme zhodnotili naše plány do budúcnosti.

Ako máme organizovať celú našu generáciu, vychovávať a vychovávať ju v hrdinskom duchu; ako by sme museli izolovať politický systém, aby do jeho radov nikdy nevstúpil žiadny mladý muž a ako by ho bolo možné poraziť a ako LANC s profesorom
Cuza mohol vstúpiť; ako len cez nacionalistickú vládu, vyjadrenie nášho
Rumunské svedomie, sila a zdravie, problém

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Judaizmus by sa dal vyriešiť podniknutím právnych krokov na ochranu rumunského živlu a zastavením židovskej invázie. Keďže naša generácia má veľké a posvätné poslanie oživiť toto

vedomie, túto silu a túto vitalitu. Že my, „vacarestians“, sme sa rozhodli, že by sme mali všetci prísť do Jasy a vytvoriť tu centrum tohto diania, ktoré by sme umiestnili pod ochranu svätého Michala Archanjela. Naši súdruhovia s veľkou radosťou počuli a prijali naše plány do budúcnosti. Po stretnutí sme navštívili profesorov Cuzu, Gavanescula, Sumuleanu atď. a podelili sme sa s nimi o naše myšlienky.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

SKVELÝ ROK

TESTY MÁJ
1924 - MÁJ 1925

KRESŤANSKÝ KULTÚRNY DOMOV

Naše stretnutia sa vzhľadom na plán, ktorý sme sa snažili dodržať, konali s ťažkosťami, pretože sme nemali vlastné miesto. Keďže sme všetci chudobní, nemohli sme si dovoliť prenajať si aspoň dve miestnosti, aby sme mohli začať organizovať mládež. Ocitáme sa v drevenom baraku, ktorý zostal po vojne v pani ghici. Jedného dňa sme sa rozhodli postaviť dom s niekoľkými izbami.

Ale ako by sme to mali urobiť? 6. mája 1924 som zhromaždil asi 60 mladých ľudí, vysokoškolákov a stredoškolákov (členov prvého bratstva Kríža* založeného v Iasi). A takto som sa k nim prihovoril: "Drahí súdruhovia, dokedy sa budeme potiť na stretnutiach v týchto kasárňach? Doteraz mali rumunskí študenti právo stretávať sa vo vlastných univerzitných budovách. Boli sme však vyhostení.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Do včerajška sme mali právo stretávať sa v našich grantistov. Aj nás odtiaľto vyhnali. Dnes sa ocitneme v degradovanom baraku, kde prší. Vo všetkých mestách dostávajú študenti pomoc pri ich ušľachtilých aktivitách.
Tu nám nemá kto pomôcť, pretože obyvateľstvo okolo nás tvorí množstvo nepriateľských Židov a politikov bez citu. Naši Rumuni sú vytlačení na okraj miest, kde žijú v čiernej biede. Sme sami.
Silu vybojovať nám ďalší osud, teraz ako zajtra, nájdeme len v sebe.

Musíme si zvyknúť na myšlienku, že medzi Bohom a nami nie je nikto, kto by nám pomohol.
"Preto

neexistuje iné riešenie, len postaviť si dom, ktorý potrebujeme, vlastnými rukami. Je pravda, že nikto z nás nestaval domy ani nemuroval. Viem pochopiť, že najprv potrebujeme odvahu, aby sme zlomili mentalitu, v ktorej sme vyrástli, mentalita, ktorá núti mladého intelektuála, ktorý sa na druhý deň po tom, čo sa stal študentom, hanbí nosiť balík na ulici, potrebujeme odvahu a vôľu začať od nuly, odstraňovať prekážky a prekonávať ťažkosti."

Olimpiu Lascar, malý staviteľ s veľkým srdcom, ktorý vlastnil dom v Ungheni na rieke Pruth, ma v mojom nápade povzbudil a povedal nám: „Páni, navrhujem, aby ste prišli vyrábať tehly do Ungheni, kde mám pozemok. že odídem, nech ostanú.Dávam ti k dispozícii aj svoj dom."

Váš návrh akceptujeme. Ale nemali sme peniaze na zaplatenie letenky do Ungheni. Potrebovali sme asi 300 lei pre asi 20 ľudí. Tieto peniaze nám dal aj Olimpiu Lascar.

*

„Irmandades da Cruz“ sú „hniezdami“, v ktorých sa zhromažďujú mladí „krížoví bratia“ na stredných školách. Pozri tiež kapitolu „Prvé začiatky organizácie“ v časti „Légia archanjela Michaela“ str. 244; pozri tiež poznámku pod čiarou na str. 248. (Tr.)

PRVÝ PRACOVNÝ TÁBOR 8.5.1924

8. mája sme odišli do Ungheni, niektorí vlakom, iní pešo. Bolo nás 26. Nemali sme nič: žiadne lopaty, žiadne nástroje akéhokoľvek druhu, žiadne peniaze, žiadne jedlo. Lascar, ktorý nás čakal, nás privítal. „Vitajte, páni! Trhové mesto Ungheni je plné Židov ako v úli. Možno, keď vás vidím, sa správajú menej drzo.
My kresťania, len hŕstka, máme z nich hrôzu.
"Nakoniec sme vytvorili

niekoľko delegácií, ktoré išli ku kresťanom domov a snažili sa požičať si lopaty, lopaty a ďalšie potrebné nástroje. Na druhý deň sme išli na pozemok na brehu rieky Pruth. Miestny kňaz povedal: Modlite sa za nás.Ešte týždeň sme pracovali, aby sme sa dostali na dobrú pôdu, keďže bolo našou smolou, že viac-menej toľko rokov tam obyvatelia mesta vyhadzovali svoje odpadky a na niektorých miestach vytvorili vrstvu hrubú takmer dva metre. Rád spomínam na starú Chiroscu, začali sme pracovať s hlinou a vyrábať tehly. Boli sme rozdelení do päťčlenných tímov, z ktorých každý vyrábal 500 tehál denne, celkovo sme dosiahli 3000 kusov za deň.

Neskôr, keď naše počty rástli, zarábali sme ešte viac, pracovali sme od 4:00 do noci.
Veľký problém bol

Jedlo. Na začiatku nám pomáhali ľudia z Ungheni; neskôr nám potraviny posielali aj z Iasi. Naši bývalí učitelia Cuza a Sumuleanu sa na náš podnik pozerali s určitým podozrením. Mysleli si, že je to detinské, mysleli si, že neuspejeme. Po nejakom čase si však našu snahu začali vážiť a dokonca nám pomohli.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Keď Corneliu Georgescu opustil Univerzitu v Kluži, kde absolvoval rok farmácie, a po dohode s ostatnými prišiel do Iasi, odovzdali sme keramike 17 000 lei darovaných počas nášho väznenia vo Vacaresti, ktoré si ponechal. pre nás. Keďže však problém s kŕmením bol vážny, pani Ghica nám požičala dvojakrovú parcelu, ktorú vysadili ďalšie tímy študentov, na pestovanie potrebnej zeleniny v Ungheni. Naša práca bola teraz na dvoch miestach, jedna skupina študentov pracovala v Ungheni, druhá v Iasi v záhrade, menili sa každé tri alebo štyri dni. Naša prvá práca v teréne mala za následok revolúciu v myslení tej doby. Všetci odvšadiaľ – roľníci, robotníci a nemenej intelektuáli nás chodili pozorovať plní zvedavosti. Títo ľudia boli zvyknutí na to, že vo voľnom čase videli prechádzať sa elegantne oblečených študentov po ulici Lapusneanu alebo spievať veselé piesne okolo stolov v pivniciach.

Teraz ich videli obrábať hlinu nohami, zablatenými po pás; ťahanie riečnej vody vo vedrách z rieky Pruth; ohýbanie sa nad lopatou v žiare slnka.
Títo ľudia boli svedkami kolapsu dovtedy dominantnej koncepcie, a to, že pre intelektuála je hanebné pracovať rukami, najmä pri ťažkých prácach, ktoré sa predtým pripisovali otrokom alebo opovrhnutiahodným triedam. Prví, ktorí z tohto pohľadu pochopili hodnotu vidieka, boli práve príslušníci skromných vrstiev. Roľníci a robotníci, sociálne oddelení od ostatných kategórií, hanbliví, pretože ich práca nebola docenená, ukázali svoj šarm na tvári, vidiac v tom na prvý pohľad znak uznania za ich vyčerpávajúcu prácu a úcty k nim. Cítili sa poctení a možno si predstavovali lepšie dni pre seba a svoje deti v budúcnosti.

Preto nám z toho mála, čo mali, nosili jedlo denne, s radosťou.
Študentský život plynul pokojne. Už sa nekonali žiadne pouličné demonštrácie a incidenty.
Pracovali sme plní radosti, nádeje, mysliac si, že čoskoro budeme mať: vlastný dom,

NOVÝ DYCH

Jedného dňa môj otec odišiel do Iasi a tam som ho stretol. Okolo 22:00 som bol na ceste domov. Na Union Square som počul hluk v reštaurácii a zastavil som sa, aby som zistil, čo sa deje. Dvaja študenti, bratia Tutoveanu z Barladu, sa hádali s profesorom Constantinescu-Iasi. Na miesto dorazil policajný prefekt, spútal študentov a odviedol ich na policajnú stanicu, kde ich bil. Bez toho, aby som čokoľvek povedal, som len so smútkom sledoval túto scénu. Potom som si všimol, že ku mne prichádza komisár Clos v sprievode 3 alebo 4 policajtov. Dva kroky odo mňa zakričal: "Čo robíš v túto hodinu na ulici, ty darebák?"

Zmätene som sa naňho len pozrela. Keďže ma poznal toľko rokov, nevedela som si predstaviť, že ma takto osloví. Myslel som, že ma berie ako niekoho iného. Cítil som sa však chytený za krk a tlačený späť. Potom znova: "Už na mňa čumíš? Tramp... gauner!"

Nič som nepovedala, len som stála na zemi a pozerala som sa na nich. Takže úder za úderom, tlačený štyrmi policajtmi, ma „vyviezli“ viac ako 30 metrov do rohu v Smimove.
Tu som si zložil klobúk, zasalutoval som im a povedal: Ďakujem vám, páni.

Hlboko zranený, zdrvený bolesťou a hanbou som sa vrátil domov, aby som tú noc strávil v mukách.
bolo to druhýkrát v živote, čo som bol zasiahnutý, oba razy v tom istom mesiaci. Ovládal som sa. Ale vy, utláčatelia celého sveta, chýba sila sebaovládania. Kto sa ovláda, jedného dňa strašne vybuchne. Na druhý deň som otcovi povedal, čo sa mi stalo. „Nechajte ho na pokoji,“ povedal. "Nič nerobte. Dve facky do tváre takémuto človeku len zašpinia ruky. Čas na ich spravodlivosť príde, buďte si istý. Pravdepodobne sú odsúdení na

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

"

dráždiť ťa. Musíte sa však ovládať a snažiť sa už nechodiť von sami.

Dal som na vašu radu, ale zdá sa, že zbitý muž, ktorý sa nepomstí, už nie je muž. Cíti sa zahanbený, zneuctený. Túto hanbu som nosil ako veľký kameň v srdci. To najhoršie však malo prísť o niekoľko dní neskôr.

POTLAČENÉ FUNKAMI V ZÁHRADE

Záhrada bola celá zdevastovaná. Prišli sme z Ungheni, aby sme dali paradajky. 31. mája o 5. hodine ráno bolo 50 študentov pripravených nastúpiť do práce.

Stále vo formácii, keď sme skončili, som si všimol niekoľko vojakov v zadnej časti záhrady. Potom viac ako 200 z nich vtrhlo na nádvorie so zbraňami.

Obklopili nás. Povedal som chlapcom: "Všetci zostaňte v pokoji. Nereagujte."

V tom istom momente som ako čierny mrak uvidel okolo brány skupinu asi 40 mužov, ktorí bežali v tempe s revolvermi v rukách, kričali a nadávali.

Bol to starosta Manciu a jeho polícia. O chvíľu boli pri nás. Dvaja komisári a šéf polície mi priložili na čelo tri hlavne. Pozerali na mňa krvavými očami a nadávali. Manciu zakričal: "Zviaž si ruky za chrbtom!"

Udrel ma. Ďalší dvaja sa na mňa vrhli, strhli ma za opasok a pevne mi zviazali ruky. Potom ma rana zozadu zachytila do pravej brady. Ďalší, Vasiliu Voinea, pristúpil a zašepkal mi do ucha:

"Pred zotmením ťa zabijeme! Nedožiješ sa, aby si vyhnal Židov!"

Nadával a kopal ma; potom mi na tvár pršali rany a niektoré mi pľuli do tváre.

Celá naša predná časť, teraz zablokovaná medzi puškami a revolvermi, stála nehybne a bezmocne hľadela, aby mi prišla na pomoc.

Dona Ghica prišla dole a žiadala: "Čo to znamená, pán starosta?"

A on odpovedal:

"Aj ja ťa zatknem!"

Trochu bokom som videl prokurátora Buzeu, ktorý bol svedkom tej scény. Zbrane v rukách, osoby vo väzbe boli prehľadané. Každý, kto sa pohol, bol zasiahnutý a zvalený na zem. Potom, po boku ôsmich žandárov s pevnými bajonetmi, ma mali 10 yardov vpredu; ostatné boli tiež obklopené 200 žandármi. A zobrali nás preč. Bol som vpredu, ruky som mal zviazané za chrbtom, tvár mi odpľul, za mnou ostatní. Takto sme boli eskortovaní po ulici Carol, pred univerzitou, na ulici Lapusneanu, Union Square, na Cuza-Voda, do policajnej prefektúry.

Starosta a jeho dôstojníci kráčali po chodníkoch a mädli si ruky. Židia, jasajúci pred obchodmi, ich úctivo vítali.

Ja som smutná ledva videla pred oči, cítila som, že odteraz je všetkému koniec.

Niekoľko okoloidúcich stredoškolákov sa zastavilo a naklonilo mi čiapky. Okamžite boli zatknutí, týraní a umiestnení do zvyšku USA. Potom, čo sme boli takto vyprevadení viac ako kilometer stredom mesta pred židovským obyvateľstvom, v tomto stave úplného poníženia, nás odviedli na policajnú prefektúru. Hodili ma zviazaného tak, ako som bol, do špinavej chatrče; ostatné boli držané na zadnom dvore.

HORE, PRI KANCELÁRII PRIMÁTOROV

Mladých väzňov jedného po druhom odvážali do kancelárie starostu na výsluch. Starosta sedel za stolom a ostatní vyšetrovatelia, ktorých bolo viac ako 30, sedeli na stoličkách okolo neho. "Čo ti povedal Codreanu?" žiadal.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

„Nič nám nepovedal, pán starosta,“ odpovedal študent alebo mladý vysokoškolák. "Teraz vyhlásiš všetko, čo ti povedal!"

Vyšetrovateľovi vyzuli topánky a spútali členky reťazou. Medzi nimi bola vrazená zbraň a on bol zdvihnutý hore nohami, pričom zbraň držali na ramenách dvaja vojaci.
Manciu bez kabáta začal udierať volskou šľachou do chodidiel obete. Úbohé deti so sklopenou hlavou, takto bité na nohách, neznesú bolesť, začali
kričať.
Uvedomujúc si, že čelia týmto stúpencom-komisárom, ktorí sa s chuťou vysmievajú otrasnému obrázku - na ktorom sú deti rumunského národa mučené nejakými darebákmi platenými nepriateľom - ďaleko od srdca, ktoré by za nich mohlo plakať a zasahovať v ich prospech. Vyplakat :

"Pomoc!"
Potom komisár Vasiliu sklonil ich hlavy do vedier s vodou, aby vonku nebolo počuť ich výkriky bolesti a zúfalstva. Keď sa bolesť konečne stala neznesiteľnou a cítili, že ich telo to už nevydrží, kričali, že všetko priznajú.

Prefekt pristúpil k svojmu stolu v očakávaní jeho priznania a obete sa s voľnými nohami rozhliadali okolo seba. Potom sa rozplakali, padli na kolená pred starostom: "Odpustite nám, pane, ale nevieme, čo máme vyhlásiť."

"Nie? Nechceš? Znova ho zdvihni!" nariadil svojim komisárom a žandárom.
A každé úbohé dieťa so zamrznutým srdcom sledovalo, ako sa prípravy na jeho agóniu začínajú odznova. Opäť zdvihnutý hore nohami na zbrani, opäť bitý do nôh. Opäť cítili, ako im na nohy jeden po druhom dopadajú primátorove údery. Nohy mala zakrvavené, čierne ako eben, opuchnuté tak, že nemohli nosiť topánky. Medzi mučenými boli: syn súčasného prokurátora Ilfovskej župy Dimitriu; Syn majora Ambrozieho so zlomeným ušným bubienkom, ktorý sa neskôr stal komisárom v tej istej prefektúre polície.

Takto zbitých ich odniesli do samostatnej tajnej miestnosti.
Okolo 9. hodiny mi zavolali. So stále zviazanými rukami a v narkóze ma sprevádzali dvaja žandári do kancelárie starostu. Tam si sadol za stôl a okolo neho sedelo viac ako 30 mužov, komisárov, pomocných komisárov a agentov. Pozrel som sa jej do očí.
Možno medzi nimi nájdem súcitné srdce. Ale nenašiel som nič iné ako všeobecnú spokojnosť; Všetci sa usmievali: Botez, šéf bezpečnosti, Dimitriu, riaditeľ

prefektúra,

Komisár Vasiliu, Clos a ostatní. Starosta vytiahol hárok papiera. Napísal som svoje meno a potom:

"Ako sa vlastne voláš?"
"Som Corneliu Codreanu, doktorand a advokát v rovnakom bare ako vy."
"Zložte ho!"
Traja jednotlivci, servilní eštebáci, sa na mňa vrhli a zrazili ma pred ich stolom. "Vyzuj si topánky!"

Vyzuli ich, jeden muž na každú topánku.
"Dajte mu reťaze!"

Spútali mi nohy.
Povedal som
im: „Pane
Starosta, teraz si najsilnejší, pán života a smrti; ale zajtra, keď odtiaľto odídem, pomstím sa tebe i tomu, kto ma preklial.“

Vtom som na chodbe začul hluk a hlasy.
Profesor Cuza prichádzal s profesorom Sumuleanu a rodičmi detí: plukovníkom Nadejdem, majorom Dumitriuom, Butnariu, majorom Ambroziem a ďalšími v sprievode prokurátora a súdneho lekára profesora Bogdana.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Starosta a ostatní vyskočili zo stoličiek do sály. Počul som, ako povedal starosta.

"Čo tu chceš? Žiadam ťa, aby si odišiel!" Potom
hlas profesora Cuzu: "Koho si myslíte, že
vyháňate? Prišli sme za vami, aby ste nás vylúčili? Prišli sme v sprievode prokurátora ako oznamovatelia
proti vám."
"Žandári, vyhoďte ich!" prikázal starosta.

Profesor Sumuleanu stál pri dverách miestnosti, kde boli zamknuté obete, a povedal.

"Pán prokurátor, neopustíme túto miestnosť, kým nám túto miestnosť
neotvoria." Niekoľko komisárov.
"V tejto miestnosti nikto nie je. Je prázdna.
Profesor Sumuleanu: "Nechajte túto
miestnosť teraz otvoriť!"
Na zásah právnika miestnosť otvorili a šiestim mladým ľuďom pomohli rodičia a odviedli ich na mestský úrad.
Koroner, profesor Bogdan, ich všetkých vyšetril a vydal lekárske potvrdenia. O niekoľko hodín neskôr boli všetci na dvore
prepustení. Zadržali ma ešte dva dni, potom ma poslali k vyšetrovaciemu sudcovi.

Prepustil ma. Povedal som mu: "Vaša
ctihodnosť, ak nebude spravodlivosť vykonaná, urobím to sám."
Išiel som domov Profesor Cuza s Liviu Sadoveanu prišli za mnou.
„Počuli sme, že ste povedali, že chcete vziať zákon do vlastných rúk. Nič z toho nerobte.
Oznámime to ministerstvu vnútra a požiadame o vyšetrovanie. Je nemožné, aby sme nedostali zadosťučinenie."

NA HORI RARAU

Bol som morálne zničený. Všetky moje plány zlyhali. Keramiku a záhradu som nechal napospas osudu a nastúpil som do prvého vlaku do Campul-Lung v Bukovine, kde som po zelených cestičkách pomaly stúpal na horu, nesúc so sebou bremeno duše i poníženie včerajška. ako záhadné muky týkajúce sa budúcnosti. Zdalo sa, že nemám na svete žiadneho priateľa okrem hory - Rarau s jej pustovňou. Keď som bol vo výške asi 4500 stôp, zastavil som sa.

Pozeral som sa na hory a kopce stovky kilometrov, ale žiaden pohľad pred očami mi to nenahradil

obraz hanby a poníženia, ktorému som bol vystavený spolu so svojimi súdruhmi; Stále som počul jej vzlyky a bolelo ma to. Už sa stmievalo. Okolo ani živej duše. len stromy so supmi kričiacimi okolo pustých útesov.

Mal som so sebou len svoj ťažký kabát a bochník chleba. Zjedol som chlieb a napil sa vody, ktorá tiekla zo skál. Nazbieral som kúsky dreva, aby som si urobil prístrešok, chatrč. Žil som tu v tejto izbe mesiac a pol. To málo jedla, čo som potreboval, mi priniesli pastieri z ohrady starého Piticaru.

Bol som namosúrený a hanbil som sa ísť dole medzi ľudí. Pýtal som sa sám seba: akých hriechov som sa mohol dopustiť, že Boh zoslal toto nešťastie na moju hlavu práve teraz, keď som bol pripravený spustiť taký veľkolepý a krásny plán? Napísal som Mota:

"Neviem, čo ma trápi; zdá sa, že nie som sám sebou! Šťastie ma opustilo. Nešťastie ma prenasledovalo nejaký čas, krok za krokom; v čomkoľvek začnem, zlyhám. A keď ti už šťastie neslúži." v boji vás všetci okolo vás začnú opúšťať. Zhromažďujete ich za cenu 30 víťazstiev a jedna prehra stačí na to, aby vás opustili.“

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Moja duša bola sužovaná pochybnosťami. Bol som na križovatke. Bojovali sme za dobro krajiny a správali sme sa ako nepriatelia ľudu. Boli sme nemilosrdne zasiahnutí vládou, políciou, žandármi, armádou.
Mali by sme použiť aj silu? Sú to štát; o desaťtisíce, o státisíce. My, hŕstka mladých ľudí, fyzicky vyčerpaných útrapami, hladom, zimou, väzením, akú silu predstavujeme dúfať v čo i len malú šancu na víťazstvo? Keby sme sa o to pokúsili, boli by sme zdrvení. A nakoniec by krajina, ohromená židovskou tlačou, povedala, že sme sa zbláznili. Nepoužiť silu a násilie ako oni?

Provokujú, mučia vašich mužov, rozháňajú ich a zabíjajú vás. Máme sa nechať zabiť? Ale v našom veku sme stále nič nenapísali a ani nevieme, prečo nás zabili, je lepšie, aby sme všetci odišli z krajiny. Vyjsť von a nadávať; pre

túlať sa po celom svete. Je pre nás lepšie žobrať krajinu za krajinou, ako byť tak úplne ponížení tu vo vlastnej krajine.
Alebo zíďte z tejto hory so zbraňou v ruke a presadzujte spravodlivosť, aby som mohol skoncovať s tým zvieraťom, ktoré blokuje cestu a dusí život nášho národa. Ale čo naše plány neskôr? Zomriem vo svojom úsilí alebo zomriem vo väzení; lebo neznesiem režim uväznenia. Milujem slobodu. Ak ho nemám, zomriem. Ale čo Mota? Pre takýto krok znamená moje mučeníctvo aj mučeníctvo Mota, ktorého šance na oslobodenie sa úplne stratia. Celá naša skupina bude rozdrvená. Všetky naše dobre mienené myšlienky, všetky naše organizačné plány by boli márne – pretože by všetky skončili tu.

,

Šesť týždňov ma hore na hore trápili tieto myšlienky a nevedel som nájsť riešenie. Pod ťarchou mojich starostí a trápenia ma začala bolieť hrudník a cítila som, ako mi ubúdajú sily.

Bol som impulzívny muž, ktorý nikdy nikomu neustúpil. Bol som si istý sám sebou a veril som si vo svoje sily. Kamkoľvek som išiel, vyhral som.

Tentoraz ma súčasné ťažkosti podlomili! Zišiel som z hory. Nechal som to všetko na osud; Nenašiel som žiadne riešenie. Ale odvtedy som nosil so sebou revolver, ktorý som mal v úmysle použiť pri prvej, najmenšej provokácii; nikto by ma nevzdialil od toho uznesenia. Išiel som do keramiky. Tam Grigore Ghica, ktorý mal na starosti prácu, si svoju zodpovednosť príkladne splnil. Počet skladovaných tehál sa značne zvýšil.

Boli postavené dve nové pece, každá s kapacitou 40 000 tehál.
Bolo to okolo 15. júla. Chlapci ma srdečne privítali. Na dvore sa nič nezvyčajné nestalo.

V Iasi som však našiel zmeny. Policajní komisári, ktorí predtým takmer nenosili topánky, boli teraz oblečení zhora nadol Židmi, ktorí sa cítili byť absolútnymi majstrami. Policajná prefektúra mala k dispozícii auto, ktoré poskytli Židia.

Prejavili drzosť, aká nebola videná od roku 1919, počas komunistických hnutí, keď si predstavovali samých seba v predvečer revolúcie a keď každý malý Žid v Iasi alebo na Pruthe nadobudol vzhľad ľudového komisára.

SNAHY O ROZDELENIE NÁŠHO BLOKU

Židovsko-liberálna moc počula o našej skupine, o našom hlasovaní vo Vacaresti, pričom si uvedomila, že okolo tohto bloku sa študenti zjednotia. Nič nedesí Židov viac ako dokonalá jednota v iných: jednota cítenia v hnutí, v ľude.
Preto budú vždy za „demokraciu“, ktorá má len jednu výhodu, a to pre nepriateľa národa.
Lebo demokracia rozbije jednotu a ducha ľudu, ktorý tvárou v tvár dokonalej jednote a solidarite judaizmu v Rumunsku a vo zvyšku sveta, raz rozdelený na demokratické strany, takto roztrieštený, bude porazený.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

To platilo aj o študentskom hnutí; keďže sme nemali dokonalú jednotu, Židia našli frakcie alebo vodcov, ktorých mohli presvedčiť slobodomurárskym spôsobom, to znamená tým, že im navrhli všetky druhy myšlienok, ktoré nemali iný účel, než rozbiť našu jednotu.

Alebo keď naša skupina tentoraz predstavila neotrasiteľnú jednotu s možnosťou zhromaždiť okolo seba celé študentské hnutie, boli sme konfrontovaní s nekonečným radom lží a starostlivo tkaných intríg s cieľom oddeliť Motu odo mňa a ostatných. .

Židia našli medzi študentmi slabé prvky, ktoré sa dali použiť ako nevedomé nástroje.
Židia predstierali, že s nimi zdieľajú veľké tajomstvá, spustili intrigy, ktoré zastihli aj rodičov študentov, z ktorých niektorí sa stali najzúrivejšími zástancami prerušenia väzieb svojich detí s touto skupinou.

Ako sme mohli odolať? Vacaresti len vďaka prezieravosti našich plánov. Od prvého momentu sme si uvedomili, že tento klasický útok slobodomurárstva a judaizmu bude smerovať na nás. Boli sme pripravení. Takže v momente, keď to začalo, sme odolali aj našim najbližším. Hneď ako sme v práci odhalili intrigána, dali sme sa dokopy a informovali celú skupinu.

Teraz tu radím všetkým organizáciám a upozorňujem na tento systém, ktorý sa bežne používa všade. Aby ste sa vyhli útoku: 1. Nikdy neverte neobjektívnym informáciám, bez ohľadu na to, odkiaľ pochádzajú.
2. Okamžite nahláste pokus o intrigy príslušnej skupine, zainteresovaným ľuďom a vodcom.
Týmto spôsobom je možné útok odraziť.

MOJA BETROTA

10. augusta 1924 sa v keramike Ungheni, obklopený mojimi spoločníkmi a rodičmi, moje zasnúbenie s pani Elenou Ilinoiu, dcérou p.
Constantin Ilinoiu, strojník, Bol to muž veľkej láskavosti a veľkej nežnosti duše. Potom som sa presťahoval k nim, kde ma privítali s otvorenou náručou, hoci mali päťčlennú rodinu. Táto rodina bola pre mňa neustálou oporou v boji, ktorý som zvádzal. Tvoja starostlivosť o mňa a tvoja láska ma podporovali. 13. septembra som išiel do Husiho domu, kde som v dome mojich rodičov oslávil svoje narodeniny a svoje meno. Mal som práve 25.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

MOTA-VLAD TRIAL

Súd s Motom a študentom Leonidom Vladom, ktorý revolver získal, bol stanovený na 26. septembra 1924. Vlad sa o niekoľko dní po streľbe obrátil a celý čas bol s Motom vo väzení.

Odišiel som do Bukurešti, kde sa začalo rokovanie na porotnom súde. Mota energicky obhajoval svoju tézu, že vlastizradu treba trestať. Verejná mienka, otrávená zradcami, sledovala priebeh procesu so živým záujmom a nadšením.
V Motovom geste videl začiatok akcie proti zradcom a dôkaz o morálnom zdraví. Jeho čin zažiaril ako svetlo do temnej stránky rumunského života, kde sa storočie po storočí zmietali bojovníci za dobro ľudu.

cez zradu.
Všetci študenti univerzít ajl urobili obrovské demonštrácie za jeho oslobodenie.
Okolo súdu v Bukurešti sa opäť zhromaždili tisíce ľudí, ktorí chceli nový život pre svoju krajinu a požadovali slobodu Mota.

Na úsvite ľudová justícia vyniesla oslobodzujúci verdikt, ktorý s nadšením prijala celá krajina. Mota, keď videl svojich rodičov, odišiel z Kluže do Iasi, kde sa podľa nášho sľubu usadil.

OKOLO ČO SA STALO V ZÁHRADE

Poníženie a zneuctenie, ktorým sme boli vystavení počas ilegality z 31. mája, nás morálne zdrvilo; sa stala otvorenou ranou, ktorá sa prehĺbila

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

stále viac a viac, požiera náš život a zdanlivo nás približuje k hrobu.

Poníženie, ktoré pociťujete, keď ste vy a vaši zneuctení, vám dáva pocit hlbokej bolesti, vďaka čomu sa vyhýbate ľuďom a hanbíte sa byť videní. Zdá sa, že máte pocit, že tento svet vami pohŕda, smeje sa vám do tváre, pretože nie ste schopní brániť jeho česť; že ohrozujete samotnú spoločnosť tým, že jej svojou zbabelosťou dovolíte uveriť, že utláčateľ ju môže bez trestu dehonestovať a zraňovať podľa svojich rozmarov.

Tieto bolesti sa úmerne zvýšili, keď naše snahy o právnu nápravu boli odmietnuté cynizmom, ktorý nás privádzal do zúfalstva.
Obete, ktoré podali žalobu o zadosťučinenie, riskovali, že ich polícia znova zbije, tentoraz medzi múrmi pretória spravodlivosti a dokonca aj pred sudcami. Nakoniec však boli odsúdení práve žalobcovia. To, čo sa stalo 31. mája, sa nezaobišlo bez následkov.

Z novín reprodukujem ozvenu, ktorú mala táto udalosť v rumunskej spoločnosti spolu s pokusmi získať zadosťučinenie za pobúrenie.

Universul („Vesmír“) 8. júna 1924 tlačí pod názvom:

POLÍCIA IASI

PREFEKTÍVNA POLÍCIA ZBILA ŠTUDENTOV

Predstavujeme si pána Manciu, policajného prefekta v Iasi, ako jedného z najznámejších policajtov minulého storočia, ktorého príkladom je násilie a brutalita, pán starosta Manciu, hoci policajt s iba ročnou praxou v univerzitnom meste ako napr. Iasi, inauguroval svoj systém anachronického policajného násilia minulý rok na kongrese univerzitných profesorov. Podarilo sa mu zastaviť konferenciu univerzitných profesorov, pretože tak mu to diktovali jeho policajné impulzy.

Následné protesty proti nedôstojnosti tejto najvýznamnejšej skupiny intelektuálov zostali bezvýsledné, keďže pán prefekt polície v Iasi mal politickú podporu, aby urobil to, čo urobil.

A odvtedy pán Manciu vytrvalo pokračuje vo svojich policajných metódach, ktoré ukázal najmä v posledných dňoch, keď bije, bije smädom, bije so zápalom, prefíkane vykrváca študentov, potom prikáže svojim podriadeným, aby ho napodobňovali. s rovnakým brutálnym zápalom.

Bez ohľadu na to, čo Iasiho študenti urobili, ak boli vrahmi, nemali by byť bití.

Malo byť v prvom rade vyšetrovanie, mala byť informovaná prokuratúra, mali byť zatknutí, prípadne spútaní, ale nie zbití na kašu.

Pán starosta Manciu je určite povinný pri výkone svojich povinností uplatňovať určité nariadenia týkajúce sa „ochrany zvierat“. Dokonca veríme, že ich presadzuje.

„Inými slovami, stará sa o to, aby kone neboli bité, aby neboli týrané ošípané.

Avšak pán Manciu, ktorý ako študent musel študovať trestné právo a musel čítať nejakú kriminálnu literatúru, ktorú mu možno odporučil náš vážený penalista pán Iulian Teodoreanu, muž, ktorý hlásal zrušenie brutálnych sankcií v rámci

väzenia, osobne bili študentov, mučili ich, pokrývali ich krvou.
Čo ak však zbití študenti nemajú na svedomí žiadnu z absurdít, z ktorých sú obvinení? No a čo? Mal by byť naopak porazený?
Súdne vyšetrovanie je určite potrebné.
Potrebná je ale aj sankcia, aby pán Manciu nemohol posilňovať svaly na hlave študentov. "

B. Cecropide

Machine Translated by Google

Noviny pokračujú 9. júna 1924:

IASI ŠTUDENTI BOLI ZLEPŠENÍM

Boli škádlení políciou, bezdôvodne mučení, brutálny policajný prefekt.
Manciu treba vyhodiť.

V minulom čísle sme písali o banditstve, ktorého sa dopustil p.
Manciu, prefekt polície v Iasi, proti študentom.
Dnes si zopakujeme niekoľko úryvkov z memoranda, ktoré študenti zaslali na ministerstvo
vnútra.

Staviteliaštudentov V memorande sa píše: „My kresťanskí študenti na
univerzite v Iasi sme sa pred mesiacom rozhodli postaviť vlastnou prácou kultúrny dom...“

Provokácie policajného prefekta Hneď ako sme sa
zhromaždili, obklopila nás rota žandárov a celý policajný aparát na čele s primátorom Manciu.

Kým sme všetci stáli na mieste s natiahnutými zbraňami, vrhli sa na nás, začali nadávať a sekali do nás tým najbarbarskejším možným spôsobom.
Boli sme prehľadaní, pretože si mysleli, že na nás nájdu zbrane, ale u nikoho z nás sa nič nenašlo. Nášmu kolegovi Corneliu Zelea Codreanu sa pri prehliadke snažili strčiť do vreciek revolver a nejaké papiere, proti čomu protestoval. Preto ho zbil policajt Manciu, inšpektor Clos, komisár Vasiliu a spolu s ostatnými agentmi ho zviazali, ako keby bol najhorší zo zlodejov. To isté sa stalo veľkému počtu z nás, ktorí sme tam boli. Boli sme zatknutí, obkľúčení vojenskými kordónmi a prevezení do policajnej prefektúry. '

Aj deti na ulici boli bité „Cestou sme stretli niekoľko študentov
z rôznych stredných škôl, ktorí smerovali do športového parku trénovať oinu (rumunský bejzbal - Tr.) podľa pokynov ich riaditeľov. Všetci boli zatknutí a odvedení s nami na policajné riaditeľstvo, prirodzene po tom, čo ich zbil samotný dôstojník Manciu a ostatní dôstojníci, aby sa všetci mohli pozerať. Celý deň ich držali aj na policajnom riaditeľstve.

Niektorí z nás boli bití, kým sme neomdleli a potom boli prepustení; iní poskytli výpovede pod nátlakom, zatiaľ čo niektorí boli prepustení bez akéhokoľvek vyhlásenia“. "A na záver Universul dodal:" Vyššie uvedené činy nemôžu zostať nepotrestané.

Prefekt polície Manciu, ktorý sa ukázal ako agent provokatér a vinný z týrania vysokopostavených študentov a chlapcov v Iasi, musí byť za takéto previnenie potrestaný.

Universul z 10. júna 1924 okrem iných tlačí:

IASI POD TERROROM PREFEKTÍVY

POLÍCIA "...Títo študenti boli prevezení do policajných žalárov, kde boli vystavení najstrašnejšiemu mučeniu." Niektorí z nich boli zavesení dolu hlavou, bití po chodidlách hovädzou šľachou. Študent Corneliu Codreanu bol zviazaný, fackovaný a mučený samotným policajným prefektom. Jeho zdravie bolo otrasené. "

"Ostatní zadržaní študenti majú vážne zranenia."
"Tristo študentov oznámilo uvedené skutočnosti generálnemu prokurátorovi s požiadavkou, aby koroner vyšetril podmienky ich mučených kolegov."

SLOVO PROFESORA AC CUZA

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

V špeciálnom vydaní novín Unirea („Únia“) z 1. júna 1924 profesor AC Cuza publikoval rozumný článok, z ktorého vyberám: „Ale tvárou v tvár týmto neustálym brutalitám a nespočetnému množstvu zneužívania bez opodstatnenia – najmä zaviazali sa tak, že rumunskí študenti sa počas teroru znepokojili – sú dôrazne položené dve otázky: „Čo chce vláda, ktorá drží policajta na čele mesta ako Iasi?“ Čo chce samotný policajt?

"Chcú, aby v dôsledku tejto neustálej frustrácie, ktorá sa zdá byť vyvolávaná na dennej báze, vznikali nepremyslené reakcie?"
„Táto provokácia je o to nedôstojnejšia a dráždivejšia, že policajt Manciu sa zároveň zúčastňuje na stretnutiach židovského združenia „Macabi“ a zdanlivo vodí týchto športovo založených Makabejcov na exkurzie pod ich bielo-modrou vlajkou.

„A môžete ho vidieť každý deň odpočívať vo svojom aute – nie v tom, čo cestoval minule do Ciurey – ale v novom aute, ktoré mu podľa všetkého kúpila izraelská komunita Iasi prostredníctvom verejného predplatného, ten istý Kahal, ktorý povzbudzuje ho v tlači a pri každej príležitosti v jeho postoji voči kresťanským študentom.

"Protestujeme s maximálnym rozhorčením proti tejto pokračujúcej provokatívnej akcii a žiadame, aby vyššie orgány zasiahli a ukončili nedôstojný a nebezpečný stav vecí, ktorý už nemôže tolerovať ani Iasi, ani kresťanskí študenti."

AC Cuza

PROTESTNÉ STRETNUTIA PROTI MANCIU

3. a 5. júna

Boli odoslané tieto telegramy:

JEHO VELIČENSTVO KRÁĽOVI

„Chceli sme sa spojiť, aby sme protestovali proti nezákonnosti polície Manciu proti našim študentom a deťom, ktorí boli dennodenne bití a urážaní, zastavila nás polícia a žandári, hoci prokurátor povolil naše stretnutie.

"S úctou predkladáme našu sťažnosť Vášmu Veličenstvu a žiadame o ochranu." (nasleduje 1200 mien).

NA MINISTERSTVO SR

INTERIÉR „Naše deti boli odvlečené z ulíc a násilne s nimi zaobchádzal policajný starosta Manciu. Žiadame okamžité vyšetrenie a následné sankcie ťažké.

"Zranení v našich rodičovských citoch, strácajúc všetku trpezlivosť, očakávame spravodlivosť bez meškania." ss. 1. mjr. Dumitriu, major Ambrozie, D. Butnaru, Elena Olanescu, kapitán Oarza, Gheorghiu, atď.

ACTIUNEA ROMANEASCA ("RÍMSKA AKCIA")

Prvý ročník, č.2, 15.11.1924

Actiunea Romaneasca vo svojom vydaní z 15. novembra 1924 vydanom pod podpisom renomovaného

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

spisovateľ Dr. Ion Istrate: „An

pôsobivé verejné protestné stretnutie sa konalo 8. júna 1924 v Bejan Hall pod čestným predsedníctvom gen. Tamoschiho. Manciuovo správanie poznačili: univerzitný profesor AC Cuza, študent Grigorescu zastupujúci kresťanských študentov remeselník Artur, Rus, metalurg C. Pancu, univerzitný profesor C. Sumuleanu z Lekárskej fakulty, ktorý pôsobivo opísal to, čo videl na policajnej stanici: zlomené ušné bubienky, nafúknuté autá, krvavé oči, zlomené ruky a nohy pomliaždené od volských šliach divochov z Manciu. Vyhlásil, že ak by mal syna tak mučeného barbarom, ktorý viedol políciu, „neváhal by ani na okamih vyhodiť tomu darebákovi mozog“.

Potom prehovoril mjr. Dumitriu, ktorý na záver povedal: „Verím, že spravodlivosť krajiny nás uspokojí. Inak tu pred vami prisahám a budem vedieť rešpektovať svoju prísahu, že urobím spravodlivosť pre svoje vlastné kapely.

"Prehovorili aj advokát Bacaloglu, vtedajší remeselník Cristea, advokát Nelu Ionescu a profesor Ion Zelea Codreanu. Nakoniec sa hlasovalo o protestnom návrhu, v ktorom sa na jednej strane žiadalo zadosťučinenie zo strany ministerstva spravodlivosti a na strane druhej bola vláda vyzvaná na odvolanie Manciua.

ZBYTOČNÉ VAROVANIE

V Tara Noastra ("Naša krajina") číslo 24 15. júna 1924 známy spisovateľ Al.O. Teodoreanu publikoval článok, z ktorého reprodukujeme posledné pasáže:

„Súd, povolaný demonštrovať, vyhlási všetkých „zatknutých študentov“ za nevinných a rozhodne, že musia byť okamžite prepustení.
Napriek tomu je študentka Zelea Codreanu vo väzbe a polícia Manciu, ktorá je tiež právnikom, ju súdi za sprisahanie.
Najzákladnejšie právne príručky a zdravý rozum nám hovoria, že v manželstve, súboji alebo sprisahaní nemôže figurovať slobodný človek.
Aby bolo možné umiestniť takúto nálepku na osobu, ako je uvedené vyššie, ten, kto ju vydáva, musí byť v konkrétnom stave opitosti, ktorý by mu spôsobil, že videl aspoň dvakrát toľko.
Inými slovami, nemôžete sa s ním rozprávať.
Ale v mene celého ohováraného rumunského obyvateľstva, z ktorého s radosťou vylučujeme, bez ujmy pre kohokoľvek, jeho nesmelých predstaviteľov v parlamente a tlači, sa pýtame vlády, či považuje za lepšie ponechať Manciuov (nevyhnutný) trest na jeho obete, alebo je vhodnejšie sa tomu vyhnúť.

Posilnení rozhodujúcim slovom spravodlivosti neváhame označiť „sprisahanie“ Iasiho za zradný plán...

AO Teodoreanu

JE NARIADENÉ ADMINISTRATÍVNE PREŠETROVANIE

V dôsledku početných protestov vyplývajúcich z tejto udalosti bol administratívny inšpektor Vararu vyslaný, aby prípad vyšetril. Tu je správa, ktorú vám poslal major Ambrozie:

MEMO

Pán inšpektor,
minister vnútra vás poslal, aby ste sa definitívne dozvedeli celú pravdu o našej telegrafickej správe o mučení našich detí; ako veríme, že chcete dať naplno

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

V súvislosti s týmto prípadom sme pripravili toto memorandum, ktoré obsahuje opis skutočností. Udalosť sa odohrala takto: Riaditelia škôl aj rodičia žiakov v Iasi vedeli, že žiaci v Ungheni vyrábajú tehly, aby si postavili vlastný dom v Iasi, a že pracovali v záhrade. dala im k dispozícii pani Ghica na Rua Carol Niektorí stredoškoláci a chlapci sa stretávali raz týždenne pod vedením študenta Corneliu Z. Codreanu, keď sa robili pracovné úlohy, konkrétne: 40 študentov bolo poslaných do Ungheni vyrábať tehly a 20 -25 stredoškolákov bolo poslaných polievať záhradu.

Prefekt polície si to uvedomoval; no myslel si, že by mohol vymyslieť niečo senzačné, ako napríklad sprisahanie, „najmä keď noviny v Iasi sú prakticky jeho majetkom a následne by podľahli jeho hre. Len čo sa povie, tak urobí. 31. mája 1924, medzi 4:30 a 5:00 ráno, keď som sa dozvedel, že asi 65 študentov prišlo pracovať do pani Ghice, celá jeho polícia a mnohé ozbrojené jednotky proti nim náhle zaútočili kvôli vážnosť vykonštruovaného „sprisahania“. Ľudská myseľ odmieta pochopiť, čo sa stalo, keď stredoškolákov a chlapcov zatkli ako obyčajných zločincov a na mieste ich surovo zbili agenti, armáda a dokonca aj samotný dôstojník Manciu.

O pol hodiny neskôr všetci, vedení Corrieliu Zelea Codreanu a pod ťažkým sprievodom, kráčali po hlavnej ulici smerom k policajnému riaditeľstvu; cestou stretli ďalšiu skupinu stredoškolákov, ktorí na príkaz svojich učiteľov išli do Copou hrať Ioinu. Títo, za to, že si dovolili luxus pozdraviť spútaných, boli okamžite zatknutí, zbití a odvedení na policajné veliteľstvo ako spolupáchatelia prvého.

Keď tam bol starosta, bez toho, aby sa obťažoval informovať ministerstvo verejnosti o vážnosti situácie, začal sám výsluch „sui generis“; menovite bil, týral a mučil týchto stredoškolákov a chlapcov, aby si od nich vynútil vyhlásenia, že sú súčasťou sprisahania, aby im povedal, čo vedia. Ale čo mali povedať, keď nič také nevedeli?

Takmer všetci boli zbití, no najvážnejšie boli zranení: 1. Môj syn Cezar Ambrozie, študent Pedagogického seminára, ktorého primátor osobne zbičoval šľachou z vola na hlave a nakoniec za to, že nedal. očakávaná odpoveď udrela do ľavého ucha, čo mu zlomilo , bol bubienok.

2. Stredoškolák Dumitriu Sprinti, syn majora Durnitriu; nohy mal spútané reťazou a bol otočený hore nohami a zavesený na puške, ktorú držal seržant. Cojocaru a Cpl. Teodoroiu. Starosta ho osobne bil po nohách volskou šľachou, až kým neupadol do bezvedomia.

3. Gh stredoškolák. Gugurta mal zviazané ruky a nohy. Potom ho položili na zem tvárou dolu a zbili ho volskou šľachou, a aby stlmili jeho výkriky, dali mu pod tvár hrniec s vodou a tam postavený dôstojník strčil tvár do vody, keď kričal najhlasnejšie.

Pri celom tomto mučení boli prítomní aj dvaja žandárski dôstojníci: kapitán Velciu a npor. Tomida, ktorého dôstojnosť vojaka, dúfame, im nebráni v odhalení pravdy, keďže im nebolo hodné byť svedkami takéhoto zaobchádzania; používanie jednotiek pri mučení, ako aj používanie vojenskej zbrane ako nástroja mučenia, keď je známe, aké by malo byť jej použitie.

Podľa správ stredoškolákov a chlapcov, zatiaľ čo policajt Manciu bol zapojený do týchto operácií, prokurátori Culianu a Buzea prechádzali jeho úradom. Verím, že povedia pravdu.

Bitie a mučenie úplne skončili až neskôr, keď prvý prokurátor Catichi prišiel na policajné riaditeľstvo, ako to požadoval výbor pozostávajúci z; Profesori Cuza a Sumuleanu, právnik Bacaloglu, plukovník Nadejde a koroner Bogdan, ktorí vyšetrili deti a legálne zistili na policajnej stanici zranenia uvedené v lekárskych potvrdeniach priložených k tejto správe.

Ako vidíte, inšpektor, až do dnešného dňa sme dodržiavali zákonné postupy, a to.
1. Požiadali sme prvého prokurátora a koronera, aby išli na radnicu skontrolovať zranenia študentov.
2. Na Okresný súd 11 sme podali žalobu na mučiteľov.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

3. Informujeme prokuratúru, ktorej bola zaslaná aj správa koronera,

prípad je postúpený magistrátu Lesanu na vyšetrovanie.
4. Ako dôstojníci a čestní muži sme možno požadovali od pána Manciua zadosťučinenie zbraňami, ale diskvalifikoval sa, keď sa odmietol stretnúť s kapitánom Ciuleim v súboji. Úprimne, taká je pravda.
Prosím vás, aby ste boli dosť dobrí, aby ste zvážili, že medzi urazenými rodičmi sme dvaja vysokí úradníci, ktorí za to, že konali zákonne, sú odhalení, keďže dodnes nám nikto nedal zadosťučinenie.

Veríme, že nám minister vnútra poskytne úplnú satisfakciu tým, že predvedie starostu Manciu pred súd za jeho prehrešky a bude intervenovať na ministerstve vojny za to, že Manciu, hoci ako neplnoletý dôstojník v zálohe, úmyselne týral deti svojho nadriadeného. súdruhovia.

Maj, (ss) Ambrozie

Výsledok vyšetrovania bol nasledovný: 1. Starosta
Manciu bol ocenený Steaua Romaniei (hviezda Rumunska) s hodnosťou veliteľa.

2. Všetci policajní komisári, ktorí nás mučili, boli povýšení.
3. Posmelená týmito opatreniami polícia proti nám rozpútala ďalšie prenasledovanie, tentokrát po celom Moldavsku. miazga na ulici alebo v centrále, ktorá sa nemusí nikomu zodpovedať za svoje činy.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Osudný deň

Za tejto situácie som sa 23. októbra 1924 objavil na súde 11. okresu Iasi ako právnik spolu s kolegom Dumbravom, aby som zastupoval študenta Comarzana, ktorého mučil Manciu.

Primátor sa ukázal s celým tímom a tam sa v pléne pred právnikmi a predsedom senátom Spiri doneanu na nás vrhol.
Za týchto okolností som riskoval všetko, keď ma rozdrvilo dvadsať ozbrojených policajtov, vytiahol som zbraň a vystrelil.
Zamieril som na toho, kto bol najbližšie.
Ako prvý padol Manciu. Druhý, inšpektor Clos; tretí, oveľa menej vinný muž, Commissax Husanu.

Zvyšok zmizol.
V okamihu pred Súdnym dvorom niekoľko tisíc
*
Podporučík Manciu bol v 10. horskom pešom pluku, no počas mobilizácie sa vykašľal na povinnosti v opravovniach 3. armádneho zboru.

Židia sa zhromaždili, ruky vo vzduchu, prsty ako krivé pazúry nenávisti, čakali na môj odchod, ktorý ma roztrhá na kusy.
Držiac zbraň v pravej ruke, do ktorej zostávalo ešte päť nábojov, som chytil za ruku Victora Climesca, právnika v Iasi, a požiadal som ho, aby ma sprevádzal na súd.

Odišli sme a kráčali sme tou cestou cez vyjúci dav Židov, ktorí mali rozum, keď videli zbraň, aby sa vzdialili.

Cestou ma chytili žandári, oddelili ma od pána Climesca a odviezli na policajnú prefektúru. Tu na mňa skočili komisári, aby ma odzbrojili pištoľou jediného priateľa, ktorého som mal uprostred tejto hanby. Pozbieral som všetky sily tak, že som im asi päť minút odolával. Nakoniec ma premohli.

Potom mi spútali zápästia za chrbtom a umiestnili ma medzi štyroch vojakov s natiahnutými bajonetmi.

Po chvíli ma vyviedli z kancelárie do zadnej časti dvora a postavili ma pred vysoký plot. Žandári ustúpili a mňa tam nechali samého. Mal som podozrenie, že ma chcú zastreliť. Zostal som tam niekoľko hodín neskoro do noci a čakal som na zastrelenie. Toto čakanie sa ma však nedotklo. Správa o tejto tragickej pomste sa šírila rýchlosťou blesku.

Keď sa dostal na študentské internáty, spôsobil poriadny výbuch.
Zo všetkých bufetov a internátov začali študenti vybiehať ulicami smerom k Union Square. Tam dlho demonštrovali, spievali, potom sa pokúsili ísť do policajnej prefektúry. Ale armáda, ktorá je teraz na scéne, ich dokázala zastaviť. Hoci som bol pripútaný, rád som počul ich spev, pretože to znamenalo, že boli oslobodení od svojho tyrana.

Na konci dňa ma vzali hore do tej istej mučiarne, kde teraz za stolom sedel vyšetrujúci sudca Iesanu, ten istý muž, ktorému som sa pred štyrmi mesiacmi sťažoval a žiadal spravodlivosť. Krátko ma vypočul, potom vydal príkaz na moje zatknutie.

Potom ma hodili do vagóna s ryžou a previezli do väznice Galata na kopci nad Iasi, neďaleko kláštora, ktorý postavil Petre Ise'hiopul, MXP-T z Tamže, umiestnili ma do miestnosti s desiatimi ďalšími väzňami, kde ma pripútali. boli odstránené. Spolubývajúci mi dali šálku čaju. Potom som si ľahol spať. Nasledujúci deň som bol umiestnený na samotke v miestnosti s cementovou podlahou, posteľou z dosák, bez prikrývky alebo vankúša; dvere boli zamknuté.

Izba mala dve okná, ktorých tabule boli zvonku bielené. Nič som nevidel. Jedna stena bola taká mokrá, že po nej stekala voda. Prvý deň v tej miestnosti mi starý muž zo stráže Matei priniesol čierny chlieb. Otvoril dvere a vložil ruku s chlebom, pretože nemal dovolené vojsť. Vôbec som nebola hladná. V noci som sa natiahol na dosky a prikryl sa kabátom. Nemal som čo dať pod seba

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

hlavu. striasla som sa.

Ráno ma na dve minúty vyviedli, potom ma opäť zavreli. Jednej študentke Milute Popovici, ktorá bola tiež vo väzení, sa počas dňa podarilo priblížiť sa k môjmu oknu, vyčistiť sklo veľkosti končeka prsta, aby som videl von. Potom odišiel a keď bol asi 18 metrov preč, opatrne mi naznačil prstami. Pochopil som, že používa morzeovku. Tak som sa dozvedel, že všetci Vacarestians boli opäť zatknutí: Mota, Garneata, Tudose Popescu, Radu Miromovici okrem Corneliu Georgescu, ktorého nemohli zatknúť. Aj oni boli odvedení do toho istého väzenia a umiestnení spolu do miestnosti. Dozvedel som sa, že tam zobrali aj môjho otca. Druhá noc bola oveľa horšia. Bola mi veľká zima a nemohla som zaspať. V cele som strávil takmer celú noc.

Ráno ma opäť vyviedli na dve minúty von a potom znova zamkli; starý Matei mi dal ďalší chlieb. Na poludnie ma spútali, umiestnili do vozíka a odviezli na súd na potvrdenie môjho zatýkacieho rozkazu. Po tejto formalite som bol odvezený späť do Galaty do tej istej tmavej miestnosti. Vonku sa počasie zhoršovalo. Žiadne teplo, začala som sa triasť.

Snažil som sa zaspať na doskách, ale zdriemol som si len asi pol hodiny, pretože ma boleli kosti. Kvôli chladu stúpajúcemu z cementovej podlahy ma začali bolieť obličky. Uvedomujúc si, že strácam silu, apeloval som na svoju vôľu a gymnastiku.
Celú noc, každú hodinu, som vstával, aby som desať minút cvičil, tvrdohlavo som sa snažil udržať si silu.

Na druhý deň som sa cítil zle. Sily mi aj napriek odhodlaniu a vôli viditeľne ubúdali.

moc. Nasledujúcu noc bola zima ešte väčšia a moja vôľa už nefungovala; Cítil som sa zlomený, videl som čierno pred očami a omdlel som. Kým trvala moja vôľa, netrápila som sa.
Ale teraz som si uvedomil, že som v dosť zlom stave. Triasol som sa a nevedel som prestať. Aké ťažké boli tie zdanlivo nekonečné noci!

Na druhý deň za mnou prišiel promotér. Snažil som sa skryť svoju postavu.
"Ako sa tu máš?"
"Veľmi dobre, pane."
"Nemáš čo hlásiť?" "Nie
nič."
Takto som strávil trinásť dní; tak mi urobili malý oheň. Dali mi posteľnú bielizeň, prikrývky a nejaké podložky, ktoré boli zavesené na stenách. Mal som dovolené byť vonku jednu hodinu denne. Jedného dňa som videl Mota a Tudose vzadu na dvore a urobil som im znamenie. Vtedy som sa dozvedel, že môjho otca prepustili; podobne aj Liviu Sadoveanu, Ion Sava a ďalší študent, ktorý bol zatknutý.

DVA ČLÁNKY TÝKAJÚCE SA PRÍPADU MANCIU

Nasledujúci deň po udalostiach v Targul-Cucului, Cuvantul Iasului („The
Word of Iasi") z 27. októbra 1924 publikoval článok podpísaný Nelu Ionescu, právnikom, bývalým prezidentom Asociácie študentov práva, z ktorého citujem:

„Komentáre liberálnej židovskej tlače o smrti C. Manciua sú neobjektívne a v zlej viere; začínajú hrubým falšovaním faktov – faktov, ktoré boli len nevyhnutným dôsledkom režimu zneužívania a nespravodlivosti – s cieľom premeniť sa za každú cenu na hrdinu, muža, ktorý bol iba nástrojom, a obviniť z toho nejaké vymyslené fašistické antisemitské sprisahanie

.

Študentom bolo násilne zabránené vstúpiť do katedrály, aby sa modlili; im bolo zabránené v spoločnom jedle v reštaurácii; boli týraní a bránili im chodiť po uliciach; im bolo zabránené odvážiť sa stretnúť na vlastnej univerzite a v kanceláriách svojho združenia; im bolo zabránené v práci

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

vlastnú záhradu pre vlastnú potrebu; boli bití na ulici, v policajných pivniciach a na verejných námestiach celým policajným zborom, od najnižšieho policajta až po

ten, ktorý bol práve včera prefektom polície tohto mesta.
Študenti, ktorí preukázali sebakontrolu hodnú obdivu a dôveru v spravodlivosť, ktorá ich ctí, iniciovali sériu súdnych procesov proti starostovi Manciuovi a jeho podriadeným za krutú krutosť, zneužívanie moci a osobnej slobody.
Toto gesto študentov nebolo pochopené. A, žiaľ, musíme povedať, že Spravodlivosť nesplnila očakávania, ktoré do nej vložila celá generácia, oživovaná tým najčistejším zmyslom pre zákonnosť a poriadok.

'rbe coed Silvia Teodorescu, kopol do chrbta Manciu za bieleho dňa 11. decembra 1923 na Carol Street pred Celovým domom. Velsa – skutočnosť deklarovaná a potvrdená niekoľkými očitými svedkami – nielenže neuspela v tom, aby bola Manciu odsúdená pred súdom mestskej časti I, ale ako žalobkyňa bola nakoniec odsúdená za ohováranie, keďže na pojednávaní bolo známe že počas kopu zahnala Manciu slová: ‚toto je divokosť'.

V noci 14. decembra 1923 bol študent práva Lefter z Galati pri vstupe do hotela Bejan, kde býval, bezdôvodne obkľúčený tlupou policajtov a žandárov, ktorí spolu s Manciu a na jeho rozkaz zasiahli bim. palicami, palicami, puškou, pažbami, kopancami a päsťami, až kým nespadol na zem v bezvedomí, odvliekli ho do vedľajšej ulice, spustili a nechali tam bez akejkoľvek pomoci.

Hoci Lefter žaloval, Manciu bol zbavený viny a nemusel predviesť žiadnych svedkov obrana.

Ale čo barbarstvo a divokosť minulého leta spáchaná na študentoch pracujúcich v záhrade rezidencie Ghica?!
Dvadsaťpäť študentov, ktorí boli celý deň bití po chodidlách ako zlodeji, čo bola skutočnosť, ktorú overil prvý prokurátor aj patológ, za vymyslenú konšpiráciu tak bezvýznamnú, že ani nezaručovala vyšetrovanie.

A nielen to, ale keď, tvárou v tvár študentským požiadavkám na administratívne vyšetrovanie, minulý rok v lete jedno viedol pán Vararu, bol hlboko šokovaný zneužívaním, ktoré sám potvrdil. Vararuova správa príslušnému ministerstvu však viedla k tomu, že Manciu dostal Steaua Romaniei (Hviezda Rumunska).

Toto je teda muž, ktorý zomrel; Ľudia hovoria o mŕtvych dobre, ale to nám nebráni povedať pravdu.

Manciu prerušil stretnutia; Manciu zastavil tých, ktorí chceli vojsť do katedrály; Manciu mlátil študentov na uliciach, na polícii a na verejných námestiach; urážal tých, ktorí sa sťažovali a vyhrážal sa jeho priaznivcom. Manciu, chránený šnúrami policajtov a žandárov, bil – s beštiálnosťou posadnutého – študentov, zviazaných a peši, ktorí ich mohli vrátiť v daždi slín a úderov jeho pomätených podriadených, iba pohľady opovrhnutia a dočasné rezignáciu.

Hľa, muž v službe a druh rozkazu, ktorý tento muž rozdával!
Verejná mienka je na strane Corneliu Codreanu. Jeho mužné gesto sa mu páči, a keďže oceňuje nadradený motív tohto gesta varujúceho režim a slúžiace myšlienke, zbavuje ho obvyklého obvinenia za takýto čin, plne ho ospravedlňuje a v podstate ho aj verejná mienka schvaľuje.

Osobne vzdávam hold hrdinskému gestu Corneliu Codreanu, ktorý opäť zostáva nekompromisný v otázkach cti a odhodlaný, pokiaľ ide o dôstojnosť. "

O niekoľko dní neskôr vyšli noviny Unirea („Únia“) v októbri 1924
Článok profesora Cuzu:

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

FATÁLNY SYSTÉM A JEHO NÁSLEDKY

„Polícia v Iasi už rok zažíva skutočnú tragédiu, ktorej posledný čin je každému známy. V dôsledku fatálneho vývoja udalostí padli tieto obete:

Starosta Manciu, inšpektor Clos, zástupca komisára Husanu a nie menej kandidát na doktorandské štúdium Corneliu Zelea Codreanu.

Starosta Manciu zomrel; Zástupca komisára Husanu bojuje na smrť; Inšpektor Clos utrpel hlbokú ranu; Corneliu Zelea Codreanu zostáva vo väzení.

Čo je to za tragédiu, ktorá si vyžiadala toľko obetí? Ako môžeme hovoriť o fatálnom vývoji týchto udalostí?

Kto sú vinníci?

Manciu bol pánom, prefektom polície v Marzescus v Iasi. Len v tejto funkcii bol privedený sem a bol zadržaný až do konca - napriek všetkým excesom, ktoré mal na svedomí. Vďaka čomu je celkom jasné, že vaše kroky boli schválené. Bohatým dôkazom, že to bolo schválené, že to fungovalo podľa vopred stanoveného plánu priamou inšpiráciou od pána GG Marzesca, ktorý ho podporoval, sú vyznamenania, ktoré mu boli udelené – jeho „zásluhy“ v mandáte a povýšenie jeho zamestnancov.

Osudným systémom inšpirovaným Manciuom bol terorizmus kresťanských študentov: uspokojiť Židov a dokázať, že „poriadok“ sa dá udržať „energickými prostriedkami“.

Nešťastný Manciu, ktorý nemal žiadne zvláštne nadanie, s neobyčajnou brutalitou uviedol do pohybu osudný systém, aj keď išlo o univerzitných profesorov: odštartoval svoju kariéru pri príležitosti valného zhromaždenia Asociácie univerzitných profesorov Rumunska, ktoré sa konalo v Iasi. v dňoch 23. - 25. septembra 1923 pod vedením nášho významného kolegu profesora I.

Gavanescul.

Starosta Manciu urážal univerzity, brutalizoval a väznil nevinných študentov, nútil ich profesorov protestovať a hľadať zadosťučinenie.

Štyri univerzitné komisie vytvorené profesormi Dr. Hurmuzescu z Bukurešti; doktor Sumuleanu, Iasi; M. Stefanescu, Kluž; a Haeman, Cernauti, priamo na stretnutí upravili nasledujúci telegram podpísaný profesorom Gavanesculom, ktorý bol potom odoslaný: 1. predseda Rady ministrov; 2. minister vnútornej správy; 3. Minister pre verejné vzdelávanie Generálna asociácia univerzitných profesorov Rumunska na svojom otváracom zasadnutí odsudzuje znepokojujúce zasahovanie polície v Iasi a v plnom súlade s jej prezidentom požaduje od vyšších orgánov obvyklé vyšetrenie a úplnú spokojnosť.

Predseda Združenia (ss) L. Gavanescul Tá istá komisia upravila a zaslala starostovi obce Iasi nasledovný text: „Pán starosta, Všeobecný spolok univerzitných profesorov na svojom otváracom zasadnutí v dôsledku agresívnych opatrení proti náš zjazd p.

Starosta polície v Iasi vám s poľutovaním oznamuje, že za daných okolností sa nemôže zúčastniť na bankete organizovanom radnicou, čím vám ďakuje za vaše dobré úmysly. "

Predseda združenia (ss) L Gavanescul

"Po tom, čo Manciu dostal imperatívny mandát na terorizovanie študentov, konal v súlade so svojimi cieľmi a podľa stanoveného plánu - kráčať cestou fatalizmu. Udalosti stručne vymenujeme tak, ako k nim došlo:

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

1. Uvedenie polície a armády na univerzitu 10.12.1923.
Počas študentských demonštrácií, ktoré nasledovali, bol študent G. Manoliu zbitý políciou tak, že dostal žltačku a o niekoľko dní zomrel.

2. Brutalita na vlakovej stanici. Pri príležitosti príchodu profesora Iona Zeleu Codreanu do Iasi, po jeho prepustení z väzenia, sa starosta Manciu celkom neoprávnene vrhol, polícia a armáda na občanov a študentov, ktorí ho prišli do skladu prijať, brutalizoval ich a prenasledoval preč, ako keby to boli zločinci.

3. Návšteva princa Carola. pri príležitosti tejto návštevy Manciu zinscenoval ďalšie škandalózne zneužívanie, ktoré prinútilo študentov sťažovať sa Jeho kráľovskej výsosti.

4. Škandál v Teatro Sidoli Po príchode rumunských operných umelcov na dôchodku do Iasi ich privítali študenti, ktorí im prejavili prejav sympatie. Táto absolútne pokojná demonštrácia bola dostatočným dôvodom na to, aby starosta Manciu vyvolal ďalší škandál. So študentmi zle zaobchádzal a rozhádzal ich nenávistnou brutalitou.

5. Sprisahanie sv. Koledy Vďaka láskavosti pani Constanta Ghica si študenti zasadili zeleninu vo svojej vyhradenej zeleninovej záhrade, aby sa uživili.
31. mája tohto roku, keď sa študenti zhromažďovali, aby začali pracovať, sa objavil starosta Manciu so všetkými svojimi zamestnancami a policajtmi s pevnými bajonetmi a zatkol všetkých prítomných študentov. Corneliu Zelea Codreanu mal zviazané ruky za chrbtom opaskom a spolu s 25 ďalšími stredoškolákmi a chlapcami ho viedli cez mesto k policajnému riaditeľstvu, kde ich kruto zbili.

Corneliu Zelea Codrednu, dôstojník v zálohe, kandidát na doktorát práv, dostal facku a hrubo urážal tými najpotupnejšími vulgarizmami.

Stredoškolák Ambrozie, syn staršieho majora Ambrozieho, dostal takú silnú facku, že mu praskol ušný bubienok, čo potvrdzuje aj lekárske potvrdenie podpísané patológom Dr. Gh. Bogdan.

Ostatní stredoškoláci a chlapci mali po zavesení bičované chodidlá so sklonenými hlavami. Ich hlavy boli spustené do vedier s vodou, aby zastavili ich výkriky. Rodičia týraných detí sú: major Ambrozie, Dimitriu, Butnaru atď., ktorí petíciu proti starostovi Manciuovi postúpili na ministerstvo vnútra a zažalovali ho. Manciu však naďalej predvádzal odporný postoj aj pred sudcom.

Nielenže bol prefekt Manciu ponechaný na svojom poste, ale aj odmenený za jeho postoj a povzbudzovaný, aby pokračoval vo svojom osudnom systéme, židovská tlač ho denne chválila, vyhlasovala ho za záchrancu zákona a poriadku a nadradenú bytosť.

Vláda, ktorej zástupcom bol Iasi GG Marzescu, namiesto toho, aby prijala závery inšpektora Vararu, prišpendlila Steaua Romaniei (hviezdu Rumunska) na Manciuovu hruď a povýšila personál, ktorý použil na spáchanie svojej nezákonnosti. Napríklad komisár Clos, jeden z najviac vinných, bol povýšený na policajného inšpektora.

Ministerstvo spravodlivosti na čele s tým istým GG Marzescu, podporovateľom Manciua, namiesto energického a rýchleho zásahu proti páchanému zneužívaniu obete odsúdilo.

Natešení Židia z Iasi darovali Manciuovi automobil, ktorý prijal, čím pohoršoval všetkých Rumunov a vyvolal ďalšiu nevôľu, najmä medzi študentmi, ktorí videli Manciuovu vzdorovitú drzosť, keď hrdo jazdil v aute Židov mestom.

Starosta Manciu, udržiavaný vo svojom postavení, podporovaný a povzbudzovaný týmto spôsobom, svojím impulzívnym temperamentom, bez sebaovládania, si predstavoval, že aplikáciou svojho systému dosiahol vrchol slávy.
Práve tento sled udalostí priviedol starostu Manciu k poslednému dejstvu tejto tragédie.
Corneliu Zelea Codreanu konal v sebaobrane.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Zodpovednosť za smrť starostu Manciu nesie predovšetkým osoba, ktorá Manciua postavila do čela policajného oddelenia a podporovala ho, teda minister spravodlivosti GG Marzescu. Zodpovednosť spočíva na židovskej tlači a na všetkých, ktorí ho podnecovali a povzbudzovali a blahoželali mu k aplikovaniu jeho fatálneho systému.

HLADOVKA

Asi desať dní pred Vianocami držali Mota, Garneata, Tudose a Radu Mironovici, ktorí boli pred šesťdesiatimi dňami zatknutí, bez akéhokoľvek zločinu, hladovku a smäd. Povedali:

buď naša sloboda, alebo smrť. Snahy rôznych úradov dostať sa k nim zlyhali, pretože sa zabarikádovali vo svojej cele a nedovolili nikomu vojsť.

Títo mladí ľudia sa už dávno stali obrazom každého rumunského študenta; symbol. Keď zaznela správa o jeho štrajku, študenti a všetci ostatní pochopili závažnosť jeho činu vzhľadom na jeho známu silu odhodlania.

Mali by títo mladí muži zomrieť medzi hradbami Galaty?

V Iasi a Cluj boli duchovia takí rozrušení, že by došlo k masovej pomste proti tým, ktorých by davy považovali za zodpovedné. Nielen študenti, ale aj starší ľudia dobre etablovaní v spoločnosti hlasno požadovali: "Ak tam zomrú všetky tieto deti, začnime strieľať."

Vláda si začala uvedomovať, že čelí napätiu a všeobecnému odhodlaniu; Keď tento národ začal prejavovať vôľu a dôstojnosť, môj otec zverejnil v Iasi manifest, z ktorého reprodukujem nasledujúcu pasáž:

ZDROJ

"Bratia rumunskí,

Študenti: Ion 1. Mota, Illie Garneata, Tudose Popescu a Radu Mironovici, zadržiavaní dva mesiace vo väzení Galata, vyhlásili v utorok o 13:00 hladovku a smäd.

Tento ťažký krok urobili preto, lebo sú úplne nevinní, lebo ich zatkli vo Vacaresti aj nevinných a uvedomili si, že niektorí politici si chcú uväznením postupne ničiť zdravie a životy.

Títo mladí hrdinovia, obľúbený kvet budúcnosti krajiny, boli obdarení Bohom okrem iných vlastností oceľovými vôľami. V dôsledku toho ich odhodlanie zomrieť na bunger a najprv protestovať proti nespravodlivosti, ktorej sú obeťou, a proti zotročeniu nášho národa Židmi s pomocou niektorých politikov nie je vtip, ale vážne rozhodnutie.

ČI JE TO SLOBODA ALEBO SMRŤ

Bratia Rumuni, počkáme
a uvidíme, o 2 alebo 3 dni, štyri rakvy s telami týchto hrdinov prevážajú ulicou?

Starí a mladí, zamyslite sa, nehovoríme o mŕtvolách štyroch študentov, ale o smrti našich detí, nás všetkých.

Je povinnosťou nás všetkých prijať rýchle opatrenia pokojného a zákonného, ale energického a rozhodného protestu proti tejto vláde a zabrániť tejto neprávosti, zastaviť vraždenie našich detí.

Na Vianoce, po jedenástich dňoch hladovania a smädu, ich prepustili. Boli však takí vychudnutí, že ich z väzenia vyniesli na nosidlách priamo do väznice

Machine Translated by Google

NEMOCNICA. Niektorí opustili trest odňatia slobody len niekoľko mesiacov pred týmto posledným zatknutím, Mota len mesiac predtým, ako skončil rok po sebe, takže jeho sily boli vyčerpané.

Následky tohto štrajku niektorí z nich pociťujú aj dnes, o desať rokov neskôr, kým si ich nebohý Tudose vzal so sebou do hrobu.

SAMA V GALATE

V tej istej vlhkej, tmavej cele, sedím na tvrdom okraji mojej postele, ruky prekrížené na hrudi, hlavu sklonenú pod ťarchou mojich myšlienok, čas plynie pomaly, minútu po minúte.

Aká strašná je samota!

S ľútosťou si spomínam na verše:
"Gaudeamus igitur" juvenes dum sumus.

Radujme sa teda, kým sme mladí! Verše, ktoré zahriali, rozveselili a venčekom radosti korunovali mladých ľudí všetkých generácií študentov. Byť veselý, baviť sa je právom mladosti, kým príde vek, keď je život človeka preplnený ťažkosťami a starosťami, vždy

stále väčší a väčší. Toto právo mi nebolo udelené. Nestihla som si užiť.
Študentský život, počas ktorého sa všetci zabávajú a spievajú, sa pre mňa skončil. Ani som si nevšimol, kedy to prešlo. Na moju mladosť prišli starosti, ťažkosti a údery príliš skoro, a to všetko to roztrhalo na kusy. To, čo z neho zostalo, je ďalej zničené týmito chladnými, tmavými stenami. Teraz ma pripravujú aj o slnko. Odkedy som v tejto tme, prešlo veľa týždňov a slnko si môžem užívať len hodinu denne.

Kolená mám neustále omrznuté. Cítim, ako sa mi do kostí vkráda chlad cementovej podlahy. Hodiny plynú pomaly; veľmi pomaly. Na poludnie a v noci si dám pár súst. Už nemôžem jesť. Ale to pravé trápenie začína najmä v noci; sú asi 2 alebo 3 hodiny ráno, keď zaspím. Vonku je búrka. Tu, na vrchole kopca, je vietor silnejší. Sneh ženie vietor cez škáry vo dverách, až pokryje štvrtinu plochy bunky. Ráno si vždy nájdem dosť hrubú vrstvu. Ťažké nočné ticho prerušujú len sovy, ktoré bývajú vo vežiach kostolov, a z času na čas aj hlasy strážcov, ktorí kričia, ako sa len dá.

"Číslo jedna! OK! Číslo dva! OK!"

Premýšľal som, premýšľal, znepokojoval som sa, ale nedokázal som vyriešiť hádanku: Mesiac? Dva mesiace? Jeden rok? Koľko? Celý život? Zbytok môjho života?

Áno, môj zatykač mi hrozil doživotnými ťažkými prácami. Bude sa súd konať? Určite; ale bude to ťažká skúška. Pretože proti mne sa spájajú tri sily: Vláda, ktorá sa pokúsi ísť príkladom môjho trestu, najmä ak vezmeme do úvahy, že v Rumunsku je to prvýkrát, čo sa niekto stretol so zbraňou v ruke tvárou v tvár utláčateľovi, ktorý pošliapal ich dôstojnosť, urazil ich česť a trhal ich mäso v mene princípu moci štátnej moci. Židovská moc v Rumunsku, ktorá by urobila čokoľvek, aby ma udržala vo svojich pazúroch. Židovská moc zo zahraničia, so svojimi peniazmi, svojimi pôžičkami, svojimi tlakmi. Všetky tieto tri sily majú záujem zabrániť mi odtiaľto odísť. Proti sú študenti a rumunské nacionalistické hnutie. Kto vyhrá? Uvedomujem si, že môj úsudok je skôr skúškou sily. Nech by som mal akokoľvek pravdu, keby boli nepriateľské sily čo i len o niečo silnejšie ako náš tábor, ani na chvíľu by neváhali a zničili by ma. Je to už toľko rokov, čo čakali, kým ma dostanú, pretože som sa vložil do všetkých ich plánov. Vynaložia všetko úsilie, aby som im nemohol uniknúť. In

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

domov, moja matka, ktorá rok čo rok počula toľko desivých správ, jej dom, ktorý v noci prepadli prokurátori a prehľadali brutálni komisári, dostával ranu za ranou.

Uvažujúc o mojom živote, ktorý prišiel k takémuto smutnému osudu, mi poslala Akatist Panny Márie a vyzvala ma, aby som si ho prečítal o polnoci počas 42 po sebe nasledujúcich nocí. Urobil som to a zdalo sa, že keď som sa blížil k svojmu cieľu, naša strana naberala na sile, keď nepriateľ ustupoval a nebezpečenstvá sa zmenšovali.

TEST JE PRENOSENÝ DO FOCSANI

V januári som bol informovaný, že súdny proces bol z úradnej moci presunutý na Focsaniho. Focsani bol v tom čase najväčšou liberálnou baštou v krajine. Z tohto mesta pochádzali traja členovia kabinetu: generál Vaitoianu, NN Saveanu a Chirculescu. Bolo to jediné mesto v celej krajine, kde sa nacionalistické hnutie neuchytilo. Naše snahy niečo dosiahnuť zlyhali. Tam sme nemali nikoho, okrem pani Tity Pavelescuovej, skúsenej patriotky so svojimi novinami Santinela („Strážna veža“), ktorá kázala, ale vo vetre.

Keď sa študenti Iasi dozvedeli o tomto presune, boli veľmi znepokojení.
Početné skupiny pri každom odchode vlaku čakali na železničných staniciach v okolí Iasi, aby ma odprevadili do Focsani, pretože sa povrávalo, že môj sprievod by sa ma pri príležitosti tohto presunu pokúsil zastreliť pod zámienkou, že sa snažím ujsť. . O dva týždne neskôr prišiel Botez, šéf bezpečnosti, s niekoľkými agentmi a posadili ma do auta, ktoré sprevádzalo druhé auto.

Opúšťame Iasi cez bariéru Pacurari do ložiska Cucuteni. Tam som stretol skupinu študentov a vo vlaku, ktorý zastavil, bola ďalšia skupina. S nikým z nich som sa však nemohol rozprávať. Keď ma policajti naložili do auta väzňov, prejavili mi moju podporu. Cestovali sme skoro

celú noc. Pristúpil som k Focsanimu, ktorý si bol istý svojím odsúdením. Na policajnej stanici ma čakala miestna polícia a riaditeľ väznice. Okamžite ma odviedli a uväznili. Spočiatku bol režim prísnejší ako v Iasi.
Gavrilescu, starosta okresu, ktorý sa zdal byť zlým človekom „bez akéhokoľvek ospravedlnenia – pretože žiadny starosta nemá právo zasahovať do väzenského režimu – chcel na mňa zaviesť prísny režim. Dokonca vošiel aj do mojej cely, kde sme sa veľmi nepríjemne pohádali.
Zázrak, ktorý som ani ja a najmä tí, čo ma do Focsani priviedli, neočakávali, bol ten, že tri dni po mojom príchode celé obyvateľstvo, bez ohľadu na politickú stranu a napriek všetkému úsiliu zo strany úradov obrátiť to proti mne, spontánne prišiel na moju stranu.

Liberálnych politikov opustili nielen vlastní priaznivci, ale aj ich rodiny. Napríklad dievčatá z Chirculescu College mi poslali jedlo a ušili mi spolu s ďalšími dievčatami regionálne národné tričko. Dokonca som počul, že odmietli sedieť pri stole, aby jedli s otcom. Vtedy som stretol generála Dr. Macridesca, Focsaniho najctihodnejšiu postavu; Hristache Solomon, stredne bohatý vlastník nehnuteľností, ale muž s veľkou morálnou autoritou, pred ktorým dokonca aj jeho nepriatelia sňali klobúk; pán Georgica Niculescu; Col. ' Blezu, ktorý mi prostredníctvom svojej malej dcérky Fluturas posielal jedlo; Vasilache, Stefan a Nicusor Graur; Olteanu, Ciudin, Montanu, Filho, Maj. Cristopol, Caras, Gurita Stefaniu, Nicolau, Tudoroncescu, medzi inými. Všetci títo a mnohí ďalší, od ktorých som dostal viac ako len otcovskú starostlivosť. Môj zdravotný stav však nebol v poriadku.

Bolia ma obličky, hrudník a kolená.

Termín pojednávania bol stanovený na 14. marca 1925. S týmto zámerom sa začali tlačiť tisíce letákov vo všetkých univerzitných centrách a tiež v iných mestách, v Kluži, Cap. Beleuta ho vytlačila a

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

distribuovaných po celej krajine desaťtisíce týchto brožúr. Jeho dom, otvorený vo dne v noci nacionalistickým bojovníkom, sa zmenil na skutočné sídlo. V Orastie, v tlačiarni Padre Mota, boli vytlačené desaťtisíce brožúr populárnej poézie a státisíce letákov.

Aj tu moji súdruhovia dali vytlačiť niektoré z mojich listov, ktoré som napísal vo väznici Vacaresti, ako brožúrku s názvom: Listy od študentského väzňa.

Vláda prišla s opačnou záležitosťou, aby bola rozptýlená blízko a ďaleko. Nemali však žiadny účinok, pretože vlna národného cítenia sa impozantne a nezadržateľne zdvihla. Dva dni pred začiatkom procesu začali do Focsani prichádzať stovky ľudí a študentov z celej krajiny. Len z Iasi ich prišlo viac ako tristo, pričom išli celým vlakom. Úrady ma previezli na koči do Národného divadla, kde sa mal konať súd. To sa však odložilo, hoci bola vybraná porota. Vzali ma späť do väzenia.

Vonku však neodôvodnené odkladanie procesu vyvolalo všeobecné pobúrenie, ktoré sa rýchlo zmenilo na obrovskú pouličnú demonštráciu, ktorá trvala celé popoludnie až do noci.

Snahy armády potlačiť jasajúci dav nikam neviedli. Demonštrácia bola namierená proti Židom a vláde. Židia si potom uvedomili, že všetky ich tlaky v prípade sa obrátia späť. Táto demonštrácia bola mimoriadne dôležitá pre výsledok môjho súdneho konania.

To vyradilo Židov z boja, pretože si uvedomili, že moje odsúdenie by pre nich mohlo mať katastrofálne následky. Zatiaľ čo židovský ľud úplne neustúpil, jeho tlak na úrady sa zmiernil. Medzitým som dostal podnety na petíciu za prepustenie a ubezpečenia, že budem prepustený, ale odmietol som tak urobiť.

Veľká noc prišla. Oslavoval som Vzkriesenie sám vo svojej cele. Keď sa začali ozývať zvony všetkých kostolov v meste, kľakol som si a pomodlil som sa za svoju nevestu a za mňa, za moju matku a môj dom, za duše mŕtvych a tých, čo bojovali vonku – aby ich Boh požehnal. posilni ich a dopraj im víťazstvo nad všetkými nepriateľmi.

V TURNUL-SEVERIN

Raz v noci okolo druhej som sa zobudil, ako sa niekto pokúšal otvoriť zámok. Prišli po mňa väzenskí úradníci, keďže môj súdny proces sa nečakane presunul vládnym zásahom do Turnul-Severin na druhom konci Rumunska.

Narýchlo pozbieral mojich pár vecí; potom ma v obkľúčení stráží umiestnili do nákladného auta, ktoré nás odviezlo na okraj mesta blízko železničnej trate. Krátko nato vlak zastavil a ja som bol nasadený do vozňa Black Maria.

Opúšťal som preto toto mesto Focsani, ktoré v príhodnej chvíli statočne čelilo ohromnému tlaku úradníctva a ktorého občania prerušili stranícke zväzky, niekedy aj rodinné, aby sa prejavili vo vynikajúcej a nepopierateľnej jednomyseľnosti citov.

Počas cestovania som chcel vedieť, akých ľudí by som mal stretnúť v Tumul-Severin? Nikdy som tam nebol, nikoho som v tom meste nepoznal.
Kdekoľvek vlak zastavil, počul som ľudí ako sa rozprávajú, smejú sa, vystupujú alebo nastupujú do vlaku, ale nič som nevidel, pretože vozeň, v ktorom som bol, nemal okná. bol to len centimeter steny, ktorý ma delil od zvyšku sveta, od slobody. Možno medzi tými, ktorí prešli cez koľaje na tých železničných staniciach, boli mnohí, ktorí ma poznali alebo boli moji priatelia.

Ale nevedeli, že som v tom aute. Každý niekam ide. Len ja som nevedel kam idem. Všetci kráčajú s ľahkosťou a radosťou, zatiaľ čo ja nosím vo svojej duši, ťažšej ako mlynský kameň, bremeno tohto nesmierneho neznáma, ktoré ma čaká. Musím byť odsúdený

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

pre život? Pre menej? Opustím niekedy čierne a škaredé múry väzenia alebo je mojím osudom tam zomrieť?
Veľmi dobre viem, že môj úsudok nie je otázkou spravodlivosti, je to otázka sily; kto bude silnejší,
vyhrá - bude silnejší náš nacionalistický prúd alebo tlak židovskej vlády? Ale tak to nemôže byť!
Kto má pravdu, bude silnejší a následne nevyhnutne vyhrá. A keď sa vlak pohol ďalej, cítil som svoju
bolesť akútnejšie. Moje srdce bolo zrejme prilepené ku každému kameňu v Moldavsku a ako som za
sebou zanechával stále viac a viac, mal som pocit, že sa z neho postupne odlupujú kúsky.

Celý deň som takto cestoval sám zavretý vo väzenskom aute. Do Baloty sme sa dostali, verím, za
súmraku. Vošiel policajt v sprievode agentov a požiadal ma, aby som odišiel. Odviezli ma za stanicu,
kde sme nasadli do auta a odišli. Vyzerali ako veľmi milí muži, ktorí sa so mnou snažili nadviazať
rozhovor, urobiť si srandu. Ale ja, zaťažený inými myšlienkami a potrebami, som nemal chuť rozprávať.
Odpovedal som ochotne, ale stručne.

Vchádzame do Turnul-Severin.

Keď som prechádzal niekoľkými ulicami, prežíval som skutočnú radosť v srdci a potešenie, keď moje oči
opäť videli ľudí kráčať ulicami.
Zastavili sme pri bráne väznice. Zamknuté brány sa opäť otvorili, aby sa za mnou opäť zavreli.

Riaditeľ a štáb ma privítali ako cteného hosťa. Pekná izba, ktorú som dostal, mala drevenú
podlahu, nie cementovú ako tie predtým.
Aj tu ku mne pristupovali zadržaní ako v iných väzniciach s láskou; a pomohol som im neskôr v ich
nekonečnej materiálnej a morálnej biede.

Na druhý deň som vyšiel na nádvorie. Odtiaľ som videl na ulicu.
Okolo obeda som si všimol, že sa pred bránami väznice zhromaždilo viac ako 200 malých detí vo
veku od 6 do 7 rokov, ktoré, keď ma videli prechádzať okolo, začali na mňa mávať ručičkami,
niektoré v šatkách, iné v čiapkach. Boli to školáci, ktorí počuli, že som prišiel do Turnul-Severin
a bol som tam vo väzení.
Tieto deti tam odvtedy mali byť denne, aby mi prejavili súcit. Čakali, kým prejdem, zamávajú ručičkami.

Na súde sa ku mne prezident Varlam, muž veľkej láskavosti, správal s veľkou zdvorilosťou.
Najmenej prokurátor Constantineseus, o ktorom sa hovorilo, že on sám predpokladal, že spolu
s prefektom Mariusom Vorvoreanu získa moje odsúdenie, ale neveril som tomu. Spočiatku boli
dosť tvrdé, za ktorými som objavil nejakú zlomyseľnosť. Postupne ich však obmäkčila vlna verejnej mienky,
nadšenie, ktoré sálalo od detí až po starých ľudí. Všetci sa vtedy cítili Rumunmi a náš boj vnímali ako
posvätný boj o budúcnosť tejto krajiny. Vedeli o mojom nešťastí a videli v mojom geste gesto
vzbury za ľudskú dôstojnosť, gesto, ktoré by urobil každý slobodný človek.

Títo ľudia, potomkovia Iancu Jianu a kapitána Tudora Vladimiresca, ktorých pištole sa oháňali na
obranu cti národa pred ponižovaním storočí, ľahko pochopili, čo sa stalo v Iasi. Žiadny argument
nimi nemohol pohnúť. Darmo kričali prokurátor a starosta, obklopila ma starostlivosť a náklonnosť
všetkých rodín v meste, dokonca aj tých, ktorí hrali oficiálnu úlohu, ako napríklad starostu Corneliu
Radulescu, pre ktorého som vypracoval

veľký obdiv; ale bol som obzvlášť obklopený, ako nikde inde, láskou a pochopením detí pre moje
trápenia. Boli prví, ktorí hovorili v mojom mene v Turnul-Severin. Rád spomínam, ako začali prichádzať
malí z periférie, ktorí ledva chodiť, videli, ako sa starší pravidelne schádzajú pred väznicou a mávajú
rukami. Sledoval som, ako to v určitom čase skladajú zo všetkých častí, ako program, ktorý museli
robiť. Všetci boli ticho a dobre sa správali. Nehrali ani nespievali. Len sa pozerali a čakali, že ma uvidia
prejsť cez otvor, aby mi mohli zamávať.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

ja; tak sa vrátili domov. Pochopili, že na tomto väzení je niečo smutné a zdravý rozum im povedal, že tu nie je nič na smiech. Jedného dňa ich žandári začali vyháňať. Na druhý deň som ich už nevidel. Sentinely boli vyslané, aby im zabránili v príchode.

ROZSUDOK

Termín pojednávania bol stanovený na 20. mája. Predseda súdu dostal 19 300 podpisov od právnikov, ktorí ma chceli obhajovať, z celej krajiny. Dva dni pred súdnym procesom začali prichádzať vlaky študentov. rovnako ako vo Focsani dosiahli študenti Iasi 300 ľudí. Rovnako v hojnom počte prišli študenti z Bukurešti, Klužu, Cernauti. Medzi účastníkmi bola aj delegácia Focsani vedená bývalým predsedom poroty 14. marca Mihailom Carasom, ktorý sa teraz prihlásil ako advokát zastupujúci porotu Focsani. Prišli aj svedkovia obžaloby: policajti z Iasi. Procedúra sa začala v Národnom divadle, predsedníctvom radcu Variama. Vedľa mňa na lavici obžalovaných boli: Mota, Tudose Popescu, Garneata, Corneliu Georgescu, Radu Mironovici. Na lavičke obrany

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

sedeli: profesor Cuza, profesor Gavanescul, Paul Iliescu, profesor Sumuleanu, Em. Vasiliu-Cluj, Nicusor Graur, celý bar Turnul-Severin Divadlo bolo , atď.

zbalené a okolo neho vonku čakalo viac ako 10 000 ľudí.
Porotcovia boli vybraní. Boli vyžrebovaní: N. Palea, GN, Grigorescu, J. Caluda, I. Preoteasa, GN Grecescu, D.1. Bora, VB jujescu, C. Vargatu, C.
Surdulescu, Adolf Petayn, P. 1. Zaharia, GN Boiangiu, I. Munteanu a GN Ispas. Zložili prísahu a vážne sa posadili na svoje miesta. Obžaloba bola prečítaná.
Nasledoval výsluch. Povedal som veci tak, ako sa stali. Ďalší piati odpovedali na jeho výsluch rovnako, povedali pravdu, a síce, že na súde sa do prípadu vôbec nezapájali. Svedkami obžaloby boli Žid a policajti z Iasi.
Počas procesu všetko popreli. Nič nebola pravda. Všetko bitie, všetko mučenie, čisté výmysly. Dokonca popreli lekárske potvrdenia vydané profesorom Bogdanom, patológom. Ich postoj vzhľadom na to, že na kríž zložili prísahu hovoriť pravdu a len pravdu, vyvolal rozhorčenie celého súdu.

Jeden zo svedkov, komisár Vasiliu Spanchiu, ktorého som teraz videl premeniť na najsúcitnejšiu bytosť, nič nevidel, nič neurobil. Postavil som sa ho so súhlasom predsedu senátu nahlas plný rozhorčenia: „Neudrel si ma do tváre v Mrs.

Ghicova záhrada?" „To nie som ja."

"Neboli ste to vy, čo ste namáčali hlavy študentov do vedier s vodou, zatiaľ čo oni so sklonenou hlavou mali bičované chodidlá?"
"V tom čase som tam nebol. Bol som v centre mesta."

V jeho tvári, vo všetkých jeho gestách, v celom správaní bolo vidieť, že klame; hoci prisahal na kríž, klamal.
Celý dav v divadle kypel rozhorčením.
Zrazu, akoby si kolektívna zúrivosť davu tak želala, muž v hľadisku vyskočil, zdvihol komisára na ruky a odniesol ho. Bol to pán Tilica Ioanid. Počuli sme, ako kričal, keď tlačil komisára zo schodov: "Vypadni odtiaľto, darebák, lebo ti nezaručujeme život!" Keď sa vrátil, povedal ostatným komisárom Iasi: "Vlastnými rukami ste surovo mučili tieto deti. Keby ste niečo také urobili tu v Turnul-Severine, ľudia by vás zabili. Vaša prítomnosť v tomto meste to poškvrnila; nechaj to v prvom vlaku, inak ťa postihne nešťastie."

,

Toto gesto bolo skutočne vítané, pretože ľudia boli naštvaní. Uvoľnilo to celú napätú atmosféru.
Mučitelia boli ponížení a teraz, keď kráčali, vítali ľudí klaňaním sa k zemi a prosili o čo i len najmenší náznak pozornosti od najskromnejšieho nositeľa trikolórneho pásu. „Akoby sme neboli dobrí Rumuni! Čo by sme robili?
Mali sme rozkazy."

"Nie! Darebáci! Nemali ste srdce otca, ani srdce Rumuna. Nemali ste žiadnu česť ani úctu k zákonu. Hovoríte, že ste mali príkazy? Nie! Mali ste zradné srdcia."
Takto ich ľudia karhali na uliciach.
Potom asi dva dni nasledovali výpovede svedkov obhajoby, medzi ktorými bol aj starší profesor Ion Gavanescul z univerzity v Iasi, s ktorým sám starosta Manciu zle zaobchádzal na kongrese univerzitných profesorov, ktorému predsedal; aj dôstojníci z vojenského lýcea a pešej školy, moji bývalí nadriadení a učitelia, potom obete a ich rodičia svedčili, znovu pred sudcami a takmer v slzách, bolestivé scény poníženia, ktoré mali.

Bolo to podrobené. Civilným pozorovateľom bol pán Costa-Foru, vedúci slobodomurárskej lóže v hlavnom meste.

Obhajcovia hovorili v nasledujúcom poradí. Paul Iliescu, Tache Policrat, Valer Roman, Valer Pop, Sandu Bacaloglu, Em. Vasiliu-Cluj, Cananau, Donca Manea,

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Mitulescu, Virgil Neta, Neagu Negrilesti, Henrietta Gavrilescu, profesor Dr.
Sumuleanu, profesor Ion Gavanescul a profesor AC Cuza. Krátke vyhlásenia predniesli Mihail Caras, plukovník Vasileseu Lascar, starý kňaz Dumitrescu z Bukurešti, plukovník Catuneanu; Ion Sava, Dr. Istrate, I. Rob, Dragos, Ion Blanaru a Camenita, zastupujúci študentov z Iasi, Cluj, Cernauti, Bukurešti, Falciu County a

Turnul-Severin v tomto poradí; Kapitán námorníctva Manolescu, Alexandru Ventonic pre kresťanských obchodníkov z Iasi; potom Costica Ungureanu, Petru Vasiliu, Grécko, kapitán Peteu-Ploesti, vojnový invalid, a M. Negru-Kišiňov. Bol som to ja, kto hovoril posledný. Povedal som: "Páni z poroty. Všetko, za čo sme bojovali, bolo z viery a lásky k našej krajine a
rumunskému ľudu. Prevzali sme povinnosť bojovať až do konca. Toto je moje posledné slovo."

Bolo to v šiesty deň môjho procesu, 26. mája 1925. Všetkých šesť nás vzali do miestnosti, aby sme čakali na rozsudok. Neboli sme veľmi nadšení, ale akosi rovnako. O niekoľko minút neskôr počujeme z veľkej sály búrlivý potlesk, výkriky a jasot. Nemali sme čas nad tým premýšľať, keď sa dvere otvorili a dav nás uviedol do rokovacej miestnosti.
Keď sme sa zjavili nesení na pleciach, všetci jasali a mávali vreckovkami.

Aj sudcu Varlama zaplavila vlna nadšenia, ktorej nedokázal odolať. Všetci porotcovia sedeli na svojich miestach, tentoraz mali na sebe trikolórové pásky na klope s hákovými krížmi.

Hneď ako nám prečítali oslobodzujúci verdikt, bol som vystrčený vonku, kde sa zhromaždilo viac ako desaťtisíc ľudí. Všetci padli v kolóne a niesli nás na pleciach ulicami, zatiaľ čo nás ľudia na chodníkoch zasypávali kvetmi. Keď sme dorazili k pánovi Tilicovi loanidovi, prihováram sa niekoľkými slovami k ľuďom z vášho balkóna a vyjadrujem vďaku Rumunom z Tumul-Severin za veľkú lásku, ktorú mi prejavili počas procesu.

NÁVRAT DO IASI

Po poďakovaní niekoľkým rodinám Turnul-Severin za ich návštevu, za spôsob, akým ma adoptovali, som na druhý deň nastúpil do špeciálneho vlaku do Iasi. Špeciálny vlak nebol pre mňa, ale pre viac ako 300 Iasianov, ktorí sa zúčastnili procesu, ku ktorému boli pripojené autá Focsanianov, Barladianov a Vasluianov. Na stanicu nás prišli odprevadiť a vyzdobiť náš vlak kvetmi tisíce ľudí.

Vlak odišiel. Dav za chrbtom mával vreckovkami vyjadrujúcimi svoju lásku a túžbu pokračovať v boji za „hurá“, ktoré rozvoniavali vzduch. Zo svojho okna som sledoval ten veľký dav ľudí, z ktorých som nikoho predtým nepoznal, ale teraz sa od nás odlúčili so slzami v očiach, akoby nás poznali roky. V duchu som sa modlil a ďakoval Pánovi za víťazstvo, ktoré nám dal.

Až teraz, keď som prechádzal z auta do auta, som opäť videl svojich súdruhov z Iasi, ako sa s každým zhovárajú a spoločne sa radujú, že nás Boh urobil víťazom a zachránil nás pred hrozbou, pred ktorou si všetci naši nepriatelia mysleli, že som nie. by mohol utiecť.

V kupé som našiel profesora Cuzu a profesora a pani Sumuleanu.
Boli šťastní, že sú obklopení našou láskou.
Všetky izby boli krásne vyzdobené kvetmi a zeleňou. A na prvej zastávke pred Tumul-Severinom priniesli na naše veľké prekvapenie novú horu kvetov roľníci so svojimi kňazmi, učitelia so svojimi žiakmi, všetci oblečení v národnom odeve.

Na každej železničnej stanici bolo veľa ľudí, ktorí čakali na príchod vlaku.
Nebolo to ako oficiálne, chladné recepcie. Nebola to povinnosť, ani strach, ani vlastný záujem, čo týchto ľudí priviedlo. Videl som starých mužov na okraji plačúcich davov.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Zaujímalo by ma prečo? Vo vlaku nikoho nepoznali. Zdalo sa, že ich prinútila prísť neznáma sila, ktorá im záhadne pošepkala: „Choďte do garáže, lebo medzi všetkými vlakmi, ktoré prechádzajú okolo, je jeden, ktorý sleduje priebeh rumunského osudu. Všetko ostatné beží v záujme tých, ktorí na nich jazdia, okrem tohto, ktorý beží v behu ľudí, pre ľudí."

Davy niekedy nadviažu kontakt s dušami ľudí. Okamih videnia. Davy vidia národ s jeho mŕtvymi a celou ich minulosťou; cítiť všetky ich chvíle slávy a tiež chvíle porážky. Môžu cítiť vriacu budúcnosť. Tento kontakt s celou nesmrteľnou a kolektívnou dušou národa je horúčkovitý, plný chvenia.

Keď sa to stane, zástupy plačú. Toto je možno tá národná mystika, ktorú niektorí kritizujú, pretože nevedia, čo to je, a iní ju nevedia definovať, pretože ju nemôžu zažiť.

Ak je kresťanská mystika, ktorá smeruje k extáze, kontaktom človeka s Bohom prostredníctvom „skoku od ľudskej prirodzenosti k božskej“ (Crainic *), národný mysticizmus nie je ničím iným ako kontaktom človeka alebo množstva, s dušou svojho ľudu. , prostredníctvom skoku z osobných starostí do večného života ľudí. Nie intelektuálne, ako by to dokázal každý historik, ale lizdng, svojou dušou.

Keď vlak, celý vyzdobený vlajkami a zeleňou, zastavil v Craiove, nástupište stanice bolo preplnené viac ako 10 000 ľuďmi. Na pleciach nás odniesli do zadnej časti skladu, kde nás čakal jeden z občanov.

Prehovoril profesor Cuza. A ja v krátkosti.
Takto nás prijali na všetkých staniciach, veľkých aj malých, ale hlavne v mestách Piatra-Olt, Slatina a Pitesti. Hoci vo väčšine týchto miest pozdĺž železnice neboli žiadne nacionalistické organizácie a nikto nerozdával letáky, ktoré by ľudí zvolávali na stanice, všetky nástupištia boli zaplnené tisíckami ľudí, aby pozdravili Ameriku.

Bolo asi 20:00, keď sme dorazili do Bukurešti. Ešte raz ma zdvihli, víťazoslávne odniesli na ramenách cez stanicu dopredu, kde bolo celé námestie morom, ktoré sa rozprestieralo pozdĺž Camino da Grivita, ďaleko za Polytechnickou školou. Muselo tam byť viac ako 50 000 ľudí, ktorí prejavovali nadšenie, ktoré nič nedokázalo potlačiť. Oslovil ich profesor Cuza. V skutočnosti teda v celej krajine prevládal vlastenecký prúd taký silný, že mohol priviesť LANC k moci. Ale tieto priaznivé, taktické, politicky veľké momenty, ktoré toto hnutie už nikdy neuvidí, neboli využité.

Profesor Cuza nevedel, ako využiť veľkú taktickú príležitosť, ktorú politické hnutia len málokedy našli.

V očiach každého objektívneho pozorovateľa oboznámeného s politickými konfrontáciami bol teraz osud LANC spečatený.

Sme odchádzali. Celú noc nás ľudia stretávali na zastávkach. Vo Focsani bolo o 3:00 viac ako 1000, ktorí čakali od 16:00 predošlého popoludnia. Chceli, aby sme sa tam na jeden deň zastavili. Ale išli sme ďalej. Do vlaku nastúpila delegácia v zložení Hristache Solomon, Aristotel Gheorghiu, Georgica Niculescu a ďalší. Povedali mi: "Keďže sme nemali to šťastie hostiť váš súd v našom meste, musíte sa vydať vo Focsani. 14. júna skoro ráno musíte byť vo Focsani. Všetko sa urovná." Delegácia opustila vlak v Marasesti po tom, čo som sľúbil, že budem vo Focsani podľa plánu. Do Iasi sme dorazili ráno, mimoriadne unavení. Na stanici boli študenti a mešťania, niesli nás na pleciach cez mesto na univerzitu. Tam nás čakali žandárske kordóny. Dav vybuchol a vstúpil do univerzity a odviedol nás do amfiteátra. Tam prehovoril profesor Cuza, po ktorom sa ľudia pokojne rozišli. Každý išiel do svojej postieľky. Prezrel som si malý domček na Flowers Street, ktorý som opustil pred ôsmimi mesiacmi. Na druhý deň som odišiel do Husi, kde ma čakala mama s plačom pri dverách.

O niekoľko dní neskôr sa na radnici konal môj civilný sobáš.

* Nichifor Crainic (1889-1972), rumunský novinár, teológ, filozof. (Tr.)

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

JÚN 1925 - JÚN 1926

MOJE MANŽELSTVO

V sprievode mamy, otca, bratov a sestier, nevesty a svokrovcov som odišiel 13. júna do Focsani. Tam sme boli hosťami v dome generála Macridesca. V tú noc sme boli informovaní organizačným výborom svadby, ktorý nás navštívil, že všetko je pripravené a že už bolo ubytovaných viac ako 30 000 ľudí z iných miest, pričom v tú noc prišli ďalší; že všetci obyvatelia Focsani prijali týchto hostí s radosťou a s radosťou ich privítali.

Na druhý deň ráno mi priviezli koňa v súlade s našou starou ľudovou tradíciou - ako to vyžaduje program - a keď som prešiel okolo domu nevesty, viedol som kolónu do Crang (háj) za mestom. Na oboch stranách cesty boli ľudia, dokonca aj deti medzi stromami. Za mnou išli družbovia, ktorí jazdili na vyzdobených kočoch. Profesor Cuza a generál Macridescu, Hrisache Solomon, Coronel Cambureanu, Tudoroncescu, Georgica Niculesc, major Bagulescu a ďalší. Nasledoval nevestin voz, ťahaný šiestimi

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

voly a ozdobené kvetmi, za ktorými nasledujú vozy hostí. celkovo tam bolo 2300 vagónov, kočov a áut, všetky vyzdobené kvetmi a ľudia oblečení v národných krojoch. Dorazil som do Crangu, menej ako štyri míle od Focsani, a chvost kolóny ešte neopustil Focsani. Svadobný obrad sa konal na plošine, postavenej špeciálne na tento účel. Prítomných bolo 80 000 až 100 000 ľudí. Po náboženskom obrade sme tancovali horu a iné národné tance a slávnosť pokračovala hostinou v tráve. Obyvatelia Focsani prinášali proviant pre seba a tiež pre hostí mimo mesta.

Celý večierok bol natočený s veľkou prehliadkou národných krojov, vyzdobených vozov, s ich tancom a nadšením. O niekoľko týždňov neskôr bol uvedený v kinách v Bukurešti, ale iba dvakrát, pretože ministerstvo vnútra film a výtlačok zhabalo a spálilo.

Večierok sa skončil za súmraku so všeobecným pocitom bratstva a animácie. Spolu s manželkou a niekoľkými spoločníkmi som v tú noc odišiel do Baile Herculane, kde sme strávili dva týždne s rodinou starých priateľov, S. Martalogových.

Mota sa zasa vybrala do Iasi, aby začala kopať základ kresťanského kultúrneho domu na pozemku, ktorý daroval inžinier Grigore Bejan.

SLÁVNOSŤ KRSTU V CIORASTI

Dňa 10. augusta som bol v Ciorasti neďaleko Focsani krstným rodičom 100 detí, ktoré sa narodili v tom mesiaci v okrese Putna a okolí. Krst sa bude konať vo Focsani. Ale vláda, aby tomu zabránila, tam vyhlásila stav obliehania.
Po prekonaní mnohých prekážok sme sa stiahli do Ciorasti, kde sa nám podarilo uskutočniť krst detí v tieni bajonetov.

PO ROKU PRÁCA OBNOVUJE

Vrátil som sa do Iasi, aby som spolu so svojimi spoločníkmi pracoval na budovaní nášho Domova. Išli sme za starým plánom výstavby aj za plánom mládežníckej organizácie, prerušený osudom takmer na celý rok.
Začali prichádzať dary. Rodina Moruzzi z Dorohoi prispela 100 000 lei; Generál Cantacuzino daroval tri vagóny cementu; Rumuni v Amerike prostredníctvom novín Libertatea ("Liberty") prispeli viac ako 400 000 lei. Roľníci z najodľahlejších dedín Sedmohradska, Bukoviny a Besarábie posielali časť svojich skromných zdrojov do „domu v Iasi“, ako ho s láskou nazývali.

Všetky tieto príspevky prichádzali kvôli sympatiám, ktoré sa v tom čase tešilo nášmu hnutiu vo všetkých spoločenských vrstvách. Fotografie zobrazujúce, ako si študenti a študenti stavali vlastný dom, vzbudili veľké nadšenie. Toto bolo niečo úplne nové, čo nie

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

u nás alebo v zahraničí. Táto aktivita vyvolala v Iasi toľko sympatií, že keď úradníci na konci dňa odišli z práce, išli na stavbu, vyzliekli si kabáty a zobrali lopatu, krompáč alebo fúrik cementu. V tomto type práce sa tam našli študenti z Kluže, Besarábie a Bukoviny, Bukurešti. V mnohých mestách sa už pod Motovým dozorom organizovali krížové bratstvá, takže mladí stredoškoláci prichádzali za prácou z ďaleka a domov sa vracali vzdelaní v našom duchu.

Dva roky študentského zápasu, agitácie a utrpenia, spoločné pre všetkých mladých v Rumunsku, priniesli veľký zázrak: znovunastolenie duchovnej jednoty národa, ktorý bol ohrozený neschopnosťou staršej generácie splynúť a stať sa jeden s veľkou národnou komunitou. Teraz mladí ľudia, prichádzajúci zo všetkých častí krajiny, upevňovali a posväcovali túto jednotu duše spoločným úsilím v škole práce pre našu krajinu.

NEBEZPEČENSTVO, KTORÉ OHROZUJÚ POLITICKÉ HNUTIE

Tento prúd po celej krajine bol impozantný. Nemyslím si, že takýto nezvyčajný populárny prúd v krajine už mnohokrát predtým existoval. Šampionát sa nevyvíjal dobre, kvôli nedostatočnej organizácii, nedostatku akčného plánu. Navyše v dôsledku tohto veľkého prúdu hrozilo, že do hnutia môžu preniknúť nejaké kompromitujúce a nebezpečné živly. Hnutie nikdy nezomrie pod údermi vonkajšieho nepriateľa, ale kvôli nepriateľom vo vnútri, ako každý ľudský organizmus. Typicky iba jedna ľudská bytosť z milióna zomiera na vonkajšie príčiny (zrážka vlakom alebo autom, zastrelenie, utopenie atď.); človek podľahne vnútorným toxínom, zomiera na jed.

Tak ako to bolo, po procesoch Vacaresti, Focsani a Turnul-Severin sa do našich radov mohol pridať každý, kto chcel.
Niektorí sa spojili, aby sa zapojili do podvodov: zbierali predplatné, predávali brožúry, požičiavali atď. a bez ohľadu na to, kde sa tieto postavy objavili, vždy kompromitovali hnutie; iní, ktorí sa spojili ako politickí horolezci, sa začali hádať a navzájom sa odsudzovať, každý súťažil o vedúcu pozíciu alebo miesto v parlamente atď. Iní boli v dobrej viere, ale chýbala im disciplína, odmietali poslúchnuť príkazy svojich nadriadených; títo ľudia sa donekonečna dohadovali o každej smernici, pričom každý konal po svojom. Iní, ktorí opäť vstúpili do našich radov v dobrej viere, sa jednoducho nedokázali integrovať do nášho ducha.

Existuje mnoho veľmi dobrých jednotlivcov s takou morálnou štruktúrou, že sa jednoducho nemôžu zlúčiť do organizácie, ako je tá naša, a preto ohroziť svoju existenciu zvnútra. Niektoré sú zaujímavé už od narodenia; čokoľvek spoja, zničia rozprávaním príbehov.

Niektorí iní majú utkvelú predstavu; úprimne veria, že našli kľúč ku všetkým riešeniam a snažia sa vás presvedčiť o svojej hodnote. Iní sú chorí, postihnutí zlom žurnalistiky. Za každú cenu chcú byť riaditeľmi novín alebo vidieť svoje meno vytlačené na konci príbehu. Sú iní, ktorí konajú tak, že bez ohľadu na to, kam idú, dokážu urobiť kompromis

celý zápas a podkopanie dôvery, ktorú tam organizácia požívala.
Nakoniec sú niektorí, ktorí sú špeciálne platení za to, aby sa zapojili do intríg, špionáže a kompromitovali akékoľvek ušľachtilé snahy nacionalistického hnutia.
Akú starostlivosť a akú obozretnosť teda musí prejavovať vedúci hnutia voči tým, ktorí sa chcú dostať pod jeho vedenie! Koľko musí urobiť, aby ich vzdelával, a aký neúnavný dozor nad nimi musí vykonávať! Bez týchto opatrení je pohyb beznádejne ohrozený.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Žiaľ, profesor Cuza si týchto imperatívov vôbec neuvedomoval. Jej slogan znel: "Ktokoľvek môže vstúpiť do Ligy, ale iba ten, kto môže zostať."

A tento postoj by priniesol skutočnú katastrofu. O niekoľko mesiacov neskôr sa Liga skutočne stala taviacim kotlom intríg, skutočným peklom.
Moje vtedajšie presvedčenie, ktorého sa držím dodnes, bolo, že organizácia by nemala dovoliť vstúpiť „kto chce“, ale len tým, ktorí si „zaslúžia pridať sa“, a umožniť im zostať v nej len – a len dovtedy, kým sú - vzpriamení, pracovití, disciplinovaní a verní.

Ak sa príznaky gangrény, ako sú tie, ktoré sú uvedené vyššie, zdajú byť v organizácii evidentné, mali by byť okamžite izolované a potom vyrezané s väčšou energiou. Inak sa infekcia rozšíri ako rakovina celým pohybovým organizmom a príčina sa stratí. Vaše odhodlané poslanie a budúcnosť; buď zomrie, alebo sa bude zdržiavať medzi životom a smrťou, neschopný nič dosiahnuť. Naše úsilie primäť profesora Cuzu k náprave tejto situácie zlyhalo, pretože na jednej strane si vôbec nebol vedomý týchto základných princípov vedenia hnutia a na druhej strane preto, že nás intrigy dokázali izolovať aj od neho. v dôsledku toho paralyzovať akýkoľvek vplyv, ktorý sme na neho mohli mať.

My Vacarestians, uvedomujúc si to a vidiac zúfalé útoky, vlny intríg, ktoré nás bijú, s cieľom oddeliť nás od profesora Cuzu, sme išli do jeho domu, opäť sme mu sľúbili vernosť a požiadali sme ho, aby nám dôveroval, že urobíme všetko. v našej moci napraviť stav vecí vo vnútri hnutia. Náš pokus sa ukázal ako márny, pretože si uvedomil, že vidíme veci v úplne inom svetle, pokiaľ ide o organizáciu a plán činnosti, a dokonca aj s ohľadom na základnú doktrínu nášho hnutia. Vychádzame z predstavy o morálnej podstate človeka, nie ako o číselnej, volebnej či demokratickej číslici. Ale bol presvedčený, že sme túto myšlienku zachovali, pretože sme sa stali obeťami nejakých intrigánov.

KRITIKA VEDÚCEHO

Kto bol zodpovedný za tento stav? Vedúci, samozrejme. Toto hnutie potrebuje skvelého vodcu, nie brilantného doktrinára, ktorý zostáva lhostejný k vlnám hnutia pod ním; impozantný vodca, aby dominoval a kontroloval hnutie.

Nie každý môže túto úlohu zastávať. Chce to profesionála, človeka s vrodenými vlastnosťami, niekoho, kto pozná nielen princípy organizácie, ale aj rozvoja a boja. nestačí byť uznávaným univerzitným profesorom na to, aby sme viedli takéto hnutie. Tu treba dobrého kormidelníka, šikovného kapitána, ktorý by nás previedol cez vlny, človeka, ktorý pozná zákony a je oboznámený s tajomstvom takéhoto vedenia; kto by poznal vetry a hlbiny mora, kto by poznal nebezpečné útesy, kto by konečne držal kormidlo pevnou rukou.

Nestačí, že človek, ktorý preukáže, že Sedmohradsko patrí Rumunom, má právo prevziať velenie nad vojskami, ktoré ho vyrazia dobyť; rovnako ako fakt, že môže teoreticky preukázať existenciu židovského nebezpečenstva, mu nestačí na to, aby mal právo prevziať vedenie ľudového politického hnutia, ktoré sa pustí do riešenia tohto problému. Sú tu dve úplne odlišné úrovne aktivity, úrovne, ktoré si vyžadujú úplne opačné schopnosti a kvalifikáciu u zúčastnených jednotlivcov.

Môžeme si predstaviť prvú úroveň nad 1000 metrov, oblasť teórie, abstraktné pole zákonov. Tam sa teoretik venuje skúmaniu pravdy a jej teoretickej formulácie. Začína na základe konkrétnych skutočností, od základov, aby tam formuloval zákony vo svojej tvorivej oblasti.

Druhá úroveň je na Zemi. Tu sa muž, ktorý je obdarený vodcovskými vlastnosťami, zapája do umenia vnucovania pravdy silou. Dosahuje výšky až

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

byť v súlade so zákonmi, ale miesto jeho naplnenia je tu na bojisku, v oblasti stratégie a taktiky.

Prvý vytvára ideály, načrtáva ciele; tento ich vykonáva, plní.
Na základe prirodzeného princípu deľby práce sú výnimky, v ktorých sa kvality týchto dvoch funkcií nachádzajú u jedného jednotlivca,
extrémne zriedkavé.

Profesor Cuza je v prvom rade teoretik. V teoretickej rovine svieti ako slnko.
Vaša práca je nasledovná:

a) Výskum a formulácia pravdivosti národnostného práva. b)
Objav a dokonalá identifikácia nepriateľa národnosti. Žid. c) Postulujte riešenia židovského problému.

To je všetko! Ide však o kolosálny úspech. Lebo hoci sú všetky vedecké dôkazy na jeho strane, všetci vedci sú proti nemu, útočia naňho zo všetkých strán a snažia sa zvrhnúť jeho objavy. Ale bráni sa. Táto prvá úroveň nevyžaduje použitie ľudí, ľudských síl; naopak, muž v prvom lietadle sa vyhýba ľuďom. Ale druhý plán si vyžaduje v prvom rade ľudí. len niekto? Rozhodne nie! Ale ľudí, ktorých vodca musí premeniť na ľudské silné stránky.

To znamená:

1. Vedieť, ako ich organizovať podľa určitých rigidných princípov.
2. Poskytnite im technické a hrdinské vzdelanie, aby zvýšili svoju moc, len aby premenili ľudí na ľudskú silu.
3. Veďte tieto sily, teraz už organizované a vzdelané, na strategické a taktické bojové pole, aby bojovali s inými ľudskými silami alebo samotnou prírodou, aby sa dosiahol užitočný cieľ.

Ak sa od doktrinára očakáva, že bude ovládať vedu o skúmaní a formulovaní pravdy, od vodcu politického hnutia sa očakáva, že bude ovládať vedu a umenie organizovať, vychovávať a viesť mužov, profesor Cuza, vynikajúci a v popredí neprekonateľný. Keď bol odvrhnutý na praktické veci, ukázal sa ako dieťa ignorantský, nemotorný, naivný, neschopný organizovať a technicky a hrdinsky vychovávať svojich nasledovníkov, inými slovami neschopný viesť ľudské sily.

Slávny muž v teoretickej rovine nikdy nebude môcť vyhrať víťazstvo v druhej rovine. Bude porazený alebo v lepšom prípade spokojný s malými úspechmi, ktoré preňho získa jeho okolie.

Aké sú charakteristické duchovné črty, ktoré by mal mať vodca politického hnutia? Podľa môjho názoru sú to: 1. Vnútorná sila príťažlivosti. Na svete
neexistujú nezávislí a slobodní ľudia. tak ako v Slnečnej sústave každá hviezda sleduje svoju vlastnú obežnú dráhu, na ktorej sa točí okolo väčšej sily príťažlivosti, tak aj ľudia, najmä na poli politického konania, tiahnu k niekoľkým atraktívnym osobnostiam. Rovnako je to aj v oblasti myslenia. Vonku sú tí, ktorí nechcú prejaviť záujem alebo premýšľať.

Vodca musí mať túto silu príťažlivosti. Niektorí majú viac ako desať ľudí, preto sú vodcami len pre nich; iní o celej dedine, kraji; iné nad celou provinciou, krajinou; a niektoré aj mimo hraníc jednej krajiny. Schopnosť jednotlivca viesť je obmedzená mierou jeho vnútornej sily príťažlivosti. Je to druh magnetickej sily, ktorá, ak nie je posadnutá človekom, ho robí neschopným viesť.

2. Schopnosť milovať. Vodca musí milovať všetkých svojich kamarátov v zbrani.
Ich láska musí preniknúť na okraje komunity hnutia.

3. Vedomosti a zmysel pre organizáciu. Ľudia vtiahnutí na obežnú dráhu hnutia musia byť organizovaní.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

4. Znalosť ľudí. V organizácii treba brať do úvahy princíp deľby práce, postaviť každého na svoje miesto, podľa jeho schopností a odmietnuť prijať tých, ktorým chýbajú.

5. Sila vychovávať a inšpirovať k hrdinstvu.
6. Ovládajte zákony vodcovstva. Keď má náčelník organizovaný a vzdelaný oddiel, musí vedieť, ako ho viesť na politickom bojisku, aby konkuroval ostatným silám.

7. Pocit času. Šéf musí mať zvláštny cit, aby mu povedal, kedy má bojovať.
Vnútorná intuícia by vám mala povedať: teraz! Túto minútu, nie neskôr, nie skôr.

8. Odvaha. Keď vodca počuje tento vnútorný príkaz, musí mať odvahu vytasiť meč.

9. Vedomie spravodlivých a morálnych cieľov, ktoré treba dosiahnuť čestnými prostriedkami, okrem všetkých cností vojaka, ktoré by mal mať vodca, ducha obety, vytrvalosti, oddanosti atď., by mal byť oživovaný duchom vysokej morálky, lebo niet trvalého víťazstva, ak nie je založené na spravodlivosti a zákonnosti.

PRÍPAD VEDOMIA

V skutočnosti profesor Cuza nebol zodpovedný za chaotickú situáciu, v ktorej sa Liga ocitla. Keď sa postavil proti nášmu organizačnému úsiliu, mal, verím, čisté svedomie o svojej teoretickej kompetencii a nedostatku moci v politickej rovine. Zodpovední sme boli my a hlavne ja, pretože sme ho proti jeho vôli donútili k akcii, na ktorú bol slabý. Vlastne chýbal na všetkých dôležitých udalostiach, ktoré sa za tie dva roky bojov odohrali. Všetky boje, ktoré otriasli celou krajinou a pozdvihli rumunské masy, sa začali bez pomoci profesora Cuzu. V každom z nich určite veľmi pomohol, ale vždy nakoniec iniciatíva nepatrila jemu.

Mýlil som sa; a keďže neexistuje chyba, ktorá by sa hneď neobrátila proti tým, ktorí ju spáchali, moja chyba bude prenasledovať aj nás ako v hnutí. A to sa stane, keď profesor Cuza, ktorý nám nerozumie, bude pracovať sám, bez našej podpory.

Tento rok bol aj pre neho ťažký. Po 30 rokoch oddanosti na univerzite v Iasi sa vláda dopustila bezprecedentnej nespravodlivosti tým, že ho odvolala z kresla, keď ho v rámci skráteného vyšetrovania, ktoré sa uskutočnilo, obvinili z podnecovania študentov, profesor Cuza odpovedal:

"Som podnecovateľ národných energií."
Takouto odmenou zo strany ľudu na čele so židovskými politikmi sa skončil celoživotný boj a preslávené vyučovanie v službách rumunského národa.
K tomuto nízkemu úderu sa pridalo aj to, že keď bol sám na ulici, bol vyprovokovaný a udrel ho do tváre päsťou Žida. Keď sa táto nehorázna trúfalosť stala známou, študenti chodili do každej krčmy a rovnakým spôsobom bili každého Žida, na ktorého narazili. Počas tejto demonštrácie bolo zatknutých desať študentov, vrátane Mota a Lulian Sarbu, ktorí boli odsúdení na jeden mesiac väzenia. Slúžili v Galate. Študent Urziceanu vypálil niekoľko výstrelov na podozrivého morálneho podnecovateľa zo škodlivého násilného činu.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

VO FRANCÚZSKU V ŠKOLE

ODLET A PRVÁ ETAPA V ŠTRASBURGU

23. septembra 1925 sme položili základný kameň nášho študentského domu. Steny boli vysoké asi meter, keď som dal nášmu nacionalistickému hnutiu všetko, čo som vo svojom veku mohol, považoval som za vhodné vrátiť sa do zahraničia, aby som si dokončil vzdelanie, a to tým skôr, že môj zdravotný stav nebol veľmi dobrý. z ťažkých skúšok, ktorými som prešiel, ma k tomuto rozhodnutiu podnietila aj skutočnosť, že som sa cítil trochu izolovaný v názoroch na organizáciu Ligy a bojové plány. vravela som si. „Je možné, že sa mýlim a bolo by lepšie nenarúšať vývoj pohľadu, ktorý sa napokon môže ukázať ako dobrý“, najmä vzhľadom na to, že Liga v poslednom čase získala novú silu (1) pripojením sa k „Rumunskej akcii“, vedenej profesorom Catuneanu, ktorý priviedol na našu stranu takých významných transylvánskych intelektuálov ako Valer Pop a otec Titus Malai; a (2) spojenie síl s „The National Fascia“, menšou, ale zdravou organizáciou. Dúfajme, že nevinné nedostatky vedenia Leakue budú teraz napravené prítomnosťou toľkých elitných mužov, medzi ktorých by sa dalo počítať: nášho právnika Paula Iliescu z Bukurešti s pozoruhodným počtom intelektuálov; Gen. Macridescu, vedúci ďalšej elitnej skupiny z Focsani; významný profesor sociológie na univerzite v Cernauti, starý nacionalista Traian Braileanu; a váženého profesora pedagogiky Iona Gavanescula z univerzity v Iasi, ktorý sa doteraz k nášmu hnutiu nepridal, hoci národnú myšlienku hlásal po celý život aj na svojej pedagogickej stoličke.

Bol s nami aj erudovaný profesor fyziológie Nicolae Paulescu z Univerzity v Bukurešti, neporovnateľný odborník na židovsko-slobodomurárske manipulácie, ktoré osvetľovali národné hnutie v hlavnom meste.
K týmto osobnostiam, ktoré ctili naše hnutie a dodávali mu neprekonateľnú prestíž, sa pripojila vzácna pomoc Libertatea ("Liberty"), najčítanejších a najoceňovanejších populárnych rumunských novín, ktoré redigoval páter Mota.
Môj súdruh Mota – syn otca Motu – vylúčený z univerzity v Kluži, ešte ako študent druhého ročníka, sa rozhodol odísť so mnou do zahraničia, aby dokončil štúdium práva.

Obaja sme sa dohodli, že pôjdeme do Francúzska do jedného z menších miest.
Vybrali sme si Grenoble. Zarobil som 60 000 lei predajom mojej brožúry Listy od uviaznutého študenta a svadobnými darmi; Mota mala mesačnú pomoc z domu.

Po rozlúčke s našimi rodinami doma vzdávame úctu profesorovi Cuzovi a našim spoločníkom. Potom vystúpime na horu Rarau do pustovne, aby sme sa pomodlili a začali našu cestu. S manželkou sme odišli prví. Mota nasledovala o dva týždne neskôr. Po dlhej ceste cez Československo a Nemecko, po ktorej nasledovalo niekoľko dní v Berlíne a Jene, sme vstúpili do Francúzska a zastavili sme sa v Štrasburgu. Čo ma veľmi prekvapilo, bola skutočnosť, že toto mesto sa oproti všetkým mojim očakávaniam zmenilo na skutočné hniezdo ôs pre židovskú infekciu. Pri vystupovaní z vlaku som očakával, že uvidím ľudí galskej rasy, ktorí svojou neporovnateľnou statočnosťou poznačili stáročia histórie.

Namiesto toho som videl toho hákového, ziskuchtiaceho Žida, ktorý ma ťahal za rukáv do svojho obchodu alebo do svojej reštaurácie, pričom väčšinu reštaurácií v okolí vlakovej stanice prevádzkovali práve oni. Vo Francúzsku asimilovaného Žida bolo všetko kóšer. Chodili sme do jednej reštaurácie za druhou, aby sme našli kresťana, no v každej sme videli nápis v jidiš: „Kóšer jedlo“. Nakoniec sme našli francúzsku reštauráciu, kde sme sa najedli. Nenašli sme žiadny rozdiel medzi Targul-Cucului a štrasburskými Židmi; rovnaká postava, rovnaké spôsoby a žargón; tie isté satanské oči, v ktorých človek číta a pod zdvorilým pohľadom objavuje chuť hrať.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

V GRENOBLE

Ešte jedna noc cestovania a ráno prichádzame do Grenoblu. Aké divy sa nám otvorili pred očami! Aká scenéria! Mesto ležiace kedysi dávno na úpätí Álp. Obrovský balvan sa rútil smerom do centra mesta, akoby ho mal rozrezať na dve časti. Sivá, statná a odvážna dominovala domom, ktoré, hoci boli vysoké, vyzerali ako malé mraveniská. Ďalej, ale tiež blízko mesta, bola ďalšia hora plná starých opevnení, zákopov a parapetov, ktoré sa zmenili na obrovskú pevnosť.

V diaľke, v pozadí, predovšetkým biely ako česť, žiaril sneh zima a leto na impozantných masívnych Alpách.

Pod dojmom toho, čo sme videli, a kráčajúc ako po začarovanom zámku v nejakom príbehu, som si povedal: "Toto je mesto statočnosti." A veru, keď som pokračoval v chôdzi, bol som si istý, že som mal pravdu, že som sa zastavil pred sochou, ktorú som čítal. "Bayard, chevalier sans peur etsans reproche." Bayard bol veľký epický bojovník 15. storočia, ktorý bol po celých bojoch smrteľne zranený a ležal v agónii, v rukách zvieral meč, ktorého rukoväť sa teraz zmenila na kríž, z ktorého dostal statočný starec v hodine svojej smrti. , posledné požehnanie . Prenajímame si izbu v starom Grenobli. Nechýba ani nový a moderný Grenoble.

Ale viac sa nám páči stará časť. Mota prišla o niečo neskôr. Registrujeme sa na univerzite.
On za bakalára práv; Ja, ako doktorand z ekonómie. Začal som robiť audit prvákov a druhákov,
ale ničomu som nerozumel. To boli prvé lekcie. Vedel som rozoznať iba jednotlivé slová.

Keď som však tvrdohlavo pokračoval v audite týchto kurzov, okolo Vianoc som začal prednáškam celkom dobre rozumieť. Doktorandov bolo len osem, a preto sa v týchto triedach vyvinul rodinný charakter úzkej väzby medzi študentom a profesorom.
Profesori, mimoriadne svedomití, iba učili, ani nepolitizovali.

Jedlá pre nás troch pripravovala moja manželka. Cez prázdniny som začal podnikať malé výlety po meste. Zapôsobili na mňa zrúcaniny hradu a starobylé veže. Chceli by ste vedieť, kto žil v týchto starovekých? Museli na ne všetci zabudnúť. Dovoľte mi ich navštíviť. Vstúpil som do týchto ruín a stál som tam celé hodiny v nerušenom tichu a rozprával som sa s mŕtvymi. Navštívil som malý kostolík na okraji mesta, pochádzajúci zo 4. storočia, kostol São Lourenço, a na moje počudovanie som na jeho modrastom strope videl viac ako päťdesiat hákových krížov. V meste, v budove radnice, v Justičnom paláci a iných inštitúciách bolo možné vidieť slobodomurársku hviezdu, symbol absolútnej kontroly tejto židovskej hydry nad Francúzskom, a tak som sa utiahol do starej štvrte Grenoble, kde kostoly s ich krížmi zatemnil čas a zabudnutie. Obrátil som sa chrbtom k moderným kinám, divadlám a kaviarňam a našiel som zábavu medzi ruinami, kde som tušil, že Bayard mohol žiť. Ponoril som sa do minulosti, kde som na moje veľké šťastie žil v historickom Francúzsku, v kresťanskom Francúzsku, v nacionalistickom Francúzsku, nie v judaisticko-slobodomurárskom, ateistickom a kozmopolitnom Francúzsku, ale v Bayarde! Nie vo Francúzsku Leona Bluma! Námestie „Marche des puces“, ako ho nazývali Francúzi, bolo plné Židov, čo vysvetľovalo aj jeho názov. V podstate nimi bola aj univerzita. Okrem piatich Rumunov tu študovalo 50 židovských študentov z Rumunska. Navštívil som aj bývalý kláštor „Grande Chartreuse“, ktorého 1000 mníchov bolo vyhnaných ateistickou vládou. Na niekoľkých ikonách som ešte videl stopy po hodených kameňoch

davom počas Francúzskej revolúcie (1789), keď mrzačili Boží obraz.

Netrvalo dlho a materiálne starosti nás premohli. Moje peniaze sa míňali a domov som už žiadne nečakal. Napriek všetkým veľkým úsporám sme to, čo dostala Mota, nezvládli sami.

Strávili sme veľa hodín premýšľaním o tom, ako by sme mohli
zarobiť nejaké peniaze bez toho, aby sme narušili rozvrhy kurzov. Keďže sme si uvedomili,
že vyšívanie je vo Francúzsku oceňované a dobre platené, rozhodli sme sa naučiť vyšívať od mojej manželky a potom sa pokúsiť predať túto rumunskú výšivku. Toto remeslo sme sa naučili v priebehu niekoľkých týždňov. Vyšívali sme vo voľnom čase, mali sme svoje

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

produkty vystavené vo výklade a pripočítajúc to málo, čo sme takto zarobili, k tomu, čo dostala Mota z domu, sa nám podarilo žiť veľmi skromne.

OBECNÉ VOĽBY SPÄŤ DOMOV

MÁJ 1926

V čase Veľkej noci listy a noviny z domova, ktoré sme pravidelne dostávali, prinášali správy o páde liberálov od moci a nástupe generála Averesca.
Nové parlamentné voľby sa mali konať v polovici mája. Pre Ligu to bola príležitosť prvýkrát sa zapojiť do veľkej bitky. Hovoril som si: "Musím sa vrátiť domov, aby som sa zapojil do tohto boja. A potom sa vrátiť do školy."

Napísal som profesorovi Cuzovi a požiadal o peniaze na lístok. Keďže som nedostal žiadnu odpoveď, napísal som p. Hristache Solomon vo Focsani. Poslal mi 10 000 lei, z ktorých som časť nechal manželke.
So zvyškom som išiel domov.
Do Bukurešti som pricestoval približne začiatkom mája, počas celej volebnej kampane.
Okamžite som išiel za profesorom Cuzom, ktorý nevyzeral veľmi šťastný, že ma tam vidí, a povedal mi, že nie je potrebné, aby som prišiel, pretože pohyb môže ísť dobre aj bez
ja.

Trochu ma to bolelo, ale nehneval som sa. V politickej organizácii nie je miesto pre člena, ktorý je podráždený tým, že ho vodca napomína.
Varovanie môže a nemusí byť opodstatnené, no nikdy sa netreba hnevať, to je zásada, ktorou by sa mal riadiť muž v každej organizácii.

Potom som odišiel do Dorohoi Township pomáhať profesorovi Sumuleanuovi. Odtiaľ som odišiel do iných okresov, Campul-Lung, Iasi, Braila atď. Medzitým som sa na základe listu od profesora Paulesca a na naliehanie generála Macridesca rozhodol kandidovať vo Focsani. Tam som sa ocitol v pre mňa najnechutnejšej a neželanej situácii: šiel som von a žobral o hlasy pre mňa. Kde? Medzi davmi, ktoré práve v čase, keď by sa mali inšpirovať tými najsvätejšími citmi – pre ktorých bola v stávke ich krajina a jej budúcnosť – sú omráčené nápojmi hojne ponúkanými volebnými agentmi a sú posadnuté vášne, ktoré rozpútal zlý duch politikov. V týchto chvíľach, počas pokojného a čistého života na dedinách, prúdi vlna politickej korupcie.

Toto peklo sa rozprestiera po celej krajine a vzíde z neho ďalšie vedenie krajiny na jeden, dva, tri alebo štyri roky. to je

z tejto kopy hniloby, že demokracia – „posvätná“, demokracia – produkuje vedenie krajiny!

Prišiel som do Focsani, ktoré bolo v obkľúčení od Ciorastiho krstov. na pokračovanie v ťažení bolo potrebné povolenie na voľný prechod, vydané veliteľom posádky, o ktoré som požiadal a dostal som ho. Okolo 10-tej sme v sprievode pána Hristacheho Solomona a ďalších vyrazili na dvoch autách. Ale 500 metrov za mestom nachádzame barikádu z dvoch vagónov umiestnenú na druhej strane cesty, neďaleko je niekoľko policajtov.

Zastali sme, prišli k nám žandári a povedali, že nesmieme prejsť. Predložil som generálov rozkaz a ukázal som im ho. Prečítali si to a povedali: "Aj tak nemôžete prejsť."

Prikázal som svojim spoločníkom, aby otvorili cestu. Po krátkej šarvátke bola cesta prejazdná.
Autá sa začali pomaly pohybovať. Žandári, niekoľko metrov za nami, si kľakli, zamierili a začali strieľať. Povedal som:

"Pokračujte, strieľajú do vzduchu."
Guľka zasiahla nárazník; iný, blízko nás. Pokračovali sme v jazde. Dve guľky nás však zastavili, jedna prerazila palivovú nádrž, druhá pneumatiku.
Nemohli sme pokračovať v jazde. Vystúpili sme a išli späť. Opäť sme zašli za generálom, ktorý nám vydal povolenie na prechod, a informovali sme,
čo sa stalo, pričom bol prítomný aj generál Macrisdescu. Odpovedal: "Môžete cestovať. Prikázal som, aby vás nikto nezastavil. Možno to boli správne orgány." Odtiaľ sme išli do

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Radnica spolu s generálom Macridescom. Starosta župy bol Nitulescu, drsný a neotesaný muž. Veľmi pokojne sme vošli do jeho kancelárie. O udalostiach informoval generál Macridescu.
Ale starosta sa k nám od prvej chvíle správal veľmi hrubo. Zo svojej vznešenej pozície predniesol nekonečný prejav.

"Páni, najvyššie záujmy štátu vyžadujú ..."

"V tejto krajine sú zákony; my sme v medziach zákonov. Máme právo..." En.
Macridescu sa to snaží vysvetliť. Ale starosta pokračoval: "Gróf si v týchto ťažkých časoch žiada..."
Generál Macridescu sa to znova pokúsil vysvetliť. Starosta s právomocou: "Vôľa krajiny je..."
„Počúvajte, pán starosta,“ prerušil som ho celkom rozrušený. "Vidím, že nechceš rozumieť rozumným rozhovorom. Zajtra ráno sa vydám po stopách kampane a ak na nás žandári znova strieľajú, vrátim sa sem do tvojej kancelárie a zastrelím ťa."

A bez čakania na odpoveď som sa otočil a ostatných som nechal za sebou. O niekoľko hodín neskôr ma predvolali do vojnovej rady. Išiel som. Kráľovský komisár* ma vypočúval.
Presne som napísal, čo sa stalo. Zatkli ma. A povedal som: "Nuž, páni, vy neurobíte nič tým, ktorí ma skutočne zastrelili, ale
ja, ktorý som práve povedal, že to urobím, zatknete!"

Tak som tam bol znova, v plukovnej kasárni. O tri dni neskôr mi zavolal generál. Dôstojník ma zaviedol do svojej kancelárie.

"Pán Codreanu, musíte opustiť mesto Focsani."
"Pane, som tu kandidát. Váš príkaz, aby som odišiel, je v rozpore so zákonom."
Samozrejme, že sa nebudem brániť tomuto opatreniu, pretože to nemôžem urobiť, ale žiadam, aby ste mi dali tento príkaz písomne." "Nemôžem to dať písomne."

"Potom sa pôjdem sťažovať do Bukurešti na túto liečbu."
Generál ma prepustil na moje čestné slovo, že odídem prvým vlakom. A do Bukurešti som odišiel prvým vlakom.
Na druhý deň som sa predstavil pánovi Octavianovi Gogovi, ministrovi vnútra, ktorý ma dobre prijal. Povedal som mu, čo sa mi stalo a žiadal som spravodlivosť. Sľúbil mi, že pošle správneho inšpektora, aby prípad prešetril, a požiadal ma, aby som sa naňho prišiel pozrieť opäť na druhý deň. Prišiel som. Odložil ma na ďalší deň.
Ale keďže čas bežal a deň volieb sa blížil, na štvrtý deň som odišiel.

Opäť som dostal povolenie na voľný prechod od generála a opäť sme začali jazdiť. Do volieb zostávali už len dva dni. Dorazili sme do prvej dediny, kde sa ako v predvečer každých volieb zišlo zopár dedinčanov, no vyzerali vystrašení prevládajúcim všeobecným terorom. Objavili sa žandári: "Máte dovolené hovoriť s týmito ľuďmi, ale len na minútu. Toto je náš rozkaz!"

Chvíľu som hovoril a potom sme pokračovali. Vo všetkých ostatných dedinách to bolo rovnaké, len na minútu v každej. Zlá spravodlivosť a zákonnosť v tejto krajine! Jeden má privilégium voliť, iný je povolaný toto privilégium vykonávať; ak sa nedostavíte k voľbám, dostanete pokutu a ak prídete voliť, ste porazení. Rumunskí politici, či už liberáli, prívrženci Averesca, národní roľníci, sú len banda tyranov, ktorí stoja za heslami

* Armádny dôstojník, ktorý v rumunskej vojenskej justícii plní úlohu sudcu resp vyšetrujúci prokurátor vo Vojnovej rade. (Tr.)

ako: "Zákonnosť", "Sloboda", "Práva človeka", bez hanby a bez strachu pošliapať celú krajinu so všetkými jej zákonmi, všetkými slobodami a

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

všetky vaše práva. Zaujímalo by ma, aký možný zdroj zostáva pre budúcnosť?

V deň volieb boli naši delegáti zbití, pokrytí krvou a zabránení im dostať sa do volebných miestností; celé dediny sa nemohli priblížiť k volebným miestnostiam. Výsledok: Prehral som, ale v meste Focsani som vyhral všetky politické strany.

"To je jedno," povedal som si. "Ak by som vyhral, prerušilo by to moje plány pokračovať v štúdiu." O dva dni neskôr som sa na moju veľkú radosť dozvedel výsledky volieb v celej krajine. Liga pridala 120 000 hlasov a vyslala do parlamentu desať poslancov: profesorov Cuzu a Gavanescula de Iasi; profesor Sumuleanu z Dorohoi; môj otec z Radauti; Paul Iliescu z Campul-Lung;

profesor Calan zo Suceavy; doktor Haralamb Vasiliu z Botosani; Valer Pop de Satu-Mare; inžinier Misu Florescu z Piatra-Neatnt; a luniu Lecca de Bacau.
Na počesť nacionalistického hnutia bola skutočne zvolená elitná skupina mužov, ku ktorým ľudia vzhliadali s bezhraničnou láskou a živými nádejami. Týchto 120 000 hlasov predstavovalo to najlepšie a najčistejšie z rumunského národa. Voliči prekonali všetky hrozby, všetky pokušenia, všetky prekážky, aby sa dostali k urnám. Ale tých, ktorí sa k nim nemohli dostať, bolo veľmi veľa – viac ako tých, ktorí sa k nim dostali.
Ďalších minimálne 120 000 hlasov, ktoré boli narušené alebo ukradnuté z volebnej urny.

Vrátil som sa do Francúzska spokojný s výsledkami, ale neustále som sa obával nasledujúcej otázky: Ako by sme mohli vyhrať, keby všetky vlády viedli voľby týmto spôsobom, s použitím korupcie, krádeží a štátnej sily proti vôli ľudu?

V ALPÁCH

Po príchode do Francúzska bolo príliš neskoro na júnové skúšky.
Čelil som vážnemu problému. Mota sa bude musieť vrátiť domov, aby si na jeseň odslúžil vojenskú službu. Ako by sa nám žilo, keby naša výšivka vystačila sotva pre jedného človeka, nieto ešte pre dve duše... Snažila som sa nájsť si prácu v meste, čokoľvek.
nemožné. Tak som si povedal, že možno na vidieku, blízko mesta, by som mohol niečo získať. Spolu s Motou som išiel rôznymi smermi pri hľadaní práce; no vecer sme sa vratili bez uspechu. Jedného dňa sme išli električkou do Uriage-les-Bains asi šesť míľ od Grenoblu (tam električky premávajú nielen v mestách, ale aj mimo nich do vzdialenosti 12 míľ všetkými smermi, pretože je tam dostatok elektrickej energie generovanej vodopádmi v horách.).

Z Uriage ideme po niekoľkých cestičkách nahor. Asi po pol hodine prichádzame do Svätého Martina, pomerne veľkej dediny s dobre vydláždenou cestou, udržiavanými kamennými domami, niekoľkými skladmi a krásnym vysokým kostolom. Ale prešli sme. Po ďalšej hodine chôdze, neustáleho stúpania v upocenom teple, sme dorazili do malej dedinky Pinet-d'Uriage.

Boli sme vo výške približne 2600-2700 stôp. Alpy nad nami ponúkali našim očiam obdivuhodný výhľad, keďže boli pokryté snehom. vyzeralo to, že snežiť začalo niekoľko kilometrov od miesta, kde sme boli. Naľavo od nás, smerom k Chateau de Vizille, sa rozprestieralo krásne údolie; smerom na Grenoble po našej pravici ďalší; a pozdĺž údolia sa dláždená cesta, ktorá sa vinula, leskla ako voda slnkom obmývanej rieky.

Na poliach sme videli ľudí pracovať. Zaujímalo nás, ako tam, na úbočí hôr, niekoľko kilometrov od večných snehov, môže pšenica vyrásť do výšky človeka; alebo ovos a jačmeň, ako aj všetky druhy zeleniny. Pravdepodobne kvôli miernejšej klíme a pôde bez kameňov. V skutočnosti bola jeho pôda málo úrodná, dokonca chudobná. Poľnohospodári však neustále používali hnoj alebo hnojivo.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Keď sme ich videli pracovať na svojich poliach, čelili sme rovnakému problému ako v iných dedinách: ako sa s nimi môžeme porozprávať, aby sme im dali vedieť, že hľadáme prácu. Prešli sme okolo nich a neodvážili sme sa s nimi rozprávať. Ďalej hore bolo niekoľko ďalších domov, päť alebo šesť. Išli sme tam.
Dostali sme sa k poslednému. Okrem nej sa medzi nami a obrovskou Beldonou neobjavilo žiadne iné ľudské obydlie, okrem turistických chatiek. Neďaleko starý muž kosil trávnik. Potrebovali sme sa s ním porozprávať. Pozdravili sme ho a začali sa rozprávať. Všimol si, že sme cudzinci, tak sa nás spýtal, čo sme zač. Povedali sme mu, že sme Rumuni, že sa nám tu veľmi páči a že si chceme prenajať izbu, aby sme strávili niekoľko mesiacov vonku.

Starý muž bol hrdý a pravdepodobne si myslel, že našiel niekoho, od koho by sa mohol veľa vecí naučiť, a tak nás požiadal, aby sme sa k nemu pripojili a posadili sa k vonkajšiemu stolu, na ktorý položil fľašu sťahujúceho čierneho vína a tri poháre, ktoré naplnil. .

Potom sa nás začal vypytovať a s veľkou zvedavosťou sledoval naše odpovede:

"Takže hovoríš, že si Rumun?"
"Áno, Rumuni, Rumuni z Rumunska."
"Je Rumunsko odtiaľto ďaleko?"

"Takmer 2000 míľ."
"Sú u vás aj takí roľníci ako tu?"
"Je ich veľa, Pere Truk", pretože toto bolo jeho názov.

„Aj tam rastie tráva zo sena, sú tam voly? kravy? Kone?"

Nakoniec sme odpovedali na všetky jeho otázky, čím sme sa s ním rýchlo spriatelili.

Nepovedali sme mu však nič, čo by nás trápilo, lebo starý pán si uvedomil, že sme slušní ľudia, „páni“, a prišiel by o všetky ilúzie, keby sme mu povedali, že hľadáme prácu.

Len sme sa ho spýtali, či nevie o nejakej izbe, ktorú by sme si niekde prenajali. Dal nám adresu a trval na tom, aby sme majiteľovi povedali, že to bol on, Pere Truk, kto nás poslal.

Pri odchode sme mu poďakovali a sľúbili, že sa vrátime, aby sme mu pomohli strihať. Adresu, ktorú nám dal, sme našli v niekoľkých domoch na svahu. Bol to domov pána Chenevasa Paula, dobre oblečeného 70-ročného dôchodcu, bývalého poddôstojníka, teraz na dôchodku. Bol hrdý na to, že je jediným dôchodcom v obci. Vlastnil dva domy vedľa seba, ktoré ako sám využíval len pre seba. Všetci jeho príbuzní zomreli.

Prenajal nám svoj menší dom, ktorý pozostával z dvoch izieb nižšie, jednej veľkej a jednej malej a jednej hore (všetky domy mali druhé poschodie). V izbe na prízemí bola piecka na varenie;

Na poschodí, jednoducho zariadená, bola posteľ. To všetko vyvolávalo dojem prázdnoty. Bolo vidno, že tam už dlho nikto nebýval.
Do Vianoc (čiže šesť mesiacov) si dohodneme 400 frankov. V Grenobli sme platili 150 frankov mesačne. Platili sme vopred na tri mesiace a povedali sme si, že sa o pár dní presťahujeme. Potom sa v dobrej nálade vydávame späť do mesta.
Cítil som, že teraz, keď som dokončil prácu na rezidenčnom kurze, ktorý si vyžaduje doktorandské štúdium. program, učil by som sa tu na skúšky a išiel by som do Grenoblu len preto, aby som ich urobil.

V PINET-D'URIAGE MEDZI FRANCÚZSKYMI ROĽNÍKAMI

O niekoľko dní neskôr sme stúpali rovnakými cestami s vecami na chrbtoch, moja žena, Mota a ja, do našich nových priestorov. Nakoniec sa usadíme. Mota sa s nami rozlúčil a odišiel do Rumunska. Ostali sme pozadu len s pár frankami vo vreckách. Strašná situácia!
Ako sme mali jesť? Na druhý deň ráno, dosť deprimovaný, som išiel do Pere Truk. Celý deň som pomáhal s kosením a nakladaním sena. Požiadal ma, aby som s ním jedol na poludnie a o hod

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

čas večere. Keby som mohol vziať niečo pre svoju ženu, čo by bolo tiež dokonalé, ale vrátil som sa s prázdnymi rukami, vrátil som sa na druhý deň ráno. Tentoraz mal niekoho, kto by pre neho pracoval, nízkeho muža s strapatými ryšavými vlasmi, jasnými, nepokojnými očami, v ktorých som nedokázal rozpoznať ani stopu láskavosti; vyzeral ako zlý človek. Volala sa Corbela.

Pravdepodobne Corbelle v úradnom a spisovnom jazyku. Všetci roľníci v regióne však hovoria „patois“, teda sedliackym dialektom, ktorý sa výrazne líši od úradného jazyka tak výslovnosťou, ako aj skladbou slov. Tento rozdiel je taký veľký, že mestský Francúz nerozumie vidieckemu Francúzovi, ktorý hovorí „patois“. Ale vedia aj úradný jazyk.

Všetkých troch nás pozvala domáca pani, starká, aby sme sa na poludnie najedli k nej. Bola to stará žena ako staré ženy doma. Vo Francúzsku sedliaci nejedia na poludnie cibuľu s kopou trstiny, ako to robia naši sedliaci; spravidla majú zeleninové jedlo, mäsové jedlo, potom syr; a pravidelný pohár vína. Poďakoval som sa im, že ma pozvali k ich jedlu, ale povedal som, že nebudem jesť. Zatiaľ čo ja som sa cítil trápne, oni na tom trvali. Tak som im povedal, že je piatok, že som sa postil až do večera. Bol to u mňa starý zvyk, ktorý som verne udržiaval tri roky, odkedy som bol prvýkrát uväznený vo väznici Vacaresti.

Keď Corbela počul, že sa postím, ostro sa ma spýtal:

"Ale prečo sa postíš?" "Pretože verím v Boha."

"Ako vieš, že existuje Boh? Videl si Ježiša Krista?" pokračoval.
„Nie, nevidel som Ho, ale taký som; Neverím, že mi hovoríš, že neexistuje, zatiaľ čo verím nespočetným mučeníkom, ktorí, keď boli pribití na kríž, kričali: ‚Môžeš nás zabiť!' Ach, kňazi! Šarlatáni! Rozdrvím ich pod pätou, tlačím a otáčam ho na podlahe, ako , ale videli sme Ho. " keď drvím woria."

Keď som ho videl tak vzrušeného, zastavil som diskusiu.
V tú noc som prišiel domov s košíkom plným zemiakov a kúskom slaniny, ktorý mi dal starý pán. V sobotu som pracoval rovnako. V nedeľu som išiel do kostola. Bolo tam veľa ľudí, asi celá dedina. Na bočnej lavici vedľa oltára, slávnostne ako svätý, sedel muž, ktorý mi pripomínal Corbelu. Pozrel som sa ešte raz. Veľmi pozorne sledoval kňaza. V jednej chvíli pristúpil ku kňazovi a veľmi pokorne mu pomohol.

Bol to on, Corbela! Spevák, sextón a pealer.

Neskôr, keď som sa spriatelil s dedinčanmi, povedal som im o svojom stretnutí s Corbelou, pričom sme sa všetci dobre zasmiali.
„Aj my máme medzi sebou svojich bláznov,“ povedali mi. "Počúvajú dôležitých ľudí, ktorí nenávidia Cirkev. Ale my francúzski roľníci veríme v Boha, ako sme sa to naučili od našich otcov."

Kňaz, človek obrovskej kultúry, doktor filozofie a teológie, žil vo veľkej chudobe, bez toho, aby dostával plat od ateistického štátu, ktorý prenasledoval kňazov ako nepriateľov.
Tí druhí žijú len z pomoci, ktorú dostali od niekoľkých dedinčanov. Nasledujúci týždeň som pracoval pre niekoho iného, zbieral zemiaky, kto mi dal viac zemiakov, základ našej existencie na nejaký čas. Prešiel som na iného sedliaka, aby mi pomáhal s kladkou a mlátil pšenicu. V každej obci majú ľudia spoločnú mláťačku, ktorú používajú všetci. Výnosy sú bohaté a krásne ako zlato.

Každý dedinčan odoberá nejaký poľnohospodársky týždenník, ktorý je plný rád pre všeobecné poľnohospodárstvo, zeleninárstvo, chov dobytka, včelárstvo atď. Čítajú tieto časopisy s napätou pozornosťou, od začiatku do konca, snažiac sa ako vo veľkej súťaži uplatniť tieto rady čo najlepšie môžu a veľa z toho využívajú. O ich stajne je postarané, rovnako ako o ich domovy. Dobytok je dobre chránený pred chladom a hladom a denne sa čistí. Preto sa majú dobre

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

vzhľad, dá sa tvrdo pracovať a veľa produkovať. Často som v ich stajniach videl kus kartónu, na ktorom bolo napísané: "Milujte zvieratá, naši pracovní partneri!"

Asi po mesiaci si na mňa začali dedinčania zvykať. Bol som známy ako "le roumain" (Rumun). Počuli, že som doktorand a po večeroch sme mali rozhovory. Zaujímali sa o otázky filozofie, politiky, medzinárodných vzťahov a politickej ekonómie, najmä o otázky cien, zákona ponuky a dopytu a iných zákonov, ktoré určujú ceny, ako aj o príčiny kolísania cien a správny čas uvedenia na trh. ich produkty. . Roľníci vo veku 25 až 40 rokov sa v týchto témach dobre orientovali a dokázali s nimi diskutovať aj o dôležitejších otázkach; dokonale im rozumeli.

Po čase som sa začal učiť na skúšky. Mota úspešne zložila skúšky v júni. Pracoval som dni a noci a po nociach som sa učil, koľko som mohol.
V tom prvom ročníku som absolvoval štyri predmety: politickú ekonómiu, dejiny ekonomických doktrín, priemyselnú legislatívu a finančnú legislatívu. Ale asi do dvoch mesiacov som začal strácať silu.
Naše jedlo sa ukázalo ako nedostatočné. V poslednej dobe sme držali diétu takmer výlučne z varených zemiakov. Každé dva-tri dni liter mlieka a mäsa, ale raz do týždňa občas syr. To bolo všetko, čo som mohol zarobiť prácou.
Horšie ako ja však bola moja žena, ktorá začala byť chudokrvná. Skúšky som urobil v októbri, neuspel som, hoci z hlavného predmetu, politická ekonómia, som dostal maximum a z ostatných som mal známky. Vo finančnej legislatíve som dostal len deväť, za doktorát som mal desať. Momentálne som bol dezorientovaný.

Nikdy som nebol svetlý element, pokiaľ ide o štúdium, ale doteraz som nikdy neprepadol na skúške, pretože som bol považovaný za jedného z priemerných študentov. To bola vážna rana vzhľadom na našu ťažkú ekonomickú situáciu. Problém bol v tom, že som mohol opakovať skúšky len o tri mesiace neskôr a potom zo všetkých predmetov. Stal som sa tvrdohlavým a rozhodol som sa začať odznova. Skončili sa poľnohospodárske práce na poli. Zem bola pokrytá snehom. Jedinou dostupnou prácou bolo rúbanie palivového dreva v lese. moja platba za

práce tam bol voz plný dreva.
Ale začali sme dostávať finančnú pomoc späť domov od Padre Mota, ktorý získal pôžičku na moje meno.

Zimné mesiace a vianočné sviatky sme trávili medzi roľníkmi, väčšinou u rodiny Belmain-David. Vo februárovom prvom ročníku doktorandskej práce som sa opäť prihlásil na skúšky a všetky som zvládol. Hneď som začala študovať druhý rok: správne právo, filozofiu práva, dejiny francúzskeho práva a medzinárodné občianske právo. Na jar som si prenajal kúsok záhrady, na ktorej som začal sám pracovať. Ale v máji 1927 som dostal zúfalý list od Motu a ďalších od Focsaniho a od študentov, v ktorom ma žiadali, aby som sa okamžite vrátil domov, pretože Liga sa rozdelila na dve časti. Peniaze na cestu mi poslali aj Mota a Hristache Solomon. Ale do skúšok som mal ešte mesiac. Videl som, ako ho dekan fakulty informoval o núdzovej situácii a žiadal, aby som sa vrátil do Rumunska a žiadal o povolenie vykonať moje skúšky pred riadnym zasadnutím. Moja petícia bola schválená. 16. mája som urobil a zložil skúšky. 18. mája som odišiel do Rumunska po rozlúčke s obyvateľmi Pinetu, medzi ktorými sme žili takmer rok. Keď sme odchádzali, niektorí z nich, tí starší, plakali. Ďalší ma sprevádzali na stanicu Grenoble.

Prišiel som do Francúzska so záujmom nájsť nemorálnych, skorumpovaných a dekadentných ľudí, ako to bolo mnohokrát hlásené po celom svete. Ale dospel som k záveru, že francúzsky ľud, roľník alebo občan, je ľudom morálky.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

ťažké. Nemravnosti patria k rozmaznaným cudzincom, bohatým
všetkých národností priťahuje Paríž a iné veľkomestá. Vládnuca trieda je podľa mňa
beznádejne skompromitovaná, myslí, žije a koná pod vplyvom a výlučne pod
vplyvom židoslobodomurárstva a jeho bankárov. Judeo-Masonry používa Paríž
ako svoje svetové sídlo (Londýn so škótskym obradom je len pobočkou). Táto
vedúca trieda stratila kontakt s francúzskou históriou a francúzskym
národom. Preto odchodom z Francúzska robil veľký rozdiel medzi francúzskym
ľudom a francúzskym slobodomurárskym štátom. K francúzskemu ľudu
som nosil v srdci nielen lásku, ale aj vieru – ktorá nikdy neotrasie v ich vzkriesení a
víťazstve nad hydrou, ktorá ich sužuje, zatemňuje ich uvažovanie, vysáva ich
silu a ohrozuje ich česť a budúcnosť.

V BUKUREŠTI

KRESŤANSKÁ NÁRODNÁ OBRANA LIGA VLOŽILA DVA

Prišiel som do Bukurešti. Bola to katastrofa. Liga sa rozdelila na dve časti. Nádeje
tohto národa sa rúcali. Celý ľud, ktorý sa v ťažkom okamihu histórie snažil
pozbierať svoje vyčerpané sily a bojoval proti najväčšiemu nebezpečenstvu svojej
existencie, teraz padal k zemi so všetkými svojimi nádejami. Takáto katastrofa pre
udatné srdcia tisícov bojovníkov, ktorí v okamihu videli všetky svoje minulé obete a
všetky ich nádeje, ako sa rúcajú, vyvolala pocit hlbokej bolesti aj v tých mimo nášho
hnutia, nikdy predtým nevideli smútok. viac zovšeobecnené.
Všetky tie vlny nadšenia od Severina po Focsani, od Campul Lung po Cluj sa teraz
zmenili na vlny smútku a zúfalstva.

Išiel som do parlamentu za profesorom Cuzom. Na moje veľké prekvapenie, uprostred
všeobecnej bolesti, bol jediným veselým mužom. Tento muž bol profesor Cuza.
Uvádzam tu čo najpresnejšie náš rozhovor. "Vitajte späť, drahý Corneliu," povedal a
pristúpil ku mne s natiahnutou rukou. "Si dobrý človek. Pokračuj vo svojej práci tak,
ako doteraz, a všetko bude v poriadku."

"Pane, som hlboko deprimovaný nešťastím, ktoré nás postihlo."

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

„Ale žiadne nešťastie sa nestalo. Liga je silnejšia ako kedykoľvek predtým. Pozri, včera som sa vrátil z Braily, bolo to fantastické. Privítali ma tam kapely, bubny, nekonečné povzbudzovanie. Uvidíte podnebie krajiny. Vieš ako to je. celá krajina je
s nami. “ Povedali sme si ešte pár slov a odišli.

Ohromený som sa opýtal sám seba: "Mohol by sa vodca, ktorý vidí svoju tlupu roztrhanú bolesťou, roztrhanú na dve časti a posadnutý zúfalstvom, tešiť z dokonalej povahy a dobrej nálady? Nevidel, ako pod ním vrie katastrofa? Ale možno áno! Ak áno, ako sa teda môže radovať?"

ČO SA STALO?

Parlamentná a mimoparlamentná činnosť desiatich poslancov Ligy počas ich funkčného obdobia zostala v nedohľadne. Boli to slabí muži? Rozhodne nie! Boli v zlej viere? Rozhodne nie! Boli úplne v dobrej viere, ale mali malé nedostatky, či už z hľadiska znalosti židovského problému, pretože boli najmladšími členmi Ligy, alebo preto, že boli trochu ťažší a pomalí v akcii a mali právo, keďže boli najstarších. Ale takéto nedostatky sú vlastné všetkým mužom zhromaždeným v organizácii a vodca ich musí s láskou a taktne napraviť. Aké boli teda skutočné príčiny tohto stavu?

Podľa mňa to boli: 1.
Nedostatočná koordinácia jeho parlamentnej a mimoparlamentnej činnosti.
2. Chýbajúca duchovná jednota, jednota absolútne nevyhnutná pre takú organizáciu, ktorá je zo všetkých strán obklopená nepriateľmi, ktorí sa snažia využiť akékoľvek vnútorné rozbroje.

Ale tieto dve nevýhody sú v podstate výsledkom skutočnej príčiny: nedostatok vedenia, chyby vodcu. Vodca musí neustále vystavovať svoje názory všetkým bojovníkom okolo seba, aby dosiahol jednotu myslenia svojich nasledovníkov; vypracovať akčný plán; riadiť činnosť svojich mužov; byť stálym služobníkom jednoty hnutia, snažiť sa svojou láskou, poznámkami, pokarhaním urovnať nedorozumenia a nezhody, ktoré sú v organizácii vlastné; byť stálym príkladom pre svojich nasledovníkov v plnení si svojich povinností; spravodlivé zaobchádzanie so záležitosťami“, rešpektujúc vodcovské normy, ktoré sa naňho ujali a na základe ktorých zhromaždil svojich priaznivcov.

Ale profesor Cuza neurobil nič z toho. Nevychovával svojich mužov. Ani sa s nimi neradil. "Poďme sa poradiť, pane," vyzvali niektorí z nich, "aby sme vedeli, aké kroky by sme mali podniknúť a ako sa máme prezentovať v parlamente."

„Nepotrebujeme robiť žiadne konzultácie, pretože nie sme politická strana.
Nikdy nikomu nevydal žiadne pokyny. Dajú sa nájsť cenné zväzky, desiatky brožúr napísaných profesorom Cuzom, stovky článkov. Ale dovolím si, aby mi niekto priniesol desať obežníkov, čiže organizačných či akčných rozkazov, ktoré dostala najproblematickejšia politická organizácia od 4. marca 1923, od jej založenia, do 20. mája 1927, momentu jej zrušenia.

Nenájdete desať, ani päť, dokonca ani tri. Profesor Cuza naliehal na ostatných, ale on sám nenaliehal na svojich nasledovníkov, aby konali; potrestal iných, ale keď to urobil, spôsobil skutočnú katastrofu, pretože túto vec
neriešil múdro. Medzitým určite, vzhľadom na takto prezentovanú situáciu, niektorí poslanci s pocitom, že veci nejdú tak, ako by mali, vyjadrili svoju nespokojnosť. Videli, že hnutie postupne smeruje k záhube, najmä preto, že okrem nedostatku direktív z času na čas mali určité výlevy profesora Cuzu v parlamente zničujúci a znepokojujúci účinok
na celé hnutie. Napríklad, keď jeden z poslancov Ligy hneď po otvorení parlamentu protestoval proti stavu obliehania uvaleného na Focsaniho a bezprecedentnému zneužívaniu, profesor Cuza vstal a prikázal vláde, aby tak urobila, aj keď povedal, že by to urobil. urobili to isté, pretože
ľudia boli

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

rozrušený kvôli Židom. Pri inej príležitosti, keď diskutoval o skutočnom odkaze parlamentu, odpovedal členom Národnej roľníckej strany (mimochodom v tom čase boli v opozícii), vyhlásil: „Ľudová strana sa môže stať riadiacim faktorom prostredníctvom systému rotácie s Liberálnou stranou, ak by generál Avereseus prijal doktrínu Kresťanskej ligy národnej obrany. "

Takéto vyhlásenia – odzneli z eminencie parlamentnej tribúny práve vtedy, keď tisíce zbitých, mučených a ukřivděných mužov s napätím očakávali ako slabú úľavu od svojho utrpenia slovo, ktoré odsúdilo vládu, ktorej obeťou boli – namiesto toho šírili atmosféru všeobecnej skľúčenosti.

Nižšie citujem oficiálny monitor týkajúci sa pasáže z práve spomínaného prejavu:

„V službách štátu sú teda v súčasnosti dve vyspelé strany, strany poriadku, programu, vládne strany, ktoré sa navzájom dopĺňajú a zabezpečujú normálne fungovanie ústavného mechanizmu: ľudová strana a liberálna strana. .

„Obe stoja na pevných základoch podporovaných produktívnymi záujmami, ktoré sú síce odlišné, ale sú všeobecné, skutočné a trvalé a zabezpečujú ich existenciu a efektivitu ich konania. Novou prácou politického a ústavného usporiadania krajiny je ich výkon v tom, s ktorým spolupracovali, každý v miere zodpovednosti a úlohy, ktorú zohral ako vláda alebo opozícia. Ľudová strana bude pokračovať v tejto práci všetkými vylepšeniami, ktoré úprimná prax a dobrá viera označujú za nevyhnutné pre konsolidáciu štátu a úplné zjednotenie krajiny.

„Liberálna strana je zástancom záujmov rumunskej buržoázie, legitímnych finančných, obchodných a priemyselných záujmov, ktoré sú nevyhnutné pre blaho krajiny.

„Ľudová strana, povolaná zdokonaliť hospodársku organizáciu štátu, spočívajúcu na skutočných základoch, starajúca sa o potreby všetkých v nadradených záujmoch krajiny, podporuje sa predovšetkým vo všeobecných, skutočných a trvalých záujmoch poľnohospodárskej výroby. , ktorý je prevládajúcim faktorom nášho ekonomického života.

„Ľudová strana, ktorá má najhlbšie a najrozsiahlejšie korene v celej krajine, v sociálnom zmieri... chce dať farmárom, pánom svojej pôdy, úlohu, ktorú
zaslúžiť si
hospodárenie štátu podľa jeho práce a jeho počtov.
“ (Úradný monitor, 30. 7. 1926, s. 395).

Tento postoj vodcu národného hnutia je nespravodlivý. Predkladať takú chválu politickým stranám, ktoré nacionalistické hnutie odsudzuje ako pohromu, ktorá postihla Rumunsko a proti ktorej bojovalo bolestivými obeťami, aby vytvorilo nový osud tejto krajiny, odlišný od toho, ktorý jej určili „politici“ strany, je to isté ako odsúdenie vlastného hnutia na smrť.

Chváliť rotačný systém reprezentovaný liberálnymi a averesskými stranami,

Vami celý život odsudzovaný ako nepriateľ ľudu znamená odstrániť akúkoľvek šancu na víťazstvo národného hnutia, ktoré ste viedli, a zároveň dokázať, že vy sám ste mu neverili. Čo by povedal veliteľ hrdinských jednotiek, ktoré bojujú, prinášajú najvyššie obete, veria vo svoje víťazstvo, žijú a sú preň pripravené zomrieť, keby počas prejavu počas boja pred tisíckami zranených vojakov chváliť nepriateľské jednotky a predpovedať svoje víťazstvo?

Čo by sa stalo s úbohými jednotkami, ktoré namiesto toho, aby počuli slovo povzbudenia svojich nádejí na víťazstvo, počuli svojho vlastného veliteľa hovoriť o úžasných vyhliadkach nepriateľa na víťazstvo?

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Čo by sa stalo? Vojsko by sa demoralizované rozpŕchlo. A presne to sa stalo. Mnohí bojovníci na čele národného hnutia odišli v zúfalstve. Kvôli tomuto zvláštnemu postoju začali poslanci Ligy prejavovať svoje nešťastie. Mýlili sa, myslím. Nemali právo prejaviť svoju nespokojnosť, s výnimkou prezidenta a v rámci obmedzeného okruhu vedenia. Ale išli za hranice.

Za takýchto podmienok každé náhodne vyslovené slovo znamená ďalšie nešťastie v porovnaní s tým, ktoré spôsobil samotný prezident hnutia. Postupne chyby jednej skupiny za druhou viedli k chladu v ich vzťahoch. Až jedného dňa, bez dostatočného dôvodu, bez predchádzajúceho zváženia, aj bez rešpektovania noriem a zákonov organizácie, bol poslanec Paulo Iliescu vylúčený z Kresťanskej národnej obrannej ligy, ba čo viac, prezident Cuza neinformoval žiadneho z poslancov o svoje rozhodnutie, ale jednoducho oznámil svoju rezignáciu na svoju prestížnu funkciu a požadoval, aby bol poslanec súčasne vylúčený z parlamentu a jeho miesto v Campul-Lung bolo vyhlásené za uvoľnené. Nad hlavami nebohých poslancov Ligy to udrelo ako blesk. O dva dni neskôr profesor Sumuleanu, ktorý sa medzitým ponáhľal z Iasi, predložil Poslaneckej snemovni oznámenie, ktoré podpísali aj ostatní poslanci Ion Zelea-Codreanu, Valer Pop, Dr. liaralamb Vasiliu a profesor Carlan, v ktorom tvrdili, že vyhlásenie profesora Cuzu bolo určite predčasné, keďže stanovy Ligy stanovujú, že vylúčenia vyhlasuje výbor, ktorý bol v tomto prípade úplne v tme. Nevedel o nijakej vine zo strany tohto muža, ale nežiadal, aby ho nevyhostili, ale len aby bol najskôr súdený, aby sa mohol brániť; inými slovami žiadal, aby sa rešpektovali stanovy Ligy; aby sa dodržiaval zákon, ktorý sa všetci zaviazali dodržiavať.

V tom istom čase sa s rovnakou požiadavkou obrátil na profesora Cuzu. Výsledok týchto zásahov: Všetci signatári boli vylúčení z Ligy, vrátane profesora Sumuleanu a môjho otca, pričom niektorí z nich mali väčšie zásluhy za prácu a obetavosť pri vytváraní Ligy ako profesor Cuza, pričom samotný profesor Sumuleanu bol zástupcom. Prezident ligy. Všetci títo boli tiež vyhnaní bez toho, aby boli súdení; bez toho, aby mu bolo čokoľvek povedané; bez priblíženia. Podľa môjho názoru bol postup, ktorý použil profesor Cuza vo svojej funkcii prezidenta organizácie – ktorého úlohou bolo venovať najväčšiu starostlivosť o blaho organizácie a čo najväčšiu starostlivosť v ktorejkoľvek fáze, ktorá by mohla ohroziť jej existenciu – zásadne chybné. V skutočnosti to bolo nielen nespravodlivé, ale úplne zbytočné, najmä vzhľadom na zúčastnených jednotlivcov, ktorí reprezentovali práve tú skupinu, ktorá viedla Ligu. Oni boli tvorcami tejto organizácie. Opatrenie nebolo opodstatnené, keďže profesor Cuza nepredvídal jeho dôsledky pre hnutie.

Špeciálne vydanie Apararea Nationala („Národná obrana“), ktoré vyšlo hneď po ich vyhostení, tvrdilo, že títo muži, s profesorom Sumuleanu a mojím otcom na čele zoznamu, sa predali Židom, čím sa táto narážka rozšírila po celom svete. krajina. .

Profesor Sumuleanu, stály priateľ profesora Cuzu po štvrťstoročie, muž s príkladnou korektnosťou, bol v tomto špeciálnom vydaní pod vedením a radami pána Cuzu hrozne a bez škrupúľ napadnutý. Fle chodil po uliciach zadusený žiaľom, keďže bol obvinený zo zrady. V reakcii na to vydal brožúru s názvom: „Zrada niektorých priateľov“. Jeho odpoveď bola len dôsledkom chýb, ktorých sa dopustil profesor Cuza.

V tomto prípade bol profesor Cuza podľa mňa nielen nespravodlivý, ale viac než nespravodlivý. Tí, ktorí boli vylúčení, zase urobili chybu, keď tlačili letáky obsahujúce rovnako neférové útoky, ale ich chyba nasledovala po chybe profesora Cuzu.
Všetky tieto útoky a protiútoky sa vyvíjali

veľké zúfalstvo rumunských bojovníkov a veľké zadosťučinenie a výsmech Židov. V tejto fáze som sa vrátil z Francúzska. V parlamente sa diskutovalo o otázke, či by poslanci vylúčení z Ligy mali mať možnosť vykonávať svoje funkcie.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Pýtam sa aj teraz: „Je možné, že keď profesor Cuza urobil tieto kroky, bol obeťou nejakých návrhov alebo intríg, alebo bol presvedčený, že je to správne?“

O niekoľko dní neskôr viacerí členovia Ligy, ktorí boli skamenení opatreniami profesora Cuzu, požadovali ich zrušenie a rešpektovanie stanov. To viedlo k eliminácii tejto skupiny, medzi ktorými boli: generál Macridescu, profesor Traian Braileanu, Llristache Solomon, profesor Catuneanu atď. Vo všeobecnosti sa systematicky šírili chýry, že všetci vyhnaní boli predaní Židom. Medzi aktívnymi agentmi, ktorí šírili tieto fámy, boli plukovník Necuicea a Liviu Sadoveanu, pravá a ľavá ruka profesora Cuzu.

Tí, ktorí boli vylúčení, sa potom sformovali do štatutárnej Ligy kresťanskej národnej obrany, čím naznačili, že sú v rámci stanov Ligy. V tom čase profesor Cuia zvolal veľké národné zhromaždenie v Iasi do Bejanovej sály, na ktoré prišlo asi 1000 ľudí.

Ratifikovali vyhostenia na falošnom základe, že vyhnaní členovia sa predali Židom. Tam sa zastavím, vynechám poznámky o tom, čo bolo vytlačené na jednej alebo druhej strane, vzhľadom na to, že to, čo som napísal na papier, by malo stačiť na pochopenie situácie vtedajšieho hnutia. Chcel by som len dodať, že čas (uplynulo deväť rokov) ukázal, že profesor Cuza sa mýlil, pretože ani profesor Sumuleanu, tak ťažko zranený na jeho počesť, ani môj otec, ktorý dostal takmer smrteľné údery od židovskej moci - to profesor Cuza nemôže buďte hrdí na to, že trpeli – ani generál Macridescu, profesor Gavanescul, profesor Traian Braileanu, profesor Catuneanu, Dr. Vasiliu, profesor Carlan, otec Mota atď. – nikto z
nich sa nezapredal Židom. O niekoľko rokov neskôr, keď táto katastrofa zdevastovala Ligu, išiel profesor Cuza k svojmu starému priateľovi, profesorovi Sumuleanuovi, ktorého tak kruto zabil, a povedal:

"Drahý Sumuleanu, nič proti tebe nemám. Urobme mier!"
Ale profesor Sumuleanu sa otočil a keď odchádzal, povedal: "Už je neskoro."
Nie preto, že by si profesor Sumuleanu nechcel odpustiť krutú ranu, ktorú dostal, ale preto, že tam dole bolo vidieť popol hnutia a rumunské nádeje.

MOJA REAKCIA NA TENTO STAV VECI

Keď som prišiel z Francúzska uprostred tejto katastrofy, ktorá rozdrvila národné hnutie, chcel som zachrániť to, čo sa ešte zachrániť dalo. Narýchlo som zvolal skupinu Vacaresti a časť študentských mládežníckych vedúcich zo štyroch univerzitných centier do Iasi.

Dúfal som, že nájdem divíziu a vytvorím mladú svorku; zabrániť tomu, aby táto atmosféra nenávisti, ktorá sa rozplývala v radoch staršej generácie, zahalila mládež. Prirodzene, tento blok som chcel založiť predovšetkým na vedomí, že nejednota a nenávisť medzi nami znamená smrť národného hnutia. Po vytvorení tohto bloku som chcel nasmerovať naše úsilie k horlivým radom veteránov, vyvinúť určité tlaky, aby sme znovu nastolili jednotu, zachránili situáciu. Ale môj plán zlyhal. Mládež už bola zahalená pohlcujúcim plameňom nenávisti, takže v Iasi, napriek všetkým väzbám medzi mládežou a mnou, môj návrh nenašiel v ich srdciach žiadnu odozvu.

Študentské vedenie v Iasi mohlo v tom momente dať signál na ekonomickú iniciatívu, ale nanešťastie to prevzalo množstvo slabých prvkov, ktorých negatívne tendencie bránili prijatiu mojich návrhov. bola to len skupina Vacaresti, spomedzi všetkých mladých ľudí, ktorí podporili môj názor, ku
ktorým musím pridať niekoľko ázijských študentov, asi 10 alebo 12, medzi nimi veteránov Ion Blanaru, Ion Sava, Ion Bordeianu, Victor Silaghi a ostatní, novo prichádzajúci, skupina Transylváncov vedená Ionom Bancom, Emilom Eremeiu, Misu

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Crisan. To boli všetci, ktorí sa okolo nás zhromaždili zo všetkých mladých ľudí v krajine.

Išiel som za svojím plánom.
Všetci sme odišli do Bukurešti, aby sme videli obe strany. Najprv sme sa išli pozrieť na „Statúty“ a požiadali sme ich, aby urobili akúkoľvek obetu potrebnú na obnovenie jednoty hnutia. Po niekoľkohodinovej diskusii podmienečne súhlasili, dokonca boli ochotní sa obetovať, ale trvali na tom, aby sa v budúcnosti rešpektovali stanovy.
Potom sme išli za profesorom Cuzom. Ale on po našej prosbe a uvažovaní odmietol. Pre mňa je lepšie neprezrádzať diskusiu, ktorú sme pri tej príležitosti viedli.

Sme odchádzali. Naše duše ovládla skľúčenosť. Všetko, čo bolo vybudované, všetok lesk včerajšieho pohybu neprišiel ako dar od šťastia. Všetko rástlo z boja krok za krokom, krok za krokom. Nesieme váhu svojich vážnych rozhodnutí, čelíme nespočetnému množstvu nebezpečenstiev, rizík, fyzickému a morálnemu utrpeniu.
Niektoré pohyblivejšie ako iné. Zabezpečili sme zdravie našich tiel, krv našich sŕdc; bojujeme a obetujeme deň čo deň.
Teraz sa všetko zdalo na popol.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

LÉGIA MICHALA THE

ARCHANJEL

LÉGIA ARCHANGA MICHAELA

Tvárou v tvár vyššie uvedenej situácii som sa rozhodol nikam neísť, nie s úmyslom rezignovať, ale organizovať mládež, prevziať túto zodpovednosť podľa svojej duše a mozgu a pokračovať v boji, nekapitulovať. Uprostred všetkých týchto problémov a križovatiek som si spomenul na ikonu, ktorá nás chránila vo väznici Vacaresti.

Rozhodli sme sa uzavrieť svoje rady a pokračovať v boji pod ochranou tej istej svätej ikony. S týmto vedomím sme ho priniesli do nášho domova v Iasi z oltára kostola sv. Spiridona, kde bol umiestnený pred tromi rokmi.
Skupina Vacaresti okamžite súhlasila s mojimi plánmi. O niekoľko dní neskôr som sa zišiel v Iasi vo svojej izbe na Florilor Street 20 na piatok 24. júna 1927, skupinu Vacaresti a niekoľko študentov, ktorí sú stále v USA.

Niekoľko minút pred začiatkom stretnutia som vstúpil do knihy s nasledujúcim programom.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

"Dnes, v piatok 24. júna 1927 (sviatok sv. Jána Krstiteľa), o 10. hodine večer, je pod mojím vedením založená 'Légia Michala Archanjela. Vstúpte do našich radov. Nech každý, kto má pochybnosti zostávajú bokom. Týmto nominujem Radu Mironoviciho za vodcu stráže ikony."

Corneliu Zelea Codreanu

Toto prvé stretnutie trvalo minútu, akurát dosť času na to, aby som si prečítal vyššie uvedený rozkaz. Potom sa prítomní rozišli, aby zvážili, či sa cítia dostatočne odhodlaní a odvážni vstúpiť do organizácie ako je táto, ktorá nemá iný program ako príklad môjho dovtedy vlasteneckého života a života mojich spoluväzňov. Dokonca som dal skupine Vacaresti čas na zamyslenie a zvýšenie povedomia, aby mali pochybnosti alebo výhrady, pretože keď sa raz zapísali, museli bez váhania napredovať do konca života.

Vnútorné pocity, z ktorých sa légia zrodila, boli tieto: bolo nám jedno, či zvíťazíme alebo budeme dobytí, alebo či zomrieme.
Náš cieľ bol iný: spoločne napredovať. Napredovať na zjednotenom fronte, s pomocou Boha a spravodlivosti rumunského ľudu, bez ohľadu na osud, ktorý nás čaká – porážku alebo smrť – by bol požehnaný a priniesol by ovocie pre náš ľud. Profesor Nicolae Iorga raz povedal: "Existujú porážky a úmrtia, ktoré môžu prebudiť národ k životu, rovnako ako existujú triumfy takého druhu, ktoré môžu národ uspať."

V tú istú noc a zapísaní v tom istom registri sme upravili list profesorovi Cuzovi a ďalší list profesorovi Sumuleanuovi. Na druhý deň ráno o 10:00 sa všetci Vacarestians zhromaždili a odišli do domu profesora Cuzu, ulica Codrescu 3. Po toľkých rokoch bojov a ťažkých skúšok by sme ho teraz išli navštíviť, aby sme sa rozlúčili a požiadali ho, aby nás prepustil z domu. sľuby, ktoré sme urobili. Profesor Cuza nás prijal v tej istej miestnosti, v ktorej bol pre mňa pred 28 rokmi, pri mojom krste. Stál za stolom; my vpredu. Prečítal som mu nasledovné

písmeno:

"Pane,
prichádzame k tebe posledný krát, aby sme sa rozlúčili a požiadali ťa, aby si nás oslobodil od všetkých sľubov, ktoré sme si dali." Už ťa nemôžeme nasledovať na ceste, ktorou si sa vydal, keďže už v ňu neveríme. je to nemožné, pretože to bola viera, ktorá poháňala naše nadšenie v boji." Profesor Cuza, prosiac o oslobodenie od našej prísahy, že musíme bojovať sami, ako nás najlepšie vie náš mozog a srdce, prehovoril k nám takto:

"Drahí priatelia, oslobodzujem vás od vašich sľubov a radím vám, že keď vstúpite do života sami, nerobte chyby. Pretože najmä v politike sú chyby veľmi drahé. Ako príklad môžete uviesť politické chyby Petra Carpa čo malo pre neho fatálne následky.

Z mojej strany vám želám v živote len to najlepšie. "

Potom nám všetkým podal ruku a odišli sme. Mysleli sme si, že bolo od nás správne postupovať týmto spôsobom a že to bol čestný spôsob, ktorým nás naša dôstojnosť bojovníkov prinútila prijať.

Odtiaľ sme išli za profesorom Sumuleanu na Saulescu Street, aby sme mu prečítali druhý list napísaný približne rovnakými výrazmi, v ktorom sme ho a jeho „Statúty" informovali, že ani s nimi nemôžeme súhlasiť a že si to vydlabeme pre seba. odteraz vlastným spôsobom. Keď sme ho opúšťali, v srdci sme cítili, akí sme sami, sami ako na púšti a vlastnou silou si postavíme cestu životom.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

K ikone sa dostávame ešte bližšie. Čím viac ťažkostí na nás útočilo a čím viac sa údery našich krajanov šírili nad našimi hlavami, tým viac sme hľadali ochranu São Miguel Archangel a tieň jeho meča. Už pre nás nebol obrazom v ikone, ale veľmi živý. Tam pri ikone sme sa striedali v noci a vo dne a pozerali na zapálenú sviečku.

HMOTA VERZUS DUCH

Keď sme sa zišli u nás v obývačke, piati plus asi desať prvákov a druhákov a keď sme chceli napísať niekoľko listov oznamujúcich naše rozhodnutie p.
Hristache Solomon a ďalší si až vtedy uvedomili, akí sme chudobní, pre nás všetkých dohromady nemáme dosť peňazí ani na obálky a poštovné. Dovtedy sme vždy, keď sme potrebovali peniaze, chodili za staršími veteránmi
a pýtali sa ich, no teraz sme sa nemali na koho obrátiť. Založiť politickú organizáciu úplne bez peňazí! Bola to ťažká a odvážna vec v tomto storočí, kde je hmota všemocná, kde nikto nič nezačína, bez ohľadu na to, aký je malý, bez toho, aby sa sám seba najprv opýtal: „Koľko mám peňazí?“ Boh chcel dokázať, že v boji a víťazstve legionára vec nehrala žiadnu úlohu.

Svojím odvážnym gestom sme sa otočili chrbtom k mentalite, ktorá dominovala všetkému. Zabíjame jeden svet v sebe, aby sme pozdvihli iný, vysoko ako obloha. Absolútna vláda hmoty bola zvrhnutá, aby ju mohla nahradiť vláda ducha, morálnych hodnôt.

Nepopierali sme a nikdy nebudeme popierať existenciu, funkciu a nevyhnutnosť hmoty vo svete, ale popierali sme a navždy budeme popierať jej právo na absolútnu nadvládu. Inými slovami, zasadili sme úder mentalite, ktorá postavila zlaté teľa do stredu a ako hlavný cieľ života. Uvedomili sme si, že keby sme išli touto cestou obráteného vzťahu hodnôt medzi duchom a hmotou, vyčerpali by sme všetku svoju odvahu, silu, vieru a nádej. Počas tých prvých začiatkov sme našli jedinú morálku

silu len v neotrasiteľnej viere, že umiestnením sa do pôvodnej harmónie života, podriadenosti hmoty duchu, dokážeme poraziť protivenstvá a zvíťaziť nad satanskými silami spojenými s cieľom nás zničiť.

DÔVOD

Ďalšou charakteristikou našich začiatkov, okrem tohto nedostatku peňazí, bol chýbajúci program.

Nemali sme žiadny program. A táto skutočnosť nepochybne vyvolá veľký otáznik. Kto kedy počul o politickej organizácii bez programu, ktorý začal z rozumu, z niečieho mozgu alebo niekoľkých ľudí?

Nezišli sme sa tí z nás, ktorí sme sa cítili rovnako, ale tí, ktorí sme sa cítili rovnako. Nie tí medzi nami, ktorí uvažovali rovnako, ale tí, ktorí mali rovnaké morálno-emocionálne

duchovná konštrukcia.
To bolo znamenie, že socha inej Bohyne – Rozumu – bude zničená; to, čo človek vzniesol proti Bohu, musíme – nemienime zahodiť alebo pohŕdať – umiestniť na svoje správne miesto, do služieb Bohu a zmyslu života. ak by sme potom nemali ani peniaze, ani program, mali sme namiesto toho Boha v našich dušiach a On nás inšpiroval nepremožiteľnou silou viery.

PROTI LIEČBE

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Naše narodenie privítal hurikán nenávisti a výsmechu. Vzťahy s nami prerušili dva tábory Ligy – Cuzisti a Štatutár. Všetci študenti z Iasi nás opustili a útoky khuzistov*, ktoré boli doteraz namierené na štatutárov, budú odteraz smerované na nás a prebodnú nás ako šípy v našich srdciach.

Neublížili by nám rany od šípov, ale zhrozili by sme sa toho, čo v ľuďoch objavíme. Skrátka, boli by sme odmenení a poctení tými najťažšími urážkami za všetko, čo sme predtým urobili, a trpeli by sme ranu za ranou. Nielenže by sme cítili nenávisť, ale videli by sme bezcharakternosť a neporušenosť duše v celej ich nahote. Čoskoro by sme sa stali „vykorisťovateľmi národnej myšlienky" vo vlastný prospech. Neverili by sme, že tí, ktorí

ktorí sa o rok skôr bili pästami do hrude a žiadali odmeny za predstierané utrpenie, by teraz mali odvahu hodiť nám do tváre práve spomínané obvinenie. Čoskoro by ľudia vedeli, že sme... ...predali Židom" a dokonca by sa začali písať články plné urážok a našli by sa roľníci, ktorí by uverili, a muži, ktorí by sa nám otočili chrbtom.

Urážky, ktoré sa nepriatelia nikdy predtým neodvážili použiť proti nám zo strachu, teraz prichádzali od našich priateľov, bez strachu a bez hanby.

Ak by bola pravda, že my, ktorí sme prešli toľkým utrpením a ktorých telá zniesli toľko týrania, by sme boli schopní takejto hanby, teda predať sa ako skupina nepriateľovi, nezostávalo by nič iné. musíme do tohto ľudu hodiť dynamit a vyhodiť ho do vzduchu. to. Ľudia, ktorí vo svojom lone splodili a vychovali takéto deti, si už nezaslúžia žiť.

Ale ak to nie je pravda, tak tí, čo vymýšľajú tieto lži a šíria ich, sú eštebáci, ktorí vyčerpávajú dôveru svojho národa vo vlastnú budúcnosť a osud.
Pre ľudí, ako sú títo, žiadny trest od ich krajiny nie je dostatočne veľký.
Akú dôveru by tento ľud mohol mať vo víťazstvo a v budúcnosť, keby uprostred ťažkého zápasu, ktorý zvádzajú, počujú, že my, ich deti, zdvihnuté v ich náručí, do ktorých vložili svoje najsvätejšie nádeje, sme ich zradili? ?

Tieto dni zanechávam len v spomienke na nás, ktorí sme ich prežili. Im, svojim vtedajším súdruhom, svedkom tých hodín, som povedal: "Nebojte sa týchto trpaslíkov, lebo ktokoľvek má také duše,
nemôže vyhrať. Jedného dňa ich uvidíte padať na kolená k vašim nohám. odpusť im. Pretože to neurobia, urobia to z ľútosti nad spáchaným priestupkom, ale zo zrady. A teraz, aj keď sa nám postaví peklo so všetkými jeho nečistými duchmi, ľahostajní v našom pevnom postavení, prekonáme ho.
"

Do tej chvíle som poznal zviera v človeku. Teraz som v tom mužovi videl toho darebáka. Chráňte seba a deti dneška a zajtrajška rumunského ľudu a všetkých ostatných ľudí na svete pred touto hroznou pliagou: zradou.

Všetka inteligencia, všetko učenie, všetky talenty, žiadne vzdelanie nám nepomôže, ak chceme byť zradní.

Naučte svoje deti, aby nepoužívali zradu ani proti kamarátovi, ani proti svojmu najväčšiemu nepriateľovi.
Nielenže nevyhrajú, ale budú viac ako porazení, budú zdrvení. Nemali by použiť ani zradu proti zradnému človeku a jeho zradným spôsobom, pretože ak vyhrajú, zmenia sa iba ľudia. Zrada zostane nezmenená. Zrada víťaza bude nahradená zradou porazeného. V podstate tá istá zrada ovládne svet.

* Členovia strany profesora Cuzu (Tr.)

Temnotu zrady vo svete nemôže nahradiť iná temnota, ale len svetlo, ktoré prináša duša statočných, plná charakteru a cti.

A predsa, na samom začiatku tejto záplavy nenávisti a zrady k nám prišli ako útočisko, ktoré im dalo nádej: Hristache Solomon, muž veľkej cti a svedomia, inžinier Clime,
Inžinier Blanaru, advokát Mille Lefter,

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Andrei C. Ionescu, Alexandru Ventonic, Dumitru lfrim, Cosachescu, Ion Butnaru, Ilierodeacon Isihic Antohic atď.

Všetci títo slávni bojovníci a veteráni Ligy na mňa teraz pôsobili dojmom nejakých stroskotancov, ktorých loď sa potopila uprostred mora a unavení a znepokojení pristáli na našom malom ostrove, v ktorom mohli nájsť vnútorný pokoj a dôveru. budúcnosť.

Generál Macridescu nám povedal:

„Hoci som starý, pôjdem s vami a pomôžem vám, len pod jednou podmienkou: že nepodáte ruku týmto ľuďom, ktorí nemajú žiadnu česť, pretože keby ste to urobili, znechutilo by ma to. bez konca a ja by som stratil všetku svoju nádej v teba."

Profesor Ion Gavanescul začal prejavovať záujem o nás a o to, čo robíme.

ZAČIATKY LEGIONÁRSKEHO ŽIVOTA

Náš počiatočný malý život poznačili štyri riadky: 1. Viera v Boha. Všetci veríme v Boha. Nikto z nás nebol ateista. Čím viac sme boli sami a obklopení, tým viac sa naše starosti obracali k Bohu a kontaktu s našimi mŕtvymi a ľuďmi z národa.

To nám dalo neporaziteľnú silu a brilantný pokoj zoči-voči všetkým úderom.

2. Dôverujte nášmu poslaniu. Nikomu nemohol byť predložený ani najmenší dôvod nášho možného víťazstva. Bolo nás tak málo, takých mladých, tak chudobných, takých nenávidených a nenávidených všetkými, že všetky argumenty, ktoré sa nezakladajú na skutočnosti, boli proti akejkoľvek šanci na úspech. A predsa sme šli vpred len vďaka. dôvera v náš cieľ, bezhraničná dôvera v naše poslanie a osud našej krajiny, 3. Naša vzájomná láska. Niektorí z nás sa poznali už nejaký čas, vytvorili sme si blízke priateľstvá, no iní boli mladí ľudia, prváci alebo druháci na vysokej škole, ktorých sme nikdy nestretli. Od prvých dní bola medzi nami všetkými nastolená atmosféra náklonnosti, akoby sme boli súčasťou jednej rodiny a poznali sme sa od detstva.

Aby bolo možné odolať, bola zrejmá potreba vnútornej rovnováhy. Naša spoločná náklonnosť musela mať rovnakú intenzitu a silu, aby zodpovedala vlne nenávisti zvonku. Náš život v tomto hniezde nebol chladný, oficiálny život, s odstupom medzi náčelníkom a vojakom, s teatrálnosťou, rétorickými vyhláseniami a prevzatými vodcovskými prejavmi. V našom hniezde bolo teplo. Vzťahy medzi nami boli úplne neformálne. Niekto nešiel do studeného baraku, ale do vlastného domu, medzi vlastnú rodinu. A človek sem neprišiel len rozkazovať, ale našiel tu lúč lásky, hodinu duchovného ticha, slovo povzbudenia, úľavy, pomoci v nešťastí či núdzi.

Od legionára sa nežiadalo toľko disciplíny, v zmysle kasárenskej disciplíny – ako dekórum, viera, oddanosť a zápal pre prácu.

4. Hudba. Asi preto, že sme sa nevydali na cestu rozumu zostavovaním programov, rozporuplných diskusií, filozofických argumentov, prednášok, našou jedinou možnosťou, ako prejaviť svoje intímne pocity, bol spev. Spievali sme tie piesne, v ktorých naše pocity našli uspokojenie. "Tam, vysoko na čiernej skale" Pieseň Štefana Veľkého, ktorej melódia, ako sa hovorilo, zostala nezmenená od svojich čias až doteraz, z generácie na generáciu. Hovorí sa, že za zvuku tejto melódie Štefan Veľký pred 500 rokmi triumfálne vstúpil do svojej pevnosti v Suceave. Keď sme spievali, cítili sme sa nažive v tých časoch rumunskej vznešenosti a slávy; potápame sa

Pred 500 rokmi v histórii a žil tam na pár chvíľ v kontakte so Štefanom Veľkým a jeho vojakmi a lukostrelcami. Pieseň „Like a Globe of Gold“ od Michaela; Pieseň Avrama Iancu; Pochod vojenskej pechotnej školy v roku 1917 „Nechajte znieť polnice znova“;

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

"Rise Romanians", ktorú napísal Iustin Iliesu a Istrate, ktorú vyhlasujeme za hymnu Légie. Aby človek mohol spievať, musí byť v určitom stave mysle, vo vnútornej harmónii. Človek, ktorý je odhodlaný niekoho okradnúť, nevie spievať, ani ten, kto sa chystá urobiť inú chybu; ani ten, ktorého duša je pohltená závisťou a nenávisťou voči jeho druhovi; ani ten, koho duša postráda vieru.

Preto sa vy, legionári dneška a zajtrajška, vždy, keď pocítite potrebu orientovať sa v legionárskom duchu, musíte vrátiť k týmto štyrom líniám našich začiatkov, ktoré tvoria základ nášho hnutia. Sprievodcom pre vás bude hudba. Ak nebudete vedieť spievať, musíte vedieť, že na dne vašej duchovnej bytosti hlodá choroba alebo že život naplnil vašu nevinnú dušu hriechmi; a ak sa nemôžete zbaviť týchto hriechov, musíte sa odvrátiť a prenechať svoje miesto tým, ktorí vedia spievať. Nasledovaním nášho života v súlade s vyššie spomenutými líniami sme sa rozhodli konať už od prvých dní. Ustanovil som vodcov, ktorí prijímali a vydávali rozkazy.

Nezačali sme tým, že sme sa zapojili do nejakých veľkolepých akcií. Keď sme narazili na problém, rozhodli sme sa ho vyriešiť. Našou prvou akciou bola oprava miestnosti v našom dome, kde bývala ikona São Miguel Archanjel.

Vymaľovali sme to, utreli podlahu, legionárske dievčatá začali šiť závesy. Legionári si teda zapisovali rôzne maximá, ktoré som zozbieral z evanjelií alebo iných spisov. Skrášlili naše steny. Tu sú niektoré z nich: "Boh nás nesie vo svojom víťaznom voze."
"Kto
vyhrá....budem ich Boh."

"Ak nemáš meč, predaj svoj plášť a kúp si ho."
"Statočne bojuj za vieru."
"Vyhýbajte sa telesným rozkošiam, pretože
zabíjajú dušu." "Buď ostražitý."
"Nenič hrdinu v sebe."
„Bratia v šťastí... ako v
nešťastie."
"Ten, kto vie, ako zomrieť, nikdy nebude otrokom."
"Teším sa na vzkriesenie mojej vlasti a zničenie hord zradcov," atď.

O týždeň bola naša centrála zriadená.
Naša druhá akcia mala iný charakter: týkala sa nášho postoja k vonkajším útokom. Rozhodli sme sa na ne nereagovať; čo bolo pre nás všetkých nesmierne ťažké. Naša morálna bytosť bola trhaná. Ale toto bol moment hrdinského odporu. Ďalšia akcia: nikto by sa nemal snažiť nikoho presvedčiť, aby sa stal legionárom.

Obyčajné ťahanie manga a lov končatín sa mi vždy nepáčil. Systém bol a zostáva v rozpore s legionárskym duchom dodnes. Jednoducho vyjadríme svoj názor.
Každý, kto chcel vstúpiť, prišiel. A vstúpi, ak bude prijatý.

Ale kto prichádzal? Ľudia s rovnakou duchovnou podstatou ako my.
veľa? Veľmi malý. V Iasi o rok neskôr ich bolo len o dvoch alebo troch viac ako v prvý deň. Vo zvyšku krajiny však bolo viac ľudí, ktorí sa pridali, keď sa dozvedeli o našej existencii.

Všetci, ktorí nás oslovili, sa vyznačovali dvoma jasne viditeľnými zreteľnými líniami: 1. Veľká náprava duše.

2. Nedostatok osobného záujmu. Medzi nami nikto nemohol profitovať zo žiadnych výhod. Neotvárali sa žiadne sľubné vyhliadky. Tu každý musel dať len dušu, bohatstvo, život, schopnosť milovať a dôverovať.

Ak by sa aj pridal niekto, kto bol nekorektný alebo motivovaný nejakým záujmom, nemohol u nás zostať, keďže tu nenašiel vhodné prostredie. Odišiel automaticky, mesiac, rok, dva alebo tri, ustúpil, dezertoval alebo zradil.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Toto hniezdo mladosti bolo prvým začiatkom legionárskeho života, prvým základným kameňom. Musel byť položený na pevnú zem. Preto sme nepovedali: „Dobyjme Rumunsko!

Choďte po dedinách a kričte: 'Práve vznikla nová politická organizácia, poďte všetci a zaregistrujte sa!' Nenavrhli sme žiadne nové politické platformy okrem desiatich existujúcich

krajiny – všetky sú „dokonalé“ v očiach ich autorov a podporovateľov – a my neposielame legionárov, aby šírili po dedinách program, vyzývajúci ľudí, aby sa k nemu pridali, aby zachránili zem.

V tomto ohľade sa opäť zásadne líšime od všetkých ostatných politických organizácií, vrátane khuzistov. Všetci verili, že krajina umiera pre nedostatok dobrých programov; následne zostavili hladko integrovaný program, pomocou ktorého začali zbierať priaznivcov. Preto sa každý pýta: "Aký máš program?"

Táto krajina umiera pre nedostatok mužov, nie pre nedostatok programov; aspoň toto je náš názor. Čo, inými slovami, nie sú programy, ktoré by sme mali mať, ale ľudia, noví ľudia, pretože takí, ako sú dnes ľudia zložení z politikov a infikovaní židovským vplyvom, ohrozia tie najbrilantnejšie politické programy.

Takého človeka, ktorý dnes žije v rumunskej politike, poznáme už predtým v histórii.
Za jeho vlády zomierali národy a štáty sa zrútili.
Najväčšou ujmou, ktorú nám spôsobili Židia a politický systém, najväčším národným nebezpečenstvom, ktorému nás vystavili, nie je ani privlastňovanie si rumunskej pôdy a podložia, ani tragické vyhladenie rumunskej strednej triedy, ani veľké množstvo Židov v našich školách, povolaniach atď. a dokonca ani vplyv, ktorý majú na náš politický život – hoci každý z nich je sám o sebe smrteľným nebezpečenstvom pre náš ľud. Najväčším národným nebezpečenstvom je skutočnosť, že zdeformovali, zdeformovali našu dako-románsku rasovú štruktúru, dali vznik tomuto typu človeka, vytvorili tento ľudský odpad, túto morálnu chybu... politika, ktorý nemá nič spoločné s ušľachtilosťou našej ľudí. behať viac; ktorý nás dehonestuje a zabíja, Ak tento druh ľudí bude aj naďalej „viesť túto krajinu, rumunský ľud navždy zatvorí oči a Rumunsko sa zrúti, napriek všetkým skvelým programom, ktorými dokáže oslniť tento degenerovaný tvor. oči nešťastných zástupov.

Zo všetkých rán, ktoré na nás priniesla židovská inváziа, je táto najstrašidelnejšia!

Všetky národy, s ktorými sme my, Rumuni, prišli do kontaktu a bojovali sme od barbarských invázií až po dnešok, na nás útočili na fyzickej, ekonomickej alebo politickej úrovni a ponechali nedotknuté naše morálne a duchovné dedičstvo, naše svedomie, z ktorého skôr či neskôr prišlo. naše víťazstvo, zlomenie cudzieho jarma – aj keď na nás vo veľkom útočili a zobrali nám všetko bohatstvo, aj keď nás politicky riadili.

Teraz, po prvý raz v našej histórii, čelia Rumuni ľuďom, ktorí na nás útočia nie mečom, ale zbraňami typickými pre židovskú rasu, ktorými najprv zasiahnu a paralyzujú morálny inštinkt ľudí, potom systematicky šíria všetky druhy morálnych chorôb, zničiť všetky možnosti reakcie. To je dôvod, prečo sa naši ľudia cítia odzbrojení a porazení.

Ako dôsledok videnia tohto stavu vecí je základným kameňom, na ktorom légia stojí, človek, nie politický program; reforma človeka, nie politických programov.
Inými slovami, „Légia Michala Archanjela“ bude viac scbool a armáda ako politická strana. V týchto kritických časoch rumunský národ nepotrebuje skvelého politika, ako sa mnohí mylne domnievajú, ale skvelého pedagóga a vodcu, ktorý dokáže poraziť zlé sily a rozdrviť bandu zločincov. Aby to však urobil, bude musieť najprv poraziť zlo v sebe a vo svojich mužoch. Z tejto legionárskej školy bude musieť vzísť nový človek, muž s hrdinskými vlastnosťami; obr

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Naša história bojovať a podmaniť si všetkých nepriateľov našej vlasti, ich bitka a víťazstvo musia presiahnuť materiálny svet do ríše neviditeľných nepriateľov, mocností zla. Všetko, čo si naša myseľ dokáže predstaviť z duchovne najkrajšieho; všetko hrdejšie, čo naša rasa dokáže vyprodukovať, väčšie, spravodlivejšie, mocnejšie, múdrejšie, čistejšie, usilovnejšie a hrdinskejšie, to by nám mala dať legionárska škola! Človek, v ktorom sú maximálne rozvinuté všetky možnosti ľudskej veľkosti vštepené Bohom do krvi nášho ľudu.

Tento hrdina, výsledok legionárskeho vzdelania, bude vedieť aj zostaviť programy; budete tiež vedieť, ako vyriešiť židovský problém; bude vedieť aj dobre organizovať štát; budete vedieť presvedčiť aj ostatných Rumunov; a ak nie, bude sa vedieť zohnúť, aby vyhral, pretože práve preto je hrdina. Tento hrdina, tento legionár statočnosti, práce a spravodlivosti, so silami, ktoré mu Boh vložil do duše, povedie našu krajinu po ceste svojej slávy.

Nová politická strana, dokonca aj cuzistická, nám môže dať nanajvýš novú vládu a novú administratívu; legionárska škola však môže dať tejto krajine jemný typ rumunčiny. Mohlo by to priniesť niečo veľké, čo sme nikdy predtým nemali, čo by mohlo prelomiť celú našu históriu na dve časti, položiť základy pre začiatok inej rumunskej histórie, na ktorú má tento ľud právo.

Lebo naši ľudia boli pre svoje utrpenie a mnohoraké utrpenie, pre svoju čistotu a galantnosť duše azda jediní ľudia na svete, ktorí sa v celej svojej histórii nikdy nedopustili hriechu napadnutia a podmanenia si iných národov.

Musíme vytvoriť atmosféru, morálne prostredie, v ktorom sa môže narodiť a rásť hrdinský človek. Toto médium musí byť izolované od zvyšku sveta najvyšším možným duchovným opevnením. treba ju brániť pred všetkými nebezpečnými vetrami zbabelosti, korupcie, neslušnosti a všetkých vášní, ktoré pochovávajú národy a zabíjajú jednotlivcov. Keď sa legionár raz rozvinul v takomto prostredí, teda v hniezde *, pôsobisku, v legionárskej organizácii a v rodine, bude poslaný do sveta: žiť, učiť sa správnosti; bojovať, naučiť sa byť statočný a silný; pracovať, byť verný a milovať všetkých, ktorí pracujú; trpieť, posilňovať, obetovať sa, zvykať si prekonávať svoje sebecké záujmy, v službe vlasti.

Bez ohľadu na to, kam to pôjde, vytvorí nové médium identického charakteru. Bude príkladom; z iných urobí legionárov. A ľudia, ktorí hľadajú lepšie dni, budú nasledovať.
Noví prichádzajúci budú musieť žiť a rešpektovať rovnaké normy ako legionársky život. Všetci spolu v tej istej armáde vytvoria silu, ktorá bude bojovať a víťaziť. Taká by mala byť „Légia archanjela Michaela“.

ASPEKTY VEREJNÉHO ŽIVOTA RUMUNSTVA

Ďalej uvádzam všeobecný aspekt nášho verejného života, uprostred ktorého a proti ktorému sa formovala „Légia Michala Archanjela“. Averescova vláda padla asi mesiac predtým. 7. júla 1927 sa k moci dostali liberáli.
Uskutočnili sa nové voľby a ako obvykle vládla väčšina. Vláda však musela akýmkoľvek spôsobom prekonať veľký ľudový prúd podpory Národnej roľníckej strany. Úbohé masy rumunského ľudu sa ponáhľali od strany k strane, od sľubu k sľubu, spájali svoje najúprimnejšie nádeje – so svojou stáročnou dôverou – ku každej strane, no skončili oklamaní a skľúčení, všetky nádeje boli zničené. A bude to tak aj naďalej, až kým jedného dňa konečne nepochopia, že sa dostali do rúk zlodejských bánd za účelom zisku a lúpeže. Existovali tri hlavné strany, liberálna, avereskánska a národná roľnícka strana a niekoľko menších. V zásade medzi nimi neexistoval rozdiel okrem rozdielov vo forme a osobných záujmoch – to isté v rôznych formách. Nemali ani opodstatnenie rozdielnych názorov.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Ich jedinou skutočnou motiváciou bolo náboženstvo vo vlastnom záujme, pričom akékoľvek desiderátum a vyššie záujmy krajiny boli vynechané. Preto bola predstava politických bojov ohavná. Hľadanie peňazí, osobné situácie, bohatstvo a pôžitky, lúpež, dali týmto bojom aspekt nezmieriteľného nepriateľstva. Politické strany vyzerali ako skutočné organizované gangy, ktoré sa navzájom nenávideli a bojovali medzi sebou o korisť.

Iba boj za vlasť alebo za ideál, ktorý prekonáva osobné záujmy, sebectvo či žiadostivosť, je pokojný, slušný, ušľachtilý, bez slepého rozpútania vášní.
Dá sa do toho vložiť nadšenie, ale nie podlá a slepá vášeň.
Nenávisť a nízkosť, ktoré sú súčasťou týchto bojov, sú dostatočným dôkazom toho, že sa s nimi nebojovalo v oblasti vysokých a svätých alebo zásadových ideálov, ale v žalostných hlbinách tých najhanebnejších vlastných záujmov.

Politikov svet sa rozvíja v luxusných a škandalóznych večierkoch, v tej najodpornejšej nemravnosti, jazdiacej na chrbte čoraz demoralizovanejšej krajiny. Kto by mal venovať pozornosť vašim potrebám?

Títo politici so svojimi rodinami a agentmi potrebujú peniaze na oslavu a zábavu svojej politickej klientely, na kupovanie si hlasov a ľudského svedomia. Jeden po druhom, v húfoch, zostupujú do krajiny, aby plienili. To v konečnom dôsledku znamená vaše pravidlo. Vyprázdnia rozpočty štátu, magistrátov, magistrátov. Ako kliešte sa prisajú k predstavenstvám každej firmy, z ktorých budú bez námahy inkasovať miliónové platy s potom a krvou unaveného robotníka. Sú zaradení do predstavenstiev židovských bankárov, od ktorých dostávajú poplatky o ďalšie milióny ako cenu za zradu svojej krajiny.

Vznikajú škandalózne obchody, ktoré prekvapujú svojich krajanov. Korupcia sa šíri vo verejnom živote ako mor, od najskromnejšieho sluhu až po ministrov. Predávajú sa každému; ktokoľvek s peniazmi môže podplatiť tieto monštrá a cez ne celú krajinu. Preto, keď im už vyžmýkaná krajina nemôže dať peniaze, odovzdávajú konzorciám zahraničných bankárov, jeden po druhom, bohatstvo našej zeme, a tak sa vzdávajú našej národnej nezávislosti. Po celom Rumunsku sa rozšírila skutočná plejáda podnikateľov, ktorí nič nepracujú ani nevyrábajú, ale vysávajú životnú miazgu krajiny.

Toto sú výdobytky politikov. Bieda, demoralizácia a zúfalstvo sa šírili aj do nižších vrstiev. Desaťtisíce detí zomierajú chorobami a hladom, čím sa oslabuje ľudská sila odporu v boji proti organizovanému židovskému národu, ktorý je podporovaný odcudzenými politikmi a bránený celým štátnym aparátom. Tých pár poctivých politikov, niekoľko bodov možno aj lídrov strán, nie je schopných nič iné robiť. Sú ako nejaké úbohé bábky v rukách židovskej tlače, židovských či zahraničných bankárov a vlastných politických kolegov.

Tento neporiadok, túto demoralizáciu, túto infekciu podporuje krok za krokom celá falanga Židov, ktorí sa zaujímajú o naše zničenie, aby nás nahradili v tejto krajine a tak úplne ukradli naše bohatstvo. Cez ich tlač, ktorá si uzurpovala úlohu našej rumunskej tlače, cez stovky špinavých hárkov, cez nemorálnu a ateistickú literatúru, cez kiná a divadlá šíriace nemravnosť, cez banky sa Židia stali pánmi našej krajiny.

Kto by im mohol odporovať? Dnes, keď sú propagátormi katastrofy a jej podoby. Je to znak našej národnej smrti, kto sa im postaví?

Národné hnutie leží na zemi. V týchto posledných voľbách získala Liga o 70 000 hlasov menej, celkovo menej ako 50 000, teda menej ako dve percentá na celoštátnej úrovni.
Z desiatich poslancov, ktorí mali včera, dnes nie sú žiadni. Musí prísť deň, keď legionár bude vedieť, ako čeliť tomuto monštru a ako mu čeliť v boji na život a na smrť. On sám.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Náš malý počet v porovnaní s čistou silou tejto všemocnej sily nás často nútil klásť si otázky ako tieto: Čo budeme robiť, ak nás postavia mimo zákon? Ak tieto hydry vykonajú to, čo plánujeme, postavia pred nás všetky možné prekážky a pokúsia sa ich rozdrviť
nás.

Jeho oči sú upreté na nás. Môžu nás provokovať. Raz nám to urobili, keď sme potichu a pokojne začali pracovať v Ungheni; tak nás vzali na okraj priepasti, prajem všetky naše plány. Čo budeme robiť, ak nás vyprovokujú? Máme znova vytiahnuť pištole a strieľať, aby nám nezhnili kosti vo väzniciach a naše plány zlyhali? Tvárou v tvár záblesko takýchto vyhliadok sa v našich mysliach objavila myšlienka odísť do hôr - tam, kde Rumuni prijali boj proti všetkým nepriateľským hordám. Hora je nám blízka už dlho, náš život. On nás pozná. Radšej ako nechať vyschnúť naše telá a vyschnúť krv v žilách v pustých a hrozných väzeniach, je lepšie ukončiť naše životy smrťou posledného muža v horách pre našu vieru. Odmietame tak ponižovanie opätovného ocitnutia sa v reťaziach. Odtiaľ zaútočíme nájazdmi na všetky židovské osie hniezda.

* Základná jednotka legionárskej organizácie. (Tr.)

Tam hore budeme brániť život stromov a hôr pred ďalšou devastáciou. Tam dole budeme šíriť smrť a milosrdenstvo.

Budeme poslaní, aby sme boli zajatí a zabití. Utečme, schovajme sa; budeme sa brániť; a nakoniec budeme určite zvrhnutí. Pre tam. bude nás niekoľko, ktorých chcú rumunské prápory a pluky. Potom prijmeme smrť. Potečie krv nás všetkých.

Tento moment bude naším najväčším prejavom adresovaným rumunskému ľudu a zároveň posledným.

Zavolal som Mota, Garneata, Corneliu Georgescu a Radu Mironovici a podelil som sa s nimi o tieto myšlienky. Museli sme myslieť na dobré a zlé dni, ktoré nás čakajú. Museli sme mať riešenia a byť pripravení na všetko. Nič by nás nemalo prekvapiť. Budeme nasledovať cestu zákonov krajiny, nikoho neprovokovať, vyhýbať sa všetkým provokáciám, nereagovať na žiadne provokácie. Ale keď už nedokážeme trpieť, alebo keď sú pred nami kladené neprekonateľné prekážky, naša cesta musí smerovať k horám.

Neodporúča sa pokúšať sa o masovú rebéliu, v tento deň by ich zdecimovali delá a to by malo za následok len šírenie nešťastia a smútku.
Naopak, musíme pracovať sami, v obmedzenom počte a len na vlastnú zodpovednosť.

Všetci súhlasili.

„Nemôže sa stať,“ povedali, „že naša krv, krv dvadsiatich mladých ľudí, nevykúpi hriechy tohto národa. Nemôže sa stať, že túto našu obetu Rumuni nepochopili, že sa im nezachvejú duše a svedomie a že to nebude pre nich východiskom, bodom vzkriesenia.

"

Rumuni.

naša smrť týmto spôsobom môže nakoniec priniesť tomuto ľudu viac úžitku ako celé naše zmarené úsilie. Nepotrestaní nezostanú ani politici, ktorí sa nás chystajú zabiť.

V našich radoch sú ďalší, ktorí sa nám pomstia. Keď nebudeme môcť v živote vyhrať, vyhráme tým, že zomrieme. Potom žijeme s myšlienkou a odhodlaním zomrieť. Mali sme správne riešenie na víťazstvo, nech sa deje čokoľvek. dodalo nám to pokoj a silu. vyčarí nám úsmev na tvári každému nepriateľovi a akémukoľvek pokusu nás zničiť.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

ETAPY VÝVOJA LEGIÍ

PAMANTUL STRAMOSESC ("ZEM PREDKOV")

Narodili sme sa 24. júna 1927. O niekoľko dní neskôr sme obsadili naše sídlo. Teraz sme cítili, že by sme mali mať vlastnú publikáciu, ktorá by rozšírila pole nášho vplyvu, formulovala v nej normy nášho života a prostredníctvom nej usmerňovala hnutie. Ako by sme to mali nazvať? Bola navrhnutá „Nová generácia“; To sa mi nepáčilo. Pripadalo mi to ako definícia; nás odlíšilo od inej generácie, ktorá nebude fungovať. "Staroveká zem," Nech je to jej názov. Tento titul nás viaže ku krajine našej krajiny, na ktorej odpočívajú naši predkovia; zem, ktorú treba brániť. ponára nás hlboko do nedefinovaných sfér; bude to viac ako len meno, bude to neustála výzva k boju, výzva k statočnosti, prebudenie bojovníkových vlastností našej rasy.

Navyše, okrem vlastností spomenutých pred niekoľkými stranami, tento titul podčiarkuje ďalšiu štrukturálnu črtu legionárskej duše: statočnosť, bez ktorej je človek neúplný.
Lebo ak je človek spravodlivý, čestný, oddaný, verný, usilovný atď., ale nemá hrdinské vlastnosti, ktoré by mu umožnili bojovať s bezohľadnými, nečestnými a nespravodlivými nepriateľmi, zomrel by ich rukami. Tu sme teraz boli s už zafixovanou osou nášho pohybu; jeden koniec zakorenený v krajine našej vlasti, druhý v nebesiach: „Zem predkov“ a Michal archanjel. Ale rola stojí peniaze, ktoré sme nemali. Čo budeme robiť? Rozhodli sme sa napísať otcovi Motovi a požiadať ho, aby nám to vytlačil na úver v starej tlačiarni Libertatea ("Liberty") v Orastie. Prijal; tlačil by naše noviny a my by sme mu platili predplatné a tržby. „A Terra Ancestral“ nº 1 bol publikovaný 1. augusta 1927 vo formáte dvojmesačníka s ikonou São Miguel Archangel v strede obálky. Naľavo od ikony boli reprodukované nasledujúce slová z ikony sv.

Michala archanjela v kostole korunovácie 'v Alba-Iulii: "Na nečisté srdcia, ktoré vstupujú do najčistejšieho domu Pána, bez milosti mierim mečom."

A vpravo strofa z Cosbucovej básne „Decebal svojmu ľudu:“
"Hoci sme potomkovia bohov, stále sme dlžní smrti. Či zomrie mladý alebo ohnutý starec, je to isté, ale nie je to isté zomrieť ako lev alebo pripútaný pes!" Nižšie je mapa Rumunska, ktorá zobrazuje tmavými bodkami rozsah židovskej invázie.

OBSAH PRVÉHO VYDANIA

Hlavný článok s názvom „Ancient Land“ sa ponára do situácie národného hnutia po konflikte v rámci Ligy a snaží sa vysvetliť náš postoj.
Končí to prosbou. "Čeliť nepriateľovi!" Sú pod ňou podpísaní Corneliu Z. Codreanu, Ion Mota, Ilie Garneata, Corneliu Georgeseu a Radu Mironovici. Druhý článok je podpísaný mnou: „Je tvoj čas, príď“; pokračovanie toho istého myšlienkového smeru riešeného v prvom článku. Pod tretiu sa podpísal Ion Sava, talentovaný mladý bojovník, ktorý sa zúčastnil mnohých bitiek študentského hnutia, ktorý sa k nám uchytil, no legionárom sa nestal. Jeho nadpis: "Výsledky volieb."

Nasleduje krátka panegyrika pri príležitosti úmrtia kráľa Ferdinanda, ktorý zomrel niekoľko dní predtým. Nad jeho fotografiou s čiernym okrajom bol nadpis „Náš kráľ
zomrel.

Nasledoval Motov článok, ktorý tu čiastočne reprodukujem:

PODĽA IKONY

„Začneme od ikony a oltára, potom sa chvíľu túlame unášaní ľudskými vlnami

* Populárny názov kostola v Alba-Iulii, v ktorom boli 15. októbra 1922 korunovaní kráľ Ferdinand a kráľovná Mária. (Tr.)

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

a nedosiahneme žiadny breh, napriek čistote našich impulzov. Teraz, s ťažkými, rozptýlenými, roztrhnutými srdciami, sa zhromažďujeme v úkryte, pre naše jediné teplo a útechu, silu a útechu, darcu moci, pri nohách Ježiša Krista, na prahu oslepujúceho jasu neba, na Ikona. Nikdy sa neangažujeme v politike, ani jeden deň v našom živote. Máme náboženstvo, sme otrokmi viery. Pohltili sme sa v jeho ohni a úplne podriadení mu slúžili sme mu až po hranicu svojich síl. Pre nás samých neexistuje žiadna porážka a odzbrojenie, pretože sila, ktorej nástrojmi chceme byť, je večne neporaziteľná.

„V tejto chvíli nemôžeme podrobne diskutovať o príčinách pádu starej ligy.
Ostáva len povedať, že v týchto chvíľach nového stvorenia chceme jasne a rozhodne vyhlásiť, vtlačiť charakter rodiaceho sa nového systému: „Luz de luz.....

Článok potom obsahuje niekoľko rád o novej organizácii a končí vyjadrením viery vo víťazstvo.

Výňatok z článku od Corneliu Georgescu:

ZAŽIAŤ FAKLeň VIERY

"Staroveké kroniky nám hovoria, že v minulosti bohovia zoslali na starú Hellas ťažký súd za ich hriechy.
Z ázijských pustatín sa ako búrka spúšťali na pláne krajiny veľké armády, mnohokrát silnejšie ako Gréci." pustošil ich polia, búral ich mestá, pustošil ich chrámy a roztrhal na kusy svoje armády, ktoré, hoci boli udatné, boli príliš malé na to, aby sa postavili úspešnej opozícii.

Víťazní Médi sa nestretli s ďalším odporom a prenikli do srdca Grécka v Delfách, kde sa nachádzal Apolónov najznámejší chrám. Chrámoví kňazi sa triasli strachom, že čoskoro by nepriateľ mohol znesvätiť svätý chrám.

Len veľkňaz sa nebál. Plný dôvery v božskú moc sa obrátil na svojich kňazov a povedal...
“ Nebojte sa, Boh nepotrebuje armády.
On sám nás bude brániť! '

„A veľkňaz a všetci ostatní sa začali modliť a ich modlitby robili zázraky.
Len čo sa sebavedomé armády Peržanov priblížili na pár krokov od chrámu, hora Parnas sa otriasla a s ohlušujúcim hromom kotúľala na nepriateľa kamene, ktoré ho rozdrvili. Blesky zostupujúce akoby odnikiaľ dovŕšili jeho skazu, takže z veľkej armády pred chvíľou zostalo len málo ľudí, ktorí by mohli rozprávať o tomto nebeskom zázraku...

"Bojovníci! Zapáľte vo svojich dušiach pochodeň viery, že víťazstvo a triumf budú."
náš."

Potom nasleduje list od Radu Mironovici jednému z jeho bratov v dedine doma.
S vedomím, že je skľúčený, mu hovorí: "Samozrejme, môžeme byť smutní a smutní, ale existuje právo, ktoré nemáme: stratiť odvahu a odhodiť zbraň."

Potom mu vysvetlí nejednotu v Lige a založenie Légie takto: „Zhorel nám dom, ktorý sme si všetci postavili vlastným potom, ktorý bol naším úkrytom...

„Zostáva len pár stien zatemnených dymom ako bolestivá spomienka na starý dom.

„Čo chceš, aby sme teraz urobili? Vzbúriť sa proti Bohu? To nemôže byť, lebo 'Pán dáva, Pán berie, nech je požehnané meno Pánovo'.
„Zložíme ruky a zomrieme v biede, chlade, daždi a vetre? Nie! Ale s vierou v Boha sa pustíme do práce a kúsok po kúsku si musíme postaviť dvakrát krajší nový dom. Tu je, 'Légia', pre ktorú sme položili prvý základný kameň.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Článok Garneata je nasledujúci:

NEZHODA MEDZI BRATMI – RADOSŤ NEPRIATEĽA

„So srdcom plným ľútosti beriem pero, aby som sa s ostatnými podelil o príval znepokojujúcich myšlienok, ktoré nás zahalili tvárou v tvár našim oneskoreným
problémom...

"Svár medzi bratmi a nezhody medzi vodcami sú také evidentné, že ich už nemôžeme skrývať. Jeho dôsledky mnohých pravdepodobne odradia a zdesenie tých, ktorí dôverovali Lige, je určite krokom späť, krokom k porážke." .

„Je to také zrejmé, pretože v žiadnom bode histórie sa neukázalo, že by nejednota viedla k niečomu inému ako k nešťastiu, katastrofe...
„Budeme vedieť kráčať cestou, ktorú sme si zvolili pred siedmimi rokmi, a s rovnakým odhodlaním.
Naše kosti, zvyknuté na drsnosť väzenských čias a biedu, sa budú cítiť dobre v bojových zákopoch, v pozícii proti protivníkovi.

„Nech vedia Židia, ktorí sa dnes radujú, že nadišla hodina ich panovania, že v tejto krajine je kút, kde v ktorúkoľvek dennú alebo nočnú hodinu stojí čata s obrátenou tvárou. nepriateľ."

Niekoľko informácií dopĺňa toto prvé číslo spolu s článkom „Sny, nádeje, realita“ od inžiniera Gheorghe Climea, bývalého viceprezidenta LANC v Moldavsku, z ktorého vyberám záverečnú časť: „Čo potrebujeme, aby sme to dosiahli konečný cieľ?

„Armáda bojovníka vedená schopným vodcom obklopená oddanými pomocníkmi. V tejto otázke, pokiaľ ide o mňa, aj keď oveľa staršieho, sledujem akčnú skupinu mladého Corneliu Z.
Codreanu, Ion 1. Mota ...
"Je zrejmé, že je potrebný príspevok mnohých, všetkých tých, ktorí sú dnes rozptýlení v demoralizovaných poliach." Ak teda niekto v niektorom kúte Rumunska otvoril zoznam predplatiteľov, či už oprávnených alebo nie, nech zadá aj moje meno, s ktorým môžem dať svoj život. "

ZÁKLADNÉ PRINCÍPY LEGIONÁRSKEHO ETIKA

Druhé číslo „The Ancient Land“ vyšlo 15. augusta. V hlavnom článku s názvom „Légia archanjela Michala“ sa pokúšam stručne sformulovať prvé etické normy legionárskeho života, ktoré hodláme rešpektovať a striktne presadzovať a okolo ktorých sa musia zhromaždiť všetci, ktorí si ich vážia.

Každý, kto príde a vyrastie medzi nás, bude musieť vyrastať v rešpekte k nim.
Z tohto štatútu-článku vyberám myšlienky v poradí, v akom som ich vtedy písal. Prvá myšlienka: „Morálna čistota“.
Druhý: „Nezáujem o bitku“.
Tretí: „Nadšenie“.
Štvrtý: "Viera, práca, poriadok, hierarchia, disciplína."
Piaty: "Légia bude stimulovať energiu a morálnu silu nášho národa, bez ktorej nikdy nemôže byť víťazstvo."

Šiesty: "Spravodlivosť, (Légia bude školou spravodlivosti a energiou na jej dosadenie)."
Siedmy: "Činy, nie slová - Ty predvádzaš! Nehovor!"
Ôsma: "Na konci tejto školy vznikne nové Rumunsko a dlho očakávané vzkriesenie tohto rumunského ľudu, cieľ všetkých našich snáh, utrpenia a obetí, ktoré robíme." Niektoré z nich chcem podrobnejšie rozviesť.

NEZAUJÍMAVOSŤ O BOJKU

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Poraziť vlastný záujem je ďalšou základnou legionárskou cnosťou. To je v ostrom rozpore s postojom politika, ktorého jediným motívom konania a boja je len jeho vlastný záujem so všetkými jeho degenerovanými vedľajšími produktmi – chamtivosťou po zbohatnutí, luxusom, zhýralosťou či aroganciou.
Preto, drahí súdruhovia, odteraz, pokiaľ existuje život legionára, musíte vedieť, že kdekoľvek cítite, že siahate, či už v duši nejakého bojovníka, alebo vo vlastnej duši, vrčanie tohto vlastného záujmu, tam légia prestala. existujú. Tam legionár končí a politik začína ukazovať tesáky.

Pozerajte sa do očí nováčika a ak v jeho očiach zaznamenáte záblesk akejsi maličkosti (či už materiálneho, či už ambícií, vášne, hrdosti), vedzte, že legionárom sa stať nemôže.

Na to, aby sa niekto stal legionárom, nebude stačiť ani zelené tričko alebo legionársky pozdrav, a to ani vtedy, ak legionárskemu hnutiu „náhodne“ rozumie; ale iba ak žije v súlade s normami legionárskeho života. Lebo légia nie je len logický systém, reťaz argumentov; je to „živá viera“. tak ako niekto nie je kresťanom, ak „pozná“ a „rozumie“ evanjeliu, ale iba vtedy, ak sa prispôsobuje normám života v ňom prijatým, ak „žije podľa evanjelia“.

DISCIPLÍNA A LÁSKA

Celé sociálne dejiny ľudstva sú plné bojov založených na dvoch veľkých princípoch, z ktorých jeden je boj o miesto na úkor druhého: princíp autority a princíp slobody. Autorita sa snažila expandovať na úkor slobody a sloboda sa snažila čo najviac obmedziť moc autority. Títo dvaja tvárou v tvár môžu znamenať konflikt. Orientovať hnutie podľa jedného alebo druhého z týchto dvoch princípov znamená pokračovať v historickej línii sociálnych nepokojov a vojen. Znamená to pokračovať v línii tyranie, útlaku a nespravodlivosti na jednej strane a v línii krvavých povstaní a permanentných konfliktov na strane druhej.

Preto chcem upozorniť všetkých legionárov a najmä tých mladších, aby kvôli nedorozumeniu nevybočovali z línie hnutia. V mnohých prípadoch som si všimol, že len čo legionár dostal miesto, zocelil sa celou svojou bytosťou v „autoritu“, rozišiel sa so všetkým, čo ho doteraz spájalo so svojimi súdruhmi, a cítil nutkanie „zapôsobiť“ na ostatných svojimi. použitie vašej autority.

Legionárske hnutie nie je založené výlučne ani na princípe autority, ani na princípe slobody. Má svoje základy zakorenené v princípe lásky. v ňom má svoje korene autorita aj sloboda.

Láska je mier medzi dvoma princípmi: autoritou a slobodou. Láska je v strede, medzi nimi a nad nimi, zahaľuje ich do všetkého najlepšieho a odstraňuje konflikty medzi nimi.

Láska nemôže priniesť tyraniu, útlak, nespravodlivosť, krvavé povstanie alebo sociálnu vojnu. Nikdy to nemôže znamenať konflikt. Existuje aj pokrytecký koncept princípu lásky, ktorý praktizujú tyrani a Židia, ktorí neustále a systematicky apelujú na pocit lásky u svojich blížnych, za ktorým nerušene nenávidia a utláčajú.

Aplikovaná láska znamená pokoj v spoločnosti a vo svete. Mier sa už nepredstavuje ako chabé vyjadrenie mechanickej a chladnej rovnováhy medzi dvoma princípmi: autoboidia a sloboda odsúdená na večnú vojnu, teda na nemožnosť harmónie.

Láskavosť a láska nám dajú pokoj, nie spravodlivosť. Spravodlivosť je totiž veľmi ťažko plne realizovateľná. Aj keby sa našiel nástroj na jeho dokonalú realizáciu, človek, ktorý ho nedokáže rozpoznať a oceniť, by zostal navždy nespokojný.

V druhom uspieť v boji proti prírode alebo proti nepriateľom.
Hoci sa sto mužov môže milovať ako bratia, je možné, že pri potrebe nejakého činu bude mať každý iný názor. Sto názorov nikdy nevyhrá. láska

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

sám ich nikdy neprinúti vyhrať. Chce to disciplínu. Ak chcete vyhrať, každý si musí osvojiť jednotný názor, názor toho, kto má najviac skúseností, vodcu.
Disciplína je zárukou úspechu, pretože zabezpečuje jednotu úsilia. Sú ťažkosti, ktoré môže prekonať len celý národ zjednotený, poslúchajúci jediný príkaz. Kto je ten imbecil, ktorý by sa v takom prípade odmietol spojiť so zvyškom svojho ľudu, keď by ako jeden poslúchli rovnaký príkaz pod zámienkou, že disciplína poškodí ich osobnosť?

V tých prípadoch, keď je ohrozená vaša krajina a keď vás povaha vecí núti ohroziť život a zdravie, roztrhať rodinu, riskovať budúcnosť svojich detí, vzdať sa všetkého, čo na tejto zemi máte, aby ste zachránili svoju vlasť. , je prinajmenšom smiešne, keď niekto povie, že jeho „osobnosť je ranená“.

Disciplína nikoho neponižuje, pretože vedie k víťazstvu. A ak víťazstvá nemožno dosiahnuť inak ako obeťou, potom podriadenie sa disciplíne je najmenšou zo všetkých obetí, ktoré môže človek priniesť pre víťazstvo svojho národa.
Ak je disciplína odriekaním, obetou, nikoho to neponižuje. Každá obeta totiž niekoho zušľachťuje, nie ponižuje. Keďže naši ľudia musia prekonávať obrovské ťažkosti, každý Rumun musí prijímať disciplinárne vzdelávanie s radosťou a uvedomovať si tak svoj príspevok k zajtrajšiemu víťazstvu.

Bez jednoty niet víťazstva; a niet jednoty bez disciplíny. Preto to náš národ musí považovať za nepriateľský čin a odsúdiť ako nebezpečný pre jeho víťazstvá a vlastný život každé vybočenie z disciplíny.

BOJ O UDRŽANIE NAŠEJ ANALÝZY

Boj o zabezpečenie zverejnenia našej recenzie bol druhou etapou nášho vývoja. Bez zdrojov naše úsilie nadobudlo podobu skutočnej bitky. v skutočnosti je „bitka“ to, čo sme to nazvali od začiatku.

Používame dve stratégie:
1. Sústredíme všetko úsilie na rovnaký cieľ v rovnakom čase. V druhom uspieť v boji proti prírode alebo proti nepriateľom.
Hoci sa sto mužov môže milovať ako bratia, je možné, že pri potrebe nejakého činu bude mať každý iný názor. Sto názorov nikdy nevyhrá. Len láska ich nikdy neprinúti vyhrať. Disciplína je nevyhnutná.
Na víťazstvo
si musia všetci osvojiť jednotný názor, názor najskúsenejšieho, vodcu.

Disciplína je zárukou úspechu, pretože zabezpečuje jednotu úsilia. Sú ťažkosti, ktoré môže prekonať len celý národ zjednotený, poslúchajúci jediný príkaz. Kto je ten imbecil, ktorý by sa v takom prípade odmietol spojiť so zvyškom svojho ľudu, keď by ako jeden poslúchli rovnaký príkaz pod zámienkou, že disciplína poškodí ich osobnosť?

V tých prípadoch, keď je ohrozená vaša krajina a keď vás povaha vecí núti ohroziť život a zdravie, roztrhať rodinu, riskovať budúcnosť svojich detí, vzdať sa všetkého, čo na tejto zemi máte, aby ste zachránili svoju vlasť. , je prinajmenšom smiešne, keď niekto povie, že jeho „osobnosť je ranená“.

Disciplína nikoho neponižuje, pretože vedie k víťazstvu. A ak víťazstvá nemožno dosiahnuť inak ako obeťou, potom podriadenie sa disciplíne je najmenšou zo všetkých obetí, ktoré môže človek priniesť pre víťazstvo svojho národa.
Ak je disciplína odriekaním, obetou, nikoho to neponižuje. Každá obeta totiž niekoho zušľachťuje, nie ponižuje. Keďže naši ľudia musia prekonávať obrovské ťažkosti, každý Rumun musí prijímať disciplinárne vzdelávanie s radosťou a uvedomovať si tak svoj príspevok k zajtrajšiemu víťazstvu.

Bez jednoty niet víťazstva; a niet jednoty bez disciplíny. Preto to náš národ musí považovať za nepriateľský čin a odsúdiť ako nebezpečný pre jeho víťazstvá a vlastný život každé vybočenie z disciplíny.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Boj o zabezpečenie zverejnenia našej recenzie bol druhou etapou nášho vývoja.
Bez zdrojov naše úsilie nadobudlo podobu skutočnej bitky. v skutočnosti je „bitka“ to, čo sme to nazvali od začiatku.

Používame dve stratégie: 1.
Zamerajte všetko naše úsilie na rovnaký cieľ v rovnakom čase.
2. Povzbudzujte našich bojovníkov počas bitky prostredníctvom citácií a vyznamenaní.
Tento princíp nájdete vo všetkých našich legionárskych aktivitách.
Má nasledujúce výhody: a)
Rýchla realizácia požadovaného účelu. b)
Výchova k jednotnému postupu a disciplinovanému úsiliu všetkých pracovníkov. c) Prebudenie k uvedomeniu si vlastných síl, dôvery v seba a vo vlastné sily.

Spomienka na ekonomické porážky, najmä neúspešné snahy viedli rumunský ľud k rezignácii, nedostatku iniciatívy a strate dôvery. Budeme musieť prebudiť ich dôveru v seba samých a nahradiť bolestivé spomienky tradíciou úspechu v ich úsilí. A napokon, výchovou našich bojovníkov budeme môcť dosiahnuť horlivú ukážku elitného kádra bojovníkov. V našej recenzii sme spustili výzvu na všetkých našich priateľov, aby medzi 1. septembrom a 15. októbrom prešli do ofenzívy, aby sme spoločne získali čo najviac nových odberateľov.

V dôsledku tohto odvolania sa začala skutočná mravčia kampaň, do ktorej sa aktívne zapojili všetci: mladí, starí, roľníci, intelektuáli.
Niektorí priniesli až 45 podpisov (Constantin llinoiu).

Výsledok tejto prvej bitky bol uverejnený v čísle z 1. novembra 1927. Tu je to, čo som vtedy napísal: „O šiestej hodine popoludní 15. októbra dosiahol počet záznamov 2586.
Legion ďakuje všetkým, ktorí pracovali na jeho prvom víťazstve."

V tomto čísle boli spomenutí všetci, ktorí sa zúčastnili tejto bitky. Najprv ďakujeme otcovi Motovi, ktorý nám poskytol priaznivú reklamu prostredníctvom Libertatea ("Sloboda"). Opäť tu uvádzam mená všetkých tak, ako boli vytlačené v "The Ancient Land". Niektorí z nich sa nestali legionármi a niektorí už nie sú medzi nami, pretože zomreli v legionárskej viere.
A tu ich menujem, pretože boli od začiatku veriaci; sú uvedené v poradí, v akom vynikali: Matka Pamfilia Ciolac (Varatec), Octav Negut (Focsani), Arhimandrite Atanasie Popescu (Balti), Hieromonah
Isihie Antohi (Neamt), Mihad Tanasache, Victor Silaghi, Ion Bordeian,
u, Radu Mironovici, kapitán V. Tuchel (Ivesti), Constantin Ilinoiu (Iasi), N. Grosu (Botosani), Ion Minodora (Husi), Grigorie Balaci (Movilita-Putna), Andrei C. lonescu (Barlad), Spiru Peceli (Galati) , inžinier Mihai Ittu (Bukurešt), inžinier Gh . Clime (Iasi), Ion T. Banea (Sibiu), Ilie Garneata (Iasi), Totu Nicolae (Iasi), Coman Alexandru (Gauri-Putna), Decebal Codreanu (Husi), Mihail Marinescu (Galati), Traian Lelescu (Piatra- Nearnt), Sebastian Erhan (Campul-Lung, Bukovina), N. Tecau (Amerika), Elena Petcu (Vaslui), Dr. Socrate Divitari (Tecuci), Ion Plesea (Orhei), PI Morariu (Suraia-Putna), Nanu Gavril Raileanu (Orhei), Cotiga Traian (Focsani), Maria Mitea (Severin), 1. Ciobanita (Belcesti), Carausu (Voinesti) , Tinistei Neaga (Orhei), Zosim Bardas (Tarnava Mare), Ion Blanaru (Focsani), Luliu Stanescu (Marsani-Dolj), Corneliu Georgescu (Poiana-Sibiului), Fanica Anastasescu (Bukurešt), D. Ifrim (Iasi), I Durac (P. Neamt), Pa'curaru Gh. (Bukurešt), profesor Isac Mocanu (Turda), Marius Popp (Cluj), N.

Voinea (Panciu), NB Munceleanu (Rím.), Grigorie Berciu (Varna), Corneliu Cristescu Basa Emil Eremeiu (Nasaud). (Comanesti), Angela Plesoianu (Seven'n) ,

O osem rokov neskôr sme zistili, že z 59, ktorí sa zúčastnili prvej legionárskej bitky: Štyria nás opustili, nevediac nám porozumieť; v skutočnosti dokonca zaútočili nás.

Osem, po roku alebo dvoch, nejavil známky života. Dvadsaťdva získalo najvyššie hodnotenie,

Machine Translated by Google

stať sa legionárskymi veliteľmi, pomocnými veliteľmi alebo legionárskymi senátormi.
Siedmi sa stali legionármi, mužmi neotrasiteľnej viery, ktorí vzdorovali všetkému prenasledovaniu.

Osemnásti zostali našimi priateľmi, ktorí nám pomáhajú dodnes.

Výsledkom tohto boja bolo vydanie knihy „The Ancestral Land“ od a
rok.

ĎALŠIE MENÁ NÁJDETE V PRVÝCH OTÁZKACH NAŠEJ RECENZIE

Vasile State, obchodník a C. Vasiliu, dôchodca (Adjud), Gh. Oprea (San-Nicolaul Mare), Ion Schiopu (Prundul Bargaului, právnik Budescu P. (Banát), Adolf Greiter, Misu Stefanescu, losif Dumitru (prvý predplatiteľ „The Ancestral Land“), Ilie Berlinschi (Igesti-Bucovina), Dr. Elena Bratu, Mille Lefter (Galati), Ion Demian (Turda), Dr. Popeseu (Vaslui), Teodoreseu Craciun, Augustin lgna, Ivanovici, Adam Branzei, Sofron Robota (Dorna), Bacuta Boghiceanu (Husi), bratia Balanovci (Soveja), C.

Gheorghiu Contar, kapitán Siancu, Gh. Postolache, Gheorghe Despa (Dorna), Luchian Cozan (Dorna), Dr. Crisan, inžinier Camil Grossu, Chirulescu Victor, Lorde Nicoara, Ion a Alexandru Butnaru, Adriana a Teodora Ieseanu, Vasile Stan, profesor Razmerita, Craciunescu (Focsani), Ion Belgea, Gurita Stefaniu, Ghita Antonescu, Pantelimon Statache, Octav Pavelescu (Foscani), Gheorghe Potolea (Beresti), I. Gh. Teodosiu, Margareta Marcu, I. Gh. Galati), Dan Tarnovschi, Simion Tonea, inžinier Stoicoiu, Coronel Paul Cambureanu, Amos Horatiu Pop (Ludos), Stefan Nicolau, Ileana Constantinescu, Elvira Ionescu, Marioara Cidimdeleon, Gh.

Amancei, Coca Tiron, Iulius Igna, Aristotel Gheorghiu (Rm.-Sarat), D. Bunduc, Valer Danieleanu, Constantin, Ursescu, Vasile Tampau, C. Mierla, Octav Danieleanu, Stefan Manzat, Coronel Blezu, Eufrosina Ciudin, Ctihodná matka Zenaida Rachis, Gh. ligy, Ana Dragoi (Galati), profesor Matei Coriolan.

Tieto mená, často spomínané v novinách, spomínam nie preto, aby som uspokojil čitateľovu zvedavosť, ale preto, že ľudí, ktorí nám pomáhali – najmä v prvých ťažkých hodinách – si musíme vždy pamätať. Niektorí z nich zomreli, iní sa zmenili na bojovníkov, ktorí dodnes čelia všetkým perzekúciám. Ponáhľal som sa s ich zoznamom, pretože možno už nebudem mať príležitosť to urobiť neskôr v tejto knihe.

NAŠA AKCIA POZRETENÁ Z VONKU

Od prvej hodiny sme mali úžitok z nenávisti židovsko-slobodomurárskeho politika.
Ale boli aj ľudia, ktorí nás privítali vo svojich srdciach ako lúč nádeje. Tu je niekoľko listov od čitateľov, ktoré boli vytlačené v prvom vydaní „The Ancient Land:“

„Nebudem sa pokúšať zdĺhavo vyjadrovať svoju radosť z objavenia sa časopisu. Pozdravujem vás naším pozdravom z minulosti: 'Nech ti Boh pomáha.' Ani sa nebudem ponoriť do týchto riadkov v nedávnych udalostiach, ale hovorím: "Vpred, stále vpred, vy noví muži. Nech žije oddiel Michaela Archanjela. Nech je skupina bezbožných pohltená v temnote Belzebuta." „Svätý Michal, archanjel, bude musieť zaútočiť bez váhania a bez milosti. To je cieľ prezentovaný na stránkach 'The Ancestral Land'.

"Ani Satan, ani jeho služobníci nemôžu odpovedať na volanie archanjela, ani by si nemali predstavovať, že môžu kohokoľvek oklamať prestrojením. Zradcovia si zaslúžia tvrdší trest ako nepriatelia.

"Neprejavujte zhovievavosť nikomu, pretože nikomu nechýba zrelosť posúdiť, ktorá hodina je rozhodujúca."

"Zatváram svoje rady so želaním, aby som videl víťazstvo o hodinu skôr, veľké víťazstvo." plukovník Blezu

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

* Členovia Legionárskeho senátu, pozri stranu 257. (Tr.)

„Jasné slnko svastiky nás ani tentoraz nesklamalo, aby nás dostalo z chaosu.
Dal nám svoje blahodarné svetlo pre našu spásu, 'Légiu Michaela Archanjela'.
Rumunskú dušu odteraz opäť hreje viera, že toto posvätné hnutie nezahynie. "

"Národná myšlienka nás povolá do služby."

"Tí, ktorí nám nerozumejú, padnú na vedľajšiu koľaj. Som na tvojej strane."
ML Lefter, prezident advokáta LANC pre Galati

„Ste nádejou našich budúcich dní. Našu budúcnosť a budúcnosť našich detí kladieme k vašim nohám.

Všetci netrpezlivo čakáme, až uvidíme vašu mocnú organizáciu a tešíme sa, že sa zapojíme
do boja.“" A keď to hovorím, nehovorím len to, čo cítim, ale aj to, čo vidím na mnohých iných.
"CN Paduraru."

Národný pult, Break, (rím.).

"Vidím a cítim, ako sa rumunské srdcia znovu rodia. Nielenže dúfam, že víťazstvo bude naše, som
si tým istý."
Ion Banea, študent, Vurpar (Sibiu).

"Cítim, že mojou povinnosťou ako kresťanského študenta je poslať blahoželanie sebe a svojim
priateľom na rovinách Jiul za odhodlanie a energiu, ktorú prejavujú v boji, ktorý sa práve začal."

Iuliu Gb. Stanescu, študent.

"My, Rumuni z dediny Vulcani, Petrosani Co., nesieme aj dnes vo Veľkom Rumunsku jarmo, ktoré na
nás uvalili predstavitelia spoločnosti, pretože všetci sú cudzinci."
Ja, Augustin Igna, som ochorel na tuberkulózu.
Povolaním baník už nemôžem pracovať v bani, lebo ma bolí znečistené ovzdušie. "

„Poslal som petíciu, spolupodpísanú lekárom, požadujúcu prácu ľahšieho charakteru vonku, nie
dole, lebo tam by som o pár týždňov skončil svoje dni. Bol odmietnutý. Teraz vás žiadam o pomoc,
pretože sa nemám na koho obrátiť. "

Igna Augustín

"Prosím, prestaňte mi posielať svoju recenziu; volám sa Axente Poenar, baník, Carteju de sus,
pretože nemám dosť peňazí, aby som vám zaplatil, ani na tri mesiace, a nerád vás posielam späť."

"A teraz mi dovoľte vysvetliť, prečo nemám peniaze. Je tu jeseň a všetkým sa páči, lebo je čas žatvy.
Teda všetkým okrem nás baníkov, lebo nám chýba oblečenie a obuv, ktorú si prichádzajúca zima
žiada." a naše deti musia byť poslané do školy.
To málo, čo ušetríme z nášho horkého chleba, musíme minúť na tieto potreby."

Axente Poenar, baník.

„Drahé milované deti nášho ľudu: Keď sa blížim
k západu slnka, do mojej duše vstúpi nový lúč nádeje na vzkriesenie našej drahej krajiny, keď vidím
jej čistý a svätý pohyb „Légia Michala, archanjela“, veľký nebeský princ. Je mi veľmi smutno, že
nebudem žiť tak dlho, aby som videl, ako náš ľud rozkvitol a tešil sa z namáhavej úrody nasiaknutej
studeným potom a možno aj krvou tých mučeníkov, ktorých Boh určil a ktorí ešte budú, na
naplnenie skvelý plán. ktorý bol miesený toľkým utrpením. Je príliš neskoro. mor sa šíri, náš hrob
sa kope, hrobári sú pripravení nás navždy pochovať; a my Rumuni, veľkí alebo malí,

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

váhame, zjednávame a hádame sa o ambície, prázdnu márnomyseľnosť a pominuteľné bohatstvo.

*
Vaše meno naďalej ponechávame na zozname predplatiteľov.

„Ja mlčím, lebo som nevzdelaný, ty mlčíš, lebo si bystrý, on preto, že je napojený na politickú stranu, oni mlčia, lebo sú administratívou, a tak mlčíme my všetci, zahalila nás temnota nášho pádu. .postupne a fakľa nášho ľudu zhasína.Som chudobný sedliacky roľník,ale viem narábať s perom aj s lopatou,či kosákom.Peniazmi,moje pero ti pomôžem skutkom i slovom,prosím. že mi dáš malý kútik v našej recenzii 'The Ancient Land.' Napíšem pod nadpis 'Sme Rumuni alebo nie sme na pokraji záhuby? A prečo?'

"Kto sú vinníci?"
"Čo je príčinou príčin?"
"Čo sa robí a čo sa musí urobiť?" "Čo by mal vedieť a robiť každý Rumun?" "VL Onofrei, farmár, dedina Tungujei (Vaslui)

ZA TVARY

V skutočnosti je „The Ancestral Land“ plná týchto písmen; príspevok od našich krajanov k vytvoreniu légie. Pre Legion je viac ako organizácia s členmi, knihami a vodcami. Je to stav mysle, jednota pocitov a života, ku ktorej všetci prispievame. Členovia, šéfovia, čísla, uniformy, program atď. tvoria viditeľnú légiu. Ten druhý, ktorý však nevidno, je najdôležitejší. Viditeľná Légia bez neviditeľného, to znamená stav mysle, života, nič neznamená; bola by to len forma bez akéhokoľvek obsahu.

Nenavrhli sme svojou kritikou, ako profesori na svojich stoličkách, aby sme zvyšovali bariéru medzi nami „šéfmi“, „profesormi“, ktorí si nechali tlačiť svoje učenie a teórie v časopise, a čitateľom, ktorý nemá nič iné na práci. naučte sa naše učenie a prispôsobte sa im. Na jednej strane my, na druhej oni. Nie. Urobiť légiu neznamená dať jej uniformu, gombíky atď.; neznamená to vypracovať si systém organizácie, neznamená to ani formulovať svoju legislatívu, normy vedenia, logicky vymenovať texty na papieri. Tak ako vychovávať človeka, neznamená to, že si ušije oblečenie alebo upevní jeho zásady správania alebo si vytvorí program činností.

Ani štatút, ani program, ani doktrína sa nehýbu. Tie by mohli predstavovať jeho legislatívu, definovať jeho ciele, systém organizácie, prostriedky konania atď., ale nie samotné hnutie. To sú pojmy, ktoré si pletú aj muži vedy. Vytvoriť iba „zákon“, „program“ atď., potom veriť, že ste vytvorili „hnutie“, je ako keby ste chceli urobiť muža, vyrobili by ste mu iba oblečenie.

Vytvoriť hnutie znamená v prvom rade zrodiť stav mysle, tryskajúce nadšenie z ducha, zo srdca ľudu, ktoré nemá nič spoločné so špekuláciami chladného uvažovania.
To je to, čo tvorí podstatu legionárskeho hnutia. Nebol som to ja, kto vytvoril tento stav mysle. Zrodilo sa zbližovaním nášho príspevku sentimentu s príspevkom ostatných krajanov.

Recenzia „The Ancestral Land“ bola miestom stretnutia, kde sa naše túžby a potom naše trápenia sbratili s pocitmi a myšlienkami tých Rumunov, ktorí nás poznali.

Takže Légia vo svojej podstate, v tom neviditeľnom stave mysle, ktorý sme cítili všetci, nebola mojím výtvorom.
Bol to výsledok spolupráce.
Vznikla zlúčením nasledujúcich príspevkov:

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

1. Pocity prvých legionárov.
2. Zodpovedajúce pocity iných Rumunov.
3. Prítomnosť vo vedomí všetkých mŕtvych nášho ľudu.
4. Túžba po pôde našej vlasti.
5. Božie požehnanie.

Nechcel by som, aby moje myšlienky niekto zle pochopil a povedali: „Nie som jeden z tých legionárov v uniforme, som duchom legionár.“

To nemôže byť.

Na tomto duchovnom základe sa vytvára doktrína, program, štatút, uniforma, činnosť, ale nie ako doplnky, ale ako faktory, ktoré fixujú duchovný obsah hnutia, dávajú mu jednotnú formu a udržiavajú ho pri živote vo vedomí hnutia. ľudí a vedie vás k úspechu a víťazstvu. Legionárske hnutie je toto všetko dohromady.

Uniformy, ktoré sa objavili vo všetkých súčasných hnutiach: fašizmus (čierna košeľa), národný socializmus (hnedá košeľa) atď., sa nezrodili z predstavivosti vodcov.
Zrodili sa z potreby vyjadriť tento stav mysle. Vyjadrenie jednoty pocitov.
Sú viditeľnou tvárou neviditeľnej reality.

NÁRODNÉ Hnutia a diktatúra

Vždy, keď sa povie národné hnutie, systematicky sa mu pripisujú tendencie k diktatúre. Nechcem v tejto kapitole kritizovať diktatúry, ale chcem ukázať, že národné hnutia v Európe dnes, ako legionárske hnutie, fašizmus, národný socializmus atď., nie sú diktatúrami ani demokraciami. Tí, ktorí s nami bojujú s výkrikmi: "Preč s fašistickou diktatúrou!", "Bojujte proti diktatúre!", "Bráňte sa proti diktatúre!" nebi nás. Strieľajú mimo cieľ. Môžu dosiahnuť len povestnú „diktatúru proletariátu“.

Diktatúra predpokladá vôľu jediného človeka násilne vnútenú vôli iných subjektov v štáte. To znamená, že dve protichodné vôle: na jednej strane diktátora alebo skupiny ľudí a na druhej strane ľudu. Keď je táto vôľa vnútená obmedzením a krutosťou, potom je diktatúra tyraniou.

Ale keď národ s väčšinou 98 percent v neopísateľnom nadšení, národ so 60 miliónmi alebo jeden zo 40 miliónov duší, schvaľuje a bláznivo tlieska šéfovým opatreniam, znamená to, že medzi vôľou šéfa a tým je dokonalá zhoda. z ľudí. Navyše sa kombinujú tak dokonale, že už neexistujú dve vôle. Je len jedna: vôľa národa, ktorej prejav je hlavný. Medzi vôľou národa a vôľou vodcu je potom len jeden vzťah: dokonalý vzťah medzi nimi.

Tvrdiť, že jednomyseľnosť dosiahnutá v režimoch národných hnutí je výsledkom „teroru“ a „inkvizičných metód“, je absolútne smiešne, pretože ľudia, medzi ktorými takéto hnutia vznikli, majú vysoko vyvinuté občianske svedomie. Bojovali, krvácali a zanechali tisíce ľudí, ktorí zomreli za slobodu; nikdy sa nepodriadili, ani vonkajšiemu nepriateľovi, ani vnútornému tyranovi. Prečo by aj dnes nemali bojovať a krvácať, keď čelia takému teroru? A potom môžu byť hlasy alebo dokonca väčšina odobraté násilím, terorom;

človek môže nakresliť slzy alebo vzdychy; ale nikdy nebolo počuť a ani nebude počuť, že entuziazmus a zápal sa dajú vyvolať silou. Ani v najretardovanejšom národe na svete. Pretože národné hnutie nie je vo svojej podstate diktátorské, my

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

tak sa pýtame: Čo to je? Je to demokracia? Ani nie, lebo lídra nevolia voliči a demokracia je založená na princípe zvoliteľnosti. Alebo v národných režimoch sa žiadny vodca nevyberá hlasovaním. Je mu vyhovené. Ak tieto režimy nie sú diktatúrami alebo demokraciami, čo to sú? Bez ich definovania treba priznať, že predstavujú novú formu vlády, sui genesis, v moderných štátoch. Doteraz sa nenašiel a neviem aké meno dostane.

Domnievam sa, že jej základom je ten stav mysle, ten stav zvýšeného národného povedomia, ktoré sa skôr či neskôr rozšíri na periférie národného organizmu. Je to stav vnútorného odhalenia. Čo bolo

kedysi sa inštinktívne úložisko ľudí teraz odráža vo vedomí ľudí a vytvára stav jednomyseľného osvietenia, ktoré možno nájsť len vo veľkých náboženských prebudeniach. Tento jav by sa dal právom nazvať stavom o

národnú ekumenitu. Ľudia ako celok si uvedomujú seba, svoj účel a osud vo svete. Počas minulej histórie boli zaznamenané len záblesky tohto uvedomenia, ale dnes čelíme niektorým z týchto trvalých javov.

V tomto prípade vodca už nie je „pán“, „diktátor“, ktorý si robí, čo „chce“, ktorý vedie „podľa svojich rozmarov“. Je stelesnením tohto neviditeľného stavu mysle, symbolom tohto stavu vedomia. Už nerobí „to, čo sa mu páči“; robí to, čo "má" robiť. A riadi sa nie individuálnymi alebo kolektívnymi záujmami, ale záujmami nesmrteľného národa, ktorý prenikol do svedomia národov. Len v rámci týchto záujmov a len v tomto rámci nachádzajú osobné a kolektívne záujmy svoje normálne maximálne uspokojenie.

PRVÉ ZAČIATKY ORGANIZÁCIE

Organizácia kádrov predstavuje novú etapu vo vývoji legionárskeho hnutia.

Akýkoľvek pohyb, aby nezostal chaotický, musí byť formovaný do organizačných foriem. Celý legionársky systém organizácie je založený na myšlienke „hniezda“, teda skupiny v rozsahu od 3 do 13 mužov pod velením vodcu. Nemáme „členov“ v zmysle izolovaných jedincov. Existuje iba hniezdo a jednotlivý člen je súčasťou hniezda. Legionárska organizácia nie je tvorená niekoľkými členmi, ale niekoľkými hniezdami. Tento systém sa od svojho vzniku až po súčasnosť vo svojej podstate príliš nelíšil. Príležitostne dostala potrebné vylepšenia, pretože organizácia musí brať do úvahy realitu; je ako neustále rastúce dieťa, ktorého oblečenie sa musí neustále upravovať, ako sa vyvíja. Je nesprávne, keď si tí, ktorí si predstavujú, ako by mala organizácia vyzerať v jej konečnom štádiu, postupujú tak, že jej od začiatku vystrihnú odev, ktorý sa nezmestí okrem tejto poslednej fázy vývoja; Rovnako ako je nesprávne, aby niektorí postupovali tak, že na začiatku strihajú tesný strih, potom ho neskôr v raste hnutia zohľadnia a nútia ho bojovať spôsobmi, ktoré už nezodpovedajú.

Nebudem sa tu príliš zdržiavať „hniezdom“, pretože som sa tejto problematike obšírne venoval v „Príručke vedúceho hniezda“. Čo ma však viedlo k výberu tohto systému? Po prvé, potreby hnutia. Je veľký rozdiel medzi časom, keď bola založená Liga, keď sa používal jeden systém, a keď bola založená Légia, keď sme prijali iný systém. V čase založenia Ligy existovala široká podpora. Bolo potrebné to urýchlene využiť. Zatiaľ čo keď vznikla légia, neexistovala pre nás taká reťaz podpory, ale iba roztrúsení a izolovaní muži, roztrúsení v mestách a obciach. Nemohol som začať zakladať župné výbory, pretože bol nedostatok ľudí. Nemohol zobrať ani muža a nazvať ho šéfom okresu, pretože to nedávalo zmysel, ak by sotva dokázal zorganizovať malú dedinu.

Machine Translated by Google

Líder hnutia musí brať realitu do úvahy s maximálnou vážnosťou.
Mojou základnou realitou bol plačúci „slobodný muž“, chudobný roľník v nejakej dedine; nešťastný chorý robotník, vykorenený intelektuál.

A potom som dal každému z nich príležitosť zhromaždiť okolo seba skupinu podľa svojich schopností, pričom on sám je vodcom. To bolo hniezdo s jeho vodcom. Ja som nebol ten, kto menoval vodcu hniezda; boli to jeho zásluhy, ktoré ho tam umiestnili.
Nestal sa vodcom preto, že som ním „chcel“, ale iba vtedy, ak by dokázal zhromaždiť skupinu, inšpirovať ju a viesť ju. postupom času - na rozdiel
od všetkých ostatných strán, kde sú šéfovia často menovaní na základe darov, sa mi podarilo mať skupinu "narodených" nie "vyrobených" malých vodcov, v ktorých boli vodcovské črty zjavné. Preto je vodca legionárskeho hniezda realitou, ktorej môžete dôverovať. Sieť týchto vodcov hniezd tvorí celú kostru legionárskeho hnutia. Pilierom legionárskej organizácie je vodca hniezda. Keď sa tieto hniezda premnožia, sú zoskupené pod veliteľstvom dediny, okresu, okresu a provincie.

Ako získam lídrov vo väčších jednotkách? Nevymenoval som žiadnu obec, obec alebo župu. Povedal som im: "Dobývajte a organizujte! A koľko viete zorganizovať, budete šéf." Len som ich potvrdil ako lídrov na pozíciách, na ktoré ich pozdvihla ich sila, kvality a schopnosti. Začínali sme s vodcom hniezda a postupne sa to rozrástlo na vodcu obce, okresu, mesta

a župného vodcu a až v roku 1934, teda o sedem rokov neskôr, krajskému
vodcovi. Hniezdny systém má aj tieto výhody: a) Aktívny, uvádza do
činnosti
všetkých členov hnutia. V ostatných stranách, kde sú výbory a členovia na dedinu alebo kraj, pracuje len niekoľko členov výborov; zvyšok, 1 000, 2 000, 10 000, je neaktívnych. V našom systéme vďaka širokej iniciatíve vedúcich hniezd, v rámci predpísaných noriem a vďaka povinnosti každého hniezda zapísať do svojho registra čo najslávnejšiu stránku, keďže mimo celého hniezda neexistujú oddelení členovia. . svete, úplne každý legionár, pracuje. b) Rieši všetky lokálne problémy.

,
Existuje množstvo vecí, ktoré jeden človek nedokáže zvládnuť a celá organizácia je príliš veľká na to, aby sa do nich mohla pozrieť, napríklad kopanie malej studne v dedine, oprava malého mosta atď. Jediný človek to nedokáže. sám; organizácia sa s nimi nemôže vysporiadať; hniezdo so 6, 8 alebo 10 mužmi je však najvhodnejšou jednotkou na ich popravu. c) Hniezdo je ľahko zameniteľné. Od bojovej jednotky k pracovnej jednotke alebo naopak. d)

Vytvára veľké množstvo kádrov, následne formuje mužov špecializovaných na umenie vedenia.

e) účinok dezercie alebo zrady zostáva lokalizovaný, f)
Napokon, hniezdo je najlepším miestom na získanie legionárskeho vzdelania. Je to preto, že sú tam muži rovnakého veku, muži rovnakého rozsahu a podobného duchovného zloženia.
Tam sú všetci priatelia. Človek, ktorý sa nedokázal priznať zo svojich trápení, odhaliť svoju dušu pred mladým mužom - či už z rozpakov, alebo preto, že sa zdráha už od malička upozorniť na životné ťažkosti a starosti - tu v hniezde medzi kamarátmi to zvládne. rovnako ako môže dostať pokarhanie alebo dokonca trest.

Hniezdo je malá rodinka legionárov založená na láske. V „Príručke vodcu Nesť“ uvádzam šesť zákonov, ktorými sa táto rodina musí riadiť (strana 4, bod 3). Táto rodina sa nemá riadiť podľa rozmarov vodcov; to by bola diktatúra, ale zákonmi.

1. Zákon disciplíny., Legionár! Buďte disciplinovaní! Lebo len vtedy môžeš vyhrať.
Nasledujte svojho vodcu v dobrých aj zlých časoch.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

2. Zákon práce. Práca! Pracujte každý deň. Dajte do toho svoje srdce.
Nech je vašou odmenou nie zisk, ale zadosťučinenie z toho, že ste položili ďalšiu tehlu na vybudovanie légie a rozkvet Rumunska.

3. Zákon ticha: hovor málo. Hovorte len to, čo musíte. Hovorte len v prípade potreby.

Vaša reč by mala byť skutkami, nie slovami. Vystupujete: nechajte ostatných hovoriť.
4. Zákon výchovy: musíte sa stať niekým iným. Hrdina. V hniezde sa staňte úplne zdvorilými. Spoznajte dobre Légiu.
S zákon recipročného belp.. Pomôž svojmu bratovi, ktorý upadol do nešťastia. Neopúšťajte to.
6. Zákon cti: Choďte len po cestách cti. Bojuj a nikdy nebuď zbabelec, prenechaj cestu hanby iným.
Lepšie padnúť v čestnom boji, ako vyhrať potupou.

Chcem však ešte raz zdôrazniť, milí legionári, a upozorniť vás na zásadný bod: nájdenie hniezda je neúplné, ak prevláda chladné podnebie; "Čo dosiahneme?", "Čo ešte treba dosiahnuť?", "Urobme toto alebo tamto." "Zbohom!"

Dajte voľnú ruku svojim dušiam. Vyhraďte im miesto na stretnutí. Pokračujte teplom.
Dajte každému šancu, aby otvoril svoje srdce, vyložil svoje ťažkosti, úzkosti, starosti, ktoré ho život utláča.
Nechajte ho zdieľať vaše radosti.
Nech je vaše hniezdočko miestom útechy a zdieľania radosti. Hniezdne stretnutie sa vydarí, keď sa muž po vyložení bremien svojej duše vráti domov a je plný viery vo svoj ľud. Ak som v „Príručke lídra Nest“ tento bod dostatočne nezdôraznil, robím tak teraz.

Ešte v súvislosti s osvetovou činnosťou na hniezde reprodukujem z „Manuálu vodcu hniezda“ bod 54: Modlitba ako rozhodujúci prvok víťazstva, Výzva k našim predkom., „Legionár verí v Boha a modlí sa za víťazstvo légie.

„Netreba zabúdať, že sme tu na tejto zemi z vôle Božej a požehnania kresťanskej cirkvi. Pred oltármi našich kostolov celý rumunský národ

ženy, deti a starí ľudia sa zhromaždili na tejto zemi, časy bez počtu, v obdobiach úteku a prenasledovania - uvedomujúc si, že toto je posledné možné miesto útočiska. A dnes sme tiež pripravení zhromaždiť sa – my, rumunský ľud – okolo oltárov ako v časoch veľkého nebezpečenstva a pokľaknúť, aby sme prijali Božie požehnanie.

"Vojny vyhrali tí, ktorí vedeli zhora privolať tajomné sily z neviditeľného sveta a zabezpečiť si pomoc. Tými tajomnými mocnosťami sú duše mŕtvych, duše našich predkov, ktorí boli tiež zviazaní s touto krajinou, aby naše brázdy, a ktorí zomreli pri obrane tejto krajiny a ktorých dnes s ňou spája aj spomienka na ich život tu a cez nás - ich deti, vnúčatá a prapravnúčatá. Ale predovšetkým duše mŕtvych sú Boh.

„Keď sú tieto sily povolané, prichádzajú nám na pomoc a povzbudzujú nás, aby nám dali silu vôle a všetko potrebné na to, aby sme dosiahli víťazstvo. Vnášajú do sŕdc nepriateľa paniku a hrôzu a paralyzujú jeho činy. V konečnom dôsledku víťazstvo nezávisí od materiálnej prípravy, od materiálnej sily bojujúcich strán, ale od ich schopnosti zabezpečiť si udržanie duchovných síl. Toto je vysvetlenie – v našej histórii – zázračných víťazstiev, aj keď naše materiálne zbrane boli rozhodne podradné.

Ako si môžeme byť istí, že máme podporu týchto síl?
1. spravodlivosťou a morálkou svojho konania a 2.
úprimným a nástojčivým odvolaním sa na tieto právomoci. Privolajte ich, nakreslite ich silou duše a oni prídu.
Sila príťažlivosti je väčšia, keď výzvu, modlitbu, robí veľa ľudí zhromaždených.

Preto sa na hniezdnych stretnutiach, ktoré sa konajú po celej krajine každú sobotu večer, budú pozdvihovať modlitby a všetci legionári budú vyzvaní, aby chodili do kostola dňa

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

nasledujúci deň, nedeľa.
Naším patrónom je archanjel Michael, jeho ikonu musíme mať v našich domovoch a v ťažkých chvíľach ho musíme požiadať o pomoc a nikdy nás neopustí.

Tieto hniezda sú potom zoskupené do jednotiek podľa veku alebo pohlavia *
nasledovne: 1. Krížové bratstvá a) združovať mladých ľudí do 14 rokov:
krížových bratov. b) zhromažďovať mladých ľudí od 14 do 19 rokov: bratov kríža.

2. Legionári vo formácii.
3. Uvedení legionári.
4. Citadely, zoskupenia dievčat a vydatých žien, alebo podľa administratívnych kritérií, mesto, obec, kraj, s príslušnými vodcami, ktorí riadia ich činnosť, čím zaručujú jednotu. Všetkým týmto otázkam sa podrobne venuje „Príručka Nest Leader's Handbook“. Tento systém vnorenia môže mať nevýhodu; zdá sa, že sa láme, drví svojou roztrieštenosťou jednotu hnutia, ale to je len zdanlivá hrozba, pretože ju odstraňuje vzájomná láska a veľká dávka disciplíny, ktorá sa vlieva do legionárskej výchovy.

HLASOVANIE PRVÝCH LEGIONÁROV

8. novembra 1927, sviatok svätých. Michal a Gabriel, archanjeli, sa blížili.
V ten deň sme zložili prvý sľub. Hľadali sme a našli symbol, ktorý by mohol byť verným vyjadrením charakteru nášho hnutia, nášho spojenia s krajinou našich predkov, našich mŕtvych a nebom.

Zhromažďujeme malé množstvo pôdy zo všetkých slávnych miest v rumunskej histórii za 2 000

* „bratia kríža“, literárny preklad rumunského „fresh de cruce“, sú mladí ľudia, ktorí si podľa tradičného ľudového rodného rituálu na kríži navzájom skladajú sľub večného priateľstva, vzájomnej pomoci a vernosti. Legionárske hnutie bolo inšpirované touto populárnou ittomanskou inštitúciou, aby pomenovalo mladých ašpirujúcich legionárov „bratmi kríža“. "Bratstvá kríža?" sú to potom zoskupenia „bratov kríža“.

pred rokmi, ktorý sme potom dobre premiešali, sa ním naplnili malé kožené vrecúška a pevne zaviazali šnúrkami.

Pri zložení sľubu ich mali prijímať legionári a mali ich nosiť pri srdci. Tu je popis tejto služby, reprodukovaný z vydania „The Ancestral Land“ z 8. novembra 1927:

Ráno 8. novembra 1927 sa všetci legionári z Iasi zhromaždili v našom veliteľstve a niekoľko ďalších, ktorí si dali námahu a prišli odinakiaľ.
Málo, ale silní vďaka našej neotrasiteľnej viere v Boha a dôvere v Jeho pomoc; silný v našom odhodlaní a cieľavedomej tvrdohlavosti zostať neotrasiteľný tvárou v tvár akejkoľvek búrke; silní v našom úplnom odpútaní sa od všetkého, čo je počuť – skutočnosť, ktorú možno vidieť v našej túžbe, našom potešení smelo sa odtrhnúť od hmotných vecí a slúžiť veci rumunského národa a kríža.

Toto bola nálada tých, ktorí netrpezlivo čakali na čas zložiť sľub, aby radostne vytvorili prvú vlnu útoku Légie. A každý si môže byť istý, že iný postoj nie je možný, keď sme boli medzi nami, oblečení v bielom ako v hodine hnevu, zjednotení. Ion L Mota, Ilie Garneata, Radu .Mironovici, Corneliu Georgescu – tí, ktorí od väzenia po väzenie niesli celú váhu nacionalistického hnutia za posledných päť rokov

rokov.

Modlitba,

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

O desiatej sme sa všetci vybrali do kostola svätého Spiridona, oblečení v kroji a s národným caciulou s hákovým krížom nad srdcom, * pochodujúc v kolónach. Tam, Veľký, vládca Moldavska; Michaela Statočného; od Mircea Ion Voda; z Horia, Closea a Crisan; Avram Yancu; Domnul Tudor; Mng Ferdinand; a na pamiatku všetkých panovníkov a vojakov, ktorí padli na bojiskách pri obrane rímskej krajiny proti inváznym nepriateľom. '

Slávnosť zloženia sľubu.

Vrátili sme sa do nášho domu, pochodovali a spievali hymnu légie. Tam sa konala dojímavá slávnosť hlasovania prvých legionárov.

Zem predkov. Táto slávnosť sa začala zmiešaním zeme prinesenej z hrobky Michaela Chrabrého z Turdy so zemou z Moidávie – z Razboeni – kde Štefan Veľký bojoval svoju najväčšiu bitku, a zo všetkých ostatných miest, kde bola nasiaknutá krv našich predkov. pristáť v krutých bojoch, čím ho požehná. Keď sa balíky zeme otvorili a predtým, ako sa vysypali na stôl, prečítali sa listy tých, ktorí ich priniesli alebo poslali.

Svoj sľub zložili: Corneliu Zelea-Codreanu, Ion I. Mota, Illie Garneata, Corneliu Georgescu, Radu Mironovici, Hristache Solomon, ktorý tejto ceremónii predsedal, G. Clime, Mille Lefter, Ion Banea, Victor Silaghi, Nicolae Totu, Alexandru Ventonic Dumitru lfrim, Pantelimon Statache, Ghita Antonescu, Emil , Eremeiu, Ion Bordeianu, M. Ciobanu, Marius Pop, Misu Crisan, Popa, Butnaru, Budeiu, I. Tanasache, Stefan Budeciu, Traian Cotiga a Mihail Stelescu, stredoškolák.

NOVÁ BITKA

Vo vydaní „The Ancestral Land“ z 1. decembra 1927 sme otvorili novú jednotku, aby sme hľadali prostriedky na kúpu nákladného auta s ľahkými panelmi, ktoré by sme mohli používať na našich cestách. Opäť používame rovnaký všeobecný systém úsilia. Legionári začali organizovať slávnostné koncerty, konferencie, vianočné zbory a prispievať svojimi peniazmi. "Bratstvo kríža z Vrancea" od Focsaniho vynikalo zbieraním

* Klobúk vyrobený z kučeravého baránka. (Tr.)

sumu 50 000 lei v dôsledku slávnostnej show sponzorovanej generálom Macridescom. Práve v tom čase som zmenil jeho naine z „Vrancea“ na „Víťazné bratstvo kríža“, pod ktorým je známy dodnes. 19. februára 1928, teda o desať týždňov, sa tento ťah podaril.

V Bukurešti sme kúpili nový panelový kamión za 240 000 lei, z čoho sme zaplatili 100 000 lei, pričom zvyšok 140 000 lei sa má zaplatiť v dvanástich mesačných splátkach.
Opustili sme Bukurešť a išli do Iasi, kde Stefan Nicolau režíroval "The Doe*", ako to chlapci pomenovali, a Banea, Bordeianu a Mironovici. Na okraji mesta nás čakali legionári a naši priatelia a po príchode sme boli vítaní za všeobecného veselia.

Aby sme splnili naše mesačné splátky, vytvorili sme výbor 100, ktorého členovia mali prispievať 100 lei mesačne počas jedného roka. Tento výbor sa za dva mesiace rozrástol na 50 členov, väčšina z nich boli chudobní, malopracovní zamestnanci, robotníci alebo roľníci, ktorí darovaním 100 lei mesačne prinášali skutočnú obeť.

Dievčatá z „Citadel“ v Iasi a najmä z „Citadel Iulia Hajdeu“ z Galati začali vyrábať výšivky a predávať ich za peniaze.

PROBLÉMY TYPU MATERIÁLU

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Pre ich malé potreby sa pohyb po materiálnej stránke veľmi dobre pohyboval.
Z práce a príspevkov chudobných sa vyzbieralo dosť na to, aby sme mohli žiť a podporovať aktivity.

Absolútne všetky pridané sumy boli uverejnené v „The Ancestral Land“.
Denník je plný tých, ktorí dali 10 alebo 5 lei. Tí, ktorí dali 50 alebo 60 lei, sa našli len zriedka a naši bankári boli tí, ktorí mohli prispieť 100 lei mesačne, výbor 100 členov.

Vyberme náhodne z tohto výboru: # 16.
Nicolac Voinea de Panciu, rodina s piatimi deťmi, ktorá žije na dvojhektárovom vinohrade.

#17. D.Popescu, praporčík na dôchodku.
#18. Ion Blanaru, do včerajška študent; teraz inžinier zarábajúci 4000 lei mesačne.
*
* 19. Ion Butnaru, zamestnanec Rumunskej železnice.
* 20. Nistor M. Tilinca, družstevný predavač.
* 21. AteIiu Georgescu, pomoc od rodičov.
* 22. Radu Mironovici, pomoc rodičov.
23. Ionescu M. Traian, lesný inžinier.
Z ekonomiky si títo daňoví poplatníci uložili na svoje
výdavky na jedlo a oblečenie, vyzbieralo sa dosť pre organizáciu, ktorej sa rozumným nakladaním s peniazmi podarilo udržať sa nažive a normálne sa rozvíjať. Ale židovská tlač kričala... „Za aké peniaze si títo páni kupujú nákladné autá?

Oh! Páni, nikto to "nefinancoval". Nikto, okrem nekonečnej viery Rumunov, ktorí sú väčšinou chudobní ako Jób. Nielenže nás „nefinancovali“ kapitalisti, ale každému, kto vedie hnutie založené na zdravých princípoch, radím, aby odmietol všetky ponuky financovania, ak chce, aby ich hnutie prežilo. Pretože politické hnutie musí byť konštituované, aby dokázalo samo vyprodukovať na základe viery a obety svojich členov presne to, čo potrebuje k životu a rastu. Pre normálny a zdravý vývoj má hnutie právo spotrebovať len toľko, koľko môžu jeho členovia dodať; a jej členovia môžu dodať len toľko, koľko sú schopní pre vieru, teda pre obetu.

Neposkytuje dostatok finančných prostriedkov? Neuchyľujte sa k externému financovaniu, ale pokračujte

zvýšenie viery členov. Nedostatočné príspevky členov sú v skutočnosti znakom malej viery.
Neposkytuje finančné prostriedky? Organizácia je mŕtva a čoskoro skolabuje. Bez viery vás premôžu tí, ktorí ju majú.

*
Chytľavé meno, ktoré dali legionári svojmu prvému panelovému nákladnému autu. (Tr.)

Líder, ktorý prijíma externé financovanie svojho hnutia, je ako človek, ktorý si zvykne svoje telo na to, aby žil na medicíne. Do tej miery, do akej organizmus dostáva lieky, je v rovnakej miere odsúdený na neschopnosť samostatne reagovať. Okrem toho, keď je zbavený lieku, zomrie; je vydaný na milosť a nemilosť fanatikovi! Rovnako aj politické hnutie je vydané na milosť a nemilosť tým, ktorí ho financujú. Tie môžu financovanie kedykoľvek zastaviť a hnutie, ktoré nie je zvyknuté žiť samostatne, zanikne. Presun, rovnako ako jednotlivec, môže niekedy potrebovať väčšiu sumu peňazí. Potom si môžete požičať a pôžičku splatiť načas, ale len ak ste si istý, že to zvládnete. V dôsledku toho, páni, vodcovia vládcov – a tým sa obraciam na tých, ktorí prídu po nás – odmietajú tých priaznivcov, ktorí ponúkajú financovanie vášho hnutia, prirodzene, ak sa s týmto druhom v budúcnosti stretnete.
Rumunsko, kde aj dnes akoby mizli.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Všetci, ktorí môžu financovať a robia to, sú židovskí bankári, veľmi bohatí Židia, veľkí židovskí obchodníci s obilím, veľkí židovskí priemyselníci a obchodníci. Financujú politické strany na vyhladenie Rumunov vo vlastnej krajine.

Čoskoro sa nebude mať kto venovať financovaniu – toto slovo zaváňa bankárom, korisťou, nespravodlivosťou a neslušnosťou! - nikto. Ani Rumuni a tým menej Židia. Pre túto kastu bankárov a magnátov, obchodníkov obohatených o obchodné podvody, budú tieto dravé vtáky, ktoré náruživo prenasledujú ľudskú spoločnosť, vyhubené. Budú to mať dobrí ľudia, boháči až po hranicu slušnosti, ale nebudú to vedieť financovať, ale len pomôcť nejakému hnutiu úsporami. Táto povinnosť pomáhať, pomáhať svojmu národu v ťažkých časoch spočíva na všetkých Rumunoch a taká zostane navždy; a táto pomoc je a vždy bude vítaná.

Ale moja vlastná materiálna situácia, ako aj situácia mojich kamarátov, bola stále horšia a naliehavejšia. Stal som sa bremenom svojho nebohého svokra, ktorý okrem mňa zo svojho malého platu sotva mohol uživiť a obliecť svojich päť detí. S manželkou sme obývali jednu izbu, o ďalšie dve sa delilo ďalších sedem členov rodiny
izby.

Pochopiac moju situáciu, vďaka jeho veľkej sformovanej láske a pre rumunskú vec mi nikdy nepovedal ani slovo, hoci som s odstupom času videl, že sa pod ťarchou ťažkostí čoraz viac skláňa. Tak sme sa rozhodli, že sa budem naplno venovať hnutiu a Mota s ďalšími tromi súdruhmi z väznice Vacaresti si založia advokátsku kanceláriu, aby si zarobili na živobytie a pomohli mi. Čoskoro by začali, ale čelili by obrovským ťažkostiam. Obzrel som sa späť. Registrovaní na univerzite pred desiatimi rokmi sme bojovali bok po boku so všetkými triedami študentov, keď sa objavili. A postupne si všetci našli umiestnenie, čím si vytvorili malú situáciu, v ktorej by mohli žiť; zostali sme sami na okraji spoločnosti, ako niektorí šialenci stratení uprostred ciest sveta.

Hoci sú to kompetentní právnici, moji súdruhovia by dokázali prežiť, ale skromnú existenciu. Nemohli ich zamestnať železnice, radnica ani štát; takéto miesta sú vyhradené pre tých, ktorí opúšťajú rady národného hnutia a prechádzajú do politických strán – povzbudenie pre tých, ktorí nemajú charakter. Česť našich životov diktovala, že neprijímajú žiadne židovské prípady na obhajobu.

Rumuni by sa im vyhýbali. Do ich úradov by vstupovali len chudobní.
Cesta bola pre nás ťažká, vo vlastnej krajine sme boli ostrakizovaní a tým pádom postavení do pozície, z ktorej bolo takmer nemožné sa uživiť.

LETO 1928

Celú zimu trávime aranžovaním hniezd. Na jar sa obnovili práce v keramike Ungheni a pani ghica. Na týchto dvoch miestach pracujeme pri výrobe tehál a pestovaní zeleniny.
Chceli sme postaviť ďalší Dom, pretože sme si neboli istí, či môžeme zostať v tom starom

bolo začaté konanie o našom vysťahovaní.

V tejto tvrdej práci sme sa navzájom zblížili, cítili sme sa čoraz bližšie k tým, ktorí s nimi pracujú

ruky a stále ďalej od tých, ktorí sa živia prácou iných.
Táto práca dotvárala našu formáciu viac ako prednášky nejakého univerzitného profesora. Tam sme sa naučili, ako prekonať nepriazeň osudu; posilňujeme svoju vôľu; spevnili sme svoje telá a zvykli si na tvrdý a prísny spôsob života, v ktorom nenašlo miesto žiadne potešenie, okrem toho

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

duchovné uspokojenie. Vtedy prišlo na pomoc Galatiho „Bratstvo kríža“ s Tocu, Savinom, Costeom, ako aj iné bratstvá.
Radu Mironovici sa naučil veľmi dobre riadiť našu dodávku a s pomocou Eremeiu prepravoval platiacich cestujúcich medzi kláštormi Iasi, Varatec, Agapia a Neamt.
Kvôli letu, ktoré je vždy chudobnejšie, som však musel požiadať o pôžičku od Albina Bank of Husi, pričom som dal do zástavy otcov dom za 1 10 000 lei, ktoré som rozdelil, časť na keramiku, časť na mesačné splátky. pre dodávku a časť do legionárskych publikácií. Keďže som doteraz nedokázal splatiť túto pôžičku, môj dlh dosiahol 300 000 lei.

Počas toho leta sme sa dostali aj k obchodovaniu, aby sme zarobili nejaké peniaze pre Legion. Židia majú kontrolu nad predajom zeleniny takmer na všetkých trhoch v Moldavsku. Tri tímy legionárskych študentov mali za úlohu obchodovať so zeleninou. Tieto tímy nakupovali tovar na trhu v Iasi, niesli 600 až 800 libier. pre nákladné auto, padajúce ako mor na Židov, znižujúce ceny na polovicu.

1. august 1928 bol prvým výročím vydania našej revue. Tu je to, čo som potom napísal:

„1. augusta oslavuje 'The Ancestral Land' 254. rok pravidelného vydávania.
To nie je veľa. Pred niekoľkými dňami, medzi 13. a 30. júlom, mesto Careassonne (pevnosť vo Francúzsku) oslávilo 2000 rokov existencie. Je možné, že légii zostáva ešte 2000 rokov! Najťažší z nich je však prvý rok, keď musíte rozbiť panenskú pôdu, vyorať prvú brázdu. Počas týchto prvých dní sa nad nami črtalo veľa ťažkostí, ale náš denník - niekedy tikajúci, inokedy chudobnejší, ale vždy skvelý, stál pevne a prekonával ich.

"Keď sme pred rokom, začínajúc bez peňazí, v najkritickejšom momente národného hnutia, dali na obálku ikonu São Miguel Arcanjo, vedeli sme, že naša kritika prežije."

BOJ PROTI BIEDE

Na jeseň sa osobné materiálne ťažkosti stali ohromujúce. Už sme nemali slušné topánky ani oblečenie, moja žena a ja; moja žena mala na sebe štvorročné topánky.
Od môjho otca sme už nemohli nič očakávať, pretože okrem mňa bolo ešte šesť ďalších detí, všetky v školách, a problémy, ktorými prešiel, ho zavalili dlhmi. Len niekoľko tisíc lei zostalo z jeho platu, aby uživil a obliekol veľkú rodinu.

Pozbieral som teda všetky sily a rozhodol som sa, že aj ja začnem vykonávať právnickú prax so zámerom zároveň viesť hnutie. Otvoril som svoju kanceláriu v Ungheni v úzkej spolupráci s mojím tajomníkom Ernestom Comanescu.
V dôsledku toho som si mohol zarobiť malý, veľmi malý príjem, s ktorým som sa mohol postarať o naše potreby a tých pár skromných odpustkov v našom živote. Uplynulo šesť rokov, odkedy sme svoju existenciu obmedzili na prísne životné potreby.

Šesť rokov som nevstúpil do divadla, kina, pivnice, tanečnej sály ani na párty. A teraz, keď to píšem, je to už 14 rokov, čo som v žiadnom z nich nebol. neľutujem to. Naozaj ma mrzí, že po živote toľkých obmedzení ma niektorí jednotlivci obvinili, že vediem pokojnú existenciu. V tejto biede, ktorá trvala roky, ako aj v ťažkých skúškach, ktorými ma osud zavalil, som mal stálu podporu mojej manželky, ktorá sa o mňa verne starala. Zdieľala moje nespočetné rany, zažila núdzu a dokonca znášala hlad, aby mi pomohla bojovať. Budem jej navždy vďačný.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

PROFESOR GAVANESCUL DOSTANE TAŠKU ZEM

Existuje duša, ktorá nás krok za krokom pozorne sledovala a zaujímala sa o nás.
Možno nás študoval. Hovorím o impozantnej starej postave Iona Gavanescula, profesora pedagogiky na univerzite v Iasi od roku 1880. Raz nám povedal: "Kiežby som mohol mať vrece zeme!"

Pozvali sme ho k nám 10. decembra 1928, kde som mu medzi skupinou legionárov odovzdal náš dar - najvzácnejší dar, aký sme mohli dať - vrece zeme. Starý profesor s bielymi vlasmi a obočím rozšíril oči ako vo chvíli najvážnejšej slávnosti. Potom po chvíli ticha povedal: "Páni, nie som hoden prijať tento talizman, iba ak na kolená." Potom to vzal, pomaly si kľakol a modlil sa. Všetci si kľakneme okolo neho.

Liberálna strana padla na jeseň 1928 v dôsledku neúprosných útokov národných roľníkov, ktorí hrozili „násilím“ a „revolúciou“.
Národná roľnícka strana sa stala nástupcom theta pri moci po ôsmich rokoch politickej opozície.
Čoskoro sa však ukázali ako obrovské sklamanie pre celú krajinu. Začali by kradnúť, tak ako to robili liberáli; zapojili by sa do „škandalóznych obchodov“ ako liberáli; využili by žandárstvo na „strašenie“ a dokonca by zastrelili svojich protivníkov
alebo tých, ktorí vyjadrili nespokojnosť, ako napríklad liberáli; urobili by si vlastných bankárov, ako liberáli.

Predovšetkým by sa však dostali pod neustály vplyv medzinárodných financií, ktorým začali postupne, v priebehu rokov, desaťročí, prinášať bohatstvo Rumunska výmenou za ničivé pôžičky.

PRVÉ zhromaždenie NINHO VEDÚCICH A VZNIK LEGIONÁRNY SENÁT

Zvolal som do Iasi od 3. do 4. januára 1929 prvé národné stretnutie vodcov hniezd. Zúčastnilo sa ich štyridsať až päťdesiat. Stretnutia sa konali v dome generála Iona Tarnoschiho, ktorý pri tej príležitosti počas dojímavej ceremónie so slzami v očiach teraz prijal vrece zeme, ktoré obsahovalo krv jeho vlastných vojakov a dôstojníkov.

„Ako by som si prial, aby mi Boh dal dosť dní na to, aby som sa dožil času oslobodenia Rumunska.
Ale nemyslím si, že budem žiť tak dlho,“ povedal.
Pri tej príležitosti zložila sľub ďalšia séria legionárov. Sú to: Spiru Peceli, invalidný počas vojny, Gheorghe Potolea, invalidný od útoku na Prunaru, Nicolae Voinea a ďalší.

Z diskusií a zo správ každého z prítomných ako zástupcov všetkých krajov sme sa presvedčili, že u nás dovtedy nepoužívaný systém „hniezd“ sa môže uchytiť a prinášať dobré výsledky.

Iste, každému podniku sú vlastné problémy a zvláštnosti. Stačilo mi však vedieť, že v priebehu jedného roka bez akéhokoľvek ďalšieho vzdelávania, ale len na základe apelov a usmernení uvedených v našej recenzii, sa vytvorili izolované hniezda, aktívne hniezda vo všetkých regiónoch a sociálnych vrstvách. . povedal som si.
„Systém prešiel skúškou.
Funguje to."
Toto 3. – 4. januárové stretnutie potvrdilo správnosť mojich organizačných zásad.
V dôsledku toho sme teraz museli pevne pokračovať v rovnakom duchu.

Zároveň som si uvedomil, že hnutie sa stáva populárnym najmä medzi mladšími ľuďmi; že dynamický vzdelávací systém – vzdelávanie paralelne s konaním – je ďaleko nadradený tomu statickému.

Preto musíme v tomto systéme pokračovať aj ďalší rok, stále sa nesnažiť osloviť masy a zahodiť myšlienku volebnej kampane. Práve vtedy vznikol Senát légie: fórum zložené z mužov nad 50 rokov, intelektuálov, roľníkov alebo robotníkov, ktorí mali

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

viedol život veľkej nápravy, prejavil veľkú vieru v budúceho legionára a veľkú múdrosť. Boli povolaní v ťažkých časoch vždy, keď sa ich rada považovala za potrebnú. Nemali byť zvolení, ale menovaní šéfom légie a neskôr odovzdaní zvyškom Senátu. Titul senátora bol najvyšším vyznamenaním, o aké mohol legionár túžiť. Senát potom tvorili Hristache Solomon, generál Dr. Macridescu, generál Ion Tamoschi, Spiru Peceli, Coronel Cambureanu a Ion Butnaru. Niekoľko mesiacov po jej ustanovení slávny univerzitný profesor Traian Braileanu – ktorý o päť rokov neskôr vo svojom časopise „Ensaios sociologicas“ vysvetlil tým najvyšším pojmom legionársky fenomén zaujal svoje miesto v Senáte.

PRE OBĽÚBENÉ MASY

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Moti stále žijú v horách strednej Transylvánie. Starovekí ako tieto hory žili po stáročia rovnakou existenciou, vždy ovládali dve vlastnosti: chudoba - sú to jediní Rumuni, možno jediní ľudia na zemi, ktorí počas svojej histórie nikdy nezažili jediný deň šťastia a hojnosti a boja za slobodu . Celý jeho život bol bojom za slobodu. Dali nám Horiu, Closcu a Crisan a podporovali revolúciu z roku 1784; dali nám Avram lancu a bojovali v roku 1848. História zaznamenala v ich horách viac ako 40 vzbúr proti maďarskej nadvláde; všetci sa nakoniec utopili vo vlastnej krvi.

Jeho nezlomnosť sa však nikdy nedala zlomiť. V poslednom čase sa márne ozývajú hlasy z tribúny Amosa Francu a kapitána Emila Siancu, samotní Motiovia, ako výkrik na poplach. V jeho horách sú zlaté bane. Jeho prieskumníci jeden po druhom bohatli, zatiaľ čo oni zostali nahí a bez chleba:

„Zlato je v strede našich hôr As

pýtame sa od dverí k dverám."

Sivá skala je holá. Nič v ňom nerastie; ani pšenica, ani kukurica. Jediné bohatstvo, ktoré existuje, je zlato v rukách prieskumníka a jediná možnosť, ako si zarobiť na živobytie, je v lesoch.

Utrpenie mimozemskej nadvlády trvalo tisíc rokov. Tisíc rokov odporu v nádeji, že sa jedného dňa zrodí Veľké Rumunsko, aby ich zachránilo, aby sa konečne postaralo o nich a ich deti, aby napravilo dlhú a smrteľnú nespravodlivosť, aby ich prišlo odmeniť za ich odvekú trpezlivosť, utrpenie a bojuje. Útechu pozná len ten, kto nemá matky. Len tí bez krajiny nepoznajú útechu ani odmenu. Vlasť vždy odmeňuje svoje deti, tých, ktorí čakali na jej spravodlivosť a verili v ňu, aj tých, ktorí za ňu bojovali a trpeli. Bolo nepredstaviteľné, že Moti neboli odmenení za svoju nesmiernu trpezlivosť, utrpenie a statočnosť!

Ale po vojne sa každý človek, najmä každý politik, zaoberal vlastným „ja“, svojou materiálnou, volebnou a politickou situáciou. Aby sa na Moti zabudlo. Kto je zamestnaný vlastným „ja“, nemôže byť zaneprázdnený „inými“.
A ten, kto je obklopený súčasnými starosťami, nemôže zaradiť seba, svoje myšlienky a pocity do histórie, aby mohol pracovať v mene svojej vlasti, aby sa postaral o veľké historické kompenzácie a odmeny, ktoré patria jeho statočným mužom.

Nielenže sa na nich zabudlo, ale boli vydaní ako korisť židovským úžerníkom, ktorí sa v honbe za ziskom vkradli do ich hôr, kam sa cudzie nohy nikdy nedostali, a ukradli ich jediné živobytie stavaním mlynov vysoko v horách a rúbaním. ich lesy a zanechávajú ich ako holú skalu.

"Ó, Iancu, prečo sa nevrátiš z mŕtvych a neuvidíš naše hory odkryté?"

Vo svojej piesni zúfalstva volajú na Lancu, svojho hrdinu, aby videli, ako plienili ich hory, ich lesy „vyškrabané“ tlupami „malých Židov“; počas vlády Veľkého Rumunska, v dňoch ľudom dlho očakávaného víťazstva.

Nažive, aká hrozná tragédia, vzdorovať desať storočí všetkým neprávostiam a teraz zomrieť od biedy a hladu vo Veľkom Rumunsku, na ktoré ste čakali tisícročie! Ona je tá, na ktorú ste čakali. Ona bola jedinou morálnou podporou, ktorá ťa

udržala. Teraz sa aj táto nádej rozpadá. Nemal si chlieb, ale čakal si. Pre túto populáciu sa Veľké Rumunsko neukázalo ako oživenie, triumf, korunovácia po tisícročnom utrpení, s radostnou odmenou všetkých svojich

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

ľudí. Na to bol potrebný niekto s dušou ako Štefan Veľký, nie trpasličí duša rumunského politika. Veľké Rumunsko znamenalo pre ľudí Moti kolaps do smrteľného zúfalstva. Títo politici kazia tvár nášho národa. Pre

Národ, mimo akéhokoľvek iného záujmu, má povinnosť plniť si určité morálne záväzky. Ak ich tento národ nenájde, jeho tvár bude zafarbená.

Dojatý listom od učiteľa z Bistra neďaleko Campeni som sa vybral vlakom, aby som tam išiel a sám preskúmal situáciu. V malom horskom vlaku som s potápajúcim sa srdcom cestoval údoliami pohoria Apuseni, kde smrť preskočila nespočetné množstvo bitiek a kde sa potulovali duchovia Horia a Iancu.

Na železničnej stanici som oslovil sedliaka Motiho. Na kabáte mal najmenej dvadsať škvŕn, čo svedčí o chudobe, ktorá nemá obdoby. Za babku predával drevené sudové obruče, ktoré vyrobil. Oči mala vpadnuté, líca zovreté. Jemná tvár. Jej pohľad bol plachý; z jeho tváre nebolo možné vyčítať žiadnu konkrétnu myšlienku, ale v jeho očiach bola bolesť a videl som nielen hladujúceho muža, ale aj týraného hladom.

V tých nežných očiach, ktoré podnecovali ľútosť, nebolo vidieť žiaden záujem o život; boli len prázdne.

"Ako sa ti darí v týchto končinách?"
Opýtal som sa ho. "Fajn! Dobre, ďakujem."
"Dá sa tu pestovať kukurica
a zemiaky?" "Áno, môžme."

"Máš všetko, čo potrebuješ, jedlo...?" "Áno,
máme... máme..."
"Takže nie si taký zlý...?"
"Nie! ... N61 ..."

Niekoľkokrát ma hodnotil, veľmi neochotne hovoril – lebo ktovie, aké brehy zúfalstva mu blúdili mysľou – a vo svojej zdedenej rasovej vznešenosti nechcel cudziemu vysvetľovať.

Nakoniec som dorazil do Bistra, hľadal som dedinského učiteľa, ktorý mi napísal. Zostal som len jeden deň. V chudobných domoch Moti, ktoré som navštívil, som videl ich mnohé malé deti, ako sa chladne schúlili a čakali dva, tri týždne, niekedy aj mesiac či viac na návrat svojich rodičov, ktorí sa vybrali na cestu s koňom a vozom do prineste im späť vrece kukuričnej múky výmenou za drevené obruče a sudy, ktoré vyrábajú, a potom predajte stovky kilometrov v iných častiach krajiny, kde bol Boh štedrejší. Moti sú doma len niekoľko mesiacov v roku; zvyšok času sú na ceste. Povedala mi to učiteľka.

„Ani počas maďarskej nadvlády sa tu cudzinec nemohol usadiť.
Ale dnes je zriadená píla, ktorú vlastní židovská firma v Oradei, ktorá prevzala naše lesy a vyrúbala ich. Počas svojho chudobného života sa Moti živili výrobou sudov a ráfikov sudov.

Ale odteraz budú o ňu ukrátení. Sú odsúdení na smrť. "Hlad a iné potreby ich nútia pracovať pre Židov, rúbať si vlastné stromy za dennú mzdu 20 lei, maličkosť. To je všetko, čo im ostalo zo všetkého toho bohatstva, ktoré sa ťaží z ich hôr a rúbe sa v údoliach v r. dlhé vlaky.A keď sa vyrúbe drevo,to bude aj náš koniec.Ale je tu ešte niečo smutnejšie.Stovky rokov sme žili v cnosti.Židia si so sebou priniesli hriechy zhýralosti Pred viac ako desiatimi rokmi na tejto píle pracovalo 30 Židov.

A v sobotu večer, keď dostanú svoju mzdu, vezmú dievčatá a ženy Moti a zneuctia ich v nočných orgiách. Naše dediny okrem chudoby pohlcujú aj morálne a fyzické choroby.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

A nedá sa nič povedať. Nemožno sa pokúsiť o protest, pretože títo Židia majú tak dobré vzťahy so všetkými politikmi, že sú prakticky všemocnými pánmi. Miestne úrady sú vám k službám, od žandárov až po vrchol.

Ak sa pokúsite niečo povedať, budete okamžite obvinení z „podnecovania“ časti občanov, aby „nenávideli“ ostatných občanov; že „narušujete sociálny zmier“ a „bratskú krv“, v ktorej Rumuni vždy žili s „mierumilovným židovským obyvateľstvom“; že nie sme

dobrí „kresťania“ pre Ježiša Krista povedali: „Miluj
blížneho svojho, aj toho, kto ti ubližuje...“ atď.
Ak vyslovíte jediné slovo, budete zatknutý ako „nepriateľ štátnej bezpečnosti“ a ako podnecovateľ „občianskej vojny“. Ste urážaný a dokonca bitý. Ovládajú úrady a vy musíte nehybne sedieť a sledovať všetky tragédie vašich ľudí. Bolo by lepšie, keby nás Boh oslepil, aby sme už nevideli na vlastné oči; potom by sme nič nevedeli. "

Krv mi vrela v žilách a opäť ma napadla myšlienka vziať zbraň, ísť do hôr a začať nemilosrdne strieľať do tlup nepriateľov a zradcov, ak rumunské úrady a zákony Veľkého Rumunska dokážu tolerovať takéto zločiny proti národu. .
Rumunsko, jeho česť a budúcnosť a či ho tieto vyčerpané zákony a úrady pripravili o akúkoľvek nádej na spravodlivosť a záchranu.
Vrátil som sa do Iasi s boľavým srdcom, zaťažený bremenom, ktoré títo ľudia nesú.

Aké hrozné je odcudzenie ľudovej vládnucej triedy, jej politickej a kultúrnej triedy!
Literáni a spisovatelia venujú svoje úsilie všemožným nepodstatným témam. Vychádzajú knihy a knihy, ktoré plnia výklady kníhkupectiev.
Aký bude verdikt budúcnosti týkajúci sa týchto mužov, ak pre historickú tragédiu, akou bola tá Moti, ktorá sa odohráva pred ich očami, nenašli jediné slovo protestu, ktoré by mohlo slúžiť aj ako poplašný signál ohromení ľudia, prečo všetka tá škandalózna literatúra, ktorá vás otupuje a zatemňuje váš život a vašu budúcnosť?

V akom svetle by sa mal národ pozerať na týchto spisovateľov a učencov, ktorých najsvätejším poslaním je práve odsudzovať nebezpečenstvá, ktoré ohrozujú jeho morálne a fyzické bytie, a osvetľovať cestu k jeho budúcnosti? A ako sa bude pozerať na tú politickú triedu „rečníkov“ v parlamente alebo inde, ktorí sa vzdali svojej najzákladnejšej povinnosti starať sa o život a česť národa?

Keď som vystupoval z vláčika z Bistry do Turdy, vošiel do toho istého kupé aj riaditeľ píly Bistra; tučný Žid, ktorý sa sotva držal v šatách, ktoré vyvolávali dojem života v hojnosti. Neverím, že niekto ako on v živote nepoznal hlad, ani raz. Do kupé na ďalšej zastávke vošiel aj mladý muž približne v mojom veku. Od prvého momentu som si uvedomil, že sú to kamaráti, ktorí spolu veľmi dobre vychádzajú a ten mladík je Rumun. Žid si nalial kávu z termosky a vybral si z balíčka pár kúskov koláča. Začal jesť; Sledoval som vlčí apetít. Začal ťažko prehĺtať, kým si uvedomil, že nepozval svojho priateľa, aby sa pridal, a tak to hneď urobil. Mladý muž si vzal kúsok koláča a šálku kávy a začal jesť dosť nesmelo, prejavujúc vďačnosť a úctu bohatému Židovi za „pozornosť“, ktorú mu preukazovali. Bolo asi päť hodín ráno, ešte nie celkom jasné, v piatok pred Veľkou nocou: Veľký piatok.

Žiaľ, spýtal som sa sám seba:

Pýtam sa, kto je tento darebák mladého Rumuna, ktorý v tento deň, keď sa celý kresťanský svet postí, jedáva koláče bok po boku so Židom, mučiteľom Rumunov?

Z ich rozhovoru som zistil, že ide o lesného inžiniera. Žid prejavil nutkavú tendenciu rozprávať. Neustále rozprával a žartoval. Potom vyrobil gramofón a začal prehrávať platne, všetko na nich bolo neslušnejšie. Sedel som v rohu kupé a bez slova som počúval, pozerajúc sa von oknom.

Deň sa začínal lámať a ja som videl, v

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

cesta súbežná so železnicou, pred každým dlhý rad konských záprahov, Moti muž, kráčajúci , a ďalej pokojne a smutne. Naložení uhlím zamierili na 40 kilometrov autom na trh Turda, kde predali a nakúpili nie nové oblečenie či hračky, ale pár kíl jedla, ktoré odniesli deťom domov, keďže bola Veľká noc. To je jediná radosť, ktorú mohli svojim deťom priniesť.

Moje srdce stoná bolesťou a úzkosťou. Nestačí, že vám títo zlodeji berú chlieb; znesväcujú, urážajú aj v tento Veľký piatok tvoju chudobu a vieru. Prechádzajú, spievajúc a nadávajúc, po týchto cestách odvekého utrpenia, po ktorých by nikto z úcty k ľudskému utrpeniu a bolesti nemal kráčať, s výnimkou najhlbšej ticha a slušnosti, prostovlasý pred vyhladovanými a otrhanými ľuďmi, ktorí sa plahočia pod vodou. záhuba. tvojho nemilosrdného osudu. Keď začalo svitať, naše pohľady sa stretli, pohľad mladého muža a môj. Videl som, že ma spoznal. Nepokojný stratil svoje

vyrovnanosť. Aj ja som ho spoznal. V roku 1923 som ho videl ako kresťanského nacionalistického študenta. Bol v popredí skupiny študentov demonštrujúcich, skandujúcich...

„A rozdrvíme Židov pod pätami alebo
slávne zomrieme,“ atď.

Premýšľal som, plný horkosti. "Ak budú zajtra všetci mladí muži, ktorí bojujú, takíto, potom títo naši ľudia musia zomrieť; židovským dobytím, záplavami, zemetraseniami alebo dynamitom - nezáleží na tom, ktoré - ale musia zahynúť."

LETO 1929

Toto leto boli zorganizované dva pochody, jeden s mladými ľuďmi z „bratstiev Kríža“ v Galati a Focsani a druhý s legionármi.
Chcel som ich previesť po cestách, ktoré som toľkokrát kráčal, stráviť s nimi čo najviac času, pozorovať ich a študovať, ako aj ukázať im krásy našej krajiny, tentoraz ako všetky budúce pochody, Musím uskutočňovať, pokúsim sa v mladých legionároch rozvinúť predovšetkým ich vôľu, na dlhé pochody, na ktorých budú všetci niesť ťažké bremená dažďom, vetrom, horúčavou či blatom; vo formácii a v kroku, s zakázaným rozprávaním na celé hodiny; cez sparťanský život, spať v lesoch, jesť jednoduché jedlo; povinnosťou byť k sebe prísny vo všetkých aspektoch, počnúc správaním a gestami; vytvárať pre nich prekážky, ktoré by museli prekonávať, ako lezenie na obrovské skaly, prekračovanie potokov.

Snažil som sa ich premeniť na mužov so silnou vôľou, ktorí by v akejkoľvek ťažkosti vyzerali priamo a mužne. Preto som nikdy nedovolil obísť prekážku; bolo treba prekonať.

Namiesto slabého a porazeného muža, ktorý sa skláňa s každým vetrom, typ, ktorý dnes prevláda v politickom živote a profesiách, musíme pre tento ľud vytvoriť dobyvateľa, neústupčivého a nebojácneho.

Tým, že ich budem dávať spoločným pokynom, budem sa na druhej strane snažiť rozvíjať esprit de corps, zmysel pre jednotu. Všimol som si, že spoločné vyučovanie má veľký vplyv na. intelekt a psychika človeka, ktorý dáva poriadok a kadenciu jeho neusporiadanej mysli a anarchickému cíteniu. Pri ukladaní represívnych opatrení sa budem v konečnom dôsledku snažiť rozvíjať zmysel pre zodpovednosť a odvahu prevziať zodpovednosť za svoje činy. Nie je nič odpornejšie ako človek, ktorý klame a vyhýba sa zodpovednosti.

Pravidelne bez výnimky trestám každý priestupok. Potrestal som mladého muža vo Vatra-Dorhei za to, že spôsobil výtržnosti vo verejnom parku.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

V Dorni Cozanesti sa stalo niečo vážnejšie, ani nie tak samo o sebe, ale ako náznak duševného stavu, ktorý prípad odhalil. Štyria mladí ľudia išli do židovskej krčmy, pýtali si sardinky, chlieb a víno, a keď sa dobre najedli, vstali. Namiesto zaplatenia účtu sa jeden z nich hrdinsky oháňal revolverom a ohrozoval Židov život, ak by kričal, pretože – dodal – boli z Corneliu Codreanu.

skupina.

Potrestal som ho. Keby som tak neurobil, bol by to tento mladý muž – nie Žid, ktorému ukradli plechovku sardiniek – kto by sa morálne zničil. Vskutku, medzi legionármi nemôže trest spôsobiť nevôľu, pretože všetci sme omylní. V našom poňatí trest znamená, že čestný muž musí napraviť svoju chybu. Po vykonaní trestu je muž oslobodený od svojho bremena, akoby sa nič nestalo. Vo väčšine prípadov má tento trest podobu nejakej práce. Nie preto, že by dielo malo povahu odsúdenia, ale preto, že ponúka možnosť dobrým skutkom napraviť spáchané zlo. Preto legionár prijme a vykoná trest s pokojom.

ROZHODNUTIE ÍSŤ NA OMŠE

8. NOVEMBRA 1929

Od vzniku légie ubehli viac ako dva roky. Naše hniezda sa premnožili po celej krajine. Teraz bola pociťovaná potreba posilniť pohyb, využiť a stimulovať tieto malé jadrá, aby fungovali. Jediný legálny spôsob, ako priviesť národné opatrenia k riešeniu židovského problému, boli politické cesty. To predpokladalo kontakt s masami vo všeobecnosti. Dobré alebo zlé, toto bola metóda, ktorú nám zákon sprístupnil a ktorou sme sa skôr či neskôr museli riadiť. S Lefterom a Potoleom sme zorganizovali prvé verejné stretnutie legionára v Tg. Beresti
v okrese Covurlui na severe krajiny v decembri Rozhodnutie padlo 8. novembra, keď v deň narodenín patróna légie zložila sľub nová skupina legionárov z celej krajiny.

Zároveň som poslal Totu do okresu Turda, kde spolu s Amosom Horatiu Popom zintenzívnil legionársku propagandu a zorganizoval stretnutie.

15. DECEMBER 1929

V noci 14. decembra som bol v Beresti. V sklade ma čakali Lefter, Potolea, Tanase Antohi a ďalší. Trhové mesto Beresti je skutočným hniezdom židovských sršňov; preplnené domy a obchody. Jediná ulica vedie stredom mesta s blatom po členky a po stranách s niekoľkými chodníkmi. Mal som zostať v dome Potolea.

Nasledujúce ráno mi prišiel prokurátor z Galati a policajný šéf povedať, že mi nebolo dovolené uskutočniť schôdzu.

Povedal som im: „The

zákaz, s ktorým ma konfrontujete, nie je správny ani legálny. V tejto krajine má právo konať každý, Nemci, Maďari, Turci, Tatári, Bulhari, Židia. správny? Vaša miera je ľubovoľná; keďže je to nezákonné, nebudem to poslúchať, schôdzu musím uskutočniť kedykoľvek
"

náklady.

Nakoniec po diskusii schválili moje usporiadanie schôdze pod podmienkou, že nebudeme rušiť. Čo mám robiť?

Aký druh narušenia? Vlámať sa do domovov ľudí? toto bola moja prvá

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

verejné stretnutie. Nebol som úplne rozhodnutý udržiavať ho v dokonalom poriadku a zachovať si tak výsadu udržiavať ostatných?
V určený čas sa zišlo veľmi malé množstvo ľudí, takmer stovka.
Dozvedel som sa od nich, že oveľa viac ľudí by chcelo prísť, ale bolo im zabránené opustiť svoje dediny. Celé stretnutie trvalo len päť minút.
Lefter hovoril jednu minútu, Potolea ďalšiu a ja zvyšok. Povedal som: "Prišli sme urobiť demonštráciu, ale úrady násilne zabránili našim mužom prísť. Proti všetkým rozkazom usporiadam desať demonštrácií! Nech mi niekto prinesie koňa a ja budem jazdiť z dediny do dediny po celom okrese Horincea." ."

V skutočnosti, uprostred všetkého toho blata, jediným prostriedkom na pohyb bol kôň.
O dve hodiny neskôr priviezli koňa a odišiel som. Po mne pešo prišiel Lefter s ďalšími štyrmi legionármi.
Prichádzame do prvej dediny Meria. Tam, na cintoríne, sa v priebehu niekoľkých minút zhromaždili všetci – muži, ženy aj deti. Povedal som len pár slov a nenačrtol som žiadny politický program: „Všetci sa spojme,
muži
a ženy, vybojovať ďalší osud pre nás a našich ľudí. Blíži sa hodina rumunského vzkriesenia a oslobodenia.

Kto verí, kto bude bojovať a trpieť, bude odmenený a požehnaný Novými a suchými časmi, klopú na naše dvere! Svet, s dušou tento ľud, neplodný umierajúci a iný sa rodí, patriaci tým, ktorí sú plní viery. "V tomto novom svete bude mať každý svoje miesto nie na základe svojho vzdelania, inteligencie alebo vedomostí, ale predovšetkým podľa svojej viery a charakteru."

Tak sme pokračovali. O necelých päť kilometrov sa dostávame do Slivne.
Už sa stmievalo. Ľudia ma však čakali so zapálenými sviečkami. Hniezdo legionárov na čele s Theodosiom vyšlo v ústrety

ja na okraji dediny. Povedal som to aj tu. Potom to bolo na Comanesti, hniezdo legionárov Slivna, ktoré vedie. Boli to cesty, po ktorých som nikdy predtým necestoval. Aj tu ma čakali ľudia s lampášmi a sviečkami, kým mladí spievali. Ľudia ma s radosťou vítali, bez ohľadu na to, do akej skupiny patrili. Boli sme si cudzí, ale pripadalo mi to, akoby sme boli priatelia už dlho.

Nepriateľstvá sa rozplynuli. Všetci sme boli jedna duša, jeden ľud. Nasledujúce ráno som pokračoval v prechádzke. Ale tentoraz som nebol sám. Ďalší traja jazdci sa ma spýtali, či môžu prísť. Na okraji susednej dediny Ganesti sme sa zastavili pri dome Dumitru Cristiana. Bol to asi 40-ročný muž s baiducovým ložiskom a párom očí skrytých pod hustým obočím. Od prvých študentských bitiek bol zúrivým nacionalistickým bojovníkom. Teraz, práve v tej chvíli, odpútal svoje kone z voza, osedlal jedného z nich a išiel s nami. Čoskoro sa náš počet rozrástol o Dumitru a Vasile Popa, Hasana a Chiculitu.
Ako sme jazdili z dediny do dediny, počet jazdcov sa zvýšil na dvadsať. Väčšina mala od 25 do 30 rokov, niektorí už vo veku 35 alebo 40 rokov, najstaršia, Chiculita de Cavadinesti, mala okolo 45. Keď sa náš počet tak zvýšil, pocítili sme potrebu výraznej insígnie, uniformy. Z nedostatku niečoho lepšieho si všetci dávame do klobúkov morčacie pierka. A tak sme so spevom vchádzali do dedín. Keď sme spievali, znel, ako naše kone klusajú po hrebeňoch kopcov pri rieke Pruth, kde už toľkokrát dávno prešli a bojovali s našimi predkami, ktorí boli tieňmi tých, ktorí v minulosti bránili územie Moldavska. Živí súčasní sa stotožňovali s mŕtvymi minulosti, boli sme tá istá duša, tá istá veľká jednota Rumunska, ktorú vietor unášal cez hrebene kopcov. Správa o mojom príchode, odovzdaná ústne, sa rozšírila do všetkých dedín. Všade na nás čakali dedinčania. Všetci, ktorých sme stretli na ceste, sa pýtali: "Kedy k nám prídeš aj ty? Ľudia ťa včera čakali do neskorej noci."

V tých dedinách, keď spieval a rozprával sa s ľuďmi, cítil, ako preniká do nedefinovaných hĺbok duše, kam politici so svojimi požičanými platformami nikdy nemohli zostúpiť. Tam, v tých hĺbkach, som zapustil korene

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

legionárskeho hnutia. Nikto ich nikdy nebude môcť stiahnuť. Vo štvrtok bol v Beresti trhový deň. O 10. hodine dopoludnia sa nás asi 50 jazdcov objavilo na kopci nad trhovým mestečkom. Odtiaľ sme spievali vo formácii dolu do mesta.

Obyvatelia mesta nás privítali s veľkým nadšením. Rumuni odchádzali z kresťanských domovov a vylievali vedrá vody na našu cestu - starý zvyk, ktorý nám na našich cestách prial splnenie všetkých našich nádejí.
Opäť sme vošli na nádvorie Nicu Balan, kde sa mal konať prvý míting. V tom čase tam bolo viac ako 3000 ľudí. Nemali sme stretnutie.
Niektorým pilotom som dal suveníry.

Držiak na cigarety som dal Nieu Balanovi; vykonaný vo väznici Vacaresti, Chiculita dostal svastiku. Lefter a Potolea boli vymenovaní za členov Najvyššej rady légie a Nieu Balan do generálneho štábu okresu Covurlui; a Dumitru Cristian ako vodca legionárov v údolí Horincea.

Toto údolie Horincea so svojimi miestami a ľuďmi mi zostalo drahé.
Po Focsani by zostal druhým najsilnejším pilierom legionárskeho hnutia.

V TRANSYLVÁNSKU V LUDOSUL-DE-MURES

Na Ludos sme odišli v piatok pred Vianocami o 17:00. V kamióne sme boli štyria: Radu Mironovici šoféroval, Emil Eremeiu, známy, a ja. Mimoriadne chladné počasie si vynútilo zrušenie vlakov. V tú noc sme skoro zomreli od zimy, aj keď sme naše auto naplnili slamou a prikryli sme sa ňou. Prešli sme trasu, Iasi, Piatra-Neamt, Valea Bistritei a o 4. hodine ráno sme dosiahli vrchol Karpát.

Do Ludosul-de Mures sme dorazili o 11:00 v ten Štedrý večer, po viac ako 24 hodinách jazdy. Tu sme si dobre oddýchli u Amosa. Na Vianoce sme ráno išli do kostola a potom sme si prešli malé mesto. Bol väčší ako Tg.
Beresti; nachádza sa asi 28 míľ východne od Turdy, hlavného mesta kraja. Toto mesto je tiež plné Židov, aj keď nedosahuje percento Beresti. Tu

aj Judáš, etablovaný na trhu, rozšíril svoju sieť ako pavúk po celom rumunskom regióne. Chudobní roľníci budú chytení do tejto siete, budú sa krútiť a omráčení, potom vysatí zo všetkého svojho majetku. Ráno po Vianociach sme vyštartovali, dodávka viezla desať legionárov vpredu, potom ja s dvadsiatimi jazdcami na koňoch – Amos, Nichita, Colceriu, profesor Mattei a ďalší, všetci v klobúkoch s morčacím perím. Na ceste na nás zvedavo pozerali, keďže ľudia, ktorých sme stretli, nepoznali náš cieľ.

Ale jazdili sme, ako keby sme boli obdarovaní najvyššou autoritou, pretože sme cítili, že prichádzame v povahe rumunského ľudu, ktorý nám to prikázal. V Ghete, Gligoresti a Gura-Ariesului boli ľudia zhromaždení v rovnakom počte ako v údolí Horincea. Ani tu nenačrtávame žiadny politický program. Práve sme vám povedali, že sme prišli z Moldavska oživiť trpiacu dušu Rumunov, pretože tisíc rokov otroctva, nespravodlivosti a pochovávania bolo dosť dlho.

Veľké Rumunsko bolo realizované s mnohými obeťami, ale zdá sa, že mimozemská nadvláda a stará nespravodlivosť sa rozšírili aj na túto stranu zrodu Veľkého Rumunska. Desať rokov rumunskej administratívy nedokázalo zahojiť naše bolestivé rany ani nenapraviť stáročné nespravodlivosti. Dali nám zdanie jednoty, ale rumunská duša bola stále rozdelená na toľko kúskov, koľko bolo politických strán. Vzkriesenie tohto ľudu kypí v podzemí a čoskoro exploduje a osvetlí svojim svetlom celú našu budúcnosť a temnú minulosť. Kto verí, vyhrá!

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Opäť som mal pocit, že zostupujem do ich sŕdc. Hoci som bol od Moldavy stovky kilometrov, v regiónoch, ktoré boli od nás po stáročia oddelené hranicami, aj tam som našiel tú istú dušu, presne tú istú ako v údolí Horincea pri Pruthe. Samotnú dušu národa, o ktorej som pochopil, že nikdy neboli vytýčené hranice vytvorené človekom, pretože ten istý dych prúdil z jedného konca národa na druhý, od Dnestra po Tisu v úplnom ignorovaní hraníc vytvorených človekom. ako aj podzemná voda tečie bez ohľadu na prekážky, ktoré človek na povrchu postavil.

Tam v hĺbke som nenašiel žiadne politické strany, žiadne nepriateľstvo či strety, záujem, žiadnu „slepú nejednotu“ bratovražedných bojov, ale len jednotu a harmóniu. Na druhý deň po Vianociach sme opäť vyrazili na cesty. Cestou sme sa zastavili v kostole, aby sme sa pomodlili na pamiatku Miguela Udatného*, Horia a ich mužov a Lancu, aby sme im tiež dali vedieť, že dnes kráčame po cestách, ktoré z lásky k nášmu ľudu ich telá mučili a roztrhali. bol to sviatok Santo Stefano; preto som zapálil sviečku na odpočinok duše Štefana Veľkého; skrze neho náš ľud dosiahol najväčšiu slávu. Považujem ho za rovnocenného Napoleonovi, Júliovi Caesarovi a Alexandrovi Macedónskemu.

Bez ohľadu na to, kam ma moje kroky zavedú alebo aké bitky musím vybojovať, ak nad sebou cítim tieň archanjela São Miguel a pod sebou tieň našich dvadsiatich milovaných mučeníkov z rodiny legionárskeho hnutia, po mojej pravici budem tiež cítiť dušu Štefana Veľkého a jeho meč.

V BESSARABII

20. januára 1930 som poslal Totu, Crang anu a Eremeiu,

* Práve na planinách Turda zavraždili Maďari v roku 1601 Michala Chrabrého, knieža z Valašska. Bol prvým vládcom, ktorý vykonal dočasné zjednotenie Valašska, Moidavia a Sedmohradska. (Tr.)

so strukom, v dodávke, do grófstva Tecuci, zatiaľ čo ja som bol 25. januára opäť v údolí Horincea uprostred svojich jazdcov. V noci z 26. na prejazd cez Rogojeni sme vstúpili do Oancey. V oboch dedinách nás privítali srdečne as veľkými očakávaniami. V Oancea nás hostila rodina Antachi. Nasledujúci deň, v pondelok, bol trhový deň v Cahule na ľavom brehu Pruth.

Preto sme sa rozhodli ísť do Besarábie, kde boli Židia početnejší a provokatívnejší.

V Cahule, ako aj v iných obchodných mestách B.essarabian, je judaizmus komunistický; nie kvôli „láske k ľudu“, ale kvôli nenávisti k rumunskému štátu, ktorý len s triumfom komunizmu mohol byť zvrhnutý a položený pod pätu totálnej židovskej nadvláde. Triumf komunizmu sa zhoduje so snom judaizmu o vládnutí a vykorisťovaní kresťanských národov na základe jeho teórie „vyvoleného ľudu“, ktorá je základom židovského náboženstva.

V tú noc sme urobili niekoľko bielych súkenných krížov, vysokých asi osem palcov, ktoré boli našité na kabáty rytierov. Dostal som na nosenie drevený kríž. Na druhý deň ráno o desiatej som prešiel cez Pruth v čele 30 jazdcov, nesúc kríž proti pohanskej moci, ktorá

škrtila kresťanskú Besarábiu. Po prejdení takmer piatich kilometrov sme vošli do mesta. Kresťania vyšli zo svojich domovov a nasledovali nás. Nepoznali nás, ale videli biele krížiky na našich kabátoch a pierka na klobúkoch. Kráčali sme ulicami a spievali:

"Vstávaj, vstávaj, ty Rumun!"

Zastavili sme sa na verejnom námestí. Za chvíľu sa okolo nás zhromaždilo viac ako 7000 roľníkov. Nikto z nich nevedel, kto sme a čo chceme, ale

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

všetci mali predtuchu, že sme ich prišli zachrániť.
Začal som sa im prihovárať tak, ako kedysi v Horinskej doline a v Turde. Ale o dve minúty neskôr sa popov, policajt, sprevádzaný miestnymi úradmi, predieral davom a zastavil ma:

"Nemáte dovolené organizovať verejné zhromaždenie na tomto námestí..." "Rumunský ľud to môže robiť kdekoľvek."
Úrady nám chceli zabrániť hovoriť; ľudia nás chceli počuť.
"Moji dobrí ľudia" - povedal im - "tak je to; zákon nám zakazuje organizovať zhromaždenia na verejných námestiach. Ideme na okraj mesta alebo k niekomu na terasu."
Naznačil som jazdcom a odišli sme na okraj mesta. Dav zastavil armádny kordón. O niekoľko minút neskôr som bol konfrontovaný s oddielom vojakov s bajonetmi, ktorý viedol plukovník, plukovník Cornea. Vytiahol revolver a namieril na mňa: "Prestaň, alebo vystrelím!" povedal. Zastavil som.

- Plukovník, prečo by ste ma zastrelili? Neurobil som nič zlé. Nosím aj revolver, ale neprišiel som sem s nikým bojovať, najmenej s rumunskou armádou.

Hádal som sa s ním takmer hodinu, ale všetko sa ukázalo ako zbytočné. Sedel som tam hodinu a znášal všetky urážky a výsmechy, ktoré som mohol. Mohol som mu odpovedať rovnakým tónom hlasu, alebo s ním bojovať, ale musel som zozbierať železnú vôľu, inak by som upadol do smutnejšej situácie, teda sám so sebou, rumunským nacionalistom, bojujúcim proti svojim. armádou krajiny a sledovaním komunistickými Židmi.

Plukovník začal nás a naše kone biť šabľou a vojaci do nás bodali bajonetmi; potom prišiel primátor, zosadol som z koňa a odprevadil ho na radnicu. Bol to civilizovaný človek. Prišiel aj plk.

Povedal som mu: "Rešpektujem tvoju pozíciu; preto som ti neodpovedal. Ale na tom nezáleží. Uvidíme sa budúci pondelok na tom istom mieste."
Tak som odišiel. Seržant priviedol môjho koňa. Cristian a Chiculita ma čakali pešo pri bráne. Potom priviedli svoje kone a my sme sa vrátili cestou, ktorou sme prišli, zozadu prenasledovaní políciou a nasledovaní urážlivými pohľadmi Židov. Na okraji mesta sme našli zvyšok rytierov zarmútených porážkou, ktorú sme utrpeli. O niečo ďalej sa nás niektorí sedliaci, ktorí ušli z mesta, pýtali, kto sme.

"Vráťte sa a povedzte ľuďom, že sa vrátime budúci pondelok. Všetci kresťania v kraji by mali ísť do Cahulu."

Dostali sme výprask. Nemali sme náladu na spev. Išli sme späť a nikto nepovedal ani slovo. Keď sme sa vrátili do Oancea, urobili sme desať plagátov oznamujúcich, že v pondelok 10. februára sa vrátime do Cahulu. Tie posielali jazdci na rôzne miesta v obci. Potom sa odvezieme späť do Ganesti do Cristianovho domu, kde po ťažkej ceste, takej noci, prichádzame okolo polnoci.

tma, nevideli sme na dva kroky dopredu, bičovaní spredu studeným dažďom, ktorý nám bičoval tváre a zozadu spomienkou na našu bolestivú porážku.
Strávil som noc v Cristianovom dome a ráno som odišiel do Beresti. Tam som vydal nariadenie pre legionárov v údolí llorincea, Galati, Iasi, Bukurešť, Focsani a Turda, informoval som ich o našej porážke pri Cahule a povedal som, že keďže je to teraz vecou cti, musíme sa tam všetci vrátiť a vyhrať. ; musia sa tam hlásiť v čo najväčšom počte, Miesto stretnutia -Oancea, kam sa musia dostaviť najneskôr v nedeľu 9. februára večer. Zároveň som informoval tím Totu, Cranganu a Eremeiu, ktorí boli v tom čase v obci Tecuci. Napísal som aj list svojmu otcovi, v ktorom som ho požiadal, aby nám prišiel pomôcť. Legionári mi vyzbierali nejaké peniaze a odišiel som

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Bukurešť navštíviť pána Ioanitesca, námestníka ministra vnútra.

Povedal som mu, čo sa stalo v Cahule, a požiadal som o povolenie usporiadať tam ďalšiu demonštráciu – zákonnú požiadavku – prevziať zodpovednosť za uskutočnenie tejto demonštrácie v perfektnom stave, pokiaľ nás úrady nevyprovokujú.
Po niekoľkých dodatočných objasneniach, ktoré odo mňa požadoval, bola naša rally schválená.
Na takúto demonštráciu sme nepotrebovali súhlas, keďže to zákon nevyžadoval, ale chcel som, aby sa na mňa vzťahovalo oficiálne povolenie, aby som sa vyhol prípadnému zaujatému výkladu môjho konania.

V nedeľu ráno som bol ešte raz v Oancea. Lefter odišiel do Cahulu, aby určil miesto stretnutia s úradmi.

V Cahule nastalo veľa nepokojov, keď sa úrady dozvedeli, že tisíce roľníkov z celého okresu smerujú do Cahulu na demonštráciu.

Počas dňa prišli z Focsani dve nákladné autá, skupiny vedené Hristache Solomon a Blanaru; z Turda, Moga a Nichita; z Iasi, legionárov s Baneou, Ifrim a otcom Isihiem; z Galati, Stelescu s Bratstvom; študentský delegát z Bukurešti; a Pralea s hniezdami Foltesti.

Potom prišli pešo alebo s vozmi a jazdeckými koňmi tí z Beresti a legionári z údolia Horincea. Prišiel aj môj otec. V noci prišlo vyše 300 legionárov; ubytovali sa v Oancei a stále prichádzali ďalší. Z obavy, že úrady môžu odomknúť pontónový most cez Pruth, aby zabránili nášmu prechodu, som cez noc vyslal 30 legionárov, aby obsadili oba konce mosta.

V pondelok o ôsmej ráno som poslal tím 50 legionárov pod velením Potolea do Cahulu, aby demonštráciu strážili. Medzitým sa pokúsili o nové zásahy, ktoré nám zabránili pokračovať v demonštrácii.

To bolo nemožné. O 10:00 vytvoríme stĺpec a začneme:

V prvej skupine 100 rytierov nesúcich zástavu, všetci s pierkami v klobúkoch, mnohí so zelenými košeľami. Každý mal na kabáte našitý biely súkenný kríž. Boli sme ako niektorí križiaci, ktorí pochodovali v mene kríža proti pohanskému nepriateľovi, aby oslobodili Rumunov.

V druhej skupine prišlo viac ako 100 chodcov v kolóne pochodujúcej so svojou vlajkou.

V tretej skupine nasledovalo asi 80 vagónov, v každom 4 až 5 mužov, väčšinou ľudia z Oancey, ktorí tiež niesli vlajku.
Vyzerali sme ako armáda pripravená na boj. Keď sme sa blížili k okraju Cahulu, stretlo nás more holých hláv, bez akéhokoľvek spěchu a hudby, v pôsobivom tichu ako v kostole sme sa predierali tým davom sedliakov. Niektorí z nich plakali.

Ani roľnícke obyvateľstvo Besarábie od zjednotenia Rumunska na konci prvej svetovej vojny nepocítilo zlepšenie svojej situácie.
Hoci bol oslobodený od ruskej okupácie, dostal sa pod vplyv Židov. Bola to čisto a jednoducho korisť Židov.

12 rokov bol vykorisťovaný a vykrvácaný komunistickými Židmi horšie ako ten najtyranskejší režim, aký kedy vykorisťoval ľudskú spoločnosť.

Obchodné mestá a dediny Besarábie sú skutočnými kolóniami pijavíc priľnutých k vyčerpanému telu roľníkov.

A ako stelesnenie nehanebnosti, tieto pijavice sa odvážili prezliecť sa za bojovníkov proti vykorisťovaniu ľudí, proti teroru, ktorý ľudí utláča.
To sú potom komunisti z Besarábie a Rumunska.

Okrem toho si tieto pijavice, nafúknuté nasanou krvou Rumunov, udržiavajú svoju tlač, z ktorých hlavnými novinami sú Adevarul („Pravda“) a Dimineata („Ráno“), v nasledujúcom štýle:

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

"My (pijavice!) žijeme v najlepšom bratstve a harmónii s rumunským ľudom." „Iba niektorí nepriatelia ľudí, krajiny, niektorí pravicoví extrémisti chcú pokaziť túto harmóniu.

Na zhromaždení bolo viac ako 20 000 roľníkov. Toto bolo určite najväčšie zhromaždenie ľudí, aké toto mesto videlo od začiatku, a to všetko bez akýchkoľvek manifestov alebo novín, ktoré by to propagovali. Demonštrácia prebehla veľmi slávnostným spôsobom. Na jednej strane boli rytieri umiestnení v rade; na druhej kolóna peších legionárov.

Sedliaci počúvali s odkrytými hlavami. Nebolo tam ani slovo, ani gesto, ktoré by narušilo túto slávnosť. Plukovník Cornea tentoraz nesplnil záväzok, ktorý sme mu sľúbili. Povedal som tomuto besarábskym sedliakom, ktorí, ako som videl, čakali na slovo útechy a ktorí prišli na túto demonštráciu v takom ohromujúcom počte, nie mnou, ale ich veľkým utrpením: „Aby sme ťa nenechali do otroctva. ktorý ho teraz utláča; že bol slobodný, pán plodov svojej práce, pán svojej zeme a svojej krajiny; že sa blížil úsvit nového dňa pre ľudí; že v tomto zápase, ktorý sme začali, všetko, čo nádej, ktorú roľníci dávajú, bude viera – viera na smrť – a na oplátku dostanú spravodlivosť a slávu“

Potom prehovorili Lefter, Potolea, Banea, Ifrim, otec Isihie, Victor Moga, Tarziu, Hristache Solomon. Môj otec hovoril na konci dve hodiny neprekonateľne štýlom, hĺbkou a rečou ľudí. Keď sa prejavy skončili, poradil som roľníkom, aby sa vrátili do svojich dedín v dokonalom poriadku a ticho, varujúc ich, že ak ukončíme toto impozantné zhromaždenie s najmenším neporiadkom, urobíme tým Židom veľkú službu.

Ľudia chceli, aby sme išli s nimi. Zo všetkých strán nám priali: "Nech vám Boh pomáha!"
V sprievode náklonnosti týchto roľníkov sme odišli do Oancey, kde sme sa rozišli. Od tej chvíle demonštrácie v Cahule sa môj otec pridal k legionárskemu hnutiu.

Všetci sa vrátili domov v úplnom poriadku. Naše víťazstvo bolo veľké, najmä vzhľadom na pokojný a usporiadaný spôsob, akým demonštrácia napredovala a skončila. Židia z Cahulu však potrebovali škandál, rozruch, neporiadok za každú cenu, aby kompromitovali naše hnutie a iniciovali proti nám vládnu akciu.

Dvaja Židia, ktorých rabín bezpečne vozil, videli, že ľudia pokojne odchádzajú do svojich domovov, a rozbili výklady jedného z ich vlastných obchodov.
Ak by ich miestne úrady a niektorí ľudia nechytili pri čine a neodviedli na policajné veliteľstvo, židovská tlač na ulici Sarindar *, Dimineata ("Ráno") a Adevarul ("Pravda") by zverejnila titulky ako: "Veľká devastácia v Cahule", "Koľko krajina stráca v očiach cudzích ľudí!" atď.

Uvádzam tento prípad, ktorý má sám osebe zrejme menší význam, pre jeho nesmiernu dôležitosť pre tých, ktorí chcú pochopiť a spoznať diabolský systém boja Židov. Dokážu zapáliť celé mesto tým, že vinu prenesú na svojich protivníkov, aby kompromitovali akciu, ktorá by inak viedla ku konečnému riešeniu židovského problému. Preto upozorňujem legionárov, aby sa nenechali vyprovokovať, lebo vyhrať môžeme len udržiavaním toho najdokonalejšieho poriadku. Neporiadok pre nás neznamená konflikt so Židmi, ale so štátom. Ale presne to nás chcú Židia dotlačiť, do permanentného konfliktu so štátom. Preto, keďže štát je silnejší ako my, ak by sme boli uspávaní alebo tlačení do konfliktu so štátom, boli by sme zdrvení; a zostali by nestrannými divákmi.

Môj pes Fragu ma privítal pri bráne, keď som sa vrátil do Iasi; Mám ho od roku 1924, odvtedy som svedkom všetkých mojich skúšok a zápasov.
V Iasi som sa staral o všetky aktuálne organizačné záležitosti, korešpondenciu s hniezdami, ktoré mi Banea - vedúci legionárskej korešpondencie - predložil v úplnom poriadku.

* Sarindar St. Iri Bukurešť je miesto, kde sa nachádzajú židovské tlačové kancelárie a vydavateľstvá. (Tr.)

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Banea počas dvoch rokov korešpondencie začal veľmi dobre rozumieť môjmu spôsobu nazerania na veci, takže v tomto období, keď som do Iasi chodieval len zriedka, zvládol veľa otázok sám.

OPÄŤ V BESSARABII

Doma som mohol zostať len týždeň, pretože besarabskí roľníci posielali delegátov, listy a telegramy, aby som k nim prišiel. Človek si nevie predstaviť, aké nádeje vkladali do tohto nášho hnutia a do ich viery. Dva týždne po demonštrácii v Cahule sa správy o legionároch šírili ako blesk medzi všetkých kresťanov v južnej Besarábii; z dediny do dediny na breh Dnestra; to znamená, že správa o začiatku oslobodenia zo židovského otroctva rozpálila srdcia chudobných roľníkov.

Dovtedy vkladali nádeje do Roľníckej strany, veriac, že keď sa táto strana dostane k moci, oni, roľníci, sa dočkajú spravodlivosti. Ale po ôsmich rokoch útrap, zápasov, nádejí na tomto večierku zistili niečo desivé pre ich dušu: že boli zradení, zbití; že za názvom Roľnícka strana sa skrývali židovské záujmy; sviatok „Rumunského sedliaka so židovskými zámkami“*, ako ho pokrstil profesor Cuza.

Jedného zachvátila úzkosť, keď videl vieru v ich srdciach tak zdrvenú, keď po ôsmich rokoch videli, že ich dobrá viera bola zradená.

Opäť som sa vrátil do Beresti a odtiaľ autom do Rogojeni na brehu Pruth, kde ma čakalo viac ako 200 jazdcov pod vedením Stefana Moraru a Mos Cosa.

Pochádzali zo všetkých susedných dedín.

„Pôjdeme na pochod do Dnestra,“ povedal jeden z nich.

"Áno! Poďme na pochod," odpovedal som.

Vtedy mi napadla myšlienka uskutočniť veľkú expedíciu po celej južnej Besarábii, od Tighiny po Cetatea-Albu. V Iasi ma neustále znepokojovala myšlienka: ako by sme mohli prejsť cez Besarábiu do Dnestra? Nastal veľký problém: ako najlepšie postupovať, aby nám úrady neoponovali, aby sme sa vyhli bojom so štátom, armádou?

Napadlo ma, že keby som založil novú národnú organizáciu na boj proti židovskému komunizmu, organizáciu, ktorá by zahŕňala „Légiu Michala Archanjela“ a akékoľvek iné mládežnícke skupiny, ktoré nie sú pridružené k žiadnej politickej strane, možno by sme uspieť v preniknutí do Besarábie. . Aký názov by sme mali dať tejto novej organizácii? S legionármi som o tejto otázke diskutoval vo vestibule nášho Domova.

Niektorí hovorili: „Antikomunistická falanga“, iní navrhovali iné mená.

Cranganu povedal: "CHRÁNCA ŽELEZA!" "Nechaj to tak!"

Teraz začíname pripravovať túto protikomunistickú akciu podporovanú aj robotníkmi. V skutočnosti pod „antikomunistickou akciou“ nemyslím „protirobotnícku“ akciu; keď hovorím „komunisti“, myslím Židov. S cieľom získať povolenie na vstup do Besarábie a vyhnúť sa tak prípadným problémom s miestnymi úradmi som mal o niekoľko dní audienciu u pána Vaida-Voevoda, vtedajšieho ministra vnútra. Bol to druhý vysoký politik, s ktorým som sa radil.

Lonel Bratianu bol prvý. Nechal ma tam tri hodiny. Uvedomil som si, že bol zle informovaný o našom hnutí aj o židovskom probléme, ktorý nepoznal v ich pravom svetle. Vzal nás za nejakých rozvážnych mladíkov odhodlaných vyriešiť problém rozbíjaním okien. Potom som mu vysvetlil, ako vidíme problém Židov; ako to považujeme

za problém života a smrti všetkých Rumunov; ako je ich počet ohromujúci a neprípustný; ako zničili rumunskú strednú triedu a mestá. Povedal som mu, aký je pomer

medzi kresťanmi a Židmi v Balti, Kišiňove, Cernauti, Jasy; nebezpečenstvo, ktoré predstavujú v našich školách, ohrozujúce odcudzenie rumunskej vládnucej triedy a falšovanie našej kultúry.

Vysvetlil som mu aj spôsob, akým vidíme riešenie tohto problému. Od začiatku pochopil, o čom hovorím. Ale hoci by človek jeho postavenia ľahko pochopil podstatu veci, verím, že nás nikdy nebude môcť úplne pochopiť, pretože je to tak.

*

Bokombrady siahali do dlhých vývrtkových kučier. (Tr.)

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

povaha vecí; oči z roku 1890 už nevidia ako z roku 1930. Sú tu výzvy, urgencie, tiché príkazy, ktoré počujú a rozumejú len mladí ľudia, pretože sú určené len im. Každá generácia má svoje poslanie v živote. Preto nám možno úplne neverí.

Získal som súhlas na náš pochod do Besarábie po tom, čo som, samozrejme, prevzal zodpovednosť za udržiavanie úplného poriadku. O niekoľko dní som spustil manifest adresovaný všetkým mladým ľuďom v krajine.

PROBLÉMY V MARAMUROCH

Medzitým v Maramureši vypukli veľké nepokoje. Toto je ďalší kút rumunskej pôdy, kde smrť rozprestrela svoje krídla. Židia tam vtrhli do dedín, uvalili kontrolu nad poliami, horami a ovcami. Rumuni, v stave kvázi otroctva, pred touto židovskou inváziou krok za krokom ustupujú a postupne vymierajú, pričom majetky, ktoré zdedili po Dragos Vode, nechávajú v rukách útočníkov. Žiadna vláda už o nich neprejavuje záujem, nechráni ich žiadny zákon.

Bolo to začiatkom júna 1930, keď pri bráne môjho domu v Iasi pristavil vozík ťahaný dvoma koňmi. Pochádzali z nej dvaja kňazi, zeman a mladý muž.

Požiadal som ich, aby vošli. Predstúpili, pravoslávny kňaz Ion Dumitrescu, gréckokatolícky kňaz Andrei Berinde a roľník Nicoara.
„Prišli sme na vagóne z Maramures. Už dva týždne sme na ceste; obaja sme kňazi v Borse, jeden gréckokatolícky, druhý pravoslávny. Už nemôžeme znášať hanbu Rumunov z Maramures. Písali sme memorandum za memorandom, ktoré sme posielali všetkým, parlamentu, vláde, ministrom, regentstvu, bez odpovede od žiadneho z nich. Nevieme, čo iné robiť. Prišli sme na vozoch do Iasi, aby sme požiadali rumunských študentov, aby nás nenechali napospas osudu. Hovoríme v mene tisícov zúfalých roľníkov v Maramures. Sme vaši kňazi. Nemôžeme zatvárať oči pred tým, čo vidíme. Naši ľudia umierajú a naše srdcia sú zlomené od žiaľu.

"

Hostil som ich niekoľko dní a povedal som im: "Jediné
riešenie, ktoré vidím, je zorganizovať ich a pokúsiť sa zvýšiť ich morálku. Musia vedieť, že túto bitku nebojujú sami, že my stojíme za nimi, bojujeme za ich, a že ich osud závisí od nášho víťazstva.", Nakoniec som poslal Totu a Eremeiu, aby ich zorganizovali; a neskôr Savin a Dumitrescu-
Zapada. Do našej organizácie sa hlásili tisíce roľníkov z Borsy a všetkých horských dolín. Židia, uvedomujúc si nebezpečenstvo rumunského prebudenia, začali ľudí provokovať. Keď videli, že ich taktika zlyhala, uchýlili sa k pekelným prostriedkom. Borsu podpálili a obvinili z toho Rumunov. Židovské noviny začali okamžite kričať a žiadali rázne opatrenia proti Rumunom, ktorí vraj pripravovali pogromy. Dvaja kňazi boli napadnutí Židmi, urážaní, bití a potom prenasledovaní niekoľko kilometrov a kameňovaní.

Nakoniec boli obaja zatknutí ako „agitátori“ a uvrhnutí do väzenia v Sigherul Marmatiei.
Zatknutí boli aj Savin a Dumitrescu-Zapada a niekoľko významných roľníkov. Totu a Eremeiu boli tiež zatknutí v Dorne a uväznení vo väznici Campul-Lung. Adevarul ("Pravda") a Dimineata ("Ráno") rozpútali skutočnú kanonádu lží a ohovárania na kňazov a ostatných väzňov. Všetky protesty, telegramy, poznámky atď. zostali bezvýsledné, pretože ich prehlušil krik, hluk a nátlak Židov.

POCHOD ZA BESSARABY JE ZAKÁZANÝ

Vzhľadom na pochod, ktorý sme sa chystali urobiť, som vydal „pochodový rozkaz“, ktorý som vytlačil v „The Ancestral Land“.
Vychádzam z toho:

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

"SÚDRŽI, 1.

Prejdeme cez Pruth za zvuku starej hymny rumunskej jednoty: 'Poďte, spojme sa za ruky, tí, ktorí sú rumunského srdca."

2. Pochod bude trvať jeden mesiac.

3. Vytvoríme sedem mohutných stĺpov, od seba vzdialených 14 míľ.

4. Prechod Pruth sa uskutoční v siedmich bodoch, pričom pravý bok bude smerovať k Cetatea-Alba; ľavý bočný stĺpec, Tighina.

5. Spôsob postupu bude peší pochod z Pruth do Dnestra.

6. Termín odchodu 20. júla ráno. Prechod cez Pruth o hodinu bude oznámený.

Keď sa Židia dozvedeli o našom pláne vstúpiť do Besarábie, aby sme prebudili svedomie Rumunov, židovská tlač proti nám zaútočila hurikánom. Ohováranie, klamstvá, nabádania nám chodili cez hlavu neprestajne celý mesiac.

Tieto útoky boli namierené rovnakou mierou proti pánovi Vaidovi. Židia žiadali, aby p.
Vaida bol okamžite degradovaný na ministerstvo vnútra, v skutočnosti bol „hodený cez palubu“, pretože sa odvážil dovoliť nám mladým Rumunom vstúpiť do Besarábie, aby našim rodičom a bratom priniesol cez Pruth rumunské slovo útechy a nádeje.

Besarábia bola ekonomicky a politicky odovzdaná absolútnej vláde Židov. Akékoľvek úsilie o rumunskú emancipáciu, akákoľvek zmienka o tejto čiernej vláde bola považovaná za zločin.

Pod tlakom útokov a intríg v židovskej tlači bol pochod do Besarábie zakázaný iba v deň, keď sa legionári z celého sveta vydali smerom na Pruth.

Pri tej príležitosti som napísal nasledujúci protest, ktorý som rozniesol po celom hlavnom meste:

LÉGIA ARCHANGA MICHAELA
"OCHRANCA ŽELEZA"

NÁPRAVA A VAROVANIE

RIMEŇA Z HLAVNÉHO

HLAVNÉHO SVETA, "Pochod 'železnej gardy', ktorý sa mal konať v Besarábii, bol zastavený. Nepriatelia zdravého a mocného Rumunska triumfovali. Celý mesiac Sarindar Street malí Židia z Lupty ("Boj").), Adevarul ("Pravda"), Dimineata ("Ráno"), títo tráviči rumunskej duše, ohrozovali, urážali, fackovali naše duše tu v našej vlastnej krajine. ktorí dokázali pochopiť nadradené záujmy našej krajiny a sa stali nechcenými cenzormi všetkých jej administratívnych úkonov.

V Turde žiadali, aby vláda zastavila našu demonštráciu, tvrdiac, že Sedmohradsko podpaľujú; v Kábule sa táto revolúcia „začala v Besarábii; v Galati, že sa začnú masakry a pogromy. "V každom prípade sa ukázali ako ohavní provokatéri, keďže légia všade udržiavala dokonalý poriadok a disciplínu." Išli sme dnes smerom k Dnestru, aby sme obrátili tvár Besarábie smerom k Bukurešti, „To sa však nepáčilo týmto žoldnierom komunizmu.

Besarábia musí byť naďalej obeťou boľševizmu a pozerať sa na Moskvu, aby mohla naďalej terorizovať cez provinciu medzi Pruth a Dnestrom celý politický život Rumunska.

RIMANI,

Darebný a zvrátený politický systém, tá mačička, ktorá infikuje naše životy, im pomáha a podnecuje ich – z malicherných a sebeckých volebných záujmov a z ponižujúceho ducha servilnosti – v ich práci na rozštvrtenie našej krajiny a odcudzenie zeme našich predkov. Práve tento sebecký záujem a tento duch zverili Rumunsko posledných 60 rokov do rúk cudzincov.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Pozri, dnes sa mučeníci z Maramures a Bukoviny začínajú hýbať! Plačú na svojich cestách o horkosti otroctva, do ktorého ich uvrhla zrada všetkých vodcov krajiny; nie že by sa nimi zabudlo, ale že boli predané.

"Nezdá sa vám prinajmenšom čudné, že sa v tejto krajine nenašiel hlas, ktorý by k nim prišiel so slovom útechy? A nezdá sa vám prinajmenšom hanba zredukovať celý prípad v Maramures na 'podnecovatelia' Nicolae Totu a Eremeiu? Môžu za to oni? A politici, ktorí 12 rokov denne klamú týchto maramurovských roľníkov, za to nemôžu? A státisíce potulných Židov, ktorí napadli Majú radi kobylky, aby im zobrali pôdu zdedili po svojich predkoch a aby ich zotročili, nie sú títo podnecovatelia a provokatéri A páni zo Sarindar Street, ktorí sa vysmievajú našej hrdosti na to, že sme pánmi v našej vlastnej krajine, nie sú provokatéri?

ROMANOS, Tu
je typický príklad, z ktorého možno vidieť skutočnú príčinu „poruchov“ v Bukovine a Maramures, „Universul („Vesmír“) zo 17. júla 1930 zverejnil nasledujúcu štatistiku: „V Cernauti., Deti v školský vek na základných školách: 12 277, z toho 3 378 sú len Rumuni (chlapci a dievčatá), kým zvyšok sú cudzinci.“ Aký ďalší dôkaz dominancie rumunského živlu v severnej časti Rumunska potrebujete?duša rumunského ľudu utekajúca pred touto masívnou a vražednou inváziou?

Očierňujete ho, osočujete, urážate ho tým, že vstáva pre bochník chleba pre svoju „neistú ekonomickú situáciu“, pričom v skutočnosti sa smelo postaví na obranu vlastnej bytosti na severných hraniciach.

Prečo sa žiadny politik neprihlásil, aby povedal Jej Veličenstvo pravdu?

VAŠA

VÝSOSŤ Títo úbožiaci nežiadajú chlieb, žiadajú spravodlivosť! Žiadajú prepustenie rumunskej duše na pokraji smrti, pretože sa dusí v Maramures a Bukovine, 'Fbey žiada, aby sa prijali opatrenia proti státisícom Židov, zhrbených, okrúhlych a hryzúcich ako červy, ktorí ich dennodenne napádajú. ich chudoby, pričom ich chránia všetky rumunské miestne orgány.

NOVINÁRI Z PÁNOV ZO SARINDAR STREET Rumuni
samozrejme veľmi dobre vedia, že tento problém nevyriešia násilné demonštrácie; ale keď dosiahli hranicu svojej únosnosti, chcú presadiť rumunské vedenie v Rumunsku; presadzovať rumunskú legislatívu, zákony na ochranu rumunského živlu v Rumunsku.

Možno dúfaš, že svojimi neustálymi urážkami, ktorými si zraňoval naše rumunské duše, ma jedného dňa uvidíš na čele odbojných svätcov z Maramures? Mali by ste vedieť, že v tom okamihu odbila vaša posledná hodina!
Každopádne, ak sa vám zdá, že existujúce zákony nie sú dostatočné na to, aby vás upokojili, vyhlasujem, že mám dosť síl na to, aby som vás postavil na vaše miesto a aby ste pochopili, v akej krajine žijete.

Ak sa neupokojíte, zavolám proti vám všetkých žijúcich v tejto krajine, odhodlaných bojovať každou zbraňou, ktorú moja myseľ dokáže vyčarovať.

RIMANI,
Nové Rumunsko sa nemôže zrodiť zo zákulisia politických strán, rovnako ako sa Veľké Rumunsko zrodilo z kalkulácií politikov, ale na bojiskách Marasesti a v hlbokých údoliach, nad ktorými delá pršalo oceľ.

Nové Rumunsko sa nemôže zrodiť inak ako bitkou; obetavosť svojich detí.
Preto neoslovujem politikov, ale teba, vojak! Vstaň! História vás opäť volá! Ako sa máš. So zlomenou rukou, so zlomenou nohou, s hruďou prešpikovanou guľkami. Nech sa bezmocní a bezcitní trasú. Vy, odvážne sa pustite do boja.

Čoskoro vás 'The Iron Guard' pozve na veľké zhromaždenie do Bukbarestu na obranu

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Maramuresanov, synov Dragosa-Vodu a Bucovinanovcov, synov Štefana Veľkého a Svätého.

Na svoje transparenty napíšte: „Vtrhli k nám cudzinci“, „Odcudzená tlač nás otravuje“, „Politický systém nás zabíja“.

Zatrúbte na poplach. Odstreľte ich zo všetkých síl.
V tejto chvíli, keď k nám vtrhne nepriateľ a politici nás zradia, Rumuni hučia na horských cestičkách v časoch búrok od strachu ako za starých čias.

DOMOVINA! DOMOVINA! DOMOVINA!

Corneliu Zelea-Codreanu

hlava légie

POKUS MINISTRA ANGHELESCU O ŽIVOT

Večer v deň, keď bol zverejnený môj manifest, som bol v študentskom centre a rozprával som sa s niekoľkými študentmi. Objavil sa mladý Beza. Zrazu strhol svoje insígnie z organizácie „Vlad Tepes*“, ku ktorej patril, zahodil ich a povedal: „Odteraz už s „Vladom Tepesom“ nebudem mať nič spoločné, toto gesto z vašej strany nezapôsobilo Zdalo sa mi, že prvá liga "Vladovi Tepesovi" chýbala vážnosť, najmä mládeži tejto ligy, o ktorej existencii som od začiatku , pretože pochyboval. Odstúpenie takejto skupiny mladých ma nechalo úplne chladným.

O niekoľko minút sa tento mladý muž opäť zapojil do našej diskusie s tým, že by sa chcel stať legionárom, ak nemám námietky. Moja vágna odpoveď zabránila priamemu odmietnutiu. Legionárska dogma ukladá výhradu každému novému, kto chce vstúpiť do légie, a to platí najmä pre tento prípad. Niekoľko týždňov predtým som videl Beza v malej reštaurácii, kde sa ma spýtal, či by nebolo vhodné zastreliť Stere*. Navyše som ho nebral vážne.

Pri odchode ma požiadal, aby som u neho strávil noc. odmietol som. Namiesto toho som strávil noc so študentmi medicíny. Na druhý deň okolo obeda som počul pouličných predavačov novín: "Pokus o život ministra Anghelesca!" SZO? Beza. Ako? Vypálil niekoľko výstrelov, pričom svoju obeť zasiahol povrchne.

prečo? nevedel som. Keď som sa spýtal, dozvedel som sa, že medzi Macedóncami a Anghelescom vznikol konflikt o zákone Novej Dobrudže, ktorý sa s Anghelescom nikdy nestretol. ** ktoré zasahovali do rumunských záujmov v tejto provincii. ja
O dva dni ma predvolal sudca, ktorý prípad pripravoval.
Na Beze sa našli prejavy „železnej gardy“. Vyhlásil som, že o tomto pokuse neviem a nemám s ním žiadnu súvislosť, ani nepoznám jeho motív.
Bol som prepustený. Keď som odchádzal, myslel som na to, ako ľahko môže človeka postihnúť nešťastie.

Keby som prijal Bezovo pozvanie prespať u neho, stal by som sa morálnym autorom jeho výtvoru. Akékoľvek argumenty predložené na moju obranu by boli zamietnuté. Najmä vzhľadom na skutočnosť, že tento pokus sa zhodoval s odmietnutím nášho pochodu do Besarábie.

Na moje veľké prekvapenie som si na druhý deň prečítal polstranový titulok v Dimineate ("Ráno"): "Corneliu Codreanu Marks Beza's Act."
Bol som ako omráčený.
Šiel som preto za sudcom, ktorý ma deň predtým vypočul. „Vaša ctihodnosť, veľmi sa čudujem, že takéto nesprávne informácie mohli pochádzať vo vašej kancelárii z tajného výsluchu, Bezaov čin som nenahlásil.

Nie je na mne, aby som to urobil!"

"Takúto informáciu som nezverejnil. Ide o výmysel tlače."

Tak som si povedal: "Mám sa nechať urážať židovskou tlačou? Aj keby som Bezu poznal tak krátko, hoci som s ním nemal žiadne spojenie, nikto by ma nemohol prinútiť
byť

* Grigore Philippi pomenoval svoju stranu Vlad, aby naznačil, že bude nasledovať prax Vlada Napichovača, valašského vládcu zo 16. storočia, ktorý pribíjal zlodejov a nepoctivých poddaných na kôl. (Tr.)

Machine Translated by Google

darebák, ktorý na neho v takomto prípade vyskočí, aby ho odsúdil. Nechcem to urobiť.
Nech to nerobí nikto iný, len ja, lebo neviem, čo sa deje a kvôli mojej minulosti, kde som nosil tie isté topánky, mi to bráni odsudzovať ostatných. Napíšem ďalšie oznámenie.

V ten istý deň som vytlačil manifest, ktorý som distribuoval po celom hlavnom meste:

DRUHÉ VAROVANIE

Pretože sa tlač opäť odvážila zahmliť pravdu, keď tvrdila, že som „natiahol“ Bezovo gesto, trvám na tom, aby som uviedol nasledovné objasnenie: „Ak môže mať minister Anghelescu dôvody brániť sa, verím, že mladý Beza má aspoň toľko dôvodov. , toľko na súdoch a pred svedomím svojich krajanov.

Vyhlasujem, že nebudem brániť prvého označením druhého, ale že budem brániť mladého Beza a jeho vec z celého srdca a zo všetkých síl.
Čo sa týka vás, páni zo Sarindar Street, napíšte na zoznam nadchádzajúcich osád toto druhé varovanie. "

Corneliu Zelea-Codreanu

V dôsledku týchto dvoch upozornení bol môj vzťah s pánom Vaidom ukončený. Pán Vaida sa na mňa hneval, ale nemohol som robiť inak, ako mi kázalo svedomie. Na opätovné predvolanie tým istým sudcom som bol zatknutý. Takže tam som bol opäť na Maria Preta smerujúcej do väznice Vacaresti. V tej istej dodávke bolo ďalších sedem mladých ľudí, ktorým som sa predstavil: Papanace, Caranica, Pihu, Mamali, Anton Ciumeti, Ficata a Ghetea.
Vydali vyhlásenie o (Iidita s Bezom, opäť som kráčal pod tými istými bránami ako sedem rokov predtým so svojimi bývalými súdruhmi a zhodou okolností ma umiestnili do tej istej cely, v ktorej som vtedy býval. Na druhý deň som vošiel do kostola, aby som videl ikonu São Miguel, z ktorého sme začali, ale deti o sedem rokov skôr.

Vo väzení som dobre poznal tých Arumancov*, ktorí prišli z Pindských hôr.
Vyznačovali sa vysokou kultúrou, dobrým morálnym zdravím, boli dobrými vlastencami, boli stavaní ako bojovníci a hrdinovia a ochotní sa obetovať. Tam som lepšie spoznal veľkú tragédiu Macedo-Rumunov, túto rumunskú vetvu pre tisíce

* Arumuni alebo Macedo-Rumuni z Macedónska (Grécko) sú Roynatsky hovoriace populácie. (Tr.)

rokov, sám a izolovaný vo svojich horách, bránil – so zbraňou v ruke – svoj jazyk, národnosť a slobodu.

Vtedy som stretol Sterie Ciumeti*, ktorú si Boh vyvolil za jej dobrú dušu, čistú ako rosa, aby sa prostredníctvom jej tragického mučenia a smrti stala najväčšou mučeníčkou legionárskeho hnutia legionárskeho Rumunska.

Tam sa naše myšlienky a srdcia navždy spojili. Odteraz budeme spolu bojovať za všetkých našich ľudí, od Pinda až po celý Dnester.
Žiadne množstvo sťažností, petícií alebo zásahov pred administratívou, ktorá bola hluchá voči všetkým rumunským problémom u nás aj v zahraničí, nevyrieši rumunské problémy nikde bez silného rómskeho národa, ktorý by ovládal svoj vlastný domov. V tom čase budú títo Rumuni, rozptýlení za našimi hranicami, privedení späť do Rumunska. Lebo krv každého je potrebná tu, kde Rumuni čelia smrti. A je dobré poznamenať, že v tomto boji vlády, ktoré otvorili brány krajiny tisíckam Židov, zároveň nedovolili Rumunom od

Machine Translated by Google

vonku vstúpiť.

Všetky okultné sily pracovali a tlačili na spravodlivosť, aby ubezpečili moje presvedčenie. Moje nedávne zatknutie a

uväznenie vo Vacaresti vyvolalo v židovských radoch veľkú radosť. Každý malý nezbedný Žid ma v každých novinách napádal a urážal. Aby som potešil Židov, napadli ma dokonca aj rumunské noviny riadené politickými stranami.

Bol stanovený dátum môjho súdneho konania. Začal som s potrebnými prípravami.
Čakal som na Nelu Ionescu, ktorá mala
*
Zatknutý v noci 30. decembra 1930 Steric Ciumeti, hoci nevinný
z vraždy premiéra IG DUca, zavraždili ho traja policajní komisári a potom ho na príkaz zodpovedných, predstaviteľov ministerstva, hodili do ľadových vôd Dambovity. vnútorných vecí. [@i, vysypaný, bol tajne pochovaný, neskôr za hrozivých okolností tajne vykopaný a znovu pochovaný
"nemenovanými" predstaviteľmi verejného poriadku. Tento hanebný zločin zostal nepotrestaný po tom, čo dostal b (@ i'ore tli (@ (, App ottrt) (@als v Bukurešti, škandalózny proces, v ktorom boli vyvíjané skryté a zjavné tlaky liberálnej vlády a policajného aparátu, dokonca aj v súdnej sieni , o porotcoch (medzi ktorými bol Dr. Gheorghiu, rektor Bukurešťskej univerzity, predák poroty), vdova z Clumeti a právnici.(Tr.) ma obhajoval vo všetkých

Procesy od roku 1920, aby prišli z Iasi. K mojej obhajobe sa na naliehanie študentov pridal aj pán Mihail Mora.
Môj súdny proces, ako zvyčajne, bol židovský útok, ktorý sa snažil zabezpečiť moje presvedčenie, bez ohľadu na to, aké malé bolo - požadovali Židia z Adevarul ("Pravda") - aby mohli povedať, že hnutie, ktoré vediem, je anarchické, pretože používa nezákonné prostriedky. akcie. Chodby ministerstva spravodlivosti boli plné Židov pobehujúcich sem a tam s príhovormi všetkého druhu.

Rumunská justícia, nepružná a nebojácna, ma však oslobodila. Ale
prokurátor sa odvolal; preto som bol naďalej držaný vo väzení.

Tentoraz sa zvýšili tlaky a zásahy židovskej moci.
Opäť ma predviedli na odvolací súd. Aby sa páčilo Židom, prokurátor Praporgeseu ma zaradil do jednej škatuľky s defraudantmi, zlodejmi koní a vreckovými zlodejmi.
Tri hodiny, kým sa súdili ich prípady, som bol objektom ironických a vzdorovitých pohľadov desiatok Židov. Môj prípad bol posledný, ktorý sa posudzoval, a ako predtým ho obhajovali pán Mihail Mora a Nelu Lonescu. Verdikt o odvolaní bol nový oslobodzujúci rozsudok. Po takmer mesiaci a pol vo väzení ma prepustili. Išiel som domov.

Po tomto všetkom som spolu s Nelu Ilonescu, Garneatou, Motou a Ibraileanu odišiel na našom kamióne do Sighetul Marmatiei, aby som zistil osud dvoch kňazov, ktorí uviazli v hroznej biede. Nikto ich neprišiel pozrieť, ani priniesť jedlo. Manželka otca Dumitresca bola chorá; mal dve malé deti. Jeho dom bol dom bez chleba, bez peňazí, bez liekov; žili z charity. Osud kresťanských kňazov, ktorí prisahali brániť kríž, cirkev a jej ľud! Rovnako zlý bol osud aj ďalších desiatich uväznených vodcov sedliakov.

Navonok Židia jasali. Peniaze sa zbierali doma aj v zahraničí; vláda dala peniaze „nešťastným Židom“ v Borse, aby si mohli postaviť nové dvojposchodové kamenné domy, zatiaľ čo chudobní rumunskí roľníci jedli chlieb z pilín zmiešanej s ovsom.

Ja, ktorý som potom videl tohto Rumuna Maraxnuresa nariekať a zvíjať sa v agónii smrti, nemôžem len nabádať každého politika, každého člena fakulty, každého kňaza, každého univerzitného študenta a študenta strednej školy a každého kazateľa humanizmu – všetkých, ktorí sem prichádzajú odsúdiť náš politický život – „Choďte všetci a sledujte Maramures.
Pomenujte kohokoľvek v

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

svet ako rozhodca, aby nám povedal, či je tolerovateľné, aby sa v Rumunsku niečo také, čo sa deje v Maramures, mohlo stať Rumunom.“

Na konci štyroch mesiacov boli kňazi prevezení do väznice Satu Mare, kde sa konal súdny proces, do ktorého bolo zapojených asi 50 roľníčok a mužov s deťmi v náručí, ako aj 20 Židov.

Profesor Catuneanu, Ion Mota, miestny prokurátor a ja sme tvorili obranu obvinených Rumunov. Týchto 20 Židov zastupovali štyria židovskí právnici.
Po ôsmich dňoch konania boli všetci oslobodení, pretože všetky obvinenia vznesené proti nim sa ukázali ako nepravdivé.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

ROZPUSTENIE LÉGIE ARCHANJELA MICHALA

A ŽELEZNÁ STRÁŽ 11.1.1931

Medzitým bol pán Vaida pod tlakom židovských útokov prepustený z ministerstva vnútra, nahradený pánom Mihalache, ktorý, ako naznačoval jeho oneskorený postoj, dal najavo, že mu nebude vadiť použiť proti nám „silnú ruku“. .
Táto chvíľa nastala.

Mladý Dumitrescu-Zapada, ktorý bol zatknutý v Sighete, rozčúlený klamstvami, útokmi, urážkami židovskej tlače, bez toho, aby sa kohokoľvek opýtal alebo povedal, schmatol revolver, ktorý náhodou našiel, odišiel do Bukurešti a vošiel do kancelárie. zo Socoru a vystrelil.

Ale revolver bol chybný; druhýkrát sa to už odpáliť nedalo. Stalo sa to okolo Vianoc. Už rok som nestrávil mesiac doma.
Chcel som stráviť sviatky s rodinou. Bol som vo Focsani a chystal som sa ísť domov, keď som si v novinách prečítal, čo sa stalo v Bukurešti.
Ihneď som bol predvolaný, aby som sa dostavil pred sudcu Papadopola na súd.
Bolo dokázané, že som nemal žiadny vzťah k streľbe. Mohol som ísť svojou cestou. Vrátil som sa do Focsani, kde ma na príkaz pána Mihalacha bezdôvodne obkľúčila polícia v dome Hristache Solomona a osem dní som držala v izolácii, p.
Mihalache dekrétom Rady ministrov rozpustil Železnú gardu a Légiu.
Prehľadávali sa v celom našom sídle; všetky naše záznamy boli zabavené; všetky naše kancelárie zapečatené.
Doma v Iasi, aj v Husi, mi dokonca vyrabovali vankúše a matrace. Už po piatykrát mi vyplienili dom, zobrali všetko, čo súviselo s pohybom, aj tie najmenšie poznámky, ktoré som mal. Vrecia s dokumentmi, listami, papiermi boli skonfiškované z našich domovov a odvezené do Bukurešti. Ale čo by mohli nájsť v našich domovoch, čo by mohlo byť nezákonné alebo kompromitujúce?

Pracovali sme za bieleho dňa a všetko, čo sme mali povedať, bolo povedané nahlas. Silne vyznávame svoju vieru pred celým svetom.

9. januára ma odviezli Focsaniho agenti do Bukurešti a tam ma po 12-hodinovom vypočúvaní zatkli a poslali späť do Vacaresti. Na druhý deň boli privedení legionári zo žúp, v ktorých sme boli najaktívnejší: Lefter, z Cahulu; Banea, z Iasi; Stelescu, z Galati; Amos Pop, z Turda; Totu a Danila.

To bola ďalšia tvrdá rana do hlavy od rumunskej organizácie, ktorá neurobila nič nezákonné, len sa snažila zdvihnúť obočie proti židovskej hydre. Nový pokus zo strany tohto ľudu „povzniesť sa cez svoju mladosť, svoje otroctvo, padol pod údery rumunského ministra vnútra, za jednomyseľného potlesku Židov doma i v zahraničí.

Aj tentoraz sa nemilosrdne rozpútala zúrivosť nás zničiť.
Neboli ušetrené žiadne prostriedky, aby nás zničili; bez hanby. A my sme sa ničím neprevinili.
Židovské noviny, v ktorých nás násilne napadli, vysmievali sa nám a pravde, sa k nám dostali až do väzenia a my sme nemohli nič robiť, nemohli sme nijako reagovať.
Prekrížené ruky, medzi štyrmi stenami väznice sme sledovali, ako sa na nás valili urážky a všetky druhy obvinení. stačí uviesť jeden príklad, ktorý ukazuje rozsah hanby vtedajšej židovskej tlače z mnohých pokusov uskutočnených
s úmyslom obrátiť verejnú mienku proti nám a vynútiť si naše odsúdenie.

Upozorňujem čitateľa na skutočnosť, že som takúto objednávku nikdy neplánoval, nenapísal ani nepodpísal. ** to je na základe takýchto falošných dokumentov, najmä listu, ktorý údajne Corneliu Z. Codreanu napísal Adolfovi Hitlerovi, že vojenský sudcovia - konajúci ako poddanské nástroje zainteresovaných osôb - neskôr odsúdili šéfa Železnej gardy na desať rokov nútených prác za „zločin zrady a podnecovania k sociálnej revolúcii“.

Tento list „objavený“ Siguranta, v ktorom Codreanu žiadal Adolfa Hitlera o pomoc pri podpore „sociálnej revolúcie“, Corneliu Z. Codreanu v predbežnom rozhodnutí aj na súde kategoricky označil za falošný. Nielenže mu bolo odopreté vyjadrenie potrebného znalca písma a svedkov obhajoby, ale aj pod zámienkou, že verejné prerokovanie prípadu by poškodilo „nadradené záujmy štátu“, proces v tejto súvislosti prebehol za uzavretým dvere na odstúpenie od Codreanu, neslávne obvineného, možnosť .... ???????

Machine Translated by Google

Pravdou je, že táto odporná inscenácia, ktorá mala ospravedlniť trest desať rokov ťažkých prác a väzenie

nevinný Codreanu bol v prípravnej fáze svojho atentátu, ktorý naplánovalo Jej Veličenstvo Kin Carol 11 z Rumunska, popravený na príkaz vlády Jej Veličenstva rdglit od 29. do 30. novembra 1938. (Tr.)

Ani slovo v ňom nepatrí mne. Úplne ho vymysleli Židia.

V plnom rozsahu tu reprodukujem opovrhnutiahodnú lož vytlačenú v Dimineate ("Ráno"), ktorú neskôr skopírovali a okomentovali iné noviny: AN EDIFICATION

DOKUMENT Čo sa týka cieľov a prostriedkov
používaných organizáciou 'archanjel Michael', sme v pozícii zverejniť senzačný dokument vydaný légiou v Iasi.

Záležitosť sa týka obežníka, ktorý poslal Archanjel légie do Campul-Lung a Ludosul Mare
Michaela v hlavnom meste Moldavska:

Veliteľstvo légie „archanjel Michael“ Iasi (Rapa
Galbena) The
Kresťanský kultúrny
dom Copy
245/930 ad circulandum Svoju odpoveď pošlite na
Corneliu Zelea Codreanu 20 Florilor
St., Iasi - v kóde -

Pre druhý prápor, tretí
prápor Campul-Lung,
Ludosul de Mures Je nám cťou
upriamiť vašu pozornosť na nasledovné: Zatiaľ čo civilné a vojenské
orgány poľavili vo svojej ostražitosti, pretože sme zasiahli u niektorých vysokopostavených úradníkov – obaja na ministerstve zasvätených ako v... (spomína sa tu ďalší vysoko postavený jednotlivec, NR) - musíme využiť
túto príležitosť na zdvojnásobenie nášho úsilia v oblasti
propagandy a obhajoby, pretože táto priaznivá situácia sa môže jedného dňa zvrátiť. Bez ďalšieho váhania alebo plytvania časom by ste preto mali urobiť nasledovné:

1. Urobte si zoznamy všetkých legionárov, ktorí zložili sľub, podľa družín a čaty. Tieto zoznamy musia byť na obranu pred národnou a svetovou mienkou, postúpené légii do 1. novembra tohto roku na doplnenie podľa regiónov.

2. Druhý prápor povolá do Campul-Lungu dôležitých vodcov: Robota, Popescu, Serbana, Despu a v úplnom utajení aj komisára Nuberta de Vatra-Domeia a vedúceho žandárskej stanice Poiana Stampii Paduraru Gheorgheho. Musíte ich informovať, že légia sa rozhodla zmeniť akčný plán.

Odteraz budeme pracovať konšpiračne v absolútnom utajení; už nesmiete organizovať verejné zhromaždenia ani sa zapájať do propagandy, musíte kontaktovať všetkých legionárov, ktorí sú vodcami hniezda, a nariadiť im, aby udržali súčasný stav vzbury medzi roľníkmi.

Rozhodujúci úder zasiahne túto jeseň pri príležitosti zmeny vlády Myroneseua.
3. Tretí prápor privolá profesora Mateia, Mogu Victora, Mogu Tanaseho a veliteľa čaty Grindeniho – a z Urea musíte privolať len moldavského obchodníka. Tajne musíte zavolať inštruktora gend'arme Sgt. Príspevok Constantina dos Ludos ich informuje... (ako v druhom prápore).

4. Mladých legionárov by ste mali brať dvakrát týždenne na cvičenie – na dedinské pastviny alebo inde – pripraviť ich, vysvetliť im náš ušľachtilý cieľ, povzbudiť ich.

5. Náčelník štábu tretieho práporu musí splniť úlohu, ktorou bol ústne poverený, a tajným rozkazom č. 7/1930 čo najrýchlejšie vykonať; ak je množstvo zaslaného dynamitu nedostatočné, musí od dotyčného jednotlivca požadovať viac.

Machine Translated by Google

6. Vyššie uvedené musíte tiež oznámiť listom Dr. Iosifovi Ghizdaru zo Sighisoary a tiež mu poslať podrobnú správu o činnosti v Ludos. V Sighisoare bude vytvorený štvrtý prápor pod velením Dr. Ghizdaru. Túto objednávku je potrebné ihneď po prečítaní spáliť. Buďte opatrní, armáda židovských špiónov je nám na stope; s nikým sa nerozprávaj a nevidieť nikoho, kto neukáže môj podpis.

Odvaha; nech žije légia a s Bohom vpred!
Iasi, 7. októbra 1930

Veliteľ légie

(SS) Corneliu Zelea-Codregnu
Náčelník generálneho štábu a

Tajomník (ss) Garneata

„Z tohto obežníka je zrejmé, že légia „archanjel Michal“ pripravovala trestné akcie podporované určitým počtom verejných činiteľov.
Aj keď neskoro, úrady majú povinnosť úplne identifikovať všetkých verejných činiteľov, ktorí sa dali do služieb tejto trestnej akcie légie „archanjela Michaela“ a uplatniť tie najprísnejšie tresty“.

ZÁRUKA ZATKNUTIA

Uvedomil som si, že situácia je ťažká; naša organizácia rozpustená, ústredie zamknuté, všade prehľadáva. Verejnosť, úplne ohromená protestmi Židov a ohromená obvineniami, ktoré sa na nás valili, mala sklon považovať všetky tieto nenávistné úklady za skutočné. Okrem toho sme vo väzení žili v biede, v mraze, vo vlhku, v nedostatku vzduchu a svetla, v nedostatku prikrývok. Len vďaka nástojčivým zásahom z našej strany sme dostali slamu na vyplnenie matracov a nejaké rohože na zakrytie vlhkosti stien.

Rok 1931 sme začali vo väzení pod dažďom židovských klamstiev, urážok a úderov.
Aj tentoraz som vzal svojich nových spolubojovníkov z väzenia, ktorí so mnou zdieľali tento súdny proces, aby videli ikonu a všetky miesta, ktoré boli pre mňa plné spomienok.

Určite bola pre nich ťažká aj situácia. Ale museli sa zodpovedať len sami za seba a tá zodpovednosť bola oveľa menšia. Nepriateľ, ktorého bolo treba roztrhať a zničiť, som bol ja. Cítil som, že sa nad našimi hlavami opäť tvoria tmavé oblaky, že sa na nás opäť spúšťa nepriateľský svet s ešte väčším odhodlaním nás zničiť.

Jedinú oporu medzi všetkými týmito pekelnými machináciami a gigantickými útokmi bolo možné nájsť v Bohu. Začali sme pôst každý piatok, plný pôst; a každú polnoc čítajte Akatist Panny Márie. Vonku sa legionári v hlavnom meste na čele s Andrei Ionescu, Ion Belgea, Iordache, Doru Belimace, Victor Chiruiescu, Cotiga, Horia Sima, Nicolae Petraseu, Iancu Caranica, Virgil Radulescu, Sandu Valeriu zo všetkých síl snažili osvetliť verejnú mienku, ktorá bola oklamaný tlačou Sarindar St..

Zároveň sa oddaná a nebojácna Fanica Anastasescu – vždy prítomná po mojom boku vo všetkých skúškach, ktorými som musel prejsť – snažila zlepšiť náš materiálny údel vo väzení.

Tu je obvinenie namierené proti mne v ZATYKAČI Č. 194

„... Zatiaľ čo trestné stíhanie podané proti Corneliu Zeleovi Codreanuovi, prokurátorovi Iasi, 31-ročnému, varovalo, že sa dopustil skutku pokusu o konanie namierené proti forme vlády ustanovenej ústavou a usúdilo, že ide o podnet mohlo viesť k ohrozeniu verejnej bezpečnosti organizáciou združenia „Légia Michala Archanjela“ „Strážca

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Ferro“ s cieľom nastoliť diktátorský režim, ktorý mal byť nastolený v okamihu, ktorý si želal, násilnými prostriedkami, na čo boli jeho priaznivci pripravení a podnecovaní kvázi vojenskými cvičeniami, rozkazmi, smernicami a prejavmi, ako aj prostredníctvom publikácií, plagátov, odznakov, prejavov počas organizovaných alebo verejných stretnutí; „Vzhľadom na to, že tento úkon je upravený v čl. 11, odsek 2 zákona na potláčanie niektorých nových priestupkov proti verejnému poriadku, za

ktoré možno uložiť trest odňatia slobody na šesť mesiacov až päť rokov a pokutu od 10 000 do 100 000 lei a stratu občianskych práv; Vzhľadom na to, že z vykonaného vyšetrovania vyplynuli závažné obvinenia a závažné indície o vine

výsledok proti Corneliu Zelea Codreanu; a že zabrániť uvedeným osobám komunikovať s informátormi a svedkami, ktorí budú vypočúvaní; ako aj v záujme verejnej bezpečnosti; pre prípravu tohto prípadu je dôležité, aby bol obvinený až do odvolania vzatý do väzby; „Po vypočutí zistení prokurátora Al. Procop Dumitrescu av súlade s ustanoveniami článku 93 trestného poriadku; Z týchto dôvodov: Poverujeme všetkých agentov verejnej moci, ktorí v súlade s

zákona, zatknite a odvezte do väzenia vo väznici Vacaresti, povedal Corneliu Zelea Codreanu ...

Dané v našej kancelárii dnes, 30. januára 1931. "Vyšetrujúci sudca Stefan Mibaescu." (Dokument č. 10-193 1)

ROZSUDOK

PIATOK 27. FEBRUÁRA 1931

Tento dážď výpovedí pokračoval nepretržite 57 dní a denne sa šíril v miliónoch novín v mestách a mestách. Nemali sme možnosť zareagovať. Žiaden lúč nádeje odnikiaľ, Nikto nemal schopnosť prísť na našu obranu a odsúdiť židovské sprisahanie s cieľom dosiahnuť naše odsúdenie a pohreb a odsúdenie nášho hnutia. Videli sme, ako úrady, prokurátori, Siguranta a tento pán zavolali Mihalacha, ministra vnútra, ktorý – hoci každý z vyšetrovaní, ktoré vykonali, vedel, že sme sa ničím neprevinili; že sa nenašla munícia, zbrane, ložiská dynamitu a pod. - stále zotrvával vo svojom neslávnom postoji, nechávajúc korisť pre Židov na posmech a zosmiešňovanie niektorých uväznených mužov, ktorí sa nedokázali brániť. Keďže išlo o štátnu bezpečnosť, mali si splniť svoju základnú povinnosť upokojiť verejnú mienku vydaním vyhlásenia, v ktorom popreli objavenie skrýš munície, krajina bola na pokraji občianskej vojny atď.

Práve za týchto nepriaznivých okolností bol termín nášho pojednávania stanovený na piatok 27. februára. Niektorí obhajcovia považovali vzhľadom na hektické prostredie za vhodné podať návrh na odročenie pojednávania; že medzitým predvoláme dôstojníkov bezpečnostných zložiek svedkov, aby ich pod prísahou prinútili povedať pravdu.

Tento návrh sme odmietli; išli by sme na súd bez svedkov.
Predsedal radca Buicliu, ktorému pomáhali sudcovia G. Solomonescti a I. Costin; promótorom bol Procop Dumitrescu. Obhajoval nás profesor Nolica Antonescu; právnici Mihail Mora, Nelu Ionescu, Vasiliu-Cluj, Mota, Carneata, Corneliu Georgescu, ibraileanu. Verejnosť aj sudcovia očakávali, že proti nám uvidia nejaké dôkazy: bomby, skládky munície, dynamit, zbrane.

Ale nič, absolútne nič nebolo predložené ako dôkaz. Pol hodiny po skončení nášho svedectva sa celá neslávna fraška zrútila. Konečne sme mohli prehovoriť, naplnení rozhorčením, ktoré v nás dva mesiace narastalo hodinu po hodine. Všetka tá záplava lží bola zlomená tvárou v tvár pravde. Všetky reťaze, ktorými nás spútali, sa rozpadli: naše

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

právnici sa nás zastali bravúrne. Hoci proces pokračoval aj na druhý deň, vynesenie rozsudku sa o niekoľko dní odložilo.

V stanovenom čase na doručenie rozsudku sme boli opäť predvedení na súd.
Bol nám prečítaný verdikt o jednomyseľnom oslobodení spod obžaloby (trestný rozsudok č. 800).

Tu sú podmienky tohto oslobodzujúceho verdiktu s podrobným popisom krokov, na základe ktorých „Légia Michaela Archanjela“, teraz rozpustená, bola postavená pred zákon:

„Keďže vyšetrovanie hlavného prokurátora vedie k tomu, že v spise boli priaznivci légie naverbovaní len medzi určitými ľuďmi: roľníkmi, študentmi a stredoškolskou mládežou; že napríklad spis hovorí o hniezdach legionárov alebo „bielych supoch“; hovorí o skúšobnej fáze, sľube alebo prísahe, piatich základných zákonoch, z ktorých jeden je zákon o mlčanlivosti; že légia je vojensky organizovaná s uniformou, nohavicami, šatkami, telovýchovnými programami a vojenskými cvičeniami, signalizačnými cvičeniami a morzeovkou atď.

Zistilo sa, že náborári a branci sa zapojili do akéhokoľvek konania proti súčasnej forme vlády ustanovenej ústavou, alebo do konania, ktoré by mohlo mať za následok akékoľvek nebezpečenstvo pre bezpečnosť štátu. Že samotná skutočnosť, že som v takejto organizácii bola založená, nemôže byť vykladaná ako priestupok, aj keď to možno v niekom ponímaní považovať za také nebezpečenstvo.

Pokiaľ totiž organizácia nebola okultná, mohli správne orgány zasiahnuť, aby ju zastavili alebo rozpustili. Že aj za predpokladu, že by bolo preukázané, že organizácia kopírovala fašistický systém ako make-up, ani potom jej členovia nemohli niesť zodpovednosť za trest stanovený textom zákona, na základe ktorého obvinený boli postavení pred súd; pretože, bez ohľadu na jej formu, organizácia v jej statickom štádiu nepredstavuje žiadne nebezpečenstvo pre bezpečnosť štátu; môže byť nanajvýš predmetom obáv zo strany správnych orgánov o preventívnych opatreniach, nie však o žiadnych represívnych opatreniach vznikajúcich až vtedy, keď takáto organizácia iniciuje nejaké opatrenie (okrem prípadov, keď zákon výslovne zakazuje jeho formu Organizácia) .

Tiež sa nedá povedať, že len preto, že cez dediny prešlo viacero legionárov. s cieľom nájsť prívržencov, poradiť ľuďom, aby sa zorganizovali, aby dôverovali hnutiu légie atď., možno predložiť dôkaz, že mali v úmysle ohroziť bezpečnosť štátu - propaganda je prostriedkom formovania a dopĺňania kádre politickej organizácie, ako je táto; alebo že vznik takzvaných hniezd stredoškolákov – útvarov mimo samotnej organizácie – znamenal akékoľvek ohrozenie bezpečnosti štátu, ak uvážime, že program organizácie uznával prebúdzanie národného svedomia spolu s predpismi fyzickej a morálna výchova v súlade so školským programom za predpokladu, že nedošlo k neprimeranej agitácii.

Vzhľadom na to, že žalovaný nemôže niesť zodpovednosť za to, že sa svojou žalobou snažil zmeniť súčasnú formu vlády - keďže zo spisu túto skutočnosť nepopiera ani zástupca prokuratúry - je zrejmé, že obaja obžalovaní Corneliu Z. . Codreanu a ostatní, ako aj všetci členovia organizácie hlásali potrebu silnej vlády, ktorá by nahradila parazitické politické strany, a uznávali láskavú autoritu, o ktorej sa hovorilo so všetkou úctou a ktorej spolupracovníci – dosvedčujú ich manifesty – sa nimi chceli stať.

„Navyše, keď hovoríme o spolupráci s hlavou štátu, nemožno hovoriť o zvrhnutí takej formy vlády, ktorú suverén neschválil...

„Vzhľadom na to, že pre tieto úvahy je podvratná akcia (ktorá skutočne nebola zo žiadneho uhla dokázaná ako podvratná), z ktorej sú obžalovaní obvinení

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

nespadá pod ustanovenia čl. 11 ....

„Vzhľadom na to, že pochod, ktorý mala organizácia v pláne urobiť do Besarábie, sa neuskutočnil; že by sa neuskutočnil, keby s ním úrady nesúhlasili – súhlas, ktorý obvinený v skutočnosti získal, ale následne ho odvolal; okolnosti, je nadbytočné odoprieť tvrdenia obvinených, že mali v úmysle po prvé vyskúšať odpor legionárov a po druhé prebudiť národné povedomie
obyvateľstva preniknutého cudzími živlami...

„Keďže sa tiež tvrdilo, že všetky skutky obvineného treba posudzovať vo svetle jeho minulosti...

„Zatiaľ čo sa nedá preukázať skutočnosť, pre ktorú bol obžalovaný postavený pred súd, nemožno hovoriť o skutkoch Corneliu Zelea Codreanu, Danila atď., ktoré určujú mieru viny, pretože predchodcovia majú záujem určiť mieru trest a nie vynucovanie si odsudzovania...

"V tomto prípade sú obvinení nevinní v obvineniach, ktoré boli proti nim vznesené, a preto musia byť oslobodení spod obžaloby."

S radosťou sme sa vrátili do väzenia, aby sme si zbalili kufre a čakali na príkaz na prepustenie.
Očakávame; Prišlo 8 hodín večer, 91 10, 11, hodín; skákali sme pri každom kroku, ktorý sme počuli vonku na dvore.
Nakoniec sme išli spať so zbalenými taškami.

Na druhý deň sme opäť čakali. Až na tretí deň sme sa dozvedeli, že prokurátor sa odvolal, a preto budeme musieť zostať vo väzení, kým sa odvolanie neposúdi.

Dni sa opäť začali pomaly naťahovať.

Nový termín určili na piatok 27. marca 1931 na odvolacom súde. Dni plynuli čoraz pomalšie. Nakoniec nás odviezli dodávkou do budovy súdu, oddiel 11 odvolacieho súdu, ktorému predsedá pán Ernest Ceaur Aslan. Tí istí obhajcovia splnili svoju povinnosť úspešne bojovať s tézou prokurátora Gica lonescu, ktorý obžalobu miešal s výbuchmi nenávisti a urážkami. Vynesenie rozsudku bolo o niekoľko dní odložené. Späť do Vacaresti, kde čakáme. Pripomenuli sme si, že sme boli informovaní o novom oslobodzujúcom rozsudku, jednomyseľne. Po 87 dňoch vo väzení nás nakoniec prepustili, pretože nás uznali nevinnými. Premýšľal som, kto by potrestal našich odporcov?

Kto, pýtal som sa sám seba, pomstí všetky nespravodlivosti, údery a utrpenie, ktoré sme utrpeli?

Prokurátor ale prípad posunul ešte vyššie, na Najvyšší súd.
Neskôr, keď sa prípad začal zaoberať, aj tento súd jednomyseľne potvrdil oslobodzujúci rozsudok nižších súdov. Boli sme tu s dvoma rozhodnutiami: jedným, pán Mihalache, ktorým boli rozpustené „Légia Michala Archanjela“ a „Železná garda“ ako podvratné organizácie nebezpečné pre existenciu Rumunského štátu; druhý, celého rumunského právneho systému, súdu, odvolacieho súdu a najvyššieho odvolacieho súdu, ktorý jednomyseľne vyhlásil týchto mladých ľudí za nevinných a že légia a garda nepredstavujú žiadnu hrozbu pre verejný poriadok ani bezpečnosť štátu. Napriek tomu všetkému naše sídlo zostalo zamknuté.

Židovstvo, ktoré bolo opäť porazené, sa skrývalo a v tieni pripravovalo ďalšie klamstvá, ďalšie útoky, iné hanby. Och Bože!
Och Bože! Ako to, že tento ľud nevidí, že my, ich deti, sme obeťami nepriateľských úderov, ktoré na nás dopadajú jeden za druhým?

Och Bože! Och Bože! Kedy sa prebudí a pochopí veľkú búrku a kabalu namierenú proti nej s toľkou nenávisťou, odhodlanou ju omráčiť a zabiť?

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

LEGIONÁRSKE HNUTIE V PRVÝCH VOĽBÁCH JÚN 1931

Národno-roľnícka správa padla v apríli. K moci sa dostala vláda Lorga-Argetoianu.

Keďže légia bola rozpustená, zaregistroval som svoje hnutie v ústrednej volebnej komisii pod názvom „Skupina Corneliu Z. Codreanu“ a ako volebný symbol som zvolil železnú mriežku:

Nové označenie sa ale podľa očakávania neuchytilo. Ľudia, tlač, nepriateľ, vláda ho naďalej nazývali „Železná garda“. Museli sme sa zúčastniť volieb, aby sme sa vyhli obvineniu z toho, že sme iní ako ostatní ľudia, alebo že nevyužívame legálne cesty.
Prvý jún bol dňom volieb. S veľkým materiálnym úsilím, s pôžičkami, sa nám podarilo zaregistrovať zoznamy kandidátov na županov.

Kampaň sa začala., Z našej strany najkrajšia a najcitlivejšia kampaň.
V dvoch župách, kde bola ohlásená kandidatúra ministra vojny a predsedu vlády krajiny, sme nerobili žiadne zoznamy; takže z mála okresov, na ktorých realizáciu sme sa mohli spoľahnúť, sme museli opustiť dva, Focsani a Radauti.

Okrem toho na nás vláda, miestne úrady a ich ozbrojenci naďalej útočili.
Naša propaganda sa zastavila; nakoniec nám dokonca časť hlasov ukradli z urny. Aj tak sme po ťažkom boji získali 34 000 hlasov. Cahul sa umiestnil na prvom mieste s takmer 5000 hlasmi; potom Turda so 4000; Covurlui so svojimi tromi sekciami, Beresti, Ganesti, Oancea, s takmer 4 000; Ismail so 6 000; atď. Od 15. decembra 1929, keď som išiel na prvé zhromaždenie v Beresti, až doteraz, v júni 1931, som bol neustále v boji a vo väzení; Nemyslím si, že som strávil dva mesiace doma, ak by som mal zrátať tie krátke zastávky.

KAMPAŇ NEAMT, 31. AUGUSTA 1931

Dvadsať dní po voľbách som sa dozvedel, že miesto v parlamente bolo vyhlásené za uvoľnené v grófstve Neamt.
Po preskúmaní situácie som sa rozhodol zapojiť do bitky. Len v predchádzajúcich voľbách sme mali v tejto župe 1200 hlasov. Tentoraz liberáli, národní roľníci tvoriaci spoločný front s Averescanmi a Georgistami * registrovali kandidátov na toto voľné miesto.

Zámerom tlače bolo dať týmto voľbám osobitný význam, pretože bitka bola sľubovaná, že bude krutá a jej výsledok by naznačoval nástupníctvo k moci.
Došlo k koncentrácii síl, ľudia sa dokonca odvážili predpovedať. Niektorí dali víťazstvo liberálom, iní národným roľníkom. Uprostred bitky niektorí uzatvárali stávky.

Prirodzene, nikto o nás nehovoril. Nikto nesníval o stávke na naše víťazstvo.
25. júla som podal žiadosť o mobilizáciu. Ale boli sme vyčerpaní. Dokonca nám chýbali peniaze na zaplatenie registračných poplatkov za náš zoznam. O toto a náklady na tlač volebných letákov sa postarala rodina lesanu.

30. júla bola 1 v Piatra-Neamt a čakala na príchod našich militantov. Každý prišiel, ako mohol, peši, vlakom, vagónom. Práve v tomto čase vážnejšie vstúpili do boja prvky sformované v Bratstvách Kríža, ktoré vytvorili tímy pod velením veteránov legionárov.

Každý tím som zaradil do určitého sektora. Celkovo sme mali 100 militantov.
Vydali sa pešo, s bezhraničnou vierou, hoci nikoho nepoznali, ani čo budú jesť a kde budú spať. Boh sa o nich postará; a nevyhnutnosť by ich naučila.

* „Georgisti“ boli členmi strany, ktorú George Bratianu, syn Iona Bratianua, založil – po smrti svojho otca, šéfa Liberálnej strany – ktorú nazval „Národno-liberálna strana“. (Tr.)

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Brosteniho tím tvorili Banica, profesor Matei a Cosma, ku ktorým sa neskôr pridali tí z Campul-Lung; pre Rapciuniho to bol Tocuov tím; pre Bicaz, Cranganu's; pre Targul-Neamt, Victor Silaghi, jorjoaia, Stelescu; pre Baltatesti, Banea, Ventonic, lfrim, Mihail David; pre Rožnov, Popovici; do Buhusi, Paduraru s rodinou Romascanu, Hristache Solomon a inžinier Blanaru; pre Cracaoani, Doru Belimace a Ratoiu; na Razboeni, Valeriu Stefanescu, rodinu Mihai Craciun a Stelian Teodorescu. Okrem toho profesor Ion Z. Codreanu organizoval stretnutia v rôznych častiach okresu.

Tu a tam boli aj legionárske hniezda, ktoré viedli llerghelegiu, Tarata, Platon, Loghin, David, Nuta, Mihai Bicleanu, Ungureanu, Olaru V. Ambrozie, Macovei atď.

Tieto posádky pracovali ako nádenníci na farmách, aby si zarobili na živobytie.
Čoskoro si obľúbili roľníkov. Národní roľníci prišli do župy na mnohých naložených vozoch. Do kraja prišlo sedem bývalých členov kabinetu, aby v jeho mene robili kampaň. Rovnako aj liberáli prišli vo veľkom počte. zo všetkých spoločenských kategórií kňaz chápal najmenej. v krajine, kde kríže na kostolných vežiach padli do rúk politikov, ateistov
a klenotníkov, v bitke, kde sme ako jediní prichádzali v mene kríža - naše prsia odhalené pred pohanskou obludou - alebo krajskými kňazmi, s výnimkou troch alebo štyroch boli proti USA.

Počas minulého týždňa som musel zorganizovať svoje sily v príprave na záverečnú bitku.
Teraz sme mali šesť silných a desať slabých sektorov. Keď som o tom diskutoval s vedúcimi mojich tímov, usúdili, že keďže máme šesť silných sektorov, mohli by sme presunúť naše tímy do desiatich slabých sektorov, aby sme ich posilnili.
Myslel som si, že to bol nesprávny názor, ktorý by mohol viesť k strate bitky. Postupoval som presne opačným smerom, sústredil som viac síl na naše sily a ostatné som nechal len malé jednotky obliehania.

Naši súperi urobili chybu, ktorej som sa vyhol; koncentrovali svoje úsilie na body, kde sme boli najsilnejší. Aby sme bojovali na našich najsilnejších stránkach a oni na našich najslabších.

Boli vyhladení. Dostal som 1 000 hlasov v každom zo šiestich sektorov, zatiaľ čo oni mali najviac 200 až 300. Zároveň ich najsilnejšie sektory, ponechané s nedostatočnou obranou, naše tímy prerušili na polovicu.

V deň volieb, začínajúc veľmi skoro, som v sprievode Totua na výkonnom aute obišiel 15 zo 16 volebných miestností. V ten večer o 12-tej sme sa vo veľkom nadšení roľníckych más a tímov legionárov a v neopísateľnej depresii politikov a Židov dozvedeli výsledok volieb. Stráž: 11 300 hlasov; liberáli, 7 000; Národní roľníci s Averescanmi, medzi nimi 6000; ostatné ešte menej.

A tak v našej prvej bitke, na otvorenom poli proti jednotným silám politikov, sa legionárom, hoci malým počtom as neporovnateľne menšími prostriedkami, ktoré mali k dispozícii, podarilo zvíťaziť a šíriť paniku medzi všetkých našich protivníkov.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

DEMOKRACIA PROTI NÁRODU

POZNÁMKY K DEMOKRACIÍ VERZUS NÁRODOM

V PARLAMENTE

V dôsledku týchto volieb som sa dostal do parlamentu; Bol som sám uprostred nepriateľského sveta. Chýbala mi skúsenosť tohto parlamentného života a talent demokratického rečníctva plného prázdnej frazeológie, ale pompéznych, brilantných, zrkadlových gest a veľkej dávky drzosti. Vlastnosti, ktoré niekomu pomáhajú uspieť, povzniesť sa, mi Boh nepripísal – možno preto, aby ma nelákalo stúpať po politickom rebríčku.

Za celý čas, čo som bol v parlamente, som nikdy neporušil zákony slušnosti a úcty k tým starším ako som ja, či už sú mojimi najväčšími nepriateľmi. Nikoho som nezosmiešňoval, nenadával, nesmial sa ani neurážal, čo znamenalo, že som sa nemohol stať súčasťou tohto života. Bol som izolovaný, nielen proti sebe, ale úplne izolovaný od tohto druhu života.

Raz večer, dosť neskoro, keď sa rokovanie chýlilo ku koncu a lavice boli takmer prázdne, mi dovolil slovo. Snažil som sa ukázať, že našu krajinu napadli Židia; tam, kde je najväčšia invázia, je ľudská bieda nanajvýš otrasná: v Mammuresi je začiatok židovskej existencie na našej pôde,

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

predznamenal smrť Rumunov; že keď sa ich počet zvýši, zomrieme; že napokon vodcovia rumunského národa, muži storočia demokracie a politických strán, v tomto boji zradili svoj ľud a dali sa do služieb veľkých národných alebo medzinárodných financií.

Ukázal som, že v portfóliu Marmorosch Blank Bank, toho židovského hniezda sprisahania a korupcie, je veľa politikov, ktorým tá banka „požičala“ peniaze; pán Brandsch, štátny tajomník 11 tisíc lei; Banca Taraneasca od Mr.
Davilia, 4 677 000 lei; pán lunian 407 000 lei; pán Madgearu 401 000 lei; pán Filipescu 1 265 000 lei; pán Raducanu 3 450 000 lei; Banka Raducanu 10 000 000 lei; Pán.
Pangal (predseda slobodomurárstva škótskeho obradu v Rumunsku) 3 800 000 lei; Titulescu 19 000 000 lei – všetci sú vodcami rumunského verejného života.

„Okrem nich sú tu aj iní, veľa, ale nedostal som sa k ich zoznamu.
Niekto ma prerušil so slovami: "Toto sú
požičané peniaze, budú splatené."
Odpovedal som: "Či sa to vráti alebo nie, to neviem. Ale jedno vám hovorím: keď si niekto požičia peniaze z takéhoto finančného zdroja, má povinnosť, keď sa dostane k moci, uspokojiť ho, resp. aj 'ak nie je pri moci, podporovať ho', ale v žiadnom prípade ho neodhaľovať Keď by mal byť odhalený.
"

Potom som si prečítal zoznam, z ktorého som ukázal, bez akejkoľvek možnosti popierania, ako bol rumunský štát od vojny podvedený o približne 50 miliárd lei v rámci demokracie, najčestnejšej a najdokonalejšej formy vlády „ľudu“ ľudom. ! Vedenie „demokracie“ so základnou myšlienkou permanentnej kontroly „ľudí, v ktorom bol ľud, veľký kontrolór, okradnutý počas 15 rokov vlády o báječnú sumu 50 miliárd lei.

Potom som urobil niekoľko kritických poznámok o demokracii.
Nakoniec som vzniesol sedem požiadaviek: 1.
Žiadame zavedenie trestu smrti pre podvodníkov s verejnými prostriedkami. V tomto momente ma prerušil pán Ispir, profesor teologickej fakulty: „Pán.
Codreanu, považujete sa za
kresťana, propagátora kresťanských ideálov.
Pripomínam vám, že myšlienka, ktorú ste práve predložili, je nekresťanská.“
Odpovedal
som: „Pán profesor, keď si mám vybrať medzi smrťou mojej krajiny a smrťou zlodeja, uprednostňujem smrť zlodeja a považujem sa za lepšieho kresťana, ak nedovolím, aby zlodej zničil moju krajinu a zničil ju. . "

Žiadame vyšetrovanie a konfiškáciu bohatstva tých, ktorí vykrvácali našu chudobnú krajinu.

3. Žiadame, aby všetci politici, ktorí môžu byť dokázaní vinní z obvinení vznesených proti záujmom našej krajiny, podporovania nekalých súkromných špekulácií alebo akejkoľvek inej fazóny, boli postavení pred súd.

4. Žiadame, aby v budúcnosti boli politici vylúčení z predstavenstiev rôznych bánk a
finančných spoločností.
5. Žiadame vyhnanie z hraníc bezohľadných vykorisťovateľov, ktorí sem prišli vysať bohatstvo z našej pôdy a vykorisťovať prácu našich rúk.

6. Žiadame, aby bolo územie Rumunska vyhlásené za nescudziteľný a neodvolateľný majetok rumunského národa.
7. Žiadame, aby boli všetci agenti kampane vyslaní do práce a aby bolo zriadené jednotné velenie, ktoré bude inšpirovať celý rumunský národ jedným srdcom a jednou mysľou.

Boli to prvé snahy o verejné formulovanie niekoľkých politických opatrení, ktoré som považoval za najnaliehavejšie. Neboli výsledkom nejakého dlhšieho myšlienkového alebo ideologického hľadania, ale výsledkom chvíľkových úvah o tom, čo vtedy rumunský ľud bezodkladne potreboval.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

O šesť mesiacov neskôr sa objavilo niekoľko veľmi populárnych hnutí, ktoré mali vo svojom programe moje tri východiskové body: 1. Trest smrti, 2. Vyšetrovanie bohatstva a 3. Zabránenie politikom sedieť v správnych radách – čo spôsobilo, že by ich tiež považoval za potrebné.

NIEKOĽKO POZNÁMKOV K DEMOKRACII

Na nasledujúcich stranách by som rád uviedol niekoľko záverov z mojej každodennej skúsenosti tak, aby ich pochopil každý mladý legionár alebo robotník. Žijeme v šatách, vo formách demokracie. Zaujímalo by ma, sú dobré? Ešte nevieme. Jedno však vidíme: presne vieme, že časť najväčších a najcivilizovanejších európskych národov sa tohto oblečenia zbavila a obliekla si nové. Opustili ich preto, že boli dobrí?

Iné národy vynakladajú veľké úsilie na ich odstránenie a zmenu. prečo? Zbláznili sa všetky národy? Že iba rumunskí politici zostali najmúdrejšími mužmi na celom svete? Zdá sa mi, že tomu nemôžem uveriť. Samozrejme, tí, ktorí ich zmenili alebo ktorí tak chcú urobiť, majú na to svoje dôvody.

Ale prečo by nás mali zaujímať dôvody niekoho iného? Zaoberme sa skôr dôvodmi, ktoré by nás, Rumunov, prinútili vyzliecť demokratický odev.
Ak nemáme dôvod ich odmietať, ak nám vyhovujú, musíme si ich ponechať, aj keď ich odmieta celá Európa. Nie sú však dobré ani pre nás, pretože: 1.
Demokracia
láme jednotu rumunského ľudu, rozdeľuje ho na strany, agituje ho, a tým aj nejednotne, vystavuje ho konfrontácii so zjednoteným blokom židovskej moci v ťažkej dobe jeho histórie. Už len tento argument je pre našu existenciu taký závažný, že by bol dostatočným dôvodom na to, aby sme túto demokraciu zmenili za všetko, čo
môže zaručiť našu jednotu: totiž náš život; lebo naša nejednota znamená smrť.

2. Demokracia robí z miliónov Židov rumunských občanov, robí ich rovnými Rumunom a dáva im rovnaké práva v štáte. rovnosť? Na základe čoho?
Žijeme tu tisíce rokov; s pluhom a so zbraňou; s našou prácou a našou krvou. Prečo by sme mali byť ako tí, ktorí sú tu takmer 100, 10 alebo 5 rokov? Keď sa obzrieme späť, vytvorili sme tento štát. Pri pohľade do budúcnosti sme to my Rumuni, ktorí nesieme všetku historickú zodpovednosť za existenciu Veľkého Rumunska; nemajú žiadne. Ako mohli byť Židia braní na zodpovednosť voči histórii za zánik rumunského štátu? Aby som to zhrnul: nemajú rovnosť v práci, obetavosti a

boj, ktorý vytvoril štát, ani rovnakú zodpovednosť za jeho budúcnosť.
rovnosť? Podľa starodávnej zásady rovnosť znamená nerovnaké zaobchádzanie s nerovnými vecami. Na základe čoho Židia požadujú rovnaké zaobchádzanie, rovnaké politické práva ako Rumuni?

3. Demokracia nie je schopná kontinuity v úsilí. Rozdelená na strany, ktoré vládnu jeden, dva alebo tri roky, nie je schopná vymyslieť a realizovať dlhodobý plán. Jedna strana prevažuje nad plánmi a úsilím druhej. To, čo dnes jeden vymyslel a postavil, druhý zbúral

iné. V krajine, ktorá potrebuje výstavbu, ktorej historickým momentom je práve táto výstavba, táto prekážka demokracie predstavuje hrozbu. Je to, ako keby sa na farme každoročne menili majitelia, každý prichádzal s inými plánmi, rušiac to, čo robili predchodcovia, ich York len preto, aby ich ďalší majiteľ, ktorý prišiel zajtra, zničil.

4. Demokracia znemožňuje politikovi splniť si povinnosť voči svojmu národu.
Politik najväčšej dobrej vôle sa v demokracii stáva otrokom svojich podporovateľov; uspokojuje svoje osobné chúťky alebo ničia jeho oporu. Politik

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

žije pod tyraniou a permanentnou hrozbou volebného agenta. Je postavený do pozície, že volí buď rezignáciu na svoje celoživotné dielo, alebo spokojnosť svojich priaznivcov. A potom politik uspokojí svoje chúťky; nie z vrecka, ale z vrecka krajiny. Vytvára pracovné miesta, úrady, misie, provízie, sinekúry, to všetko nadmerne zaťažuje štátny rozpočet, čo čoraz viac zaťažuje čoraz viac zhrbené chrbty ľudí.

5. Demokracia nie je schopná autority. Nemá žiadnu sankčnú právomoc. Strana zo strachu zo straty svojich priaznivcov neuplatňuje sankcie voči tým, ktorí žijú zo škandalóznych miliónových obchodov, cez krádeže alebo spreneveru; ani neuplatňuje žiadne sankcie voči politickým oponentom, aby neodhalili svoje vlastné pochybné konanie a previnenia.

6. Demokracia je v službách veľkých financií.
Kvôli drahému systému a konkurencii medzi rôznymi skupinami potrebuje demokracia veľa peňazí. Prirodzeným dôsledkom je, že sa stáva otrokom veľkých židovských medzinárodných financií, ktoré si ho podrobujú dotáciami. V tomto fasbione je osud ľudu odovzdaný kaste bankárov.

VOĽBA, VÝBER, DEDIČNOSŤ

Ľud nie je vedený podľa svojej vôle, demokratického vzorca; ani podľa vôle jednotlivca: diktátorská formula.

Ale podľa zákonov. Nehovorím tu o zákonoch vytvorených človekom. Existujú normy, prírodné zákony života; a existujú normy, prírodné zákony smrti, zákony života a zákony smrti. Národ smeruje k životu alebo smrti podľa toho, ako rešpektuje jeden alebo druhý z týchto zákonov.

Zostáva zodpovedať jednu otázku: Kto v národe môže intuitívne pochopiť alebo poznať tieto normy? ľudia? Dav? Ak áno, myslím, že sa očakáva veľa. Množstvo ľudí nerozumie oveľa jednoduchším zákonom. Toto im treba vysvetľovať opakovaným naliehaním na pochopenie – áno, dokonca aj trestom, ak treba.

Tu je niekoľko príkladov zákonov, ktoré sú nevyhnutne potrebné pre život ľudí, ktorým mnohí len ťažko rozumejú: že v prípade nákazlivej choroby musia byť chorí izolovaní a je potrebná celková dezinfekcia; že do domov musí vstupovať slnečné svetlo, preto dom musí mať veľké okná; že ak bude dobytok lepšie kŕmený a postaraný, prinesie viac na výživu človeka atď.

ak zástup nerozumie alebo len s ťažkosťami chápe niekoľko zákonov, ktoré sú bezprostredne nevyhnutné pre jeho život, ako si môže niekto predstaviť, že by mohol - ktorý sa v demokracii musí riadiť sám - rozumie najťažším prírodným zákonom; alebo kto by intuitívne poznal tie najjemnejšie a najnepozorovateľnejšie normy ľudského vedenia, normy, ktoré presahujú jeho hranice, jeho život, jeho životné potreby, alebo ktoré sa nevzťahujú priamo na neho, ale na vyššiu entitu, národ?

Na výrobu chleba, obuvi, pluhu, plodín, električiek sa treba špecializovať, nie je potrebná špecializácia v tom najnáročnejšom smere, akým je národ? Nie je potrebné mať určité vlastnosti?

Záver. Národ nie je schopný vládnuť sám sebe. Mala by mu vládnuť jeho elita.
A to prostredníctvom tej kategórie mužov narodených v jej lone, ktorí majú určité schopnosti a špeciality. Tak ako včely vytvárajú svoju „kráľovnú“, ľudia si musia vytvárať svoju elitu.
Aj množstvo ľudí vo svojich potrebách oslovuje svoju elitu, mudrcov štátu.

Kto volí túto elitu – dav? Podporovatelia sa dali nájsť na akékoľvek „nápady“ či hlasy pre každého kandidáta na verejnú funkciu. To však nezávisí od toho, ako ľudia rozumejú týmto „ideám“, „zákonom“ alebo „kandidátom“, ale od niečoho úplne iného: od schopnosti jednotlivcov

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

získať dobrú vôľu davov. Nie je nič rozmarnejšie a nestálejšie v názoroch ako dav. Od vojny bol tento dav zasa averzný, liberálny, nacionalistický, národno-roľnícky, indický atď., ktorý každému zdravil, aby o rok neskôr na každého pľul, čím uznal svoju vlastnú chybu, nesprávnu orientáciu a neschopnosť. Ich výberovým kritériom je: "Skúsme iné."

Voľba sa teda nerobí podľa úsudku a vedomostí, ale náhodne a spoliehajúc sa na šťastie.

Tu sú dve protichodné myšlienky, jedna obsahuje pravdu a druhá lož. Hľadá sa pravda – ktorá môže byť len jedna. O otázke sa hlasuje. Jeden nápad získa 10 000 hlasov, druhý 10 050. Je možné 50 hlasmi určiť alebo poprieť pravdu? Pravda nezávisí od väčšiny alebo menšiny; má svoje zákony a víťazí, ako sa ukázalo, proti všetkým väčšine, aj keď sú drvivej.

Odhalenie pravdy nemožno zveriť väčšine, rovnako ako v geometrii Pytagorova veta môže byť predložená na hlasovanie zástupu, aby sa určila alebo poprela jej platnosť; alebo len to, ako chemik, ktorý vyrába čpavok, neprijme dav, aby hlasoval o množstvách dusíka a vodíka; alebo ako agronóm, ktorý roky študuje poľnohospodárstvo a jeho zákony, nemusí oslovovať dav snažiaci sa hlasovaním presvedčiť o jeho opodstatnenosti.

Môžu si ľudia vybrať svoju elitu? Prečo si teda vojaci nevyberú najlepšieho generála? Aby si táto kolektívna porota mohla vybrať, mala by veľmi dobre vedieť: a)

Zákony stratégie, taktiky, organizácie atď. a b)
Miera, do akej sa jednotlivec svojimi schopnosťami a znalosťami prispôsobuje týmto zákonom.

Bez týchto vedomostí si nikto nemôže múdro vybrať. Ak si dav chce vybrať svoju elitu, musí nevyhnutne poznať zákony vedenia národného orgánu a mieru, do akej sú kandidáti na toto vedenie v

súlade s kvalifikáciou a znalosťou uvedených zákonov.

Dav však nemôže poznať tieto zákony ani kandidátov. Preto veríme, že vládnucu elitu krajiny si nemôže vybrať dav. Pokúšať sa vybrať túto elitu je ako určiť väčšinovým hlasovaním, kto by mal byť básnikmi, spisovateľmi, mechanikmi, letcami alebo športovcami v krajine.

Demokracia založená na volebnom princípe, ktorý si sama volí svoju elitu, sa teda dopúšťa zásadnej chyby, z ktorej sa odvíja celý stav zla, neporiadku a biedy v našich dedinách. Hráme tu v hlavnom bode; pretože práve z tejto chyby demokratickej koncepcie môžeme povedať, že všetky ostatné chyby pochádzajú.

Keď sú masy vyzvané, aby si vybrali svoju elitu, nielenže ju nedokážu objaviť a vybrať si ju, ale vyberajú si, až na malé výnimky, to najhoršie v rámci národa.

Demokracia nielenže odstraňuje národnú elitu, ale nahrádza ju tým najhorším z národa. Demokracia volí ľudí úplne bez škrupúľ, bez morálky; tí, ktorí budú platiť lepšie, teda tí, ktorí majú väčšiu silu korupcie; kúzelníkov, šarlatánov, demagógov, ktorí budú počas predvolebnej kampane vynikať vo svojich odboroch. Okolo nich by mohlo prejsť viacero dobrých mužov, dokonca aj bona fide politici. Ale boli by otrokmi prvého.

Skutočná elita národa by bola porazená, odstránená, pretože by odmietla súťažiť na tomto základe; ustúpi a zostane skrytý. Preto tie fatálne následky pre štát. Keď štát vedie takzvaná „elita“ zložená z tých najhorších, najskorumpovanejších a najchorľavejších ľudí, nie je prípustné, aby sa niekto pýtal, prečo je štát odsúdený na zánik?

Tu je teda príčina všetkého ostatného zla... nemravnosť, korupcia a žiadostivosť v celej krajine; krádež a okrádanie štátneho bohatstva; krvavé vykorisťovanie ľudí; chudoba a bieda v ich domovoch; nedostatok zmyslu pre povinnosť vo všetkých rolách; neporiadok a dezorganizácia štátu; invázia všetkých

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

pokyny od cudzincov s peniazmi, ako napríklad príchod na nákup skrachovaných obchodov, ktorých tovar sa predáva za pittarice. Krajina sa draží..

"Kto zaplatí viac?" Nakoniec, tam nás demokracia zavedie.
V Rumunsku, najmä po vojne, nám demokracia vytvorila prostredníctvom tohto volebného systému „národnú elitu“ rímskych Židov, ktorá nie je založená na statočnosti, ani na láske k vlasti, ani na obeti, ale na zrade vlasti. uspokojovanie osobných záujmov, podplácanie, ovplyvňovanie, obohacovanie sa vykorisťovaním a spreneverou, krádeže, zbabelosť a intrigy s cieľom zvrhnúť akéhokoľvek protivníka.

Táto „národná elita“, ak bude naďalej viesť túto krajinu, spôsobí zničenie rumunského štátu. Preto je v konečnom dôsledku problémom, ktorému dnes čelí rumunský ľud a od ktorého závisia všetci ostatní, nahradenie tejto falošnej elity skutočnou národnou elitou založenou na cnosti, láske a obetavosti pre krajinu, spravodlivosti a láske k ľudu, čestnosti. prácu, poriadok, disciplínu, čestné zaobchádzanie a česť.

Kto urobí túto náhradu? Kto by mal dosadiť túto kráľovskú elitu na ich miesto vedenia?
Odpovedám: ktokoľvek okrem davu. Pripúšťam akýkoľvek systém, okrem „demokracie“, ktorý podľa mňa zabíja rumunský ľud.

Nová rumunská elita, ako každá iná elita na svete, musí byť založená na princípe sociálneho výberu. Inými slovami, z tela národa, totiž z veľkej zdravej masy roľníkov a robotníkov, ktorí sú natrvalo pripútaní k pôde a krajine, sa prirodzene vyberá kategória ľudí obdarených určitými vlastnosťami, ktoré potom pestujú. Táto kategória ľudí sa stáva národnou elitou predurčenou viesť náš národ.

Kedy možno konzultovať s davom a kedy by to malo byť? Pred zásadnými rozhodnutiami, ktoré ovplyvňujú jeho budúcnosť, sa s ním musí konzultovať, aby povedal svoje slovo, či môže alebo nie, či je duchovne pripravený alebo nie ísť po určitej ceste.
Treba s ním konzultovať záležitosti, ktoré ovplyvňujú jeho osud. To je to, čo sa myslí konzultáciou s ľuďmi; neznamená to zvolenie elity ľudom.

Ale opakujem svoju otázku: "Kto každému prideľuje miesto v elite a kto každého hodnotí? Wbo určuje výber a zakotvuje členov novej elity?" Odpovedám: "Bývalá elita."

Ten si nevyberá ani nepomenúva, ale zasväcuje každého na jeho miesto, na ktoré sa povzniesol svojou schopnosťou a morálnou hodnotou. Posvätenie vykonáva vedúci elity po konzultácii so svojou elitou. Národná elita sa teda musí postarať o to, aby na svoje miesto ponechala informujúcu elitu, elitu, ktorá však nie je založená na princípe dedičnosti, ale len na princípe sociálneho výberu uplatňovaného s najväčšou prísnosťou. Princíp dedičnosti sám o sebe nestačí. Podľa princípu sociálneho výberu, neustáleho posilňovaného prvkami z hĺbky národa, elita zostáva vždy silná. Hlavnou historickou chybou bolo, že tam, kde bola elita vytvorená na základe princípu selekcie, hneď na druhý deň opustila samotný princíp, z ktorého vznikla, a nahradila ho princípom dedičnosti, čím zakotvila nespravodlivých a odsúdených. systém privilégií prostredníctvom narodenia. Bol to protest proti tejto chybe; na odstránenie degenerovanej elity; a pre zrušenie privilégií narodením sa zrodila táto demokracia. Opustenie princípu selekcie viedlo k falošnej a zdegenerovanej elite, čo následne viedlo k aberácii demokracie.

Princíp selekcie odstraňuje princíp vyvolenia aj princíp dedičnosti. Navzájom sa rušia. Je medzi nimi konflikt; lebo buď existuje princíp výberu, v takom prípade na názore a hlase davu nezáleží, alebo ten hlasuje za určitých kandidátov, v takom prípade výber už nefunguje.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Rovnako, ak sa prijme princíp sociálneho výberu, dedičnosť nehrá žiadnu rolu. Tieto dva princípy nemôžu ísť spolu, pokiaľ dedič nezodpovedá zákonom výberu.

Čo ak národ nemá skutočnú elitu – prvá určuje druhú?
Odpovedám jedinou vetou, ktorá obsahuje nespornú pravdu: v tomto prípade sa skutočná elita rodí z vojny s elitou degenerovanou, tou falošnou. A to aj v princípe výberu.

Preto, keď to zhrnieme, úloha elity je: a)
Viesť národ podľa zákonov života ľudu. b) Zanechať dedičnú elitu založenú nie na princípe dedičnosti, ale na princípe selekcie, pretože iba elita pozná zákony života a dokáže posúdiť, do akej miery sa ľudia svojimi schopnosťami a znalosťami prispôsobujú týmto zákonom. je ako záhradník, ktorý pracuje vo svojej záhrade a stará sa, aby pred smrťou mal dediča,

náhradník, pretože len on môže povedať, kto z tých, ktorí s ním pracujú, je najlepší, aby zaujal jeho miesto a pokračoval v jeho práci.

Na čom by mala byť založená elita? a)
Čistota duše. b) Schopnosť pracovať a tvorivosť. c) Statočnosť. d) Ťažký život a permanentná vojna proti ťažkostiam, ktorým národ čelí; To je)
Chudoba, a to dobrovoľné zrieknutie sa hromadiaceho sa bohatstva. f) Viera v Boha. g) Láska.

Dostal som otázku, či sa naša doterajšia činnosť niesla v duchu kresťanskej cirkvi. Odpovedám, robíme veľký rozdiel medzi líniou, ktorú sledujeme, a líniou kresťanskej cirkvi. Cirkev nás ovláda zhora. Dosahuje dokonalosť a vznešenosť. Nemôžeme stiahnuť tento plán, aby sme vysvetlili naše kroky.

My svojimi činmi, všetkými svojimi činmi a myšlienkami smerujeme k tejto línii, pozdvihujúc sa k nej, pokiaľ nám to váha našich telesných hriechov a náš pád do prvotného hriechu dovolí. Zostáva vidieť, ako ďaleko sa môžeme dostať k tejto línii prostredníctvom nášho svetského úsilia.

INDIVIDUÁL, NÁRODNÝ KOLEKTÍV, NÁROD

„Ľudské práva“ nie sú obmedzené len právami iných ľudí, ale aj inými právami. Existujú tri odlišné entity: 1. Jednotlivec.

2. Súčasná národná kolektívnosť, tj súhrn všetkých jednotlivcov toho istého národa, žijúcich v danom štáte v danom štáte.
čas.

3. Národ, tá historická entita, ktorej život sa tiahne naprieč storočiami, má korene hlboko zakorenené v hmle času as nekonečnou budúcnosťou.

Novou veľkou chybou demokracie založenej na „ľudských právach“ je uznanie a prejavenie záujmu len o jednu z týchto troch entít, o jednotlivca; druhé zanedbáva alebo sa mu vysmieva a tretieho popiera.

Všetci majú svoje práva a povinnosti, právo žiť a povinnosť nezasahovať do práva na život ostatných dvoch. Demokracia sa zaoberá len garantovaním práv jednotlivca. Preto sme v demokracii svedkami impozantného obratu. Jednotlivec verí, že si môže svojimi neobmedzenými právami uzurpovať práva celej kolektívnosti, o ktorej si myslí, že ju môže pošliapať a ukradnúť; preto je v demokracii svedkom tejto srdcervúcej scény, tejto anarchie, v ktorej jednotlivec nepozná nič mimo svojho osobného záujmu.

Národná kolektívnosť zasa prejavuje permanentnú tendenciu obetovať budúcnosť – práva národa – pre svoje súčasné záujmy. Preto sme svedkami bezohľadného vykorisťovania a odcudzenia našich lesov, baní, zásob ropy, pričom zabúdame, že existujú stovky rumunských generácií, detí našich detí, ktoré prídu po nás, ktoré tiež očakávajú, že budú žiť a pokračovať v živote.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

nášho národa. Tento prevrat, toto pretrhnutie vzťahov vyvolané demokraciou predstavuje skutočnú anarchiu, narušenie prirodzeného poriadku a je jednou z hlavných príčin stavu nepokoja v dnešnej spoločnosti.

Harmónia môže byť obnovená iba obnovením prirodzeného poriadku.
Jednotlivec musí byť podriadený nadriadenému subjektu, národnej kolektívnosti, ktorá zasa musí byť podriadená národu. „Ľudské práva“ už nie sú neobmedzené, ale obmedzené právami národnej kolektívnosti, ktoré sú zase obmedzené právami národa.

Napokon by sa zdalo, že v demokracii si aspoň ten jednotlivec, ktorý má toľko práv, žije úžasne. Ale v skutočnosti, a to je najväčšia tragédia demokracie, jednotlivec nemá žiadne práva, lebo kde je u nás sloboda zhromažďovania, sloboda písania, sloboda svedomia? Jednotlivec žije pod terorom, stavom obliehania, cenzúrou; tisíce ľudí sú
zatknuté, niektorí sú zabití za svoju vieru, ako za tých najtyranských vodcov. Kde je „právo suverénneho množstva“ rozhodovať o svojom osude, keď sú stretnutia zakázané a keď je tisíckam ľudí bránené voliť, je s nimi zle zaobchádzané, vyhrážajú sa im smrťou, zabíjajú ich? Poviete si: "Áno, ale títo ľudia chcú zmeniť ústavu, obmedziť naše slobody, nastoliť inú formu vlády!"

Pýtam sa: „Môže demokracia tvrdiť, že ľud nemôže slobodne rozhodovať o svojom osude, meniť svoju ústavu, formu vlády, ako sa mu zachce; žiť s väčšou či menšou slobodou, ako si prajete?

Toto je najväčšia tragédia.
V skutočnosti človek nemá v demokracii žiadne práva. Nestratil ich v prospech národnej kolektívnosti či národa, ale v prospech politicko-finančnej kasty bankárov a volebných agentov. Na záver posledná výhoda pre jednotlivca. Slobodomurárska demokracia prostredníctvom bezprecedentnej perfídnosti vydávajúcej sa za apoštola mieru na tejto zemi,
pričom zároveň vyhlasuje vojnu medzi človekom a Bohom.

Pokoj medzi ľuďmi a vojna proti Bohu.
Perfídnosť spočíva v použití slov nášho Spasiteľa „Pokoj medzi ľuďmi“, aby sa premenil na apoštola „Pokoru“, pričom ho odsudzujeme a ukazujeme ako nepriateľa ľudstva. A čo viac, táto perfída pozostáva aj z predstierania, že chce zachrániť ľudské životy, pričom ich v skutočnosti vedie k smrti; predstierať, že im zachránil život pred vojnou, zatratiť ich – diabolsky – do večného zatratenia.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

NÁROD

Keď hovoríme o rumunskom národe, nemyslíme tým len všetkých Rumunov, ktorí žijú na rovnakom území, zdieľajú rovnakú minulosť a rovnakú budúcnosť, rovnaké oblečenie, ale všetkých Rumunov, živých i mŕtvych, ktorí žijú v tejto krajine od začiatku. histórie. a tu budem žiť aj v budúcnosti.

Národ zahŕňa.
1, Všetci momentálne žijúci Rumuni, 2.
Všetky duše našich zosnulých a hrobky našich predkov, 3. Všetci tí, ktorí sa narodia ako Rumuni. Ľudia si uvedomia sami seba, keď si uvedomia tento celok, nielen svoje vlastné ciele.
Národ má: 1.
Fyzické a biologické dedičstvo – jeho mäso a krv.
2. Hmotné dedičstvo – pôda vašej krajiny a jej bohatstvo.
3. Duchovné dedičstvo, ktoré obsahuje: a)
Vaša predstava Boha, sveta a života. Tento pojem tvorí doménu, duchovnú vlastnosť.
Hranice tejto domény sú určené horizontmi, do ktorých siaha jas jej konceptu. Existuje krajina národného ducha, krajina jeho vízií získaných zjavením alebo vlastným úsilím.

b) Jeho česť, ktorá žiari v miere, v akej sa národ počas svojich dejín prispôsoboval normám, ktoré vyplynuli z jeho koncepcie Boha, sveta a života. c)
Ich kultúra, príjmy z ich existencie vyplývajúce z ich vlastného úsilia v oblasti umenia a myslenia. Táto kultúra nie je medzinárodná. Je to vyjadrenie národného génia, krvi. Kultúra je medzinárodná, pokiaľ môže zájsť jej luminiscencia, ale má národný pôvod. Niekto urobil krásne porovnanie: chlieb aj pšenica môžu byť medzinárodným spotrebiteľským artiklom, no všade nesú odtlačok zeme, v ktorej vyrástli. Každé z týchto troch aktív má svoj význam. Ľudia musia brániť všetky tri. Najdôležitejším lukom je vaše duchovné dedičstvo, pretože len ono nesie znak večnosti, len ono trvá stáročia.

Starovekí Gréci si nepamätajú kvôli svojej postave – nezostalo im nič iné ako popol – ani kvôli ich materiálnemu bohatstvu, ak nejaké mali, ale kvôli svojej kultúre.

Ľudia žijú vo večnosti prostredníctvom svojej perspektívy, svojho konceptu cti a svojej kultúry. Preto musia vodcovia národov uvažovať a konať nielen podľa fyzických alebo materiálnych záujmov ľudí, ale aj s ohľadom na ich historickú česť, ich večné záujmy. Inými slovami, nie chlieb, ale česť za každú cenu.

KONEČNÝ CIEĽ NÁRODA

To je život?

Ak ide o život, potom na prostriedkoch, ktoré ľudia používajú na zabezpečenie života, nezáleží; aj to najhoršie je dobré. Preto treba položiť otázku. Aké sú zásady, ktorými sa riadia národy v ich vzťahoch s inými národmi? Mali by sa riadiť zvieracím inštinktom, tigrom v nich, ako sa správajú ryby v mori alebo zvieratá v lese?

Konečným cieľom nie je život, ale vzkriesenie. Vzkriesenie národov v mene Spasiteľa Ježiša Krista. Stvorenie, kultúra sú len prostriedkom, nie účelom, ako sa verí, na získanie tohto vzkriesenia. Je to ovocie talentu, ktorý Boh zasadil do nášho ľudu, za ktorý sa musíme zodpovedať. Nastane čas, keď budú vzkriesené všetky národy zeme so všetkými ich mŕtvymi a všetkými ich kráľmi a cisármi, pričom každý národ bude mať svoje miesto pred Božím trónom. Tento posledný moment, „vzkriesenie z mŕtvych“, je tým najvznešenejším a najvznešenejším, do ktorého môže ľud povstať.

Národ je teda entita, ktorá predlžuje svoju existenciu aj mimo tejto zeme. Ľudia sú realitou aj v podsvetí, nielen v tomto.
Svätý Ján rozpráva, čo videl za zemou, a hovorí:

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

„A mesto nepotrebovalo, aby v ňom svietilo slnko ani mesiac, lebo ho ožiarila Božia sláva a jeho lampou je Baránok.
"A národy budú chodiť v jej svetle a králi zeme jej prinesú svoju slávu a česť."
(Zjavenie, 21,
23-24). A opäť: "Kto by
sa ťa nebál, Pane, a nezvýšil tvoje meno? Veď ty jediný si svätý, lebo všetky národy prídu a budú sa ti klaňať, lebo tvoje súdy sú zjavné."

(Zjavenie 15,4).

Nám, Rumunom, našim ľuďom, ako aj iným ľuďom na svete, dal Boh poslanie, historický osud. Prvým zákonom, ktorý musí človek dodržiavať, je ísť touto cestou

osud, plniac poslanie, ktoré mu bolo zverené. Naši ľudia nikdy nezložili zbrane ani neopustili svoju misiu, akokoľvek ťažká alebo zdĺhavá bola ich cesta na Golgotu.

Už teraz sa pred nami črtajú prekážky vysoké ako hory.
Pýtam sa, či sme my slabá a zbabelá generácia, ktorá pod tlakom hrozieb pustí zo svojich rúk líniu rumunského osudu a zanechá svoje poslanie ako ľudu na tomto svete?

MONARCHIA A MONARCHICKÉ PRÁVO

Na čele ľudu, nad elitou, je monarchia. Odmietam republiku.
Našli sa niektorí panovníci, ktorí boli dobrí, niektorí veľmi dobrí, iní slabí alebo zlí. Niektorí si až do konca života užívali pocty a lásku svojho ľudu, iným sťali hlavu. Preto nie všetci panovníci boli dobrí. Samotná monarchia však bola vždy dobrá. Človeka si nesmie mýliť s inštitúciou a vyvodzovať nepravdivé závery.

Môžu existovať zlé vzory; ale môžeme teda dospieť k záveru, že Cirkev musí byť zrušená a Boh ukameňovaný na smrť?
Určite existujú slabí a zlí monarchovia, ale nemôžeme sa kvôli tomu vzdať monarchie. V poľnohospodárstve je občas zlý rok po dobrom roku alebo jeden dobrý rok a dva zlé; no nikoho na svete nenapadlo opustiť poľnohospodárstvo.

Robí si panovník, čo chce, či je veľký alebo malý, dobrý alebo zlý?
Panovník si nerobí, čo chce. Je malý, keď robí, čo chce, a veľký, keď robí, čo musí. Pre každý národ Boh nakreslil osudovú čiaru. Panovník je veľký a dobrý, keď stojí v tomto rade; je malý alebo zlý, pokiaľ sa vzďaľuje od
tejto línie osudu alebo sa jej stavia proti. Toto je teda zákon monarchie. Existujú aj iné línie, ktoré môžu pokúšať panovníka: línia osobného záujmu alebo triedy ľudí alebo skupiny; línia cudzích záujmov (domácich alebo zahraničných). Musí sa vyhnúť všetkým týmto riadkom a nasledovať riadky svojich ľudí.

Štefan Veľký žiaril v histórii 500 rokov a Rumuni si ho pamätajú, pretože sa dokonale stotožnil s osudom svojho ľudu. Kráľ Ferdinand sa napriek tlaku vonkajších záujmov a vplyvov postavil do súladu s osudom národa; trpel s ňou, obetoval sa bok po boku s ňou a vyhral s ňou. Práve vďaka tomu je veľký a nesmrteľný.

Machine Translated by Google

BITKA PRI TUTOVEJ, 17.4.1932

Od volieb v 'Neamte prešli len štyri mesiace a mladá legionárska armáda sa zapojila do novej bitky. Začiatkom januára 1932 bolo miesto zástupcu vyhlásené za uvoľnené v Tutove *.

Zvážil som situáciu. V predchádzajúcich všeobecných voľbách sme získali len 500 hlasov. Kraj bol slabý; ale to bolo zarámované silnejšími okresmi Covurlui, Cahul a Tecuci, aby sme mohli ľahko priviesť legionárov.
Zdalo sa mi, že by sme mohli vyhrať, premýšľal som nad tým, aký dopad by mala ozvena ďalšieho víťazstva. Dve po sebe idúce víťazstvá mladej generácie proti všetkým politickým stranám by výrazne zvýšili jej prestíž v očiach krajiny. Rozhodol som sa, že môj otec by mal kandidovať tak, ako som ho najviac potreboval v hnutí v parlamente aj mimo neho na organizáciu a propagandu.

Voľby boli naplánované na 17. marca 9. januára som rozoslal celokrajský programový program. Môj otec prišiel s prvým volebným tímom 10. januára. Potom prišli tímy Iasi, Tecuci, Beresti a Cahul. Počas prvých troch týždňov rýchlosť a statočnosť malých legionárskych síl rozpútala prúd sympatií v náš prospech v celom kraji. V tuhej zime s hustým snežením a chladom nemohli vychádzať politické strany. Čakali na lepší čas. Ale za ten čas cez kopce, cez sneh po pás, cez fujavice putovali legionári z dediny do dediny.

Začiatkom februára sa boj s nepriateľom stal ťažším, koalícia liberálov, národných roľníkov, lupistov a cuzistov sa na nás pozerala s takou dravosťou, **
akú sme nikdy predtým nevideli. Vláda sa uchýlila k skutočne teroristickým opatreniam a židovská tlač na nás vehementne útočila.

Cítil som potrebu nových posíl, a tak som z Iasi poslal posledné rezervy na čele s Totu. Nemal som žiadne iné, okrem Bukurešti, a tie sa nedali zabezpečiť pre nedostatok financií. Potom som zvolal zhromaždenie legionárov a navrhol som hrdinský krok: aby sa vydali pešo z Bukurešti do Bariadu, na vzdialenosť takmer 200 míľ, pričom som im vysvetlil, že tento pochod bude znamenať pre naše víťazstvo viac ako 100 000 manifestov. To by samo osebe predstavovalo veľký hrdinský prejav, ktorý legionári adresovali Rumunom z Tutovy.

Legionári prijali môj návrh s nadšením. O týždeň neskôr tím asi 25 ľudí pod vedením Stelesca, Caratanase a Doru Belimace odišiel z Bukurešti pešo do Tutovy. Na konci desaťdňového pochodu búrlivým počasím sa dostali do Bariadu, kde ich srdečne privítalo celé obyvateľstvo. Ale prenasledovanie sa vystupňovalo do nervy drásajúceho napätia. Pán Argetoianu, minister vnútra, poslal žandárov plk. Ignata s veľkými silami a rozkazmi, aby legionárov transportovali na nosidlách z župy Tutova. Pre malé tímy bolo nemožné postúpiť ďalej. Potom som vytvoril dva silné tímy pod vedením Victora Silaghiho a Stelesca, ktorí sa navzájom podporovali a mali postúpiť na línii Puesti-Dragomiresti a podporovať môjho otca. Poslal som ďalší menší tím Bacaniho smerom. Tieto dve boli jediné dve cesty, ktoré zostali nepreskúmané. Tvorili severovýchodnú polovicu župy. Na druhej polovici, na juhu, riadne pracoval môj otec Senhor D.

Popescu, šéf župy, Victor Silaghi, Teodor Tilea a Ion Antoniu s prvými tímami.

Dva tímy zo severu postúpili asi 30 kilometrov, bojovali s treskúcou zimou a skončili s niekoľkými zranenými, medzi inými Tocu. V severnej časti župy sa s nimi stretávali veľké kontingenty žandárov. Tímy sa zabarikádovali v podkroví opusteného domu, kde odolávali 48 hodín bez tepla, jedla a vody. Nakoniec sa im podarilo ustúpiť počas náročného nočného pochodu, popraveného za skutočne hrdinských podmienok, len vďaka vytrvalej vytrvalosti Victora Silaghiho v povzbudzovaní vyčerpaných, vyhladovaných a premrznutých legionárov do posledného možného odporu.

* Župa Tutova s Barladom ako sídlom župy (Tr.)

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

** Členovia Dr. Lupu. (Tr.)

Toto osirelé dieťa, syn rumunského kňaza Silaghi de Careii Mari, zavraždeného Maďarmi v roku 1918 za tragických okolností, bojovalo statočne.

Nakoniec boli tieto tímy obkľúčené nadradenými silami, zajaté a privedené na Bariad. Môjho otca zatkli a zavreli do plukovného väzenia.
Tretí tím bol v bitke pri Bacani úplne zdecimovaný. Tam, v doline, pred nočným vstupom do dediny, ho napadol veľký kontingent žandárov. Ako prvý upadol do bezvedomia v kaluži krvi veliteľ tímu, legionár Lascar Popescu, zasiahnutý puškou do hlavy. Ostatní legionári odmietli ustúpiť. Prešli do protiútoku s odhalenou hruďou, bez ničoho v rukách, snažiac sa dostať do dediny. Jeden po druhom všetci upadli do bezvedomia.

Posledný stojaci, napadnutý sám. Pod údermi klesol na kolená, vstal a znova zaútočil. Pristál blízko svojich kamarátov. Celý tím ležal v bezvedomí v kaluži krvi. Odtiaľ ich žandári odvliekli snehom cez kilometer na žandárske stanovište v obci. O 1 hodine v noci priniesol jazdec správu do Bariadu o tom, čo sa stalo v Bacani.

Iasiho tím pod vedením Totu, ktorý dorazil k Barladu o polnoci, sa okamžite vydal pešo na pomoc svojim zraneným kamarátom. Po bitke od 3:30 do 5:00, počas ktorej žandári vystrelili zo všetkých zbraní, obsadili legionári miesto žandárov, pričom vnútri ešte v bezvedomí a ležiacich na zemi našli svojich padlých spolubojovníkov v bitke pri Bacani. . Previezli ich do nemocnice na Barlade.

Ale veci sa tým neskončili. Židia spustili masívnu tlačovú kampaň a útočili na nás s odporným cynizmom a nespravodlivosťou. Spustila sa na nás vlna klamstiev, urážok, ohovárania.
Všetky politické skupiny sa spojili, aby nás vyradili z boja.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

DRUHÉ ROZPUSTENIE STRÁŽKY

MAREC 1932

Vyhostení žandármi, napadnutí židovskou tlačou, zasiahlo nás nové rozpustenie gardy nariadené jednoduchým ministerským rozhodnutím. Hoci sme boli v rámci dokonalej zákonnosti, vláda lorga-Argetoianu v rozpore so zákonmi a ústavou svojvoľne rozpustila gardu. Naše ústredie po celej krajine bolo opäť zabavené a zamknuté, tlačiareň Iasi zatvorená.

Po útoku tlače sme sa dostali do nemožnej pozície, že sme sa nemohli brániť, pretože všetky naše publikácie boli pozastavené. V parlamente som sa snažil vystúpiť, ale v tom mi zabránil hluk väčšiny, ktorý mi nedovolil brániť sa.

Kandidatúre v Tutove sa však nedalo zabrániť. Bukurešťská slza bola vylúčená z župy. Rovnako aj ostatné, jeden po druhom. Náš asi 30-členný tím Iasi pod velením Totua, keď bol poslaný do skladu na rovnakú evakuačnú operáciu, pretrhol šnúry a obsadil čakáreň, kde zabarikádovaní vzdorovali 24 hodín, kým neboli splynovaní. Nakoniec ho naložili do vlaku a odviezli z mesta. V meste zostali iba Ibraileanu, Nutu Esanu a môj otec, ktorého zatkli. Chasa bola potom prenesená do dedín. Roľníci, učitelia a kňazi boli zatýkaní a bití; ich domovy napadli, Voľby boli odložené o mesiac, do 17. apríla.

Môjho otca prepustili. Do mesta potom prišli postarší legionári, aby sa zapojili do boja: Hristache Solomon, Coronel Cambureanu, Ventonic, Ifrim, otec Isihie, Peceli, Potolea atď. Rozdelil som ich do rôznych sektorov. Každý skĺzol na svoje miesto pod rúškom noci. Naše tímy zo susedných žúp opäť vstúpili do Tutovy na viacerých miestach. Gh. Costeov tím prekročil rieku Barlad, po krk vo vode, pretože všetky cesty boli hliadkované; prišli do volebnej miestnosti premočení.

Hlasovanie sa začalo 17. apríla ráno a pokračovalo až do noci. 18. apríla o 5. hodine ráno bolo oznámené víťazstvo legionára: 5 600 hlasov; Liberáli: 5 200; Národní roľníci: 4 000; ostatné skupiny: menej ako 2 000; Cuzisti: 500 hlasov.

Toto druhé legionárske víťazstvo proti koalícii všetkých rumunských politikov, ktoré vyhrali s neohrozenosťou a železnou vôľou legionárov, s ich hrdinstvom a krvou, vzdorujúc prekážkam, urážkam, prevratom a prenasledovaniu, vzbudilo v celej krajine neopísateľné nadšenie. .

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

NOVÉ GENERÁLNE VOĽBY
JÚL 1932

Môjho otca potvrdili v posledný deň schôdze parlamentu. Ale náš odpočinok trval len týždeň, pretože vláda Lorgy padla. Bola vytvorená národno-roľnícka vláda na čele s pánom Vaidom.

Fyzicky aj finančne vyčerpaní sme sa pustili do novej bitky. To bol jún 1932.
Od 15. decembra 1929 sme boli v neustálom boji: december 1929 - apríl 1930, kampane v Covurlui, Cahul, Turda, Tecuci; leto 1930, príprava, potom zákaz pochodu v Besarábii, po ktorom nasledovalo moje zatknutie až do jesene; v októbri a novembri sme boli v Maramures - tá zima sa zase prilepila; jar 1931, bitka pred všeobecnými voľbami; leto 1931, voľby v Neamte; zima 1932, voľby v Tutove; a teraz sme sa opäť chystali ísť do všeobecných volieb.

Napriek všetkým týmto bojom sme pokračovali v práci organizácie vo zvyšku krajiny.
Predvlani sme sa dostali do volebných zoznamov v 17 obciach, tento rok ich bolo 36. Všetky politické strany zvádzali rovnaké boje plné intríg o nomináciu svojich kandidátov. Takto to pokračovalo celý týždeň.
Ale sám som za jednu noc pripol všetky naše kandidátne listiny v 36 okresoch. Nikto medzi legionármi nebojuje o svoje miesto na súpiske; ak tam niečo je, pýta sa to umiestniť ako posledné.

Ťažkým problémom sú pre nás finančné problémy. Väčšina žúp si dokázala hradiť vlastné náklady z legionárskych príspevkov.
Iní nie. Potreboval som 50 000 lei len na pokrytie volebných daní.
Do posledného dňa som chodil ako zmätený. Skúsil som jeden, vyskúšal som druhý. Čokoľvek.

Išiel som za pánom Nichiforom Crainicom, riaditeľom Calendarul ("Kalendár") v nádeji, že bude mať peniaze. Ale márne. Svojím denníkom, ktorý vyšiel pred piatimi mesiacmi, podporil náš boj a krok za krokom sprevádzal statočnosť našich legionárskych tímov; nevedel nám však finančne pomôcť.

Nakoniec som si požičal od Pihu a Caranicu, ktorí bežiac ku všetkým Macedóncom našli potrebnú sumu. Viaceré kraje podporili okresy Focsani a Llristache Solomon.

Kampaň sa začala. Naše rady zasiahlo nové prenasledovanie.
Keďže boli rozmiestnené na veľkom fronte, naše tenké rady boli brutálne napadnuté zo všetkých strán.
Pri Tighine boli zranení legionári Savin a Popescu. Na Barlade bolo mnoho učiteľov a kňazov zavlečených do pivníc a zle sa s nimi zaobchádzalo s pánom Georgescom-Barladom. Vo Vaslui sa zranili naše malé tímy. Podobne v Podul-Iloaiei a v celej župe Iasi. Vo Focsani boli v dedine Vulturul na príkaz advokáta Neagu napadnutí postarší Hristache Solomon, inžinier Blanaru a desať ďalších ozbrojených skupín národných roľníkov. Legionári padli na zem zranení palicami a nožmi. Len stála ako hora, Hristache Solomon, ktorej sa dovtedy nikto neodvážil dotknúť. Urputne sa bránil, no napokon prekonaný údermi spadol v strede cesty. Tam na zemi ho bili po hlave tieto beštie, ktoré vždy kládli dôraz – vtedy ako aj dnes – na zákonnosť, civilizované metódy, slobodu atď.

Guarda získal 70 000 hlasov, čo je dvakrát viac ako v predchádzajúcom roku. Najsilnejšie vyšli okresy Cahul, Neamt, Covurlui a Tutova, kde pretekal môj otec. Potom nasledoval Campul-Lung s Motou; potom Turda, Focsani, Ismail, Tighina. Získali sme päť kresiel a teraz sa musíme rozhodnúť, ako ich obsadiť. Zostal som v Cahule, aby som Nutu Esanuovi umožnil vstúpiť do parlamentu.
Rozhodol som sa, že môj otec by mal zostať v Barlade, aby umožnil Stelescu, 25-ročnému študentovi, vstúpiť do parlamentu; Týmto spôsobom chcel dať mládeži v krajine čerstvý vzduch a povzbudenie. Dôvera a láska, ktorú som tomuto mladému mužovi prejavoval, sa mi však nevrátili.

*

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

*
Autor tu odkazuje na Stelescovu budúcu zradu svojich legionárskych spolubojovníkov. Tr.)

V PARLAMENTE DRUHÝ KRÁT

Celý čas v parlamente som bojoval proti vláde a jej opatreniam, ktoré som považoval za odporujúce blahu rumunského ľudu, tak ako som v skutočnosti bojoval aj proti všetkým predchádzajúcim administratívam, ktoré sa striedali na čele štátu. Krajina nemala čo očakávať od všetkých týchto vlád. Nekovalo sa tam nič rozumné pre budúcnosť našich ľudí. Všetky opatrenia a zákony boli len niekoľkými zmierňovačmi, ktoré deň čo deň predlžovali trpkú a smutnú existenciu našej krajiny.

Keď boli v Grivite, rumunskí robotníci boli zastrelení na príkaz
Ministerstvo vnútra, hlboko znechutené postojom prokomunistov vo vnútri
Národná roľnícka strana, ktorá tlieskala vládnemu kroku, som vystúpil na pódium a považoval som za svoju povinnosť povedať nasledovné:

„Nešťastným robotníkom je zle vyjsť do ulíc, ale horšie by bolo, keby oni a naši ľudia, tvárou v tvár do neba volajúcej nespravodlivosti, nevyšli von, ale rezignovane sklonili hlavy pod jarmo, ponechať krajinu v rukách niekoľkých politických prieskumníkov."
*

Tu uvádzam oficiálnu zápisnicu z tohto stretnutia:

"Pán Corneliu Zelea Codreanu. Vážený pán predsedajúci, dámy a páni! V mene skupiny, ku ktorej patrím, žiadam, aby sa okrem vyšetrovania, ktoré bežne vykonávajú príslušné orgány, uskutočnilo aj ďalšie parlamentné vyšetrovanie zložené zo zástupcov rôznych politických skupín v tomto parlamente, požadujem to, pretože pochybujem o pravdivosti vyhlásenia ministra vnútra, pochybujem o tom z dobrého dôvodu. 24. januára, keď rumunskí študenti, nacionalisti a kresťania išli k hrobke neznámeho vojaka umiestniť kríž, Štátna Securitate unikla do novín v Bukurešti informáciu, že túto akciu plánovala a financovala Moskva.

„Ak informácie, ktoré máte o kauze Grivita, pochádzajú aj z takéhoto zdroja, potom veľmi dobre chápem, ako správne robíte opatrenia takéhoto charakteru, ako ste to urobili včera a dnes (potlesk z lavičky „železnej gardy“ a národný
*
Autor tu hovorí o štrajku robotníkov na Obra Grivita Rafiway v Bukurešti dňa 4 februára 1933 pod národno-roľníckou správou. (Tr.)

Sviatok Dr. Lupu).
Po druhé, chcem povedať, že sa ako všetci rozumní ľudia v tejto krajine nebojím ani komunizmu, ani boľševizmu. Bojíme sa niečoho iného, že títo robotníci nemajú čo jesť; oni sú hladní. (Potlesk od brehov „železnej gardy“ a Roľníckej strany Dr.

Lupu).
„Niektorí z týchto pracovníkov zarábajú len 1 100 lei mesačne a majú 5, 6, 7 detí.
doktor V. Lupu: „Je to pravda“.
Pán Corneliu Zelea Codreanu: „Mať 5, 6, 7 detí, tieto platy nestačia ani na váš každodenný chlieb, ja sa na druhej strane bojím aj niečoho
iného: vášho smädu po spravodlivosti“.

doktor N. Liipu: Veľmi dobre!
elmr, Corneliu Zelea Codreanu: „Preto budete musieť uspokojiť tieto dve potreby: hlad a smäd po spravodlivosti (potlesk z lavičky ‚železnej gardy‘ a z lavíc Roľníckej strany Dr. Lupu) a táto krajina to urobí užite si úplnú objednávku."

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

(Schôdza vo štvrtok 16. februára 1933. Úradný monitor 41, 23. februára 1933)

Jednou z ťažkostí, ktoré spomaľujú činnosť parlamentu, sú tisíce žiadostí ministerstvám o nejaký druh príhovoru. To pre nás v našich voličoch predstavuje skutočný trest, (1) pretože poslanci musia väčšinu času strácať plnením týchto požiadaviek. Tento systém je nebezpečný pre život organizácie, pretože paralyzuje všetku jej činnosť;

môže prehrať celý boj. Musíte sa vzdať osudu svojej krajiny, aby ste mohli slúžiť svojim podporovateľom. Po chvíli som si uvedomil, že medzi tými, ktorí za mnou prišli s takýmito požiadavkami, nie sú žiadni legionári. Všetci boli profesionálni žobráci alebo protivníci špeciálne poslaní, aby nás paralyzovali. (2) tento systém nás postavil do chúlostivej pozície ísť vpred a hľadať priazeň od mužov, s ktorými sme bojovali. Z týchto dôvodov som osobne odmietol za kohokoľvek zasahovať. Počas celého môjho pôsobenia v parlamente som sa žiadneho ministra na nič nepýtal.

Ďalšou kategóriou boli tí, ktorí si od nás prišli pýtať peniaze. Zo stoviek, ktoré nám denne klopali na dvere, neboli žiadni legionári. Niektorí boli naozaj chorí alebo zneuctení, no niektorí premenili tento systém na skutočnú profesiu. V konečnom dôsledku bola naša skupina malá organizácia vo formácii, v pohybe, v neustálom boji. To si odo mňa vyžadovalo najmä neprerušovanú pozornosť všetkým pohybom nepriateľa; išlo o odhaľovanie a odvracanie nepriateľských plánov, získavanie a organizovanie nových pozícií, inými slovami, permanentný prieskum, vo dne v noci, na bojiská po celej krajine. V prvom rade však prišiel sprievod legionárskej výchovy, aby sme sa neprebudili a postupne sa nepremieňali na politickú kategóriu morálnej nákazy, ktorej sme sa nevedeli zbaviť a v ktorej by umieral legionársky duch.

Parlament ma obral o čas, ktorý som skutočne potreboval viesť.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

STAV LEGIONÁRSKEJ ORGANIZÁCIE V ROKU 1932-

1933

Na jeseň 1932 a v zime 1933 si legionári mohli vydýchnuť. Tri a pol roka boja sa skončili. Títo mladí ľudia si teraz zaslúžili odpočinok. Už sú to takmer dva roky, čo som sa usadil v Bukurešti.

V Iasi, aby zaujal moje miesto, Banea s pomocou Totu, Cranganu, Tasca a Steliana Teodoresca zostala riešiť otázky týkajúce sa študentov, tlačiarne, nášho domova atď. polovica študentských militantov. V Kluži zdravý štart k organizácii urobila Banica Dobre; podobne v Cernauti s Lauricom, kde sa pod duchovným vedením profesora Traiana Braileanu, okolo ktorého sa profesor Toppa a iní zhromaždili, dobre rozbiehal legionársky život. V celej Bukovine rástol legionársky prúd a organizácia pod schopným vedením veterána a významného nacionalistu Vasileho lasinschiho. V Kišiňove pracovali Tudorache a Serghie Floreseu; V Oradea Mare, losif Bozantan.

Mladí ľudia vychovaní v bratstvách Kríža boli pripravení, keď vstúpili na univerzitu. Nacionalistické noviny veľkej odvahy a vynikajúceho smerovania začali vychádzať v Bukurešti Calendarul („Kalendár“) pod vedením pána Nichifora Crainica a v spolupráci s hŕstkou intelektuálov na čele s profesorom Dragosom Protopopescu. Tento časopis odvážne otváral novú a širokú cestu v rumunskom intelektuálnom svete po kresťanskej a nacionalistickej línii. Články p.

Predovšetkým Crainic boli skutočné delové paľby, ktoré spôsobili zmätok v nepriateľských radoch. V rámci študentského hnutia v hlavnom meste obsadili predné línie legionári.

Traian Cotiga zastával predsedníctvo študentského centra s legionárskou komisiou.

Medzi intelektuálnou mládežou hlavného mesta bolo cítiť obrat. Ich svedomie bolo zaneprázdnené veľkými problémami, ktoré ovplyvnili život nášho národa. K legionárskym radom sa pripojila talentovaná skupina tiahnuca sa okolo novej revízie Axa („Os“) s Polichroniade, Vojenom, Constantom, zatiaľ čo iní významní mladí muži ako profesor Vasde Cristescu, Vasfie Marin, profesor Viadimir Durnitrescu, inžinier Virgd Ionescu, profesor Radu Gyr, právnik Popov, maliari Basarab a Zlotescu, všetci veľmi talentovaní a nadšení, pracovali v duchu legionárskej ideológie.

Zdravý mladý Macedónec, čistý ako slza a statočný, sa k nám stále viac približoval. Myslíme si však, že je nerozumné, že masu Macedóncov v štvoruholníku prijala garda, pretože nedávno presídlených do krajiny by sme ich vystavili mnohým prenasledovaniam. Macedónski vysokoškoláci sa však ako celok zapojili do legionárskeho hnutia. Na čele týchto mladých Macedóncov stáli traja významní kultúrni muži: Papanace, Caranica a Sterie Ciumeti.

S prvými dvoma, s ktorými som sa mnohokrát radil, obaja mali obdivuhodný úsudok podporený bezúhonnou čistotou a, úprimne, veľkou láskou a odvahou.
Neverím, že by prešiel deň od roku 1931 bez toho, aby sme sa s nimi nestretli, Počas tejto doby prenasledovania sme hodiny diskutovali úder za úderom, nespravodlivosť za nespravodlivosťou, zradu za zradou, Každá správa o novom mučení legionára bola nôž prepichujúci naše srdcia. Bolesť, ktorú sme trpeli za všetkých zle zaobchádzaných legionárov, trápila naše duše; a najmä nemožnosť vidieť dopredu akúkoľvek nádej na spravodlivosť.

Sterie Ciumeti žila so mnou dňom i nocou. Bol to mladý muž veľkej psej bezúhonnosti a vernosti. Stal sa hlavným pokladníkom gardy. Celé svoje dni – koľko ich má – bude myslieť len na Strážcu, bude sa starať a konať len pre Strážcu, nebude žiť svoj život pre nič iné ako pre Strážcu.

Ďalšie cenné prvky sa objavili v rôznych častiach krajiny:

* Niekoľko žúp v južnej Dobrudži anektovaných
Rumunskom na konci balkánskej vojny v roku 1913. (Tr.)

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

doktor Pantelimon, otec Ionescu Duminica, doktor Augustin Bidian v Sibiu; Otec Georgescu-Edincti, duchovný spovedník študentov, skúsený bojovník, kapitán Ciulei v Bacau, Aristotel Gheorghiu, tiež veterán, ktorý velil v Ramnicul-Sarat; v Brade, Ion Iliescu; v Constanta, Seitan; Padre Doara a Victor Barbulescu vo Valcea; profesori Vintan, Ghenadie a Duma v Temešvári; a veteráni legionári, profesori Nicolae Petrascu, Horia Sima, právnik Iosif

Costea, Colhon a ďalší, ktorí teraz majú veliteľské stanovištia v rôznych častiach krajiny.

*

Bukurešť je rozdelená na sektory a my sme sa v nich začali organizovať.

V zelenom a modrom sektore boli dvaja dobrí muži, Nicolae Constantinescu a Doru Belimace, dva silné charaktery, dva pevné mozgy, Doru Belimace bol jedným z najvýznamnejších študentov Leteckej fakulty; Nicolae Constantinescu, ktorý mal vynikajúce ekonomické vzdelanie, bol študentom obchodnej akadémie.

Čoskoro sa ukázalo, že títo dvaja majú impozantné kvality viery a legionársku statočnosť.

Aj v tomto období bola vytvorená prvá legionárska hodnosť nasledujúcim rozkazom 10. decembra 1932: A) V legionárskej hierarchii je ustanovená prvá vyššia

hodnosť s názvom Legionár. vzhľadom na ich obetavosť, prácu, hrdinstvo, vieru, schopnosti a služobný pomer postupujú v

hodnosti v abecednom poradí títo legionári: Banea Ion, doktorand medicíny; belgický ión; Blanaru Ion, inžinier; Dumitrescu Ion, kňaz; Ionescu Andrei; Silaghi Victor, právnik; Steleseu Mihail, kongresman; Totu Nicolae, študent; Traian Cotiga, študent; Tanase Antohi, remeselník.

B) Všetci legionári zo série 1927 a 1928, ktorí zložili sľub a sú stále v aktívnych radoch légie, sú povýšení do hodnosti pomocného veliteľa legionárov.

Podpísaný: Corneliu Zelea Codreanu.

Ostatní, ročníkovo pokročilejší, boli preložení do Senátu légie a Vrchnej rady legionárov.

* Každý z piatich veľkých sektorov je pomenovaný podľa farby: zelená, žltá, červená, slávna a čierna. (Tr.)

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

KALUMNIÁLNA OFENZÍVA

"ANARCHICKÉ A TERORISTICKÉ HNUTIE"

Legionárske hnutie viditeľne narastalo najmä medzi stredoškolskou a vysokoškolskou mládežou a medzi roľníkmi vo všetkých rumunských provinciách. Pomalšie však narastal v mestách, kde bol rumunský živel zamestnaný štátom, a teda znemožnený vyjadrovať svoje názory, prípadne hospodársky zotročený Židmi. Rovnaké tiché prenasledovanie, ktoré poznáme od začiatku tohto boja v roku 1922, nás, všetkých bojovníkov a ich rodiny, stále viac prenasleduje. Ak ste boli mladým absolventom, nemohli ste získať prácu v štátnej správe, pokiaľ by ste neporušili svoje svedomie a vieru. Hľadali sa stovky mladých ľudí, aby ich prilákali peniaze, sľuby, pocty a funkcie. Štát sa stal školou zrady, v ktorej boli zavraždení charakterní muži, zatiaľ čo zrada bola bohato odmenená. Ak ste boli rumunský obchodník, jedinečný medzi židovskými obchodníkmi, a náhodou ste verili v légiu, každý od pouličných úradníkov po prefektov a prefektov sa stal vaším nepriateľom. Prenasledovali ťa dňom i nocou; zdanil vás viac ako Židov; priebežne sa vyberali pokuty

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

vy; dostávali ste ranu za ranou, kým vás nezničili. Ak si bol sedliak, spútali ťa a peši ťa odvážali z jedného dedinského žandárskeho stanovišťa do druhého a na ďalšie a ďalšie desiatky kilometrov, každý deň bitý v každom žandárskom oddiele, si hladoval 4 až 5 dní; pozerali na teba ako na divú zver a všetci ťa bili do tváre. Keby ste boli robotník, vyhodili by vás ako použitý kus látky z každej továrne a obchodu.

Pretože v tejto krajine musí človek, ktorý sa drží nášho presvedčenia, zomrieť hladom spolu so všetkými svojimi deťmi. Všetci sme považovaní za nepriateľov nášho ľudu a krajiny. Ale zachovali sme sa v najdokonalejšom poriadku a zákonnosti, takže nám nemohol byť pričítaný žiadny problém. To však nič neznamená. Zdôvodnenie našich vlád je: "Nemôžeme vás zničiť, pretože ste porušili zákony? Nevadí, my ich porušíme a zničíme vás! Nechcete konať protizákonne, dobre, urobíme to !" Aby sme týmto spôsobom vstúpili do skutočne talmudského systému; na jednej strane sme boli obviňovaní tlačou a všetkými politickými orgánmi z „nezákonnosti“ a na druhej strane zostávame

úplne v súlade so zákonom, boli sme zdrvení tými najohavnejšími a najnezákonnejšími jednaniami všetkých predstaviteľov vlády a štátu, sami v tej najmarkantnejšej nezákonnosti.

Dekrét za právnym dekrétom po celej krajine, ktorý sa dostal pred súdy, potvrdil líniu zákonnosti a poriadku hnutia. Neexistoval žiadny dekrét, ktorý by nás odsúdil. Základným argumentom politikov a židovskej tlače však stále zostávalo: „Hnutie neporiadku“, „anarchia“, „bezprávie“, „terorista“. Židovská tlač neustále nabádala politikov proti nám, aby prišli proti nám, aby nás roztrhali na kusy, aby nás vyhladili.

„CHRÁNIČ ŽELEZA V SLUŽBÁCH CUDZINCOV“

Po nejakom čase, bez vedomia ďalších obvinení, židovská tlač tvrdila, že berieme peniaze od Mussoliniho; že sme predstierali, že sme nacionalisti, ale v skutočnosti bolo naším cieľom vyžmýkať peniaze z každého, koho sme stretli. Teraz stretávame Mussoliniho, ktorého sme stískali, jeden po druhom sa s úžasom dozvedáme, že: „Boli sme v službách ‚prebúdzajúcich sa Maďarov‘...

Boli sme v službách Moskvy ....
Dostávame peniaze od Židov .....
Akokoľvek je posledné obvinenie smiešne, nešetrilo nás. Tu citujem významnú pasáž zo židovských novín Politica ("Politika") z 10. augusta 1934 v článku s názvom: "Max Auschnitt a Železná garda:"

Aj u nás sa teda fenomén overil presne tak, ako je známy fakt, že najvýznamnejšie hnutie rumunského fašizmu, Železná garda, vytvorili a financovali veľkokapitalisti. A tu prichádza menej než senzačný pocit: Žid Max Auschnitt

podporoval a financoval priamo Železnú gardu. Túto skutočnosť potvrdili dve veľmi vážne a zodpovedné osoby, pán minister Victor Iamandi a známy publicista Scarlat Calimachi. Podľa týchto vysvetlení sa skutočnosť javí ako veľmi prirodzená.

Kto ešte nevie, že Hitlera financovali aj veľkí židovskí kapitalisti Nemecka? “

ŽELEZNÁ STRÁŽ PLATIACE HITLERITOV

Nedávno v Nemecku Hitler porazil židovsko-slobodomurársku hydru celého sveta. Nemecký ľud s mimoriadnym odhodlaním a jednotou bojoval a

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

zvrhol židovskú moc. Židia vo svojej tlači publikujú lži a lži, snažiac sa zmiasť mysle ľudí: 1. Adolf Hitler je maliar, hlúpy, neschopný. Kto sa do neho zamiluje v civilizovanej krajine,
akou je Nemecko? Ale Hitler
ide ďalej.

2. Adolf Hitler nevyhrá, lebo sa mu postavia nemeckí komunisti. Ale Adolf Hitler sa približuje k moci.

3. Hitlerizmus sa rozdelil na dve, tri. Veľká nespokojnosť vo vnútri strany atď.
Ale Hitler sa nezmenil.

4. Adolf Hitler sa zbláznil. Išiel do hôr atď. Adolf Hitler je však zdravotne v poriadku a je čoraz bližšie k víťazstvu.

5. Ak vyhrá, na druhý deň bude mať Nemecko revolúciu. Komunizmus spustí všeobecné povstanie a Hitler padne. Ale Hitler získava moc a revolúcia, o ktorej Židia snívajú, neprepuká. Prejde od väčšiny k jednomyseľnosti, akú v histórii ešte nikto nevidel.

6. Všetky krajiny budú Nemecko ekonomicky bojkotovať a hitlerizmus padne.
Adolf Hitler však víťazne pochoduje.

7. „Diktatúra“, „hitleristický teror“ v celom Nemecku. "Hlasovanie je zachvátené terorom." Ale nemecký ľud pochoduje za ním s nadšením.

8. Hitler chce prevziať našu Transylvániu. A my, všetci rumunskí nacionalisti, ktorí sa chceme zbaviť židovskej pohromy, nie sme ani viac ani menej „hitleristi“, teda chceme dať Nemcom našu Sedmohradsko.

Ale my sme odpovedali:
"Predpokladajme, že Hitler chce proti nám viesť vojnu, aby nám zabral Sedmohradsko. Aby sme my Rumuni mohli brániť Sedmohradsko pred Nemcami, musíme sa zbaviť Židov; aj my musíme vyriešiť tento židovský problém, musíme upevniť postavenie nášho ľudu vyžmýkaného Židmi a vysávaného zo svojich síl, kým sa úplne nedokáže brániť Zapečatení Židmi, ktorí nám otravujú dušu a sajú nám krv, nebudeme mať žiadne zbrane, žiadnu dušu, žiadne mäso na kostiach .
"

9. Konečne „dostávame peniaze“, sme financovaní, sme „na výplate“ od nacistov. Odpovedali sme: "AC Cuza bojuje proti Židom od roku 1890, my od roku 1919, 1920, 1921, 1922, keď sme ešte ani nepočuli o Adolfovi Hitlerovi. Jedovaté hady!"

TLAČ falšovaných BANKOVIEK V RASINARI

Než uplynulo veľa času, rozbehla sa proti nám nová politicko-židovská kampaň.

Keďže náš nepriateľ nechcel, aby sme sa uspokojili s peniazmi od Mussoliniho, Hitlera, Moskvy a Auschnittu, našiel nám nový zdroj financií v tlači falošných bankoviek Rasinari. Senzačný objav zaplnil rubriky židovských a straníckych novín.

Nižšie uvádzame, mimo tohto obdobia, niekoľko pasáží navrhnutých na ilustráciu systému perfíd, ktorý sa v očiach národa pokúsil o naše zničenie.
Noviny Patria ("Vlasť") z 22. júla uverejnili:

ŽELEZNÝ STRÁŽCA A TLAČIAREŇ NA FALŠOVANIE PEŇAZÍ OD
RASINARI
- ZDROJ PROSTRIEDKOV NA REKLAMU -

Cluj, 21. júla – V Rasinari, dedine neďaleko Sibiu, došlo k senzačnému objavu, ktorý predstavuje celú politickú organizáciu v tom najškaredšom svetle a proti ktorému má vláda teraz v rukách tie najodsudzujúcejšie dôkazy. závažnosť.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Lis na falošné peniaze Iron Guard Konkrétne v dedine Rasinari bol objavený jeden z mnohých závodov na výrobu falošných peňazí. Z vykonaného vyšetrovania sa však na počudovanie všetkých zistilo, že v tomto titulku nehovoríme o bande Cigánov alebo nezbedníkov, ktorí sa vzpierajú prísnosti zákona v nádeji na rýchle zbohatnutie, ale o Železnej garde. Pán Corneliu Politická organizácia Zelea Codreanu, ktorá sa v poslednej dobe zapojila do najhrubšej kampane proti našej vláde a vo všeobecnosti proti všetkým politickým stranám v Rumunsku.

Železná garda a jej propaganda v dedinách Ale pre tých, ktorí trochu lepšie poznajú činnosť Železnej gardy s jej skupinami stráží, ktoré cestujú po celej krajine z jedného konca na druhý, to vyzerá veľmi prirodzene.

Za takýchto okolností sú v prvom rade potrebné peniaze. Je skutočne známe, že propagandisti Železnej gardy mali v poslednej dobe veľké finančné prostriedky, ktoré im umožnili cestovať po dedinách, ako aj tlačiť noviny a vyzbrojiť svojich oddaných členov všetkým potrebným na kopírovanie systému' a la Hitler'.

Ako bol falzifikát odhalený „Ministerstvo vnútra bolo už dlho informované, že niektorí vodcovia Železnej gardy v Transylvánii, najmä tí v Brašove a Sibiu, disponovali veľkými sumami, ktoré rozdeľovali miestnym organizáciám po celej krajine. Najprv bolo podozrenie, že peniaze poskytla ktovie aká podobná zahraničná organizácia, no následkom sledovania sa zistilo, že podozrenie je neopodstatnené. Odhalenie stroja na tlač peňazí v Rasinari poskytlo orgánom činným v trestnom konaní novú stopu a výsledok vyšetrovania bol prekvapivý.

a

Sibiu financuje celú organizáciu Bukurešťské úrady okamžite poverili sudcu I. Stanescu z Bukurešti, aby začal bežné vyšetrovanie. V sprievode hlavného prokurátora Radu Pascu a prokurátora Mardarica odišiel do Sibiu, kde prvýkrát prehľadal dom prokurátora Bidianua, ktorý viedol organizáciu stráží, kde bol objavený kompromitujúci senzačný materiál, z ktorého bolo jasné, že lis na peniaze slúžil výlučne Politické a podvratné ciele Železnej gardy. Medzi skonfiškovanou korešpondenciou sa našli listy od rôznych miestnych organizácií, najmä od organizácie Iasi, v ktorých pán Banea žiadal veľkú sumu peňazí na kúpu dodávky a na zintenzívnenie propagandy v Moldavsku.

Polícia vykonala sériu zatknutí a skonfiškovala všetok kompromitujúci materiál spolu s vybavením používaným pri falšovaní.
Vyšetrovanie vytrvalo pokračuje a vynakladá sa úsilie na nadviazanie spojenia medzi tlačou a príslušnými organizáciami, a najmä na objem finančných prostriedkov, ktoré sú týmto organizáciám rozdelené.

Morálna odvaha Železnej gardy

Keď bola pri čine hanebne prichytená organizácia Železnej gardy, ktorej sa podarilo vytvoriť zárodky po celej krajine, hlboko to zapôsobilo na celú našu krajinu a vyvolalo v radoch priaznivcov gardy skutočné zdesenie. . Vedelo sa, že agitácia na dedinách sa robí v mene spravodlivosti, cti, slušnosti, úcty k zákonu atď.

tvrdenia, ktoré sa teraz ukázali byť len prázdnymi slovami Železnej gardy, hoci v skutočnosti hľadali len bezohľadnú moc, pokiaľ ide o použité prostriedky.

Zoči-voči týmto objavom sa zdá, že vláda je ochotná postupovať so všetkou tvrdosťou. Pán VV Tilea, námestník štátneho tajomníka, vyhlásil pred najbližším kruhom

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

že vzhľadom na závažnosť činov spáchaných niektorými členmi musí byť Železná garda rozpustená.

V Chemarea Romanilor („Volanie Rumunov“) zo 6. augusta 1933 čítame nasledovné.

LÁSKA K PENIAZOM A FALOŠNÝM PENIAZOM

„Noviny v posledných dňoch informovali o tom, ako úrady prichytili lokajov Iron Guard pri falšovaní peňazí. Vieme, že tento typ mužov v poslednej dobe začal obchádzať všetky naše dediny, sľubovať ľuďom všeličo a žiadať pre porušovateľov trest smrti. Sme mladí ľudia, ktorí dlho čakali, aby sme sa sami dozvedeli, aké sú ciele a zámery týchto ľudí. Horlivo kázali, s láskou ku krajine, jej múdrej správe a vyhladzovaniu cudzincov, istý čas sme si mysleli, že sa majú dobre – to znamená, keď sme sa v novinách dočítali, že začali pracovať v neprospech krajiny s falšovaním. peňazí, začali sme si uvedomovať, že sme samých seba oklamali a že ich teraz poznáme. Tvoria súčasť profesionálnej lúpežnej kliky našej krajiny a pre veľkú nezákonnosť, ktorej sa dopustili, by sme vláde neradili nič iné, len ich súdiť podľa spôsobu, akým žiadali súd za takéto ds: trest smrti. , Na popravisko s falšovateľmi! "

V Dreptatea („Spravodlivosť“) z 22. júla 1933, oficiálne stranícke noviny
Národno-roľnícka, čítame:

STRÁŽCA falšovateľov

Ak bol potrebný definitívny dôkaz na posúdenie jednotlivcov, ktorí tvoria takzvané nacionalistické krídlo našej politickej pravice, tak to bol rozľahlý prípad Rasinariho falšovateľov peňazí.

Všade a vždy strany extrémnej pravice - ktoré v skutočnosti tvoria bandy chuligánov a tyranov - používali tie najohavnejšie, odporné a bezohľadné prostriedky v propagandistickej práci na dôverčivých zástupoch.

V „koncepcii“ (sic) a „doktríne“ (sic) pravice totiž cieľ, ktorý sa redukuje na uchopenie moci, ospravedlňuje špinu prostriedkov.
V postupe, taktike, metóde a správaní nemôže existovať šľachta tam, kde neexistuje šľachta v ideáli alebo účele sledovaného objektu. Kto by mohol tvrdiť, že – povedzme – ideál extrémnej pravice v sebe skrýva ani kúsok noblesy? Kult hrubej sily v hrubom ignorovaní základných práv nikdy nebude predstavovať ideál a nadradenosť! Ideál, ktorého lúče zohrievajú dušu človeka, je ďalším ideálom spravodlivosti, mieru a konštruktívnej práce pre stále vyššie stúpanie intelektuálneho rebríčka národnej kolektívnosti, a tým aj celého ľudstva. To však nie je ideál pravicového extrémizmu, ktorý najzákladnejšie ľudské exempláre prijímajú s márnou myšlienkou na svoje víťazné diktátorské sily. Pravicový extrémizmus nahrádza inteligenciu silou päste (ktorá nerozlišuje medzi intelektuálom a bežným páchateľom); spravodlivosťou, svojvôľou; za vznešený ideál mieru a spolupráce medzi štátmi a národmi, tupú dogmu nenávisti medzi národmi.

Žiadny intelektuál nemôže schváliť pravicový extrémizmus.
Ak sa mu podarilo chytiť viacerých mužov, tak len preto, že to urobili v mene nenávistne využívanej viery, viery nacionalistickej.
Takto postupovalo združenie konšpirátorov s názvom 'Železná garda'. Má v úmysle konať v mene nacionalizmu.

V mene nacionalizmu? Toto pokrytectvo musí byť vystavené verejnej mienke. Nie je potrebné, aby bol nacionalizmus obsluhovaný

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

okultné organizácie, tajné združenia a najmä nie sú potrebné metódy, ktoré praktizuje „železná garda“. Nacionalizmus je viera, ktorá sa bráni za bieleho dňa, otvorene, čestne a úprimne.

V každom prípade sa nacionalizmu neslúži tajnými príkazmi na ... "hniezda" (?!?), na neviditeľné "prápory" a skryté "bunky" a najmä na falšovanie peňazí ako niektorí špinavci.

Železná garda „nie je nič iné ako hŕstka dobrodruhov, ktorí sa tajne zoskupili na násilné dobytie moci v štáte prostredníctvom tej najhanebnejšej a najpodlejšej demagógie. Toto v mene nacionalistickej myšlienky.
V mene nacionalistickej idey? Táto viera, ktorá patrí všetkým deťom tejto krajiny, netoleruje prostriedky, aké používa „železná garda“; nepovoľuje falšovanie.

Objav skupiny Rasinari stavia 'The Iron Guard' do jej skutočného svetla.

Ľudia sa čudovali: odkiaľ títo ľudia berú peniaze? Toľko peňazí z reklamy? Organizovať a získavať svedomia? Cestovať, bývať, autá? Odkiaľ?
Rasinariho objav odhaľuje zdroj: falošné peniaze!

Takto funguje Železná garda. „Priekopníci Železnej gardy sú jednotlivci, ktorí spadajú pod zákony trestného zákonníka. Falšovaním peňazí chcú zarobiť politickú stranu.

Akú morálnu autoritu teraz majú, aby požadovali súhlas más? A zároveň v mene nacionalistickej myšlienky?

„The Iron Guard“ je strážca falšovateľov. A stráž falšovateľov nemôže hovoriť v mene nacionalizmu! "

A nakoniec, aby sme túto citáciu príliš nepredlžovali, dávame da Patra („A Vlasť") zo soboty 22. júla 1933 nasledujúci výpis:

"STRÁŽCI" A KULIARI

„Rasinariho objav má skutočne senzačný aspekt. Presahuje to obvyklé, banálne a obyčajné, vkladá do celej svojej šírky a krvavej surovosti všetok rozklad, rozklad a morálnu elasticitu tých, ktorí majú v úmysle regenerovať príliš dôverčivé masy hľadajúce nové vyznanie. A my hovoríme: „naozaj senzačné“, pretože ak nás noviny v poslednom čase zvykli dozvedieť sa, že v rôznych kútoch krajiny sa objavujú malé ilegálne mincovne, vynaliezaví a rytierski patróni tejto inflačnej inštitúcie, v rozpore s trestným zákonníkom, nikdy nedokázali byť členmi mierne nadradeného spoločenského postavenia. V Rasinari už hrdinami nie sú Cigáni po drobných krádežiach, ani len nejakí ľudia v konflikte so spravodlivosťou, ktorí hľadajú ľahkú a zamaskovanú smrť, alebo jedni z tých hrdinov, ktorých považujeme za estetické – užívanie si plodného dobrodružstva s veľkými rizikami. Ale dobre sa hovorí o hlavičke – šéfovi „železnej gardy“ v Sibiu. Uvádzame predmet Päť novín, ktoré často pod svoju nezištnú ochranu brali hnutie veriacich z Codreanu:

„Sibiuské úrady pri prehľadávaní domu právnika Bidiana, vedúceho organizácie „Železná garda“ v tomto meste, objavili senzačný materiál, z ktorého je zrejmé, že továreň na falošné peniaze Rasinari bola založená na podporu“
Železná garda. “ Medzi inými dokumentmi bol aj list od prezidenta organizácie Iasi, pána Banea, žiadajúci peniaze na kúpu dodávky a na zintenzívnenie propagandy „železnej gardy“. "Samozrejme, nie? Mincovňa na podporu strany, ktorá sa hlási k regenerácii politiky a morálky! Známi ako bezohľadní agitátori, škandalisti a násilníci, teraz sú známi aj ako falšovatelia, čo je prívlastok rovnako hanebný ako ten prvý, ale Niekto by mohol tvrdiť, že tu našiel kuriózne a vážne znamenie našej doby a milovník krížoviek by zistil, že pre strážcu, aj keď je zo železa, je to trochu priveľa. falšovateľ. Bez ohľadu na to, ako sa na to pozeráme, prípad Rasinari je mimoriadne vážny. vrhá ostré svetlo na zdroje, s ktorými sa títo dobrodruhovia teraz prezentujú ako tyrani, teraz ako mučeníci a udržiavajú

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

hektická, ambulantná existencia. Priamo v týchto stĺpcoch sa užasnutí a zvedaví pýtame, odkiaľ títo páni berú peniaze? Priznajme sa úprimne, nečakali sme, že odpoveď príde tak promptne, tak desivo a priamo od Rasinariho!

Táto nenávistná kampaň trvala tri týždne.
Caranica, Steric Ciumeti a Papanace, traja elitní legionári, márne bili noviny, aby dostali negatív.

Títo mladí muži od roku 1931 svojimi vlastnosťami zdravého rozumu a veľkej úprimnosti žili so mnou denne, zdieľali so mnou tie isté mučivé úzkosti a pomáhali mi krok za krokom v neľahkej záťaži vedenia organizácie na bojisku.
Bolo nariadené márne úsilie, pretože všetky tieto ohavnosti vrhnuté proti nám.

Budú mať len jeden efekt, a to hromadenie nespravodlivosti za nespravodlivosťou, ohováranie za ohováraním, úder za úderom, bolesť za bolesťou. naša mládež
ich všetkých vydržala, pochovala ich v duši. Teraz, po toľkých rokoch, keby som chcel svetu poradiť, kričal by som: Pozor na tých, ktorí sa príliš dlho držia!

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Ale tvárou v tvár týmto prekážkam, úderom, intrigám a prenasledovaniu, ktoré na nás útočili zo všetkých strán, mali sme ten strašný pocit osamelosti, nemáme kam ísť, postavili sme sa proti tomu všetkému s pevným odhodlaním zomrieť. „Tím smrti“ je vyjadrením intímnych pocitov legionárskej mládeže po celej krajine, že prijala smrť; jeho odhodlanie pohnúť sa vpred, cez smrť.

Začiatkom mája 1933 bol vytvorený tím v zložení Padre Ion Dumitrescu, Nicolae Constantinescu, Sterie Ciumeti, Petru Tocu, Constantin Savin, Bulhac, Constantin Popescu, Rusu Cristofor, Adochitei, Iovin, Traian Clime, Iosif Bozantan, Gogu Serafim Isac Mihai. , Profesor Papuc, Radoiu ...

,

Predtým, ako prešli polovicu krajiny, nazvali sa „The Death Team“.
Caprioara (Laň) bola vyhnaná z Iasi kvôli jej používaniu. Museli prekonať trasu z Bukurešti, Pitesti, Ramnicul-Valcea, Targul-jiu, Turnul-Severin, Oravita a Resita. Dovtedy by ich mal sprevádzať aj otec Duminica Ionescu. Potom do Temešváru, Aradu a späť do Bukurešti stáli na prahu najväčšej legionárskej výpravy a odišli len s 3000 lei vo vreckách na benzín; vo zvyšku dôverovali Bohu a tomu, čo im ľudia na ceste dajú. Vzali so sebou kódex zákonov krajiny. Zostali by legálne, ale bránili by sa proti nezákonným opatreniam.

V Tg. Jiu, Turnul-Severin, Bozovici, nasledovali ich policajti a žandári a zaútočili. Pokľakli pred kamiónom, aby chránili pneumatiky, a odhalili hruď proti zbraniam.
Na okraji Oravity ich stretli samopaly a zatkli. O deň neskôr ich prokurátor Popovici prepustil, pričom ich vyhlásil za nevinných; lebo nič nerobili, nerobili žiadne prejavy, nekonali žiadne zhromaždenia. Len cestovali a spievali – to bolo všetko. Ale ľudia to pochopili a vítali ich kvetmi. Do kamióna dostali jedlo a benzín. Kamkoľvek prišli, zostala stopa nadšenia.

V Resite som im vyšiel v ústrety. Tam sme sa rozhodli usporiadať verejné zhromaždenie. Bolo to naše právo tak urobiť. Keďže som bol poslancom a zapísal som sa na legionársku kandidátnu listinu v okrese Caras so ziskom 2000 hlasov, prišiel som osloviť našich priaznivcov, aby som im predložil správu o našej činnosti v parlamente.
To je skvelé. Je to úplne legálne. Ale keď ide o nás, zákony už neexistujú.

Ani počas vojny nevidel Resita toľko vojenskej sily. Bol prinesený z okolitých miest, aby obsadil mesto a obklopil ho.
Uvedomil som si, že vláda na mňa nachystala pascu. Bol by som rád vyskúšal iracionálny krok; stratiť trpezlivosť spôsobiť dôvod na represiu. "Preto sme zastavili týchto pánov. Preto ich treba zrušiť. Kamkoľvek prídu,
burcujú obyvateľstvo proti našim opatreniam poriadku, proti armáde a úradom. Chcú urobiť revolúciu."

Takúto chybu z našej strany by využila židovská vláda a tlač.
Preto som im túto možnosť nedal, ale tým, že som všetku rebéliu utopil v sebe, som sa vyhol akejkoľvek konfrontácii. Bolo by to presne v tejto konfrontácii, v ktorej by vyhrali. Radšej sa vzdávame nášho mítingu.

Tím pokračoval, prešiel obcou Timis-Torontal a vstúpil do obce Arad. Tam, v obci Chier, žandári spolu so Židmi nabádali roľníkov, aby kričali, že červené bandy z Maďarska prešli do Rumunska.

Sedliaci vyzbrojení vidlami, sekerami a palicami zaútočili na legionárov, ktorí sa nestihli identifikovať. Údery ich zaliali krvou. Ciumeti si zlomil pravú ruku a v bezvedomí spadol na kraj cesty. Adochitei ho klamal.
Všetci boli zranení. Potom ich zatkli, previezli do Aradu a umiestnili do samostatných ciel v mestskej väznici.

O desať dní neskôr ich postavili pred súd za vzburu. Naši advokáti z Aradu; Mota, Vasile Marin

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

a ja sám som ich obhajoval a všetci boli oslobodení. Rumunskí obyvatelia Aradu im prejavili vrúcnu sústrasť.

V dôsledku tohto incidentu som sa rozhodol, že ich budem sprevádzať. Časť tímu išla na pickupe, zatiaľ čo ja som sa v sprievode štyroch z nich a roľníka Fratilu vydal pešo cez všetky dediny k hrobke Avrama Iancu v horách, asi 80 míľ.
Sedliaci ma všade vítali.

V Thebea sme sa rozišli. Pokračovali v ceste cez okres Hunedoara a ja som odišiel do Teiusu.

AT TEIUS

Môj otec tu mal predniesť prejav. Keď som v tú noc prišiel, našiel som svojho otca v sedliackom dome; bol celý od krvi. Do sály, kde boli zhromaždení ľudia, vstúpilo veľké množstvo žandárov a začali na všetkých narážať pažbami. Môjho otca udrel do hlavy.

Zákonnosť! Zákonnosť!
Rumunský poslanec, požívajúci imunitu a zaručené práva, vystúpi s prejavom a do sály vstúpia zástupcovia verejných síl s praskajúcimi hlavami. Roľníci, učitelia, kňazi sú šokovaní. Tak som sa rozhodol, že o dva týždne na tom istom mieste usporiadame protestné zhromaždenie.

V predvečer stretnutia dorazil do Teiusu "The Death Team" a tiež legionári z Kluže a Bukurešti, ale stretnutie sa nepodarilo uskutočniť.
Pluk pechoty a prápor žandárov obkľúčili Teiusa a bránili roľníkom vo vstupe.

Bolo to rovnaké ako v Resite. Snažil som sa vyhnúť konfrontácii a rozhodol som sa, že môj otec a všetci legionári by mali opustiť mesto okrem mňa; pretože prítomnosť niekoľkých mužov, akokoľvek málo, by mohla vyvolať konflikt, zatiaľ čo prítomnosť jediného muža zoči-voči takým veľkým silám nemohla spôsobiť vzburu; ani sláva mnohým, ak ho veľmi zaťažovali.

Roľníci z Mihaltu a okolia sa však pokúsili násilne prejsť cez most, ktorý už obsadila armáda.

"My, sedliaci z Mihaltu, sme v ťažkých bojoch dobyli tento most od Maďarov. Neakceptujeme, že nám dnes rumunskí žandári bránia prejsť cez neho," povedali títo statoční a "nebojácni sedliaci z Mihaltu."

Nasledovala bitka, ktorá trvala viac ako dve hodiny. Ozvali sa výstrely. Bol zabitý roľník az "The Death Team" Tocu, Constantinescu a Adochitei boli druhýkrát vážne zranení.

Celý „Tím smrti“ a ďalších študentov, spolu 50, úrady počas dňa priviezli späť do Teiusu. Povedali im, že nastúpia na vlak, ale keďže nemali lístky na vlak, museli si ich ísť vyzdvihnúť do Alba-Iulie.

Ale tam, namiesto toho, aby dostali lístky, boli bez zatykača uvrhnutí do slávneho väzenia, kde bol uvrhnutý Horia.
Všetky jeho protesty boli zbytočné. Márne protestovali, že ich zadržiavanie bolo nezákonné; že žiadna zadržaná osoba nemôže byť zatknutá bez zatýkacieho rozkazu; že orgán, ktorý ich tam hodil, sa dopúšťa protiprávneho konania. O druhej hodine v noci rozbili bránu väznice, vytvorili kolónu a išli do domu prokurátora. Hlásili mu udalosti. Tam zostali na nádvorí do nasledujúceho rána, keď sa spolu s prokurátorom vrátili do väznice. Tentoraz boli vydané zatykače za „vynútenie brány väznice“.

V nasledujúcom procese boli oslobodení spod obžaloby, pretože v prvom rade boli nezákonne zadržiavaní pre nedostatok zatykačov. Boli v súlade so zákonnými ustanoveniami. Tým, že informovali promotéra, len dodržiavali predpisy. Na súde sa opäť raz dokázalo, že neporiadok nespôsobili legionári, ale samotná vrchnosť, ktorá namiesto presadzovania zákonov suverénne porušovala.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

"The Death Team" sa vrátil do Bukurešti po dvoch mesiacoch kampane. Jeho boje, utrpenie, ktorému bol vystavený, jeho rany rozbúrili dušu celej Transylvánie.

Teraz, v tomto čase, môžeme povedať, že legionárske hnutie sa rozšírilo po celej krajine, napriek všetkému odporu úradov, napriek všetkému prenasledovaniu.

Počnúc teraz, zastavme sa, povedali sme. Začneme prehlbovať legionárske vzdelanie pre život v pracovných táboroch. Komu by prekážala táto tichá aktivita, najmä keď je mimo politického rámca?

PRÍHRADA VISANI

10. júl 1933

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Počas predchádzajúcej zimy mi však lekárnik Aristotel Gheorghiu, legionársky vodca Ramnicul-Sarat, poslal správu, v ktorej opísal situáciu v dedine Visani, kde rieka Buzau každoročne zaplavila polia farmárov na ploche niekoľkých tisícky. aker. A hovoril, že celá dedina nás prosila, aby sme im prišli pomôcť postaviť ochrannú hrádzu. Prijal som túto žiadosť a urobil som všetky potrebné kroky, poslal som špecializovaných inžinierov, vypracoval plány a vydal rozkaz, aby všetci legionári v tomto regióne boli prítomní vo Visani 10. júla 1933, keď sa otvorí pracovný tábor. Tu je rozkaz: VŠETKÝM VEDÚCOM HNIEZD A LEGIONÁRNYCH JEDNOTiek V KRAJINE

Súdruhovia,

nikdy nebol problém svetla nastolený viac ako vo chvíli, keď človek stratil zrak. Akoby bol stavebný problém nastolený obzvlášť naliehavo v čase, keď ľudstvo jasne vníma, že sa všetko okolo neho rúca.

Keď sa všetko pomaly mení na skazu, ľudská duša ide opačným smerom, v pokuse o protiútok, prejavujúc impozantný impulz stavať od základov, zveľaďovať prácou, stavať.

Nikdy sa tento stavebný problém v Európe nenastolil tak, ako je tomu dnes, keď nás vojnové obdobie zanechalo v troskách a keď povojnové obdobie deň čo deň zvyšovalo náš zruinovaný štát.

V našej krajine sa po 15 rokoch pompézneho, no sterilného verejného diskurzu, z ktorého nezostali len ruiny, naša duša búri proti slovu a hľadá činy.
Chceme tiež stavať; z rozbitého mosta na cestu a špliechanie vodopádu a jeho premena na energiu; z novej sedliackej usadlosti do nového typu rumunskej dediny, rumunského mesta, rumunského štátu.

Toto je historická výzva našej generácie, že na troskách dneška budujeme novú a krásnu krajinu.

Dnes v našej krajine rumunský ľud nedokáže naplniť svoje poslanie vo svete, vytvoriť si vlastnú kultúru a civilizáciu vo východnej Európe.

LEGIONÁRI, tieto

pravdy ma podnietili, aby som vás zavolal do stredu krajiny, na brehy rieky Buzau, aby ste vlastnými rukami zdvihli tú obrovskú priehradu, ktorá bude niesť vaše meno celé desaťročia.

Spýtal som sa ho, aby mohol povedať ostatným Rumunom, že vy ste tí, ktorí budú stavať nové Rumunsko.

Toto nové Rumunsko sa nemôže zrodiť v kluboch, kaviarňach, kabaretoch; alebo vysoké opätky používané v uliciach mesta na jazdách a odbočkách rôznymi don Juanmi.
Zrodí sa z hrdinstva vašej práce.

VYSVETLENIA A INDIKÁCIE

1. Priehrada bude postavená v blízkosti dediny Visani v južnej časti župy Ramnicul-Sarat, štyri míle severne od ložiska Faurei na línii Buzau-Braila.
.

2. Miesto stretnutia, dedina Visani. Všetky tímy budú po príchode pod miestnym velením.

3. Dátumy príchodu do Visani: 8. a 9. júl 1933.
4. Projekt sa uskutoční v dvoch etapách po 30 dňoch.
Prvý krok,. 10. júla až 10. augusta 1933.
Druhá etapa: 10. august až 10. september 1933,

Každý tím bude mať 500 ľudí.
Celkové velenie bude spočívať na legionárskom veliteľovi župy Ramnicul-Sarat
, Aristotel Gheorghiu, ktorý zorganizuje:

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

- poskytovanie, -
hosting, -
nástroje, -
všetky ostatné záležitosti týkajúce sa celkového smerovania projektu.
Pod jeho velenie budú postavení: 1. vedúci stavby, legionár, ktorého osobne určím na začiatku prác, 2. vedúci ubytovania a zásobovania a 3.
Legionársky veliteľ družstva, Spoločne zriadia všetky služby, ktoré budú potrebné (zaopatrenie a pod.).

Prvý tím bude pozostávať z legionárov z Braily, Buzau, Ramnicul-Sarat, Focsani, Tecuci, Bukurešti, Ploesti, Ialomita, Dambovita, Muscel, Arges, Vlasca, Oltenia.

Legionári z Besarábie prídu 15. júla, teda o 5 dní neskôr. Z Cbisinau odídu pešo cez Gradiste, Comrat, Congaz, Kábul, Colibasi, Reni, Galati.
Do tejto skupiny sa pridajú legionári z Kábulu, Tigbina, Ismail a Cetatea-Alba.

Súčasťou prvého tímu budú krížové bratstvá z celej krajiny. Druhý tím budú tvoriť legionári zo zvyšku krajiny. Legionári sa budú snažiť mať pracovný odev, náhradnú bielizeň, lopatu, deku.

Ostatné tímy musia pochodovať alebo ísť vlakom a využiť 75 % zľavu na skupinové výlety.

Päť dôveryhodných legionárov Braila sa musí hlásiť o 5 dní skôr, 5. júla, aby pripravili pôdu a prijali svojich druhov; týchto vymenuje veliteľ legionárov Braila Ion lliescu a okamžite sa spoja s veliteľom legionárov Ramnicul-Sarat Aristotelom Gheorghiu.

Sídlo, kde je potrebné ohlásiť odchody a príchody: Aristotel Gbeorgbiu, lekárnik, Ramnicul-Sarat.

ODPORÚČAM: a)

Dokončite objednávku až do konca. Ak sa necháte vyprovokovať, zakazujem vám reagovať.
Dosiahnutie cieľa je prvoradé.
Prajem si, aby všade, kam pôjdete, či mestom či mestom, na vás vždy zapôsobila disciplína, korektnosť, úplne dôstojný prístup a slušnosť legionárov. Vedúci tímu nesú plnú zodpovednosť.
b) Upozorňujem na skutočnosť, že vo Visani a okolí sa musíte vo všetkých ohľadoch správať príkladne; priateľský k ľudu a najmä hrdinský v práci a odboji. c) V prípade, že sa medzi legionárov podarí preniknúť pochybným živlom, budú pri prvom pokuse o zídenie z priamej cesty poslaní domov a to mi treba osobne oznámiť.

V skutočnosti je každý vodca zodpovedný za svojich mužov. d) Prídem v pondelok 10. júla ráno po rally v Suceave.

Na úsvite, pred nástupom do práce, sa zúčastníte bohoslužby, ktorú slávia všetci kňazi v okolí.

súdruhovia,

Chystáte sa napísať novú stránku do knihy histórie bojov légií,
Krajina k vám bude opäť vzhliadať ako k hrdinom, ako vás už toľkokrát videla.
predtým.

Choďte teda so srdcom plným entuziazmu na pole, kde vás čaká neľahká úloha, ale prostredníctvom ktorej prinesiete novú obeť, teda nový krok k nášmu víťazstvu, legionárskemu Rumunsku.

Machine Translated by Google

Preto dúfam, že vás všetkých uvidíme na našom novom bojisku.
Bukurešť, 23. júna 1933 Corneliu Zelea-Codreanu náčelník légie

Viac ako 200 mladých legionárov sa zhromaždilo vo Visani 10. júla, ktorí prišli pešo z Calati, Focsani, Bukurešti, Buzau, Tecuci, Iasi, Braily pod vedením Steliana Teodoresca, Nicolae Constantinescu, Pavaluta, Doru Belimace, Stoenescu a Bruma.
Ale namiesto toho, aby ich prijali s radosťou a dostali niečo na jedenie a miesto na odpočinok, unavení a hladní, keď prišli, boli obkľúčení niekoľkými rotami žandárov, napadnutí brutalitou divej zveri a zrazení na zem. pod údermi. .

Žandári boli inštruovaní svojimi dôstojníkmi na príkaz ministerstva vnútra - kde pán Armand Calinescu* podľa svojich vlastných vyjadrení zohral dôležitú úlohu v opatreniach nášho mučenia a represií - ktorí zasypávali tieto mladé Rumuni s takou nenávisťou, ako keby útočili na najväčších nepriateľov rumunského ľudu.

Medzi zranenými a poníženými do poslednej hranice poníženia boli už štvrtýkrát v priebehu dvoch mesiacov vážne zranení legionári Stelian Teodorescu, Bruma, Doru Belimace, otec Ion Dumitrescu, Stoenescu, Pavaluta a Nicolae Constantinescu.

Správa o tomto bezprecedentnom – o krutosti voči niektorým mladým ľuďom, ktorí prišli urobiť dobrý skutok, a o všetkých nedôstojnostiach, ktorým boli vystavení, sa rozprestrela ako čierny závoj po zdrvených a znepokojených srdciach všetkých našich mladých ľudí, ktorí svojou vierou a jeho láskou k vlasti boli zradení politikmi krajiny jeho zahraničnému nepriateľovi. Vtedy som pochopil, že všetky cesty sú pre nás uzavreté a že odvtedy sa musíme pripraviť na smrť.

Prešli sme stavom celkovej depresie, v ktorej sme mali pocit, že všetky naše rezervy trpezlivosti a sebaovládania sú na pokraji zrútenia. Uvedomil som si, že všetko okolo mňa praská a predovšetkým, ak by sa stala jediná facka, bolo by to nenapraviteľné nešťastie. Chcelo sa mi z hĺbky duše kričať: Už to nevydržíme!

V tejto deprimujúcej atmosfére som sa obrátil na predsedu vlády v nasledujúcom liste uverejnenom v novinách Calendarul ("The Calenda?") z 20. júla 1933:

SNAHA OCHRANY ŽELEZA

LIST OD MR. CORNELIU Z. CODREANU PÁNOVI. PREMIÉR AL.
VAIDA

pán premiér,

Po incidentoch vo Visani, ktoré boli takej morálnej závažnosti, že mi krvácalo srdce, som sa rozhodol vám napísať nasledujúce riadky:

Nepohnevá ma k tomu ani chvíľková impulzívnosť, ani túžba vidieť môj list uverejnený v novinách, aby moji priatelia zatlieskali, alebo ľahko splniť zvyčajnú formálnu povinnosť „protestovať" proti hanbe páchanej v Ramnicul-Sarate.

Moje nepokojné svedomie ma núti adresovať vám tento list, v ktorom mi hovorí, že táto cesta, na ktorú ste nás tak ľahko dotlačili, je – pre každého čestného muža – cestou smrti.

* Arniand Calinescu, vtedajší štátny tajomník ministerstva vnútra, práve začal svoju sériu prenasledovaní Železnej gardy. Vo februári 1938 vystúpil z Národnej roľníckej strany a stal sa – pre svoju osobnú nenávisť ku Corneliu Z. Codreanu – ministrom vnútra a pravou rukou rumunského kráľa Carola II. Odvtedy hviezda tohto smutného hrdinu židovsko-slobodomurárstva stúpala, až kým nedosiahla svoj zenit, deň, keď na príkaz svojho vznešeného panovníka nariadil zavraždiť šéfa Železnej gardy; potom sa medzi rovesníkmi pochváliť odbornou rečou kata, že „odrezal hlavu Železnej garde". V skutočnosti bol Calineseus len sadistický darebák; česť za tento „akt zbraní" patrí výlučne kráľovi. (Tr.)

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

nešťastia, ktorým sa už nedá vyhnúť.

pán premiér,

Nebudem vám tu v niekoľkých riadkoch opísať naše umučenie za posledných desať rokov v našej krajine za našu rumunskú a kresťanskú vieru.
Poviem len, že desať rokov boli rumunské vlády unavené z toho, že nás porazili.
Bola tu liberálna administratíva, ktorá nás rozdrvila pod údermi; tam nasledoval Mr.
Goga a v roku 1926 nás tiež rozdrvil; potom p. Mihalache, ktorý sa tiež chválil spolu s mimozemskými majstrami tým, že nás barbarsky bil, že nás vyhladzoval; potom tu bola administratíva Iorga-Argetoianu, ktorá nás opäť vyhodila; konečne ste sa dostali k moci a pokračovali v úderoch.

Nikto z nich sa nepýtal, pán premiér, či by sme mohli podporiť nekonečné morálne a fyzické mučenie, ktoré často premáhalo naše sily odporu.

Počas celého tohto obdobia sme všetko veľmi silne podporovali. Sme plní rán, ale hlavu nikdy nesklopíme. Rozrušili sme ich, pretože bez ohľadu na to, aké ťažké bolo naše mučenie, rešpektovali sme aspoň náš zmysel pre ľudskú dôstojnosť a našu česť. Avšak v poslednej dobe, pod vašou správou, naše prenasledovanie a mučenie vstúpilo do najťažšej fázy.

To, čo sa stalo v Teius, kde bol môj otec zastrelený a zakrvavený, a to, čo sa stalo najmä vo Visani, je neporovnateľne vážnejšie ako všetko naše doterajšie utrpenie. Tieto zneužívania útočia na našu česť.

Účet vám ešte dlho nepredložím.
Iste si pamätáte, že pred dvoma mesiacmi – keď som sa prišiel opýtať, čo je s nami zlé, že si zaslúžime prenasledovanie, ktoré ste začali –, povedali ste mi: ‚Prečo nezačneš s niečím konštruktívnym?‘

'Pán. Predseda vlády ' Odpovedal som, ' Rozhodol som sa postaviť priehradu na pobreží Buzau.
Máte nejaké námietky? '

'Nie. Veľmi dobre. Veľmi pekné.'
Mesiac predtým, ako sa niečo začalo, som podal petíciu na ministerstvo verejných prác; Konzultoval som to s najvýznamnejšími profesionálnymi inžiniermi v odbore a 10. júla sa práce mali začať.

Nebolo to určené len na rekreáciu mládeže; bolo to volanie našej mládeže do služby veľkej potreby zdravého úspechu; by mala byť výchova 1000 mladých ľudí konštruktívnym smerom.

Mal byť príkladom pre desaťtisíce ďalších mladých ľudí.
Bola by to škola pre veľké masy ľudí, ktorí sa roky potulovali po jej rozpadnutých mostoch a cestách a čakali, kedy ich štát príde opraviť, keď ich spoločná práca mohla opraviť za jediný deň.

Bolo to povzbudenie pre celú krajinu a príklad pre tých, ktorí si mylne predstavujú, že silné Rumunsko môže vzniknúť z niekoho ľútosti a nie z práce nás všetkých.
Niekoľko dní pred začiatkom práce som poslal do Visani troch významných mladých mužov, aby pripravili ubytovanie a zásoby pre tých, ktorí mali prísť. Ale chytili ich 8. júla, previezli do Ramnicul-Sarat, potom ich spútali okovami a poslali domov ako najnižší zo zlodejov v tomto stave výsmechu, čo ponižovalo ich ľudskú dôstojnosť.

„Ďalších dvoch mladých mužov z Bukurešťskej univerzity v meste Ramnicul-Sarat, kam prišli pracovať s nadšením, zatkli, predviedli na políciu, triviálne ich urazili a dali facku od náčelníka mestskej polície a dvoch policajných komisárov – Bratia Ionescu – potom ich so zviazanými rukami za chrbtom previezli cez stred mesta na stanicu a vlakom ich odviezli späť domov.

Napokon v pondelok 10. júla dorazilo do Visani 200 mladých ľudí, väčšinou študentov.

Tam ich namiesto s otvorenou náručou za dobré úmysly prijali starosta župy, prokurátor, policajti plukovník Ignat, Cten.
Cepleanu, npor. Fotea,

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

niekoľko stoviek žandárov so zbraňami v ruke, rota pechoty s lafetovanými guľometmi a boli vyzvaní, aby v tóne nespravodlivej a neopodstatnenej agresivity okamžite opustili lokalitu.

Tvárou v tvár takejto hrozivej situácii si 200 mladíkov ľahlo do šesťcentimetrového blata a v tejto skromnej polohe začalo spievať „Boh je s nami“, žandári dostali rozkaz zaútočiť na nich. Niekoľko stoviek sa na nich vrhlo, pošliapali ich, čižmami im rozdrvili hrude a hlavy; mladí ľudia vydržali celú túto skúšku v mučeníckom tichu bez akéhokoľvek odporu. Pred tými, ktorí kopali študentov, boli prokurátor Rachieru a plukovník Ignat, ktorý vlastnou rukou ťahal študenta Brumu za vlasy, a poručík.

Fotea, ktorý udrel päsťami do líc nevinného mladíka.
Nakoniec bolo lano prinesené; ruky 200 mladíkov barbarsky zviazali za chrbtom, potom ich pol dňa držali v daždi.
Medzitým prišiel otec Dumitrescu a prokurátor sa ho spýtal: ‚Čo tu robíš?'

'Som kňaz. Pred začiatkom práce som prišiel slúžiť omšu.
- Nie ste kňaz. Si idiot, odpovedal prokurátor. - Okamžite mu zviažte ruky za chrbtom.

Kňaz mal zviazané ruky ako všetci ostatní a potom ich všetkých v tomto ponižujúcom postavení odviedli do Rarnnicul-Sarat a zatkli na žandárstve, kde ich prokurátor, žandári a policajti opäť urážali a hrozne mučili.

Niektorí, vyvedení z tých mučiarní alebo pivníc, do ktorých ich hodili a potom zbili bičom z volských žíl, omdleli.
„Po štyroch dňoch takéhoto utrpenia boli prepustení, pretože nebolo nič, z čoho by mohli byť obvinení.

„Ďalší, zadržaní na ceste do Visani, boli zatknutí v Buzau a Braile, kde ich so zviazanými rukami poslali domov. Je tu ďalších 15, ktoré do dnešného dňa, soboty, stále neprišli. Oni boli. Odvezené pešo z Buzau do Bukurešti, zo žandárskeho miesta na žandárske, štyri dni nenažrané, urazené, fackované.

Pán premiér, "Toto nie
sú ojedinelé udalosti, ale na príkaz vlády, ktorá prichádza na akékoľvek miesto v krajine." Pred dvoma týždňami nás bez akéhokoľvek zavinenia – a nesporným dôkazom toho sú všetky vynesené súdne rozhodnutia – bili a urážali na každom kroku; v Bukurešti, Arade, Teius, Piatra-Neamt a Suceava.

„Pán premiér, upozorňujem vás
nanajvýš úctivým spôsobom, aby sme my, ktorí poznáme históriu a obete, ktoré každý národ priniesol, keď chceli dosiahnuť lepší osud, my, mladí ľudia z Rumunska, nepoznali odmietnuť túto obetu.

Nie sme zbabelci, aby sme sa vyhli obetiam v dôsledku nového Rumunska.
„Ale ešte raz vás upozorňujem na to, že som týchto mladých ľudí naučil cíteniu ľudskej dôstojnosti a cti.

Vieme, ako v prípade potreby zomrieť, ako aj dokážeme. Môžete nás zatknúť; naše kosti môžu hniť v hlbinách väzenia. Môžeme byť zastrelení. Ale nemôžeme dostať facku, nemôžeme zložiť prísahu a nemôžeme mať zviazané ruky za chrbtom.

Nepamätáme si, že by naši ľudia - počas našej smutnej, ale hrdej rumunskej histórie - niekedy tolerovali, aby boli zneuctení.
Naše polia sú plné mŕtvych, ale nie zbabelcov.
Dnes sme slobodní ľudia, ktorí si uvedomujú svoje práva. Otroci nie sme a nikdy sme neboli. Prijímame smrť, ale nie poníženie.
Buďte si istý, pán premiér, že nemôžeme vydržať tieto dni ponižovania a nedôstojnosti.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Buďte si istí, prosím vás, že po desiatich rokoch utrpenia máme dostatok morálnej sily na to, aby sme našli čestné východisko zo života, ktorý nemôžeme udržať bez cti a dôstojnosti.

Prijmite prosím moje pocity.

Corneliu Zelea-Codreanu

LIBERÁLNA STRANA PREBERÁ ZODPOVEDNOSŤ ZA ZNIČENIE IRON GUARD

Muky tohto mladého muža však nemali konca. Pred našimi očami sa horizont čoraz viac tmavil. Pripravovali sa pre nás ďalšie skúšky, ešte väčšie. Len čo sa Visaniho mučenie skončilo, dozvedel sa, že IG Duca, šéf Liberálnej strany, odišiel do Paríža. Boli sme prekvapení, keď sme si prečítali jeho vyjadrenia v parížskych novinách; že „Železná garda“ je platená hitlerovcami; že vláda Vaida je slabá, pretože nás nezničí; a že on, IG Duca a jeho strana prevzali zodpovednosť za prípravu našej smrti, za to, že nás vyhladili. Doma nás Viitorul ("Budúcnosť"), oficiálne noviny strany, zavážia na základe rovnakých argumentov: "anarchické hnutie", "podvratné hnutie" ("hnutie v platoch hitlerovcov", a na vládu Vaida, ktorá ho obvinila zo „slabosti“ a „tolerancie“ voči nášmu hnutiu a z „flirtovania“ s naším „anarchickým“ a „zapredaným hnutím nacistom“.

Ako národ dnes padneme na najnižšiu úroveň poníženia. Dvaja rumunskí štátnici, IG Duca a N. Titulescu, sa spoja s rumunským politickým frontom fondov parížskych židovských bankárov, ktorí majú na jednej strane záujem o bezohľadné vykorisťovanie bohatstva našej krajiny a na druhej strane o zabezpečenie situácie čo najšťastnejší. možné pre jeho spolunábožencov v Rumunsku - nástup Liberálnej strany k moci, tá za formálnej podmienky povinnosť vyhubiť legionárske hnutie akýmikoľvek prostriedkami. Mladý, silný a hrdý rumunský legionársky národ, ktorý ich vyháňa z krajiny s celým ich dravým kapitálom, si nerozumie so zahraničnými bankármi.

A tak, ako záver viac ako desaťročného utrpenia, bez toho, aby sme sa za niečo previnili, je pre NÁS pripravená naša koruna smrti.

Dovoľte mi, aby som na konci tejto série zápasov nasmeroval svoje myšlienky k mojej matke, ktorej duša ma prenasleduje rok čo rok, hodinu po hodine, trasúc sa pri každej rane, ktorá ma zasiahne, a chvejúca sa pri každej hrozbe, ktorú na mňa osud hodí. Pátranie za pátraním, ktoré každoročne viedli brutálni a neslušní prokurátori a policajní komisári, narušilo pokoj ich domova, z ktorého už dávno zmizla každá stopa radosti a pokoja. Aká odmena od národa degradovaného svojimi politikmi pre matku, ktorá v najtrpkejšom núdzi vychovala z lásky k vlasti sedem detí! Nech je týchto pár slov poctou všetkým matkám, ktorých deti bojovali, trpeli alebo zomreli za rumunský národ!

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

SÚdruhovia

súdruhovia,

Týmito poslednými príbehmi, ktoré uzatvárajú tento zväzok, sa skončila moja mladosť a mladosť mnohých z vás. Už nikdy nebudeme kráčať po vašich cestách.
Ak týchto posledných 14 rokov našej mladosti nebolo tak plných dobrých chvíľ a radostí, teraz mi svedomie svieti veľké zadosťučinenie. Legionárske Rumunsko zapustilo svoje korene ako korene stromu do mäsa našich sŕdc. Rastie s bolesťou a obetavosťou a naše hladné oči sledujú, ako kvitne, osvetľujúc horizonty a budúce storočia svojou nádherou a majestátnosťou. Tento majestát v drvivej väčšine odmeňuje nielen naše malé obete, ale aj každé ľudské utrpenie, nech je to najstrašnejšie.

Vážení súdruhovia,

Vám, ktorí ste boli bití, ohováraní alebo umučení, môžem priniesť správu, ktorú by som chcel sprostredkovať viac než len chabú hodnotu príležitostnej rétorickej frázy: Vyhráme
čoskoro.

Pred ich stĺpmi padnú všetci naši utláčatelia. Odpustite tým, ktorí vám ublížili z osobných dôvodov. Tým, ktorí ho mučili kvôli jeho viere v rumunský ľud, neodpustíte. Nezamieňajte si kresťanské právo a povinnosť odpustiť tým, ktorí vám ublížili, s právom a povinnosťou nášho ľudu potrestať tých, ktorí ich zradili a postavili sa proti ich osudu. Nezabudnite, že meče, ktoré nosíte, patria národu. Nosíš ich v jej mene, v jej mene ich použiješ na neúprosný a nemilosrdný trest. Takto a len tak pripravíte tomuto národu zdravú budúcnosť.

In Carmen Sylva, 5. apríla 1936.

SLOVO MOJIM LEGIONÁROM

(Prejav Codreanu pri príležitosti desiateho výročia

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

založenie Légie Michala Archanjela)

Vážení súdruhovia,

Po pätnástich rokoch bojov, prenasledovania a obetovaných životov rumunská mládež musí vedieť, že čas víťazstva legionára je blízko.

Všetky pokusy nepriateľa proti nám budú zničené; všetky plány nás pokúšať, všetky snahy kúpiť si naše duše, všetky snahy nás rozdeliť, ako aj akékoľvek zrady medzi nami, všetky padnú na zem.

Pozrite sa im priamo do očí - všetci tyrani! Znášajte všetky údery rezignovane, znášajte všetky muky, lebo obeť nás všetkých bude železným základom zlomených tiel a umučených duší pre víťazstvo.

Tí z nás, ktorí padnú, budú pomenovaní po hrdinoch a hrobkách!
Zatiaľ čo tí, ktorí nás zabijú, budú niesť stigmu zradcov a budú obviňovaní z generácie na generáciu.

Z hlbín legionár vychádza ako víťaz! So svojou rockovou dušou.
Tí, ktorí veria, že ho dokážu poraziť, ako aj tí, ktorí si myslia, že si ho môžu kúpiť, sa čoskoro presvedčia – ale neskoro –, že sa mýlili.

EPILOG

Atentát na Corneliu Zeleu Codreanu

Svedectvo žandára Sârbu pred vyšetrovacou komisiou o
Rumunský kasačný súd v Bukurešti, november 1940, takto:

„Tú noc (z 29. novembra na 30. novembra) sme odišli z Bukurešti v dvoch dodávkach mestskej polície. Boli sme

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

sprevádzali žandárski majori, Dinulescu a Maoveanu.

Po príchode do Ramnicul-Sarat sme sa zastavili v žandárstve, kde major Dinulescu a Maoveanu nadviazali kontakt s majorom Scarlatom Rosianuom, židovského pôvodu, veliteľom légie žandárov v Ramnicul-Sarate.

Keďže žandári nedostali presný rozkaz, legionárov nezatkli. Všetci sme boli objednaní späť do dodávok.
Začali sme smerovať späť do Bukurešti. Cestou nás však prekvapil major Dinulescu, ktorý zakričal: "Späť do Ramnicul-Sarat!"

Obrátili sme sa späť, ale zastavili sme sa v dedine Baltati, niekoľko kilometrov na tejto strane Ramnicul-Sarat, kde sme zostali cez noc.
Tu dostávame víno na pitie, drahé cigarety a kvalitné jedlo.

Na druhý deň sme išli do Ramnicul-Sarat.

Keď sme prišli do väzenia, všetci sme išli do jednej z ciel, kde nás major Dinulescu a Maoveanu inštruovali, ako popraviť legionárov.

Zrazili vodiča našej dodávky na kolená a zozadu mu hodili okolo krku povraz, čím ukázali, ako ľahko môže byť niekto popravený.

O pár minút bolo po všetkom. Potom žandári po jednom vychádzali na väzenský dvor a každý dostal do väzby legionára.

Vzal som si jeden, ktorý bol silnejší a vyšší ako ostatné; Neskôr som sa dozvedel, že to bol kapitán Corneliu Zelea Codreanu.

Potom sme ich odviezli do dodávok. Tam boli ruky legionárov priviazané k lavici za nimi a nohy k spodnej časti lavice pred nimi, aby sa nemohli pohnúť žiadnym smerom.

Desať z nich bolo teda priviazaných v prvej dodávke a štyria v druhej, ja som bol v prvej dodávke s desiatimi za kapitánom; každý žandár sedel za legionárom pod jeho velením.

V rukách držíme šnúrky. Tak sme odišli.

Major Dinulescu bol v mojej dodávke, major Maoveanu v druhej.

Zachovalo sa hrobové ticho, pretože sme nemohli hovoriť ani medzi sebou, ani medzi legionármi.

Keď sme dorazili do lesa Tancabesti, major Dinulescu, ktorý mal dať kódový signál na okamih popravy, trikrát rozsvietil a vypol baterku.

Bol čas na popravu, ale neviem prečo, ani jeden z nás sa nepohol.
Potom major Dinulescu zastavil dodávku, vystúpil a vrátil sa k tej za sebou.

Machine Translated by Google
Machine Translated by Google

Tam bol major Macoveanu autoritatívnejší; legionári už boli udusení.

Kapitán mierne otočil hlavu ku mne a zašepkal: "Súdruh, dovoľte mi hovoriť so svojimi súdruhmi." Ale práve v tom momente, skôr ako dokončil svoju prosbu, major Dinulescu vyliezol na stúpaciu dosku dodávky, nastúpil s revolverom vo svojej skupine a zakričal: "Popravte!"

S tým žandári hodili povrazy...

So zatiahnutými závesmi pokračovali dodávky v ceste do Jilavy.

Keď sme tam prišli, bolo sedem hodín ráno. Tam nás očakával plukovník Zeciu; Dan Pascu, veliteľ väznice; plukovník Gherovici, súdny lekár; Podplukovník Ionescu a ďalší.

Hrob je už vykopaný.

Mŕtvoly legionárov, vyňaté z dodávok, položili na zem tvárou nadol a zastrelili ich do chrbta, aby simulovali streľbu pri pokuse o útek.

Potom sme boli zhromaždení v miestnosti väznice v Jilave, kde nám mal plukovník prednášku: "Splnili ste svoju povinnosť, nie ste obyčajní vrahovia."

O niekoľko dní ma zavolali do kancelárie plukovníka Gheroviciho, ktorý keď ma videl, povedal: "Si veľmi silný, mohol si zabiť troch naraz." Potom mi podal papier na podpísanie, v ktorom bolo uvedené, že som dostal sumu 20 000 lei ako lekársku pomoc, povedal som mu: „Nie som chorý, plukovník“. Odpovedal: "Počúvaj tu Sarbu! Nevidíš, aký si zlý? A drž hubu, inak ti ju naplním špinou," ukázal na pištoľ Mauser na svojom stole. Tak som bol, rovnako ako ostatní žandári, poslaný na dovolenku“.